



DOM AUKCYJNY



XLIII AUKCJA KSIĄŻEK I GRAFIKI

WARSZAWA
26 LISTOPADA 2016



LAMUS

DOM AUKCYJNY

ul. Sandomierska 23
02-567 Warszawa
tel. 22 848-16-39, 22 831-63-21,
fax 22 635-75-00, 22 848-12-58
e-mail: info@lamus.pl
www.lamus.pl

XLIII AUKCJA KSIĄŻEK I GRAFIKI

26 LISTOPADA 2016

Aukcja odbędzie się w gmachu Biblioteki Narodowej w Warszawie
al. Niepodległości 213, wejście A (od strony parku)
w sali im. Stefana Dembego.
Rozpoczęcie aukcji o godz. 10.30

Wystawione na sprzedaż obiekty można oglądać
w sali im. Żałuskich
w dniu aukcji od godziny 8.00

Katalog opracowali: M. Radomski, T. Lenczewski, M. Sobańska, H. Osełko

Fotografie: L. Wawrynkiewicz

Skład komputerowy: D. Górski

Na okładce: poz. 261. Portret Stanisława Augusta. 1776.

REGULAMIN AUKCJI

1. Ceny podane w katalogu są cenami wywołania (w PLN). Ceną nabycia jest cena wylicytowana, do której Dom Aukcyjny doliczy 10% opłaty organizacyjnej.
2. W aukcji można uczestniczyć osobiście lub poprzez wysłanie pisemnego zamówienia, którego druk dołączono do katalogu. W zamówieniu prosimy podać numer pozycji, nazwisko autora, pierwsze wyrazy tytułu oraz najwyższą oferowaną cenę (limit). Niezbędne jest podanie dokładnych danych identyfikacyjnych (adresu, NIP-u i numeru telefonu) przez osoby lub instytucje składające zamówienie, a także złożenie odręcznego podpisu. W imieniu osób i instytucji składających zamówienie licytację przeprowadzi osoba upoważniona przez Dom Aukcyjny. **Treść zamówienia pozostanie informacją poufną.**
3. Zamówienia prosimy kierować na adres: **Dom Aukcyjny „Lamus” ul. Nowomiejska 7, 00-271 Warszawa lub ul. Sandomierska 23, 02-567 Warszawa.**
4. Zamówienia przyjmujemy również faxem i pocztą elektroniczną do **25 listopada 2016 r. (piątek) do godz. 19.00.**
fax 22 848-12-58,
fax 22 635-75-00,
e-mail: info@lamus.pl
5. W zamówieniu pocztowym i elektronicznym (e-mail) prosimy o podanie sposobu realizacji zakupu:
 - odbiór osobisty zakupionych pozycji po uprzednim dokonaniu przelewu bankowego lub przy płatności gotówką;
 - wysyłka obiektów za pobraniem pocztowym;
 - wysyłka obiektów po odnotowaniu płatności na koncie bankowym.
6. W sprawie licytacji telefonicznej prosimy o wcześniejszy kontakt z Domem Aukcyjnym.
7. Informacji przed aukcją udzielamy od poniedziałku do piątku w godz. 11.00-19.00; w soboty do godz. 15.00 pod numerami telefonów **22 848-16-39 oraz 22 831-63-21** lub pocztą elektroniczną **info@lamus.pl**
8. Obiekty aukcyjne można oglądać (po wcześniejszym uzgodnieniu telefonicznym terminu) w siedzibie Domu Aukcyjnego, ul. Sandomierska 23 od **14 listopada 2016 r.**
9. **Informacji telefonicznej o wynikach oraz kosztach wysyłki udzielamy od 30 listopada 2016 r. (wcześniej telefon nie będzie działał).**

10. Wszystkim osobom, które dokonały zakupu na aukcji wysyłamy pocztą elektroniczną w dniach 29 listopada – 3 grudnia informację o zakupie (wraz ze specyfikacją, ew. kosztami wysyłki i numerem konta).
11. **Zakupione obiekty aukcyjne wydajemy przy ul. Sandomierskiej 23 w Warszawie od 29 listopada 2016 r.** Warunkiem odbioru (w tym wysyłki) obiektu jest uiszczenie całości ceny wraz z ewentualnymi odsetkami, a w przypadku wysyłki – także wraz z jej kosztami. W przypadku nieodebrania zakupionego obiektu w ciągu 2 tygodni nabywca zobowiązany jest do uiszczenia opłaty w wysokości 0,5% (pół procenta) wylicytowanej przez niego ceny za każdy dzień opóźnienia w odbiorze licząc od 10 grudnia 2016 r. Od 10 grudnia 2016 r. na nabywcę przechodzi ryzyko utraty, zniszczenia lub uszkodzenia zakupionego, a nieodebranego obiektu.
12. Termin płatności wynosi 10 dni od daty aukcji. Po tym terminie naliczane będą odsetki w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych od kwoty zaległości.
13. Obowiązuje odbiór osobisty. Na prośbę nabywcy zakupiony obiekt zostanie wysłany po uprzednim uiszczeniu kosztów wysyłki oraz całości należności. Instytucjom państwowym wysyłamy obiekty wraz z fakturą przelewową.
14. Wpłaty prosimy kierować na konto:
Dom Aukcyjny LAMUS
PKO BP S.A. I O/Warszawa, 00-944 Warszawa, Sienkiewicza 12/14
Nr rachunku: 85 1020 1013 0000 0802 4191
15. Przy płatności kartą kredytową lub płatniczą doliczamy 1,5% do ceny nabycia tj. ceny wylicytowanej powiększonej o opłatę organizacyjną.
16. Biblioteka Narodowa, Biblioteka Jagiellońska, Archiwum Główne Akt Dawnych oraz Muzeum Narodowe mają prawo pierwokupu po cenach wylicytowanych.
17. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za ukryte wady fizyczne oraz wady prawne zakupionych obiektów.
18. Dom Aukcyjny ma prawo do wycofania obiektów z licytacji bez podania przyczyny.
19. Prowadzący licytację ma prawo, w uzasadnionych przypadkach, po zakończeniu licytacji, do jej kontynuowania lub ponownego przeprowadzenia.
20. Nabywca ma prawo do złożenia reklamacji w ciągu 14 dni od daty aukcji.
21. Uczestnik aukcji wyraża zgodę na otrzymywanie, w tym pocztą elektroniczną, korespondencji handlowej i marketingowej Domu Aukcyjnego LAMUS i podmiotów współpracujących.

© DOM AUKCYJNY LAMUS 2016

Niniejszy katalog, w tym wszelkie zawarte w nim opisy i zdjęcia, podlega ochronie na podstawie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Jakiegokolwiek kopiowanie, reprodukcje i rozpowszechnianie katalogu w całości lub części bez uprzedniej zgody DOMU AUKCYJNEGO LAMUS stanowi naruszenie praw majątkowych zagrożone odpowiedzialnością cywilną i karną.

SPIS TREŚCI

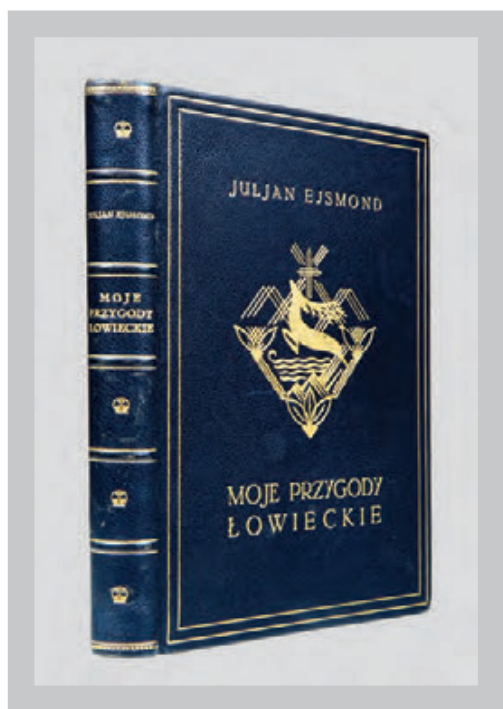
1. Stare druki	1
2. Henryk Sienkiewicz. Potop	53
3. Rękopisy i dokumenty	57
– królowie, władcy	57
– rękopisy XVI-XVIII wieku	68
– rękopisy XIX-XX wieku	79
– Legiony. Wojsko Polskie	86
4. Chopin i jego epoka	93
5. Mapy	97
– wiek XVII-XVIII	97
– wiek XIX-XX	106
6. Widoki miast	110
7. Grafika, akwarele i rysunki	120
– portrety i sceny historyczne	120
– grafika artystyczna	128
– polscy ilustratorzy i karykaturzyści	143
– ekslibrisy	145
8. Teki graficzne, książki ilustrowane, oprawy artystyczne	148
– wiek XIX	148
– wiek XX	160
– oprawy artystyczne i luksusowe	164
– oprawy Heleny Karpińskiej	172
9. Plakaty. Afisze	179
– wiek XX	179
– walka o Śląsk	185
10. Albumy fotograficzne. Fotografie	191
11. Fotografie filmowe	198
12. Pamiątki historyczne i patriotyczne	205
13. Heraldyka. Numizmatyka	216
14. Historia	222
15. Literatura. Wiedza o literaturze	275
16. Regionalia. Etnografia. Podróże	322
– góry	322
– kresy wschodnie	329
– varsaviana	346
– regionalia polskie i obce	363
17. Wiedza o książce. Bibliofilstwo. Sztuka	367
18. Gospodarstwo wiejskie i domowe. Technika. Nauki przyrodnicze	375



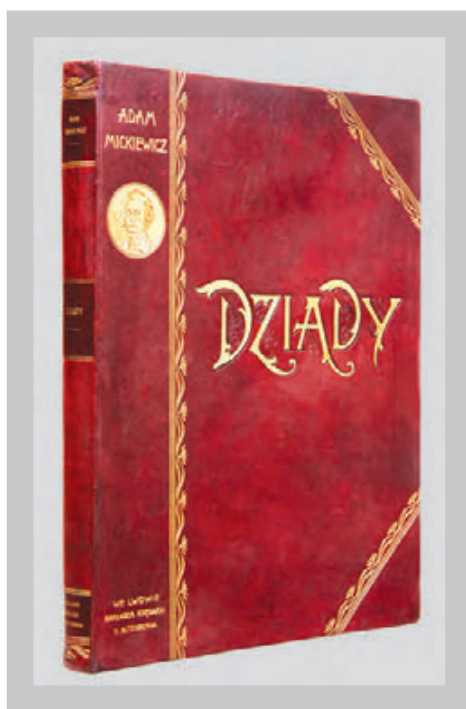
49, 83, 59, 95 (2 wol.), 90 (2 wol.), 89 (3 wol.), 9, 55, 97 (4 wol.), 92 (3 wol.), 35, 25, 93
 614, 758, 644, 868, 755, 527, 715, 629, 688, 707, 691 (4 wol.), 609, 377, 686, 602 (5 wol.), 631, 509, 372
 366, 339, 930, 386, 374, 378, 369, 367, 392, 699, 861 (2 wol.), 381, 723 (2 wol.), 894, 929, 946, 353, 370, 373
 94, 48 (2 wol.), 28, 82, 769, 60, 351, 72, 2, 956, 349



10. Ludwik Kamoens. Luzjada czyli odkrycie Indii Wschodnich. 1790.



378. Oprawa Piotra Grzywy.



349. Luksusowa oprawa wydawnicza. 1896.



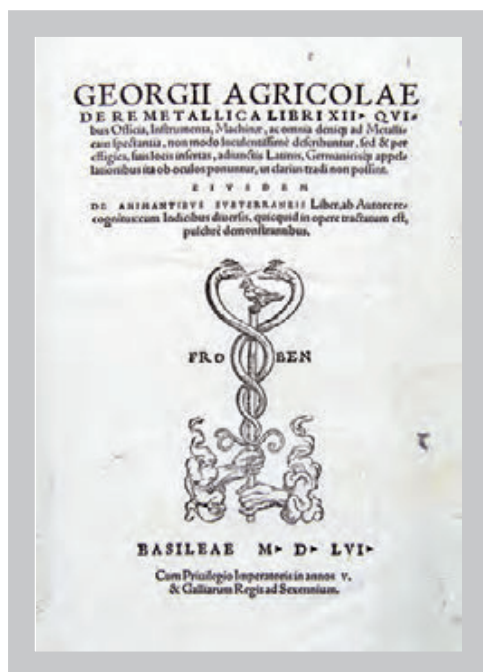
366. S. Żeromski. La Vistule. 1924. Oprawa Bonawentury Lenarta.



367. K. Przerwa-Tetmajer. Na Skalnem Podhalu. 1914. Oprawa Roberta Jahody.



2. Georgius Agricola. De re metallica. Z superekslibrisem Potockich. 1556.



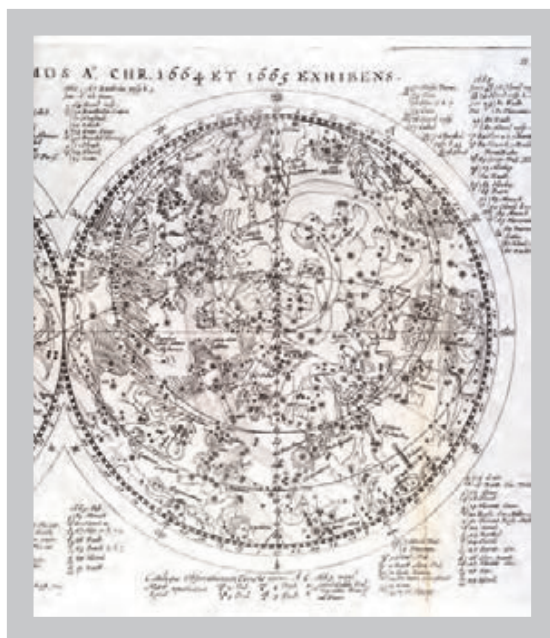
2. G. Agricola. De re metallica (traktat o górnictwie i hutnictwie). 1556.



2. G. Agricola. De re metallica (traktat o górnictwie i hutnictwie). 1556.



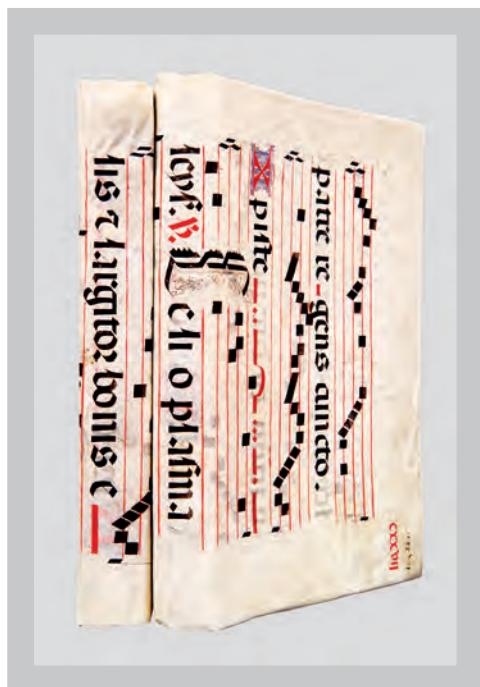
48. S. Lubieniecki. Sławne dzieło astronomiczne. 1666-1668.



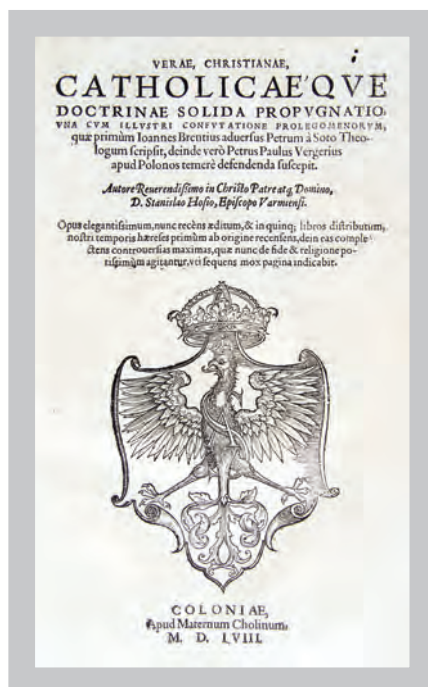
48. S. Lubieniecki. Theatri Cometici (dzieło o kometach). 1666-1668.



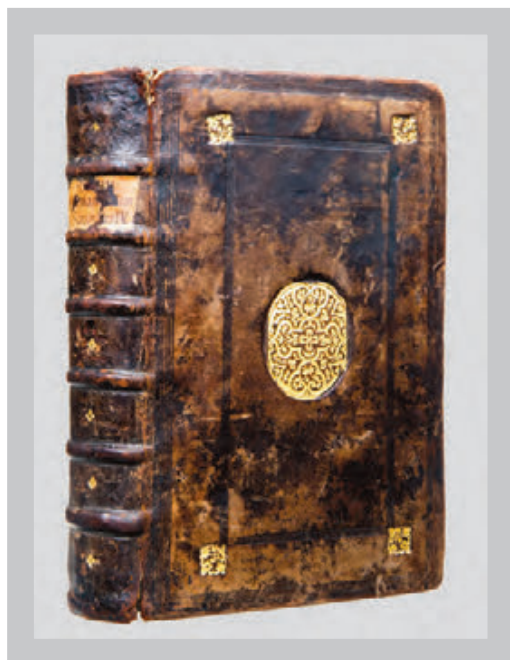
48. S. Lubieniecki. Theatri Cometici (dzieło o kometach). 1666-1668.



50. Marcin Polak. Historia świata. 1507.



33. S. Hozjusz. Kontrereformacja. 1558.



42. M. Kromer. Dzieje Polski. 1558.



81. Utrata Połocka. 1563.



30. K. J. Hartknoch. Kronika Prus. 1684.



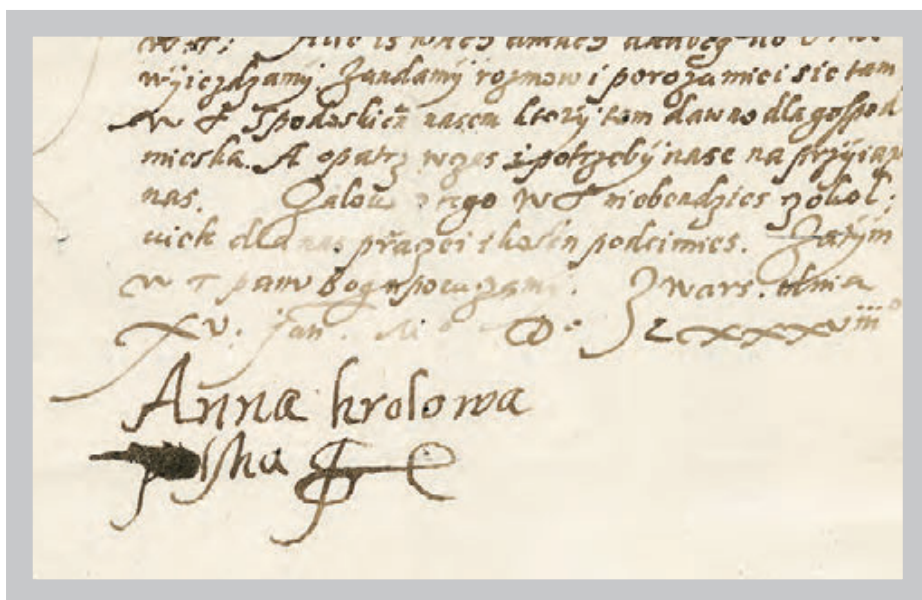
27. A. Gwagnin. Kronika Sarmacji. 1611.



74. Statut Wielkiego Księstwa Litewskiego. 1693.



55. K. Opaliński. Satyry. 1698.



103. Anna Jagiellonka. List w sprawie podróży do Krakowa. 1588.

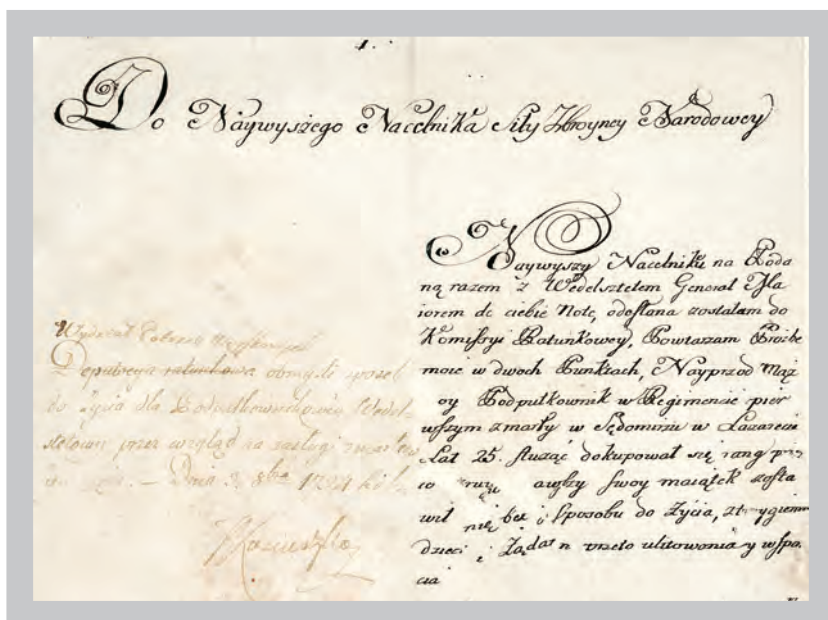


121. Stanisław August Poniatowski. Abszyt. 1789.

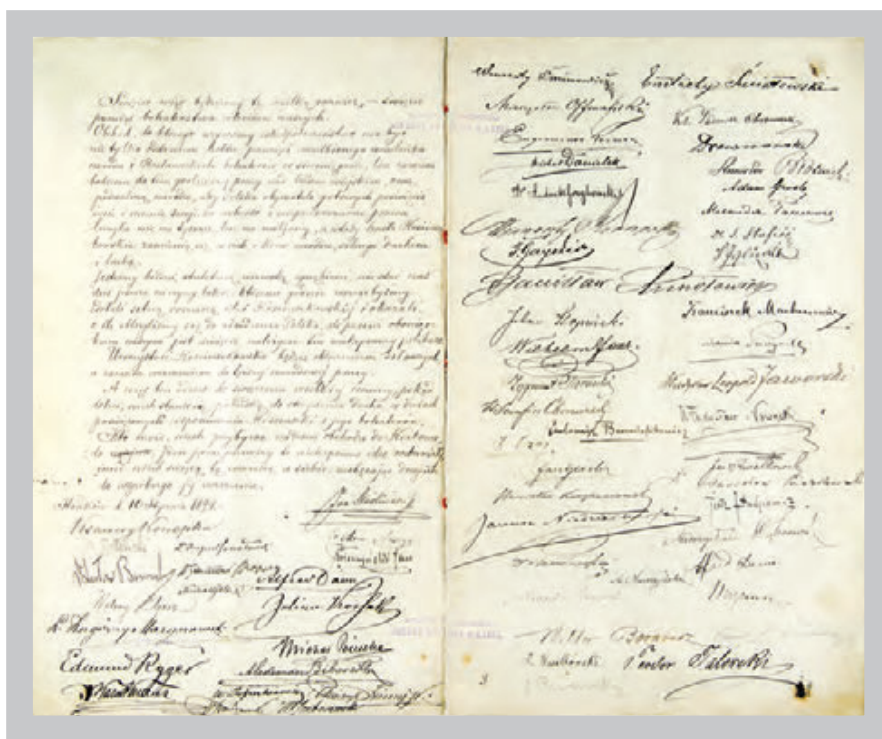
Monsieur le General Andriotti, il y a fort longtemps que
 je n'ai eu de vos nouvelles. Je desire que votre correspondance s'accroisse
 avec moi par Vienne, ce sera plus court. — Le Roi de Naples a
 declare que son pays etoit plein de Napoléon, il ne pouvait satisfaire les
 exigences d'armes que les Impérialistes avaient conlues, le Roi s'est
 fait quitter Berlin pour poursuivre son avantage. J'ecris depuis
 quatre jours à Bofen. Le Grand Duc de Berg avec le Corps des
 M. aux D'avant, Lauen et Algenau est depuis le 28 à Vienne.
 Le troupe que j'ai ~~allé~~ dans le 27 & 28. division militaire
 ont fait un croisiere sur Vienne, Brescia & Alexandrie. Les
 Polonois entiers fétus, fétus, robes, bourgeois, tout est soldat.
 il n'y a pas en ce moment d'empire cette expédition nationale
 M'aurait difficile de croire que l'absence de l'ologne s'écartera

Ajoutez, si vous le jugez convenable; ce que m'écrit
 l'ordre de l'arriver à Constantinople. Surtout, je prie
 Dieu qu'il vous ait en sa sainte garde. — à Paris le 1.
 Décembre 1806.

Nap. Bonaparte



154. Tadeusz Kościuszko. Rękopis z czasów insurekcji. 1794.



167. Rocznica powstania kościuszkowskiego. 1894. Autografy artystów i uczonych.

[illegible][illegible]

Babiniwem iai narow? iij jai Androp, od mioltecha Babiniwem leigwep nidalto Orny,
chwe od proderych masio do kniicowa uetalo

Napisano mi się tutaj, w którego końcu, umieszcil kilka niemiłych słów na temat obywateli.
Dostał nowej co serca porachy na myśli, że oto jest tym takim pierwszym oddaje wła-
żę i między panu wolodyjowskiemu i jego przyjaciół, ale wszystkich paskonikom, który
ajunym do Radziwiła wi, chcieli powiad. Cui pożytem, że ta nie będzie się smutnie
kona wolodyjowskiemu wprowadzić zgodnie zgodnie zgodnie zgodnie zgodnie zgodnie zgodnie zgodnie
istotami ciżbie, również desperackie, ale pewni uważali się jako rade, jakosi wy-
stąpi, jako siłka siłki, która może na gościć wprowadzić.

Les deux gay vedle wnellipgo prawopodstiewitwa Olszka byla zakernimowa ad uawry
kiesice wpiowdy, a kotnami koublerasi ad uierpodniowansu poradzi, nadobosbi pan
Andrzej pytanie, co wam bydlisi cegni.

lenow² re idrografion¹, parit¹ re rob¹ masty, stow² baze sluzi¹ omywaciz, prawi¹ j¹
w oficeru sily, zdrowie gadzilo - ale j¹ to myjni¹, j¹ wazy¹ do ego fazy-
ty¹ osh¹.

Yours are forever & gladly:

- Fic' do confederado.

Ser jistě
wypíše²

ně prýjící, jestli idrójca wylong : usichg, albo co prawd' sromotnie

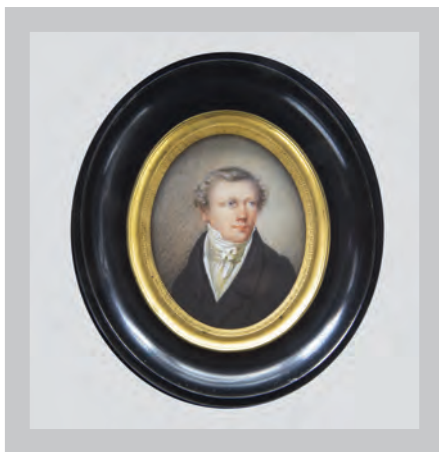
only. *Stictopneustes*

— wółyby¹ usieki, sakryng² ran Austraj³; ~~szare~~ p⁴roni² a wódyda⁵ : poruwa⁶ wószay⁷
tromoły.

-Łódź: to krajowi ratować siebie, krajowi ~~nie~~ konfederatów nie stać własny.



470. Portret szlachcica. Miniatura. Koniec XVIII w.



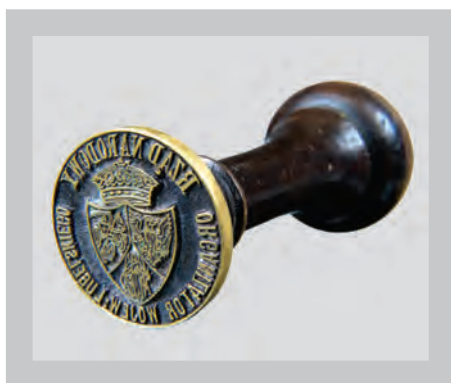
471. Portret Kazimierza Tyszkiewicza. XIX w.



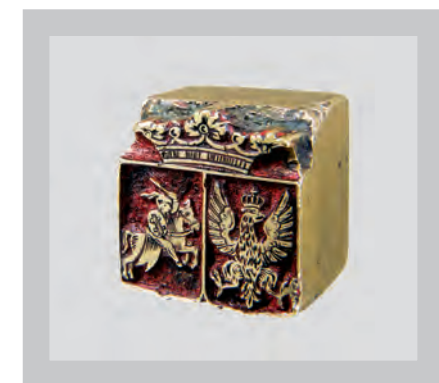
477. Medal „Towarzysz Broni. 1863/4”.



489. Kolej Warszawsko-Wiedeńska. 1905.



475. Pieczęć Rządu Narodowego. 1863.



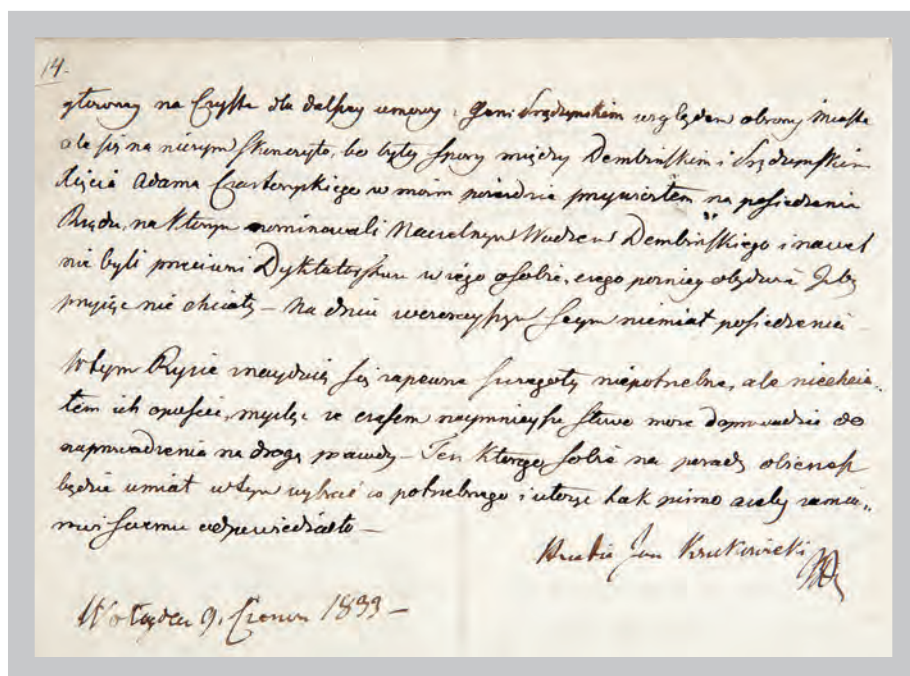
476. Stempel kwatery Langiewicza. 1863.



193. Krzyż Waleczności. 1931.



123. Aleksander I. Dokument. 1861.



162. J. Krukowiecki, naczelny wódz powstania listopadowego. Rękopis. 1833.



218. H. Moll. Mapa Europy. 1708.



222. J. G. Doppelmayr. Dwie mapy nieba. I poł. XVIII w.



208. C. Allard. Mapa Polski. 1697.



207. W. Berry. Mapa Polski. 1683.



884. Zygmunt Vogel. Widok Warszawy. 1822.



247. H. Schedel. Norymberga. 1493.



240. G. Braun, F. Hogenberg. Kraków. 1617.



238. J. A. Strasilla. Kalwaria Zebrzydowska. 1902.



274. Pogrzeb pięciu poległych. 1861.



275. Błogosławieństwo powstańcom. 1863.



294. F. Jabłczyński. Dom Skargi. 1919.



291. J. Gielniak. Przeciw chorobom. 1960.



303. J. Pankiewicz. Port. 1907.



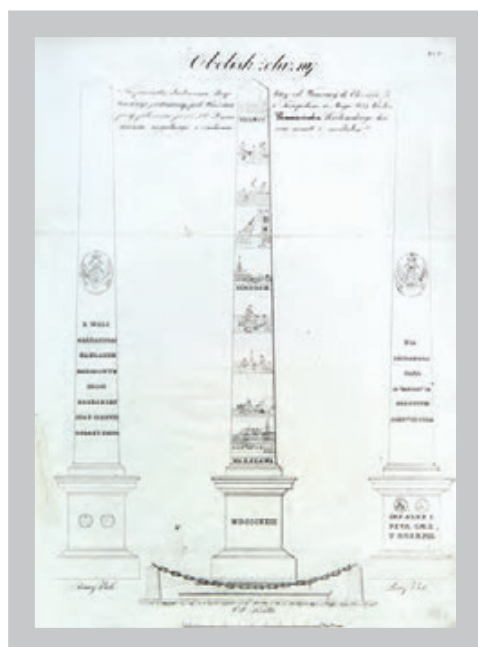
302. R. Olbiński. Rysunek. 1998.



306. F. Siedlecki. Litografia. 1913.



309. W. Skoczylas. Taniec zbójników. 1919.



340. Droga bita Warszawa – Brześć. 1825.



354. B. Zaleski. Stepy kirgiskie. 1865.



346. J. N. Lewicki. Pamiętniki Paska. 1850.



348. Album Jana Matejki. 1874.



337. Opis żałobnego obchodu pamięci Aleksandra I. 1829.



338. J. Cegliński, A. Matuszkiewicz. Album widoków Warszawy. 1864.



355. Zielnik. 1816.



364. Z. Stryjeńska. Tańce polskie. 1929.



300. S. Mrożewski. Pejzaż kalifornijski. Pastel. 1967.



365. Żydzi galicyjscy. 1925.



352. M. Płoński. Teka grafik. 1805.



363. E. A. Poe. Opowieści niesamowite. 1927. Ilustrowana edycja bibliofilska.





430. Album fotografii. Lwów. Po 1908.



435. Józef Piłsudski. Fotografia.



429. Lwowski Klub Sportowy Lechia. Album fotografii. 1927-1929.



441. J. Kuczyński. Portret X. Dunikowskiego. 1926.



440. J. Kuczyński. Portret S. Wyspiańskiego. 1898.



442. E. Hartwig. Lublin. 1930.



447. J. Kosiński. Szare i czarne. 1956-1957.



450. Dziewczyna szuka miłości. Reż. R. Gantkowski. 1937.



454. Ósmy dzień tygodnia. Reż. A. Ford. 1958.



463. Bogumił Kobiela. Fotografie. 1963.



458. Rękopis znaleziony w Saragossie. 1964.



465. B. Kwiatkowska-Lass w Cannes. 1960.



462. Kalina Jędrusik. Fotografie. 1966-1968.



413. Plakat niemiecki. Plebiscyt na Śląsku. 1921.



398. Plakat. Wieliczka. Lata 30. XX w.



397. Plakat. Krynica. Lata 30. XX w.



411. S. Ligoń. Plakat. 1921.



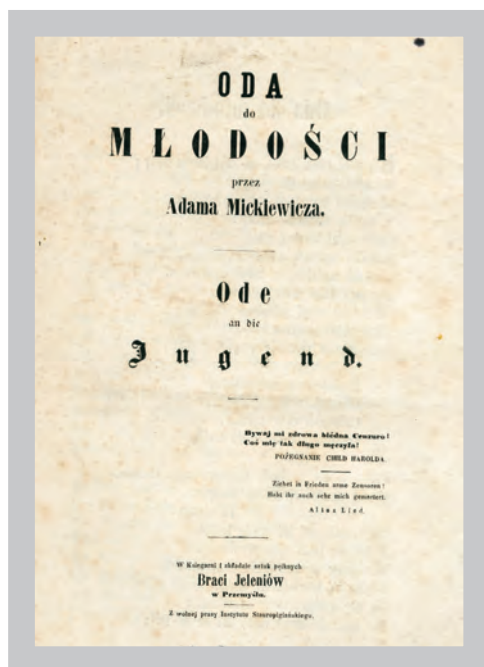
393. F. Siedlecki. Plakat. 1904.



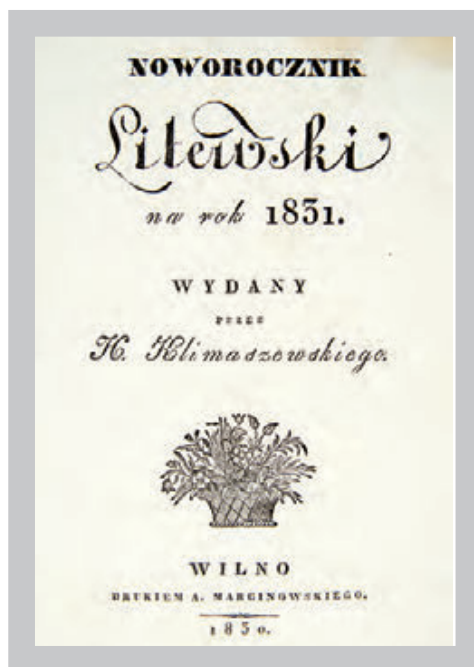
395. A. Grzybowski. Plakat. 1921.



396. J. Tłomakowski. Plakat. 1933.



712. A. Mickiewicz. Oda do młodości. 1848.



707. Noworocznik Litewski. 1830.



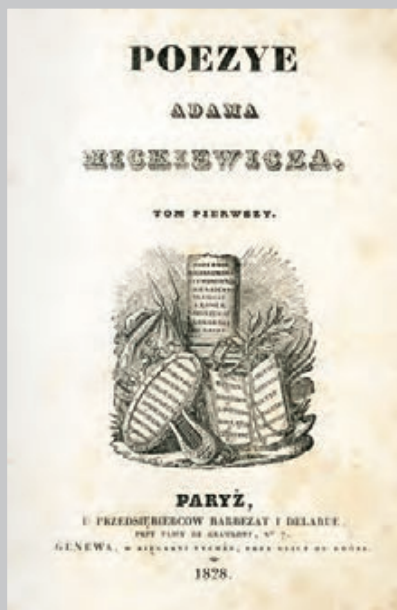
702. A. Mickiewicz. Tygodnik „Wanda”. 1823.



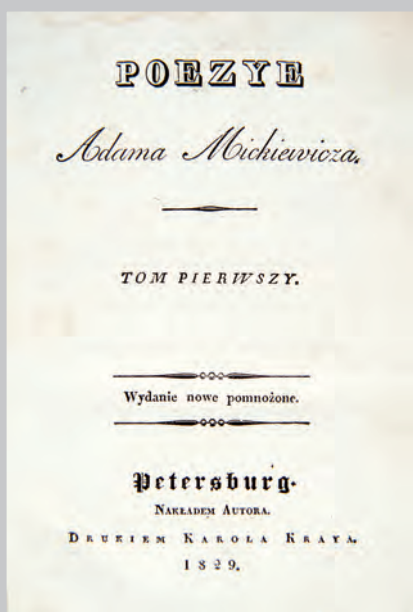
744. Zabawy Przyjemne. 1805.



703. A. Mickiewicz. Konrad Wallenrod. 1828.



704. A. Mickiewicz. Poezje. Paryż. 1828-1832.



706. A. Mickiewicz. Poezje. Petersburg. 1829.



708. A. Mickiewicz. Pan Tadeusz. 1834.



785. F. A. Ossendowski. Zagoneczyk. 1931.



778. M. Konopnicka. O krasnoludkach. 1926.



782. Przygody Koziołka Matołka. 1932-1934.

STARE DRUKI

1. **Actum in Curia Regia Varsaviensi.** Manifest Naiaśniejszego Krolewica lego Mości Aleksandra, Polskiego y W. X. L. Xcia do Stanów Rzpety Korony Polskiej y W. X. L. de raptu Naiaś.: Krolewiców Ich Mościów Jakuba y Konstantyna [...] [Warszawa 1704]. B.w., folio, k. [6], bez opr. 300,-

E.XII, 38; E.XXVIII, 347. **Manifest królewicza Aleksandra Sobieskiego** (1677-1714) w sprawie gwałtu dokonanego przez Augusta II na osobach Jakuba i Konstantego Sobieskich. W czasie wojny północnej w latach 1702-1703 Jakub Sobieski był kandydatem króla szwedzkiego Karola XII do tronu polskiego. Jednak wraz z bratem Konstantym został porwany na rozkaz Augusta II Mocnego i przetrzymywany w twierdzy Königstein aż po 1706 r. Załamany, po uwolnieniu nie brał już więcej udziału w życiu politycznym. W tekście manifest Karola XII dan w Heilsbergu w Prusach 23 XII 1703 r., w którym obiecuje popierać wybór Jakuba na tron Polski wszelkimi swoimi siłami. Ubytki krawędzi kart uzupełnione, miejscami ze szkodą dla tekstu, przebarwienia, poza tym stan dobry.

– Biblia górnictwa i hutnictwa –

2. **Agricola Georgius.** De re metallica libri XII. Quibus officia, instrumenta, machinae, ac omnia deni ad metallicam spectantia, non modo luculentissime describuntur, sed et per effigies, suis locis insertas, adiunctis Latinis, Germanicis appellationibus ita ob oculos ponuntur, ut clarius tradi non possint. Eiusdem De animantibus subterraneis liber, ab autore recognitus: cum indicibus diuersis, quicquid in opere tractatum est, pulchre demonstrantibus. Basileae (Bazylea) 1556. Apud Hieron[imum] Frobenium et Nicolaum Episcopium, folio, k. [5], s. 502, k. [37], **tabl. ryc. 2 (drzeworyty rozkładane), ponad 270 ilustracji w tekście (drzeworyty), inicjały (drzeworyty)**, opr. późniejsza, skóra, brzegi k. marm. 90 000,-

Pierwsze wydanie. Na oprawie wyciśnięty superekslibris z herbem „Pilawa” Potockich. Pomnik szesnastowiecznej wiedzy metalurgicznej, górniczej i inżynierskiej, a przy tym wspaniały zabytek ówczesnej sztuki drukarskiej i graficznej. Traktat poświęcony metalom, metalurgii i górnictwu autorstwa Georga Pawera (Bauera, 1494-1555) znanego powszechnie pod łacińską wersją imienia i nazwiska jako Georgius Agricola, nazywanego do dziś „ojcem minerałologii”. Pawer był niemieckim humanistą i człowiekiem renesansu w pełnym tego słowa znaczeniu – w kręgu jego zainteresowania i wśród tematów jego prac znajdowały się prócz metalurgii i górnictwa: medycyna, metrologia, teoria handlu i gospodarki, filozofia oraz historia. Był rektorem słynnej szkoły w Zwickau. Naukę kontynuował w Lipsku, gdzie zainteresował się chemią, fizyką i medycyną, a wiedzę w tych dziedzinach pogłębił we Włoszech (skąd wrócił już z tytułem doktora). Studiował także w Bolonii (w tym czasie przebywało we Włoszech wielu wybitnych ludzi tamtej epoki, m.in. Mikołaj Kopernik i Erazm z Rotterdamu). W 1527 r. uzyskał stanowisko lekarza miejskiego w Joachimstahl (obecnie Jáchymov w Czechach) miasteczku na południowych podnóży Rudaw, które było regionalnym centrum górnictwa i metalurgii. Tam bacznie obserwował praktyczną stronę rzemiosła górniczego i hutniczego, co zaowocowało pierwszą pracą poświęconą tej tematyce („Bermannus, sive de re metallica dialogus”), która spotkała się z uznaniem



2. G. Agricola. Górnictwo i hutnictwo. 1556.



4. Budowa fortyfikacji. 1769.

Erazma z Rotterdamu. Studia na tym polu kontynuował od 1530 r. w Chemnitz – ośrodku górniczym leżącym u północnych stóp Rudaw. W kolejnych latach opublikował m.in. pracę o miarach i wagach, traktat kładący podwaliny pod nowożytną geologię (obalający wiele z błędnych przekonań obowiązujących jeszcze od starożytności), szereg rozpraw o minerałach i skamielinach oraz liczne pomniejsze teksty związane z metalurgią. **Oferowany traktat „De re metallica” był dziełem jego życia**, koronującym długoletnie studia i wielki dorobek naukowy. Agricola zebrał w dwunastu księgach całą ówczesną wiedzę o metalurgii i górnictwie, opierając się w znacznej mierze na swoich obserwacjach praktyki tych rzemiosł. W pierwszej księdze przedstawił teorię górnictwo-metalurgiczną nadając jej charakter dyscypliny naukowej. Kolejne księgi poświęcone są stronie praktycznej: górnikom i sztuce znajdowania złóż, rodzajom rud i charakterystyce poszczególnych typów złóż, administracyjnej organizacji wydobywania (znaczeniu bachmistrza i innych stanowisk górniczych), pracom podziemnym i wydobywaniu, narzędziom i maszynom górniczym, sposobom oceny jakości rudy, obróbce urobku i praktyce metalurgii i hutnictwa (wytapianie poszczególnych metali i oddzielanie ich od siebie). Ostatnia księga traktuje o otrzymywaniu m.in. soli, sody, azotanu potasu, siarki, witiolu i bitumów. Do edycji dodano wcześniejszą pracę autora: „De animantibus subterraneis liber”. Dzieło zamyka łacińsko-niemiecki słownik terminologii górniczej. Ogrom zebranego materiału, obserwacje praktyczne i nowatorstwo wielu wniosków sprawiły, że „De re metallica” stało się na blisko 200 lat podstawową pracą z zakresu górnictwa i metalurgii i nazywane było „Biblią górnictwa”. Na jego popularność wpływ miała również oprawa graficzna wydania. Wykład **został niezwykle bogato zilustrowany 273 kunsztownymi drzeworytami**, na których wyobrażono m.in. górników i hutników przy pracy, schematy budowy sztolni, narzędzia górnicze i metalurgiczne, plany urządzeń i pieców oraz organizacji procesów hutniczych. Przygotowanie tak wielkiej liczby pełnych szczegółów drzeworytów znacząco opóźniło ukończenie druku dzieła, które ostatecznie ukazało się już po śmierci autora. Skomplikowane **przedsięwzięcie wydawnicze zostało zrealizowane przez słynną bazylijską oficynę Frobenów**, w której ukazywały się m.in. prace Erazma z Rotterdamu (założyciel drukarni Johann Froben był sam humanistą, myślicielem i bliskim przyjacielem Erasmusa) i **z którą współpracował wybitny malarz i grafik Hans Holbein**. Oferowane pierwsze wydanie „De re metallica” było jednym z najistotniejszych i najwybitniejszych drukarskich osiągnięć oficyny Frobenów (i jednym z najbardziej kunsztownych druków XVI stulecia). Dzieło Agricoli dotarło do Polski i znajdowało się w zbiorach biblioteki Zygmunta

Augusta. W Bibliotece Jagiellońskiej jest egzemplarz z wpisami kolejnych właścicieli, m.in. Retyka (przyjaciela Kopernika) oraz Brożka, który zajmował się pomiarami w kopalni w Wieliczce. Z dzieła korzystało wielu polskich uczonych, m.in. Rzączyński i Kluk („Rzeczy kopalnych... szukanie...”). Opr. bordowa skóra, **na licach tłocz. superekslibrisy heraldyczne z herbem Pilawa Potockich**. Wyraźne odciski tekstu i rycin na grubym papierze. Na k. tyt. ślady dawnych not własnościowych. Rozdarcie jednej karty starannie podklejone. Na marginesach części kart bardzo drobne ślady po owadach bez szkody dla tekstu. Miejscami przebarwienia i zabrudzenia, poza tym stan bardzo dobry. **Dzieło światowej rangi. Wielka rzadkość!!!**

(patrz tablica IV, V oraz ilustracja)

3. **[August II].** „Ponieważ województwo krakowskie uczyniwszy complanacye respektem płacenia pięciu talarów bitych z każdego dymu...”, dat. w Krakowie 31 X 1706. Naiasniejszego Krola I.Mci Polskiego, Elektora, y Dziedzicznego Xcia Saskiego Woysk Generalny Commissoryat Iohannes Christianus Kiesenwetter, m.p. Pieczęć Komisoriatu (lakowa). Karta, 34 x 21 cm. 240,-

Druk z okresu wojny północnej. Dotyczy nakładanych przez wojska saskie kontrybucji na dobra ziemskie po pięć talarów z dymu. Odcisk pieczęci Komisoriatu Wojska z herbem Rzeczypospolitej. Na odwrocie zapiski rękopiśmienne z epoki dotyczące pobranej kontrybucji w parafii Wrzodowa Góra i Węgrzynowicach należących do opactwa tynieckiego niedaleko Krakowa. Zbrązowienia, po konserwacji.

4. **Bakałowicz Jan.** Essai sur la fortification ou application de la fortification au terrain [!]. Varsovie (Warszawa) 1769. Chez Jean Auguste Poser, 8°, k. [5], s. 249, opr. z epoki., płsk. z szyldzikiem, brzegi k. barw. 1200,-

E.XII, 336. Praca o budowie fortyfikacji autorstwa Jana Bakałowicza (1740-1794) inżyniera wojskowego, kartografa, majora artylerii koronnej, poległego w czasie obrony Pragi w 1794 r. Dzieło było wynikiem wieloletnich studiów, także zagranicznych, które autor odbywał m.in. **dzięki wsparciu króla Stanisława Augusta Poniatowskiego** (któremu zadedykował ofiarowaną książkę) oraz praktyki inżynierskiej. Bakałowicz położył w nim nacisk na kwestię dostosowania fortyfikacji do ukształtowania terenu. Od s. 203 idzie „Manuel de l'attaque des places” (z osobną kartą tytułową). Opr.: brązowy płsk marm., na licach pap. marm. W dolnej partii grzbietu superekslibris literowy, a na karcie tytułowej pieczęćki „Ingenieurcorpsets Bibliothek”. Na przedniej wyklejce wpis proveniencyjny. **Stan bardzo dobry.** (patrz ilustracja)

– Dzieła geograficzne –

5. **Bankes Thomas. Blake Edward Warren. Cook Alexander.** Africa. New Royal Authentic and Complete System of Universal Geography. [London (Londyn) ok. 1790. Printed for C. Cook], folio, s. 315-460, **tabl. ryc. 8 (miedzioryty)**, opr. współczesna, skóra. 900,-

Poświęcona Afryce księga trzecia monumentalnej syntezy geografii całego świata. Wydawnictwo publikowane było po raz pierwszy w latach 1787-1788 w 90 numerach podzielonych na 5 ksiąg (zob. poz. następne). Zawierało geograficzny (z elementami etnograficznymi) opis poszczególnych kontynentów, uwzględniający najnowsze informacje gromadzone i przekazywane przez ówczesnych podróżników (m.in. o odkryciach na Pacyfiku dokonanych 20 lat wcześniej przez kapitana Cooka) oraz bogaty materiał ilustracyjny. Praca stała się niezwykle popularna i do 1797 r. doczekała się 6 edycji (żadna z nich nie jest datowana na k. tyt., pojawiają się więc ogromne trudności z ich przyporządkowaniem, różnią się też liczbą i układem tablic i map). Na oferowaną księgę o Afryce składają się numery 29-42. **Na miedziorytowych tabl. m.in. piramidy i mumie egipskie, podróż do Kongo, widok Maroka.** Opr.: brązowa skóra, na licach i grzbiecie tłocz. i złocz. Miejscami drobne przebarwienia i zabrudzenia, poza tym stan dobry.

6. **Bankes Thomas. Blake Edward Warren. Cook Alexander.** America. New Royal Authentic and Complete System of Universal Geography [...]. [London (Londyn)



7. Geografia Europy. 1790.

ok. 1790. Printed for C. Cook], folio, s. 461-576, **tabl. ryc. 12 (miedzioryty), map 2 (miedzioryty)**, opr. współczesna, skóra. 600,-

Poświęcona obu Amerykom księga czwarta monumentalnej syntezy geografii całego świata (zob. poz. poprzednia i następna). Na oferowaną księgę o Ameryce składają się numery 43-53. Na miedziorytowych tabl. m.in. członkowie plemion indiańskich, okazy fauny obu Ameryk oraz **mapy Ameryki Środkowej i Południowej**. Opr.: brązowa skóra, na licach i grzbiecie tłocz. i złoc. Brak mapy Ameryki Północnej. Miejscami drobne przebarwienia i zabrudzenia, poza tym stan dobry.

7. **Bankes Thomas. Blake Edward Warren. Cook Alexander.** Europe. New Royal Authentic and Complete System of Universal Geography [...]. [London (Londyn) ok. 1790. Printed for C. Cook], folio, s. 577-984 (winno być 990), **tabl. ryc. 21 (miedzioryty), map 7 (miedzioryty)**, opr. współczesna, skóra. 900,-

Poświęcona Europie księga piąta monumentalnej syntezy geografii całego świata (zob. poz. poprzednie). Na oferowaną księgę o Europie składają się numery 53-90. **Rozdział 7 księgi dotyczy Polski** – opis geografii kraju i jego prowincji, najważniejsze miasta i miejsca, ludność i podziały społeczne, ustrój, gospodarka i historia. Na miedziorytowych tabl. m.in. europejskie zabytki, stroje niektórych ludów i narodów europejskich, a ponadto **7 map poszczególnych części kontynentu**. Opr.: brązowa skóra, na licach i grzbiecie tłocz. i złoc. Miejscami drobne przebarwienia i zabrudzenia, wzmacniane krawędzie części kart, poza tym stan dobry.

(patrz ilustracja)

8. **[Biblia Wujka].** Biblia sacra Latino-Polonica vulgatae editionis auctoritate Sixti V. et Clementis VIII. Pont. Max. recognita summariis et notis theologicis, historicis, et chronologicis illustrata secundum exemplar latinum R. P. Thomae Aqu. Erhardi, Ord. S. Benedicti. Polonicum vero R. P. Jacobi Wuykii S. J. Theologi reimpressa. T. 2. Vratislaviae (Wrocław) 1771. Typis Academicis, 4°, k. [1], s. 558, 524, k. [2], opr. z epoki, płsk. z sztyldziem. 2400,-



8. Biblia Wujka. 1771.



9. Historia Polski. 1697.

E.XIII, 13. **Z księgozbioru Mieczysława Dunin-Wąsowicza** (ekslibris). Tom 2., w którym pomieszczono księgi Starego Testamentu od księgi Izajasza i kompletny Nowy Testament (z osobną paginacją). Wydanie Biblii z tekstem drukowanym równolegle po polsku i łacinie (dwuszpaltowo). Tekst polski w słynnym tłumaczeniu autorstwa Jakuba Wujka (1541-1597) jezuita, wybitnego teologa i polemisty religijnego. Tłumaczenie to stanowiło najważniejszy katolicki, polski przekład Pisma Świętego do czasu II Soboru Watykańskiego. Odbito we Wrocławiu z przeznaczeniem dla lwowskiej księgarni Karola Bogusława Pfaffiego („Prostat etiam venalis Leopoli, in Bibliopolio Caroli Boguslavi Pfaffi”). Na przedniej wyklejce ekslibris heraldyczny dr Mieczysława Dunin-Wąsowicza (1849-1913) lekarza, profesora Uniwersytetu Lwowskiego. Na k. tyt. wpis własnościowy mogący sugerować przynależność książki do księgozbioru kardynała Albina Dunajewskiego (1817-1894) biskupa krakowskiego. Opr.: brązowy płsk., grzbiet sześciopłowy w polu 2. i 4. szylidziki z tytułaturą i numeracją tomu, w pozostałych łłocz. i złocz. ozdłbni. Drobne śłady po owadach i otarcia opr., zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dłbry.

(patrz ilustracja)

9. **Bizardière Michel de la. Histoire des diètes de Pologne pour les élections des Rois.** Paris (Paryż) 1697. Chez Jean Jombert, 8°, k. [2], s. 253, [2], opr. z epłki, skłra, brzegi k. barw. 600,-

E.XIII, 156. Dzieje Polski francuskiego pisarza Michela de la Bizardière (1697-1721), ukazujące **sytuację panującą w Polsce od śmierci Zygmunta II Augusta** w 1572 r. poprzez panowania Henryka Walezego, Stefana Batorego, Zygmunta III Wazy, Władysława IV, Jana Kazimierza, Michała Korybuta Wiśniowieckiego, aż do elekcji Jana III Sobieskiego w 1674 r. Na końcu przywileje krłwelskie dla księgarzy Jeana Jomberta i Thom. Moette. Dziełł to, ze względu na znajomość stosunków, przypisywane było przez długi czas ambasadorowi francuskiemu księciu Polignacowi. Opr. brązowa skłra marm., grzbiet sześciopłowy, w polu 2. tytułatura, w pozostałych łłocz. i złocz. ozdłbni. Nieaktualny wpis własnościowy. Miejscami zabrudzenia i zaplamienia, poza tym **stan bardzo dłbry**.

(patrz ilustracja)



11. Ryciny D. Chodowieckiego. 1783.



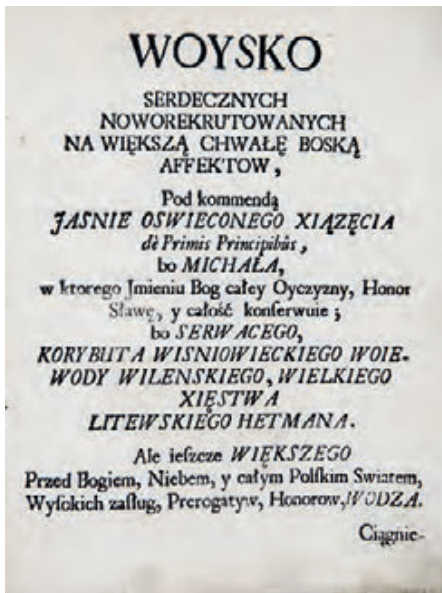
12. 13. M. Dogiel. Traktaty. 1758-1759.

- 10. Camões Luís de.** Luzyada Kamoensa czyli odkrycie Indyy Wschodnich. Poema w Pieśniach Dziesięciu. Przekładania Jacka Przybylskiego. Kraków 1790. W Drukarni Antoniego Grebla, 8°, k. [1] (winno być 4), s. 351, [1], opr. późniejsza, skóra, brzegi k. złoc. 2400,-

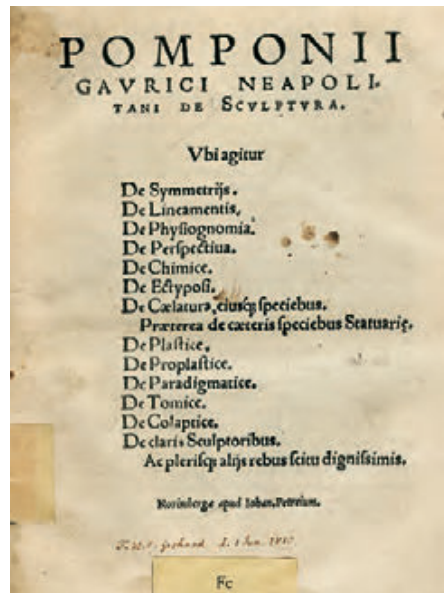
E.XIX, 78. Epopeja narodowa Portugalczyków. Jej autorem był Ludwik Kamoens, właśc. Luís Vaz de Camões (ok. 1524-1580), największy twórca literatury portugalskiej, podróżnik. Epos poświęcony jest wyprawie Vasco da Gamy i odkryciu morskiej drogi do Indii, jednego z największych i najsłynniejszych przedsięwzięć epoki wielkich odkryć geograficznych. Oferowany pierwszy polski przekład został opracowany przez **Jacka Idziego Przybylskiego** (1756-1819) pisarza, poetę, bibliofila i kolekcjonera. **Luksusowa opr.:** ciemnogrnatowa skóra, grzbiet sześciopłowy z tłocz. i złoc., zdobiona dublura, kolejne karty ochronne z czerwonej mory i pap. marm. **Opr. sygnowana: „Lortic fils”.** Wykonana przez **Marcellina Lortica** (1852-1928) członka rodziny paryskich introligatorów. Atelier Lortic założył w 1844 r. Pierre Marcellin (1822-1892), od 1884 r. zakładem kierowali jego synowie Paul (do 1891 r.) oraz Marcellin. Brak 3 k. nlb. z dedykacją druku dla Adama Naruszewicza, poza tym stan bardzo dobry. **Piękny egzemplarz.**
(Patrz tablica II)

- 11. [Chodowiecki Daniel].** Almanac Généalogique pour L'année 1783 avec l'approbation de L'Académie Royale des Sciences et belles Lettres. Berlin 1783, imprime par Jean Michel Kunst, k. [84], **tabl. ryc. 13 (akwaforty)**, 10,0 cm, opr. z epoki pap. z złoc., brzegi kart złoc. 600,-

Typowy dla epoki almanach, zawierający, obok części kalendarzowej, zbiór najpotrzebniejszych wiadomości (m.in. o rodach panujących w Europie, odległościach pomiędzy miastami, ruchu poczty). Wydawnictwo ilustrowane rycinami Daniela Chodowieckiego (1726-1801), artysty urodzonego i wychowanego w Gdańsku, dyrektora Akademii w Berlinie. Dwanaście tablic (częściowo sygnowanych na płycie) to **ilustracje do powieści „Nowa Heloiza” Jeana Jacques’a Rousseau**, której opubliko-



14. Z drukarni poczajowskiej. 1740.



16. O rzeźbie renesansowej. 1542.

wanie w 1761 r. było jednym z ważniejszych literackich wydarzeń XVIII w. Almanach otwiera portret Rousseau wg rysunku Chodowieckiego, rytowany przez Bergera. Opr. z epoki, ze złoc. dekoracją oraz tłocz. na obu okładzinach (scenki dworskie). Dołączony futerał karton. Niewielki zabrudzenia i otarcia oprawy, wewnątrz drobne zabrudzenia, portret podklejony, poza tym stan dobry.

Lit.: E. Łomnicka-Zakowska, Ryciny Daniela Chodowieckiego w zbiorach MN w Warszawie, Warszawa 2010, s. 191-193, poz. 260, ilustr.

(patrz ilustracja)

- 12. Dogiel Maciej.** Codex diplomaticus Regni Poloniae et Magni Ducatus Lituaniae [...] T. 1. Vilnae (Wilno) 1758. Ex Typographia Regia et Reipublicae Collegii Scholarum Piarum, folio, k. [18], s. 623, [1], k. [14], opr. z epoki, skóra z szyldzikim, brzegi kart marm. 1200,-

E.XV, 271. **Tom 1 pierwszego polskiego kodeksu dyplomatycznego**, dzieła życia Macieja Dogiela (1715-1760), rektora kolegium wileńskiego, historyka prawa i edytora. Wydawnictwo miało liczyć pierwotnie osiem tomów, ale gdy Dogiel zmarł nagle w 1760 r., gotowych było tylko pięć woluminów, z których drukiem ukazały się 1, 4 i 5 (zob. poz. następna). Tomy 2-3 wydano z rękopisu dopiero w XIX w. Tom zawiera traktaty, pakt, listy i innego rodzaju akty dokumentujące relacje między państwami Polski z Czechami, Węgrami, Austrią, Danią, Bawarią, Brandenburgią, Republiką Wenecką, Saksonią, Francją, Księstwem Brunzswiku, Księstwem Meklemburgii, Hiszpanią, Holandią, Transylwanią oraz ziemiami należącymi dawniej do Polski: **Śląskiem, Pomorzem, Nową Marchią, Hospodarstwem Mołdawskim i Wołoskim oraz Besarabią**. Opr. ciemnobrązowa skóra marm., grzbiet siedmiopłowy, w polu 2. szyldzik z tytulaturą, w pozostałych tłocz. ozdobniki. Brak frontispisu, otarcia opr., miejscami drobne przebarwienia i zagniecenia, poza tym stan dobry.

(patrz ilustracja)

- 13. Dogiel Maciej.** Codex diplomaticus Regni Poloniae et Magni Ducatus Lituaniae [...] T. 5. Vilnae (Wilno) 1759. Ex Typographia Regia et Reipublicae Collegii Scholarum Piarum, folio, k. [8], s. 522, k. [9], opr. z epoki, skóra z szyldzikim, brzegi kart marm. 1200,-



15. A. M. Fredro. Maksymy. 1694.

E.XV, 271. **Tom 5 pierwszego polskiego kodeksu dyplomatycznego** (zob. poz. poprzednia). W oferowanym t. 5 pomieszczono dokumenty dotyczące **Liwonii (tzw. Inflant Szwedzkich), Kurlandii i Semigalii**, księstw lennych Rzeczypospolitej. Opr. ciemnobrązowa skóra marm., grzbiet siedmiopłowy, w polu 2. szyldzik z tytulaturą, w pozostałych tłocz. ozdobniki. Otarcia opr., luźna pierwsza składka, miejscami drobne przebarwienia i zagniecenia, poza tym stan dobry.

- 14. Fałęcki Hilarion.** Woysko serdecznych noworekrutowanych na większe Chwałę Boską affektów. Pod Komendą Jaśnie Oświeconego Xiążęcia de Primis Principibus bo Michała w którego imieniu Bóg całej Oyczyzny honor, sławę i całość konserwuje. — bo Serwacego Korybuta Wiśniowieckiego Woiewody Wileńskiego, Wielkiego Xięstwa Litewskiego Hetmana... Począjów 1739 (właśc. 1740). Drukarnia Bazylianów, 4°, k. [24], 270, opr. późniejsza (XIX w.), płsk. 1200,-

E.XVI, 163. **Pierwsze wydanie** słynnego dzieła Hilariona (właśc. Hieronima) Fałęckiego (ok. 1678-1756), znanego kaznodziei, pisarza i poety barokowego. Są to rozważania religijne łączące formy poetyckie oraz prozatorskie, modlitwy i objaśnienia teologiczno-biblijne. Na k. tyt. wydanie datowane na 1739 r., także rok mają 3 aprobacje, czwarta datowana 20 lutego 1740 r. Wydanie pierwsze ukazało się w tym samym roku w trzech wariantach. Oferowana jest „edycja wytworna, na grubym papierze” (Estreicher). Warianty różnią się jakością papieru oraz liczbą kart. Na k. nrb. umieszczono dwie drzeworytowe winiety heraldyczne z herbami Wiśniowieckich i Radziwiłłów. Dzieło cieszyło się sporą popularnością (drugie wydanie przygotowano już w 1746 r.). Otarcia opr., miejscami zaplamienia i przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadki wariant pierwszego wydania.** (patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 15. Fredro Andrzej Maksymilian.** Monita politico-moralia et Icon ingeniorum. Frankfurt nad Menem 1694. Impensis Martini Hermsdorffii i, 12°, frontispis (miedzioryt), s. 206, opr. z epoki, perg., brzegi k. barw. 500,-

E.XVI, 309. Najbardziej poczytny utwór Andrzeja Maksymiliana Fredry (1620-1679), kasztelana lwowskiego, zwanego polskim Tacytem. Dzieło jest zbiorem maksym dotyczących życia prywatnego i publicznego, stanowiących swoisty **poradnik dla polityka aspirującego do tytułu męża stanu**. Było wielokrotnie wydawane i tłumaczone na inne języki (francuski, niemiecki, rosyjski). Autor wskazywał w nim na konieczność modernizacji Rzeczypospolitej – budowy manufaktur, wzmacniania pozycji handlu, wspierania sieci komunikacyjnej. Miedziorytowy frontispis z panoramą miejską. Nieaktualne noty własnościowe. Niewielkie zabrudzenia pap., poza tym stan dobry.
(patrz ilustracja)

– O rzeźbie renesansowej –

- 16. Gaurico Pomponio.** De sculptura. Norimbergae (Norymberga) [1542]. Apud Iohan. Petreium, 4°, k. 47, bez opr. 6000,-

Traktat Pomponia Gaurica (ok. 1482-1530), włoskiego humanisty, teoretyka sztuki, poświęcony przede wszystkim sztuce rzeźbiarskiej, którą Gaurico uważał za podstawową dla wszystkich sztuk wizualnych. Autor omówił w nim m.in. kwestie symetrii, perspektywy i kształtowania rzeźby. Wyd. pierwsze ukazało się we Florencji w 1504 r. (w roku ukończenia przez Michała Anioła jego słynnego posągu Dawida). **Oferowaną edycję odbito w sławnej norymberskiej drukarni Johanna Petreiusa** (Hans Peterlein, ok. 1497-1550), wydawcy m.in. wielu traktatów astronomicznych, a także dzieł Erazma z Rotterdamu. Znany uczony Jerzy Joachim Retyk w 1539 r. przywiózł Mikołajowi Kopernikowi do Fromborka trzy książki astronomiczne z oficyny Petreiusa. Ich kunszt przekonał wielkiego astronoma do powierzenia Petreiusowi druku swego „De Revolutionibus Orbium Coelestium” (ukazało się rok po oferowanej pracy). Na k. tyt. wpis własnościowy **Friedricha Wilhelma Eduarda Gerharda** (1795-1867) urodzonego w Poznaniu archeologa, wykładowcy gimnazjum poznańskiego w latach 1815-1819, twórcy pierwszego międzynarodowego towarzystwa archeologicznego. Liczne podkreślenia i marginalia pisane staranną italią czerwonym i czarnym atramentem. Niewielkie zabrudzenia i zaplamienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(patrz ilustracja na stronie 7)

– Dzieła gdańskich uczonych –

- 17. [Gdańsk]. Kirsch Bartholomaeus.** Jonas typicus triduanam Salvatoris Nostri quietem, ac resurrectionem gloriosissimam adumbrans, Ex Matth. XII, vers. 40 [...] Lipsiae (Lipsk) [1678]. Literis Johannis Georgi, 4°, k. [12], bez opr. 300,-

E. nie notuje. Dysertacja teologiczna poświęcona problemowi historii proroka Jonasza jako prefiguracji Chrystusa i jego zmartwychwstania (oparta o wzmiankę w wersecie z Ewangelii św. Mateusza). Rozprawa została zaprezentowana w 1678 r. na Uniwersytecie w Lipsku przez pochodzącego z Gdańska studenta B. Kirscha. Opiekunem i patronem Kirscha był dziekan wydziału teologicznego Georg Möbius. Wśród zamieszczonych na końcu wierszy gratulacyjnych tekst Samuela Vercha (1655-1715), znanego ówczesnie protestanckiego teologa, który także wywodził się z Gdańska. Stan bardzo dobry.

- 18. [Gdańsk]. Kleefeld Johann Gottfried.** Ordinis medici in Universitatis Litterarum Ienensi H. T. Decanus D. Christian. Gothfrid. Gruner sollemnia inauguralia nobilissimi atque doctissimi medicinae candidati [...] Ienae (Jena) [1792]. Literis Fiedlerianis, 4°, s. 14, bez opr. 300,-

E. nie notuje. Dysertacja medyczna dotycząca chorób i ich symptomów przygotowana przez Johanna Gottfrieda Kleefeldę (1763-1845) gdańszczanina, który wiedzę medyczną zdobywał w Jenie pod kierunkiem Christiana Gottfrieda Grunera (1744-1815). Po zakończeniu studiów Kleefeld leczył m.in. poetę Friedricha Schillera, a od 1792 r. pracował w Gdańsku jako lekarz prywatny. W późniejszych latach organizował szkołę położniczą oraz pełnił funkcję lekarza powiatu gdańskiego. Na końcu broszury zamieszczony życiorys autora. Stan bardzo dobry.

- 19. [Gdańsk]. Nothwanger Johann Heinrich.** Exercitatione Historico-Theologica Osculum Pedum Pontificis Romani. Wittenbergae (Wittenberga) [1687]. Typis Matthaei Henckelii, 4°, k. [32], bez opr. 300,-

E. nie notuje. Rozprawa historyczno-teologiczna poświęcona tradycji i rytuałowi całowania papieskich stóp. Przygotowana i przedstawiona na protestanckim Uniwersytecie w Wittenberdze przez gdańszczyzanina Johanna Heinricha Nothwängera. Przycięty prawy górny róg kart, bez szkody dla tekstu. Stan bardzo dobry.

- 20. [Gdańsk]. Omuth Christianus.** Disputatio theologica de resurrectione impiorum, quam annuente eo, qui est resurrexio et vita [...] Wittenbergae (Wittenberga) 1677. Literis Matthaei Henckelii, 4°, k. [8], bez opr. 300,-

E. nie notuje. Rozprawa teologiczna poświęcona kwestii wskrzeszenia niewiernych u końca świata. Została przygotowana przez gdańszczyzanina Christiana Omutha pod kierunkiem Johanna Meisnera (1615-1681) protestanckiego teologa, profesora i dziekana wydziału teologicznego Uniwersytetu w Wittenberdze. Stan bardzo dobry.

- 21. [Gdańsk]. Sartorius Carl Friedrich.** Dissertatio iuridica de rationum decidendi utilitate et effectibus [...] Ienae (Jena) [1750]. Ex Officina Io. Frid. Schillii, 4°, k. [1], s. 30, bez opr. 300,-

E. nie notuje. Rozprawa doktorska z dziedziny prawa przedstawiona przez pochodzącego z Gdańska Carla Friedricha Sartoriusa, a przygotowana pod opieką Paula Wilhelma Schmida (1704-1763) na Uniwersytecie w Jenie. Poświęcona jest wyrokowaniu w oparciu o wnioskowanie rozumowe. Stan bardzo dobry.

- 22. [Gdańsk]. Schrader Daniel.** Exercitatio iuridica de iurisprudentia Pauli Apostoli [...] Halae Magdeburgicae (Halle n. Solawą). Literis Oelschlegelianis, 4°, s. 52, opr. brosz. 300,-

E. nie notuje. Rozprawa filozoficzno-prawnicza poświęcona elementom nauki prawnej w tekstach biblijnych przypisywanych świętemu Pawłowi Apostołowi. Jest to zarazem objaśnienie pewnych aspektów prawa cywilnego, prawa rzeczowego i handlowego. Autorem był Daniel Schrader wywodzący się z rodziny gdańskich patrycjuszów (zapewne syn Daniela Schradera, 1642-1693, ławnika i rajcy). Rozprawa została przedstawiona na Uniwersytecie w Halle przed Johannem Samuelem Strykiem (1668-1715), w młodości uczniem gdańskiego Ateneum. Stan bardzo dobry.
(patrz ilustracja)

- 23. [Gdańsk]. Weickhmann Joachim.** Theses theologicae [...] Wittenbergae (Wittenberga) [1690]. Charact. Matthaei Henckelii, 4°, k. [4], bez opr. 240,-

E. nie notuje. Tezy doktorskie z teologii obronione pod kierunkiem Michaela Walthera Młodszego (1638-1692) matematyka i teologa protestanckiego przez gdańszczyzanina Joachima Weickhmann, członka patrycjuszowskiego rodu, pastora Kościoła Mariackiego. Stan bardzo dobry.

- 24. [Gdańsk]. Wernick Gotthilf.** Auszug der Beschwerden der Stadt Danzig, so wie selbige Anfangs Martii 1761. von dem dasigen Rathe und sämmtlichen Ordnungen in Extensio eingegeben worden, und worüber die Stadt klaglos und sicher gestellt zu werden verlangt; nebst [...] Beantwortung derselben. Warschau [Warszawa] 1763. B.w., 4°, s. 14, bez opr. 800,-

E.XV, 44; XXXII, 380. **Druk dotyczący historii Gdańska** – odpowiedź Gotthilfa Wernicka na zarzuty stawiane przez radę i ławę Gdańska. Gotthilf Wernick (1720-1773) był gdańskim kupcem należącym do cechu kramarzy, a później ławnikiem i rajcą. Reprezentował interesy króla Augusta III Sasa, należąc do opozycji w zdominowanej przez patrycjuszów radzie miejskiej. W trakcie swego urzędowania dopuszczał się licznych malwersacji i defraudacji. Zbankrutowawszy w wyniku nieudolnych spekulacji zbożem w trakcie wojny siedmioletniej, uciekł w 1760 r. z Gdańska, by szukać schronienia i ochrony na dworze królewskim. Ostatecznie August III po zawarciu ugody z radą miejską Gdańska wydał Wernicka władzom miejskim, które skazały go na dożywotnie więzienie. Wernick zmarł w celi twierdzy Wisłoujście. Druk w dwóch nierozciętych i niezszytych oryginalnych arkuszach drukarskich. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(patrz ilustracja)



22. Gdańsk. Koniec XVII w.



24. Historia Gdańska. 1763.

– Traktat medyczny –

- 25. Graaf Reinier.** Nouvelles découvertes sur les parties de l'homme et de la femme, qui servent à la génération; avec la deffense des parties genitales, contre les sentimens de quelques anatomistes. Un traite du pucelage, du pancréas, de l'usage du siphon, et des clystères. Warsovie (Warszawa) 1701. Chez Frédéric Clouski, 8°, k. [4], s. 104, k. [4], s. 245, [3], 247-268, k. [4], s. 142, 32, **tabl. ryc. 39** (winno być 41, **miedzioryty rozkł.**), opr. z epoki, skórzana z szyldzikiem. 2500,-

Estreicher nie notuje! Słynny traktat medyczno-anatomiczny poświęcony męskim i kobiecym narządom rozrodczym autorstwa Reiniera de Graafa (1641-1673), wybitnego niderlandzkiego lekarza i anatoma. W oferowanym dziele de Graaf obalił wiele mitów dotyczących ludzkiego genitaliów. Opisał w nim między innymi odkryte przez siebie pęcherzyki znajdujące się w jajnikach, które wytwarzają komórki jajowe (**obecnie znane jako pęcherzyki Graafa**) oraz budowę jąder. Przedstawił też teorię o istnieniu w pochwie istotnej strefy erogennej odpowiadającej męskiej prostacie (została później opisana przez ginekologa Ernsta Gräfenberga i jest znana powszechnie jako punkt G). Dokładność i szczegółowość badań oraz wniosków de Graffa wyróżniała go na tle współczesnych mu lekarzy i znawców anatomii. Zamieszczone w dziele opisy i tablice wykonane wg rysunków autora w wielu przypadkach do dziś mogłyby być wykorzystywane w nauce anatomii. **Jako miejsce wydania podano na k. tyt. Warszawę.** Zapewne są to dane fikcyjne, które miały ukryć osobę właściwego wydawcy. W tym okresie w Warszawie funkcjonowała tylko drukarnia prowadzona przez pijarów, a w źródłach nie zachowały się też wzmianki o wydawcy o takim nazwisku. Przyjęcie Warszawy za fikcyjne miejsce wydania jest dużą osobliwością. Opr. ciemnobrązowa skóra, grzbiet sześciopłowy, w polu 2. szyldzik z tytulaturą. Na k. tyt. wpis własnościowy. Brak 2 tabl. ryc. Ubytek skóry w dolnej partii grzbietu, na licu drobne plamki białej farby, na kartach zabrudzenia i przebarwienia, miejscami ślady po owadach. Część tablic z przedarciami, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

- 26. Grzegorz z Nyssy.** Mystica Mosaicae vitae enarratio, perfectam formulam vivendi, cuilibet Christiano praescribens, Georgio Trapezontic interprete. Basileae (Bazylea) 1521. In aedibus Andreae Cratandri, 4°, s. 111, [1], opr. późniejsza, płsk. 2400,-

Z księgozbioru rodziny Gieysztorów (ekslibrisy, pieczętki, podpisy własnościowe). Traktat o rozwoju duchowym autorstwa Grzegorza z Nyssy (ok. 335-ok. 395), biskupa Nyssy (Kapadocja), świętego Kościoła katolickiego, jednego z ojców Kościoła (zaliczanego do tzw. ojców kapadockich), teologa i filozofa, który wywarł znaczny wpływ na kształt doktryny Trójcy Świętej, zwolennika neoplatonizmu Plotyna i poglądów Orygenesesa. Oferowane dzieło stanowi zbiór wskazań dotyczących chrześcijańskiego rozwoju duchowego wyłożonych na przykładzie życia Mojżesza. Przekładu łacińskiego z greki dokonał Jerzy z Trapezuntu (1395-1484) bizantyński humanista, teolog, filozof i filolog działający we Włoszech. **Ozdobna k. tyt. z drzeworytową bordiurą, na ostatniej s. drzeworytowa winieta.** Opr.: jasnobrązowy płsk, z tłocz. i złocz. na grzbiecie, na licach pap. marm. Podpisy własnościowe, pieczętki i ekslibrisy heraldyczne członków rodziny Gieysztorów – **Jakuba Kazimierza Gieysztora** (1827-1897), powstańca styczniowego, zesłańca, antykwariusza oraz **Aleksandra Gieysztora** (1916-1999), wybitnego historyka mediewisty, profesora Uniwersytetu Warszawskiego, dyrektora Zamku Królewskiego w Warszawie. Do książki dołączono dwa zdjęcia prof. Gieysztora. Podkreślenia i marginalia po łacinie dawną ręką. Drobne otarcia opr., poza tym stan bardzo dobry.

– Kronika Sarmacji Europejskiej –

- 27. Gwagnin Aleksander.** Kronika Sarmacyey Europejskiej, w której się zamyka Królestwo Polskie ze wszystkimi Państw, Xięstw, y Prowincjami swemi: tudzież też Wielkie Xięstwo Lithew[skie], Ruskie, Pruskie, Żmudzkie, Inflantskie, Moskiewskie y część Tatarów. Przez... Pierwey Roku 1578 po Łacinie wydana. A teraz zaś z przyczynieniem tych Królów, których w Łacińskiej niemasz: Tudzież królestw, Państw, Insuł, ziem, y Prowincji ku tey Sarmacyey przeległych: iako Graecyey, ziem Słowieńskich, Wołoszey, Panonией, Bohemией, Germanией, Danией, Szwecyey, Gotyey, etc. Przez tegoż Authora z wielką pilnością Rozdziałami na X. Książę krociuchno zebrana: A przez Marcina Paszkowskiego za staraniem Authorowym z Łacińskiego na Polskie przełożona. Kraków 1611. W Drukarni Mikołaja Łoba, folio, k. [11] (winno być 12, w tym 4 dorobione), s. 275, [1], k. [6]; k. [2], s. 116, k. [2]; k. [2], s. 40, k. [1]; k. [2], s. 61, [1], k. [1]; k. [2], s. 30, k. [1]; k. [2], s. 46, k. [1]; k. [2], s. 87, [1], k. [2]; k. [2], s. 32, k. [1]; k. [1], s. 81, [1], k. [1], liczne ryc. w tekście (drzeworyty), opr. skóra z epoki. 20 000,-

E.XVII, 481-483. **Wydanie pierwsze w języku polskim.** Druk gocki. Jedno z najważniejszych dzieł historycznych Aleksandra Gwagnina (1534-1614) historyka pochodzenia włoskiego, rotmistrza polskiego, uczestnika wojen z Moskwą. Dzieło jest kronikarskim zapisem dziejów Polski doprowadzonym do początków panowania Zygmunta III Wazy. Następnie idą kroniki Wielkiego Księstwa Litewskiego, Ziemi Ruskiej, Pruskiej, Inflant, Żmudzi, „Ziem Zamorskich” (Szwecji, Finlandii, Laponii, Grenlandii, Gotlandii, Islandii, Danii, Norwegii, Szwajcarii, Alzacji, Bawarii, Frankonii, Westfalii, Czech, Śląska i innych ziem niemieckich), kronika Wielkiego Księstwa Moskiewskiego i ziem do niego należących, ziemi tatarskiej oraz Grecji, Bałkanów, Wołoszczyzny, ziem naddunajskich, opisy Libii, Azji, Syrii, Asyrii, Antiochii, Medii, Arabii, Mezopotamii, Persji, Babilonii i Tracji. Poszczególne części dzieła dedykowane są przez autora magnatom (Radziwiłłom, Myszkowski, Wolskim, Chodkiewiczom, Sapiehom, Dorohostajskim). **Ozdobę dzieła stanowią ryciny.** Tytuł każdej z ksiąg znajduje się w bogatej drzeworytowej ramce zamkniętej u dołu herbem Jagiellonów, na początku kroniki polskiej znajduje się popiersie autora w zbroi oraz jego herb. W tekście umieszczono **72 portrety (w tym wizerunki królów polskich), 36 rycin ze scenami batalistycznymi, 55 scen rodzajowych, 2 widoki miast** oraz liczne wizerunki herbów. Egzemplarz po fachowej konserwacji. Brak następujących kart, uzupełnionych kopiami na starym papierze: k. tyt., w księdze I s. 49/50, w ks. VIII s. 31/32 i jedna k. rejestru, w ks. IX k. tyt., 16 k. oraz jedna k. rejestru, brak mapy i wizerunku sejmu. Ponadto uzupełnione narożniki dwóch kart. **Ważna pozycja XVII-wiecznego piśmiennictwa polskiego. Rzadkie.** (patrz tablica IX oraz ilustracja)

- 28. Gwagnin Aleksander.** Kronika Sarmacyi Europejskiej (!) niegdyś w Krakowie drukowana. (Zbiór dziejopisów polskich, t. 4). Warszawa 1768. Drukarnia J.K.Mci y Rzeczypospolitey u XX. Societatis Jesu, folio, k. [3] (winno być 6), s. 714, [8], liczne rokokowe winietki i inicjały (drzeworyty), opr. z epoki, płsk. z sztyldzikami. 3500,-



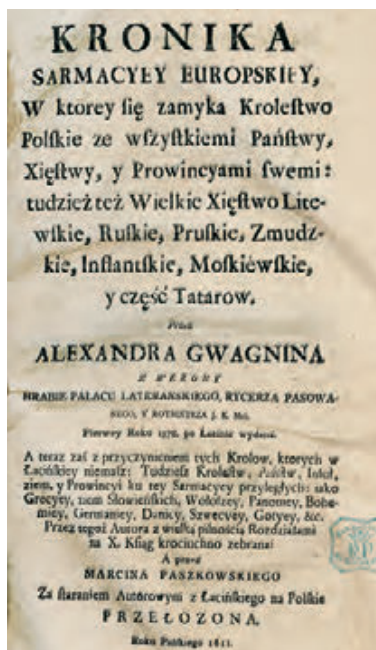
27. A. Gwagnin. Kronika Sarmacji Europejskiej. 1611.

E.XVII, 483. **Egzemplarz z księgozbioru Biblioteki Popielów w Kurozwękach** (pieczętka własnościowa). Edycja „Zbiór Dzieiopisów Polskich” Franciszka Bohomolca (obok kroniki Gwagnina wydano kronikę Bielskiego, Strykowskiiego i Kromera). **Dzieło jest kronikarskim zapisem dziejów Polski doprowadzonym do początków panowania Zygmunta III Wazy.** Następnie idą kroniki W. Ks. Litewskiego, Ziemi Ruskiej, Pruskiej, Inflant, Żmudzi, „Ziem Zamorskich”, kronika W. Ks. Moskiewskiego oraz Grecji, Bałkanów, Wołoszczyzny, ziem naddunajskich, a także państw azjatyckich. Kronika ta przez dziesiątki lat była dla naszych przodków jednym z podstawowych źródeł wiedzy o Polsce i świecie. Aleksander Gwagnin (1534-1614), nobilitowany historyk pochodzenia włoskiego, rotmistrz wojska polskiego, kupiec, brał udział w wojnach z Moskwą, za zasługi wojenne na sejmie lubelskim 1569 r. pasowany na rycerza, w 1571 r. otrzymał indygenat. Opr.: brązowy plsk. z czerwonymi sztyldzikami. Brak k. tyt. wydania i 2 k. nłb. z początku. Zachowana k. tyt. będąca powtórzeniem karty wyd. z 1611 r. Ubytki skóry i papieru opr., otarcia, zabrudzenia, przebarwienia i ślady zawilgocenia kart. Poza tym stan dobry.

(patrz ilustracja na stronie następnej)

- 29. Hamelmann Hermann.** Oldenburgisch Chronicon. Das ist/ Beschreibung Der Löblichen Uhaltten Grafen zu Oldenburg und Delmenhorst etc. Von welchen die jetzige Könige zu Dennemarck und Hertzogen zu Holstein entsprossen/ sampt ihres Stammes ersten Ankunfft, Thaten, Regierung, Leben und Ende, mit künstlichen Brustbildern und Wapen gezieret, auff aller fleissigste zusammen getragen durch [...] Oldenburg 1599. Durch Warner Berendts Erben, folio, k. [42], s. 494, k. [8], tabl. genealogicznych rozkł. 3, plan 1 (**miedzioryt**), **liczne ryciny w tekście (miedzioryty i drzeworyty)**, opr. pperg. 4000,-

Wydanie 1. Pierwsza drukowana kronika Oldenburga i władającej nim dynastii Oldenburgów autorstwa Hermanna Hamelmanna (1526-1595) teologa luterańskiego, reformatora religijnego Westfalii i historyka. Dzieło zawiera ogromną ilość informacji genealogicznych o dynastii Oldenburgów, władców westfalskiego hrabstwa (potem księstwa) Oldenburga i późniejszych królów Danii, Szwecji i Norwegii. **Kronika niezwykle bogato ilustrowana miedziorytami i drzeworytami**, wśród których



28. A. Gwagnin. Kronika. 1768.



29. Kronika miasta Oldenburg. 1599.

znajdują się **m.in. plan (widok) Oldenburga**, portrety hrabiów i hrabin Oldenburga, przedstawienia ważnych wydarzeń z dziejów hrabstwa, herby, podobizny pieczęci, sceny batalistyczne (**w tym najwcześniejszy drzeworytowy widok Kopenhagi**) i artefakty (**słynny róg oldenburski**). Dodano również 3 rozkładane tablice z drzewami genealogicznymi dynastii. Liczne marginalia i podkreślenia dawną ręką. Oprawa i część kart po konserwacji. Ubytek krawędzi k. 159/160 z niewielką szkodą dla tekstu i ryciny uzupełniony starannie dawną ręką. Ślady zalania, zabrudzenia, miejscami przedziurawienia kart. Kompletny egzemplarz. **Rzadkie.** (patrz ilustracja)

– Opisanie Prus Królewskich i Książęcych –

- 30. Hartknoch Krzysztof Jan.** Alt- und Neues Preussen oder preussischer Historien zwey Theile. In derer erstem von dess Landes vorjähriger Gelegenheit und Nahmen, wie auch der Völcker, so darinnen vor dem Teutschen Orden gewohnet, Urankunfft, Lebens-Beschaffenheit, Sprache, Religion, Hochzeiten, Begräbnüssen, Hausshaltung, Kriegsrüstung, Republic und anderen Sitten und Gewohnheiten. Franckfurt und Leipzig (Frankfurt i Lipsk) 1684. In Verlegung Martin Hallervorden, Buchhändlern in Königsberg [Królewiec]. Druckts Johann Andreae, folio, **frontispis (miedzioryt)**, k. [20], s. 668, k. [30], **portretów 7** (w miejsce 8, **miedzioryty**), **tabl. widoków miast 6 (miedzioryty)**, **mapy 2 (miedzioryt rozkł.)**, ryc. w tekście **86 (miedzioryty, w tym 4 całostronicowe)**, opr. z epoki perg., brzegi kart barwione. 16 000,-

E.XVIII, 47. **Wydanie pierwsze.** Kronikarska historia Prus Królewskich i Książęcych, napisana przez Krzysztofa Jana Hartknocha (1644-1687) – urodzonego koło Pasymia historyka prawa polskiego, rektora szkoły ewangelickiej w Wilnie, nauczyciela w Gdańsku i Toruniu, wykładowcę Akademii w Królewcu. Dzieło składa się z dwóch części, w pierwszej omówiono pochodzenie, wierzenia i obyczaje



30. K. Hartknoch. Opisanie Prus Królewskich i Książęcych. 1684.

dawnych Prusów, w drugiej okres rządów krzyżackich. Praca imponuje olbrzymim materiałem ikonograficznym. Otwiera ją okazały frontispis, na osobnych tablicach znajduje się siedem portretów (m.in. króla Jana III Sobieskiego), widoki miast m.in. **Braniewa, Gdańska, Elbląga, Królewca i Torunia** oraz dwie rozkładane mapy Prus. W tekst wkomponowano 86 miedziorytowych rycin (w tym całostronicowych) przedstawiających widoki miast, w tym **35 mniejszych widoków miast pruskich z terenu dzisiejszej Warmii i Mazur** (m.in. **Bartoszyce, Działdowo, Dzierżgoń, Elk, Frombork, Kętrzyn, Lidzbark Warmiński, Malbork, Nidzica, Pasym, Pisz, Prabuty, Węgorzewo**), wizerunki ponad 30 wielkich mistrzów krzyżackich z ich herbami (Ulryk von Jungingen), portrety władców, uczonych (**Mikołaj Kopernik**), sceny rodzajowe, zwierzęta. Na stronie 350 „rycina z operowanego żołądka” (Estreicher). Ryciny do dzieła sztuczowali Johann Ulrich Kraus i Johann Jakob Vogel. Pergamin oprawy nieco zaplamiony, brak portretu autora oraz ryciny z wizerunkami monet pruskich, nieaktualna zapiska własnościowa, poza tym stan dobry. **Rzadkie.** (patrz tablica IX oraz ilustracja)

– Obserwacje gdańskie Jana Heweliusza –

31. [Heweliusz Jan]. **Acta Eruditorum** anno MDCLXXXII publicata [...] Lipsiae (Lipsk) 1682. Prostant J. Grossium et J. F. Gletitschium. Typis Christophori Güntheri, 4°, k. [4], s. 402, [6], **tabl. ryc. 20** (winno być 21, **miedzioryty**), opr. z epoki, perg. 4000,- z szyldzikiem.

Pierwszy rocznik pierwszego na ziemiach niemieckich czasopisma naukowego. „Acta Eruditorum” powołał do życia Otto Mencke (1644-1707) filozof, naukowiec, profesor Uniwersytetu w Lipsku, który z inicjatywy Gottfrieda Wilhelma Leibniza postanowił stworzyć cykliczne wydawnictwo na wzór francuskiego „Journal des Savantes” i włoskiego „Giornale de’Letterati”. Czasopismo ukazywało się w Lipsku w latach 1682-1782. Publikowano w nim prace oraz recenzje badań i osiągnięć naukowych najwybitniejszych umysłów ówczesnej Europy (m.in. Leibniza, Jana Heweliusza, Jakoba Bernoullia, Humphry’ego Dittona, Leonharda Eulera, Ehrenfrieda Walthera von Tschirnhaus, Pierre-Simon Laplace’a). Teksty dotyczyły teologii, prawa, medycyny, fizyki i chemii, astronomii, matematyki, historii i geografii, filologii i filozofii. **W oferowanym woluminie znalazły się prace i opisy obserwacji astronomicznych Jana Heweliusza (1611-1687)** gdańszczanina, najwybitniejszego po Koperniku polskiego astronoma, twórcy nowożytnej selenografii, pierwszego zagranicznego członka angielskiego Royal Society. Na s. 28 i 108: obserwacje i pomiary **zaciemnienia Księżyca z sierpnia 1681 r. i lutego 1682 r.**; na s. 191 wnioski z obserwowanej **okultacji Aldebarana**, a ponadto



31. J. Heweliusz. Obserwacje. 1682.



32. O J. Heweliuszu. 1799.

ekscerpty z innych tekstów i listów astronoma (m.in. dotyczące **śledzenia komety** i innych zjawisk astronomicznych). Ponadto w tomie drukowano prace Leibniza (o optyce i proporcjach koła do kwadratu) oraz rozwiązanie pewnych problemów matematycznych opracowane przez **Adama Adamandego Kochańskiego** (1631-1700) polskiego matematyka, mechanika, filozofa i fizyka. Brak 1 tablicy. Miejscami zabrudzenia i zaplamienia, poza tym stan bardzo dobry.
(patrz ilustracja)

32. [Heweliusz Jan]. **The universal magazine**. T. 105 (1799). Nr 11 („for November”). [London] (Londyn) 1799. Printed by M. Brown, 4°, s. 297-367, [1], **tabl. ryc. 2 (miedzioryty)**, bez opr. 500,-

Numer angielskiego czasopisma o wszechstronnym profilu naukowo-kulturowo-literackim, ukazującego się w latach 1747-1814. Oferowany zeszyt (listopad 1799 r.) otwiera artykuł poświęcony **Janowi Heweliuszowi** (1611-1687) gdańszczaninowi, najwybitniejszemu po Koperniku polskiemu astronomowi, twórcy nowożytniej selenografii. Na jednej z tabl. miedziorytowych **portret Heweliusza wg obrazu A. Stecha, znajdującego się w oxfordzkiej Bodleian Library**. Miejscami niewielkie przebarwienia i zaplamienia, ostatnia składka luźna, poza tym stan dobry.
(patrz ilustracja)

– Sławne dzieło kontrreformacyjne –

33. **Hozjusz Stanisław**. *Verae Christianae Catholicaeque Doctrinae Solida Propugnatio, Una Cum Illustri Confutatione Prolegomenorum, quae primum Ioannes Brentius adversus Petrum a Soto Theologum scripsit, deinde vero Petrus Paulus Vergerius apud Polonos temere defendenda suscepit [...]* Coloniae (Kolonja) 1558. Apud Maternum Cholinum, k. [9], s. 405, [1], inicjały (drzeworyty), **adl.:**



33. S. Hozjusz. Traktat. 1558.



35. S. B. Jundziłł. Botanika. 1799.

Kling Melchior. *Matrimonialium causarum tractatus.* Francoforti (Frankfurt nad Menem) 1559. Christian Egenolff, k. [4], 44, **adl.:**

Tapper Ruard. *Explicationis Articulorum Venerandae Facultatis Sacrae Theologiae Generalis studii Lovaniensis circa dogmata Ecclesiastica ab annis triginta quatuor controversa: vna cum responsione.* Lovanii (Leuven) 1555. Martinus Verhaffelt, k. [16], s. 402, [4], folio, opr. z epoki, skóra. 4000,-

Poz. 1. E.XVIII, 291-292. **Traktat polemiczny Stanisława Hozjusza** (1504-1579), kardynała, biskupa warmińskiego, sekretarza królewskiego, humanisty, teologa, jednego z czołowych przywódców polskiej i europejskiej kontrreformacji, którego polemiczne dzieła odznaczały się ciętym językiem, ogromną erudycją i znakomitą łaciną. Praca wymierzona była w poglądy Johanna Brenza (1499-1570), niemieckiego teologa protestanckiego, który miał bronić doktryny luterkańskiej na soborze w Trydencie oraz opracował tak zwane wirtemburskie wyznanie wiary. Hozjusz zadedykował swoje dzieło królowi Zygmuntovi Augustowi. **Na k. tyt. drzeworytowa winieta z Orłem Białym z monogramem Zygmunta Augusta.** **Poz. 2.** Traktat prawniczy poświęcony małżeństwu autorstwa Melchiora Klinga (1504-1571), niemieckiego prawnika, znawcy zwyczajowych praw niemieckich. Oferowane dzieło przyczyniło się do rozwoju i usystematyzowania protestanckiego prawa regulującego kwestie małżeństwa. **Poz. 3.** Dzieło objaśniające różne zagadnienia teologiczne, które podejmowano i rozważano na wydziale teologii słynnego uniwersytetu w Lovanium (obecnie Leuven w Belgii) wraz z odnośną polemiką z doktrynami reformacyjnymi. Autorem był Ruard Tapper (1480-1559), katolicki teolog i inkwizytor mianowany przez cesarza Karola V, zaciekle zwalczający protestantyzm. Pozytywy oprawione w kolejności: Kling, Hozjusz, Tapper. Opr. skóra, grzbiet pięciopółowy, podzielony związami. Na licach tłoczenia radełkiem z wizerunkami postaci biblijnych (m.in. Chrystus i król Dawid). Zabrudzenia i zaplamienia opr., drobne ślady po owadach na opr. i kartach, miejscami zażółcenia i zabrudzenia pap., poza tym stan dobry. (patrz tablica VIII oraz ilustracja)

- 34. [Jozafat Kuncewicz].** *Decretum Sacrae Congregationis Rituum in Causa Polocen. Beatificationis, et Canonizationis Beatyi Martyris Iosapath Archiepiscopi Polocen.*

Ordinis S. Basilij Magni. Romae (Rzym) 1642. Ex Typographia Reverendae Camerae Apostolicae, folio, k. [1], bez opr. 400,-

E. nie notuje. Dekret Kongregacji Rytów wydany w sprawie beatyfikacji Jozafata Kuncewicza (właśc. Jan Kunczyc, ok. 1580-1623), unickiego metropolity Połocka, męczennika i świętego Kościoła katolickiego, patrona Rusi. Wywodzący się z prawosławnej rodziny kupieckiej Kuncewicz przeszedł na wyznanie unickie w czasie nauki w Wilnie i za namową tamtejszych jezuitów wstąpił do zakonu Bazylianów. Objawszy w 1618 r. archidiecezję połocką, przymuszał ludność do przystępowania do Unii (nierazko z pomocą wojsk Rzeczypospolitej). Jego działania wywołały gorący opór prawosławnych mieszkańców diecezji. Otwarty konflikt zakończył się krwawo śmiercią metropolity z rąk mieszczan witebskich. Natychmiast rozpoczęto starania o beatyfikację i uznanie Kuncewicza za męczennika. Papież Urban VIII beatyfikował go i zatwierdził jego kult w diecezji połockiej w 1642 r. (wspomnienie 12 listopada), a Pius IX kanonizował go w 1867 r. jako pierwszego uniatę. Arkusz 39,5 x 27,5 cm. Winieta z herbem papieskim Urbana VIII, inicjał oraz bordiura w drzeworytach. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

- 35. Jundziłł Stanisław Bonifacy.** Botanika stosowana czyli wiadomość o własnościach y użyciu roślin w handlu, ekonomice, rękodzielach, o ich ojczyźnie, mnożeniu, utrzymywaniu, według układu Linneusza. Wilno 1799. W Drukarni Diecezjalnej, 8°, s. 496, opr. z epoki, płsk. 700,-

E. XVIII, s. 663. Dzieło będące całościowym opisem flory użytkowej. Stanisław Bonifacy Jundziłł (1761-1847), ksiądz, profesor historii naturalnej Uniwersytetu Wileńskiego i dyrektor wileńskiego Ogrodu Botanicznego. Brak ostatnich 3 k. nłb. Ślady po zalaniu początkowych k., zagniecenia 1 karty, poza tym stan dobry.

(patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

– Dzieło gdańskiego przyrodnika –

- 36. Klein Jacob Theodor.** Stemmata avium quadraginta tabulis aeneis ornata. Accedunt nomenclatores polono-latinus et latino-polonus. Geschlechtstafeln der Vögel, mit vierzig Kupfern erläutert. Lipsiae (Lipsk) 1759. Apud Adam. Henr. Holle, 4°, k. [8], s. 48, **tabl. ryc. 40 (miedzioryty)**, opr. z epoki, płsk. z sztyldziem. 4000,-

E.XIX, 280. **Z księgozbiorów Samuela Christiana Hollmanna i Johanna Beckmanna. Wydanie 1.** Bogato ilustrowana praca poświęcona systematyce ptaków. Autor dzieła, wybitny gdańszczanin Jakub Teodor Klein (1685-1759), sekretarz m. Gdańska, sekretarz nadworny Augusta II, członek cesarskiej Akademii Nauk w Petersburgu, Londyńskiego Królewskiego Towarzystwa Naukowego oraz Akademii Bolońskiej, zajmował się wszechstronnym badaniem anatomii zwierząt (głównie ptaków i ryb) oraz mineralogią. Założył też w Gdańsku ogród botaniczny, a w wyniku długoletnich starań kolekcjonerskich stworzył jeden z największych w Europie zbiorów przyrodniczych oraz zgromadził cenny księgozbiór liczący ok. 3 tys. tomów. Tekst dzieła drukowany równoległe po polsku i niemiecku. Opisano cechy anatomiczne poszczególnych rodzin i gatunków (m.in. nogi, dziób, głowę, szyję, ogon). Opr.: jasnobrązowy płsk., na grzbiecie sztyldzik z tytulaturą oraz tłocz. i złoc. Na odwrocie k. tyt. podpisy własnościowe: „S. C. Hollmann. Göttingae a. 1759.”; „Johann Beckmann. Göttingen 1787.” **Samuel Christian Hollmann** (1696-1787), niemiecki uczony specjalizujący się w naukach przyrodniczych, profesor filozofii i fizyki na Uniwersytecie w Getyndze. **Johann Beckmann** (1739-1811), niemiecki akademik, naukowiec, twórca terminu „technologia”, który jako pierwszy traktował technologię jako przedmiot akademicki i wykładał ją na Uniwersytecie w Getyndze. **Stan bardzo dobry.**

(patrz ilustracja)

- 37. Książewicz Jerzy Grzegorz.** Życie Józefa Balsamo znanego pod imieniem hrabi Cagliostro z procesu rzymskiego w r. 1790 przeciw mu prowadzonego wyjęte, wytłumaczone i notami objaśnione do wyrozumienia Sekt Massońskich przez j. G. K. roku 1793. Wilno [1793]. W Drukarni XX. Bazylianów, 8°, s. [20], 212 (z 216), opr. z epoki, płsk. 400,-



36. J. T. Klein. O ptakach. 1759.



37. J. G. Kniażewicz. Kaliostro. 1793.

E. XIX, 340. Opis burzliwego życia hrabiego Kaliostro (Alessandro di Cagliostro, właśc. Giuseppe Balsamo, 1743-1795), słynnego włoskiego awanturnika, okultysty, alchemika, wolnomularza. Został oskarżony przez Św. Inkwizycję o próbę stworzenia w Państwie Kościelnym łóż masońskich, skazany na śmierć a później ułaskawiony przez papieża Piusa VI, resztę życia przeżył w więzieniu. Brak 2 k. na końcu, rdzawe plamki, poza tym stan dobry.
(patrz ilustracja)

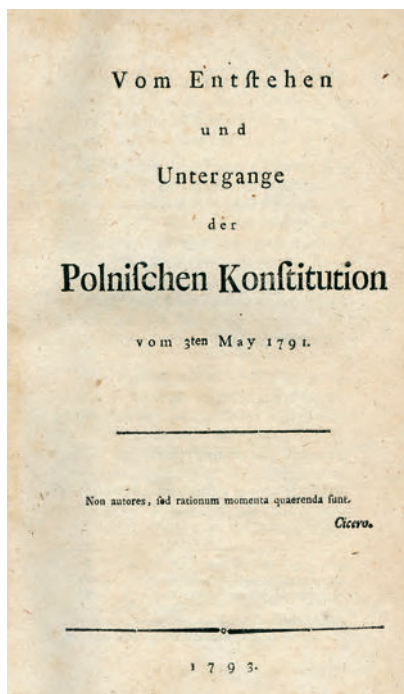
– O ustanowieniu i upadku Konstytucji 3 Maja –

38. [Kołłątaj Hugo, Potocki Ignacy, Dmochowski Franciszek Ksawery]. Vom Entstehen und Untergange der Polnischen Konstitution vom 3ten May 1791. T. 1-2 (1 wol.) [Lipsk] 1793. B.w., 8°, s. VI, [2], 294, [2]; [6], 330, opr. kart. 800,-

E. XV, 254. Niemiecki przekład jednego z **najważniejszych dzieł do historii ostatnich lat Rzeczypospolitej** Hugona Kołłątaja (jako inspiratora), a także Ignacego Potockiego oraz Franciszka Ksawerego Dmochowskiego. Polski pierwodruk ukazał się w Krakowie z mylnym adresem wydawniczym („W Metz”) nakładem przyjaciela Kołłątaja, krakowskiego księgarza Jana Maja w tym samym roku. Niemal natychmiast dzieło przedrukowano w Warszawie u pijarów oraz przygotowano oferowane tłumaczenie niemieckie. Część pierwsza „O ustanowieniu” zawiera historię prac obozu reformatorskiego zwieńczonych uchwaleniem Konstytucji 3 Maja. Część druga „O upadku” poświęcona jest konfederacji targowickiej i postawie króla Stanisława Augusta. Wpisy dawną ręką. Naddarcia krawędzi kilku k., miejscami zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.
(patrz ilustracja na stronie następnej)

39. **Kommissya Porządkowa** Cywilno-Woyskowa Woiewodztwa Kijowskiego Powiatu Żytomirskiego. (Uniwersał). Dnia 4 III 1790. B.m. b.r. b.w., bifolium. 180,-

E. XIX, s. 462. Uniwersał dotyczący wydawania paszportów sygnowany w druku przez członków Komisji z prezesem Feliksem Potockim na czele. Niewielki ubytek dolnego marginesu. **Rzadkie.**



38. Konstytucja 3 Maja. 1793.



40. Inwentarz konstytucji. 1733.

40. **[Konstytucje]. Ładowski Maciej.** Inwentarz Konstytucy Koronnych y W.X.Litewskiego, przez... od Roku Pańskiego 1550 Do R. 1683 krótko zebrany. A przez J.W.J.MCI X. Józefa Jędrzeia na Załuskach Załuskiego, w różnych miejscach i cytacyach zkorygowany, przydatkiem opuszczonych artykułów poprawiony y suplementem obszernym od Roku 1683. aż do ostatniej Konstytucyi Seymu 1726 inclusive opatrzoney. Lipsk 1733. Ex Officina Weidmanniana, folio, k. [2], s. 5-9, [1], k. [1], s. 676, k. [2], winietka tyt., winietka, inicjał (miedzioryty), opr. z epoki skóra z tłocz., brzegi kart prószone. 2800,-

E.XXI, 22; E.XXXIV, 194. Opracowany przez Macieja Ładowskiego (1640-1715) inwentarz rzeczowy praw, statutów, konstytucji koronnych i konstytucji Wielkiego Księstwa Litewskiego. Dzieło wydane i uzupełnione do r. 1726 przez Józefa Andrzeja Załuskiego. Wśród kilkuset haseł ułożonych alfabetycznie znajdują się m.in.: Armata; Cło; Deputaci; Dygnitarze; Długi; Elekcja; Fortece; Inflanty; Kancelaria; Klejnoty; Konie; Król; Marszałkowie; Mennica; Miasta; Moneta; Piwo; Podatki; Proces; Sądy; Sejm; Trybunały; Wino; Wojska; Żydzi. Na karcie tytułowej miedziorytowa **winiетка z widokiem Warszawy**, na pierwszej karcie tekstu miedziorytowa winietka z herbami Rzeczypospolitej i prowincji koronnych. „Druk dzieła trwał dwa lata, a jego szata graficzna godna jest drukarni Weidemann. Wydanie Załuskiego było niewątpliwie krokiem naprzód w kierunku zinwentaryzowania ustaw” (Estreicher). Na kartach miejscami zaplamienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.** (patrz ilustracja)

41. **[Konstytucje].** Przywileie y Konstytucy Seymowe za Panowania Jego Królewskiej Mci Stanisława Augusta Roku Pańskiego MDCCLXIV. Dnia 3. Grudnia. Warszawa [1764]. W Drukarni J.K.Mci y Rzeczypospolitey u XX. Scholarum Piarum, folio, k. [1], s. 70, k. [26], herb Rzeczypospolitej (drzeworyt), winietki, inicjały (drzeworyty); **acc.:**



41. Konstytucje. 1764.



42. M. Kromer. Dzieje Polski. 1568.

Akt Elekcyi Roku Tysiąc Siedmset Sześćdziesiątego czwartego, Miesiąca Sierpnia, Dnia dwudziestego siódmego. Warszawa [1764]. W Drukarni J.K.Mci y Rzpłtęy u XX. Scholarum Piarum, folio, k. [1], s. 113, herb, winietka, inicjały (drzeworyty), opr. z epoki skóra marm. ze złoc. 1600,-

E.XX, 62-63. Przywileje i konstytucje sejmu koronacyjnego Stanisława Augusta Poniatowskiego. Zawiera konstytucje Sejmu Walnego, konstytucje Wielkiego Księstwa Litewskiego, Akt elekcyi (tu m.in. artykuły pacta conventa Stanisława Augusta). Na karcie tytułowej drzeworytowy herb Rzeczypospolitej. Oprawa naprawiana, karta tytułowa wzmocniona na marginesie, trzy karty podklejone taśmą. Stan ogólny dobry.

(patrz ilustracja)

– Dzieje Polski Marcina Kromera –

42. **Kromer Marcin.** De origine et rebus gestis Polonorum Libri XXX. Tertium ab autore diligenter recogniti. Funebris eiusdem autoris Oratio, Sigismundi Regis uitam compendiose complexa et aliquoties iam prius edita. Accessit iudicium Francisci Robortelli Utinensis, de autore et libro. Basileae (Bazylea) 1568. Ex Officina Oporiniana, folio, k. [6], s. 468, k. [32], **portret Zygmunta Augusta i Zygmunta Starego (drzeworyty całostronicowe)**, winietka tyt., inicjały (drzeworyty), adl.:

[Schard Simon, wyd.] Germanicarum rerum quatuor celebriores vetustioresque chronographi. Francoforti ad Moenum (Frankfurt n/Menem) 1566. Apud Georgium

Coruinum, Sigismundum Feyrabend et heredes Wigandi Galli, folio, k. [10], 224 (recte 222), [10], opr. XVII w. skóra. 14 000,-

Poz. 1. E.XX, 280. Wydanie trzecie uzupełnione i przeredagowane. Jedno z najwybitniejszych dzieł historycznych w dorobku Marcina Kromera (1512-1589) – biskupa warmińskiego, historyka, sekretarza królewicza Zygmunta Augusta, który po wstąpieniu na tron powierzał mu funkcję posła w najważniejszych sprawach dyplomatycznych. Był orędownikiem spraw polskich na sejmach Rzeszy i na Soborze Trydenckim. Po śmierci prymasa Hozjusza w 1579 r. został biskupem Warmii. Wydanie pierwsze ukazało się w 1555 r. **Pierwsze trzy wydania łacińskie drukowane były w Bazylei u najznakomitszego wydawcy europejskiego tego okresu Jana Oporyna.** Celem pracy było przedstawienie czytelnikowi w kraju i zagranicą obrazu całości dziejów polskich. Narracja została doprowadzona do 1506 r., panowanie Zygmunta I zastąpił przedruk mowy pogrzebowej „Oratio in funere...” wygłoszonej przez Kromera. W 1611 r. wyszedł w Krakowie przekład polski. Dzieło Kromera „napisane w pięknej i wytwornej łacinie klasycznej, wedle wszelkich arkanów humanistycznej metodologii, wzbudziło zachwyt i podziw w kołach intelektualnych Zachodu [...] Przeznaczone dla obcych, ukazywało moc państwa polskiego, głosiło jego chwałę i wielkość w przeszłości” (H. Barycz, PSB, XV, s. 323). „W historiografii polskiej wpływ Kromera był ogromny, wszystkie całościowe syntezy naszych dziejów aż do Naruszewicza opierały się na nim” (H. Barycz). Dzieło otwiera karta tytułowa z ukoronowanym Orłem na tarczy i monogramem Zygmunta Augusta. **Na verso karty tytułowej znajduje się całostronicowy portret króla Zygmunta Augusta, na stronie 450 znajduje się całostronicowy portret króla Zygmunta I Starego.** **Poz. 2.** Humanistyczna edycja czterech zabytków historiografii średniowiecznej: „Vita Caroli Magni et Rolandi”; kronika Regina opata Prüm; kronika Sieberta z Gembloux; kronika Lamberta z Herzfeld. Opr. brązowa skóra, grzbiet siedmiopółowy, na grzbiecie i licach złoc. Dzieło Kromera oprawiono jako drugie. Na k. poprzedzającej k. tyt. poz. 2 wklejono duży miedzioritowy ekslibris heraldyczny. Drobne otarcia opr., poza tym stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie.**

(Patrz tablica VIII oraz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 43. [Lange Johann Peter].** Democritus ridens. Sive campus recreationum honestarum cum exorcismo melancholiae. Gedani (Gdańsk) 1701. Apud Aegidium Janssonium a Waesberge, 8°, k. [1], s. 260, opr. z epoki, skórzana z szyldzikiem, brzegi k. barw. 600,-

E.XV, 135. **Druk gdański.** Zbiór anegdot o charakterze rozrywkowym, mających (wedle tytułu) służyć pokonaniu i rozwiązaniu melancholii. Teksty nie mają jednak za wiele wspólnego z filozofią i wspomnianym na k. tyt. Demokrytem. Dziełko przypisywane Johannowi Peterowi Langemu (XVII w.), w niektórych katalogach bibliotecznych mylonego z późniejszym, dziwiennostowiczynskim protestanckim teologiem o tych samych imionach. Opr. ciemnobrązowa skóra, grzbiet sześciopółowy, w polu 2. szyldzik, w pozostałych polach tłocz. ozdobniki. Na wyklejkach pap. marm. Nieaktualny wpis własnościowy. Drobne otarcia opr., poza tym stan bardzo dobry.

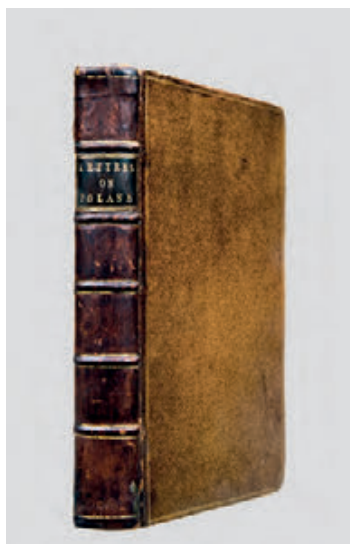
– Głos wolny wolność ubezpieczający –

- 44. Leszczyński Stanisław.** Oeuvres du philosophe bienfaisant. T. 1-4 (4 vol.). Paris (Paryż) 1763. B.w., 8°, k. [2], s. LXII, 347, k. [2]; k. [2], s. 48, XLIX-LXXXIV, 268; k. [2], s. 400; k. [2], s. 416, **winiетки tyt. (miedzioryty)**, winiетки, finaliki (drzeworyty), jednolita opr. z epoki, płsk. szyldzikami, brzegi kart barw. 2400,-

E.XXI, 220. **Wydanie pierwsze.** Dzieła filozoficzno-ustrojowe zdezonizowanego króla Polski Stanisława Leszczyńskiego (1677-1766), ojca królowej Francji, księcia Lotaryngii i Baru. W tomie 1. pomieszczono wstęp wydawcy przybliżający życiorys króla oraz jego listy. W tomie 2 i 3 znalazł się traktat „Observations sur le gouvernement de Pologne”, który był rozszerzeniem słynnego „**Głosu wolnego wolność ubezpieczającego**” oraz pomniejsze pisma ustrojowe. Na tom 4. złożyły się pisma filozoficzne i mowy. Opr.: brązowy płsk. marm., na grzbiecie szyldziki z tłocz. i złoc. tytułaturą i numeracją tomu. Na licach pap. marm. Dodatkowy współczesny płsk. futeł ochronny. Nieaktualne pieczętki własnościowe. W t. 1. brak portretu Stanisława Leszczyńskiego. Drobne otarcia i ubytki pap. opr. Poza tym stan bardzo dobry. **Efektowny komplet.**
(patrz ilustracja)



44. Stanisław Leszczyński. Dzieła. 1763.



45. J. Lind. Listy. 1773.

45. **Lind John.** Letters concerning the present state of Poland. Together with the Manifesto of the Courts of Vienna, Petersburg, and Berlin. And the Letters patent of the King of Prussia. London (Londyn) 1773. Printed for T. Payne, 8°, k. [1], s. XVI, 36; k. [2], s. 64; k. [2], s. 140, opr. z epoki skóra marm. z szyldzikami i złoc., brzegi kart barwione. 2000,-

E.XXI, 283. **Wydanie pierwsze.** Dzieło Johna Lindy (1737-1781) – duchownego anglikańskiego, który po przyjeździe do Polski i porzuceniu stanu duchownego, został **radcą króla Stanisława Augusta, a także dyrektorem w Szkole Rycerskiej**. Powróciwszy na stałe do Anglii, został królewskim mentorem, a potem jego agentem. Z inspiracji Stanisława Augusta zorganizował i kierował polskim ośrodkiem propagandowym w Londynie, który rozwinął szeroką akcję w okresie pierwszego rozbioru Polski. Zwalczał piórem kłamliwe poglądy o Polsce, Gdańsku i królu. Zaangażował się w obronę króla, czego dobitnym dowodem jest poniższy **druk, w którym wyłożył stanowisko króla i praw polskich**. Rozprawa na temat konfliktu Karola II (1660-1685) z parlamentem angielskim, który wyrażał powszechne oburzenie na niezgodne z interesami państwa angażowanie się króla we współpracę z Francją (tajny traktat z Ludwikiem XIV), wojnę z Republiką Niderlandzką, fakt sprzedania zdobytej przez Cromwella Dunkierki oraz sprzyjanie katolicyzmowi. W odwecie oskarżono najbardziej wpływowych przywódców opozycji parlamentarnej Williama Russela i Algerona Sidneya, którym postawiono zarzut łapówkarstwa, spisek na życie Karola oraz zdradę ideałów monarchii, w efekcie w 1683 r. zostali skazani na śmierć. Proweniencja: „Sidney Edward Bouverie Bouverie-Pusey” (ekslibris). Na kartach miejscami drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**

(patrz ilustracja)

46. **Lipiński Augustyn Karol.** Kazanie na uroczystość s. Kazimierza królewica polskiego, patrona Korony Polskiej i W. X. Litewskiego w Kościele WW. PP Sakramentek miane. Warszawa 1787. W Drukarni XX. Missyonarzów, 8°, k. [4], s. 20, opr. współczesna, płsk. 250,-

E.XXI, 305. Kazanie na dzień św. Kazimierza (drugiego syna króla Kazimierza Jagiellończyka), patrona Polski i Litwy, autorstwa Augustyna Karola Lipińskiego (1760-1814), kanonika płockiego i krakowskiego, późniejszego biskupa pomocniczego krakowskiego, kawalera Orderu św. Stanisława. Opr. brązowy płsk., na licach pap. marm. Stan dobry.

47. **[Lohner Tobias]**. *Instructio practica de confessionibus rite ac fructuose excipiendis: doctrinas tam generales quam speciales ad varios hominum status accommodatas complectens*. Leopoli (Lwów) b.r. (XVIII w.) Ex Typographia Franciscana, s. 376, [8], opr. z epoki, płsk. 240,-

E.XVIII, 584. Podręcznik dla spowiedników zawierający wskazówki przyjmowania spowiedzi od osób różnych stanów, różnego wieku i płci, ale też nawróconych heretyków oraz pouczenia względem poszczególnych grup grzechów. Autorem zbioru był Tobias Lohner (1619-1697), austriacki jezuita i teolog. Opr. brązowy płsk., na licach pap. marm. Wpis własnościowy biblioteki zakonnej na k. tyt. Stan dobry.

– Sławne dzieło o kometach –

48. **Lubieniecki Stanisław**. *Theatri Cometici pars prior. Communicationes de Cometis 1664 et 1665. cum Viris per Europam Cl. habitas*. Amstelodami [Amsterdam] 1668. Apud Franciscum Cuyperum, folio, frontispis (miedzioryt), k. [12], s. 966, k. [3], **portret 1 (miedzioryt L. Visschera)**, **tabl. ryc. 57 (miedzioryty, w tym 25 rozkł.)**; **acc.:**

Lubieniecki Stanisław. *Theatri Cometici pars posterior. Sive Historia Cometarum a diluvio ad A.C. 1665. Historiae Universalis Synopsin quandam continens*. Amstelodami [Amsterdam] 1666. Apud Franciscum Cuyperum, folio, **frontispis (miedzioryt)**, k. [6], s. 464, k. [1], **tabl. ryc. (miedzioryty, w tym 3 rozkł.)**; **acc.:**

Lubieniecki Stanisław. *Theatri Cometici exitus de Significat. Cometarum. Scitis quorund. Amicorum object. responsionib. Auctoris et judicij Viror. CII. Expeditus. Et Justa Rautensteiniana*. Amstelodami [Amsterdam] 1668. Apud Franciscum Cuyperum, folio, **frontispis (miedzioryt)**, k. [2], s. 78, k. [1], **portret 1 (miedzioryt)**; winietki, inicjały, finaliki (drzeworyty), oprawa XVIII-wieczna w 2 wol., skóra marmoryzowana, grzbiety bogato zdobione. 85 000,-

E.XXI, 432-434. **Wydanie pierwsze. Jedno z najśłynniejszych polskich dzieł astronomicznych XVII w.** Dzieło Stanisława Lubienieckiego (1623-1675) – pisarza i działacza arińskiego, historyka i astronoma. Książka wydrukowana w Amsterdamie w latach 1666-1668, bezpośrednim powodem jej powstania było pojawienie się komet w 1664 i 1665 r., które wywarły na autorze ogromne wrażenie. Pierwsza część zawiera obszerną i wszechstronną korespondencję naukową Lubienieckiego z najwybitniejszymi europejskimi astronomami, filozofami i matematykami, m. in. z Fryderykiem Būthnerem (1622-1701) – profesorem matematyki w Gdańsku oraz Janem Piotrem Titusem (1619-1689) – konrektorem gimnazjum gdańskiego. **Na str. 361-414 opublikowana została korespondencja autora z wybitnym gdańskim astronomem Janem Heweliuszem.** Część druga zawiera opis 415 komet, które pojawiły się od potopu biblijnego do 1665 r. Na wstępie znajduje się dedykacja autora dla Jerzego Wilhelma i Jana Fryderyka, książąt brunszwickich na Lüneburgu, następnie wiersz o kometach Michała Kirsteniusa (1592-1678) – śląskiego poety urodzonego w Brzegu. Obok opisu komet autor zamieszcza zestawienia różnych wydarzeń historycznych, jakie następowały po przełocie każdej z nich. Kończąca część trzecia zawiera dodatkowe wypowiedzi uczonych na temat komet. Ozdobę dzieła stanowią ilustracje, łącznie **81 miedziorytowych map nieba i komet (w tym wiele rozkładanych), 2 portrety i bogate frontispisy** przed każdą częścią, imponujące wyjątkowym poziomem technicznym i artystycznym – „W europejskiej literaturze astronomicznej wieku XVII [...] nie ma ani jednego dzieła o naukowym charakterze, ilustrowanego w taki sposób. Dekoracyjność rycin przewyższa nawet poziom artystyczny słynnych rycin z dzieł gdańskiego Heweliusza.” (T. Przykowski). Ich autorami byli wybitni holenderscy malarze, miedziorytnicy i sztycharze: Maciej Scheitz, Bastiaen Stoopendaal, Jan Veenhuysen, Hendrik Gerritsz, Hendrik Gerards. Przedstawione mapy nieba z naznaczonymi drogami komet ozdobione zostały wizerunkami postaci mitologicznych oraz zwierząt symbolizujących poszczególne znaki zodiaku. Na uwagę zasługują także pięknie sztychowane panoramy miast, nad którymi widziano komety. Na początku tomu pierwszego znajduje się miedziorytowy portret autora sztychowany przez Lamberta Visschera według rysunku Matthisa Scheitsa, w tomie trzecim miedziorytowy portret Jana Ernesta Rautensteina. „Dzieło Lubienieckiego ma bezcenną wartość jeszcze dziś, może nawet większą



48. S. Lubieniecki. Słynne dzieło astronomiczne. 1666-1668.

obecnie niż w czasach, gdy zostało napisane. Pozwala ono bowiem prześledzić minione dzieje wielu znanych obecnie komet periodycznych [...] ze słynną kometą, nazywaną obecnie Kometą Halleya, na czele" (A. Marks). Za swe dzieło Stanisław Lubieniecki otrzymał szczególną nagrodę, w 1802 r. wybitny selenograf Johann Schröter nazwał jego imieniem jeden z kraterów na Księżycu. Oprawy XVIII-wieczne dwóch wol., skóra marmoryzowana, grzbiety bogato tłoczone i złożone. **Stan bardzo dobry. Ładny egzemplarz. Wielka rzadkość!**

Lit.: T. Przykowski, Zainteresowania matematyczno-astronomiczne Braci Polskich [w:] Studia nad arianizmem, pod red. L. Chmaja, Warszawa 1959, s. 411-416; A. Marks, Pod znakiem komety, Kato-wice 1985, s. 28-29; J. Tazbir, Stando Lubentius Moriar. Biografia Stanisława Lubienieckiego, Warszawa 2003, s. 167-181.

(patrz tablica VI, VII oraz ilustracja)

– Pierwszy rozbiór Polski –

- 49. Łoyko Feliks Franciszek.** Zbiór deklaracji, not i czynności główniejszych, które poprzedziły y zaszły pod czas seymu pod węzłem konfederacji odprawuiącego się od dnia 18 września 1772 do 14 maja 1773. B.m. [1773?] B.w., 4°, k. [1], 401 (recte 402), k. [2], opr. z epoki, płsk. z szyldzikiem. 900,-

E.XXI, 391. Komentarz do not, oświadczeń i poczyniań państw zaborczych przed i w pierwszym okresie sejmu rozbiorowego. Został napisany i anonimowo wydany przez Feliksa Franciszka Łoyko (1717-1779) dyplomatę, zaufanego emisariusza Stanisława Augusta Poniatowskiego, pisarza politycznego, historyka, prawnika i ekonomistę. Komentując poszczególne drukowane w zbiorze dokumenty, Łoyko obala przytaczane w nich argumenty państw zaborczych, dyskutuje z pretensjami do poszczególnych ziem i demaskuje bezprawie akcji okupacyjnej. Stosuje przede wszystkim argumentację historyczną i prawną. Część tekstów ukazała się również osobno w postaci broszur i druków ulotnych. Opr. brązowy płsk. marm., grzbiet pięciopłowy, w polu 2. szyldzik z tytulaturą, na licach pap. marm. Nieaktualna pieczęć. Otarcia opr., miejscami drobne zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.** (patrz ilustracja na stronie następnej)

– Kronika świata –

- 50. Marcin Polak.** La Cronique Martiniane de tous les papes qui furent iamais et finist iusques au pape Alexandre derrenier decede mil cinq cins et trois, et avecques ce les additions de plusieurs croniqueurs. C'est assavoir de messire Verneroy chanoyne de lyege, monseigneur le croniqueur Castel, monseigneur Gagniy general des Mathurins et plusieurs autres croniqueurs. T. 1-2 (2 wol.). Paris (Paryż), b.r.



49. F. Łojko. Rozbiór Polski. 1773.

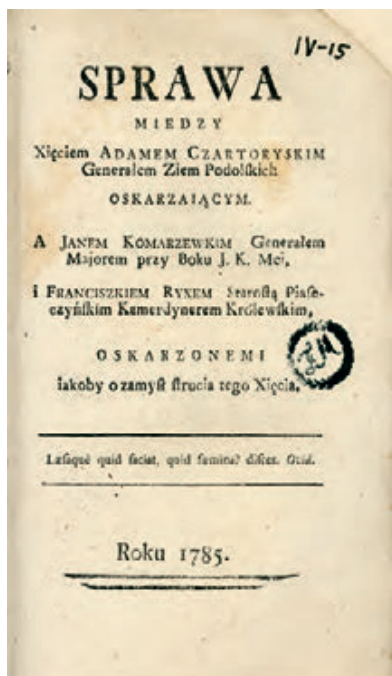


51. Monteskiusz. Pierwsze wydanie. 1778.

(po 1503, zapewne 1507). Anthoyne Vérard, folio, k. [4] (winno być 6), k. CLXXII; k. [6] (winno być 8), k. CLII-CCCXCVIII (winno być CCCCII), inicjały ozdobne, opr. późniejsza, perg. średniowieczny. 9000,-

E.XXII, 199. **Postinkunabułowe wydanie jednej z najpopularniejszych kronik późnego średniowiecza autorstwa Marcina Polaka** (ur. pomiędzy 1215 a 1220 – zm. 1279), zwanego również Marcinem z Opawy. Autor był polskim dominikaninem, penitencjarzem kurii papieskiej i kapłanem papieża, arcybiskupem gnieźnieńskim i kronikarzem. Był znany i został zapamiętany przede wszystkim jako autor oferowanego dzieła zatytułowanego w łacińskim oryginale: „Chronicon pontificum et imperatorum” („Kronika papieża i cesarzy” zwana też Kroniką Świata). Powszechnie wykorzystywano też jego „Margarita Decreti”, czyli kompendium wiedzy kanonicznej średniowiecza. Dzieła te rozślawiły autora w całej Europie jako wielkiego intelektualistę. „Kronika” to **popularne ujęcie historii powszechnej od stworzenia świata**. Rozpowszechniła się w późnośredniowiecznej Europie pomimo licznych błędów faktograficznych. Doczekała się tłumaczeń na języki wernakularne, czego dowodem jest m.in. oferowane wydanie francuskiego przekładu. O popularności dzieła Marcina Polaka świadczy też, że oryginalny tekst ukazał się drukiem po raz pierwszy już w 1476 r., czyli w niespełna 22 lata po Biblii Gutenberga. W oferowanym wydaniu na część drugą złożyła się historia Francji w latach 1399-1503 skompilowana z dzieł różnych kronikarzy. Edycja ma charakter inkunabułowy – druk dwuszpaltowy z pozostawionym miejscem na ręczne wykonanie niektórych inicjałów (pozostałe drukowane w ozdobnej formie). W wydaniu zmyślona jest foliacja – tom pierwszy foliowany do k. 182, t. 2 od 252 do 402. Brak w t. 1 14 k.: k. tyt. i 1 k. nłb., k. I, XII-XIII, XVIII-XXI, CXV, CXVIII, CLX; w t. 2 brak 7 k.: k. tyt., 1 k. nłb. k. CCXCII, CCCXCVIII-CCCCII. Do opr. wykorzystano pergamin z późnośredniowiecznego graduatu – rękopiśmienny zapis nutowy z tekstem (Kyrie eleison), pięciolinia rubrykowana, ozdobne kolorowe inicjały. Brzegi k. barw. Miejscami drobne przebarwienia kart, poza tym stan bardzo dobry. Estreicher podaje tylko dwie biblioteki (Czartoryskich i w Petersburgu) posiadające ten druk. **Bardzo rzadkie.** (Patrz tablica VIII)

51. **Montesquieu (Monteskiusz) Karol.** Pamiętnik o panu Montesquieu... [Duch praw czyli treść praw albo o stosowności..., t. 3ci]. T. III (z trzech). Lipsk-Drezno



52. A. Naruszewicz. Sprawa. 1785.



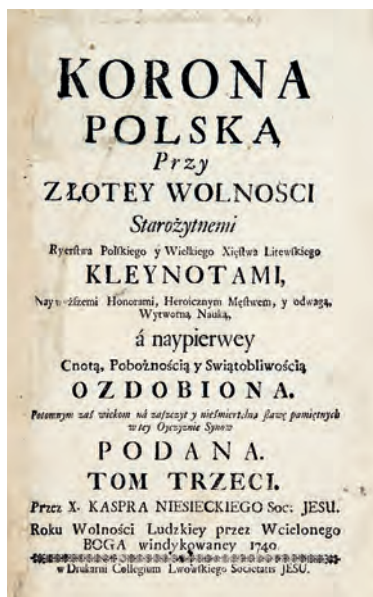
54. Jasna Góra. 1757.

1778. Nakładem Gröllowskiej Księgarni, 8°, s. 136, opr. z epoki płsk. z dwoma szyldzikami. 300,-

E. XXII, s. 541-542. **Pierwsze wydanie polskie.** T. 3-ci najważniejszego dzieła Monteskiusza „O duchu praw”, a zarazem jednego z podstawowych dzieł, kładących podwaliny pod idee Oświecenia. Oferowany tom 3-ci zawiera uzupełniające teksty: „Pamiętnik o panu Montesquieu”, „Miniaturę czyli rozebranie na drobne części księgi Ducha praw” oraz „Obronę Ducha praw”. Brak k. tyt., (są 3 karty śródtty.), ślad po owadach, poza tym stan dobry. (patrz ilustracja)

- 52. Naruszewicz Adam Stanisław.** Sprawa między Xięciem Adamem Czartoryskim, generałem ziem podolskich oskarżającym, a Janem Komarzew[s]kim, generałem majorem przy boku J. K. Mci, i Franciszkiem Ryxem, starostą piaseczyńskim, kamerdynerem królewskim, oskarżonymi iakoby o zamysł strucia tego Xięcia. B.m. 1785. B.w., 8°, k. [3], s. 251, opr. współcz. płsk. ze złoc. napisem na grzbiecie, papier okładek i wyklejek marm., górny brzeg kart prószony. 1000,-

E.XIV, s. 539; E.XXIII, s. 50-51. Książka opisuje tzw. aferę Dogrumowej, która miała miejsce w Warszawie na przełomie 1784/1785 r. Intrygę ukuła majorowa Maria Teresa Dogrumowa, działająca prawdopodobnie z inspiracji ambasadora rosyjskiego w Warszawie – Otto von Stackelberga. Wiedząc o antagonizmie między Stanisławem Augustem a Familiją Czartoryskich, Dogrumowa postanowiła doprowadzić do otwartego konfliktu. Na audjencji u króla oświadczyła mu, że przygotowywany jest spisek na jego życie, w którym miał uczestniczyć ks. Adam Kazimierz Czartoryski. Odprawiona przez króla udała się do ks. Adama i poinformowała go o rzekomym zamachu na niego przygotowywanym przez króla, którego wykonawcami mieli być kamerdyner królewski Franciszek Ryx i generał Jan Komarzewski. Czartoryski uwierzył Dogrumowej, Ryx i Komarzewski zostali uwięzieni, ale w odpowiedzi sami wytoczyli proces Familiji Czartoryskich. W jego rezultacie Dogrumowa została skazana na pobyt w twierdzy, a rzekomi zamachowcy uniewinnieni. Efektem całej afery było pogłębienie animozji



53. K. Niesiecki. Herbarz. 1740.

między Familiją i królem. Górne narożniki czterech pierwszych kart uzupełnione, nieaktualna pieczętka własnościowa, poza tym stan dobry, egzemplarz nie obcięty. **Rzadkie.** (patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

– Słynny polski herbarz –

- 53. Niesiecki Kasper.** Korona Polska przy Złotej Wolności Starożytnemi Wszystkich Kathedr, Prowincyi, y Rycerstwa Kleynotami, Heroicznym Męstwem y odwagą Naywyższemi Honorami; a naypierwey Cnotą, Pobożnością, y Świątobliwością ozdobiona. Potomnym zaś wiekom na zaszczyt y nieśmiertelną sławę Pamiętnych w tey Ojczyźnie Synów, podana przez X... T. 3 Lwów 1740. W Drukarni Collegium Lwowskiego Societatis Jesu, folio, k. [4], s. 937, **liczne wizerunki herbów (drzeworyty)**, opr. współczesna, skórzana. 6000,-

E.XXIII, 128-129. Tom trzeci (z czterech). **Wydanie pierwsze. Najwybitniejsze dzieło Kaspra Niesieckiego (1682-1744)** – jezuita i heraldyka. Niesiecki niemal całe życie gromadził materiały genealogiczne z archiwów prywatnych i publicznych. Tom pierwszy ukazał się we Lwowie w 1728 r. i od razu wywołał ogromną burzę. Wiele osób poczuło się skrzywdzonych całkowitym pominięciem ich nazwisk lub niedostatecznym uświetnieniem ich pochodzenia. Skargi dotarły nawet do najwyższych władz zakonu jezuitów w Rzymie. Protesty spowodowały zwłokę w wydawaniu kolejnych tomów, ukazały się one odpowiednio w 1738, 1740 i 1743 r. W oferowanym tomie 3. znajdują się **ułożone alfabetycznie od litery L do R herby** z ich opisem, historią powstania i informacjami na temat poszczególnych rodzin. „Dzieło to nie traci na porównaniu ze współczesną światową literaturą genealogiczną, a w Polsce, w okresie upadku piśmiennictwa i nauki, było czymś zgola wyjątkowym.” (W. Dworzaczek, PSB, t. XXIII, s. 49-50). Herbarz Niesieckiego zawiera, obok genealogii, ogromny materiał obyczajowy i genealogiczny; w Galicji „Korona” uzyskała pomocniczy charakter dowodowy przy legitymacjach szlacheckich. XVIII-wieczna nota własnościowa. Opr. ciemnobrązowa skóra z tłocz. na grzbiecie. Marginalia i dawne noty własnościowe. Kilka kart z uzupełnieniami i podklejeniami. Miejscami zabrudzenia, przebarwienia i zaplamienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.** (patrz ilustracja)

– Dzieje Obrazu Jasnogórskiego –

- 54. Nieszporkowicz Ambroży.** Odrobiny z stołu krolewskiego, krolowy Nieba, y ziemi, Nayswiętszey Bogarodzicy Panny Maryi historyą, łaskami, y cudami obrazu Częstochowskiego na Jasney Górze, od S. Łukasza na cyprysowym stole Jey malowanego, a pod strażą Braci Zakonu S. Pawła pierwszego pustelnika, na czwarte sto lat, koroną rzymską ukoronowanego, dla zdrowia y zbawienia wiernych [...] Częstochowa 1757. Drukarnia Jasnej Góry, 4°, s. 484, [12], **ryc. w tekście 16 (miedzioryty i drzeworyty)**, winiety, opr. z epoki, płsk. 1200,-

E.XXIII, 138. Bogato ilustrowane dzieje Obrazu Jasnogórskiego oraz opis łask i cudów z nim związanych. Jedno z ciekawszych opracowań napisanych jeszcze przed koronacją obrazu przez papieża Klemensa XI w 1717 r. Pierwsze wydanie ukazało się w 1683 r. Autorem był Ambroży Nieszporkowicz (1643-1703) paulin z klasztoru jasnogórskiego, kaznodzieja, doktor teologii. W dziele znalazły się m.in. opisy i ryciny ukazujące **obleżenie klasztoru przez Szwedów** w czasie potopu. Autorem miedziorytów był częstochowski paulin Franciszek Antoni Nowakowski, podpisany przy ryc. na s. 415 („Fr. Anton. Nowakowski fecit”). Oprawa z ubytkami skóry i otarciami lic. Wewnątrz stan bardzo dobry. (patrz ilustracja na stronie 27)

– Przestrogi dla Polski –

- 55. Opaliński Krzysztof.** Juvenalis redivivus, to jest Satyry albo Przestrogi do Na-prawy Rządu y Obyczajow w Polsce należące. W Ventei (własc. Toruń) 1698. B.w., 8°, **frontispis (miedzioryt)**, k. [3], s. 294, [2], opr. późniejsza (XIX w.), płsk., brzegi k. barw. 7500,-

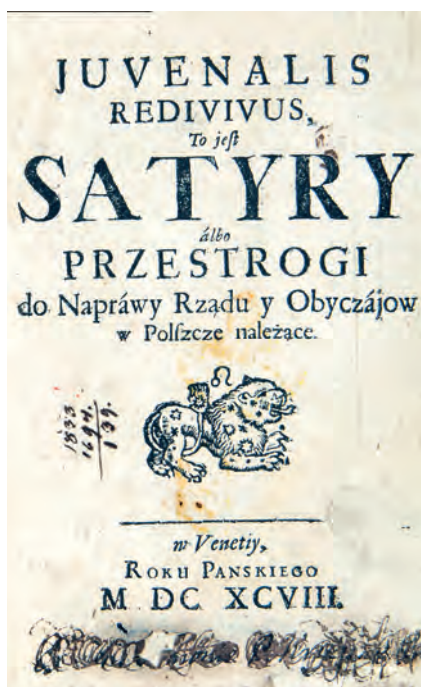
E.XXIII, 362. **Najważniejsze dzieło Krzysztofa Opalińskiego** (1609-1655) pisarza, satyryka, magnata, wojewody poznańskiego. Pierwodruk ukazał się w 1650 r. Przedstawił niezwykle posępny obraz życia polskiego, ostro ganił współczesnych nie szczędząc dosadnych słów. Do najostrzejszych należy satyra: „**Na ciężary i opresyą chłopską w Polsce**” (ks. 1, s. 3). Dzieło ma charakter traktatu politycznego, bowiem autor zamieścił w nim także wiele pomysłów na unowocześnienie społecznej struktury Rzeczypospolitej poprzez odrodzenie miast i kupiectwa, reformę służby wojskowej, zmianę stosunku do warstwy chłopskiej. Wiele krytycznych uwag poświęcił wadliwej, jego zdaniem, interpretacji idei „złotej wolności szlacheckiej”. Oferowane wydanie podobnie jak poprzedzające, z 1691 r., zostało wyłoczone w Toruniu czcionkami Laurera. K. tyt. poprzedza miedziorytowy frontispis z wizerunkiem satyra odbitym w czerwieni. Na odwrocie k. tyt. miedziorytowy portret autora w drzeworytowej bordiurze, księgę pierwszą otwiera drzeworytowa winieta. Opr. brązowy płsk., na grzbiecie tłocz. i złoc. ozdobniki, w dolnej partii supereklibris literowy „W.-W.”. Zamazany wpis własnościowy, miejscami marginalia XIX w. ręką. Drobne zabrudzenia i przebarwienia kart, poza tym stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie.**

(patrz tablica IX oraz ilustrację na stronie następnej)

– Poselstwo Ossolińskiego do Rzymu –

- 56. Ossoliński Jerzy.** Mowa [...] Ktorą miał w Pałacu na Watykanie, dnia 6. Grudnia, Roku Pańskiego MDCXXXIII [...] [Kraków? 1634?] B.w. (Drukarnia Franciszka Cezarego?), 4°, k. [7], opr. brosz. 600,-

E.XXIII, 480. **Słynna mowa Jerzego Ossolińskiego** (1595-1650) późniejszego wojewody sandomierskiego, podkanclerzego i kanclerza wielkiego koronnego wygłoszona przed papieżem Urbanem VIII w czasie poselstwa obediencyjnego do Rzymu wysłanego przez nowo wybranego na tron króla Władysława IV. Poselstwo odbiło się echem w Europie i przeszło do historii ze względu na swą przeboгатą oprawę (niosącą ściśle zaplanowany przekaz propagandowy, ukazującą Polskę jako dostatni i potężny kraj). Ossoliński i towarzyszący mu orszak wystąpili w tradycyjnych strojach polskich, bogato zdobionych klejnotami i w drogim rynsztunku, a konie (wedle ówczesnych przekazów) specjalnie tak podkuto szczerozłotymi podkowami, by je gubiły w zasięgu rąk otaczającego poselstwo tłumy



55. K. Opaliński. Satyry albo przestrogi do naprawy rządu. 1698.

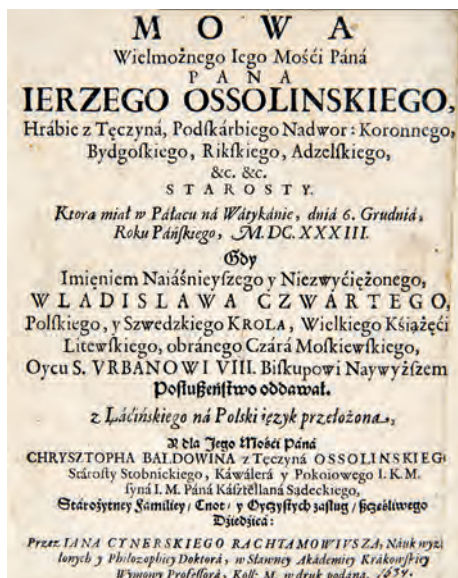
(wjazd został ukazany przez wielkiego rytownika Stefano della Bella). Ukoronowaniem misji była piękna i kunsztownie ułożona mowa Ossolińskiego wygłoszona przed papieżem, której polski przekład jest oferowany. Rzadszy wariant edycji bez podania miejsca, daty i wydawcy. **Na odwrocie k. tyt. drzeworytowa rycina z herbem Topór Ossolińskich.** Ozdobny drzeworytowy inicjał. Krawędzie k. podklejone, miejscami z nieznaczną szkodą dla tekstu, poza tym stan bardzo dobry. (patrz ilustracja)

57. **Piekarski Adam.** Na pogrzebie Jego Mści Pana Jana Lewona z Upity kazanie [...] Wilno [1615]. W Drukarni Leona Mamonicza, 4°, k. [16], opr. późniejsza (XVIII w.), płsk. 600,-

E.XXIV, 247. Kazanie pogrzebowe wygłoszone na uroczystościach żałobnych Jana Lewona z Upity, które odbyły się 15 listopada 1615 r. w wileńskim kościele dominikanów pod wezwaniem św. Ducha. Autorem był przeor klasztoru dominikanów w Wilnie o. Adam Piekarski. Opr. brązowy płsk., na licach pap. marm. Na wyklejkach liczne notatki z końca XVIII stulecia. Zabrudzenia i ślady po owadach, poza tym stan dobry. (patrz ilustracja)

– Historia Żydów –

58. **Prideaux Humphrey.** Histoire des Juifs et des peuples voisins depuis la décadence des Royaumes d'Israël et de Juda jusqu'à la mort de Jésus-Christ [...] traduit de l'Anglais. Nouvelle édition revue, corrigée et augmentée. T. 1-7 (7 wol.) Paris (Paryż) 1726. Chez Guilleme Cavelier, 8°, frontispis (miedzioryt), k. [1], s. CXLIV, 427, **tabl. ryc. 7 (miedzioryty), map i planów 3 (miedzioryty rozkł.);** frontispis (miedzioryt), k. [1], s. 384, **mapa 1 (miedzioryt rozkł.);** frontispis



56. Poselstwo J. Ossolińskiego. 1634.



57. A. Piekarski. Kazanie. 1615.

(miedzioryt), k. [1], s. 466; frontispis (miedzioryt), k. [1], s. XXIV, 464; frontispis (miedzioryt), k. [1], s. 526, **mapa 1 (miedzioryt rozkł.)**; frontispis (miedzioryt), k. [1], s. 343, **mapa 1 (miedzioryt rozkł.)**; frontispis (miedzioryt), k. [1], s. 147, adl.:

[Knapski Grzegorz]. Synonyma seu Dictionarium Polono-Latinum in gratiam et usum Studiosae Juventutis ex Thesauro Gregorii Cnapii [...] nuper collectum de recenti revisum ac recusum. Varsaviae (Warszawa) 1793. Typis Curie S. R. M., 8°, s. 375, jednolite opr. współczesne, płsk. z szyldzikami, brzegi k. barw. 2400,-

Poz. 1. Historia Żydów i ludów sąsiednich autorstwa Humphrey'a Prideaux (1648-1742) anglikańskiego duchownego, orientalisty i historyka. W swej pracy Prideaux przedstawił dzieje Izraelitów od upadku królestw Izraela i Judy do śmierci Chrystusa. Jego ambicją było zwłaszcza opisanie okresu, o którym niewiele wiadomości znalazło się w Biblii – w ten sposób chciał wypełnić lukę między historycznymi księgami Starego Testamentu a Nowym Testamentem. Na miedziorytowych tabl. m.in. plany Babilonu, Świątyni Jerozolimskiej oraz mapy regionu i basenu Morza Śródziemnego w różnych okresach. **Poz. 2.** w tomie VII współoprawne wydanie części **słynnego słownika Grzegorza Knapskiego** (1564-1638), poety, dramatopisarza, przystosowane do użytku kolegów jezuickich (zawiera słownik polsko-laciński). Opr. brązowy płsk., grzbiety sześciopolewe, w polach 2. szyldzik z tytulaturą, w pozostałych tłocz. i złocz. ozdobniki, na licach pap. marm. Na kartach ślady zawilgocenia, przebarwienia i zabrudzenia, poza tym stan dobry. (patrz ilustracja na stronie następnej)

– Z księgozbioru królów Saksonii –

59. **[Przebendowski Jan]**. Mémoires sur les dernières révolutions de la Pologne, où on justifie le retour du roy Auguste, par un Gentilhomme Polonois [pseud.]. Rotterdam 1710. Chez Fritsch et Böhm, 8°, **frontispis (miedzioryt)**, k. [5], s. 299, [2], winietka, inicjały (drzeworyty), opr. z epoki, skórzana z szyldzikiem, brzegi k. marm. 1200,-



58. H. Prideaux. Historia Żydów. 1726.



59. Z księgozbioru Wettynów. 1710.

E.XXV, 336-337. **Z księgozbioru królewskiej dynastii Wettynów** (pieczętki). Kontrowersyjne pismo polityczne powstałe w latach 1709-1710, wydane anonimowo w Rotterdamie w 1710 r. Autorstwo pracy przypisywane jest krajczemu koronnemu Janowi Przebendowskiemu (po 1676-1728). Mógł ją opracować w oparciu o materiały dostarczone przez podskarbiego wielkiego koronnego Jana Jerzego Przebendowskiego (1639-1729). Książka, broniąca praw Augusta II do tronu polskiego, miała przygotować opinię publiczną do powrotu Sasa na tron polski i uzasadnić ten krok pod względem historyczno-prawnym. W tym samym roku ukazała się edycja w języku niemieckim. „**Książka dziwnie rzadka, ale tylko nie po niemiecku**” (Estreicher). Opr. brązowa skóra marm., grzbiet sześciopłowy, w polu 2. sztyldzik, w pozostałych polach tłocz. i złoc. ozdoby roślinne. Na k. tyt. pieczętki własnościowe: heraldyczna z herbem Wettynów jako królów Saksonii („Bibliothek Sr. Maj. des Königs”) oraz monogramowa „FAAR” – należąca zapewne do **Fryderyka Augusta II** (1797-1854), króla saskiego w latach 1836-1854. Miejscami przebarwienia i zażółcenia, poza tym stan bardzo dobry.

Rzadkie.

(patrz ilustracja)

– Ideologia braci polskich –

- 60. Przypkowski Samuel.** Cogitationes sacrae ad initium Euangelii Matthaei et omnes epistolas. Nec non tractatus varii argumenti, praecique de jure Christiani Magistratus. Quorum catalogus post praefationem exhibetur. Eleutheropoli (Amsterdam) Anno Salutis 1692. B.w., folio, k. [8], s. 880, k. [10], finaliki, inicjały, ozdoby (drzeworyty), opr. z epoki skóra z tłocz. 4500,-

E. XIII, 47-48; E. XXV, 380. „Biblioteki Braci Polskich”, t. 10. Zbiorowe wydanie pism Samuela Przypkowskiego (1592-1670) – myśliciela, działacza i pisarza braci polskich. Tom ukazał się dzięki staraniom Benedykta Wiszowatego (syna Andrzeja) oraz wybitnego teologa holenderskich remonstrantów Filipa van Limborcha. Pierwsza część zawiera prace teologiczno-egzegetyczne, w części drugiej znajdują się pisma różne, w tym najbardziej znany traktat Przypkowskiego „Dissertatio de pace et concordia ecclesiae” pierwotnie wydany anonimowo w Amsterdamie w 1628 r. W ostatniej części umieszczono pisma poświęcone ideologii braci polskich. **Oprawa z epoki:** skóra brązowa, grzbiet siedmiopłowy ze złożoną tytulaturą i bogatymi złoceniami, na obu okładkach tłoczone na ślepo ozdobne ramki, brzegi kart próżne. Niewielkie zaplamienia oprawy, pojedyncze ślady po owadach, stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**

(patrz ilustracja)



60. S. Przykowski. Dzieła. 1692.



61. Druk oliwski. 1690.

- 61. Reszka Stanisław.** *Vita Stanislai Hosii Poloni S. R. E. Cardinalis Majoris Poeniten. et episcopi Varmiensis. Olivae (Oliwa) 1690. Typis Monast. S. O. C., 8°, k. [8], s. 504, opr. z epoki, skórzana.* 800,-

E.XXVI, 270. **Z księgozbioru bp. Franciszka Kobielskiego** (wpis własnościowy). Biografia Stanisława Hozjusza (1504-1579), kardynała, biskupa warmińskiego, sekretarza królewskiego, jednego z czołowych przywódców polskiej i europejskiej kontrereformacji. Autorem był Stanisław Reszka (1544-1600) sekretarz Hozjusza, dyplomata. Dzieło opublikowano w drukarni opactwa cysterskiego w Oliwie. Opr. ciemnobrązowa skóra, grzbiet pięciopopłowy z tłocz. tytulaturą. Na k. tyt. wpis własnościowy „Ex libris Francisci Kobielski. Sufragani Cuyav.” – Franciszka Kobielskiego (1679-1755) biskupa pomocniczego kujawskiego, późniejszego biskupa kamienieckiego i łuckiego, kawalera Orderu Orła Białego. Drobne pęknięcia skóry opr., drobne ubytki kilkunastu ostatnich kart (miejscami z niewielką szkodą dla tekstu), poza tym stan dobry.
(patrz ilustracja)

– Księga liturgiczna franciszkanów w Wejherowie –

- 62. Rituale sacramentorum ac aliarum ecclesiae caeremoniarum. Ex decreto Synodi Provinc[ialis] Petric[oviensis] ad uniformem Ecclesiarum Regni Poloniae usum recens editum.** Cz. 1-2 (1 wol.) Cracoviae (Kraków) 1647. In Offic[ina] Viduae et Heredum Andreae Petricovii, S. R. M. Typogr., 4°, k. [4], s. 151, (recte 211); k. [3], s. 479, k. [5], nuty, inicjały (drzeworyty), opr. z epoki, skórzana, brzegi k. barw. 3500,-

E.XXVI, 311. Księga liturgiczna zawierająca modlitwy i przepisy sprawowania sakramentów w Kościele katolickim na terytorium Rzeczypospolitej w oparciu o piotrkowskie dekrety synodalne uchwalone pod przewodnictwem Jana Wężyka. **Liczne k. z gregoriańskim zapisem nutowym.** Prymas Polski w liście zamieszczonym we wstępie zaleca polskiemu duchowieństwu używanie tego Rytuału. Ułożyli



62. Z kościoła franciszkanów w Wejherowie. 1647.

go Jan Foxius, archidiacon krakowski, Marcin Kłociński, proboszcz kaźmierski, dominikanin i Sebastian Nuceryn, doktor teologii. Ten Rytuał, zwany wcześniej również „Agendą”, różnił się w 35 miejscach od obowiązującego Rytuału Rzymskiego. **Kilka nauk w języku polskim i niemieckim.** Część druga opisuje sposób udzielania błogosławieństw, prowadzenia procesji oraz sprawowania egzorcyzmów. Na odwrocie k. tyt. drzeworyt z herbem prymasa Wężyka. Opr.: skóra, grzbiet pięciopółowy, na licach bogate tłoczenia: koncentryczne pasy z ornamentem oraz wizerunkami postaci biblijnych, na przednim licu w centrum lustra medalion z wizerunkiem Chrystusa. Zachowane klamry na skórzanych paskach oraz wklejone na brzegach kart zakładki z pasków skórzanych, umożliwiające szybkie odnajdywanie istotnych fragmentów. Nieaktualne XVIII-wieczne wpisy własnościowe. Na odwrocie k. tyt. nota o nabytcu księgi w Warszawie z przeznaczeniem do kościoła franciszkanów w Wejherowie. Opr. po fachowej konserwacji, z uzupełnieniem ubytków skóry. Miejscami drobne przebarwienia kart, poza tym stan bardzo dobry. **Tego typu dzieła będące w stałym użytkowaniu w kościele należą do rzadkości.** (patrz ilustracja)

- 63. [Rozbiór Polski].** Beleuchtete Untersuchung des Verfahrens der Höfe Wien, Petersburg und Berlin, die Theilung von Pohlen betreffend. Aus den Französischen übersetzt. Frankfurt und Leipzig 1776. B.w., 8°, s. 96, opr. brosz. 400,-

E.XXXII, 54. Anonimowa broszura poświęcona pierwszemu rozbirowi Polski. Pierwodruk w języku francuskim ukazał się w Londynie w 1773 r. pod tytułem: „Observations sur les déclarations des Cours de Vienne, de Petersbourg et de Berlin au sujet du démembrement de la Pologne”. Autor dziełka obala rzekome podstawy i tytuły prawne państw zaborczych do ziem oderwanych od Polski w wyniku rozbioru. Ostro polemizuje z oficjalną argumentacją dworów w Wiedniu, Berlinie i Petersburgu. Marginalia dawną ręką. Stan bardzo dobry.

- 64. [Rozbiór Polski]. Kreczetnikow Michaił.** [Manifest dat. marzec 1793 r. w obozie pod Połonną]. B.w., folio, k. [1], bez opr. 450,-

E.XX, 251 (nie notuje tego wariantu). Manifest carskiego generała Michaiła Kreczetnikowa (1729-1793), mianowanego generałem-gubernatorem ziem polskich włączonych do Imperium Rosyjskiego w wyniku

II rozbioru. W obwieszczeniu, które nakazano odczytać 27 marca 1793 r. we wszystkich kościołach, oblatować we wszystkich księgach sądowych i wywiesić na widok publiczny, Kreczetnikow tłumaczy motywację Katarzyny II, które skłoniły ją do wzięcia pod swoje panowanie kolejnych ziem polskich. Miłująca pokój caryca z troski o mieszkańców ziem polskich, widząc „ciemnienia, które znosić musiały miasta i prowincje” i zagrożenie dla wiary chrześcijańskiej, postanowiła przeciwdziałać władzom polskim i tym Polakom, którzy chcieli „naśladować bezbożną, szaloną zbrodniczą i zbojęcką kupę francuskich buntowników”. W treści odnotowano nowy przebieg granicy polsko-rosyjskiej oraz gwarancje (pod warunkiem zachowania wierności) dla właścicieli ziemskich, Żydów, wojska etc. **Egzemplarz sygnowany odręcznie przez Jacka Antoniego Puttkamera** (1740-1802), marszałka konfederacji targowickiej województwa mińskiego, konfederata barskiego, pamiętnikarza oraz Józefa Stankiewicza. Opatrzony rękopiśmienną notą: „Do Rakowa za rewersem”. Stan bardzo dobry.

- 65. [Rzewuski Wacław].** Myśli o Mądrych Uwagach, Naganiających Niezawodny Sposob Utrzymania Seymow, y Liberi Veto. R. P. 1764. B.m. [1764]. B.w., folio, k. [3], inicjał (drzeworyt), opr. współczesna, ppł. 400,-

E.XXII, 663, E.XXVI, 566 (**nie notuje wydania folio**). Odpowiedź Wacława Rzewuskiego na polemiczną broszurę napisaną przez Stanisława Konarskiego w reakcji na broszurę Rzewuskiego pt.: „Myśli o Niezawodnym Utrzymaniu, Seymów, y Liberi Veto. Z Projektami na Konwokacyą Roku Pańskiego 1764”. Warto zauważyć, że obaj autorzy, doceniając propozycje adwersarza, modyfikowali nieco swoje pomysły. Wacław Rzewuski (1706-1779), późniejszy hetman wielki koronny i kasztelan krakowski, który jako jeden z przywódców konfederacji radomskiej został porwany wraz z bp. Kajetanem Sołtykiem, bp. Józefem Andrzejem Załuskim i swoim synem Sewerynem Rzewuskim przez posła carskiego Nikołaja Repnina w czasie tzw. Sejmu „repninowskiego” w 1767 r. Opr. brązowe ppł., na licach pap. marm. Stan bardzo dobry. **Bardzo rzadki wariant wydawniczy.**

- 66. Rzewuski Wacław.** Zabawki wierszem polskim. Warszawa 1760. Druk. Kolegium Pijarów, 4°, k. [4], s. 188, opr. późniejsza, ppł. 450,-

E.XXVI, 569. Zbiór utworów dramatycznych („Żółkiewski”, „Władysław pod Warną”, „Dziwak”, „Natręt”) i kilku wierszy Wacława Rzewuskiego (pseud. Józef Rzewuski) (1706-1779), hetmana wielkiego koronnego i kasztelana krakowskiego, który jako jeden z przywódców konfederacji radomskiej został porwany przez posła carskiego Nikołaja Repnina w czasie tzw. Sejmu „repninowskiego” w 1767 r. Opr. ciemnobrązowe ppł., na licach pap. marm. Błędy w paginacji, ciągłość tekstu zachowana. Nieaktualne ekslibrisy. Zamazana nota własnościowa. Otarcia i zabrudzenia opr., poza tym stan dobry. (*patrz ilustracja na stronie następnej*)

- 67. [Sejm Niemy].** Konstytucje na zakończeniu konfederacyi tarnogrodzkiej, y innych konfederacyi prowincyalnych, y partykulárnych do niey referujących się, tak szlacheckich iako y woyskowych, koronnych y W. W. L. sub autoritate et valore seymu pacificationis, vigore traktatu warszawskiego ex consensu ordinum totius Reipublicae R. P. M.DCC.XVII w Wárszawie dnia pierwszego miesiąca Lutego, postanowione. Varsaviae (Warszawa) [1717]. Typis S.R.M. Colegii Scholarum Piarum, folio, k. [3], s. 80, 22, opr. z epoki, płsk. 800,-

E.XX, 60-61. Druk konstytucji sejmowych z 1717 r., przyjętych na tzw. Sejmie Niemym (z powodu niedopuszczenia posłów do głosu w obawie przez zerwaniem obrad). Głównym postanowieniem seymu było przyjęcie traktatu warszawskiego z 1716 r., który kończył konfederację tarnogrodzką i okres walk szlachty z królem (wywołanych wprowadzeniem przez Augusta II wojsk saskich na ziemię Rzeczypospolitej). Na k. tyt. drzeworytowa winieta z herbem Augusta II Sasa jako króla polskiego, na odwrocie k. tyt. **winieta drzeworytowa z rzadką wersją herbu Rzeczypospolitej Obojga Narodów** – Orzeł Biały z insygniami królewskimi, na którego piersi tarcza z Pogonią Litewską. Opr. dość zniszczona, ślady po owadach (także na kartach), ubytki krawędzi kart (miejscami ze szkodą dla tekstu), ślady zalania.

(*patrz ilustracja na stronie następnej*)

- 68. Seyler Jerzy Daniel.** Histoire de Stanislas I. Roi de Pologne, Grand Duc de Lithuanie, Duc de Lorraine et de Bar, etc. Par Monsieur D.C*** [pseud. tłumacza].



66. J. Rzewuski. Dramaty. 1760.



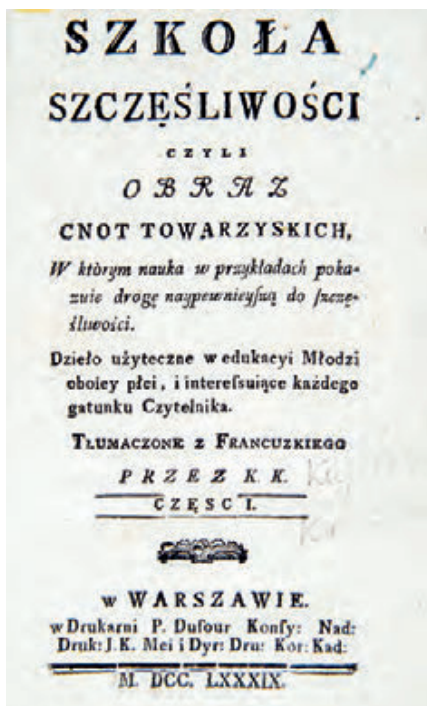
67. Sejm Niemy. 1717.

T. 1-2. Londres (Londyn) 1741. Chez Guillaume Meyer, 8°, k. [2], s. 216, **portrety 4, tabl. z wizerunkami medali 15**; k. [2], s. 189, [1], k. [9], **portrety 2, tabl. z wizerunkami medali 2, tabl. ilustr. 1, tabl. genealog. 1** (wszystkie portrety i tablice medali w miedziorytach), współopr., opr. z epoki twarda pap. z sztyldziem i złoc. 1200,-

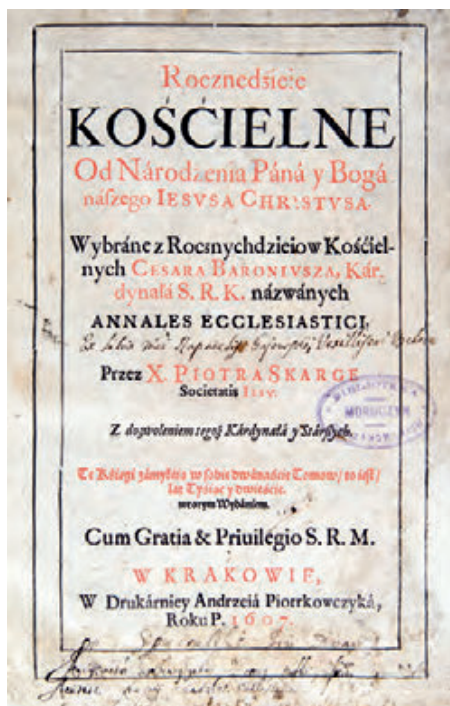
E. XXVII, 416. Francuski przekład biografii króla Stanisława Leszczyńskiego napisanej przez Jerzego Daniela Seylera (1686-1745) – rektora Elbląskiego Gimnazjum Akademickiego. Dzieło ukazało się anonimowo w języku niemieckim w 1737 r. W 1740 r. wydano we Frankfurcie przekład na język francuski, rok później w Londynie ukazała się wznowiona edycja. „Przedruk w tak krótkim czasie świadczący o niezmierniej poczytności książki” (Estreicher). Dzieło ozdobione jest **6 portretami (Stanisława Leszczyńskiego, Michała Radziejowskiego, Katarzyny Opalińskiej, Marii Leszczyńskiej, Teodora Potockiego, ambasadora tureckiego), 17 tablicami z wizerunkami medali oraz tablicą z wizerunkiem monumentu na cześć Karola XII**. Portrety i tablice rytował Jan Besoet. Niewielkie przetarcia krawędzi grzbietu, poza tym stan bardzo dobry.

- 69. Sigaud de La Fond Joseph-Aignan.** Szkoła szczęśliwości czyli obraz cnot towarzyskich, w którym nauka w przykładach pokazuje drogę nappewniejszą do szczęśliwości. Dzieło użyteczne w edukacji młodzi obojczy płci, i interesujące każdego gatunku czytelnika. Tłumaczone z francuskiego przez K[ajetana] K[wiatkowskiego]. Część I (z 2). Warszawa 1789. W Drukarni P. Dufour, 8°, k. [2], s. 202, opr. z epoki płsk. z dwoma sztyldzikami i złoc. 450,-

E. XXVIII, 85-86; E. XX, 430 (pod nazwiskiem K. Kwiatkowskiego). **Wydanie 1.** Pierwsza część rozprawy Josepha-Aignana Sigaud de La Fonda (zm. 1810), przełożonej na język polski przez Kajetana Kwiatkowskiego (1769-1852) – historyka, szambelana królewskiego Stanisława Augusta. Część pierwsza składa się z czterech rozdziałów: O darowaniu uraz; O dobroczynności; O jałmużnie; O wdzięczności.



69. Szkoła szczęśliwości. 1789.



70. P. Skarga. Roczne dzieje. 1607.

Ślady po owadach w grzbiecie, nieaktualna zapiska własnościowa, poza tym stan dobry. Do kompletu brak tomu drugiego. **Estreicher lokalizuje tylko dwa egzemplarze. Rzadkie.**
(patrz ilustracja)

70. [Skarga Piotr]. **Baronius Caesar**. Roczne dzieje kościelne od Narodzenia Pana y Boga naszego Iesvsa Christvsa. Wybrane z rocznych dzieiow kościelnych [...] Przez X. Piotra Skargę Societatis Iesv [...] Kraków 1607. W Drukarni Andrzej Piorkowczyka, folio, k. [8], s. 1202, k. [8] (winno być 16), opr. późniejsza, skóra, brzegi k. prósz. 6000,-

E.XII, 377. Polski przekład wyboru słynnych roczników kościelnych autorstwa Caesara Baroniusa (1538-1607), kardynała, bibliotekarza watykańskiego. Podzielone na dwanaście ksiąg przedstawiały historię Kościoła katolickiego do 1198 r. i ukazywały go jako jedyną prawną wspólnotę, która pod przewodnictwem papieża jednoczyła chrześcijan. Były odpowiedzią na luterzańskie „Centurie Magdeburgskie” (wyd. 1559-1574), w których protestanci teologowie i historycy udowodniali, że Kościół Rzymski, odchodząc od wczesnochrześcijańskiej doktryny, stał się narzędziem Antychrysta. **Autorem polskiego przekładu był Piotr Skarga** (1536-1612), jezuita, pisarz kontrreformacyjny, pierwszy rektor Uniwersytetu Wileńskiego, kaznodzieja nadworny Zygmunta III Wazy. Jego tłumaczenie zachwyca pięknem, kunsztem i bogactwem staropolszczyzny. Oferowane wyd. jest pierwszym polskim przekładem pełnego dzieła (wyd. 1 z 1603 r. obejmowało dzieje do roku 1000). Tom dedykowany arcybiskupowi gnieźnieńskiemu i prymasowi Stanisławowi Karnkowskemu. Na odwrocie k. tyt. **całostronicowy drzeworyt z herbem Junosza prymasa Karnkowskiego**, przedstawieniami św. Wojciecha i św. Stanisława w manierystycznym kartuszu. Opr.: brązowa skóra marm., wtórnie wykorzystana. Grzbiet sześciopopłowy podzielony zwięzami. Oprawa po fachowej konserwacji. Dawne noty własnościowe, miejscami nieliczne marginalia. Brak 8 k. rejestru. Drobne zaplamienia i przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(patrz ilustracja)



71. Historia Polski. 1751-1780.

- 71. Solignac Pierre.** Histoire générale de Pologne. T. 1-6 (w 6 wol.) Amsterdam 1751-1780. Chez Henri du Sauzet. Chez Arkstee et Merkus, 12°, s. VIII, XLII, 256; k. [2], s. X, 266; k. [2], s. XII, 276; k. [2], s. XX, 284; k. [2], s. XVI, 320; k. [1], s. XXIV, 260, jednolite opr. późniejsze, płsk. z szyldzikami. 1500,-

E.XXIX, 34. Przekrojowa historia Polski napisana przez Pierre'a Josepha de la Pimpie de Solignac (1687-1773), sekretarza króla Stanisława Leszczyńskiego z czasów jego panowania w Lotaryngii. Pierwszych pięć woluminów ukazało się w 1751 r. Obejmują one okres: t. 1 od dziejów bajecznych (panowania Lecha I datowanego na 550 r.) do 1102 r.; t. 2 do śmierci Wacława III Czeskiego w 1306 r.; t. 3 do 1434 r. (śmierć Władysława Jagiełły); t. 4 do śmierci Zygmunta Starego (1548 r.), t. 5 do 1575 r. Tom 6 ukazał się w 1780 r. i stanowi kontynuację dziejów Polski do XVIII w. napisaną przez anonimowego autora. Opr. czarny płsk., na grzbiecie czerwone szyldziki z tytulaturą i numeracją tomu, na licach i wyklejkach pap. marm. Drobne otarcia opr., nieliczne zabrudzenia i przebarwienia kart, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

(patrz ilustracja)

- 72. Starowolski Szymon.** Arka Testamentu, zamykająca w sobie kazania niedzielne całego roku, na dwie części rozdzielone: z których pierwsza część pars hyemalis jest rzeczona... Kraków 1648. Druk Krzysztofa Schedla, folio, k. [8], s. 934, k. [13], opr. z epoki, skóra. 1500,-

E. XXIX, s. 187-188. **Wyd. 1.** Część pierwsza zbioru kazań Szymona Starowolskiego (ok. 1588-1656), pisarza, autora licznych ważnych i znanych prac historycznych i politycznych. Część druga ukazała się w roku następnym. Twórczość homiletyczna Starowolskiego była bardzo bogata (prócz oferowanego dzieła wyszły jeszcze dwa obszerne zbiory kazań). Charakteryzowało ją piękno używanej polszczyzny, bogactwo odwołań hagiograficznych i argumentów historycznych. Autor „był jednak przeciwnikiem wybujałej ornamentyki barokowej; należał niewątpliwie do epigonów Piotra Skargi i Fabiana Birkowskiego” (PSB). Opr. jasna skóra, grzbiet pięciopłowy, na licach dekoracja z koncentrycznych pasów tłocz. radełkiem, w centrum przedniego chrystogram. Pozostałości okuć klamer.



72. S. Starowolski. Arka Testamentu. 1648.



73. Herby biskupów. 1655.

Z początkowych k. nlb. siedem w starannej współczesnej kopii, a jedna oryg. starannie uzupełniana, s. 1-8 oraz końcowych pięć k. nlb. we współczesnej kopii. Opr. po fachowej konserwacji. Miejscami zabrudzenia i przebarwienia kart, poza tym stan dobry.
(patrz ilustracja)

– Herby biskupów krakowskich –

- 73. Starowolski Szymon.** Vitae antistitum Cracoviensium per [...] Cracoviae (Kraków) 1655. Apud viduam et heredes Francisci Caesarii, folio, k. [23], s. 312, k. [10], **liczne ryc. w tekście (drzeworyty)**, inicjały (drzeworyty), opr. płsk., brzegi k. barw. 7500,-

E.XXIX, 212. **Wydanie pierwsze.** Żywoty biskupów krakowskich napisane przez Szymona Starowolskiego (ok. 1588-1656) pisarza, jednego z najpłodniejszych polskich twórców epoki baroku. Autor pozostawił po sobie ponad 70 dzieł o charakterze historycznym, politycznym, panegirycznym i kaznodziejskim. Jego utwory odznaczały się kunsztem języka i wielką erudycją. Starowolski jako nowo mianowany kanonik krakowski przygotował oferowaną pracę z polecenia biskupa krakowskiego Piotra Gembickiego. Dzieło otwierają opisy diecezji krakowskiej i katedry wawelskiej (z uwzględnieniem posługujących w niej duchownych), po których następują zestawienia klasztorów znajdujących się w diecezji oraz lista parafii z podziałem na dekanaty. Właściwą treść stanowią **żywoty 58 biskupów krakowskich, każdy opatrzony jest drzeworytowym herbem biskupa** oraz sześciowierszem zaczerpniętym przeważnie z dzieła Krzysztofa Kąckiego „Vite Archiepiscoporum...” (Estreicher). Większość z tekstów ma charakter panegiryczny, jednak wobec niektórych ordynariuszy Starowolski przejawia silny krytycyzm (m.in. kardynała Fryderyka Jagiellończyka, Zawiszy z Kurozwęk, Piotra Gamrata). Na szczególną uwagę w oprawie graficznej dzieła zasługują herby biskupów Prohora i Gompona – z wizerunkami św. Wojciecha i św. Stanisława. Opr. brązowy płsk., grzbiet wykonany ze starej skóry, tłocz. Na karcie ze spisem klasztorów dopiski dawną ręką. Egzemplarz po fachowej konserwacji. Brak 4 pierwszych k. nlb. został uzupełniony starannymi kopiami. Krawędzie kilku kart wzmacniane i uzupełniane bez szkody dla tekstu, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(patrz ilustracja)

- 74. Statut Wielkiego Xięstwa Litewskiego**, naprzód, za Naiśniejszego Hospodara Króla Iego Mości Zygmunta III w Krakowie w Roku 1588, drugi raz w Wilnie, w Roku 1619... teraz zaś, czwarty raz, za szczęśliwie panującego, Naiśniejszego Króla Iego Mości Iana Trzeciego z przyłożeniem pod artykuły, constitucyi seymowych od Seymu roku 1550 aż do Seymu roku 1690. Obojgu Narodom służących. Wilno 1693. W Drukarni Akademiei Societatis Iesv, folio, k. [21], s. 421, [1], 54, 10, **acc.:**

Trybunał obywatelom Wielkiego Xięstwa Litewskiego na Seymie Warszawskim dany roku 1581, wprzód w Warszawie Roku Pańskiego 1648 przedrukowany... Wilno 1693. W Drukarni Akademiei Societatis Iesv, folio, s. 30, opr. z epoki, płsk. 4500,-

E.XXIX, 238. **Poz. 1.** Zbiór zawiera treść tzw. III statutu litewskiego uchwalonego na sejmie koronacyjnym w 1588 r. poszerzoną o późniejsze akty prawne wydane w Koronie i na Litwie. Na końcu dzieła obszerny rejestr opracowany przez Stanisława Gałąskę z Wilna. Rozpoczyna przywilej Jana III, w którym król pozwala przedrukować Statut wedle edycji z r. 1648 z „przydatkiem constitucji po tym roku wydanych”. Pod każdym artykułem konkordancje z konstytucji polskich aż po rok wydania druku. Na odwrocie k. tyt. herby Korony i Litwy z Janiną Sobieskich. Tekst napisany piękną staropolszczyzną, o czym świadczą niektóre tytuły artykułów: „Którym obyczajem ociec wydając dziewczę swą za mąż, ma obwarować i upewnić zapisanie wiana od zięcia”, „O wdowach, któreby za prostego stanu człowieka a nie za szlachcica za mąż poszły”, „Kto by komu konia albo wołu zastawił bez roku”. **Poz. 2.** Wydanie „Trybunału” opatrzone na marginesach glossami, odsyłającymi do odpowiednich miejsc Statutu i konstytucji. Dawny wpis własnościowy. K. tyt. poz. 1 z uzupełnianą krawędzią. Drobne uszkodzenia oprawy, zaplamienia i ślady zawilgocenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.** (Patrz tablica IX)

– Monety i medale saskie –

- 75. Tentzel Wilhelm Ernst.** Saxonia Numismatica. Oder Medaillen-Cabinet von Gedächtnis-Müntzen und Schau-Pfennigen, Welche Die Durchlauchtigsten Chur- und Fürsten zu Sachsen Ernestinischer Haupt-Linie prägen und verfertigen lassen. T. 1. Dresden (Drezno) [– Gotha] 1705[–1710]. Verlegt durch Christian Wermuthen. Gedruckt bey Joh. Riedeln, 4°, **frontispis (miedzioryt)**, k. [12], s. 1004, **tabl. ryc. 96 (miedzioryty)**, adl.:

Alegemaines Haupt-Register so wohl derer Personen als Sachen welche in Herrn Wilhelm Ernst Tentzels Chur- und Fürstl. Sächsischen Medaillen-Cabinet [...] vorkommen. Arnstadt 1712. Verlegt durch Christian Wermuthen. Gedruckt in H. A. Meurers Druckerey, 4°, k. [50], opr. z epoki, pperg., brzegi k. barw. 8000,-

Wydanie 1. Tom pierwszy (z 2) **monumentalnego dzieła numizmatycznego poświęconego monetom i medalom saskim**. Kompedium opracował Wilhelm Ernst Tentzel (1659-1707), niemiecki polihistor, numizmatyk i historiograf, **nadworny historyk i archiwista Augusta II Mocnego** na dworze drezdeńskim. Obejmowało ono monety i medale bite przez władców saskich z dynastii Wettinów od drugiej połowy XV w. Oferowany tom pierwszy zawiera szczegółowe opisy i podobizny numizmatów emitowanych przez książąt z linii ernestyńskiej. Była to starsza linia Wettinów wywodząca się od księcia Ernesta (1441-1486), który w 1485 r. podzielił księstwo Saksonii między siebie i swojego brata Albrechta (zapoczątkowanej przez Albrechta linii albertyńskiej poświęcony był tom drugi). Tekst drukowany równolegle po niemiecku i łacinie. W opisie numizmatów uwzględniono charakterystykę wyglądu, rozwiązane inskrypcje oraz rozmaite dodatkowe informacje o odmianach i okolicznościach emisji. O wielkiej wartości wydawnictwa decydują **kunsztowne tablice miedziorytowe z podobiznami monet i medali**. Współoprawiono indeks łacińsko-niemiecki do części albertyńskiej wydany w 1712 r. Na kartach i tablicach przebarwienia, zabrudzenia i zaplamienia, poza tym stan dobry. (patrz ilustracja)



75. Saxonia Numismatica. 1705.



77. M. A. Trotz. Słownik. 1791.

- 76. [Towary drogocenne].** Commissya de pretiis rerum et inductis z uchwały seymu walnego, dnia XVII. Miesiąca Maia, w Roku MDCXLIII, w Warszawie, przy boku Iego Krolewskieg Mości odprawowana y postanowiona. Warszawa 1643. W Drukarni Piotra Elerta, folio, k. [1], s. 10, bez opr. 400,-

E.XIV, 329. Druk w języku polskim **ukazujący handel towarami luksusowymi w XVII-wiecznej Rzeczypospolitej**. Zawiera ustalenia poczynione przez komisję wyznaczoną przez sejm 1642 r., w sprawie wysokości cel na towary wwożone do Rzeczypospolitej. Komisja obradowała w roku 1643 w Warszawie. W jej skład weszli przedstawiciele senatu, m.in.: marszałek wielki koronny Łukasz Opaliński oraz kanclerz wielki koronny. Druk zawiera wysokości cel na poszczególne towary oraz opis sposobu pobierania taks (wykaz komór celnych). Zamieszczono również wykaz towarów importowanych, od których pobierano podatek: m.in. drogie kamienie, wyroby ze złota i srebra, sukno, jedwab, koronki, szkatuły, instrumenty do pomiarów matematycznych i astronomicznych, zwierciadła, peruki, perfumy, pończochy, kapelusze bobrowe, przyprawy korzenne, skóry sobolowe, rysie, lisie i wilcze, uzbrojenie. Karta tytułowa wzmacniana bez szkody dla tekstu, zabrudzenia i przebarwienia, ślady składania, poza tym stan dobry.

- 77. Trotz Michał Abraham.** Zupełny niemiecki y polski mównik; mający naywięcey zażywane słowa y zwykłe mówienia-kszałty, tudzież przednieysze słowa w sztukach y rzemiosłach (tytuł również w języku niemieckim). Leipzig (Lipsk) 1791. Johann Friedrich Gleditsch, 8°, s. [11], kol. 2458, winietka w drzeworycie, opr. z epoki skóra. 500,-

E. XXXI, s. 337-338. Wydanie 2 słownika niemiecko-polskiego (wydanie 1 ukazało się w 1772 r.), autorstwa Abrahama Trotza (1689-1769), wybitnego leksykografa, tłumacza i wydawcy. Niniejszy tom był ostatnim (czwartym) z zaplanowanej przez Trotza serii słowników polsko-francusko-niemieckich. Pracę nad nim przerwała śmierć Trotza, a dzieło doprowadził do końca Stanisław Nałęcz Moszczeński (zm. w Lipsku w roku 1790). Grzbiet opr. reperowany, poza tym stan dobry.
(patrz ilustracja)

- 78. Tylkowski Wojciech.** Soliloquia Christiana et praxes quaedam. Francofurti (Frankfurt) 1719. Sumpt. Joh. Christoph. Baeurlein, **frontispis (miedzioryt)**, 12°, k. [4], s. 834, k. [3], opr. z epoki, skórzana. 450,-

E.XXXI, 471. Rozmyślenia religijne i etyczne oraz ćwiczenia duchowe przeznaczone dla rozwoju duszy i ćwiczenia się w cnocie chrześcijańskiej. Wojciech Tylkowski (1624-1695), jezuita, filozof i poihistor, autor niezwykle popularny w swojej epoce. Opr. brązowa skóra, na grzbiecie tłocz. ozdobniki, na wyklejkach pap. marm. Nieaktualne pieczętki własnościowe. Drobne ubytki skóry na krawędziach opr., miejscami przebarwienia, poza tym stan dobry.

- 79. Ulrich Johann Caspar.** Sammlung Jüdischer Geschichten, welche sich mit diesem Volk in dem XIII. und folgenden Jahrhunderten bis auf MDCCLX. in der Schweiz von Zeit zu Zeit zugetragen. Zur Beleuchtung der allgemeinen Historie dieser Nation herausgegeben. Basel (Bazylea) 1768. B.w., 4°, **frontispis (miedzioryt)**, k. [8], s. 496, **tabl. ryc. 3 (miedzioryty, w tym 1 rozkł.)**, winiety (miedzioryty i drzeworyty), opr. z epoki, płsk. 1800,-

Historia diaspory żydowskiej w Szwajcarii autorstwa Johanna Caspara Ulricha (1705-1768), szwajcarskiego duchownego protestanckiego, znawcy judaizmu, literatury rabinicznej i dziejów żydowskich. Oferowane dzieło jest jego najważniejszą i najbardziej znaną pracą. Ulrich przedstawił w niej nie tylko historię szwajcarskich Żydów, lecz także ich zwyczaje i funkcjonowanie w miejscowych społecznościach. **Opis uzupełniają miedziorytowe tablice, na których wyobrażono synagogi i kirkut.** Na frontispisie przedstawienie Żydów obdarzanych łaską przez Helvetię. Ryc. sygn.: „I. R. Holzhaub ad Nat. deli. I. B. Bullinger sculp.”, „I. R. Holzhaub inven. et sculp.” Opr. brązowy płsk., na licach pap. marm. Nota własnościowa świadcząca o dawniejszej przynależności egzemplarza do księgozbioru rodziny Guggenheimów. Brak s. 497-504, ubytek fragmentu k. 495/6 ze szkodą dla tekstu. Miejscami przebarwienia, poza tym stan dobry.
(patrz ilustracja)

- 80. Umiastowski Tomasz.** Process sądowy czyli sposob prawowania się w trybunale y wszystkich subselliach Wielkiego Xięztwa Litt: krótko zebarny a dla informacy większey obywatelow poprawiony, powiekszony, y przedrukowany. Wilno 1781. W Typografii J. K. Mci y Rzeczypospolity XX. Schol: Piar., 12°, k. [3], s. 290, k. [4], opr. z epoki, płsk. 500,-

E.XXXII, 26. Swoisty podręcznik, czy też **poradnik dla stron występujących przed sądami** Wielkiego Księstwa Litewskiego (trybunał, sądy ziemskie i grodzkie). Autorem był Tomasz Umiastowski (ok. 1730-ok.1822), sędzia trybunału litewskiego, działacz społeczny i polityczny, znany z wydawanych praktycznych przewodników sądowych. Wydanie przypisane księciu Adamowi Kazimierzowi Czartoryskiemu. Opr. brązowy płsk., na licach pap. marm., brzegi k. barw. Krawędzie kilku pierwszych kart uzupełniane, miejscami zaplamienia i przebarwienia, poza tym stan dobry.
(patrz ilustracja)

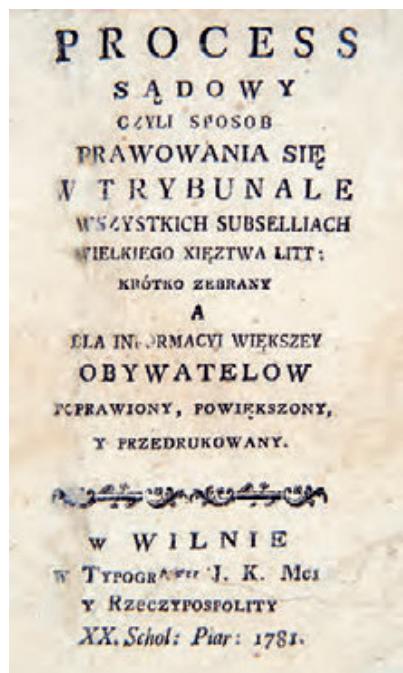
– Moskiewskie okrucieństwa –

- 81. [Utrata Połocka 1563 r.].** Memorabilis et perinde stupenda de crudeli Moscovitarum expeditione narratio, e Germanico in Latinum conversa. Duaci (Douai) 1563. Ex Typographia Iacobi Boscardi, 8°, k. [3], opr. późniejsza, płsk., brzegi k. złóc. 6000,-

E.XXII, 586. **Pierwsze wydanie.** Broszura poświęcona jednemu z epizodów wojen o dominium Maris Baltici (wojen inflanckich, 1558-1583). Jak wskazuje tytuł, jest to łacińskie tłumaczenie niemieckiej narracji odnoszącej się do tzw. wojny połockiej – ataku wojsk cara Iwana Groźnego na ziemie litewskie, w czasie którego Rosjanie zdobyli Połock, brutalnie obeszlę się z obrońcami twierdzy i wymordowali miejscowych Żydów (topiąc ich w Dźwinie). Do moskiewskiej niewoli trafił również wojewoda połocki Stanisław Dowojno wraz z rodziną. Anonimowy autor dziełka odnotował popełnione przez zdobywców okrucieństwa – rozczłonkowanie i zaduszenie 20 000 ludzi oraz okrutne potraktowanie



79. J. C. Ulrich. Historia Żydów. 1768.



80. T. Umiastowski. Poradnik prawny. 1781.

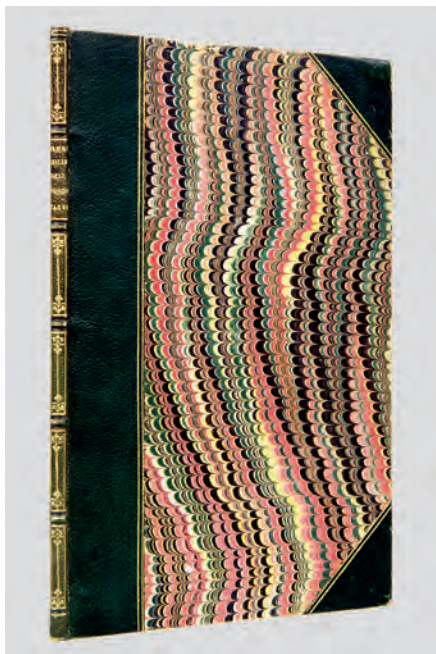
kobiet i dzieci. W wyniku wojny, dającej zdobycze terytorialne Moskwie, wzrosło zagrożenie dalszą ekspansją Rosji na ziemie litewskie, co **przyczyniło się do przyspieszenia unii Litwy z Polską**, do której doszło 5 lat później, w 1569 r. Broszurę drukowano w oficynie Jacques'a Boscarda (zm. ok. 1580), pierwszej drukarni działającej w Douai we Francji, niedaleko Lille. Był to jeden z pierwszych druków, które wyszły spod tamtejszej prasy i jest niezwykle rzadki. **W większości bibliotek i publicznych kolekcji znajduje się wyłącznie jego dziewiętnastowieczne facsimile** wydane przez Adama Plińskiego w Paryżu około 1860 r. Na k. tyt. drzeworytowa winieta. Opr. zielony płsk, na licach pap. marm. Stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie.**

(patrz tablica VIII oraz ilustracja na stronie następnej)

– Czaasy wojen kozackich i potopu –

82. [Volumina Legum]. Prawa, Konstytucje y Przywileie Królestwa Polskiego y Wielkiego Xięstwa Litewskiego, y wszystkich Prowincyi należących... Volumen quartum. Ab Anno 1641. Ad Annum 1668. Warszawa 1737. W Drukarni J.K.Mci y Rzeczypospolitey w Collegium Warszawskim Scholarum Piarum Sumptem Publicznym przedrukowane, folio, k. [1], s. 1068, k. [1], winietki, finaliki, inicjały (drzeworyty), opr. z epoki, skóra z sztyldziem, brzegi k. barw. 2000,-

E. XXXIII, 323. **Wydanie pierwsze. Tom czwarty** Volumina Legum, monumentalnego wydania zbioru praw i konstytucji polskich od połowy XIV w. Wydawnictwo powstało z inicjatywy Józefa Andrzeja Załuskiego (1702-1774), biskupa kijowskiego, współzałożyciela Biblioteki Załuskich w Warszawie, który nakłonił do współpracy Stanisława Konarskiego (1700-1773), pijara i reformatora szkolnictwa, założyciela słynnego Collegium Nobilium. W zamyśle twórców seria zbierająca i porządkująca prawa i konstytucje miała służyć przyszłej reformie ustroju Rzeczypospolitej, kształceniu elit oraz badaniom nad historią państwa polskiego. Sześć tomów wydawnictwa, zawierających ustawodawstwo od czasów Kazimierza Wielkiego do sejmiku pacyfikacyjnego 1736 roku ukazało się w latach 1732-1739. **Oferowany tom zawiera ustawy z lat 1641-1668 wydane za panowania Władysława IV i Jana**



81. Utrata Połocka. 1563.



82. Volumina Legum. 1737.

Kazimierza (uchwały i konstytucje sejmowe koronne i litewskie, instruktarze, artykuły). Opr.: brązowa skóra, grzbiet sześciopłowy, w polu 2. szyldzik, w pozostałych tłocz. ozdobniki. Marginalia i podkreślenia dawną ręką. Karta tyt. po konserwacji (z uzupełnionym dużym ubytkiem). Marginesy pierwszych kart wzmocnione bez szkody dla tekstu. Ubytek marginesu ostatniej k. nlb. z rejestrem (z niewielką szkodą dla tekstu). Na opr. otarcia, zabrudzenia i ślady po owadach z drobnym ubytkiem skóry grzbietu. Miejscami zaplamienia i przebarwienia kart, poza tym stan dobry.
(patrz ilustracja)

– Inkunabuł –

- 83. Wann Paul.** Quadragesimale divi conciatoris Pauli Wann doctoris Sacre Theologie in ecclesia collegiata Pataviensi notabile et magistrale De preservatione hominis a peccato per eundem ibidem ad populum predicatum. Monaci (Monachium) [ok. 1500]. Impressum per Joannem Schopiser, 8°, k. [107], opr. z epoki, perg. 5500,-

Inkunabułowy zbiór kazań Paula Wanna (ok. 1420-1489), bawarskiego duchownego, kanonika kapituły katedralnej w Pasawie. Pomieszczone w tomie kazania autor opracował w latach 1468-1469, a w kolejnych głosił z ambony katedry św. Stefana w Pasawie. Wann stworzył kilka takich kolekcji kaznodziejskich w latach 1460-1470. Jednak druku doczekały się one dopiero po śmierci autora – pierwsze wyszły spod prasy w 1490 i 1491 r. Oferowany zbiór drukowany był w monachijskiej oficynie Hansa Schobsera (zm. 1530) drukarza, wydawcy i księgarza działającego pierwotnie w Augsburgu, a od 1500 r. w Monachium (po zatrudnieniu przez tamtejszą radę miejską). Druk w układzie inkunabułowym z pozostawionym pustym miejscem przeznaczonym na ręcznie wykonywane inicjały i rubrykacje (rubrykacje wykonano tylko na k. tyt.). Opr. **pergaminiowa karta (zapewne XV w.) z tekstem z Biblii** (Księga Rodzaju – rozdz. 5-6). Drobne dawne marginalia, zaznaczenia i noty. Na perg. okł. drobne ślady po owadach i próby pióra, pergamin podklejony pap. Miejscami nieznaczna zabrudzenia i przebarwienia k., poza tym stan bardzo dobry.

Lit.: The Universal Short Title Catalogue 688971 (błędnie rozwiązana część skrótów w tytule oraz mylnie określony format).

(patrz ilustracja)



83. Inkunabuł. 1500.



84. E. Wassenberg. O wojnach. Gdańsk. 1643.

84. **Wassenberg Eberhard**. Der teutsche Florus aus dem Lateinischen [...] übertragen, und biss aufs 1643 Jahr fortgesetzt. Dantzick (Gdańsk) 1643. Bey Andreas Hunefeld, 12°, **frontispis (miedzioryt)**, k. [5], s. 483, [2], **portrety w tekście (miedzioryty)**, adl.:

Guevara Antonio de. Mühseeligkeit deß Hoffs und glückseeligkeit deß Landlebens [...] Cöllni (Kolonia) 1642. In Verlegung Andreae Binghen, 12°, k. [4], s. 156, adl.:

[Rohan Henri de]. Interesse der Potentaten und Staende, oder unpassionirter Discurs, worinnen der fürnemsten Potentaten und Stände der Christenheit wares Interesse, Wolfahrt unnd Auffnemmen dieser Zeit bestehe. B.m. 1642. B.w., 12°, k. [1], s. 153, [1], współopr., opr. z elementami z epoki, płsk., brzegi k. barw. 1200,-

Poz. 1. E. nie notuje tego wyd. **Druk gdański**. Rzadkie wyd. w języku niemieckim – E. wspomina tylko o wyd. z 1645 r. (E.XXXII, 254-245). Dzieło Eberharda (Ewerharda) Wassenberga (1610-1668), historyka, kronikarza na dworze Władysława IV. Historia wojen toczonych przez Cesarstwo Niemieckie w XVI i XVII wieku. W tekście polonika, m.in. o napadzie Tatarów w 1616 r., o wojnie polsko-szwedzkiej w 1628 r., o poselstwie polskim na sejm w Ratyźbonie doradzającym wybór na cesarza Ferdynanda III. Na początku **dedykacja dla królowej Cecylii Renaty, poprzedzona jej portretem**. W tekście **liczne portrety władców, możnych i dowódców wojskowych**. **Poz. 2.** Dzieło Antonia de Guevara (1481-1545), hiszpańskiego pisarza, w którym autor wykazywał wyższość życia na wsi, na prowincji nad życiem dworskim. **Poz. 3.** Dzieło poświęcone interesom władców i państw chrześcijańskich autorstwa księcia Henriciego de Rohan (1579-1638), francuskiego arystokraty, wojskowego, przywódcy hugenockiego. Opr. elementy dawnej opr. skórzanej naklejone na współczesną skórę grzbietu, na licach pap. marm. Marginalia i podkreślenia. W poz. 2. brak s. 107-110. Krawędzie części kart podklejane i uzupełniane. Miejscami drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry. (patrz ilustracja)



85. Wiadomość o damach. 1788.



88. S. Wysocki. Kazania. 1749.

- 85. Wiadomość o damach i miłości** rzadko kiedy między ludźmi statecznie trwałe. Cóż więc w tych okolicznościach czynić, nie dowiesz się, póki wciąż od początku aż do końca z uwagą i cierpliwością tej książeczki nie przeczytasz. W Grodnie, w Drukarni J. K. Mci Roku 1788, s. 206, 8°, opr. z epoki płsk. 800,-

E. XXXII, 413 (nie identyfikuje autora). Wśród opowieści m.in.: Podróż do wyspy miłości oraz pouczająca rozmowa żony z rozumem. Marginesy pierwszej i ostatniej karty podklejone, ślady po zalaniu marginesów. Stan dobry. **Rzadkie.**
(patrz ilustracja)

- 86. Wielhorski Michał.** Essai Sur Le Rétablissement De L'Ancienne Forme Du Gouvernement De Pologne, Suivant La Constitution Primitive De La République. Londres (Londyn) 1775. B.w., 8°, s. XXXII, s. 412, opr. z epoki, płsk. z szylldzi-kiem. 1200,-

E. XXXII, 453-454. Francuski przekład dzieła historyczno-politycznego Michała Wielhorskiego (ok. 1730-1794), kuchmistrza wielkiego litewskiego, posła konfederatów barskich do Francji. Rozprawa poświęcona jest przyczynom słabości kraju upatrywanym przez autora w zmianach dawnego ustroju. Wielhorski **nawołuje do przywrócenia „naturalnego” porządku prawnego**, którym miała rządzić się Polska od czasów Lecha. Powołuje się przede wszystkim na kroniki Długosza i Kromera. Pierwodruk polski ukazał się w tym samym roku. Nieaktualna pieczętka. Na opr. drobne ślady po owadach, poza tym stan bardzo dobry.

- 87. Wierzchowski Samuel.** Summula casuum [...] omnium pene dubiorum, quae in ministerio Sacramenti Poenitentiae accidere solent, brevem ac perspicuam continens resolutionem... Cz. 1-2 (w 1 wol.) Coloniae Agrippinae (Kolonia) 1712.

Sumptibus Sebastiani Kettler, 4°, k. [4], s. 460; k. [2], s. 436, opr. z epoki, perg., brzegi k. barw. 1000,-

E.XXI, 450. Kompendium dla spowiedników autorstwa Samuela Wierchowskiego zwanego Lubelczykiem (zm. 1635 lub 1642), dominikanina, teologa, kaznodziei i filozofa, słynącego z przenikliwości i wielkiej uczoności. Opr. perg., na grzbiecie sztyldzik z tytulaturą. Miejscami drobne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.

- 88. Wysocki Samuel.** Adwent z postem kazaniami o Sądzie Bożym, o Męce Pańskiej, o pokucie, o umartwianiu pięciu ciała zmysłów, y inszych prawdach wiary chrześcijańskiej... Warszawa 1749. Collegium XX. Scholarum Piarum, folio, k. [6], s. 775, [9], inicjały, winietki (drzeworyty), opr. z epoki, skóra, brzegi k. barw. 2400,-

E.XXXIII, 462-463. Zbiór kazań pijara Samuela Wysockiego (1706-1771) napisanych piękną polszczyzną, zawierających treści moralizatorskie, wygłaszanych od 1735 r. w Warszawie oraz w katedrze krakowskiej. Na odwrocie k. tyt. herb Starykoń Wielopolskich. Wierszowane **dedykacje imienne 38 młodzieńców ze znakomitych rodów szlacheckich i magnackich** na cześć rodu Wielopolskich (wśród nich przedstawiciele rodzin m.in. Borzęckich, Bystrzanowskich, Czapskich, Jordanów, Lasockich, Linowskich, Mierów, Narzyskich, Podkańskich, Ponińskich, Rudzińskich, Sapiehów, Szołdorskich, Reyów, Russockich, Szymanowskich, Świdzińskich, Świącickich, Tarłów, Tuchołków i Wodzickich). Zaślócenia i drobne zaplamienia, krawędzie części kart wzmacniane, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

(patrz ilustracja)

BIBLIOTEKA POTOCKICH W CHRZĄSTOWIE

- 89. Milton John.** Le Paradis perdu [...] poème héroïque, traduit de l'Anglais, avec les Remarques de M. Addison. T. 1-3 (3 wol.) Paris (Paryż) 1757. Chez Ganeu, 8°, s. 24, CXLVIII, [2], 233; 400; XVI, 473, [3], winiety, inicjały, finaliki (drzeworyty), jednolite opr. z epoki, skóra z sztyldzikami, brzegi k. barw. 600,-

Egzemplarz z księgozbioru Potockich w Chrząstowie (pieczętka z herbem Pilawa Potockich). Francuski przekład jednego z najsłynniejszych dzieł literatury angielskiej – „Raju utraconego” autorstwa Johna Milтона (1608-1674) pisarza i poety. „Raj utracony” to poemat heroiczny opowiadający o upadku pierwszych ludzi i wygnaniu ich z Raju. W t. 3 zawarto kolejny poemat Milтона (również o teologicznej tematyce) – „Raj odzyskany”. Opr. brązowa skóra marm., na grzbiecie bogata tłocz. i złoc. dekoracja oraz sztyldziki z tytulaturą i numeracją tomu, na wyklejkach pap. marm. Na k. tyt. pieczętka własnościowa. **Majątek Chrząstów** (położony w powiecie włoszczowskim) należał do hr. Henryka Potockiego. W pałacowych zbiorach znajdowały się liczne portrety rodzinne, obrazy malarzy polskich i obcych, a także wspaniała biblioteka z dziełami historycznymi. W pałacu zgromadzono również bogate zbiory archiwalne rodziny Potockich linii chrząstowskiej wraz z dokumentami od XVII w. Na k. przedtyt. wpisy własnościowe. Stan bardzo dobry.

(patrz ilustracja na stronie następnej)

- 90. [Richer Adrien].** Les Vies des hommes illustres comparés les uns avec les autres: à commencer depuis la chute de l'Empire Romain, jusqu'à nos jours T. 1-2 (2 wol.) Paris (Paryż) 1756. Chez Prault, Pissot, 12°, k. [5], s. 367, [1]; k. [2], s. 380, [1], jednolite opr. z epoki, skóra z sztyldzikami, brzegi k. barw. 450,-

Egzemplarz z księgozbioru Potockich w Chrząstowie (pieczętka z herbem Pilawa Potockich). Zbiór życiorysów słynnych postaci historycznych od czasów Imperium Rzymskiego. Autorem był Adrien Richer (1720-1798), francuski biograf i historyk. Żywoty m.in. Attyli, Chlodwiga, Wilhelma Zdobywcy, Belizariusza, i Karola Wielkiego. Opr. jasnobrązowa skóra, grzbiecy pięciopolowe, w polu 2. sztyldziki, w pozostałych tłocz. i złoc. ozdobi. Na k. tyt. pieczętka własnościowa. Stan bardzo dobry.

(patrz ilustracja na stronie następnej)



89. Biblioteka Potockich w Chrzastowie.



90. Biblioteka Potockich w Chrzastowie.

- 91. Rollin Charles.** Histoire ancienne des Egyptiens, des Carthaginois, des Assyriens, des Babylonien, des Medes et des Perses, des Macédoniens, des Grecs. T. 1-4 (4 wol.) Halle 1756-1757. Chez Jean Justin Gebauer, 8°, k. [20], s. 1008, **plan 1 (miedzioryt rozkł.)**; s. XVI, 942, XVII-XX, 943-948, **mapa 1 (miedzioryt rozkł.)**; s. XVI, 960, **tabl. ryc. 1 (miedzioryt rozkł.)**; s. XVI, 904, **tabl. ryc. 2 (miedzioryt rozkł.)**, winiетки, inicjały, finaliki (drzeworyty), jednolite opr. z epoki, skórzane z szyldzikami, brzegi k. barw. 1200,-

Egzemplarz z księgozbioru Potockich w Chrzastowie (pieczętka z herbem Pilawa Potockich). **Słynna, monumentalna historia ludów starożytnych** napisana przez Charlesa Rollina (1661-1741), francuskiego autora wielkich syntez historycznych. Oferowane dzieło przedstawia dzieje państw i ludów starożytnych basenu Morza Śródziemnego (Egipcjan, Kartagińczyków, Asyryjczyków, Babilończyków, Medów i Persów, Macedończyków i Greków). Wydanie pierwsze ukazało się po raz pierwszy w Paryżu w 13 woluminach, które w oferowanej edycji zebrano w 4 tomy. Opr. jasnobrązowa skóra, grzbieity sześciopłowe, w polach 2. i 3. szyldziki z tytulaturą, na wyklejkach pap. marm. Na k. tyt. pieczętka własnościowe. Część kart z niewielkimi naddarciami i zagnieceniami krawędzi kart (bez szkody dla tekstu). Stan dobry.
(patrz ilustracja)

- 92. Tacyt Publiusz Korneliusz.** Les Annales et les Histoires de [...], avec la Vie de Jul. Agricola. Traduction nouvelle. T. 1-3 (3 wol.) Paris (Paryż) 1742. Chez Durand, 12°, k. [1], s. XXXII, 604, [2]; k. [1], s. 504, [2]; k. [1], s. 644, [4], jednolite opr. z epoki, skórzane z szyldzikami, brzegi k. barw. 600,-

Egzemplarz z księgozbioru Potockich w Chrzastowie (pieczętka z herbem Pilawa Potockich). Dzieła Tacyty, jednego z najważniejszych historyków rzymskich cesarstwa. W tomach I-II znalazły się „Roczniki”, które obejmują dzieje Rzymu od Tyberiusza do Nerona. W t. III wydrukowano „Dzieje” (historia Rzymu od panowania Galby do Domicjana) oraz żywot Agrykoli. Opr. brązowa skóra, grzbieity sześciopłowe, w polu 2. i 3. szyldziki, w pozostałych tłocz. i złocz. ozdobniki. Na k. tyt. pieczętka własnościowe. Stan bardzo dobry.
(patrz ilustracja)



91. Biblioteka Potockich w Chrząstowie.



92. Biblioteka Potockich w Chrząstowie.

SUPEREKSLIBRISY

– Superekslibris królowej Marii Leszczyńskiej –

93. **Office de la Semaine Sainte**, en latin et en françois, à l'usage de Rome et de Paris. Avec des réflexions et méditations, prières et instructions pour la confession et communion. Dédié à la Reine. Pour l'usage de sa maison. Paris (Paryż) 1728. Chez Mazieres et Garnier, 8°, **karta tyt. (miedzioryt)**, k. [4], 624, XXXIV, k. [2], LIII, **tabl. ryc. 3 (miedzioryt)**, winietka (miedzioryt), opr. z epoki, skórzana, brzegi k. złoc. 3000,-

Modlitewnik pochodzący z biblioteki królowej Francji Marii Leszczyńskiej (1703-1768), córki Stanisława Leszczyńskiego, żony Ludwika XV. Modlitewnik przeznaczony był do uczestnictwa w nabożeństwach Wielkiego Tygodnia. Został opracowany na podstawie Mszału rzymskiego i brewiarza papieża Urbana VIII na polecenie Ludwika XIV (pierwsze wydanie ukazało się ok 1650 r.). Książkę zdobią miedziorytowe tablice ze scenami biblijnymi. Oferowane wydanie przeznaczone do użytku dworu królowej, zadedykowano samej władczyni. Przedmowę otwiera miedziorytowa winieta z herbem królowej. Opr. brązowy marokiny z dekoracją **stylizowaną na oprawę „à la fanfare”** – ornamenty wstęgowe różnych kształtów dzielą okładki na mniejsze pola, w których wkomponowane są motywy kwiatowe, spirale, drobne listki, gałązki. W **zwierciadłach obu lic superekslibrisy heraldyczne z herbem Marii Leszczyńskiej jako królowej Francji** – pod koroną królewską tarcze z Liliami Burbonów i polskim herbem królewskim Leszczyńskich. Na wyklejkach pap. marm. Francuskie wpisy proveniencyjne z XIX i XX w. na niezadrukowanych kartach. Drobne pęknięcia skóry grzbietu. Ubytek ¼ karty 413/414, ubytki krawędzi i naderwania kilku kart. Zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.

(patrz ilustracja na stronie następnej)

– Superekslibris króla Augusta III –

94. **Roncalli Parolino Francesco**. *Historiae morborum observationibus auctae et clarissimorum virorum consultationibus atque epistolis illustratae*. Brixiae (Brescia) 1741. Excudebat Joannes Baptista Bossini, folio, **frontispis (miedzioryt)**, k. [12], s. 287, **portrety 2 (miedzioryty)**, **winietka tyt. (miedzioryt)**, opr. z epoki perg. z szyldzikiem i superekslibrisami donacyjnymi króla Augusta III. 6000,-



93. Superekslibris Marii Leszczyńskiej. 1728.



94. Superekslibris Augusta III. 1741.

Wydanie pierwsze. Dzieło medyczne Francesco Roncalli Parolino (1692-1763) – członka Bolońskiej Akademii Medycznej, przełożonego korporacji lekarzy w Brescii. Dzieło zawiera opisy 50 przypadków klinicznych ciężkich schorzeń z diagnozą oraz ówczesnymi sposobami leczenia. Praca dedykowana Fryderykowi Chrystianowi (1722-1763) – królewiczowi polskiemu, elektorowi saskiemu, synowi Augusta III. Przed tekstem efektowny miedziorytowy frontispis z alegoriami chorób i medycyny, portret autora oraz **portret królewicza polskiego Fryderyka Chrystiana** według obrazu znakomitej malarki włoskiej okresu rokoka **Rosalby Carrieri** (sygn.: „Rosalb[a] Car[r]ie[r]a pinct; Felicita Sartori del.; Car[lo] Orsolini Sculp. Ven.”), która portretowała głównie europejską arystokrację i władców, m.in. Augusta III Sasa i jego rodzinę. Portretu tego nie notuje „Katalog portretów osobistości polskich i obcych w Polsce działających”. Oprawa z epoki: pergamin naturalny, na grzbiecie sztyldzik ze złożoną tytulaturą, w zwierciadłach obu okładek tłoczony złotem **superekslibris donacyjny króla Augusta III**: na tarczy czteropółowej herby Polski i Litwy, w polu sercowym herb Saksonii zwieńczony koroną królewską, całość w ozdobnym kartuszu zwieńczonym koroną królewską. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Bardzo rzadkie.** (patrz ilustracja)

– Superekslibris Ignacego Potockiego –

- 95. Bourdaloue Louis.** Exhortations et instructions Chrétiennes. T. 1-2 (2 wol.) Paris (Paryż) 1721-1723. Aux dépens de Rigaud, 12°, k. [2], s. 520, k. [13]; k. [6], s. 474, k. [14], **winiety, finaliki (drzeworyty)**, jednolite opr. z epoki, skóra z sztyldzikami, brzegi k. barw. 1800,-

Egzemplarz z księgozbioru Ignacego Potockiego (superekslibris) i **Biblioteki Wilanowskiej Potockich** (pieczętka heraldyczna). Kazania i rozważania religijne na różne tematy i okazje autorstwa Luois Bourdaloue (1632-1704), francuskiego jezuitę, wybitnego kaznodziei, słynącego ze świetnych umiejętności oratorskich i retorycznych. Opr. jasnobrązowa skóra, grzbiety sześciopółowe, w polu 2. sztyldziki z tytulaturą, w pozostałych tłocz. i złocz. ozdoby, na wyklejkach pap. marm. **Na licach tłocz. i złocz. superekslibrisy heraldyczne** – w tarczy pod hrabiowską koroną rangową herb Piława Potockich oraz inicjały „I. P.” – **Ignacego Potockiego** (1750-1809), marszałka wielkiego litewskiego,



95. Superekslibris I. Potockiego. 1721.



96. Superekslibris A. Lubomirskiego. 1758.

polityka, działacza patriotycznego, publicysty, pisarza, poety, historyka, tłumacza, dziedzica dóbr wilanowskich. Księgozbiór Ignacego Potockiego oraz zbiory jego brata Stanisława Kostki Potockiego stały się podstawą Biblioteki Wilanowskiej, zorganizowanej w pałacu w Wilanowie przez Aleksandra Potockiego (syna Stanisława Kostki) w latach 30. XIX w. Ciągłe rozbudowywana kolekcja przeszła wraz z dobrami wilanowskimi w ręce Branickich, a w 1932 r. na mocy darowizny Adama Branickiego stała się częścią zbiorów Biblioteki Narodowej. Na k. tyt. pieczętki Biblioteki Wilanowskiej. Drobne otarcia i ślady po owadach na opr., miejscami zażółcenia i przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry. (patrz ilustracja)

– Superekslibris Aleksandra Lubomirskiego – (rękopis Andrzeja Tarły)

- 96. [Collegium Nobilium]** – Rękopis „Elementa Philosop[hiae] Varsaviae in Collegio Nobilium Scholarum Piarum Tradita”, dat. Warszawa 1758-1759, k. [188], 22 x 17 cm, opr. z epoki skóra z sztyldzikiem, obcięta kart barwione. 3000,-

Superekslibris Aleksandra ks. Lubomirskiego tłoczony złotem: na przednim licu herb Szreniawa bez krzyża, okolony gronostajowym płaszczem, pod książeczą mitrą. Pod tarczą herbową Order Orła Białego. Na tylnej okładzinie tekst: „De La Bibliothèque de Mr. Le Prince Alexandre Lubomirski”. **Autograf pierwszego właściciela rękopisu Andrzeja Tarły**, kasztelanica lubelskiego oraz starościca stężyckiego i trześniowskiego („Andreas Tarlo, C.T.yS, K.L.”). Rękopis stanowi odpis części 3 i 4 podręcznika w jęz. łacińskim używanego w warszawskim Collegium Nobilium XX. Pijarów. Zawiera wiadomości z zakresu geometrii, matematyki, astronomii i fizyki. Karty zapisane różnym charakterem pisma, dwustronnie, z rysunkami. Znaki własnościowe dokumentują historię tego dzieła, które pierwotnie użytkował w Collegium Nobilium Andrzej Tarło (po 1737-ok. 1773), syn Karola, kasztelana lubelskiego. Kajetan Koźmian wspomina o nim na kartach swoich pamiętników: „Jędrzej Tarło... długo podróżujący po Francji, oświecony i wykształcony, lecz marnotrawca i płoścy, (...) fortunę stracił i jedynie dom jego stryjenki kasztelanowej krakowskiej [Zofia z Krasińskich Antoniowa Lubomirska, 1.v. Janowa Tarłowa], stał się jego przytułkiem”. **Dzieło znajdowało się w Opolu Lubelskim**, niegdyś należącym do domu Tarłów, które **odziedziczył ostatecznie Aleksander ks. Lubomirski** (1751-1804),



97. Superekslibris Radziwiłłów.

kasztelan kijowski. Na wyklejce z epoki barwiony rys. kwiatów. Otarcia i nadpęknięcia opr. oraz niewielkie ubytki sk. na grzbiecie (szyldzik uszkodzony). Superekslibris na przednim licu nieco przytarty. Wewnątrz czysty egz. Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**
(patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

– Superekslibris Radziwiłłów –

- 97. [Massuet Pierre].** Histoire des rois du Royaume de Pologne et du Grand Duché de Lithuanie ou l'on trouve un détail très circonstancié de ce qui s'est passé de plus remarquable sous les règnes des rois Frédéric Auguste et Stanislas Leszczyński et pendant les deux derniers interrègnes par [...] T. 1-4 (4 wol.) La Haye (Haga) 1734. Chez Gosse, Prevôt et Compagnie, 8°, k. [14], s. 455; k. [2], s. 432; k. [2], s. 432; k. [2], s. 429, **winiety, inicjały, finaliki (drzeworyty)**, jednolite opr. z epoki, skórzane z szyldzikami, brzegi k. barw. 1800,-

E.XXII, 220. Egzemplarz z księgozbioru Radziwiłłów (superekslibris, ekslibris). Wielokrotnie wznawiana historia Polski (trzytomowe wydanie pierwsze ukazało się rok wcześniej), skompilowana przez Pierre'a Massueta (1698-1776), francuskiego erudyty, historyka, doktora medycyny. Tom pierwszy jest przedrukiem dzieła J. G. Jolli'ego pod tytułem Histoire de Pologne et du Grand Duché de Lituanie depuis la fondation de la monarchie jusque à présent, wydanej w Amsterdamie w 1698 r. Tomy kolejne obejmują okres od końca XVII w., przez panowanie Augusta Mocnego, aż do r. 1734. Opr. brązowa skóra marm., grzbiety sześciopole, w polu 2 szyldziki z tytułaturą, w pozostałych tłocz. i złocz. ozdobniki. Na przednich licach tłocz. **superekslibris heraldyczny Radziwiłłów** – pod książeczą mitrą orzeł z umieszczoną na piersiach tarczą z herbem Trąby. W t. 1 na przedniej wyklejce ekslibris heraldyczny **Stanisława Wilhelma Radziwiłła** (1880-1920), XII ordynata dawidogródzkiego, syna Antoniego Wilhelma i Marii Doroty de Castellane, rotmistrza kawalerii Wojska Polskiego, adiutanta Józefa Piłsudskiego, uczestnika wojny polsko-bolszewickiej, zmarłego w wyniku ran odniesionych w bitwie o Malin. Drobne otarcia opr., miejscami przebarwienia i zażółcenia, poza tym stan bardzo dobry.
(patrz ilustracja)

KARTY RĘKOPISU POWIEŚCI POTOP

W 170. rocznicę urodzin i w 100. rocznicę śmierci Henryka Sienkiewicza

Henryk Sienkiewicz „Trylogię” pisał ku pokrzepieniu serc, w odcinkach drukowanych w czasopismach – warszawskim „Słowie” i w krakowskim „Czasie”. Kolejne rozdziały powieści gromadziły do lektury przedstawiciele wszystkich stanów: „Sam widziałem, w Sandomierskiem, jak wszyscy, tacy nawet, którzy nawet nic nie czytają, dobijali się o „Potop” (S. Żeromski, Dzienniki). Powodzenie dzieła tłumaczono jego patriotyczną ideologią, wiarą pisarza w siłę narodu, na który w XVII w. zewsząd sypały się klęski, a który potrafił stawić im czoło.

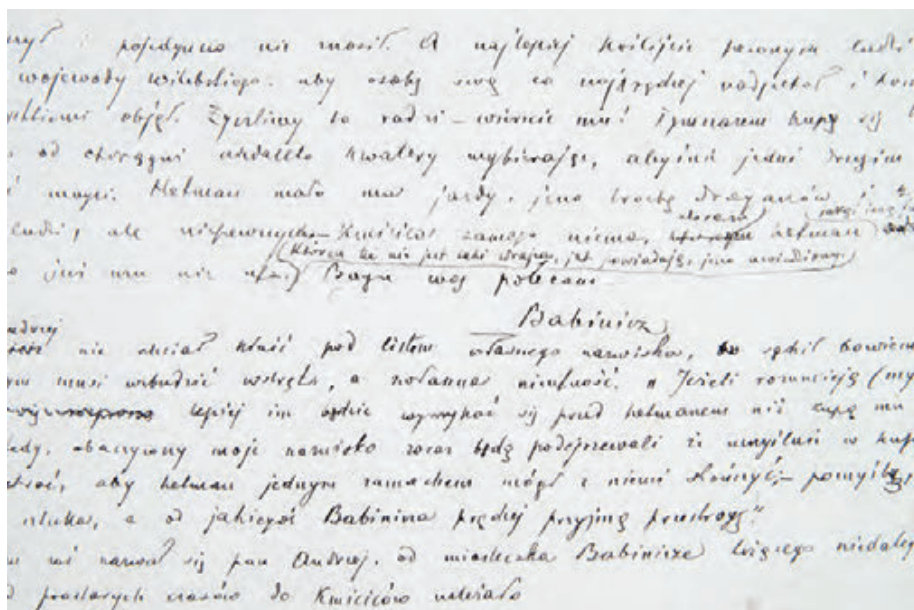
„Potop” publikowano w krakowskim „Czasie” w latach 1884-86, pierwodruk osobny ukazał się w 1886 r. w Warszawie. Rękopisy Sienkiewicz wysyłał do druku rozdziałami; nigdy nie tworzył one zwartego zespołu i ulegały naturalnemu rozproszeniu (w zbiorach publicznych udało się jedynie zgromadzić niemal kompletny rękopis „Pana Wołodyjowskiego”). **Rękopisy „Ogniem i mieczem” oraz „Potopu” zachowały się w niedużych zespołach kart.** Najwięcej kart rękopisu „Potopu” zebrał przed wojną Zakład Narodowy im. Ossolińskich we Lwowie. W 1944 r. Niemcy nakazali ewakuację biblioteki, którą przeprowadził wybitny uczony Mieczysław Gębarowicz. Wbrew niemieckim instrukcjom, udało mu się dołożyć do transportu najcenniejsze dla kultury polskiej skarby, w tym m. in. rękopis „Pana Tadeusza”, rękopisy Słowackiego i fragmenty rękopisu „Potopu”. Po zakończeniu wojny odszukane i uratowane arcydzieła trafiły do polskich bibliotek.

Prezentowane karty rękopisu „Potopu”, które są unikatami, pochodzą z prywatnej kolekcji. Zawierają sceny z udziałem głównych bohaterów powieści – Andrzeja Kmicica i Onufrego Zagłoby.

„Od jakiegoś Babinicza prędej przyjmą przestroagę...”

- 98. Henryk Sienkiewicz. Potop.** Rękopis, kart 3 (numerowane przez autora piórem 22, 23, 24). 1884-1886. Fragment powieści, zaczynający się listem Kmicica do pułkownika Wołodyjowskiego, podpisanym przybranym nazwiskiem „Babinicz”. Tekst pisany odpowiada wydrukowanemu w: Henryk Sienkiewicz, *Potop*. Tom III. Str. 34-37 (Dzieła zbiorowe pod redakcją Juliana Krzyżanowskiego. Warszawa 1949. Tom XIII). 24 000,-

Trzy karty o wymiarach 28,0 x 22,0 cm każda, zapisane jednostronnie, drobnym pismem piórem, papier prążkowany. 2 pierwsze k. po ok. 35 linijek tekstu, karta trzecia, kończąca rozdział, 18 linijek tekstu, poniżej narysowana koperta, wypełniająca pozostałą, nie zapisaną część karty. Na kartach miejscami skreślenia, poprawki i dopisywane fragmenty zdań. Ślady składania, miejscami ubytki papieru poza tekstem. Charakterystyczne ślady zabrudzeń zecerskich powstałych w drukarni.



98. Henryk Sienkiewicz. List Kmicica do Wołodyjowskiego. Rękopis.

Fragment końcowy rozdziału II ze sceną rozgrywającą się w chacie Kiemliczów, gdzie schronił się raniony przez księcia Bogusława Kmicic. Na początku rękopisu list Kmicica pisany własną krwią do Wołodyjowskiego, w którym ostrzega pułkownika przed podstępny atakiem księcia Bogusława Radziwiłła, a także przed wiejskim ludem i groźnym marszałkiem de la Gardie:

[Tedy babcie, aby was] „nie zaskoczył i pojedynczo nie znosił. A najlepiej poślijcie pewnych ludzi do pana wojewody witebskiego aby osobą swą co najprędzej nadjechał i komendę nad wszystkim objął. Życzliwy to radzi – wierzcie mu!” [...]. „– Kmicica samego nie ma, któremu hetman jakąś inną funkcję obmyślił, bo podobno mu nie ufa. Któren też nie jest taki zdrajca, jak powiadają, jeno uwiedziony. Bogu was polecam. – Babinicz.”

Pan Andrzej nie chciał kłaść pod listem własnego nazwiska, sądził bowiem, że ono w każdym musi wzbudzić wstręt, a zwłaszcza nieufność [...] od jakiegoś Babinicza prędzej przyjmą przestrożę.

Babiniczem zaś nazwał się pan Andrzej do miasteczka Babinicze, leżące niedaleko Orszy, które od prastarych czasów do Kmiciców należało.

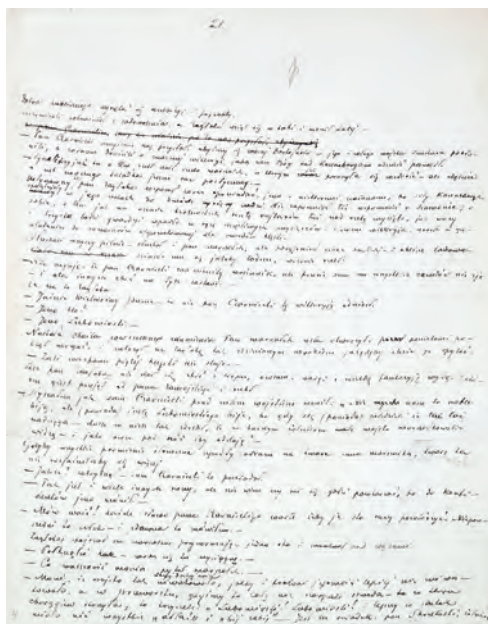
Po napisaniu listu Kmicic rozmyśla jak zetrzeć z siebie piętno zdrajcy i odpokutować winy. Pod wpływem żarliwej modlitwy dokonuje się w nim przemiana i rodzi postanowienie, by służyć królowi a nie myśleć o prywatnej zemście na Radziwiłłach.

– „A co myślicie, panie wachmistrzu, gdzie stąd pojedziem”

– Albo ja wiem! – odparł Soroka. – Pojedziem, taj tylko! Może hen! do króla, któren pod szwedzką ręką jęczy.

– Zali to prawda, że go wszyscy opuścili?

– Ale go Pan Bóg nie opuścił. [...]



99. Henryk Sienkiewicz. Rozmowa Zagłoby z marszałkiem Lubomirskim. Rękopis.

Kmicic powstał nagle od tapczana, a twarz miał jasną i spokojną; szedł prosto ku drzwiom i otworzywszy drzwi do sieni, rzekł do żołnierzy:
– Konie mieć gotowe, w drogę czas!"

„Póki fantazja nie zginie, póty i Rzeczpospolita trwać będzie”

99. Henryk Sienkiewicz. „Potop”. Rękopis kart 4 (numerowane piórem przez autora 21, 22, 23, 24). 1884-1886. Fragment powieści, zawierający rozmowę Zagłoby z marszałkiem Jerzym Sebastianem Lubomirskim. Tekst pisany odpowiada wydrukowanemu w: Henryk Sienkiewicz. Potop. Tom V str. 63-69 (Dzieła zbiorowe pod red. Juliana Krzyżanowskiego, Warszawa 1949. Tom XV). 24 000,-

Cztery karty o wymiarach 28,0 x 22,0 cm każda, zapisane jednostronnie drobnym pismem atramentem, papier gładki. Na wszystkich kartach w prawym górnym rogu wypisane piórem liczby. Pierwsze trzy karty po 43 linijki tekstu, ostatnia, zamykająca rozdział powieści z tekstem w 11 liniijkach i narysowaną kopertą na niezapisanej części dolnej karty. Pierwsza karta nr 21 przecięta (później scalona); druga karta, nr 22, z niewielkim ubytkiem i dziurką bez straty tekstu (na odwrocie 2 linijki bardzo drobnym pismem); trzecia karta, nr 23 z drobnym ubytkiem papieru, bez straty tekstu (na odwrocie 22 linijki drobnym pismem); czwarta karta, nr 24, z ubytkiem niewielkiego fragmentu papieru poza tekstem.

Rękopis rozpoczyna się od słów Zagłoby:

[Jaśnie wielmożny panie marszałku, od waszej to dostojności tak ja jak i cały kraj przykład bierze jak dla] *„dobra publicznego wyrzekać się ambicji i prywaty. Lubomirski pokraśniał z zadowolenia, a Zagłoba wziął się w boki i mówił dalej:*
– Pan Czarniecki umyślnie nas przysłał, abyśmy się waszej dostojności w jego i całego wojska imieniu pokłonili...”

Ambitny marszałek Lubomirski, posiadający silną armię, nie kwapił się z podporządkowaniem dowództwu Czarnieckiego. Zagłoba jako poseł Czarnieckiego, przebiegły orator, używając wielu sztuczek krasomówczych i nie zawsze szczerych komplementów, uzyskał przychylność marszałka i zakończył misję sukcesem. Udowodnił, że język dobrze użyty, może być równie skuteczną bronią jak szabla, gdy idzie o dobro Rzeczypospolitej. Przemowę kończy w najwyższym uniesieniu: – „Rzymianinie! ojciec ojczyzny” – krzyknął Zagłoba chwytając rękę marszałka Lubomirskiego i przyciskając do niej wargi”.

Rozdział zamyka się słowami Zagłoby skierowanymi do towarzyszącego mu Skrzetuskiego:

– „Polak pacjencję wrodzoną mając, siłą zniesie, długo się choćby takiemu Szwedzinie szarpać pozwoli, ale gdy się miara przebierze, jak huknie w pysk, to ci się taki Szwedzina trzy razy nogami nakryje....Bo fantazja jeszcze jest, a póki fantazja nie zginie, póty i Rzeczpospolita trwać będzie. Zakonotuj to sobie Janie.... I tak długo jeszcze rozprawiał Pan Zagłoba, bo bardzo był rad z siebie, a ilekroć to się zdarzyło, tylekroć bywał i mowny nad zwykłą miarę i mądrych sentencji pełen”.

Na kartach z numerem 21 i z numerem 23 rękopiśmienne teksty dodatkowe:

Na odwrocie karty 21: trzy linijki tekstu ręką Sienkiewicza opisujące scenę walki konnej Wołodyjowskiego z Kannebergiem, mistrzem fechtunku, krewnym króla szwedzkiego, pod Jarosławiem (Potop. t. V, str. 52, 7 ostatnich wierszy).

Na odwrocie karty 23: 22 wiersze tekstu ręką Sienkiewicza, opisujące scenę przed uwolnieniem Soroki z rąk księcia Bogusława, tuż przed szykowanym nabiciem wachmistrza na pal. Zupełnie inna wersja, niż ta, która ukazała się drukiem! Ostatecznie Sienkiewicz wprowadził bardziej obszerny opis (patrz tom IV, str. 252).

(patrz tablica XIII)

RĘKOPISY I DOKUMENTY

KRÓLOWIE. WŁADCY EUROPEJSCY

- 100. Zygmunt I Stary** (1467-1548), król Polski i wielki książę Litwy. Polecenie dla Jana Modliszewskiego, przełożonego komory celnej w Bydgoszczy, wydania Jakubowi Wodalicjuszowi, prepozytowi kolegiaty św. Marii Magdaleny w Poznaniu, 4 beczek soli z żup ruskich, dat. Piotrków, 5 II 1548 r. Autograf kanclerski („Samuel Eps. Crac.”). Karta 24,8 x 19,0 cm. 4000,-

Z odręcznym podpisem w imieniu królewskim biskupa krakowskiego Samuela Maciejowskiego jako kanclerza koronnego. Język łaćniński. Kanclerz koronny Samuel Maciejowski (1499-1550) przeszedł do historii m.in. jako ten, który rozstrzygnął o sakramentalności tajnego małżeństwa zawartego przez króla Zygmunta Augusta z Barbarą Radziwiłłówną. Ślady składania i podklejenia, poza tym stan dobry.

(patrz ilustracja na stronie następnej)

- 101. Henryk Walezy** (1551-1589), król Polski i Francji. List upominalny w imieniu królewskim do Mikołaja ks. Zbaraskiego, starosty krzemienieckiego w sprawie zwrotu Romanowi ks. Sanguszcze zastawionych dóbr, co do których nastąpił już zwrot sumy zastawnej, dat. Kraków 28 II 1574. Pieczęć podkanclerzego koronnego. Bifolium, 32 x 21 cm. 900,-

Język ruski. Mikołaj Andrejewicz ks. Zbaraski, jako opiekun dzieci po Romanie ks. Sanguszcze, wojewodzie braclawskim, nie wywiązywał się z obowiązków wynikających z umowy. Otrzymał zwrot pieniędzy za zastaw dóbr Kozlinicze, a nie oddał zapisu. Upomnienie to nastąpiło na prośbę Konstantego ks. Ostrońskiego, opiekuna małoletniego Romana Romanowicza ks. Sanguszkii. Ślady składania i zbrązowienia. Odcisk pieczęci nieczytelny, poza tym stan dobry.

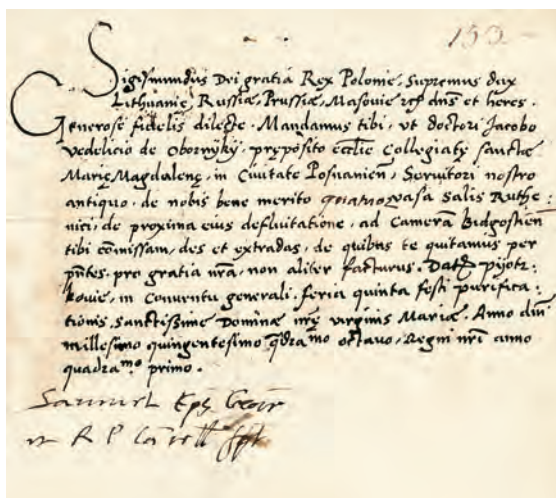
(patrz ilustracja na stronie następnej)

- 102. Henryk Walezy** (1551-1589), król Polski i Francji. Polecenie dla Klaudiusza Sarrault, skarbnika królewskiego, wypłacenia na potrzeby kuchni królewskiej sumy 500 liwrow. Dat. Fontainebleau, 10 IX 1578 r. Z podpisami króla i sekretarza królewskiego. Karta pergaminowa o wymiarach 24,5 × 50,0 cm. 3000,-

Z odręcznym podpisem króla Henryka Walezego. Język francuski. Na odwrocie notatki dotyczące wykonania polecenia królewskiego w tak ważnej dla Francuzów dziedzinie, jak sprawy stołu. Oderwana pieczęć. Wycięty duży fragment pergaminu w części dolnej, zabrudzenia i ślady składania.

(patrz ilustracja na stronie następnej)

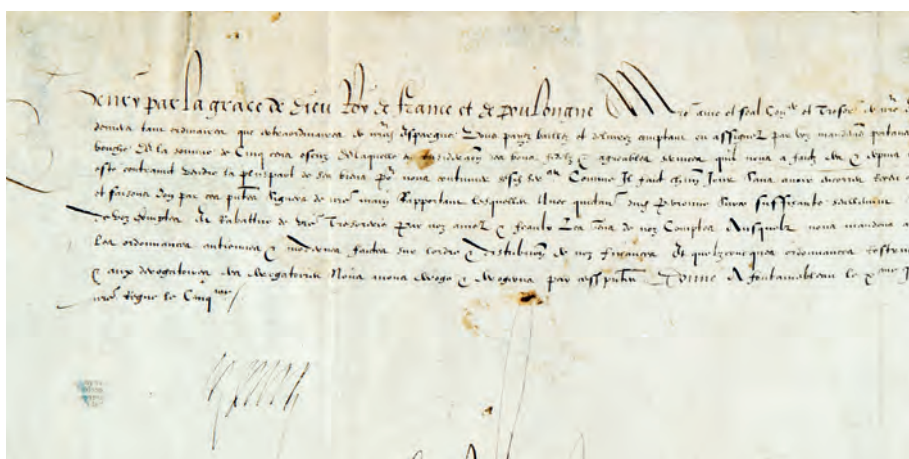
- 103. Anna Jagiellonka** (1523-1596), królowa Polski, żona Stefana Batorego. List do Jacka Młodziejowskiego, podskarbiego nadwornego koronnego zawierający



100. Zygmunt Stary. Dokument. 1548.



101. Henryk Walezy. 1574.



102. Henryk Walezy. Dokument. 1578.

polecenie poczynienia niezbędnych przygotowań przed podróżą królowej do Krakowa. Dat. z Warszawy, 15 I 1588 r., z podpisem królowej i pieczęcią królowej na odwrocie. Bifolium, 31,8 x 21,0 cm. 19 000,-

Z odręcznym podpisem królowej. Język polski. Przygotowywania do podróży królowej do Krakowa, do swojego siostrzeńca, a zarazem popieranego kandydata na tron Polski. Zygmunt III Waza został koronowany 27 grudnia 1587 r. w Krakowie, niecały miesiąc przed wysłaniem listu. Anna Jagiellonka mieszkała wówczas w nowo wzniesionym dworze królewskim na Ujazdowie (na miejscu obecnego Centrum Sztuki Współczesnej). List skierowany do Jacka Młodziejewskiego (zm. 1604), podskarbiego nadwornego koronnego, zaufanego Anny Jagiellonki. Młodziejewski na zlecenie królowej nadzorował budowę pałacu w Łobzowie oraz przebudowę Kaplicy Mariackiej na Wawelu na mauzoleum Stefana Batorego; w latach późniejszych sprawował m.in. nadzór nad żupami krakowskimi. Na odwrocie adres i pieczęć królowej odcisnięta przez papier (odcisk uszkodzony). Stan dobry. **Wielka rzadkość.** (Patrz tablica X)

- 104. Zygmunt III Waza** (1566-1632), król Polski. Zawieszenie wyroku banicji, uzyskanego przez Wojciecha Rudołowskiego na Stanisławie Strzeżowskim w sądzie grodzkim nowokorczyńskim, dat. Kraków 23 II 1603. Autografy („Pi:Tylicki”; „Johannes Wielżyński”). Pieczęć mniejsza koronna odcisnięta przez papier. Bifolium, 21,5 x 33,0 cm. 700,-

Z odręcznymi podpisami w imieniu króla Zygmunta III Wazy Piotra Tylickiego (1543-1616), podkanclerzego koronnego i biskupa warmińskiego oraz pisarza kancelarii koronnej Jana Wielżyńskiego. Język łaciński. Odcisk pieczęci mniejszej koronnej miejscami niewyraźny. Ślady składania i uszkodzenia dokumentu w miejscach złożenia i przy krawędziach (drobne ubytki liter w tych miejscach) oraz gdzieniegdzie zbrązowienia lub ślady zalania. (patrz ilustracja na stronie następnej)

- 105. Zygmunt III Waza** (1566-1632), król Polski. Polecenie dla Anny z Kostków, wdowy po Aleksandrze Ostrojskim, wojewodzie wołyńskim, pani dożywotniej dóbr Rożnowska Wola i Przedworze, należących do dóbr miasta Krakowiec. Dat. 24 III 1627 r. Varsaviae (Warszawa). Podpis Jakuba Maksymiliana Fredry. Pieczęć mała koronna odcisnięta przez papier. Karta pap. o wym. 19,5 x 32,0 cm. 700,-

Z podpisem w imieniu króla J. M. Fredry, sekretarza królewskiego, referendarza koronnego. Język łaciński. Polecenie stawienia się przed komisarzami królewskimi wyznaczonymi do rozgraniczenia dóbr starostwa jaworowskiego będącego w dzierżawie królewicza Władysława Zygmunta oraz wsi Porudno i Nowy Siedlec, dóbr dziedzicznych Piotra Jacymirskiego. Ślady składania, stan dobry.

- 106. Konstancja** (1588-1631), królowa Polski, druga żona Zygmunta III Wazy. List kondolencyjny do margrabiego Jerzego Wilhelma elektora brandenburskiego z powodu śmierci syna i brata. Dat. 17 V 1625 r., Varsaviae [w Warszawie], z podpisem królowej („Constantia”) i śladem po pieczęci odcisniętej przez papier. Karta pap. 27,5 x 19 cm. 3000,-

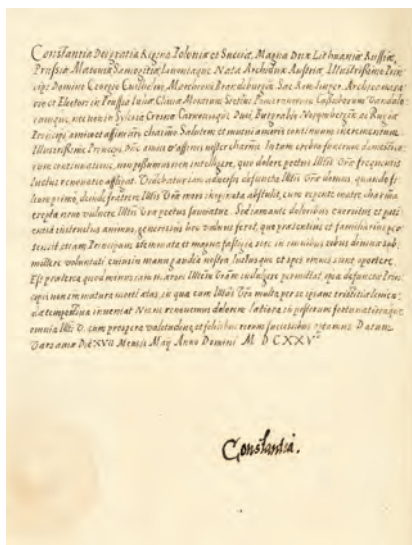
Z odręcznym podpisem królowej polskiej Konstancji. Język łaciński. Konstancja Habsburżanka, matka króla Polski Jana Kazimierza, kobieta bardzo wykształcona (znała m.in. pięć języków), a przy tym zapobiegliwa i gospodarna (wybudowała m.in. w Warszawie kilka pałaców). Była siostrą pierwszej żony Zygmunta III Wazy – Anny, popierała wpływy Habsburgów na dworze polskim i wywierała znaczący wpływ na decyzje królewskie. Margrabia Jerzy Wilhelm (1595-1640), książę pruski i lennik króla polskiego. **Bardzo rzadkie**. (patrz ilustracja na stronie następnej)

- 107. Ludwika Maria Gonzaga** (1611-1667), królowa Polski, żona Jana Kazimierza. List do papieża Aleksandra VII z podziękowaniem za biret dla kardynała Vidoni, dat. 3 VI 1660 r., w Warszawie. Z pieczęcią sygnetową z herbami Gonzagów z Mantui i Wazów pod koroną królewską, z podpisem królowej („Ludovica Maria Regina”). Bifolium pap. 29,5 x 20 cm. 4000,-

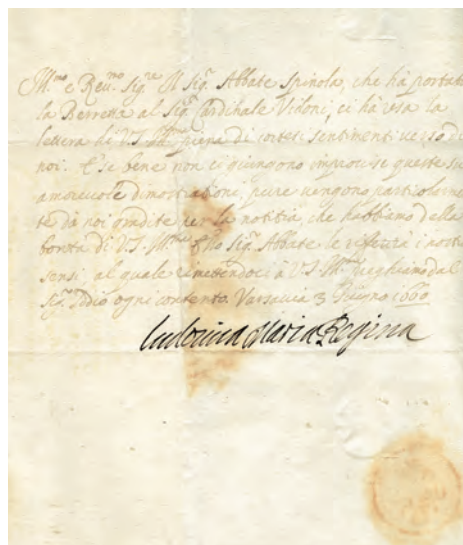
Z odręcznym podpisem królowej. List do papieża, zawierający podziękowanie za misję opata Spinoli, który przywiózł do Warszawy kapelusze kardynalskie dla nuncjusza apostolskiego w Warszawie Pietro Vidoni. Kardynał Vidoni pełnił funkcję dyplomatyczną przy dworze Jana Kazimierza w latach 1653-1667 i otrzymał insygnia kardynalskie w kościele św. Jana w Warszawie z rąk samego króla w niedzielę 30 V 1660 r. (J.A. Chrapowicki, *Diariusz*, Warszawa 1978, s. 244). Królowa Ludwika Maria, żona kolejno królów Władysława IV i Jana Kazimierza, miała istotny wpływ na sprawy państwowe, przyczyniła się walcnie do upowszechnienia kultury francuskiej w Polsce, zainicjowała wydawanie „Merkurysza Polskiego” – pierwszej polskiej gazety i ufundowała kościół Sakramentek w Warszawie. Ślady składania i zażółcenia. Stan dobry. **Rzadkie**. (patrz ilustracja na stronie następnej)



104. Zygmunt III Waza. Zawieszenie wyroku banicji. 1603.



106. Konstancja, królowa Polski. List. 1625.



107. Ludwika Maria, królowa Polski. List. 1660.

- 108. Jan Kazimierz (1609-1672), król Polski.** Potwierdzenie praw i przywilejów miasta królewskiego Opoczno. Dat. Warszawa, 17 V 1649 r. Z podpisem króla i Tomasza Ujejskiego, sekretarza królewskiego. Karta pergaminowa o wymiarach: 45,0 × 38,4 cm. 3000,-

Z odrębnym podpisem króla Jana Kazimierza. Język łaciński. Król Jan Kazimierz potwierdza bez powtarzania w całości tekstów prawa i przywileje nadane miastu królewskiemu Opoczno przez swoich



108. Jan Kazimierz. Potwierdzenie przywilejów miasta Opoczno. 1649.



109. Jan Kazimierz. Głęjt królewski. 1662.

poprzedników, królów polskich. Opoczno, miasto leżące na szlakach handlowych łączących Węgry i Ruś, lokowane na prawie średzkim w 1360 r. W 1456 r. Kazimierz Jagiellończyk, a później w 1504 r. Aleksander I potwierdzili przywileje miejskie sprzedawania soli. W 1646 r. Władysław IV wydał miastu zgodę na osiedlenie rodzin żydowskich. Imiona i tytułatura króla pisana złotem, brak pieczęci (oderwana). Tekst wyblakły z powodu dawnego zalania, zabrudzenia i zaplamienia, ślady składania. (patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 109. Jan Kazimierz (1609-1672), król Polski.** Glejt królewski wydany dla Stefana Złoczowskiego, chorążego halickiego i dworzanina królewskiego, uwalniający go czasowo od kary banicji, nałożonej przez Trybunał Koronny w Lublinie na wniosek Mikołaja Ossolińskiego, starosty skalskiego, dat. Warszawa 8 IV 1662. Autografy („Joannes de Leszno”; „Ignatius Woiakowski”). Pieczęć mniejsza koronna odcisnięta przez papier. Bifolium, 21,0 x 31,8 cm. 900,-

Z odręcznymi podpisami w imieniu króla Jana Kazimierza: Jana Leszczyńskiego (1603-1678), późniejszego kanclerza koronnego i wojewody krakowskiego oraz pisarza kancelarii koronnej Ignacego Wojakowskiego. Język łaciński. Stefan Złoczowski, dowódca regimentu piechoty w Kamieńcu Podolskim, który odstąpił w 1669 r. komendę nad pułkiem Jerzemu Wołodyjowskiemu. Postać tę „wskrzesił” w Trylogii Henryk Sienkiewicz. Wyraźny odcisk pieczęci koronnej mniejszej. Na odwrocie adnotacja o oblatowaniu glejtu. Ślady składania i drobne przetarcie w miejscu złożenia oraz zbrązowienia. Ostatnia karta z adnotacjami urzędowymi naderwana, poza tym stan dobry. (patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 110. Jan Kazimierz (1609-1672), król Polski.** Wypis z akt Metryki Koronnej zeznania, w którym Mikołaj Prażmowski, arcybiskup elekt gnieźnieński, kanclerz koronny i jego brat, Samuel Prażmowski, chorąży nadworny koronny, ustępują Bonawenturze Bełżeckiemu, stolnikowi halickiemu, prawo do dóbr zapisanych zeznającym w testamencie przez Jana Ewarysta Bełżeckiego, starostę wyszogrodzkiego. Dat. Varsaviae (Warszawa), 9 XII 1666 r. Podpis Mikołaja Prażmowskiego i Stefana Hankiewicza, sekretarza królewskiego. Pieczęć wielka koronna odcisnięta przez papier. Bifolium pap., 19,0 x 32,0 cm. 700,-

Z odręcznym podpisem Mikołaja Prażmowskiego, arcybiskupa gnieźnieńskiego, kanclerza koronnego. Język łaciński. Na odwrocie notatka o wpisaniu dokumentu do akt grodzkich halickich 18 II 1667 r. Uszkodzenia brzegów, ubytek pap. z niewielką stratą tekstu, po konserwacji.

- 111. Eleonora Maria Józefa (1653-1697), królowa Polski, żona Michała Korybuta Wiśniowieckiego.** List polecający względem markizy Laury Arrigoni Piepoli w Bolonii, doktora Garellego, lekarza jej matki cesarzowej Eleonory, dat. Innsbruck 7 V 1684. Autograf królowej („**Eleonora Regina**”) z podpisem królowej i pieczęć królewska (lakowa). Bifolium, 29 x 20 cm. 1200,-

Z odręcznym podpisem Eleonory, królowej wdowy po królu Polski Michale Korybucie Wiśniowieckim (1640-1673), córki cesarza rzymskiego Ferdynanda III Habsburga, podówczas żony Karola ks. Lotaryńskiego. Jęz. włoski. Ślady składania. Na odwrocie adres i **pieczęć wielopola królowej z dobrze widocznymi herbami Rzeczypospolitej.** Ślady składania, drobne plamki brązowe w kilku miejscach, poza tym stan dobry. (patrz ilustracja)

- 112. August II Mocny (1670-1733), król Polski i elektor saski.** Pokwitowanie dla saskiej Izby Skarbowej z tytułu wypłaty pierwszej raty kwartalnej w wysokości 15 000 talarów, dat. zu Dresden [Drezno] 8 II 1696. Autograf księcia-elektora („**Fridericus Augustus**”) i pieczęć władcy odcisnięta przez papier (odcisk opłatkowy). Bifolium, 31,5 x 19,0 cm. 900,-

wielkiemu koronnemu prawa dożywotniego do dóbr królewskich Krasnosiółki i Nowosiółki w województwie podolskim, powiecie latyczowskim. Dat. Varsaviae (Warszawa) 19 XII 1724 r. Podpis króla („**Augustus Rex**”) oraz Kazimierza Młockiego, podczaszego braclawskiego, sekretarza królewskiego. Pieczęć mniejsza koronna odcisnięta przez papier. Karta pap. o wym. 38,0 x 24,0 cm. 1500,-

Z odręcznym podpisem króla Augusta II Mocnego. Język łaciński. Na odwrocie notatki z informacjami o wystawieniu dokumentu za podkanclerstwa Jana Lipskiego, podkanclerzego koronnego i o wpisaniu dokumentu 19 IX 1725 r. do akt grodzkich lwowskich. Podkreślenia kredką, ślady składania, stan dobry. (patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 114. August II Mocny (1670-1733), król Polski.** Rozszerzenie na Elżbietę z Lubomirskich Sieniawską przysługującego jej mężowi Mikołajowi Sieniawskiemu, kasztelanowi krakowskiemu, hetmanowi wielkiemu koronnemu prawa dożywotniego do dóbr królewskich Lipowce w województwie ruskim, ziemi lwowskiej. Dat. Varsaviae (Warszawa) 17 II 1726 r. Podpis króla („**Augustus Rex**”) oraz Jana Zajdlica, sekretarza królewskiego. Pieczęć mniejsza koronna odcisnięta przez papier. Karta pap. o wym. 38,0 x 22,0 cm. 1500,-

Z odręcznym podpisem króla Augusta II Mocnego. Język łaciński. Na odwrocie notatki z informacjami o wystawieniu dokumentu za podkanclerstwa Jana Lipskiego, podkanclerzego koronnego i o wpisaniu dokumentu 18 III 1726 r. do akt grodzkich żydaczowskich. Podkreślenia kredką, ślady składania, stan dobry.

- 115. August II Mocny (1670-1733), król Polski.** Zezwolenie dla Stanisława Perkowicza Jaworskiego na ustąpienie Antoniemu Żardeckiemu i jego żonie, Krystynie z Jaworskich, prawa dożywotniego do dóbr królewskich Pelisze i Tursona w powiecie kowieńskim. B.d., w Warszawie. Podpis króla („**Augustus Rex**”). Bifolium pap. 32,5 x 20,0 cm. 1200,-

Z odręcznym podpisem króla Augusta II Mocnego. Język polski. Brak odcisku pieczęci i podpisu sekretarza królewskiego (ewentualnie pisarza litewskiego). Zostawione puste miejsce na wpisanie daty wystawienia dokumentu. Ślady składania, stan dobry.

- 116. August II Mocny (1670-1733), król Polski.** Rozszerzenie na Augusta Aleksandra Czartoryskiego, wojewodę ruskiego prawa dożywotniego do starostwa kałuskiego w województwie ruskim, przysługującego jego żonie Marii Zofii z Sieniawskich. Dat. Varsaviae (Warszawa) 5 XII 1731 r. Autograf królewski („**Augustus Rex**”) oraz kanonika lwowskiego i sekretarza królewskiego Adama Stanisława Grabowskiego. Pieczęć mniejsza koronna odcisnięta przez papier. Karta, 34,4 x 20,4 cm. 1500,-

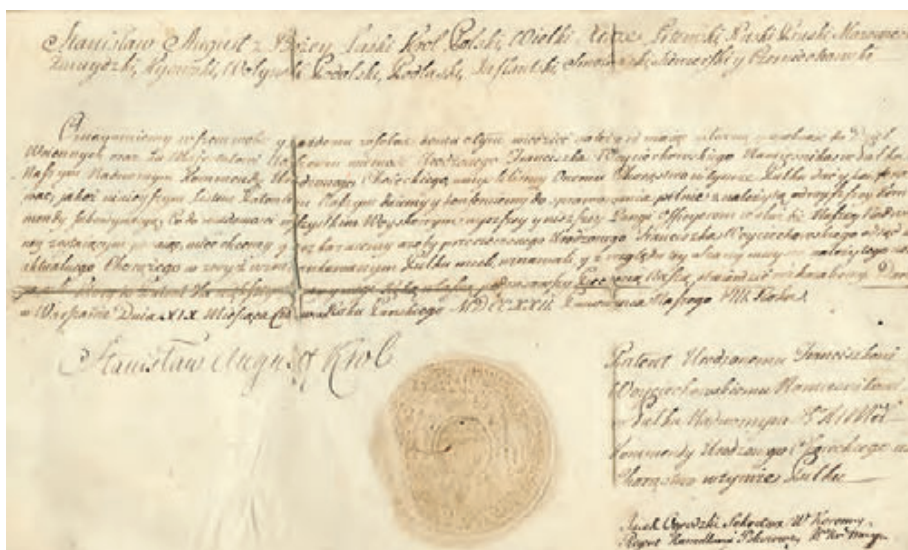
Z odręcznym podpisem króla Augusta II Mocnego. Język łaciński. Ozdobny inicjał „S” w słowie „Significamus”. Na odwrocie notatki z informacjami o wystawieniu dokumentu za podkanclerstwa Jana Lipskiego biskupa nominata łuckiego, podkanclerzego koronnego i o zarejestrowaniu go w aktach kwarcianych 9 XII 1731 r. Ślady składania, poza tym stan dobry.

- 117. Stanisław Leszczyński (1677-1766), król Polski i książę Lotaryngii.** Nadanie urzędu rejenta Leopoldowi Józefowi Chedeville, dat. Lunéville 10 VI 1749 r. Autograf królewski („**Stanislas Rey**”). Karta pergaminowa, 23,5 x 55,0 cm. 3000,-

Z odręcznym podpisem króla Stanisława Leszczyńskiego, jako władcy księstw Lotaryngii i Baru. Język francuski. Na odwrocie adnotacje urzędowe. Niewielkie zażółcenia lub zbrązowienia, drobne naddarcia przy krawędzi i ślady składania. W części środkowej nacięcia, będące śladami po przywieszanej pieczęci, poza tym stan dobry. (patrz ilustracja)



117. Stanisław Leszczyński. Nadanie urzędu. 1749.



118. Stanisław August Poniatowski. Patent na chorągę. 1772.

– Patenty królewskie –

- 118. Stanisław August (1732-1798), król Polski.** Patent na „chorągę” w pułku nadwornym JKM pod komendą Józefa Chojeckiego dla namiestnika Franciszka Wojciechowskiego, dat. Warszawa 19 VI 1772. Autograf królewski („**Stanisław August Król**”) oraz sekretarza wielkiego koronnego. Pieczęć królewska pokojowa (prywatna) odcisnięta w papierze. Bifolium, 21,0 x 33,5 cm. 2500,-

Z odręcznym podpisem króla oraz Jacka Ogrodzkiego, sekretarza wielkiego koronnego i regenta kancelarii pokojowej JKM. Język polski. Dokument dotyczy Franciszka Ksawerego Wojciechowskiego (ok. 1750-?), rodem z Podola, późniejszego uczestnika insurekcji kościuszkowskiej, gdzie awansował na stopień pułkownika. Odcisk pieczęci królewskiej pokojowej, stanowiącej osobistą kancelarię króla słabo zachowany (przytarty). Podpis królewski dobrze zachowany. Ślady po składaniu, przetarciach i zbrązowieniu. Całość po konserwacji.
(patrz ilustracja)

- 119. Stanisław August** (1732-1798), król Polski. Nominacja na „chorągstwo” w pułku nadwornym JKM pod komendą płk. Ignacego Woyny dla Franciszka Woyciechowskiego wakujące po Piotrze Łyszczyńskim, dat. Warszawa 13 VIII 1779. Autograf królewski („**Stanisław August Król**”) oraz sekretarza wielkiego koronnego. Pieczęć królewska pokojowa (prywatna) odcisnięta w papierze. Karta, 37,5 x 24,5 cm. 2000,-

Z odręcznym podpisem króla oraz Jacka Ogrodzkiego (patrz wyżej). Język polski. W dokumencie podkreślono, że wymieniony otrzymał szarżę chorążego po Piotrze Łyszczyńskim z zachowaniem starszeństwa z dn. 19 VI 1772 (zob. dokument poprzedni). Ślady przetarć w miejscu złożenia, minimalne ubytki liter tekstu (również w ciągu podpisu królewskiego). Odcisk pieczęci przytarty. Dokument po konserwacji.

- 120. Stanisław August** (1732-1798), król Polski. Patent na „poruczeństwo” w pułku nadwornym JKM pod komendą płk. Woyny dla Franciszka Woyciechowskiego wakujące po Abrahamie Krzyckim, dat. Warszawa 2 XII 1779. Autograf królewski („**Stanisław August Król**”) oraz sekretarza wielkiego koronnego. Pieczęć królewska pokojowa (prywatna) odcisnięta w papierze. Bifolium, 38,5 x 24,0 cm. 2500,-

Z odręcznym podpisem króla oraz Jacka Ogrodzkiego (patrz wyżej). Język polski. Zobacz też dokumenty poprzednie. Ślady przetarć w miejscu składania i zbrazowania. Odcisk pieczęci mało wyraźny (przytarty). Autograf królewski dobrze zachowany. Dokument po konserwacji.

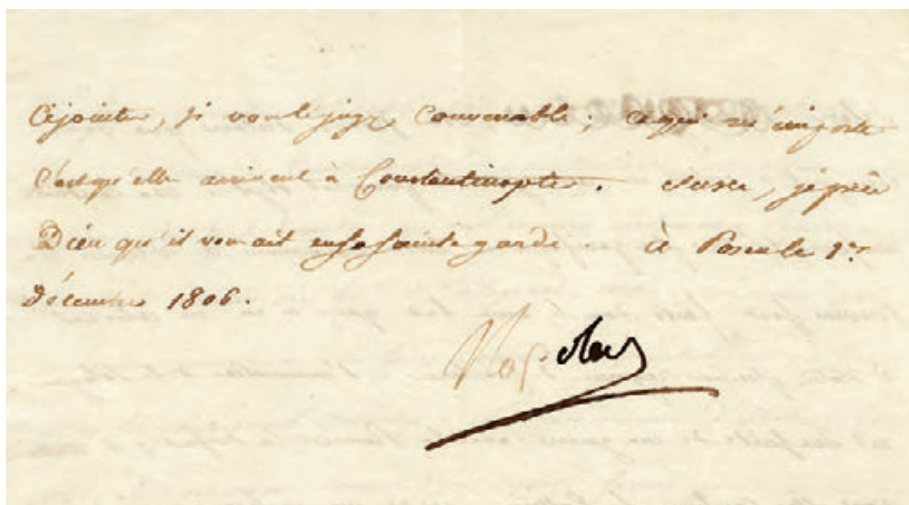
- 121. Stanisław August Poniatowski** (1732-1798), król Polski. Dymisja w randze porucznika kawalerii narodowej Ignacego Benoe z chorągwi rotmistrza Antoniego Rostkowskiego, szambelana JKMci, dat. Warszawa 11 VII 1789. Autograf królewski („**Stanisław August Król**”) i królewskiego sekretarza. Pieczęć mniejsza koronna odcisnięta przez papier. Bifolium, 24 x 39 cm. 3500,-

Z odręcznym podpisem ostatniego króla Polski Stanisława Augusta Poniatowskiego oraz Mikołaja Sikorskiego, sekretarza JKMci i pieczęci mniejszej koronnej. Język polski. Na odwrocie informacja o wpisaniu patentu do ksiąg kancelarii koronnej mniejszej za podkanclerstwa Macieja Garnysza. Dokument na papierze stempowym o wartości 1 zł. czerwony. Odbiorcą abszytu był Mikołaj Ignacy Benoe herbu Taczala (ok. 1740 -1812), wielkorządca zamku krakowskiego (1780), dworzanin, porucznik chorągwi pancerniej JKM w 7. Brygadzie Kawalerii Narodowej i starosta drohowicki. Ślady składania i drobne przetarcia w miejscach złożenia, zbrazowania oraz przybrudzenia (tylko na odwrocie). Ładnie zachowany odcisk pieczęci. Stan ogólny dobry. (Patrz tablica X)

– Próba wskrzeszenia Polski –

- 122. Napoleon I** (1769-1821), cesarz Francuzów i król Włoch. List do ambadora francuskiego w Wiedniu dotyczący sprawy polskiej i polityki względem Austrii w kwestii zabranych przez nią po rozbiorach ziem polskich, dat. Poznań 1 XII 1806. Autograf („**Napoleon**”) i poprawki Cesarza w tekście, s. [4], 24,5 x 20,5 cm. 25 000,-

Z odręcznym podpisem cesarza Francuzów Napoleona I oraz jego własnoręcznymi skreśleniami w kilku miejscach. Zawiera pełny podpis Napoleona, używany w stosunku do szczególnej wagi dokumentów (cesarz większość dokumentów sygnował zwykle literą „N”, a te ważniejsze „Nap”). Język francuski. Jesienią 1806 r. cesarz Napoleon I, po rozbiu wojsk pruskich w bitwach pod Jeną i Auerstädt oraz zajęciu Berlina, wkroczył na czele swoich wojsk na ziemie polskie będące dotąd we władaniu Prus. Zachęceni wcześniej w Berlinie przez francuskiego władcę Jan Henryk Dąbrowski i Józef Wybicki, rozpoczęli w Wielkopolsce przejmowanie władzy i tworzenie sił zbrojnych. Wojska



122. Autograf Napoleona. 1806.

napoleońskie kontynuowały ofensywę przeciwko siłom koalicji prusko-rosyjskiej. Austria zachowywała stanowisko neutralne. W niniejszym piśmie, skierowanym do swego ambasadora, francuski władca przedstawia sytuację polityczno-militarną, w której znalazła się armia francuska w pościgu za wojskami koalicji prusko-rosyjskiej. Cesarz zatrzymał się w Poznaniu, zaś armia napoleońska z marszałkami Muratem, Davout, Lannesem i Augereau osiągnęła 28 XI 1806 r. Warszawę. Napoleon nakreślił tu niezwykle optymistyczny obraz narodu polskiego w chwili załamania się pruskiego panowania „**Cała Polska powstaje; księża, szlachta, mieszczaństwo, wszyscy walczą... Trudno uwierzyć, że po lewej stronie Wisły Polska ma już 60 000 [!] ludzi pod bronią**”). List zawiera jednocześnie instrukcję, co do aktualnej polityki francuskiej względem dworu wiedeńskiego zagrożonego możliwością przekreślenia rozbiórów Polski („**nigdy nie uznałem rozbioru Polski**”) i oderwania Galicji od Austrii. Napoleon dał w nim wytyczne w sprawach ziem polskich (Galicji) należących do Austrii. Zadeklarował możliwość ich wymiany na zajęty przez jego wojska Śląsk pruski, jeśli monarchia habsburska byłaby zainteresowana i miała „trudności w utrzymaniu Polski austriackiej” w obliczu „powstania Polaków zaboru pruskiego i rosyjskiego”. **Dwukrotnie cesarz zakwestionował rozbiory Polski, co było zgodne z aktualną linią jego polityki, w którą wpisywała się sytuacja na ziemiach polskich („powstanie polskie jest konsekwencją wojny, jaką prowadzę z Rosją i Prusami”)**. Jednocześnie władca francuski pozostawił kwestię Galicji uznaniu Wiednia oraz złożył zapewnienie o poszanowaniu pokoju zawartego z tym państwem w Preszburgu (Bratysławie) w grudniu 1805 r. **List ten stanowi pierwszorzędne źródło historyczne związane z możliwością odbudowy państwowości polskiej z części ziem wszystkich trzech zaborów już w 1807 r.** Dotąd sama sprawa tajnych rozmów z Wiedniem związanych z wymianą Galicji na Śląsk pruski znana była jedynie od strony materiałów archiwalnych w Wiedniu (zob. Maciej Lorent, *Między Jeną a Tylżą 1806-1807*. Monografie w zakresie dziejów nowożytnych, t. 2. Wyd. Szymon Askenazy, Warszawa 1902). Bezpośrednim odbiorcą listu był generał dywizji Antoine François Andréossy (1761-1826), dyplomata francuski, słynny hydrograf i hrabia cesarstwa. Był uczestnikiem kampanii napoleońskich (m.in. we Włoszech i Egipcie), a od pocz. XIX w. przeszedł do dyplomacji. Ambasador Francji w Londynie (1802-1803), Wiedniu (1806-1808) i Konstantynopolu (1812-1814). Podczas wojny francusko-austriackiej w 1809 r. bombardował Wiedeń i został prefektem-komendantem wojennym naddunajskiej stolicy. Jego nazwisko zostało wyrzeźbione na Łuku Triumfalnym w Paryżu. W okresie pobytu w Wiedniu zabiegał o utrzymanie pokoju z Austrią, był powszechnie lubiany i ceniony, jako człowiek o prawym charakterze. Jego przeciwnikiem był minister spraw zagranicznych Francji Talleyrand (wymieniony wyraźnie w liście Napoleona), który charakteryzował go fatalnie. Niemniej cesarz ufał sprawozdaniom Andréossy'ego, jako wiernie pilnującego interesów Francji. Niezwykle cenny historycznie list dotyczący polityki zagranicznej Francji w sprawie polskiej jeszcze przed zawarciem pokoju w Tylży kończącego wojnę Napoleona z Prusami i Rosją. Stanowi upoważnienie do prowadzenia rozmów z dworem wiedeńskim, co do ewentualnej wymiany terytorium Galicji na Śląsk pruski. Pierwszorzędny dokument historyczny związany z koncepcją odbudowy Polski i przekreślenia jej rozbiórów. **Stan bardzo dobry. Unikat.** (Patrz tablica XI oraz ilustracja)

- 123. Aleksander II** (1818-1881), cesarz Rosji i król Polski. Potwierdzenie szlachectwa dla Karola Leopolda Hurtyga, dat. Carskie Sioło 25 X/ 4 XI 1861. Autografy („**Aleksander**” [cesarz]; „**J. Tymowski**” [minister]). Dyplom kaligrafowany na papierze kredowym, herby malowane akwarelą i gwaszem. Bifolium, s. [4], 40 x 27 cm. 3000,-

Z odręcznymi podpisami cesarza Aleksandra II, jako cesarza rosyjskiego i króla Polski oraz Józefa Tymowskiego (1791-1871), ministra i sekretarza stanu Królestwa Polskiego. Na s. pierwszej malowany herb cesarstwa rosyjskiego z herbem Królestwa Polskiego; na s. 3 także **malowany herb rodu Hurtyg** (trzy liście koniczyny i pół kozła na tarczy). Tekst równoległe w języku pol. i ros. w układzie dwuszpaltowym, oddzielone od siebie barwnymi ozdobnikami (korony, panoplia i sznury). Tekst kaligrafowany, częściowo złotem (tytułatura władcy, tytuł herbu). Całość przesnuwana ozdobną nicią o barwach złoto-czerwono-czarnych, na końcu której pierwotnie znajdowała się puszka z herbem cesarza i króla. Ojciec wymienionego w dyplomie Kasper Hurtyg, kupiec Starej Warszawy, otrzymał nobilitację na sejmach w 1790 i 1793 r. Karol Leopold, syn Kaspra, wylegitymował się ze szlachectwa przed Heroldią Królestwa Polskiego w 1857 r. Niniejszy dyplom potwierdzający dawne szlachectwo sporządzono celem uzyskania herbu. **Herb nieznany dotąd polskim herbarzom.** Stan niemal idealny. **Rzadkie.** (patrz tablica XV)

RĘKOPISY XVI-XVIII WIEK

- 124. Sanguszko Koszyrski Aleksander Andrejewicz** (ok. 1508-1565), książę peremylski i marszałek hospodarski. Akt cesji majątku na rzecz syna Lwa, dat. 23 X 1561. Autografy świadków (pieczętarzy). Bifolium, 42 x 29 cm. 600,-

Odręczne podpisy świadków (nieczytelne). Aleksander Andrejewicz ks. Sanguszko Koszyrski darował swemu synowi Lwu Aleksandrowiczowi (1533-1571) zamek w Horochowie koło Żytomierza wraz ze wsiami Markowicze, Podlesie, Raczyn, Starostawy i Uzerce. Język ruski. Na odwrocie tytuł współczesny w jęz. ruskim i późniejszy XVII w. w jęz. pol. U dołu dokumentu ślady po 5 odciskach pieczęci świadków aktu. Przetarcie w miejscu złożenia, naderwania przy krawędziach i zbrązowienia, poza tym stan dobry. (patrz ilustracja)

- 125. Tarło Gabriel** (zm. 1565), kasztelan radomski, starosta chełmski, lubelski i kowelski oraz ochmistrz królowej Bony. List do swego namiestnika w Kowlu Piotra Konińskiego w sprawie sługi hospodarskiego Makarego Prochowicza, dat. 27 X 1562. Autograf. Pieczęć kasztelana odcisnięta przez papier. Bifolium, 30 x 20 cm. 600,-

Pismo odręczne Gabriela Tarły w jęz. ruskim. List dotyczy krzywdy, jaka spotkała wspomnianego sługę książęcego w związku z zabraniem mu gruntów w Chociwlu koło Kowla przez Piotra Falczewskiego. Autor wnosi, aby dokonać nowych pomiarów gruntów uszkodzowanego. Dokument ze znacznymi ubytkami i uszkodzeniami, zwłaszcza w miejscach składania, zszyty czerwoną nicią. Dołączona XVII w. kopia transliteracyjna z przekładem na jęz. pol., 1 k. (32,5 x 19,5 cm). Odcisk herbu rodowego Topór Gabriela Tarła w dobrym stanie. Tłumaczenie XVII w. z lekkim śladem zalania.

WIEK XVII

- 126. Czetwertyńska Światopełk Katarzyna z Leśniewskich**, podkomorzyna braclawska. Akt darowizny miasteczka Lubecz z okolicznymi wsiami w województwie wołyńskim na rzecz syna Stefana Światopełk-Czetwertyńskiego, podkomorzycy braclawskiego, dat. Łuck 16 IV 1666. Autografy („Katarzyna X. Czetwernska”; „Jan Franciszek Łubowicki” i inni). Dwa bifolia, s. [6], 31,5 x 20,0 cm. 500,-

Z odręcznymi podpisami Katarzyny ks. Czetwertyńskiej, podkomorzyny braclawskiej; Franciszka Łubowickiego (Łubowickiego), kasztelana wołyńskiego; Wojciecha Goszczyńskiego i Marcina Łubo-



124. A. Sanguszko Koszyrski. Podarowanie synowi zamku w Horochowie. 1561.

wickiego. Język polski. Katarzyna z Leszniewa wdowa po Stefanie Światopełk-Czetwertyńskim, 1.v. Hieronimowa Charłęska, starościna łucka. Pasek z miejscem na odciski pieczęci sygnetowych. Ślady składani i zbrązowienia, poza tym stan dobry.

- 127. Daniłowiczowa Katarzyna z Wiśniowieckich** (zm. 1654), krajczyna koronna. Zastaw dóbr w powiecie łuckim województwa wołyńskiego na rzecz Michała Zawadzkiego za sumę 6000 złp., dat. Łuck 6 XI 1647. Autografy („Michał Zawadzki”; „Kat. Daniłowiczowa na Wiśniowcu”; „Zacharjasz Światopełk Czetwertyński”; „Wacław Światopełk Czetwertyński”). Dwa bifolia, s. [6], 31 x 20 cm. 600,-

Z odręcznymi podpisami Michała Zawadzkiego, Katarzyny z ks. Wiśniowieckich Daniłowiczowej oraz pieczętarczy książąt: Zacharjasza Światopełk-Czetwertyńskiego, podsędką łuckiego oraz Wacława Światopełk Czetwertyńskiego, chorążego Żytomierskiego. Dwa inne podpisy pieczętarzy. Język polski. Katarzyna z ks. Wiśniowieckich była wdową po Mikołaju Jęło Malińskim i Piotrze Daniłowiczu, krajczym koronnym. Odciski pieczęci sygnetowych uczestników transakcji, znacznie zatarte: Slepowron (Zawadzki); Korybut i Pogoń Ruska z mitrą (Wiśniowieckich oraz Światopełk-Czetwertyńskich). Ślad po piątej pieczęci. Tekst nieco wyblakły, ale czytelny. Zbrązowienia i niewielkie ślady użytkowania (nadarci, przetarcia, zagięcia i drobny ubytek poza tekstem na odwrocie powstały po wykruszeniu się podłoża lakowego odciskanych pieczęci). Stan ogólny dobry.

- 128. Książki Zykowicz Piotr**, sędzia grodzki włodzimierski. Odesłanie od sądu grodzkiego włodzimierskiego do Trybunału Koronnego sprawy pomiędzy książętami Adamem Aleksandrem Sanguszką a Władysławem Dominikiem Zasławskim o zapłatę 70 tys. złp., dat. Łokacz 10 XI 1649. Autografy („Piotr Zykowicz Książki”; „Adam z Burkat Burkuzky”). Pieczęcie herbowe odcisnięte przez papier. Dwa bifolia, s. [4], 30,5 x 19,5 cm. 400,-

Z odręcznymi podpisami Piotra Zykowicza Książkiego, jako sędziego grodzkiego włodzimierskiego oraz Adama z Burkat Burkackiego, pisarza sądowego tamże. Język polski. Sprawa finansowa pomiędzy wojewodą wołyńskim a wojewodą krakowskim, pochodzącymi z wielkich rodów ruskich, o nieoddanie 70 tys. złp. przysądzonych dekretem trybunalskim 3 IX 1647 r. Dotyczy również rodu Leszczyńskich z Wielkopolski. Widoczne odciski sygnetowe herbów Kościeszka i Odrowąża. Ślady składania i użytkowania (przybrudzenia lub zbrązowienia), poza tym stan dobry.

- 129. Koniecpolski Jan** (1635-1719), wojewódzic bełski, późniejszy koniuszy koronny, wojewoda braclawski i sieradzki. Uгода z Piotrem Przeradowskim, podstolim różańskim i jego małżonką w sprawie pewnych sum, dat. Lublin 19 XI 1689. Autografy deputatów Trybunału Koronnego. Pieczęć z herbem Pobóg (w laku). Bifolium, 32,0 x 29,5 cm. 500,-

Z odręcznymi podpisami Jana Koniecpolskiego oraz Piotra i Franciszki ze Stadnickich małżonków Przeradowskich oraz deputatów Trybunału Koronnego w Lublinie: Franciszka Prażmowskiego, sekretarza w. kor. i przewodniczącego Tryb. Kor.; Hieronima Petrykowskiego, marszałka Tryb. Kor.; Jana Strzemeskiego; Albrechta Dembińskiego, z województwa krakowskiego; Franciszka Wężyka (Osińskiego) z ziemi wieluńskiej; Mikołaja Kossakowskiego z województwa podolskiego; Wojciecha Mocarського z województwa mazowieckiego; Samuela Józefa Orzechowskiego. Język polski. Autografy gdzieś wyblakłe (rozszyfrowane poprzez późniejsze dopiski). Odcisk pieczęci z herbem Jana Koniecpolskiego częściowo uszkodzony (niewielki uszczerbek i dziurka w papierze), ale czytelny. Zbrązowienia, ślady składania i niewielkie uszczerbki przy krawędzi, poza tym stan dobry.

- 130. Lubomirski Aleksander Michał** (1614-1677), ówczesny starosta sandomierski i zatorski, późniejszy koniuszy koronny i wojewoda krakowski. Wypis rejestru zaległości podatkowych z dóbr należących do starostwa sandomierskiego celem przedstawienia poborcy podatków Jugoszewskiemu z prośbą o zwolnienie z podatków. Autografy urzędowe („Stanisław Gorzachowski”; „Jan Rożycki”). Pieczęć starosty sandomierskiego odcisnięta przez papier. Karta, 29,5 x 20,0 cm. 500,-

Z odręcznymi podpisami w imieniu starosty sandomierskiego: Stanisława Gorzachowskiego, podstarościego i sędziego grodzkiego sandomierskiego; Jana Rożyckiego, pisarza grodzkiego sandomierskiego; sprawdził Mielicki. Język polski. W zaświadczeniu mowa o zniszczonych domach, karczmach i browarze we wsiach Dułtów, Żedzianowice i Trzcianka znajdujących się w posiadaniu potomków Jana Mieleckiego. Odcisk pieczęci z herbem Lubomirskich Szreniawa czytelny. Ślady składania i zbrązowienia, poza tym stan dobry.

- 131. Sanguszko Adam Aleksander** (1590-1653), wojewoda wołyński. Wyrok Trybunału Litewskiego przyznający Adamowi Aleksandrowi Sanguszcze tzw. zysk na Krzysztofie Kiszce, cześniku litewskim, w sprawie o niezapłacenie 10 000 złp., dat. Wilno 3 VI 1634. Autografy deputatów Trybunału Litewskiego i pieczęć trybunalska odcisnięta przez papier. Karta, 32,5 x 20,0 cm. 500,-

Z odręcznymi podpisami członków Trybunału Litewskiego: Adama Macieja Sakowicza, jako marszałka trybunalskiego; Marcjana Giedroicia, podstolego połockiego i deputata wileńskiego; Stanisława Andrzeja Mokrzeckiego, deputata lidzkiego; Adama Kołycza, deputata grodzieńskiego; Krzysztofa Szuszkę, podkomorzego i deputata kowieńskiego; Jana Sebastiana Kęsztorta, deputata żmudzkiego; Mikołaja Mleczo, podkomorzego i deputata oszmiańskiego; Stefana Rypińskiego, deputata woj. połockiego; Jana Olędzkiego, deputata wołkowyskiego. Język ruski, autografy przeważnie w jęz. polskim. Ślady składania, przetarcia w miejscu złożenia oraz zbrązowienia. Pieczęć trybunalska zatarta. Tekst czytelny, a podpisy w przeważającej części wyraźne. Stan ogólny zadawalający.

- 132. Santacroce Andrea** (1655-1712), nuncjusz apostolski w Polsce. Wyrok w sprawie dziesięcin kościelnych przysługujących parafii leżącej koło Brasławia w diecezji wileńskiej, dat. Warszawa 19 IX 1695. Autografy urzędników nuncjatury apostolskiej w Warszawie. Pieczęć nuncjusza (odcisnięta przez papier). Bifolium, s. [4], 33,5 x 22,0 cm. 200,-

Z odręcznymi podpisami Franciscusa Bentinusa, audytora generalnego i sędziego oraz kancelisty Adalbertusa Skwarczyńskiego. Język łac. Dotyczy sporu o dziesięcinę pomiędzy plebanem Szukiewiczem a ciwinem wileńskim Jerzym Tyszkiewiczem (zm. 1702), starostą abelskim. Adnotacja Jana Tołściwicka, protonotariusza apostolskiego o sporządzeniu kopii dokumentów wyroku. Ślady składania, drobne zagięcia na obrzeżach i zbrązowienia, poza tym stan bardzo dobry (razem z pieczęcią).

- 133. Sobieska Katarzyna z Grudzińskich**, wzmiankowana 1588-1629. Umowa dzierżawy miasteczek Kobylin i Jutrosin z wsiami i folwarkami w województwie kaliskim z małżonkami Samuelem i Anną z Grudzińskich Chełmskimi, dat. 22 VII 1616. Autografy („Katarzyna z Grodni Sobieska”; „S. Chełmski” i „Anna z Grudni Chełmska”). Dwie pieczętki sygnetowe z herbami odcisnięte przez papier. Bifolium, s. [4], 33 x 20 cm. 500,-

Z odręcznymi podpisami Katarzyny z Grudzińskich Sobieskiej, Samuela Chełmskiego, jako dworzana JKMci oraz jego małżonki Anny z Grudzińskich. Język polski. Katarzyna z Grudni Grudzińska była wdową po Janie Konarskim, kasztelanie kaliskim i po Wojciechu Sobieskim, podkomorzym lubelskim. Odciski sygnetowe (dwa z trzech) z dobrze zachowanymi herbami figurującymi pod aktem – Grzymała Grudzińskich oraz Ostoja Chełmskich. Ślady składania, drobne naddarcia oraz minimalne zbrązowienia, poza tym stan dobry.

- 134. Sobieski Jan** (zm. 1713), stolnik przemyski, późniejszy stolnik koronny. Jan Sobieski wraz z żoną Cecylią z Wapowskich ustępuje prawo zastawne do miasteczka Rybotycze w ziemi przemyskiej Michałowi Makowieckiemu i jego żonie Barbarze z Kaskich, dat. Przemyśl 16 III 1695. Autograf („Michał Makowiecki”). Bifolium podwójne, s. [6], 31 x 19 cm. 300,-

Z odręcznym podpisem tylko jednej ze stron kontraktu. Szczegółowy kontrakt dzierżawny na dobra Rybotycze z przyległościami koło Dobromila w powiecie przemyskim, zastawionych uprzednio małżonkom Sobieskim przez Mikołaja z Sicina Sicińskiego, sędzica ziemskiego przemyskiego. Ślady składania, poza tym stan dobry.

- 135. Tyszkiewicz Teodor Dominik**, wojewodzie czernichowski. Zobowiązanie do zapłaty Emanuelowi Tyszkiewiczowi 6000 złp. długu pod zastaw dóbr Kodeń w ziemi żytomierskiej województwa kijowskiego, dat. Łohojsk 10 XI 1684. Autograf („Theodor Tyszkiewicz”) i dwóch pieczętarzy. Bifolium, 31,5 x 20 cm. 400,-

Z odręcznym podpisem Teodora Tyszkiewicza, jako wojewodzicy czernichowskiego oraz dwóch świadków-pieczętarzy: Bazylego Sasina Kaleczyńskiego i Floriana Hryniewicz-Sudnika. Język polski. Na odwrocie dodatkowe zobowiązanie pożyczkodawcy. Zbrązowienia oraz ślady użytkowania, poza tym stan dobry.

- 136. Woroniecki Korybut ze Zbaraża Michał** (zm. przed 1653), sędzia i podstarości włodzimierski. Ustąpienie w imieniu własnym i żony Katarzyny ze Stempkowskich na rzecz Jana Tarnowskiego i jego żony Elżbiety z Oleszków, praw do dóbr Tupają i Krasnodubie Dwór zastawionych przez Adama Aleksandra Sanguszkę, wojewodę wołyńskiego, dat. Włodzimierz [Wołyński] 5 VIII 1642. Autografy („Michał z Zbaraża Woroniecki”) i pieczętarze. Pieczęcie sygnetowe odcisnięte w papierze. Bifolium, 32 x 20 cm. 600,-

Z odręcznymi podpisami Michała ks. ze Zbaraża Woronieckiego, jako podstarościego włodzimierskiego oraz pieczętarzy Piotra Sosnowskiego Bołodzia (Bołódź), Jarosza Bielskiego i Iwana Bochszeńskiego. Język polski i adnotacja o wpisaniu aktu do ksiąg grodzkich włodzimierskich po rusku. Trzy wyraźne odciski pieczęci sygnetowych (z czterech) z herbami Korybut Woronieckich (złożony); Nałęcz Sosnowskich i Prus II (?) Bielskich (z inicjałami J.B.). Ślad po czwartym odcisku. Zbrązowienia i ślady składania, poza tym stan dobry.

(patrz ilustracja na stronie następnej)

– Kolegiata św. Jana w Warszawie –

- 137. [Warszawski ród Gizów]** – Potwierdzenie przez Mateusza Jagodowicza, wikariusza i oficjała generalnego warszawskiego oraz sekretarza królewskiego, zapisu czynszu wykupnego dokonanego przez Mikołaja Konstantego Gizę, pułkownika



136. M. Woroniecki Korybut ze Zbaraża. Przekazanie prawa do dóbr J. Tarnowskiemu. 1642.

królewskiego i jego żonę, Katarzynę Teofilę z Boymów oraz brata, Aleksandra Gizę, sekretarza królewskiego, dotyczącego sumy 1700 złotych, przeznaczonej na utrzymanie altarysty przy ołtarzu św. Zbawiciela w kolegiacie św. Jana Chrzciela, dat. 30 VIII 1658. Autografy sekretarza królewskiego („Mateusz Jagodowicz”) i notariusza („Karol Zabrzecki”). Pieczęć herbowa z herbem Ślepowron, odcisnięta w czerwonym wosku, umieszczona w metalowej puszce zawieszanej na sznurze. Dwa bifolia pergaminowe, 39,0 x 28,0 cm. 1800,-

Z odręcznymi podpisami Mateusza Jagodowicza, oficjała generalnego warszawskiego, sekretarza królewskiego oraz Karola Zabrzeckiego, notariusza apostolskiego i konsystorza warszawskiego. Język łaciński. Cała treść zapisu wspomnianego czynszu wykupnego z dn. 23 VIII 1658 została przytoczona z akt radzieckich miasta Starej Warszawy. Zapis ten został dokonany na prośbę Stanisława Żurawskiego, królewskiego sekretarza, wykonawcę testamentu wdowy po Mikołaju Gizie. Sznur spleciony z żółtych nici jedwabnych i przeciągnięty przez grzbień dokumentu, z przywieszoną doń metalową puszką. Zbrązowienia i przybrudzenia, zwłaszcza na krawędziach i na ostatniej karcie. Ślady składania, poza tym stan dobry. **Interesujący dokument związany ze Starym Miastem w Warszawie i możliwym rodem Gizów.**

- 138. Zadzik Jakub** (1582-1642), biskup chełmiński (od 1624 r.), biskup krakowski (od 1635 r.), kanclerz wielki koronny. Polecenie dla burmistrza i rajców miasta Krakowa wydania Hieronimowi Duninowi Brzezińskiemu, sekretarzowi kancelarii królewskiej i domownikowi kanclerza, nadanego mu przez króla prawem kaduka dobra pozostałego po Janiszewskim, złotniku krakowskim. Dat. 5 X 1633 r., **obóz pod Smoleńskiem**. Odcisk przez papier pieczęci nadawcy. Bifolium, 20,8 x 30,5 cm. 600,-

Z odręcznym podpisem biskupa Jakuba Zadzika. Język polski. Biskup Jakub Zadzik, znakomity dyplomata, jako pełnomocnik króla Władysława IV negocjował z Rosją warunki pokoju polanowskiego, kończącego wojnę polsko rosyjską 1632-1634. Dokument wydany w trakcie trwającego od września 1633 r. do lutego 1634 r. oblężenia Smoleńska przez wojska polskie, zakończony sukcesem króla polskiego. Drobnie zabrudzenia, ślady składania, ubytek fragmentu drugiej karty (bez szkody dla tekstu).

WIEK XVIII

- 139. Chłapowski Władysław (1691-1772),** dziedzic dóbr Szczepankowo w par. Dłużyna w pow. i województwie poznańskim. Komplanacja długu z kapitułą kolegiaty w Szamotułach, dat. Szamotuły 23 IX 1742. Autografy: „X. Wojciech Wyrwiński”, „Władysław Chłapowski”, „Maci. Wierusz Kowalski”. Bifolium, 22,2 x 20,5 cm. 400,-

Język polski. **Z odręcznymi podpisami Władysława Chłapowskiego,** Wojciecha Wyrwińskiego, proboszcza kolegiaty szamotulskiej i Macieja Wierusz Kowalskiego, świadka umowy. Umorzenie długu w wysokości 200 złp. przez kapitułę szamotulską Władysławowi Chłapowskiemu, niegdyś dziedzicowi (do 1736 r.) Szczepankowa. Ślady kilkakrotnego składania oraz pęknięcia w miejscu złożenia i drobne naddarcie krawędzi, poza tym stan dobry.

- 140. [Darłowo] –** Świadcstwo dobrego urodzenia dla Józefa Antoniego Noggera. Dat. 25 XI 1771 r., Rügenwalde [Darłowo]. Odcisk pieczęci miejskiej w czerwonym laku, pieczęcie tuszowe. Karta pap., 40,6 x 36,1 cm. 240,-

Burmistrz miasta Darłowa wydaje tzw. świadectwo dobrego urodzenia Józefowi Antoniemu Noggerowi, udającemu się w podróż w celu nauki rzemiosła. Język niemiecki, druk wypełniany ręcznie. Ślady składania, stan dobry.

- 141. Krasicki Jan (1704-1751),** kasztelan chełmski. **Rzewuski Michał Józef (1699-1769),** ówczesny pisarz polny koronny, późniejszy wojewoda podlaski i podolski. Ugoda Michała Rzewuskiego z Janem Krasickim w sprawie spadku po Janie Tarle, wojewodzie sandomierskim, dat. Krasieczyn 23 III 1750. Autografy („JfM. Rzewuski”; „Jan Krasicki”; „J. Krasicki”; „Bazyli z Unihowa Ustrzycki”). Pieczęcie herbowe Rogala i Pobóg (lakowe). Bifolium, 34,5 x 20,5 cm. 700,-

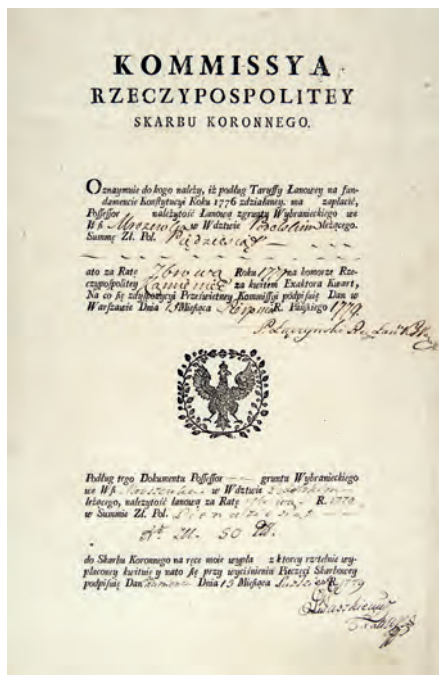
Z odręcznymi podpisami Michała Józefa Rzewuskiego, pisarza polnego koronnego oraz Jana i Jacka hr. Krasickich, a także występujących w charakterze świadków kasztelana przemyskiego Bazylego z Unihowa Ustrzyckiego (1715-1751) i urzędników przemyskiego grodu, w tym Stanisława Gumowskiego. Dotyczy dóbr Rokitnica Dolna i Tuligłowy koło Jarosławia. Bracia Krasiccy zobowiązują się m.in. uzyskać plenipotentję od pozostałych braci i krewnych wyliczonych w akcie. Pieczęcie rodowe Krasickich (Rogala z mitrą) i Rzewuskiego (Pobóg) odcisnięte w laku. Uszkodzenia dokumentu (rozerwany arkusz bifolium), ślady składania, nadpęknięcia i drobne ubytki przy krawędziach oraz niewielki ubytek tekstu. Stan ogólny dobry.
(patrz ilustracja na stronie następnej)

- 142. Ogińska Helena z Ogińskich (1700-1792),** kasztelanowa wileńska. List do Ludwiki Anny Borchowej, podkomorzyny inflanckiej. B.m. 19 X 1763 r. Z odręcznym podpisem Ogińskiej. K. [1], 23,0 x 19,0 cm. 400,-

Z autografem kasztelanowej. Język polski i francuski. Ogińska była jedną z najsłynniejszych dam swej epoki. Inteligentna i ocytana, niezwykle sprawna fizycznie, tańczyła i wygrywała turnieje rycerskie. W liście dziękuje za przesłanie gazety informującej o zgonie Augusta III i liczy na odpowiedniego następcę („Bóg da szczęśliwego następcę”). W imieniu swego męża Ignacego Ogińskiego prosi też o stałe nadsyłanie gazet. Ciekawy list z okresu bezkrólewia, traktujący o potrzebach posiadania drukowanych informacji bieżących. Stan dobry.



141. Ugoda M. Rzewuskiego z J. Krasickim.



143. Podole. Podatek łąnowy. 1779.

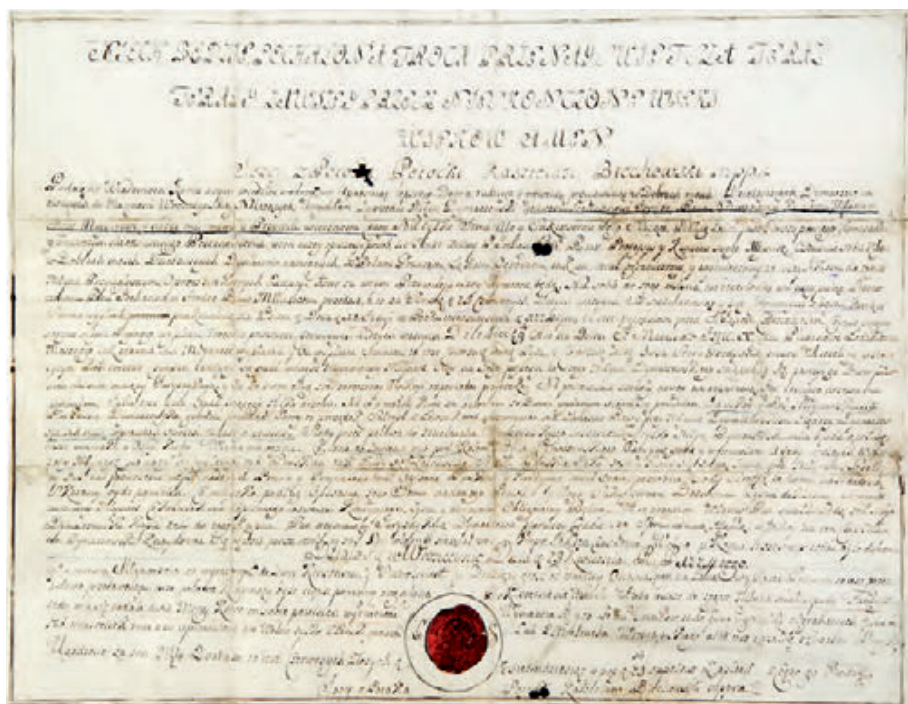
- 143. [Podatek łąnowy]** – Kommissya Rzeczypospolitej Skarbu Koronnego. Pokwitowanie na sumę 50 zł z tytułu podatku łąnowego z gruntu wybranieckiego we wsi Mrozewka w województwie podolskim za ratę wrześniową (kwartalną) r. 1779. Formularz drukowany, ręcznie wypełniany. Autografy („Łączyński, Reg. Łan.”; „Iwaszkiewicz, Exaktor”). Karta, 34,5 x 19,5 cm. 150,-

Z odrębnymi podpisami regenta łąnowego i egzekutora województwa podolskiego. Pokwitowanie urzędowe z tytułu kwartalnej raty podatkowej na pieczęcie. Formularz rubrykowany. W części centralnej orzeł Rzeczypospolitej. Na odwrocie podpis z epoki: „P. Mayzel”. Ślady składania i drobne przybzdurzenia na obrzeżach, poza tym stan dobry. (patrz ilustracja)

– Potoccy w Wielkopolsce –

- 144. Potocki Józef** (ok.1710-1781), kasztelan biechowski. Kontrakt użytkowania młyna wodnego w Dymaczewie k. Mosiny w pow. poznańskim Johannowi Jorgowi Raur, sporządzony w uroczystej formie dużego dyplomu. Wronczyn 23 IV 1774 r., autograf Józefa Potockiego, pieczęć lakowa z herbem Pilawa i Wysogota (Zakrzewskich). Karta 43 x 55,5 cm. 600,-

Autograf kasztelana Józefa Potockiego i jego syna Stanisław Kostki. Józef Potocki użycza młyn Johannowi Jorgowi Raur, majstrowi młynarskiemu wraz z „polami, gruntami, łąkami, ogrodami” za 75 zł czterowych. Młynarz został zobowiązany do wypłacania plebanowi czyszu w postaci żyta i owsa. Zezwala mu się na budowę stodoły z drzewa pańskiego. Zabrania się łowić ryb oraz kupowania piwa i gorzałki wyrobionej poza majątkiem. Na odwrocie notatka sporządzona przez Stanisława Kostkę Potockiego mówiąca o zrzeczeniu się części dochodów z dzierżawy młyna. Rzadka forma wielkopolska.



144. Józef Potocki. Akt dzierżawy młyna. 1774.

skiego dokumentu, dotycząca kasztelana, pochowanego w poznańskim kościele karmelitów. Podkreślenia ółwkiem w tekście, częściowo z epoki. Po konserwacji, pieczęć lekko ukruszona. (patrz ilustracja)

- 145. [Regiment Piesz Ordynacji Rydyńskiej]** – Skwitowanie z pretensji Aleksandra Szembeka, generała adiutanta JKM przez płk. de Hofsona, nowego szefa Regimentu Pieszego Ordynacji Rydyńskiej, dat. Rydzyna 5 I 17[81]. Autograf („R. De Hofson, pułk.”). Pieczęć pułku (lakowa). Bifolium, 35 x 21 cm. 250,-

Z odręcznym podpisem płk. de Hofsona (Hossona). Aleksander Szembek (ok. 1739-1806) w atmosferze bliżej nieokreślonego skandalu odszedł w 1780 r. z dowództwa pułku. Niniejszy dokument wydany na jego żądanie w imieniu nowego dowódcy regimentu poświadcza brak jakichkolwiek pretensji wobec byłego szefa. Wyraźny odcisk pieczęci lakowej z herbem Rzeczypospolitej i herbem książąt Sułkowskich, fundatorów pułku i inskrypcją „Pieczęć Regimentu Pieszego Ordynacji Sułkowskich 1775”. Na papierze ze znakiem stemplowym. Zbrązowienia, poza tym stan dobry. (patrz ilustracja na stronie następnej)

- 146. [Tatarzy polscy]** – Końcowy fragment kontraktu zastawu dóbr Gudziany w województwie trockim, zawartego między Szabanem Chalembikowiczem i jego żoną, Ewą z Lassowiczów, Tatarami z województwa trockiego, a Dominikiem Pawłowskim i jego żoną, Marianną z Rumkowiczów. Dat. 29 IV 1741 r., b.m. Karta pap. 20,3 x 17,0 cm. 150,-

Język polski. Z tyłu podpisy, w tym jeden zapisany alfabetem arabskim. Założenie i zabrudzenie papieru.



145. Regiment Ordynacji Rydzyskiej. 1781.



147. M. Wiśniowiecki. Listy. 1714.

- 147. Wiśniowiecki Michał Serwacy** (1680-1744), hetman wielki litewski, późniejszy kanclerz wielki litewski i wojewoda wileński. Dwa listy do magnatów polskich, dat. Wrocław 26 IV 1714. Autograf („M.Xze Wiśniowiecki, HWWXL”). Dwa bifolia, s. [2], [4], 18,5 x 14,0 cm oraz oryginalna koperta z herbem (6,5 x 10,5 cm). 600,-

Pismo odręczne Michała ks. Wiśniowieckiego. Język polski. Pierwszy list był skierowany do kasztelana krakowskiego i hetmana wielkiego koronnego Adama Mikołaja Sieniawskiego (1666-1726). Drugi wysłany z taką samą datą do brata Janusza Antoniego ks. Wiśniowieckiego (1678-1741), wojewody krakowskiego. Oprócz spraw osobistych, dotyczy królewskiej amnestii. Listy powstały na emigracji we Wrocławiu, podczas której hetman prowadził ustawiczne negocjacje przez pośredników z królem Augustem II na temat warunków powrotu do kraju. Ślady składania i naturalne zbrązowienia. Koperta do hetmana koronnego adresowana w jęz. franc. Na odwrocie odcisk pieczętówki herbowej ze złożonym herbem hetmana litewskiego, zawierającym w poszczególnych polach herby jego przodków po kądzieli (nieco przytarty). Stan ogólny dobry.
(patrz ilustracja)

- 148. [Wojna północna w Polsce]** – „Bittere Klage über... Herrn General von Patkul”, niedat. [XVIII w.]. Bifolium, s. [3], 32,5 x 19,5 cm. 120,-

Gorzka prawda o żalosnej egzekucji generała Reinholda Patkula. Utwór wierszowany w 10 zwrotkach w jęz. niem. Odpis z epoki. Jan Reinhold von Patkul (1660-1707), przywódca ruchu szlachty inflanckiej przeciw Szwecji, w służbie rosyjskiej, inicjator zawiązania anty-szwedzkiego przymierza Saksonii z Carstwem Rosyjskim w 1700. Wydany Karolowi XII w 1706 przez Augusta II i stracony z rozkazu króla szwedzkiego w Kazimierzu Biskupim. Ślady składania i przybrudzenia (przykurzenia) na odwrocie, poza tym stan dobry.

- 149. [Wojna północna w Polsce]** – „Szlachta Solvite quae Sunt Respublicae...”, [ok. 1704-1709], s. [24], 21 x 16 cm. 300,-

Publicystyka polityczna doby wojny północnej powstała po sejmie w Lublinie w 1703 r. Pochodzi z okresu, kiedy po Rzeczypospolitej „grasują Szwedzi i Rosjanie”. Tekst w języku pol. pełnym zwrotów łacińskich. Autor ubolewa nad stanem państwa, szczególnie finansowym, gdzie źle opłacane nieliczne wojsko kraju nie broni, skutkiem czego najeżdżają go wrogowie. Utwór ten jest zbliżony do twórczości Stanisława Dunin-Karwickiego (1640-1724), posła na sejmy z województwa sandomierskiego i pisarza politycznego oraz reformatora. Odpis z epoki, z błędami przepisywającego, kolportowany po kraju w okresie wojny północnej. Drobne zbrązowienia, poza tym stan dobry.



150. Żagań. Świadectwo prawego urodzenia. 1723.

- 150. [Żagań]** – Świadectwo prawego urodzenia dla Barbary Elżbiety Heintzin. Dat. 18 VI 1723 r., Sagan [Żagań]. Karta pergaminowa o wym. 51,7 x 31,5 + 6 cm, przy dokumencie odcisk pieczęci miejskiej w czerwonym wosku, w zawieszonej na jedwabnej wstążce okrągłej puszcze drewnianej. 1000,-

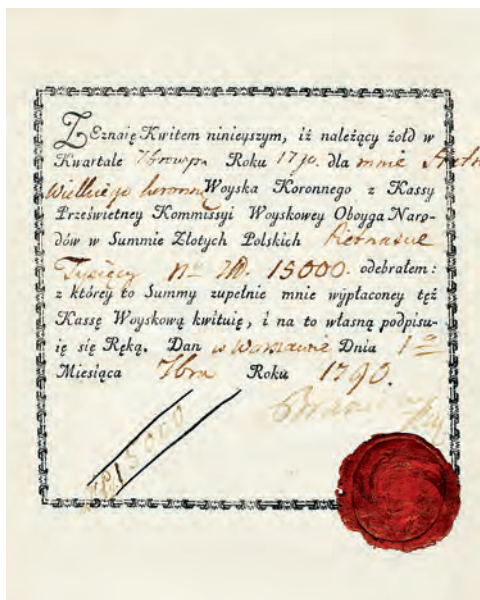
Burmistrz i rajcy miasta Żagania stwierdzają, że Godfryd Pfitzmann i Dawid Kuntze, mieszczenie żagańscy, złożyli przed nimi pod przysięgą oświadczenie potwierdzające prawe pochodzenie Barbary Elżbiety Heintzin, mieszczanki tegoż miasta. Język niemiecki. Pergamin złożony, niewielkie zabrudzenia, poza tym stan dobry.
(patrz ilustracja)

CZASY STANISŁAWOWSKIE

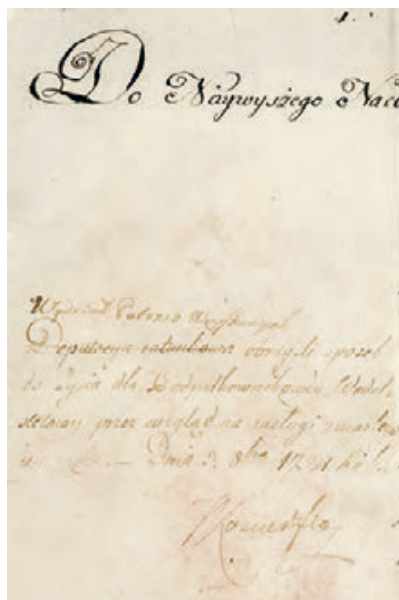
– Uczestnicy „czarnej procesji” –

- 151. [Bars Franciszek]** – Nobilitacja Franciszka Barsa y Tomasza Czecha. Wypis urzędowy z Konstytucji Sejmowej z 11 XI 1790 r. oblatowanej w księgach grodzkich warszawskich, nie dat. [Warszawa po 11 XI 1790]. Autografy urzędników kancelarii grodzkiej („Puchała”; „Rapiński”) i sucha pieczęć kancelarii. Bifolium, s. [2], 20 x 34 cm. 350,-

Akt nadania szlachectwa dla Franciszka Barsa (1760-1812), publicysty i dyplomaty oraz Tomasza Czecha (zm. 1807), obu ówczesnych członków palestry warszawskiej. Bars, związany z Janem Dekertem, współorganizował „czarną procesję”, od jego nazwiska wschodnia pierzeja warszawskiego rynku nosi nazwę Strony Barsa. Dokument zawiera pełny wypis nobilitacji uchwalonej konstytucją sejmową i sygnowanej przez członków deputacji konstytucyjnej,



152. F. K. Branicki. Pensja. 1790.



154. Kościuszko. Dokument. 1794.

oblatowanej w grodzie warszawskim (akta nie zachowały się). Papier stemplowy. Ślady składania, poza tym stan dobry.

Lit.: Volumina Legum, t. IX, s. 190, nr 201; t. X, s. 341, nr 42.

- 152. Branicki Franciszek Ksawery** (1730-1819), hetman wielki koronny, późniejszy współtwórca konfederacji targowickiej. Pokwitowanie odbioru kwartalnej pensji z Kasy Komisji Wojskowej Obojga Narodów, dat. Warszawa 1 IX 1790. Formularz drukowany, ręcznie wypełniany. Autograf („Branicki, HWK”). Pieczęć hetmańska (lakowa). Karta, 23 x 18 cm. 2500,-

Z odręcznym podpisem Franciszka Ksawerego Branickiego, jako hetmana wielkiego koronnego. Język pol. Pokwitowanie odbioru 15 000 złotych polskich za III kwartał 1790 r. Odcisk pieczęci hetmańskiej z herbem Korczak i panopliami pod koroną hrabiowską [!] (Braniccy używali tytułu hrabiowskiego bez żadnego nadania – zatwierdzony w Rosji dopiero przeszło 50 lat później bez przedstawiania dowodów, które zaginęły w Polsce w czasie powstania 1794 r.). Druk w ozdobnej ramce. Lekkie zagniecenia, pieczęć nieco przytarta, ale czytelna. Stan ogólny dobry. Patrz poz. 261. (patrz ilustracja)

- 153. [Gliński – Malewicz]** – Rehabilitacja urodzonych Glińskiego y Malewiczów. Wypis urzędowy z Konstytucji Sejmowej z 11 XI 1790 r. oblatowanej w księgach grodzkich warszawskich, nie dat. [Warszawa po 11 XI 1790]. Autograf urzędnika kancelarii grodzkiej („Swieszewski”) i pieczęć (sucha) tejże kancelarii. Bifolium, s. [2], 20 x 34 cm. 350,-

Dotyczy Augustyna Feliksa Glińskiego z Zawadowa (1762-1828), syna Augustyna (nobilizowanego w 1768, a następnie pozbawionego szlachectwa), urzędnika Skarbu Koronnego oraz Józefa i Tomasz Malewiczów, zasłużonych urzędników Komisji Edukacji Narodowej, których przodkowie utracili prerogatywy stanu szlacheckiego. Zawiera pełny wypis przywrócenia do stanu szlacheckiego uchwalonego konstytucją sejmową i oblatowanego w grodzie warszawskim. Papier stemplowy. Tytuł na ostatniej stronie. Ślady składania i ubytki, poza tym stan dobry.

Lit.: Volumina Legum, t. IX, s. 191, nr 204; t. X, s. 341, nr 42.

– Rękopis Tadeusza Kościuszki –

- 154. Kościuszko Tadeusz** (1746-1817), Najwyższy Naczelnik Siły Zbrojnej Narodowej. Adnotacja Naczelnika na podaniu wdowy po ppłk. Wedelsztecie, dat. 3 i 4 X 1794. Autograf („T. Kościuszko”). Bifolium, s. [2], 33 x 21 cm. 7000,-

Z odręcznym tekstem Tadeusza Kościuszki jako Najwyższego Naczelnika, liczącym przeszło dwadzieścia wyrazów, z datą i autografem na marginesie pisma. Pismo wdowy po zmarłym oficerze 1 Regimentu Wojsk Koronnych Bogumile Wedelsztecie (1756-1794). Wdowa, prosząc o pomoc materialną dla osieroconej trójki dzieci (chłopiec 12-letni chce iść do wojska i walczyć), opisuje nieuczciwą politykę awansowania w wojsku (kupowanie rangi), której ofiarę padł jej mąż, pozostawiając dzieci bez środków do życia. Polecenie zajęcia się tą sprawą napisał własnoręcznie na dokumencie Kościuszko, przekazując ją do pozytywnego załatwienia Wydziałowi Potrzeb Wojskowych. Na odwrocie adnotacje urzędowe związane z pismem i jego zaszeregowaniem. Dokument po konserwacji (minimalne ubytki liter w piśmie kaligrafowanym). Pismo Tadeusza Kościuszki minimalnie wyblakłe, w całości wyraźne i czytelne.

Lit. Akta Powstania Kościuski, t. III, Wrocław 1955, s. 112; Oficerowie wojska koronnego 1777-1794, cz. 3: Piechota. Warszawa 1998, s. 81.

(patrz tablica XII oraz ilustracja)

- 155. Pac Michał Jan** (1730-1787), generał wojsk litewskich, marszałek konfederacji barskiej, poseł na sejm, właściciel dóbr Dowspuda i zamku Krzyżtopór. List do Ludwiki Anny z Zyberków Borchowej, podkanclerzyny koronnej. Horodyszcze, 13 XI 1768 r. Z podpisem Paca. K. [2], 23,5 x 19,0 cm. 600,-

Z autografem autora. Język polski. W obszernym liście Pac wyjaśnia swe powody przystąpienia do konfederacji barskiej. Jako obywatel i katolik ze względu na „uciski krajowe” przystępuje do działania. Pozostaje na Litwie i nie chce mieszkać w Warszawie z powodu „większej przykrości”. Ponieważ Pac i Borchowa mieli sąsiadujące ze sobą pałace na ul. Miodowej (obecnie Ministerstwo Zdrowia i Pałac Arcybiskupów Warszawskich), czynią sobie wzajemne uprzejmości. Pac obiecuje ponaglić Karola Radziwiłła „Panie Kochanku” właściciela manufaktury urzecko-nalibockiej w sprawie nowych szkół do pałacu podkomorzyny. Pieczęć tuszowa „Warklany”. Stan dobry.

- 156. [Wielhorski Michał]** (ok. 1731-1814), kuchmistrz wielki koronny, poseł konfederacji barskiej do Francji i pisarz polityczny]. Des pièces présentées à la Cour de Versailles, sur les affaires de Pologne fait le 17 7^{bre} 1771 [17 IX 1771]. Cztery bifolia, s. 14, luźne karty, 33,0 x 21,5 cm. 600,-

Dokumenty przedstawione na dworze w Wersalu, dotyczące spraw Polski. Spisane 17 IX 1771. Obszerny wywód w języku franc. autorstwa Michała Wielhorskiego, oficjalnego przedstawiciela konfederacji barskiej przy dworze francuskim (od 1770 r.), poświęcony nielegalności panowania Stanisława Augusta i wszelkich ustaleń politycznych, jakie nastąpiły po śmierci Augusta III w 1763 r. Napisany dla monarchy francuskiego w celu uzyskania oficjalnego poparcia Francji (a pośrednio również Austrii) dla ogłoszenia bezkrólewia. Autor pisma działał m.in. na rzecz wyniesienia na tron polski kandydata króla francuskiego. Treść pisma stanowi znacznie poszerzoną formę podobnego memoriału złożonego w czerwcu 1771 r. po ogłoszeniu przez konfederatów barskich bezkrólewia (do dziś w archiwum francuskiego MSZ). W półtora miesiąca później nastąpił zamach na króla polskiego i jego porwanie, które do reszty skompromitowało konfederację barską w oczach dworów europejskich. Niniejszego memoriału nie posiada archiwum francuskiego MSZ zawierające wiele pism poselstwa konfederacji barskiej. Na pierwszej karcie memoriału adnotacja dawnego archiwum („Polonica – 1771”). Ślady składania i drobne zbrązowienia i zagięcia na obrzeżach, poza tym stan dobry. **Rzadkie pismo polityczne z czasów konfederacji barskiej.**

RĘKOPISY XIX-XX WIEK

- 157. [Czasy napoleońskie]** – List nieznannej Antoniny do męża Xawerego z okresu napoleońskiego, niedat. [Austria 1805]. Autograf („Antonina”). Bifolium, s. [4], 22,5 x 18,0 cm. 120,-

List odręczny Polki ze środowiska arystokracji galicyjskiej do męża. Opisuje sytuację militarną i polityczną po klęsce Austriaków i Rosjan pod Austerlitz, oddaje nastrój tamtych dni, również na dworze cesarskim. Nieco miejsca poświęca sytuacji w Galicji w obliczu klęski Austrii (m.in. zachowanie Adama Kazimierza ks. Czartoryskiego). Interesujące świadectwo czasu, a zwłaszcza postawy arystokracji polskiej w Galicji w obliczu klęski monarchii Habsburgów oraz zmiany sytuacji politycznej w tej części Europy.

- 158. [Czasy napoleońskie]** – „Pretensje za Francuzów, jak przyszli do Warszawy...”, dat. [Warszawa] 28 III 1816. F. Zaleski (?). Bifolium, s. [2], 34 x 20 cm. 120,-

Pismo odręczne. Skarga starszego, sądząc z charakteru pisma, właściciela domów w Warszawie na Francuzów, których zakwaterowanie w okresie Księstwa Warszawskiego przyniosło mu ogromny uszczerbek finansowy. Szczegółowy spis strat wraz z ich szacunkiem na kwotę 3256 dukatów. Obejmuje kilkadziesiąt pozycji od sprzętów domowych po „karetę i konie na spaceru Francuzów”. Ślady składania, poza tym stan dobry.

- 159. Czartoryski Adam Jerzy (1770-1861)**, prezes Rządu Tymczasowego w powstaniu listopadowym, przywódca obozu Hôtel Lambert. List do niewymienionego z nazwiska wysokiego urzędnika saskiego, zawierający prośbę o zezwolenie Karolowi Sienkiewiczowi na poszukiwanie materiałów do historii Polski w archiwach Drezna, Lipska i Wittenbergi. Dat. 18 V 1821 r., Paryż. Z odręcznym podpisem Czartoryskiego. Karta pap. 18,0 x 2,0 cm. 300,-

Język francuski. List dotyczy **Karola Sienkiewicza** (1793-1860), poety, historyka i wydawcy. Od 1816 r. Sienkiewicz pracował jako bibliotekarz Adama Jerzego Czartoryskiego w Puławach i Sieniawie. W latach, których dotyczy list (1819-1822), Sienkiewicz studiował bibliotekarstwo w Paryżu, a następnie przez Szwajcarię i Niemcy powrócił do Puław, gdzie był osobistym sekretarzem Czartoryskiego (od 1830 r. wraz ze swym mecenasem na emigracji we Francji). Dołączony oderwany fragment wysłanego w dniu 25 III 1789 r. z Warszawy listu Adama Kazimierza Czartoryskiego (ojca Adama Jerzego) z jego podpisem. Ślady składania, drobne zagięcia pap., poza tym stan dobry.

- 160. Gruszczyńska Katarzyna.** „Jaśnie Wielmożna Hrabino Dobrodzieyko!”, z datą 3 I 1848. Autograf („Gruszczyńska”). Bifolium, s. [3], 29,5 x 20,5 cm. 200,-

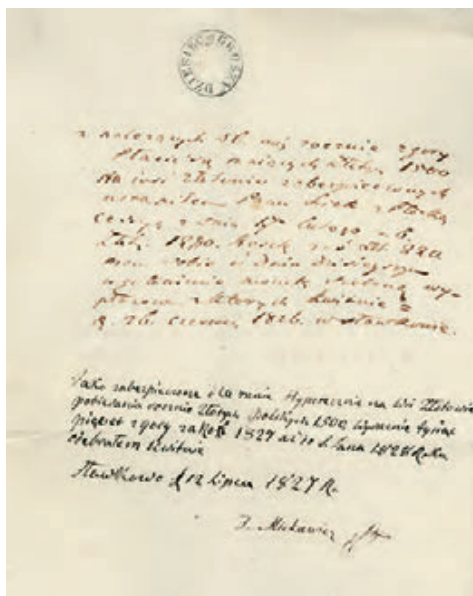
Pismo odręczne Katarzyny Gruszczyńskiej. List znajomej ziemianki do Klementyny z hr. Potockich Mateuszowej hr. Miączyńskiej (1811-1878) z Pieniak. Dotyczy możliwości uzyskania posady dla znajomego wdowca-ziemianina z sześciorgiem dzieci, dotkniętego klęską rabacji galicyjskiej. Nadawczyni listu była znajomą hrabiny z pobytu w Truskawcu. Nietypowe imiona jej dzieci (Alfonsyna, późniejsza Dzieduszycka) pozwoliły na identyfikację adresatki. Ślady składania, poza tym stan bardzo dobry.

- 161. [Klepaccy herbu Strzemię]** – Wypis z ksiąg szlacheckich wywodu rodziny urodzonych Klepackich herbu Strzemię, dat. Wilno... 1822. Autografy urzędników. Herb kolorowy (akwarela, gwasz). Pieczęć Zgromadzenia Szlacheckiego Gubernii Litewsko-Wileńskiej odcisnięta przez papier. Bifolium, s. [4], 5,5 x 22,5 cm. 600,-

Z odręcznymi podpisami urzędników Zgromadzenia Józefa Strumiłło, Adama Baranowicza i L. Szylinga. Wywód szlachectwa Klepackich został przeprowadzony w 1804 r. przed Deputacją Wywodową Szlachecką Gubernii Litewsko-Wileńskiej. Dotyczy potomków Szymona, syna Bartłomieja (1688) – Józefa z synami Onufrym Wincentym i Piotrem Kazimierzem; Kazimierza, Adama, Wincentego, Marcina i Jerzego (wszyscy synowie Jerzego). Odcisk pieczęci w języku polskim z orłem carskim i Pogonią. Ślady składania i przetarcia w miejscu złożenia, dawne podklejenia dokumentu. Dołączono ozdobną wizytówkę z 2 poł. XIX w. w jęz. rosyjskim na nazwisko: „Władysław Jesifowicz Klepackij” z koroną szlachecką.
(patrz ilustracja)



161. Klepaccy herbu Strzeżenie. 1822



164. F. Mickiewicz. Dokumenty. 1827.

– Pismo naczelnego wodza w powstaniu listopadowym –

- 162. Krukowiecki Jan** (1772-1850), generał Wojsk Polskich, prezes rady ministrów i naczelny wódz powstania listopadowego 1831. „Rys krótki dn. 15 sierpnia 1831 r. zrobiony przez gen. Krukowieckiego pg przypomnień jeszcze jego pamięci przytomnych...”, dat. Wołogda 9 VI 1833. Autograf („Hrabia Jan Krukowiecki”), s. [14], poszyt, 35,5 x 21,5 cm. 4000,-

Pismo odręczne Jana hr. Krukowieckiego, jako generała dywizji Wojsk Polskich. Pieczęć: „Z Biblioteki Wiktora Krypskiego” na obwolucie późniejszej. Zawiera szczegółowy opis udziału autora w tłumieniu zaburzeń ludu warszawskiego po wypadkach w Warszawie z 15/16 sierpnia 1831 r. Generał gani nieudolność poszczególnych generałów i Rządu Narodowego wraz z upadkiem tego ostatniego oraz opisuje niesnaski przy wyborze Naczelnego Wodza po ucieczce gen. Skrzyneckiego. Istotny fragment z dziejów powstania. Autor opracowania pozostawił po sobie spore archiwum oraz kilkuczęściowy dziennik „Journal de ma captivité depuis le 4 Novembre 1831” (obecnie w BUW), w którym zamieścił głównie uwagi z podróży i niewoli w Wołogdzie, gdzie znalazł się wraz z kilkoma innymi generałami po upadku powstania. Pierwsza karta luzem. Ślady składania, drobne zagięcia i ślady atramentu, późniejsze podkreślenia w tekście, poza tym stan dobry. **Rzadkość!** (Patrz tablica XV)

- 163. Łoziński Walery** (1837-1861), pisarz i publicysta galicyjski, autor „Zaklętego dworu”. Czarny Matwij. Fragment końcowy rękopisu, ok. 1860. Autograf („Walery Łoziński”). Karta, 17,5 x 25,0 cm. 360,-

Pismo odręczne Walerego Łozińskiego (drobnym maczkiem). Obejmuje przedostatnią kartę rękopisu powieści z końcowymi partiami rozdziału XXI. Maksym Borba oraz fragment rozdziału XXII. Epilog (w druku ok. 8 stron pierwszego wydania powojennego z 1956 r. w ramach „Dzieł wszystkich” autora). Pierwodruk ukazał się w dodatku do lwowskiego czasopisma literackiego „Kółko Rodzinne” w 1860 r. (pierwsza edycja książkowa – Gródek Jagielloński 1892). „Czarny Matwij” to powieść sensacyjno-przygodowa z elementami historyczno-romantycznymi oraz elementami powieści grozy. Akcja

osadzona została na tle życia codziennego ludu górskiego w galicyjskich Beskidach na pograniczu polsko-słowackim. Ślady składania i drobne zagięcie narożnika, poza tym stan dobry.

- 164. Mickiewicz Franciszek** (1796-1862), najstarszy brat Adama Mickiewicza, uczestnik powstania listopadowego w randze porucznika, m.in. rządcą Nowogródka 1830 i kawaler srebrnego Krzyża Wojskowego (Virtuti Militari), późniejszy autor pamiętnika do dziejów rodziny. Dwa pokwitowania z tytułu otrzymania rocznych sum zabezpieczonych na dobrach Złotniki, dat. Sławkowo 26 VI 1826 i 12 VII 1827. Autograf („F. Mickiewicz”). Bifolium, 36 x 21 cm. 360,-

Z odręcznym podpisem Franciszka Mickiewicza, brata wielkiego Adama. Pierwsze pokwitowanie zawiera cesję na rzecz innej osoby. Sławkowo i Złotniki leżą koło Szeźnia w pow. mławskim. Dokument na papierze z opłatą stempową. Ślady składania i drobne zagniecenia przy krawędzi. Stan dobry. (patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 165. Mickiewicz Władysław** (1838-1926), najstarszy syn Adama Mickiewicza, działacz na emigracji, fundator Księgarni Luksemburskiej i Muzeum Adama Mickiewicza w Paryżu. List do nieznanego odbiorcy, dat. Paryż 2 I 1868. Autograf („Ladislav Mickiewicz”). Karta, 20,5 x 13,5 cm. 450,-

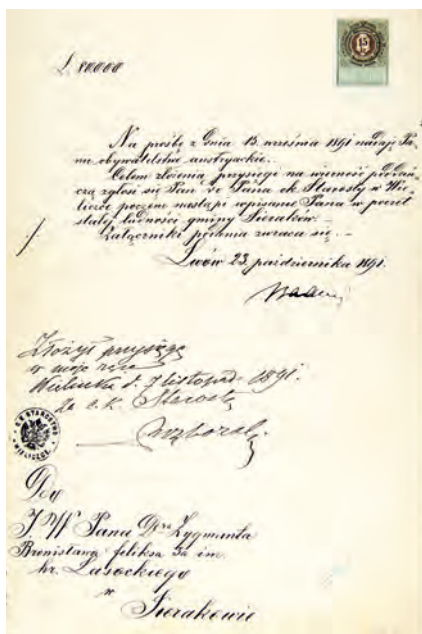
Pismo odręczne Władysława Mickiewicza. Język franc. Autor pisma prosi w imieniu przyjaciela Bronisława Zaleskiego o przyjęcie albumu „Dzieła Ruysdaela” oraz o wspomnienie tegoż w czasie spotkania „Les Débats”. Bronisław Zaleski (1819-1880), pisarz, sekretarz Towarzystwa Historyczno-Literackiego w Paryżu, znany grafik emigracyjny, autor m.in. „Stępów Kirgiskich” (patrz poz. 354). Ślad po złożeniu, poza tym stan bardzo dobry.

- 166. [Namiestnicy Galicji] – Badeni Kazimierz** (1846-1909), namiestnik Galicji, późniejszy premier Austro-Węgier. **Piniński Leon** (1857-1938), namiestnik Galicji, profesor prawa rzymskiego i późniejszy rektor UJK we Lwowie. **Potocki Andrzej** (1861-1908), namiestnik Galicji. Pisma urzędowe do Zygmunta hr. Lasockiego, dat. 1891-1903. Autografy („Badeni”; „Piniński”; „Potocki”). Pieczęcie (tuszowe, suche tłoki). Bifolia, różne formaty (34-31 cm). 500,-

Z odręcznymi podpisami kolejnych namiestników Galicji Kazimierza hr. Badeniego (1), Leona hr. Pinińskiego (3) i Andrzeja hr. Potockiego (2). Zbiór pism urzędowych kierowanych do dr praw Zygmunta hr. Lasockiego przez kolejnych namiestników Galicji lub ich zastępców oraz starostów (wielickiego i stanisławowskiego). Język w większości polski. Zawierają m.in. informację o nadaniu hr. Lasockiemu obywatelstwa austriackiego, dat. Lwów 23 X 1891, nominację na c.k. komisarza powiatowego, starostę i sekretarza ministerialnego w Departamencie d/s Galicji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, a następnie Ministerstwa dla Galicji w Wiedniu. Zygmunt hr. Lasocki (1867-1948) był w okresie późniejszym członkiem austriackiej Rady Państwa i działaczem Polskiego Stronnictwa Ludowego, W 1918 r. pełnił funkcję naczelnika administracji Galicji, następnie do 1927 pracował w dyplomacji. Pisma przeważnie zaopatrzone w suchy odcisk pieczęci Namiestnictwa we Lwowie. Ślady niewielkich przybrudzeń, zażółcenia, poza tym stan dobry. (patrz ilustracja)

- 167. [Obchody rocznicy powstania kościuszkowskiego 1794 r.]** – Odezwa Komitetu Obchodu Setnej Rocznic w r. 1894, dat. Kraków 10 I 1894. Autografy („Juliusz Kossak”, „Aleksander Gierymski”, „Włodzimierz Tetmajer” i inni). Pieczęć Komitetu, pieczęćki herbowe. Dwa bifolia, s. [5], 34,0 x 21,5 cm, poszyt. 5000,-

Z odręcznymi podpisami m.in. Tadeusza Błotnickiego (1858-1928), rzeźbiarza; **Walerego Eljasza-Radzikowskiego** (1840-1905), malarza i fotografa; **Aleksandra Gierymskiego** (1850-1901), malarza; **Władysława Leopolda Jaworskiego** (1865-1928), prof. UJ, późniejszego prezesa NKN; **Juliusza Kossaka** (1824-1899), malarza; **Augusta Sokołowskiego** (1846-1921), prof. UJ, historyka; **Włodzimierza Tetmajera** (1861-1923), malarza i grafika Młodej Polski i innych. Autografy obejmują łącznie



166. Namiestnicy Galicji. Autografy.



170. Towarzystwo Rolnicze w Królestwie Polskim.

przeszło 100 osób, głównie obywateli miasta Krakowa. Treść stanowi patriotyczny apel wzywający do święcenia w Krakowie setnej rocznicy powstania narodowego 1794 r. Odcisk podłużnej pieczęci tuszowej na kartach: „Komitet Obchodu Setnej Roczniczy w r. 1894”. Całość przesznurowana czerwoną grubą nicią, której końce na odwrocie załakowano dwoma odciskami pieczęci z herbem Ślepowron pod koroną szlachecką. Zaplamienia względnie zażółcenia na kartach. Tekst i autografy czytelne. Stan ogólny dobry. **Unikat!!!**
(Patrz tablica XII)

- 168. Paskiewicz Iwan Fiodorowicz (1782-1856), generał feldmarszałek, ks. warszawski i namiestnik Królestwa Polskiego.** Pismo urzędowe do Marka Jegorowicza Albertowa, lubelskiego cywilnego gubernatora, dat. Warszawa 12/24 II 1846. Autograf („Graf Paskiewicz-Eriwański”). Bifolium, 32 x 20 cm. 500,-

Z odręcznym podpisem Iwana F. hr. Paskiewicza-Erywańskiego, jako księcia warszawskiego. Tajne pismo skierowane do gubernatora cywilnego warszawskiego w związku z rewolucją krakowską 1846. Namiestnik wspominał o dwóch wydarzeniach w Królestwie Polskim, jakie miały miejsce równoległe z rewolucją w Krakowie. Chodziło o wydarzenia w okolicach Miechowa („szajka” zaatakowała Kozaków) oraz atak innej „szajki” na Siedlce w nocy z 9/10 lutego 1846 pod dowództwem ziemianina Pantaleona Potockiego. Dalszą część pisma poświęcono sprawom podjęcia odpowiednich decyzji w guberni lubelskiej w porozumieniu z miejscowym naczelnikiem wojskowym oraz misji, jaką namiestnik powierzył oficerowi wysłanemu z niniejszym pismem do gubernatora lubelskiego (inspekcja powiatu zamojskiego nad granicą z Galicją). Adnotacje urzędowe na marginesach pismach, w tym notatka w jęz. pol. („poczyniono podobne zarządzenia...”) z inicjałami autografu („A...”). Ślady składania i kredki, grzbiet lekko rozerwany, poza tym stan dobry.

- 169. [Powstanie styczniowe 1863-1864] – Cztery nominacje dla poborców „Ofiary Narodowej” w powiecie piotrkowskim, nie dat. [1863]. Naczelnik Powiatu Piotrkowskiego Województwa Kaliskiego, s. [2]; [2]; [2]; [2], pieczęć powstańcza (tuszowa), 11 x 14 cm. 600,-**

Nominacje wydane dla ob. Kryze Wilhelma, Warchlińskiego Andrzeja, Wysockiego Daniela oraz Starozakonnego Mortki. Każda z nich zawiera listę podatników (od 11 do 45) z wyszczególnieniem sum należnych na skarb narodowy. Podatnicy o nazwiskach polskich, niemieckich i żydowskich. Podstawą finansową powstania był podatek ofiary narodowej, ściągany przez Rząd Narodowy od obywateli posiadaczy lub rozporządzających stałym dochodem. Podatek narodowy został wprowadzony przez Rząd Narodowy 8 IV 1863. Była to jednorazowa opłata od dochodu (0,5–10%) uzyskanego w 1862 r., oparta o zasady progresji. Poborca należał do osób objętych niniejszą listą. Pismo atramentowe z adnotacjami z epoki ołówkiem, co do praktycznego zrealizowania poboru. **Pieczęć okrągła z herbami Polski i Litwy oraz napisem w otoku: „Wojew. Kaliskie. Naczelnik Ptu Piotr.”.** Niektóre z nich noszą ślady składania, zażółcenia, podklejeń i dziurkowania na marginesie bez większego uszczerbku liter i cyfr oraz niewielkie zagięcia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

- 170. Towarzystwo Rolnicze w Królestwie Polskim.** Dyplom przyjęcia w charakterze członka czynnego Aleksandra Wojciechowskiego, dat. Warszawa 25 II 1859. No 1469. Autografy prezesa („Andrzej Zamoyski”) i sekretarza („W. Garbiński”). Dyplom w litografii („M. Fajans”), ręcznie wypełniany. Pieczęć Towarzystwa Rolniczego (suchy wyłtok). Karta, 38,5 x 27,5 cm. 500,-

Z odręcznymi podpisami Andrzeja hr. Zamoyskiego, jako prezesa i Władysława Garbińskiego, sekretarza Towarzystwa Rolniczego. Dyplom okolony ozdobną ramką z herbem dawnej Rzeczypospolitej i jej poszczególnych ziem, postaciami rolników oraz scenami pracy na roli. Towarzystwo Rolnicze (1858-1861) było kilkutysięczną organizacją ziemiańską, zajmującą się polityką rolną w Królestwie Polskim pod prezesurą Andrzeja hr. Zamoyskiego. Posiadacz dyplomu Aleksander Hermenegild Wojciechowski h. Jelita (1815-1893), ojciec założyciela Wołomina Henryka Konstantego (patrz poz. 191). Ślady składania i zbrazowienia. Odcisk pieczęci Towarzystwa Rolniczego w Królestwie Polskim z datą 1858 dobrze widoczny. Stan ogólny dobry. *(patrz ilustracja na stronie poprzedniej)*

- 171. Uruski Seweryn (1817-1890), hrabia, marszałek szlachty gub. warszawskiej.** List do niewymienionego w piśmie Ignacego Gierszt-Drużbackiego, właściciela dóbr Zameczek k. Opoczna. List w sprawie działalności adresata i nadawcy w Towarzystwie Rolniczym i uwłaszczenia chłopów. Dat. Warszawa, 1 I 1860 r. Z podpisem Uruskiego. K. [1], 27,5 x 21,0 cm. 400,-

Z odręcznym podpisem nadawcy. Autor był marszałkiem gub. warszawskiej, tajnym radcą, ochmistrem dworu carskiego, autorem herbarza. Zbudował na Krakowskim Przedmieściu pałac – obecnie jedna z siedzib Uniwersytetu Warszawskiego. Jego fortuna przez obie córki – Sapieżynę i Czetwertyńską przeszła do tych rodów. Autor przesyłał tom swego dzieła obejmujący artykuły autorów „za i przeciw rozwiązaniu kwestii włościańskiej”. Sprawa uwolnienia chłopów znalazła częściowe zakończenie w dekrete cara w 1861 r., odbierając polskim patriotom pierwszeństwo w realizacji zamysłu. Ślady składania, stan dobry. Patrz poz. 990, 991.

- 172. Wysocki Józef (1809-1873) – Wizytówka generała z odręczną adnotacją: „Le Général Wysocki”, o wym. 7,8x4,1 cm przyklejona do czarnego podkładu.** Dołączono drugie wydanie „Pamiętnika generała Wysockiego dowódcy Legionu Polskiego na Węgrzech z czasu kampanii węgierskiej z roku kampanii węgierskiej w roku 1848 i 1849” (Kraków 1888). 240,-

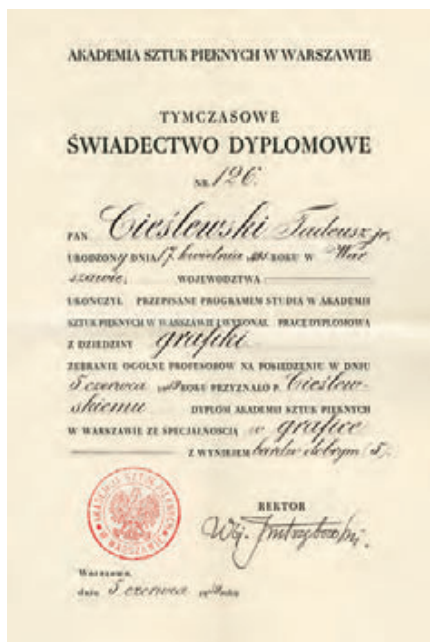
Generał Józef Wysocki (1809-1873) – działacz Towarzystwa Patriotycznego, uczestnik powstania listopadowego, powstania styczniowego oraz powstania węgierskiego 1848-1849. Stan dobry.

WIEK XX

- 173. Bierut Bolesław, Osóbka-Morawski Edward.** Dwa pisma Prezydenta KRN powołujące Jana Stańczyka na stanowisko ministra pracy i opieki społecznej w Rządzie Jedności Narodowej i odwołujące go z tej funkcji, dat. Warszawa



173. B. Bierut. Dokumenty. 1945.



174. T. Cieślowski. Dyplom ASP. 1939.

29 VI 1945 i 18 VII 1946. Maszynopisy na blankietach z nadrukiem urzędowym. Autografy („Bolesław Bierut”; „Osóbka Morawski”). Pieczęcie urzędowe. Karty [2], 29,5 x 20,5 cm, **oraz:**

Bierut Bolesław. List Prezydenta KRN do Jana Stańczyka w Nowym Jorku z podziękowaniem za życzenia noworoczne, dat. Warszawa 31 XII 1946. Autograf na blankiecie z nadrukiem. Karta, 20,5 x 14,5 cm. 450,-

Z odręcznymi podpisami Bolesława Bieruta (1892-1956), jako prezydenta KRN oraz **Edwarda Osóbki-Morawskiego** (1909-1997), jako prezesa Rady Ministrów Tymczasowej Rady Jedności Narodowej. **Pismo odręczne Bolesława Bieruta** w liście z życzeniami. Całość dotyczy Jana Stańczyka (1886-1953), w okresie międzywojennym działacza PPS, ministra pracy i opieki społecznej w rządach emigracyjnych Władysława Sikorskiego i Stanisława Mikołajczyka, który po 1944 r. przyłączył się do rządu lubelskiego. Po odwołaniu z funkcji ministra w 1946 r. był m.in. dyrektorem generalnym ds. społecznych w ONZ. Blankiet nominacyjny i odwołujący z nadrukiem: „Prezydent Krajowej Rady Narodowej”. Pieczęć okrągła z godłem Polski Ludowej – tuszowa i sucho tłoczona. Ślady składania, lekkie naddarcie przy krawędzi pisma pierwszego, poza tym stan bardzo dobry. (patrz ilustracja)

- 174. Cieślowski Tadeusz syn** (1895-1944), grafik. Dyplom ukończenia Akademii Sztuk Pięknych. 1939. K. [2], 30,0 x 20,0 cm. 500,-

Tymczasowe Świadcstwo Dyplomowe nr 126 Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, dat. Warszawa, 5 czerwca 1939 r. Druk wypełniany ręcznie, z pieczęcią ASP oraz odręcznym podpisem rektora Wojciecha Jastrzębowskiego. Dyplom zaświadcza o ukończeniu studiów „ze specjalnością w grafice” z wynikiem bardzo dobrym. **Dołączono dwa maszynopisy** podania do Sądu Grodzkiego w Warszawie, dat. Warszawa maj 1947 r., z wnioskiem o uznanie Tadeusza Cieślowskiego za zmarłego, złożonym przez jego żonę Zofię, z odręcznymi poprawkami. W podaniu informację, iż artysta po Powstaniu Warszawskim został wywieziony do Niemiec i tam zaginął. Wyjątkowe dokumenty związane z wybitnym polskim grafikiem. (patrz ilustracja)

- 175. Dąbrowska Maria** (1889-1965), pisarka. List do Jana Pierzchały, dat. Sopot 9 VII 1954. Pismo autorki wraz z autografem („Marja Dąbr.”) i adresowana koperta ze znaczkami, s. [2], 29,5 x 19,5 cm. 400,-

Pismo odręczne Marii Dąbrowskiej, również na zaadresowanej kopercie. List zawiera uwagi pisarki do świeżo wydanej powieści nadawcy pt. „Noce bez światła”, a w szczególności omawia potknięcia językowe, jakie zauważyła. W tym okresie Maria Dąbrowska spędzała miesiąc nad polskim morzem. Odbiorcą korespondencji był Jan Pierzchała (1921-2003), prozaik, poeta, dramaturg, redaktor „Trybuny Robotniczej” w Katowicach. Ślady składania, niewielkie załóżceniami, poza tym stan bardzo dobry.

- 176. Spychalski Marian** (1906 – 1980), przewodniczący Rady Państwa PRL (1968–1970), członek KC PZPR. List do tow. Jana Szydłaka, dat. 4 XII 1971. Autograf („M. Spychalski”). Karta, 30 x 21 cm. 300,-

Pismo odręczne Mariana Spychalskiego, marszałka Polski. Dotyczy zarzutów stawianych mu przez gen. broni Józefa Urbanowicza (1916-1989), wiceministra obrony narodowej i członka KC PZPR. W tym czasie Marian Spychalski w wyniku odejścia ekipy Władysława Gomułki został usunięty zarówno z Biura Politycznego KC PZPR, jak i z KC PZPR. Jan Szydłak (1925-1997), członek nowej ekipy rządzącej, był członkiem Biura Politycznego KC PZPR i sekretarzem KC PZPR. List na papierze listowym z drukowanym nagłówkiem imiennym nadawcy. Ślad po złożeniu, poza tym stan bardzo dobry.

LEGIONY. WOJSKO POLSKIE

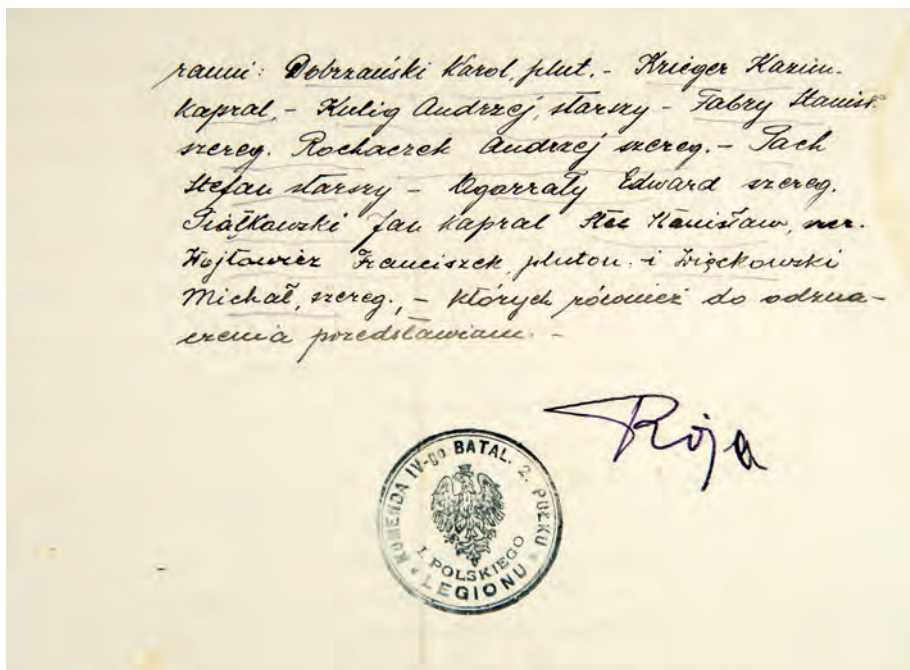
- 177. Roja Bolesław** (1876-1940), dowódca IV/2 Pułku Legionów Polskich, późniejszy generał dywizji Wojska Polskiego. Raport bojowy z 15, 16 i 17 lutego 1915 r. do Komendy grupy Legionów Polskich, dat. Sołotwina 17 II 1915 r. Autograf („Roja”). Pieczęć jednostki bojowej (tuszowa). Bifolium, s. [4], 34 x 21 cm. 400,-

Z odręcznym podpisem Bolesława Roji, jako komendanta IV batalionu w ramach 2 Pułku Legionów Polskich. Obszerny raport bojowy z walk 4. Pułku Legionów Polskich z Rosjanami w Gorganach nad rzeką Bystrycą Sołotwińską, charakteryzujący poszczególne fazy walk z wymieniem nazwisk zasłużonych w walkach itp. Pieczęć okrągła z orłem w koronie i napisem dookoła: „Komenda IV-go Batal. 2. Pułku I Polskiego Legionu”. Dopisek ołówkiem: „Pres: 663 / Sołotwina d. 18 II (1)915”. Ślady składania, drobne zagniecenia i zbrązowienia, poza tym stan bardzo dobry. (patrz ilustracja)

- 178. [Kryzys legionowy we wrześniu 1916 r.]** – Pismo legionisty J. Piotrowskiego do cesarza austriackiego z prośbą o przeniesienie do armii austriackiej, nie dat. [po 29 IX 1916]. Blankiet drukowany (hektograf). Autografy („Józef Piotrowski”; „Roja, chor.”). Pieczęć jednostki wojskowej. Karta, 34,5 x 22,0 cm. 300,-

Z podpisem Wacława Roji (1871- po 1937), chorążego 4 Pułku Piechoty Legionów Polskich, późniejszego oficera Wojska Polskiego, krewnego płk. Bolesława Roji, oraz J. Piotrowskiego. Po dymisji z Legionów Józefa Piłsudskiego na znak protestu wobec polityki państw centralnych, legionieści zaczęli masowo wysłać do komendanta legionów, gen. Stanisława Puchalskiego, podania: Królewiaczy, jako niepodlegający austriackiemu obowiązkowi wojskowemu – z prośbą o zwolnienie z Legionów, zaś Galicjanie – o przeniesienie do wojska austriackiego. Niniejszy drukowany blankiet stanowi odzwierciedlenie tej zbiorowej akcji („przenieść mnie z Legionów Polskich pod zarządem niemieckim pod zarząd austriacki z zachowaniem charakteru żołnierza polskiego jak przed 1 XII 1916 r.”). Pieczęć „Dowództwa Taboru 4 p.p. Wojsk Polskich”. Dołączono obszerny życiorys chor. Wacława Roji, późniejszego oficera. Lekkie zagięcie, poza tym stan bardzo dobry.

- 179. Sieroszewski Wacław** (1858-1945), pisarz, żołnierz I Brygady Legionów. List otwarty do Władysława Sikorskiego, szefa Departamentu Wojskowego Naczelnego Komitetu Narodowego, dat. w Warszawie 24 XI 1916 r. Autograf („Wacław Sieroszewski”). Luźne karty, s. [5], 35,5 x 22,5 cm. 1500,-



177. B. Roja. Raport bojowy. 1915.

Pismo odręczne Wacława Sieroszewskiego. Czystopis listu przeznaczonego do wydania drukiem, które ukazało się w formie ulotki w tym samym roku. List atakujący ówczesnego płk. Władysława Sikorskiego na tle sporu z komendantem Józefem Piłsudskim o wpływ na budowę armii polskiej. Autor zakwestionował m.in. moralność szefa Departamentu Wojskowego i nazwał go „narzędziem obcych interesów i politycznych intryg”. Ślady składania i minimalne zagniecenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

- 180. [Dęblin]** – Kwatera Etapowa Personalnej Stacji Zbornej Legionów Polskich w Dęblinie, dat. Dęblin 14 IX-4 XII 1916. Rękopisy rubrykowane ręcznie. Autografy podoficerów, k. [96], różne formaty (przeważnie 35,5 x 22,0 cm), bifolia i luźne karty. 800,-

Pismo odręczne z autografami sierżantów służbowych załatwiających formalności. Zadaniem stacji zbornej było m.in. ewidencjonowanie legionistów przejeżdżających przez miasto, powracających z urlopu, leczących się i przebywających w areszcie. Ponadto stacja grupowała żołnierzy „bez przydziału”, formowała z nich kolumny marszowe i odsyłała do poszczególnych jednostek bojowych na front. Całość obejmuje kilka tysięcy nazwisk żołnierzy zarówno obecnych, przybyłych bądź ubytych danego dnia w Dęblinie. Pieczęć podłużna (tuszowa): „Komenda personalnej stacji zbornej Legionów polskich w Dęblinie” z orzełkiem. Poszczególne karty zawierają rubryki: „l.p.”; „szarżę”; „nazwisko i imię”; „skąd przybywa”; „przydział taktyczny”; „ilość lat”; „data przybycia”; „zdolny czy nie” (z uwagami); „odszedł do”, wypełnione przeważnie piórem, rzadziej w ołówku, niekiedy z czerwonymi adnotacjami. Uwierzytelnione odręcznymi podpisami podoficerów lub oficerów. Stan ogólny dobry.

- 181. [Kozienice]** – Kwatera Etapowa Legionów Polskich w Kozienicach, dat. Kozienice 6 VII – 11 IX 1916. Autografy podoficerów, k. [61], różne formaty (przeważnie 35,5 x 22,0 cm), bifolia i luźne karty. 600,-

Pismo odręczne z autografami sierżantów służbowych załatwiających formalności. Wykaz legionistów przybyłych (przejednych) i odeszłych (ubytych) ze Stacji Zbornej Legionów Polskich. **Obejmuje**

Handwritten list of names and dates, likely a roster or log. The text is written in cursive and includes names such as "Kozienice", "Kwatera etapowa", and "1916". The list is organized in columns, with names on the left and dates or other details on the right.

181. Kozienice. Kwatera etapowa. 1916.

Handwritten list of names and dates, likely a roster or log. The text is written in cursive and includes names such as "Sandomierz", "Komenda etapowa", and "1916". The list is organized in columns, with names on the left and dates or other details on the right.

182. Sandomierz. Komenda etapowa. 1916.

2500 nazwisk legionistów, szeregowych, podoficerów i młodszych oficerów. Każda karta (rubrykowana) zawiera spisy osobowe od kilkunastu do kilkudziesięciu legionistów na każdy dzień. Na niektórych kartach podkreślenia lub uwagi kredką. Większość kart wykorzystana dwustronnie. Stan dobry. (patrz ilustracja)

- 182. [Sandomierz]** – Komenda Etapowa I Brygady Legionów Polskich w Sandomierzu, dat. 28 VII – 30 IX [1916]. Formularze drukowane, ręcznie wypełniane, s. [20], 38,5 x 48,5 cm, poszyt z epoki. 400,-

Formularze rubrykowane z nadrukiem nad ramką do zaznaczenia: „Legiony Polskie. I. Brygada. Pułk. Batalion. Kompania. Etap. Dział I (Dział II.)”. W spisach znalazło się przeszło 500 oficerów, podoficerów i żołnierzy w porządku chronologicznym, którzy przewinęli się w ciągu dwóch miesięcy przez Komendę Etapową w Sandomierzu. Wypełnione rubryki zawierają datę, szarżę, nazwisko i imię oraz wyszczególnienie w dziale I przydzielonego umundurowania i bielizny (czapki, czaka, orzelki, bluzy etc.) oraz żołnierskiego ekwipunku (tornistry, menażki, kompasy etc.). Dział II obejmuje akcesoria dodatkowe (łatarki, szczotki, ekwipaż kawalerski) i uzbrojenie (karabiny, pistolety, bagnety i szable). Pismo atramentowe, gdzieś podkreślenia kredką. Niewielkie ślady użytkowania (śląd po złożeniu; drobne przybrudzenia, zbrązowienia i zagięcia oraz drobny uszczerbek poszytu), poza tym stan bardzo dobry. (patrz ilustracja)

- 183. Haller Józef** (1873-1964), pułkownik i dowódca II Brygady Legionów Polskich, późniejszy generał broni Wojska Polskiego. Pismo w sprawie poborów przebywającego w niewoli rosyjskiej podporucznika Legionów Polskich Józefa Halki, dat. Zegrze Pd. 12 IV 1917. Autograf („J. Haller”). Pieczęcie jednostek (tuszowe). Karta, 17 x 21 cm. 200,-

Z odręcznym podpisem Józefa Hallera, jako dowódcy II. Brygady Legionów Polskich. Dotyczy przebiegu służby wojskowej w Legionach Polskich Józefa Halki (1869-1924), ppor. Legionów Polskich,

późniejszego ppłk. Wojska Polskiego. Pieczęć podłużna: „Komenda 2. Brygady Legionów pol.” i okrągła „Komenda 2. Brygady Piechoty” z orzełkiem. Pismo ołówkiem. Dołączono obszerny życiorys Józefa Halki. Drobne zagniecenia przy lewej krawędzi, poza tym stan dobry.

- 184. Rożen Władysław** (1875-1931), kapitan, późniejszy generał brygady Wojska Polskiego. **Dębski Stefan** (1886-1929), porucznik, późniejszy pułkownik Wojska Polskiego. Kartka służbowa 1 Pułku Artylerii Legionów w sprawie konia wierzchowego por. Zygmunta Klingera, dat. 11, 14 i 17 V 1917. Blankiet służbowy pułku. Autografy („Dębski”; „Rożen”). Pieczęcie pułkowe (tuszowe). Karta, 19 x 20 cm. 120,-

Z odręcznymi podpisami oficerów. Dotyczy ustalenia miejsca pobytu wierzchowca por. Klingera. Blankiet z nadrukami pułku. Pieczęcie – orzeł (jagielloński), podłużna i okrągła z nazwą pułku (inna wersja orła). Dołączono obszerne życiorysy oficerów występujących w piśmie. Lekki ślad po złożeniu, poza tym stan bardzo dobry.

- 185. Galica Andrzej** (1873-1945), podpułkownik Legionów Polskich, późniejszy generał brygady Wojska Polskiego. „Karta dezercyjna do dalszego urzędowania”, dat. Warszawa 2, 5 i 6 VI 1917. Autografy („Tarabanowicz, mjr”; „Galica, „ppułk”). Pieczęcie wojskowe (tuszowe). Karta, 17,5 x 22,0 cm. 150,-

Z odręcznymi podpisami ppłk. Andrzeja Galicy, jako dowódcy 3 Pułku Piechoty Legionów Polskich oraz mjr Stanisława Tarabanowicza (1877-po 1927), oficera tegoż pułku. Doniesienie o dezercji Ludwika Antoniego Gwoźdźcia, żołnierza 3 PP Leg. Pol. z adnotacjami urzędowymi odnośnie dalszego postępowania. Typowe postępowanie przed formalnym wysłaniem listu gończego za dezerterem. Pieczęcie „Komendy III Batalionu 3 p.p. Leg. pol.”; „Komendy 3. Pułku Polskich Legionów” i „Komendy Żandarmerji polowej Wojsk Polskich”. Dołączono obszerne życiorysy ppłk. Andrzeja Galicy i mjr. Stanisława Tarabanowicza. Stan bardzo dobry.

- 186. Zieliński Zygmunt** (1858-1925), generał major i dowódca Polskiego Korpusu Posiłkowego, późniejszy generał broni Wojska Polskiego. **Krzemieński Jakub** (1882-1955), por.-audytor Sądu Polowego Legionów Polskich. Wyrok polowego sądu wojennego Dowództwa Polskiego Korpusu Posiłkowego w sprawie Antoniego Balickiego, dat. Przemyśl 29 I 1918. Maszynopis. Autografy („Zieliński, gen.”; „J. Krzemieński”). Bifolium, s. [3], 34 x 21 cm. 200,-

Z odręcznymi podpisami por. Jakuba Krzemieńskiego, audytora i gen. Zygmunta Zielińskiego (zatwierdzającego wyrok). Dotyczy żołnierza 2 P.P. Leg. Pol. oskarżonego o dezercję, sfalszowanie dokumentu urlopowego i bezprawne używanie stopnia podoficerskiego. Pieczęć podłużna z orłem (jagiellońskim) „Polowy Sąd Wojenny Dowództwa Polskiego Korpusu Posiłkowego”. Dołączono kopię maszynową tegoż wyroku. Stan bardzo dobry.

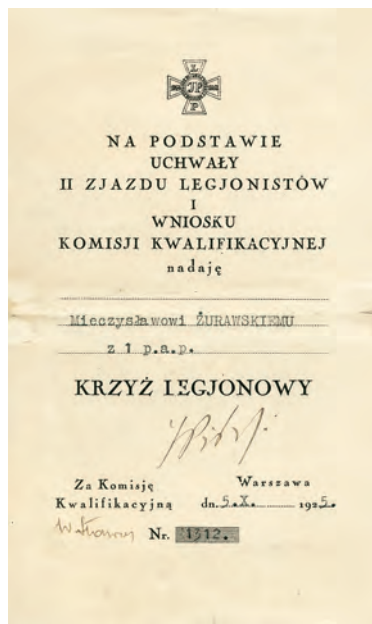
- 187. [Pieczęcie legionowe]** – Zbiór 205 odcisków pieczęci tuszowych i innych związanych z Legionami Polskimi i Naczelny Komitetem Narodowym, lata 1914-1918, k. [13], 32 x 21 cm, luźne karty (częściowo bifolia). 600,-

Odciski pieczęci dotyczą różnych jednostek Legionów Polskich (np. komendantury, brygady, pułki), jak i biur cywilno-wojskowych, komisariatów wojskowych i komisji werbunkowych, a także organizacji politycznych (Naczelny Komitet Narodowy). Ponadto odciski z nazwami miejsc postoju Legionów Polskich, poczt polowych, przeznaczenia stemplowanych dokumentów, faksymiliami podpisów dowódców. Pieczątki odcisnięte bezpośrednio na arkuszach papieru lub wycięte z oryginalnych dokumentów, niekiedy z autografami i naklejone na arkusze. Stan bardzo dobry.

- 188. Obijak.** Staraniem II baonu 4 p.p. Leg. Pol. – Pismo polowe 4 p.p. WP. [Miejsca postojów] 1915-1921, nr 1-50, s. (854), rys., akwarela, hektograf, 21 cm, współopr. pł. niebieskie z epoki. 6000,-



188. Obijak. 1915-1921.



189. Krzyż Legionowy. 1925.

Czasopismo środowiska II. baonu 4 Pułku Piechoty 2. Brygady Legionów Polskich, a od 26 XI 1918, jako „pismo połowe 4 p.p. WP”. Zainicjowane i redagowane przez Ludwika Markowskiego (1885-?), autora wielu piosenek i wierszy publikowanych w „Obijaku”. Od nr 5/6 do 16 (od lutego do lipca 1916 r.) zjednoczone z „Relutinem”, jako „Reluton-Obijak” pod wspólną redakcją z Tadeuszem Dąlewskim (1894-1979), późniejszym dziennikarzem. Wydawane w różnych miejscach bojowego szlaku i postojów jednostki (Kuszyszczce, Wołczeck, Optowa na Wołyniu – nr 4-16; Nowy Sącz – 17-20; Kamieńsk – 21-22; Łomża; Lwów – 24-32; Jabłonna i Legionowo 33-34; na froncie litewsko-białoruskim – Dziesiętniki i Wilejka, nr 35-37 oraz od nr 38 w Kielcach). Pismo redagowane często „na żywo”, w przerwie pomiędzy walkami frontowymi. Zaliczane przez Józefa Andrzeja Teslara, kronikarza pułku i poetę, do „oryginalnej czwartackiej prasy okopowej”. Zawiera relacje z walk ilustrowane rysunkami, poezję i pieśni legionowe powstałe w warunkach bojowych, gawędy z życia obozowego i z obchodzonych bankietów, rocznic i świąt, utrzymane nierzadko w tonie satyryczno-żartobliwym. W okresie po 1917 r. pojawiają się sprawy kombatanckie i wspomnienia. Odbijane na hektografie, niekiedy dwukolorowo, powstawało w warunkach polowych. Numer 15 ze śladami ingerencji cenzury. Po nr 19 dwa kolejne numery dodatku dla chorych pt. „Aspiryna”. Numery 46-50 ułożone w odwrotnej kolejności. Wszystkie karty ponumerowane wtórnie w narożnikach (długopisem). **Rzadko spotykany zwarty komplet pisma II Brygady Legionów Polskich, a następnie jednostki Wojska Polskiego** (w 1923 wydano jeszcze jeden numer po roku przerwy, a później jednodniówkę). **Na początku karta z efektowną akwarelą** przedstawiającą legionistę z odznaką czwartaków oraz orła z rozpostartymi skrzydłami. Na przednim licu oprawy tłoczona złotem ramka, w której tłocz. tytuł i daty edycji pisma oraz malowana srebrem odznaka pułku, a także biały orzeł. Na tylnej okładzinie metalowe rozety w narożnikach. Niewielkie otarcia opr., głównie przy krawędzi i narożnikach, poza tym stan dobry. (patrz ilustracja)

- 189. Piłsudski Józef** (1867-1935), marszałek Polski, premier i minister spraw wojskowych RP. Dyplom na Krzyż Legionowy dla Mieczysława Żurawskiego z 1 p.a.p., dat. Warszawa 5 X 1925. Dyplom drukowany, ręcznie wypełniony. Autografy Marszałka („Józef Piłsudski”) i członka Komisji Kwalifikacyjnej („W. Sławek”). Karta 18 x 11 cm. 500,-

Dyplom z odręcznymi podpisami marszałka Józefa Piłsudskiego i Walerego Sławka (1879-1939), prezesa Związku Legionistów Polskich i późniejszego premiera. Dyplom nr „1312”. Ślady podklejenia i drobne naddarcia przy krawędziach (pośrodku i u dołu), poza tym stan dobry.
(patrz ilustracja)

- 190. [Piłsudski Józef]** – Komitet Budowy Domu im. Józefa Piłsudskiego w Oleandrach w Krakowie. List do Sylwiusza Saskiego w sprawie loterii na cele społeczne związane z budową domu, dat. Kraków 24 VI 1930. Maszynopis na blankiecie ozdobnym, autografy (nieczytelne) i pieczęć Komitetu. Karta, 33,5 x 20,5 cm. 180,-

Z odręcznymi podpisami członków Komitetu. Pismo dotyczy ustalenia ceny obrazu „Święcone w Huszt” przeznaczonego jako pierwsza nagroda w loterii społecznej na budowę Domu im. J. Piłsudskiego w Oleandrach (zarys budowanego domu w nagłówku drukowanym listu). Sylwiusz Saski (1864-1954), artysta malarz. Ślad po złożeniu, drobne przybrudzenia na obrzeżach, poza tym stan bardzo dobry.

– Dyplomy i odznaczenia –

- 191. [Warszawa]** – Dyplom na medal „Za wysiłki i wzorowe wykonanie ogólnej mobilizacji 1914 r.”, dat. Warszawa 19 V 1915. Blankiet druk., ręcznie wypełniany. No 325. Karton, 28,5 x 21,5 cm. 300,-

Z odręcznymi podpisami m.in. w imieniu ostatniego generał-gubernatora warszawskiego Pawła ks. Jengalyczewa. Język ros. Świadcstwo na prawo noszenia medalu ustanowionego 12 lutego 1915 r. Nadane Konstantemu Henrykowi Wojciechowskiemu (1851-1924), właścicielowi dóbr Wołomin w pow. radzyńskim i przewodniczącemu Komitetu Obywatelskiego (1914-1916) za wypełnianie obowiązków związanych z mobilizacją podczas I wojny światowej w Królestwie Polskim. Medal był noszony na wstążce Orderu Orła Białego. Ślady składania, poza tym stan dobry.

- 192. [I. Korpus Polski]** – Dyplom na odznakę I. Korpusu Polskiego gen. Józefa Dowbór-Muśnickiego. No 1984 dla podof. Aleksandra Chrupka z 3. pułku ułanów, dat. Tw.[ierdza] Bobrujsk 3 VII 1918. Blankiet druk., ręcznie wypełniany. Autografy i faksymile. Pieczęć sztabu korpusu. Karta, 34,5 x 20,0 oraz odznaka pamiątkowa 1 Korpusu Polskiego. 1500,-

Z odręcznymi podpisami szefa-sztabu (w zastępstwie ppor. Łubieński), oficera dyżurnego (Bronisława) Romera oraz faksymile podpisu dowódcy I. Korpusu Polskiego gen. Józefa Dowbór-Muśnickiego. Datowane na kilka dni przed opuszczeniem twierdzy Bobrujsk przez ostatni transport rozbrojonego już korpusu. Dołączona żołnierska odznaka pamiątkowa I Korpusu Polskiego, w kształcie krzyża z nałożonym Orzełkiem i tarczą Amazonek z napisem „1 K”, na tle skrzyżowanych szabli (4,0 x 2,0 cm; z tyłu nakrętka). Ślady patyny na odznace. Ślady składania dyplomu, drobne przetarcia w miejscu złożenia oraz zbrązowienia, poza tym stan dobry.
(patrz ilustracja na stronie następnej)

- 193. Bułak-Bałachowicz Stanisław** (1883-1940), generał. Zaświadczenie tymczasowe Krzyża Waleczności B. Ochotniczej Sprzymierzonej Armji dla plut. Romualda Świątko, dat. Warszawa 3 X 1931. Druk artystyczny czerwono-czarno-złoty, ręcznie wypełniany. Autografy Zarządu Głównego: „St. Bułak-Bałachowicz, gen. rez.”, i „K. Jabłoński”. Pieczęć Zarządu (tuszowa). Karta 29 x 20 cm, **oraz:** **Krzyż Waleczności** byłej Ochotniczej Sprzymierzonej Armji generała Stanisława Bułak-Bałachowicza. Lata 30. XX w. Tombak srebrzony o emaliowanych ramionach, 4,1 x 3,7 cm, z wstążką na zawieszce, 4,9 x 3,6 cm. Miniaturka Krzyża Waleczności, baretko Krzyża Waleczności **oraz:**



192. Dyplom i odznaka I. Korpusu. 1918.



193. Krzyż Waleczności. 1931.

Legitymacja Kawalera Krzyża Waleczności b. Armii Ochotniczej Sprzymierzonej Gen. Bułak-Bałachowicza, dat. Warszawa 4 III 1931. Druk, ręcznie wypełniany. Autografy właściciela („R. Świątek”) i Prezesa Kapituły („St. Bułak-Bałachowicz, gen.”). Pieczęć Kapituły (tuszowa). Fotografia, s. [4], 11,5 x 8,5 cm, opr. pł. oryg. z tłocz. tyt. na licu, **oraz:**

Identyfikator Romualda Świąłka z Ofłagu IIB Arnswalde. Metal (blacha cynkowa), 6 x 4 cm. Fotografia jeńca (5,5 x 3,5 cm). 12 000,-

Odnaczenie o tradycjach sięgających r. 1917, ustanowione przez Stanisława Bułak-Bałachowicza dowódcę antybolszewickich oddziałów walczących na terenie Estonii, Litwy, Łotwy i Rosji 1918-1920 oraz po stronie polskiej w wojnie z Rosją Sowiecką i o niepodległość Białorusi w 1920 r. Założyciel formacji, katolik, były oficer armii carskiej uważał się za Polaka, związanego z ziemią b. Wielkiego Księstwa Litewskiego. Jego formacja rekrutowała się z mieszkańców tych ziem, w tym Białorusinów oraz „białych” Rosjan. **1. Zaświadczenie** tymczasowe w miejsce mającego powstać w przyszłości Dyplomu Kapituły Krzyża Waleczności b. Ochotniczej Sprzymierzonej Armii Gen. Stanisława Bułak-Bałachowicza. No 4463. Z odrębnym podpisem gen. Stanisława Bułak-Bałachowicza i sekretarza Kapituły. Ślady składania, poza tym stan bardzo dobry. **2. Krzyż Waleczności** był wzorowany na **rosyjskim Orderze św. Jerzego**. Awers z emaliowanymi na białym ramionami w środku których tarcza otoczona wieńcem laurowym okalającym wizerunek czaszki wspartej na mieczu i buławie po środku; rewers gładki sygn. „K.M.”. Wstążka czarna ze złotymi paskami na bokach. Odnaczenie nie było formalnie zatwierdzone przez władze polskie, ale bywało tolerowane, jako odznaka sojuszniczej armii. Stan bardzo dobry. **3. Legitymacja z odrębnym podpisem gen. Stanisława Bułak-Bałachowicza** i sekretarza kapituły (nieczytelna). Odrębny podpis sierż. pchor. Romualda Świąłka z Dąbrowy Górniczej oraz jego fotografia wizytowa. Zawiera 10 przykazań rycerskich Kawalera Krzyża Waleczności. Trzy pieczęcie owalne Kapituły: „VI. Komisja Likwidacyjna Kapituły...”. Drobne plamki na okł. i niewielkie ślady użytkowania, poza tym stan bardzo dobry; **4. Identyfikator** jeńca ofłagu IIB w Arnswalde (Choszczno) Romualda Świąłka wraz z jego fotografią z epoki (tabliczka z nr jeńca 480/IIB). Niewielkie ślady korozji metalu, poza tym stan dobry. **Oryginalny zbiór dotyczący wyjątkowego w historii odnaczenia związany z jednym właścicielem.** (patrz tablica XV oraz ilustracja)

CHOPIN I JEGO EPOKA

– Rękopis Fryderyka Chopina –

- 194. Chopin Fryderyk** (1810-1849), najwybitniejszy polski kompozytor i pianista. Odręczna adnotacja na papierze nutowym z autografem kompozytora: „FF Chopin”. B.m. (Paryż), b.r., k. [1], 20,0 x 25,0 cm. 15 000,-

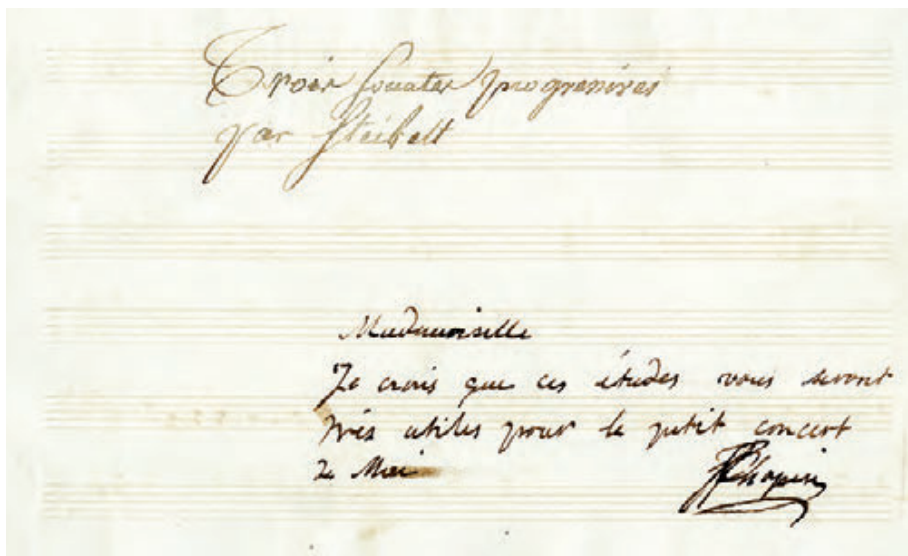
Pojedyncza karta z pięcioliniami, w części dolnej napis atramentem: „Mademoiselle / Je crois que ces études vous seront / très utiles pour le petit concert / FF Chopin / 2 Mai” (**Panno, mam nadzieję, że te etiudy będą przydatne podczas małego koncertu**). Powyżej (inną ręką) adnotacja piórem: „Troisiè[me] Sonate pour progressive par Steibelt”. Na odwrocie rękopis początkowego fragmentu Sonaty, zapewne kompozycji Daniela Gottlieba Steibelta (1765-1823), kompozytora niemieckiego, pianisty i pedagoga, napisany nieustaloną ręką. Notatka na pojedynczej, zapewne wyrwanej ze sztabucha (wzdłuż jednej z krawędzi ślady po wszyciu) karcie. Taka forma liściku nie jest typowa dla epoki – zapewne Chopin nie zastał adresatki w domu i zostawił jej wiadomość w pośpiechu. Fryderyk Chopin podczas pobytu w Paryżu utrzymywał się z udzielania lekcji gry na fortepianie, przede wszystkim licznych dobrze urodzonych pannom. Początkowo sam odwiedzał uczennice w domu, z czasem, gdy zyskał sławę jako wielki pianista, przyjmował je u siebie w domu. Był bardzo ceniony jako pedagog, choć nie doczekał się ucznia, który zyskałby wielką sławę. Nieznacznie rozmazany atrament, poza tym stan dobry. **Rzadkość!!!**
(patrz ilustracja na stronie następnej)

- 195. Cinq Mazures, Quatre Anglaises et Trois Valses** pour le Piano-Forte. Composées et dédiées aux Amateurs de Danse par Joseph Nowakowski, à Varsovie (Warszawa), b.r., au Bureau de Musique de F. Klukowski, s. 7, 23,5 x 32,0 cm, bez opr. 300,-

Mazurki, anglezy i waltze kompozycji **Józefa Nowakowskiego** (1800-1865), kompozytora i pianisty, od czasów studiów u J. Elsnera przyjaciela Fryderyka Chopina. Zabrudzenia i niewielkie ubytki pap. marginesów.

- 196. Deux Polonaises** Composées à Grande Orchestre arrangées pour le pianoforte et dédiées à son Excellence M. Le Général de Richter [...] par [...] J. Stefani a Varsovie (Warszawa), b.r. chez A. Brzezina, s. 5, 23,5 x 32,0 cm, bez opr. 300,-

Kompozycje **Jana Stefaniego** (ok. 1746-1829), kompozytora, dyrygenta, skrzypka czeskiego pochodzenia, od 1779 r. pracującego w Warszawie na dworze króla Stanisława Augusta. Kompozytor współpracował z Wojciechem Bogusławskim w Teatrze Narodowym (m.in. skomponował muzykę do „Krakowiaków i górali”), był także kapelmistrzem w katedrze św. Jana. Zabrudzenia (ślady zalania górnego lewego narożnika), poza tym stan dobry.



194. Autograf Fryderyka Chopina.

- 197. Deux Polonaises et Mazure** Composées et executées pour la première fois à la Mascarade arrangées pour le Piano-forte et dédiées à Monsieur Serge de Bezobrazow aide de Camp de Son Altesse Impériale Monseigneur Le Grand Duc Constantin par Joh. Damse. Varsovie (Warszawa), b.r. (1825), au Bureau de Musique de Fr. Klukowski, s. 5, 23,5 x 32,0 cm, bez opr. 250,-

Dwa polonezy i mazurek kompozycji **Józefa Damse** (1789-1852), popularnego ówczesnie śpiewaka i kompozytora, związanego z Teatrem Narodowym, współpracownika Karola Kurpińskiego. Wydane przez Franciszka Klukowskiego, prowadzącego w Warszawie przy ul. Miodowej w latach ok. 1821- po 1845 zakład litograficzny, publikujący druki muzyczne. Zabrudzenia, poza tym stan dobry.

- 198. Mazurek** grany na Balu u J. O. Xięcia Namiestnika danym dla Nayiasniejszego Cesarza i Króla w dniu 11 września 1820 iako w doroczną uroczystość Jego dostojnych Imienin na Piano-Forte przez J. Wanskiego, w Warszawie w Litografii L. Letronne, b.r., s. [2], 21,0 x 26,0 cm, bez opr. 250,-

Mazurek skomponowany przez **Jana Wańskiego** (1762-ok. 1830), skrzypka i kompozytora, działającego w Wielkopolsce (m.in. w Poznaniu, Gnieźnie oraz na dworach polskich, np. u Józefa Wybickiego w Manieczkach), wuja Karola Kurpińskiego. Wpis własnościowy na karcie tyt., stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
(patrz ilustracja)

- 199. Mazur** pour le Piano Forte composée par Le Comte Charles Sołtyk. B.m., b.r., k. [2], 16,5 x 21,5 cm, bez opr. 150,-

Kompozycja **Karola Sołtyka** (1791-1831), skrzypka i kompozytora, wykształconego w Wiedniu, początkowo działającego w Krakowie, od 1827 r. mieszkającego w Warszawie. Sołtyk zyskał wielką popularność dzięki mazurkom (znanych jest ok. 40 ogłoszonych drukiem), wykonywanym na najważniejszych balach oraz granym przez samego kompozytora. Przyjaźnił się także z wieloma osobistościami życia kulturalnego, w tym z Fryderykiem Chopinem. Wpis własnościowy na karcie tyt., drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.



- 200. Polonez** na piano Forte skomponowany i ofiarowany J. Wney Pani Teresie Grabowskiej w Dzień Imienin dnia 15 października 1823 przez Jareckiego w Warszawie w Biurze Sztuk Pięknych przy ulicy Miodowej N 490 u J. Widrychiewicza; s. 3, 22,0 x 32,5 cm, bez opr. 180,-

Nuty odbite w zakładzie Jana Wydrychiewicza, działającym w Warszawie od 1822 r. do lat 30. XIX w., gdzie wykonywano oprócz nut także mapy, bilety wizytowe oraz portrety („Biuro Sztuk Pięknych” to istniejący obok sklep z materiałami piśmienniczymi oraz mapami i książeczkami do nabożeństwa). Grzbiet częściowo wzmocniony pap., zabrudzenia.

- 201. Polski Taniec** grany na Balu w Dzień zakończenia Seymu Królestwa Polskiego ofiarowany J. W. Raymund. Rembielińskiemu, Marszałkowi Seymu Królestwa Polskiego, skomponowany na całą Orkiestrę i przerobiony na Forte Piano przez J. Damse, Warszawa, w Litogr. L. Letronne w składzie sztuk pięknych przy Ulicy Miodowej N 497, s. [2], 23,0 x 32,0 cm, bez opr. 200,-

Kompozycja wydana w 1820 r., odbita u Ludwika Letronne – w pierwszym w Warszawie zakładzie litograficznym działającym jako prywatne przedsiębiorstwo dochodowe, pracującym w latach 1820-1828. Dedykowana Rajmundowi Rembielińskiemu (1775-1841), działaczowi politycznemu i gospodarczemu w okresie Królestwa Polskiego, marszałkowi Sejmu. Ślady zalania, zabrudzenia i naddarcia, ślady składania.

- 202. Zbiór najnowszych tańców** granych na balach, redutach i maskaradach warszawskich, ułożone na pianoforte. Warszawa, b.r. (lata 20. XIX w.), w Składzie Brzeziny, s. 9; dołączone: **Rossini**. Valses pour le Piano Forte de Opera La Gazza Ladra, a Varsovie au Bureau de Musique de Fr. Klukowski, s. 6, 23,0 x 30,0 cm, bez opr. 300,-

Nuty pierwsze wydane przez Antoniego Brzezinę, prowadzącego w Warszawie w latach 1822-1832 na ul. Senatorskiej wydawnictwo muzyczne, które odegrało ważną rolę w życiu artystycznym Warszawy (bywał tam m.in. Fryderyk Chopin). Na karcie tyt. uzupełniony piórem w epoce nr „3” oraz wpis: „Jabłońskiego Mazury”. W części drugiej walc na fortepian z opery „Sroka złodziejka” Gioacchina Rossiniego (premiera polska 1825 r.), wydany przez Fr. Klukowskiego. Wpis własnościowy na karcie tyt., drobne zabrudzenia, stan dobry.

(patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 203. Souvenir musical dédié aux dames**. Musique de M. M. Verhulst & Boers. Vignettes par M. Nuyen. Première année 1837. La Haye (Haga), chez J. P. Beekman, k. [18 – nuty], **tabl. ryc. 8 (litografie)**, 27,0 cm, opr. karton z epoki, brzegi kart złóc. 300,-

Zbiór 8 pieśni skomponowanych przez Johana Coenradusa Boersa (1812-1896) oraz Johannesa Verhulsta (1816-1891), kompozytorów holenderskich doby romantyzmu, do słów m.in. Victora Hugo. Każdej pieśni towarzyszy całostronicowa, nastrojowa ilustracja, będąca dziełem cenionego malarza holenderskiego **Wijnanda Jana Josephusa Nuijena** (1813-1839); na okładce także romantyczna litografia kompozycji artysty. Karty z nutami i słowami litografowane. Na karcie tyt. pieczęć własnościowa oraz numer. Oprawa po konserwacji (grzbiet wzmocniony), drobne zabrudzenia, blok poluzowany.

MAPY

WIEK XVII-XVIII

- 204. [Polska]** – „Estats de la Couronne de Pologne subdivisés en leurs Palatinats...” **G. Sanson i A. H. Jaillot.** Ok. 1675-1685 r. 3500,-

Miedzioryt kolorowany liniowo; 59,5 x 90,0 (w świetle oprawy)

Mapa ziem Rzeczypospolitej wydana w Paryżu przez spółkę G. Sansona (1633 – 1703) i Alexisa – Huberta Jaillota (1632-1712). W kartuszu skalowym data wydrapana, brak daty w tytule. Ślady składanania, drobne zabrudzenia i ubytki pap. marginesów, oprawiona w ramę.

Lit.: K. Kozica, *Imago Poloniae* (ze zbiorów T. Niewodniczańskiego), t. II, poz. 23

(patrz ilustracja na stronie następnej)

- 205. [Polska]** – „A. Newe. Mape of Poland”. **J. Speed.** 1676 r. 7000,-

Miedzioryt kolorowany; 40,5 x 51,0 (pl. 42,5 x 54,0)

W górnej partii dekoracyjnej ramki portret Zygmunta III Wazy oraz widoki Krakowa, Gdańska, Poznania, Krosna, Sandomierza i Wrocławia. Po bokach postacie polskiej szlachty, gdańszczan i mieszkańców Śląska oraz herby Śląska i Korony. Mapa opracowana przez znanego angielskiego kartografa Johna Speeda (1551-1629), wydana po jego śmierci przez Thomasa Basseta i Richarda Chiswella. Z rzadko zachowanymi marginesami. Przebarwienia i minimalne ubytki górnego marginesu. **Ładny egzemplarz.**

Lit.: *Imago Poloniae*, t. 2, poz. K 78/3, ilustr.

(patrz ilustracja na stronie następnej)

- 206. [Polska]** – „Stati della Corona di Polonia...”. **G. G. Rossi.** 1678 r. 1800,-

Miedzioryt kolorowany; 44,0 x 57,5 (w świetle oprawy)

Mapa Rzeczypospolitej Obojga Narodów od Morza Bałtyckiego po Morze Czarne. W lewym górnym rogu dekoracyjny kartusz tytułowy, po prawej skale. Mapa jest przeróbką mapy **Mikołaja Sansona** (wydanie pierwsze 1655 r.), wydaną w wersji włoskiej w 1678 r. przez Giovanniego Giacomo de Rossi, działającego w Rzymie w latach 1648-1690 wydawcę i kartografa; rytował Giorgio Widman. Ślad składanania pośrodku, poza tym stan dobry. Oprawiona w ramę 63,0 x 76,0 cm.

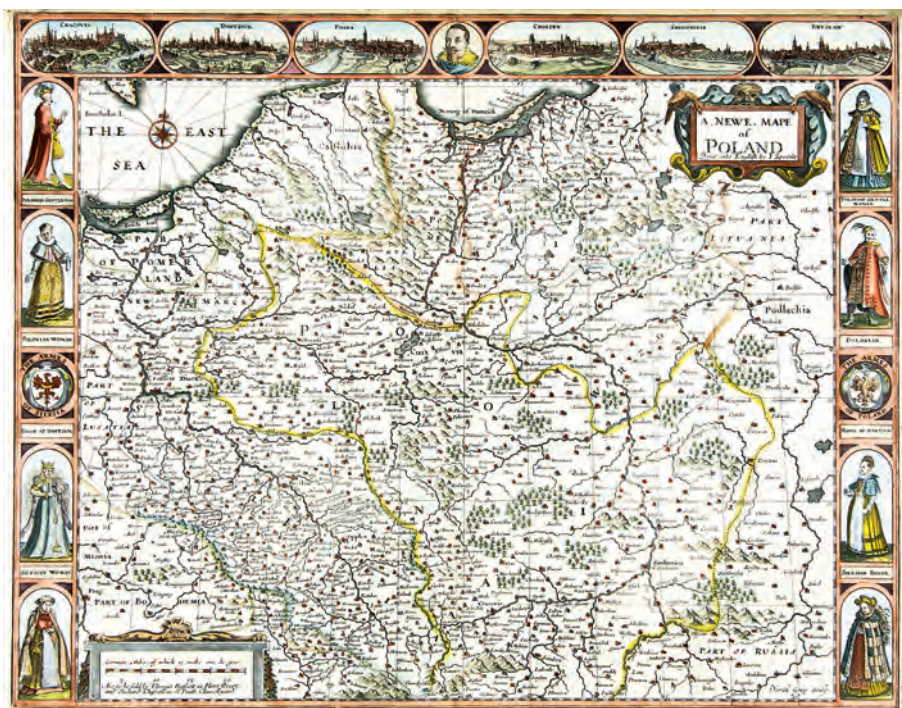
Lit.: P. M. Mojski. *Cartographia Rappersviliiana Polonorum*. Rapperswil 1995

(patrz ilustracja na stronie 99)

- 207. [Polska]** – „Poland Subdivided according to the Extent of its severall palatinates”. **W. Berry.** Ok. 1683 r. 9000,-

Miedzioryt kolorowany; 56,0 x 87,0 (pl. 59,0 x 90,0)

Angielska przeróbka mapy ziem Rzeczypospolitej Sansona-Jaillota, sporządzona na podstawie pierwszego, dziś niezmiernie rzadkiego wydania z 1672 r. Starannie wrytowaną przez T. Burnforda mapę, wiernie odtwarzającą oryginał, zamieścił w swoim atlasie świata w 1683 r. William Berry (1639-1718), londyński księgarz i wydawca. Wspaniały kartusz tytułowy i dedykacyjny z draperiami, płaszczem



205. J. Speed. Mapa Polski. 1676.



204. G. Sanson, A. H. Jaillot. Mapa Polski. 1675-1685.



206. G. G. Rossi. Mapa Polski. 1678.

gronostajowym i elementami oręża podnoszą walory dekoracyjne tej monumentalnej, odbitej z dwóch płyt mapy. Miejsca składania mapy wzmocnione, dołożono górny i dolny margines z masy papierowej.

Bardzo rzadkie.

Lit.: *Imago Poloniae*, t. II, poz. K 26/1, s. 68, ilustr.

(*Patrz tablica XVII*)

- 208. [Polska] – „Regni Poloniae, Magni Ducatus Lithuaniae...” C. Allard. 1697 r. 7000,-**

Miedzioryt kolorowany; 49,5 x 58,2 (pl. 53,0 x 60,0)

Prawą część mapy Rzeczypospolitej zajmuje monumentalny kartusz tytułowy z herbem Wettynów i alegorią potęgi papieżstwa, z postacią Augusta II, który dokonał konwersji na katolicyzm po objęciu polskiego tronu. Autorem mapy był Carel Allard (1648-1706), amsterdamski wydawca map i atlasów. Po konserwacji. Stan bardzo dobry. **Jedna z najpiękniejszych map Polski. Rzadkie.**

Lit.: *Imago Poloniae*, t. I, poz. H 27/1

(*Patrz tablica XVII*)

- 209. [Polska] – „Tabula nova totius Regni Poloniae.” N. Visscher II. Ok. 1700 r. 3000,-**

Miedzioryt kolorowany; 42,0 x 55,5 (45,0 x 57,0 w świetle oprawy)

Efektowny, dekoracyjny kartusz, całość kolorowana płaszczyznowo. Mapa Clementa de Jonghe (1623-1677), opracowana na podstawie mapy N. Sansona, wydana została po raz pierwszy w oficynie Visscherów ok. 1700 r. Według opisu dr T. Niewodniczańskiego, **mapy C. de Jonghe są rzadkie, gdyż były wydawane jako luźne publikacje** lub w celu włączenia do sztucznych atlasów. Stan ogólny dobry, oprawiona w ramę.

Lit.: *Imago Poloniae*, t. II, poz. K 22/3 lub 4.

(*patrz ilustracja na stronie następnej*)



209. N. Visscher. Mapa Polski. 1700.

- 210. [Polska] – „Reipublicae et status Generalis Poloniae Nova Tabula...”. R. i J. Ot-
tens. Po 1726 r. 3500,-**

Miedzioryt kolorowany; 51,0 x 89,0 (pl. 54,5 x 92,5)

Mapa ziem Rzeczypospolitej, odbita na dwóch arkuszach. Wzdłuż górnego marginesu tytuł i nota wydawnicza – mapa po raz pierwszy wydana w 1719 r. przez Joachima Ottensa (1663-1719), amsterdamskiego wydawcę i sprzedawcę sztychów, następnie opublikowana przez jego synów Reiniera I i Josuę (współpracujących od 1726 r.). Mapa sygnowana – rytował Jacob Keyser, działający w latach 1703-1747 niderlandzki rytownik. Stan drugi. Stan dobry.

Lit.: *Imago Poloniae*, t. II, s. 91, poz. K38/2

- 211. [Polska, Rosja, Chanat Krymski] – „To his most Serene and August Majesty
Peter Alexovitz Absolute Lord of Russia... His Map of Moscovy, Poland, Little
Tartary and Black Sea...” H. Moll. 1740 r. 6000,-**

Miedzioryt kolorowany; 61,0 x 99,0 (pl. 63,0 x 101,0)

Ogromna, odbita na dwóch arkuszach mapa, opracowana przez osiadłego w Londynie kartografa Hermana Molla (1655-1732) i dedykowana Piotrowi I. Piąty stan mapy wydanej przez J. Bowlesa, Ph. Overtona, T. Bowlesa i J. Kinga. Wspaniały, alegoryczny kartusz wielopostaciowy z herbem Rosji i portretem cara z symbolami władzy i prawosławia. Obok kartusza małe mapki ujścia Wołgi i Donu, w lewym dolnym rogu mapka północnej Rosji. Po konserwacji. Przebarwienia w miejscu pionowego składania, marginesy uzupełniane masą papierową. **Efektowna mapa.**

Lit.: *Imago Poloniae*, t. 2, poz. K 40/5, il.

(patrz ilustracja)

- 212. [Polska] – „Le Royaume de Pologne”. Ch. F. Delamarche, R. de Vaugondy.
Ok. 1770 r. 1800,-**



211. H. Moll. Polska, Rosja, Chanat Krymski. 1740.

Miedzioryt kolorowany; 50,0 x 62,5 (w świetle oprawy)

Mapa Rzeczypospolitej i Litwy, po stronie prawej tabela z podziałem terytorialnym Rzeczypospolitej. Nowa wersja mapy wykonanej przez Didiera Roberta de Vaugondy geografa na dworze króla Stanisława Leszczyńskiego (prawie dokładnie kopia mapy z 1752 r.), wydana przez Charlesa François Delamarche'a (1740-1817), paryskiego geografa, wydawcę i twórcę globusów. Pośrodku ślad składania, drobne zabrudzenia, oprawiona w ramę.

Lit.: Imago Poloniae, t. II, s. 108, poz. K 48/6

213. [Polska] – „La Pologne divisée en Royaume de Pologne”. J. B. Elwe. 1792 r. 2500,-

Miedzioryt kolorowany; 49,0 x 60,5 (50,0 x 61,5 w świetle oprawy)

Mapa obejmująca obszar dawnej Rzeczypospolitej w jej największym zasięgu, opracował w 1694 r. Alexis Hubert Jaillot (1632-1712), paryski kartograf i wydawca. Wielokrotnie wznawiana, w 1785 r. opublikowana została przez Jana Barend Elwe i D. M. Langevelde. W 1792 r. mapę wydał samodzielnie J. B. Elwe. Stan dobry, oprawiona w ramę.

Lit.: Imago Poloniae, t. II, s. 108, poz. K 19/6

(patrz ilustracja na stronie następnej)

214. [Polska i kraje ościennie] – „Théâtre de la guerre actuelle. Comprenant la Prusse, la Pologne, une grande partie de la Russie & de la Turquie Européenne...” R. Bonne. Po 1795 r. 9000,-

Miedzioryt kolorowany w epoce; 68,0 x 95,0 (pl. 72,0 x 100,0)

Mapa Polski i państw zabornych z zaznaczonymi granicami po III rozbiorze oraz po ustaleniu granic pomiędzy Rosją a Turcją na Dniestrze w 1792 r. w wyniku wojny rosyjsko-tureckiej prowadzonej przy udziale Austrii. Mapa luźna, wydana w Paryżu po 1795 r., opracowana przez Rigoberta Bonne'a (1727-1795), matematyka i kartografa, zatrudnionego w służbie marynarki francuskiej. **Według informacji uzyskanej od dr. Tomasza Niewodniczańskiego, jest to mapa rzadka, nienotowana w jego kolekcji.** Brak także opisów w dostępnej literaturze. Liczne podklejenia minimalnych ubytków. Jak na tak duży format, stan zachowania dobry. **Wielka rzadkość!!!**

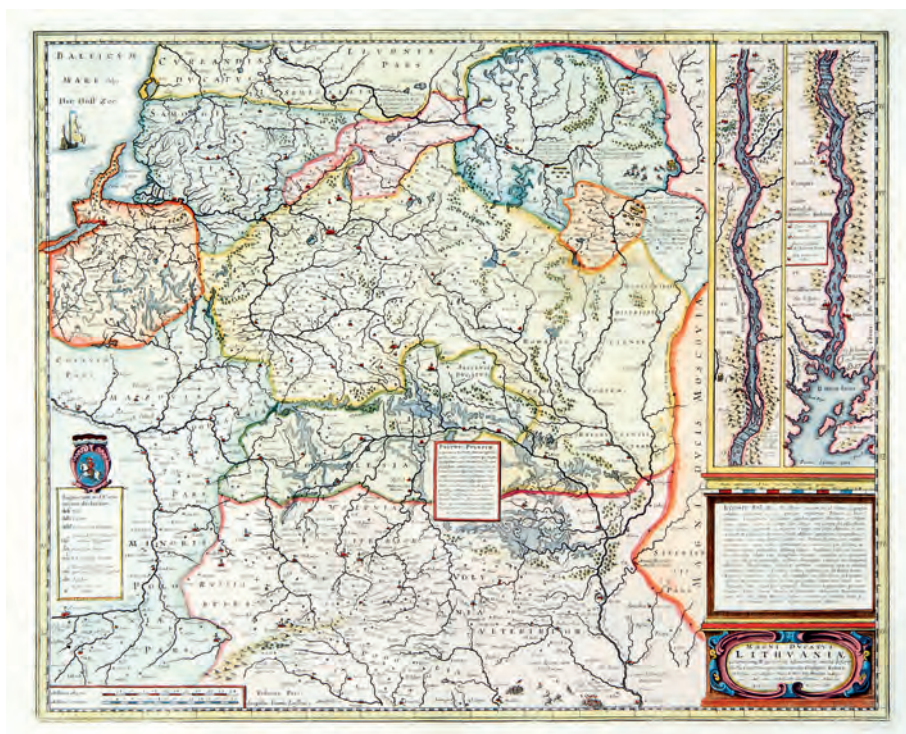
(patrz ilustracja na stronie następnej)



213. J. B. Elwe. Mapa Polski. 1792.



214. R. Bonne. Polska i kraje ościennie. 1795.



216. J. Janssonius. Mapa Litwy. 1649.

- 215. [Polska]** – „Tabula Chorographica Regni Poloniae...”. Wg **E.J. Dahlbergha**. 1807 r. 900,-

Akwatinta, akwaforta; 28,5 x 37,0 (w świetle oprawy)

Mapa Polski opracowana w czasie „potopu” przez zastępcę naczelnego kwatermistrza armii szwedzkiej E.J. Dahlbergha. Powtórzenie (bez herbów województw oraz tras przemarszów wojsk) mapy sztychowanej przez L. Cordiera zamieszczonej w sławnym dziele S. Pufendorfa „De rebus a Carolo Gustavo Sveciae Rege gestis commentariorum”, wydanym w końcu XVII w. w Norymberdze. Pochodzi z dzieła Andersa Fredrika Skjöldebrandta „Historie militaire et politique des rois de Suède...”, wydanego w Sztokholmie w 1807 r. Ślady składania, stan dobry, oprawiona w ramę.

- 216. [Litwa]** – „Magni Ducatus Lithuaniae Caeterarumq Regionum illi...”. **J. Janssonius**. 1649 r. 1800,-

Miedzioryt kolorowany; 43,5 x 53,5 (pl. 50,0 x 59,5)

Mapa Litwy wraz z mapą dolnego Dniepru po prawej stronie, stanowi stan drugi mapy autorstwa Henryka Hondiusa z 1636 r. (która jest pomniejszoną, niemniej bardzo dokładną przeróbką tzw. raziwiłłowskiej mapy Litwy). Stan ten ukazywał się w „Atlas Novus”, wydawanym przez Joannesa Janssoniusa od ok. 1649 r. Po konserwacji, niewielkie naddarcia marginesów podklejone, stan dobry. Lit.: Imago Poloniae, t. II, poz. K 91/2 (patrz ilustracja)

- 217. [Śląsk]** – „Silesia Ducatus nova et accurata descriptio”. **J. Janssonius i H. Hondius**. Po 1633 r. 1800,-

Miedzioryt kolorowany; 39,0 x 50,5 (pl. 46,0 x 57,0)

Mapa Śląska z zaznaczonymi miastami, klasztorami i górami w postaci kopczyków. Obejmuje obszar od Konina i Frankfurtu nad Odrą na północy po Ołomuniec na południu i od Krakowa na wschodzie po Budziszyn i Pragę na zachodzie. W prawym górnym rogu kartusz tytułowy z herbem Śląska, wzdłuż dolnego marginesu skala i legenda (dekorowana przyrządem kartograficznym). Mapa wydana przez Joannesa Janssoniusa (1588-1664), amsterdamskiego wydawcę i kartografa. Na odwrocie tekst po niemiecku dotyczący Śląska. Ślad składania pośrodku, poza tym stan dobry.
Lit.: M. Dworsatschek, *Imago Silesiae* z kolekcji Tomasza Niewodniczańskiego, Wrocław 20002, poz. 23

- 218. [Europa] – „To her most sacred Majesty Ann Queen of Great Britain, France & Ireland. This map of Europe...” H. Moll. Po 1708 r. 4500,-**

Miedzioryt kolorowany; 58,5 x 97,0 (pl. 62,0 x 100,0)

Mapa Europy opracowana i wydana przez Hermana Molla (ok. 1655-1732), kartografa pochodzenia niemieckiego, zamieszkałego w Londynie, przy współpracy D. Midwintera i R. Daviesa (adres wydawniczy w lewym dolnym rogu). Rozbudowany kartusz dedykacyjny, z portretem królowej Anny i postaciami przedstawicieli ludów zamieszkujących brytyjskie kolonie. Mapa po konserwacji. Przetarcia i przerwanie w miejscu wielokrotnego składania i niewielkie ubytki uzupełnione masą papierową, dodane marginesy, całość zdublowana bibułą.
(*Patrz tablica XVI*)

- 219. [Afryka] – „Novissima et perfectissima Africae descriptio...” C. Allard. Koniec XVIII w. 3000,-**

Miedzioryt kolorowany; 50,0 x 59,0 (pl. 52,0 x 61,5)

Mapa kontynentu afrykańskiego z efektownym kartuszem tytułowym z wizerunkami piramid, dzikich zwierząt i personifikacji Afryki. Po konserwacji, minimalne ubytki papieru uzupełnione. **Stan ogólny bardzo dobry.**
(*patrz ilustracja*)

- 220. [Ameryka Północna] – „Dominia Anglorum in America Septentrionali”. Spadkobiercy J. B. Homanna. Ok. 1737 r. 1800,-**

Miedzioryt kolorowany; 50,5 x 56,0 (pl. 51,0 x 58,0)

Mapa ukazująca brytyjskie kolonie w Ameryce Północnej, opracowana pierwotnie przez Hermana Molla (ok. 1655-1732), kartografa pochodzenia niemieckiego, pracującego w Londynie, wydana przez znaną oficynę spadkobierców Jana Baptysty Homanna. Mapa podzielona na cztery części, ukazujące Nową Fundlandię, Nową Anglię (z Nowym Jorkiem), Virginie i Maryland oraz Karolinę Południową, Północną, Georgię z częścią Florydy. Wzdłuż górnego marginesu tytuł po łacinie i niemiecku, poniżej map opis poszczególnych prowincji po niemiecku (z informacjami o rdzennych mieszkańcach) oraz krótki słowniczek angielsko-niemiecki. Na odwrocie stempel kolekcji Barbary Piaseckiej-Johnson. Ślad składania pośrodku, górny margines uzupełniony, poza tym stan dobry.
(*patrz ilustracja*)

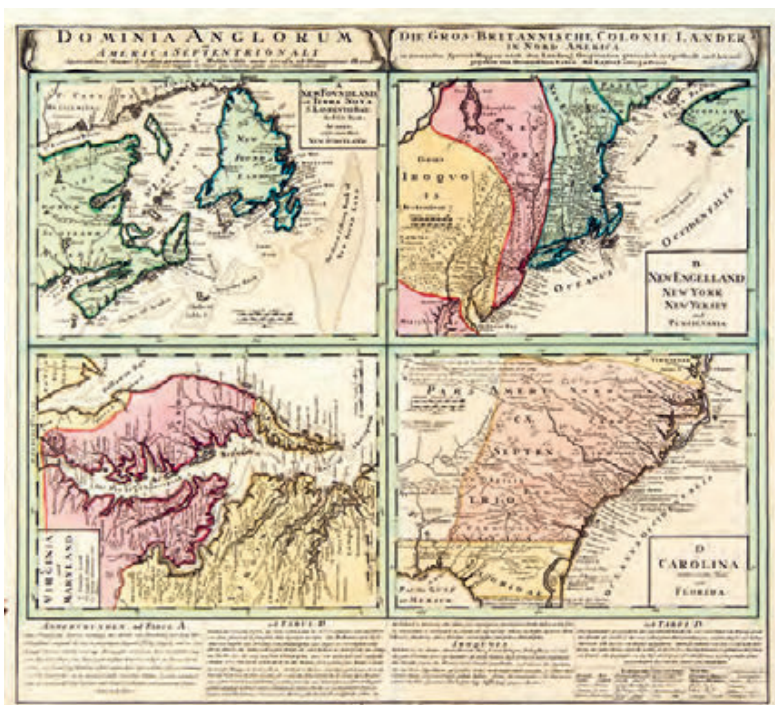
- 221. [Ameryka Środkowa] – „Mappa Geographica, complectens r. Indiae Occidentalis”. Spadkobiercy J. B. Homanna. Poł. XVIII w. 1800,-**

Miedzioryt kolorowany; 59,0 x 49,0 (pl. 61,5 x 50,5)

W części środkowej mapa (28,5 x 47,0 cm) ukazująca Amerykę Środkową wraz z Florydą i wyspami, m.in. Kubą, San Domingo, Jamajką, Wyspami Bahama. Ponad mapą bardzo dekoracyjny kartusz tytułowy, dekorowany postaciami Indian, po bokach mniejsze mapy – Przesmyku Panamskiego oraz St. Augustine (najstarszej europejskiej osady na obszarze kontynentalnym USA). W części dolnej panorama miasta Meksyk (10,0 x 22,0 cm), po bokach mapy miast: Veracruz oraz Santo Domingo (miasta założonego przez Krzysztofa Kolumba). Przy pomocy kolorowania na mapach zaznaczono posiadłości poszczególnych państw europejskich (objaśnienia wzdłuż prawego marginesu). Mapa opracowana w 1731 r. przez francuskiego kartografa Jeana-Baptiste'a Bourguignona Anville'a (1697-1782), szczególnie zasłużonego dla rozwoju nowoczesnej kartografii. Na odwrocie stempel kolekcji Barbary Piaseckiej-Johnson. Ślad składania pośrodku, naderwanie w części górnej podklejone, poza tym stan dobry. Mocna odbitka na grubym papierze.



219. C. Allard. Mapa Afryki. XVIII w.



220. J. B. Homann. Mapa Ameryki Północnej. 1737.

- 222. [Mapy nieba] – „Hemisphaerium Coeli Boreale” oraz „Hemisphaerium Coeli Australe.” J. G. Doppelmayr.** I poł. XVIII w. 5000,-

Miedzioryty kolorowane; dwie ryciny, każda o wym. 48,0 x 57,0 (pl. 51,0 x 59,0)

Dwie mapy północnej i południowej sfer nieba z przedstawieniami gwiazdozbiorów wpisanych w wizerunki postaci i stworów zaczerpniętych z mitologii klasycznej, opracowana przez J. G. Doppelmayra (1677-1750) i wydana w atlasie „Atlas novus coelestis” przez oficynę spadkobierców J. B. Homanna w 1742 r. W czterech rogach wizerunki instrumentów astronomicznych trzymany przez putta, po bokach pionowe tabele opisujące położenie gwiazd wobec równika niebieskiego w 1730 roku. Na mapie widoczne m.in. wizerunki: Barana, Raka, Bliźniąt, Lwa, Ryb, Byka, Panny (mapa nieba północnego) oraz **Tarczy Sobieskiego (gwiazdozbioru odkrytego przez J. Heweliusza)**, Wodnika, Koziorożca, Wagi, Strzelca, Skorpiona (na mapie nieba południowego). Po konserwacji, stan dobry. **Bardzo dekoracyjne.**

(Patrz tablica XVI)

WIEK XIX-XX

- 223. [Polska] – Topolnicki Jan.** Mapa do dziejów Polski. Wyd 2., subwencyonowane przez Akademię Umiejętności w Krakowie, popr. i uzup. podług nowszych badań. [Lwów 1892. Druk. Ludowa]. Foto-litogr. Angerera i Göschla w Wiedniu 54 x 74 cm (kolorowa, rozkładana). 150,-

Skala ok. 1:4.000.000. Mapa historyczna Rzeczypospolitej z podaniem źródeł (m.in.: Jan Ch. Albertrandy, Michał Baliński, G. Beauplan, Wojciech Chrzanowski, Leonard Chodźko, Joachim Lelewel, R. Roepell, St. Sarnicki, Józef Szujski, Karol Szajnocha, Feliks Wrotnowski i Rizzi Zannoni). Trzy mapy poboczne: [Typy krajobrazów], 3,5 x 6,0 cm; „Mapka objaśniająca rozbiory Polski i utworzenie Księstwa Warszawskiego” i „Mapka objaśniająca podział krajów polskich na kongresie wiedeńskim w roku 1815”, 9,5 x 9,0 cm (każda). Skala ok. 1:13.500.000. W lewym dolnym rogu pod ramką mapy: Druk Edwarda Hölzla w Wiedniu 1888 (wyd. pierwsze). Informacje dotyczące drugiego wydania były zaznaczone pierwotnie na okł. mapy. Naklejona na pł., w 20 sekcjach. W miejscach pierwotnego składania ślady przetarć, na obrzeżach zbrazowienia, poza tym stan dobry.

- 224. [Polska] – Majerski Stanisław.** Europa środkowo-wschodnia. Wyd. 2. Lwów 1908. Nakł. Towarzystwa Wydawniczego. Litografia K. Kranikowski. Kraków. (Ziemie dawnej Polski). Mapa litografowana 51 x 59 cm (kolorowa, rozkładana), brosz. 12 x 17 cm. 120,-

Skala 1: 2.550.000. Mapa przedstawia w istocie obszar całej dawnej Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Znana jest również jako „**Mapa do Trylogii Sienkiewicza**”, taka informacja wydrukowana była na innych wydaniach mapy. Stanisław Majerski (1852-1926) był autorem pierwszych polskich map hipsometrycznych, głównie Galicji i Polski. Naklejona na płótnie w 15 sekcjach, przednia okł. brosz. zach. (naklejona). Niewielkie ślady użytkowania, poza tym stan dobry.

- 225. [Polska] – Wielka mapa Rzeczypospolitej Polskiej.** Nomenklaturę oprac. **Adam Tomaszewski.** Wykonanie w Instytucie wojsk. geogr. w Wiedniu... Lwów i Warszawa [po 1921]. Księgarnia Polska Bernarda Połonieckiego. Barwna mapa ścienna 162 x 160 cm, rolowana, z wałkami. 1200,-

Skala 1:750.000. Mapa administracyjno-polityczna i komunikacyjna w dziesięciu kolorach. Szczegółowa mapa ścienna powstała przed ostatecznym ukształtowaniem granic II Rzeczypospolitej na Śląsku i pograniczu polsko-litewskim. Zaznaczono „obszar plebiscytowy na Górnym Śląsku” oraz obszar między Polską a Litwą Kowieńską („polski obszar etnograficzny”; „linia traktatowa bolszewicko-litewska”; „front Żeligowskiego” i „linię Focha”). Sześć arkuszy naklejonych na pł. Ślady użytkowania (drobne uszczerbki przy górnej krawędzi poza ramką; niewielkie przybrudzenia oraz ślady odbarwień na odwrocie). Stan ogólny dobry.

(patrz ilustracja)



225. Wielka mapa Rzeczypospolitej Polskiej. 1921.

226. **[Polska] – Bazewicz Józef Michał.** Mapa Polski w granicach obecnych z podziałem na województwa. Wyd. 3. Warszawa 1922. Zakł. Graf. „Ars”. Mapa 65 x 58 cm (kolorowa, rozkładana), po złożeniu 27 x 22 cm. 160,-

Skala 1:2.000.000. Nad dolną ramką „Podział Administracyjny Rzeczypospolitej Polskiej na Województwa i Powiaty”. Naklejona na płótnie w 6 sekcjach. Gdziekolwiek ślady niewielkich przetarć, poza tym stan dobry.

227. **[Polska] – Rzeczpospolita Polska i kraje ościennie.** Warszawa 1922. Instytut Wojskowo-Geograficzny. Mapa w litografii 85 x 77 cm (kolorowa, rozkładana), po złożeniu 21 x 16 cm. 140,-

Skala 1:1.500.000. Mapa administracyjno-polityczna Polski z zaznaczeniem rzeźby terenu. W lewym dolnym rogu mapy wykaz ważniejszych miast Polski z podaną liczbą mieszkańców. Miejscami niewielkie zagniecenia, poza tym stan dobry.

228. **[Polska] – Polska w 10 ważniejszych okresach historycznych z herbami województw i ziem do niej należących.** Zebrał i wyd. **Franciszek Karpowicz.**



228. F. Karpowicz. Mapa Polski. 1930.

Warszawa [ok. 1930]. Krajowy Dom Wydawniczy Fr. Karpowicz. Lit. W. Głowczewski. Litografia kolor. (arkusz 62 x 92 cm, rozkładany), 32 cm, broszura, oryg. okł. wyd. luzem. 150,-

Skala [ok. 1:4.500.000]. Tytuł pośrodku arkusza, po obu stronach herby województw Korony i Litwy oraz herby królów elekcyjnych. Dziewięć map pobocznych na arkuszu o skali 1:10.000.000.: „Polska za Mieczysława Igo”; „Polska za Bolesława Chrobrego 992-1025 r.”; „Polska za Bolesława Krzywoustego 1111-1138 r.”; „Polska za Kazimierza Wielkiego 1333-1370 r.”; „Polska w ostatnim dziesięcioleciu XV w.”; „Polska za Stefana Batorego 1576-1586 r.”; „Polska po rozejmie Andruszowskim i traktacie Buczackim 1673 r.”; „Polska podczas trzech rozbiorów”; „Księstwo Warszawskie utworzone przez Napoleona I w r. 1807, powiększone r. 1809”. Zachowana w oryg. okł. wykonana w lit. H. Skłodowskiego, z odmiennym tytułem niż na arkuszu mapy. Minimalne przetarcia, poza tym stan bardzo dobry. (patrz ilustracja)

- 229. [Polska] – Mapa samochodowa i stanu dróg w Polsce na rok 1936/37.** Oprac. **Da-wid Wacznadze**. Warszawa [1936]. Polski Touring Klub (Zakł. Graf. W. Cukrzyński i S-ka). Mapa 94 x 81 cm (kolorowa), opr. w ramkę (97,5 x 88,5 cm). 360,-

Skala 1:1.000.000. Mapa drogowa Polski oprac. na podstawie danych Powiatowych Zarządów Dróg. Obszerna legenda z klasyfikacją poszczególnych dróg. Mapy poboczne: Warszawa i okolice 1:300.000; Zagłębie węglowe 1:300.000. Mapa naklejona na płótno w 12 sekcjach. Ślady składania, pieczętka, poza tym stan dobry.

- 230. [Płockie] – Colberg Juliusz.** Mappa jeneralna województwa płockiego podług Sotzmanu ze względu na zasze zmiany. [Warszawa] 1826. [W Instytucie Litograficznym Szkolnym]. Mapa w litografii 44 x 57 cm (**ręcznie kolor. liniowo**, rozkładana). 1600,-

Skala ok. 1:535.000. Język pol. i franc. W rogu mapy tabela: „Rys statystyczny Województwa Płockiego”. Kolorami zaznaczono granice województwa oraz częściowo obwodów lub powiatów. **Zamieszczono**

informacje o każdej wsi mającej, co najmniej 20 domów. Statystyka objęła dane liczbowe dla każdego obwodu (ilość dekanatów i kościołów parafialnych, obszar ogólny i wg użytkowania ziemi, ilość domów, liczbę mieszkańców i gęstość zaludnienia na jedną milę kwadratową). Mapę wydano w ramach Atlasu Królestwa Polskiego, który stanowił pierwszy tak dokładny, szczegółowy i pod wieloma względami aktualny obraz kartograficzny poszczególnych województw Królestwa Polskiego, o dużym znaczeniu praktycznym dla ówczesnych urzędów i osób prywatnych. Poszczególne mapy były sprzedawane również pojedynczo. Autor dzieła, Juliusz Kolberg (Kolberg) (1776-1831) był kartografem i geodetą pochodzenia niemieckiego, profesorem Uniwersytetu Warszawskiego (jego synem był słynny Oskar Kolberg, badacz polskiego folkloru). Mapa naklejona na płótnie, obcięta do ramki, bez zachowania informacji o wydawcy. Na odwrocie płótna naklejka XIX w.: „Województwo Płockie, G. Płock”. Niewielkie przybrudzenia, zagięcia i przetarcia w kilku miejscach przy krawędzi i w miejscu złożenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit. Szaniawska, 70, s. 39.

- 231. [Małopolska]** – Mapa Małopolski z podziałem na województwa. Rys. **Franciszek Barański.** Lwów 1921. Nakł. Wydawnictwo „Wszechświat”. Lit. Akc. Tow. Lwów. Arkusz rozkładany 63x93 cm (litografia jednobarwna), 23 cm, opr. pł. współcz., org. okł. brosz. zachowane. 240,-

Skala 1:750.000. Mapa administracyjna Małopolski Wschodniej z województwami krakowskim, lwowskim, stanisławowskim i tamopolskim. W lewym dolnym rogu tabela: Podział terytorialny na województwa wraz z powiatami oraz wyszczególnieniem ludności według spisu z roku 1910. Założenia (na okł. również przybrudzenia) i drobne naddarcie górnego marginesu, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

- 232. [Europa]** – Wschodni teren wojny w r. 1915. Lublin 1915. Nakł. Litografii A. Jarczyńskiego. Mapa 46 x 60 cm (trójbarwna, rozkładana). 150,-

Skala 1:800.000. Mapa Europy Środkowo-Wschodniej z okresu I wojny światowej obejmująca wschodnie części Królestwa Polskiego oraz zachodnie gubernie rosyjskie (polskie i nadbałtyckie) i część Galicji. Zaznaczono pierwotne granice i linie komunikacyjne oraz przebieg ówczesnego frontu. Podklejenia na odwrocie i niewielki ubytek w części dolnej, poza tym stan dobry.

- 233. [Europa]** – Lotnicza mapa nawigacyjna. B.m. [Niemcy], b.r. [1916-1917], b.w. Mapa 69,0 x 94,5 cm (trójbarwna). 100,-

Mapa konturowa bez podziałki. Nazewnictwo geograficzne niemieckie. Obejmuje zasięgiem całą Europę z Turcją. Z oznaczeniem stopni długości i szerokości geograficznej oraz czerwoną, niebieską i zieloną siatką nawigacyjną z odniesieniem do trzech lotnisk lub kwater dowodzenia: w Kownie, Warszawie i Friedrichshafen. W tej ostatniej miejscowości na południu Niemiec od 1909 r. produkowano sterowce. Ślady składania, ślady po szpilkach w narożnikach, wyblaknięcia. Na marginesach napisy ołówkiem z epoki: „Kowno – Friedrichshafen”.

WIDOKI MIAST

- 234. [Antoniny]** – „Antoniny. G. Wołyńska. Pałac Hrabiny Maryi Alfredowej Potockiej z domu Xiężniczki Sanguszkowej”. **N. Orda.** 1873-1883 r. 360,-

Litografia na tincie; 19,5 x 29,0 (pl. 28,5 x 39,0)

Widok pałacu w Antoninach (obecnie na Ukrainie), pierwotnie własności Lubomirskich, następnie Sanguszków i od połowy XIX w. Potockich. Pałac wzniesiony w XVIII w., wielokrotnie przebudowywany, słynął ze wspaniałego ogrodu, stadniny, biblioteki oraz kolekcji dzieł sztuki. Rysował z natury Napoleon Orda (1807-1883), litografia odbita w zakładzie Maksymiliana Fajansa w Warszawie, pochodzi z monumentalnego wydawnictwa „Album widoków Polski”. Drobne zabrudzenia marginesów, dolny margines przycięty.

- 235. [Gdańsk]** – Długie Pobrzeże z Żurawiem. Ryt. **A. Bendrat.** 1905 r. 500,-

Akwaforta; 14,5 x 20,5 (17,0 x 23,0)

Widok jednego z najbardziej charakterystycznych dla Gdańska zakątków. Rycina sygnowana na płycie, jest dziełem Artura Bendrata (1872-1914), gdańskiego malarza i grafika, tworzącego głównie pod wpływem impresjonizmu. Syn gdańskiego kapitana statku, początkowo kształcił się w rodzinnym mieście, następnie w Szkole Sztuk Pięknych w Dreźnie. Popularny i ceniony, wystawiał w całych Niemczech, głównie obrazy olejne z widokami Gdańska oraz innych miast. Stan dobry, oprawiona w starą ramę 19,5 x 25,0 cm.

(patrz ilustracja)

- 236. [Gdańsk]** – Żuraw nad Motławą. Rys. **Tadeusz Cieślewski.** 240,-

Akwarela; 17,5 x 13,0 cm

Sygnowana: „T. Cieślewski”. Tadeusz Cieślewski (1870-1956), malarz, ojciec znanego grafika, odbył studia w Warszawie pod kierunkiem W. Gersona oraz w Paryżu i Rzymie. Malował przede wszystkim akwarele poświęcone Warszawie oraz pejzaże i martwe natury. Akwarela naklejona na karton, stan dobry.

- 237. [Jerozolima]** – „Hierosolyma Urbs Sancta...”. **G. Braun, F. Hogenberg.** 1572-1617 r. 2000,-

Miedzioryt; 32,5 x 41,5 (pl. 39,5 x 55,0)

Rozległy widok z lotu ptaka Jerozolimy od strony Góry Oliwnej, jeden z pierwszych nie fantastycznych widoków miasta, wiernie oddający jego wygląd w końcu XVI w. W dolnym narożniku objaśnienia 48 ważniejszych miejsc (wśród nich m.in. Grób Pański, Świątynia Salomona, Grób Maryi, miejsce Męki Pańskiej), na odwrocie tekst poświęcony miastu w języku francuskim. Rycina pochodzi ze słynnego atlasu z tekstem Georga Brauna i widokami największych miast ówczesnego świata, opublikowanego w 6 tomach w latach 1572-1617. Po konserwacji, stan dobry. **Rzadkie.**

(patrz ilustracja)



235. A. Bendrat. Gdańsk. 1905.



237. G. Braun, F. Hogenberg. Jerozolima. 1572-1617.

- 238. [Kalwaria Zebrzydowska]** – „Na pamiątkę z Kalwarii Zebrzydowskiej. Ogólny widok drózek. 1602-1902”. **J. A. Strasilla.** 1902 r. 3600,-

Chromolitografia; 56,0 x 73,0 (w świetle oprawy)

Rozległa panorama ukazująca słynne sanktuarium pasyjne i maryjne (od 1999 r. wpisane na listę światowego dziedzictwa UNESCO). Po stronie prawej kościół i klasztor Bernardynów, w centrum kościoły i kaplice na „drózkach Pana Jezusa” i „drózkach Matki Boskiej” (opatrzone numerami i opisane wzdłuż dolnego marginesu). Na tle nieba trójkolorowy herb Rzeczypospolitej (z wezwaniem „Boże zbaw Polskę” oraz datami zaborów i powstań narodowych), uznawany za cudowny wizerunek Matki Boskiej Kalwaryjskiej oraz portrety fundatorów założenia: Doroty i Mikołaja Zebrzydowskich. Bardzo dekoracyjny widok, wydany z okazji 300-lecia fundacji klasztoru, opublikowany przez **Rudolfa Pawelczaka** z Frydka (działającego na początku XX w. wydawcę wielu publikacji religijnych dotyczących Kalwarii), autorstwa **Jana Augusta Strasilli** (1846-1922) z Opawy. Drobne zabrudzenia, naddarcia i ubytki marginesu (zwłaszcza lewego), bez szkody dla przedstawienia. Oprawiona w starą ramę. **Bardzo rzadkie.**

(patrz tablica XIX)

- 239. [Kalwaria Zebrzydowska]** – „Zum Andenken an das 300 Jährige Gründungsfest des Zebrzydowitzer Kalvarien-Bergs. 1602-1902”. **J. A. Strasilla.** 1902 r. 3600,-

Chromolitografia; 58,5 x 69,0 cm

Widok słynnego ośrodka pielgrzymkowego, wraz z kościołem i klasztorem Bernardynów oraz stacjami Drogi Krzyżowej i kaplicami na Drózkach Maryjnych, stanowiący niemieckojęzyczną wersję pozycji powyżej (brak jedynie wezwania „Boże zbaw Polskę” poniżej trójkolorowego herbu Rzeczypospolitej). Grafika jest dziełem Jana Augusta Strasilli, wydanym przez **Rudolfa Pawelczaka**. Brak bocznych marginesów, po konserwacji, zdublowana na bibule. **Bardzo rzadkie.**

- 240. [Kraków]** – „Cracovia Minoris Poloniae Metropolis”. **G. Braun, F. Hogenberg.** 1617 r. 5000,-

Miedzioryt kolorowany; 30,7 x 54,5 (pl. 42,5 x 57,0)

Panorama miasta widziana od południa, z kopca Krakusa, z zaznaczonymi i opisanymi w manierystycznym kartuszu ważniejszymi budowlami (m.in. Zamek na Wawelu, kościoły – Mariacki, Bożego Ciała, bramy miejskie). Na pierwszym planie postacie szlachciców. Widok rysował z natury artysta flamandzki **Idzi van der Rye** przed 1600 r., opracował **Georg Hoefnagel** (1542-1600). Rycinę zamieszczono w 6 tomie słynnego atlasu miast świata z 1617 r. Po konserwacji, stan dobry.

Lit.: J. Banach, Dawne widoki Krakowa, 1983 r., poz. 6, s. 178/179.

(patrz tablica XIX)

- 241. [Kraków]** – „Cracovia. Cracau”. **J. F. Leopold.** 1719-1726 r. 1200,-

Miedzioryt; 20,5 x 30,0 (pl. 24,4 x 36,8)

Panorama Krakowa, ze sztafżem na pierwszym planie. Na tle nieba, na chustach podtrzymywanych przez putta, objaśnienia ważniejszych budowli; pod widokiem pośrodku kartusz z herbem miasta, przedzielający opis historyczny grodu w języku łacińskim i niemieckim. Wydał i rytował Joseph Friedrich Leopold (1668-1726), augsburski sztycharz i wydawca. Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

(patrz ilustracja)

- 242. [Kraków]** – Widok z Wawelu – ul. Kanonicza. Rys. **Henryk Dąbrowski.** 1960 r. 2400,-

Akwarela; 45,5 x 59,0 cm

Sygnowana: „Kraków 1960 Henryk Dąbrowski”. Dekoracyjna akwarela wybitnego rysownika, profesora Henryka Dąbrowskiego (1927-2006), wieloletniego kierownika Zakładu Rysunku, Malarstwa i Rzeźby na Politechnice Warszawskiej. Artysta uznawany za współtwórcę Warszawskiej Szkoły Rysunku, a jego prace znajdują się w kolekcjach na całym świecie. Stan dobry.

(patrz ilustracja)



241. J. F. Leopold. Kraków. Poc. XVIII w.



242. H. Dąbrowski. Kraków. 1960.



243. A. Duncker. Kwitajny. Pol. XIX w.



244. K. Auer. Lwów. 1837.



246. A. Cuvillier. Moskwa – Arsenal. 1845.

243. [Kwitajny rodziny Dönhoff] – „Quittainen”. A. Duncker. 1857-1883 r. 400,-

Litografia barwna; 15,0 x 20,0 (naklejona na karton 27,2 x 37,5)

Malowniczy widok pałacu w Kwitajnach (nieдалеко Paślęka, obecnie w województwie warmińsko-mazurskim), wzniesionego w XVIII w., następnie przebudowanego w połowie XIX w. dla rodziny Dönhoffów (ostatnią przedwojenną właścicielką była Marion Dönhoff, dziennikarka, słynna orędowniczka pojednania polsko-niemieckiego). Litografia naklejona na karton wyd., odbita w zakładzie Winkelmanna i synów w Berlinie, opublikowana w znanym wydawnictwie Aleksandra Dunckera. Pochodzi z jego pomnikowego dzieła: *Wiejskie dwory, pałace i rezydencje szlachty pruskiej* (16 tomowego albumu z widokami pałaców i rezydencji, w tym wielu na obecnych ziemiach polskich). Nieznaczące zabrudzenia marginesu, poza tym stan bardzo dobry. Patrz także poz. 254 (Starogard).

(patrz ilustracja)

244. [Lwów] – „C. k. woyskowy zakład pływania we Lwowie”. Rys. i lit. K. Auer. 1837 r. 500,-

Litografia; 16,5 x 23,2 (pl. 22,0 x 30,1)

Jeden z wielu widoków Lwowa narysowanych i litografowanych przez Karola Auera (ok. 1818-?), artystę pochodzenia czeskiego, współpracującego ze znanym zakładem litograficznym Piotra Pillera. Oferowana rycina weszła w skład słynnego albumu „Zbiór najpiękniejszych okolic w Galicji”. Stan dobry.

Lit.: M. Opalek, *Litografia lwowska 1822-1860*, Wrocław 1958, s. 58

(patrz ilustracja)

245. [Moskwa] – „Le Grand Théâtre Impérial”. Lit. A. Durand. Ok 1840 r. 500,-

Litografia na tincie; 26,5 x 42,5 (pl. 35,0 x 54,0)

Zimowy widok jednego z najstarszych na świecie teatrów operowych – Teatru Bolszoi w Moskwie. Rysował z natury oraz litografował André Durand (1807-1867), rysownik i grafik francuski, który wziął udział w wyprawie naukowej do Rosji zorganizowanej przez księcia Anatola Demidoffa w latach 30.

XIX w. Powstałe wówczas ryciny wydano w formie albumu p.t. „Excursion pittoresque et archéologique en Russie...” (Paryż, 1840 r.). Postacie spacerujących mieszczan narysowane przez Augusta Raffeta (1804-1860), malarza i grafika francuskiego. Ślady zalania, poza tym stan dobry.

246. [Moskwa] – „Arsenal d'Armureries Antiques”. Lit. A. Cuvillier. 1845 r. 600,-

Litografia kolorowana ręcznie; 25,0 x 34,0 (pl. 33,0 x 39,5)

Widok arsenału kremłowskiego, litografowany przez Arnauda Cuvilliera, malarza i grafika francuskiego, pracującego w Paryżu około połowy XIX w., autora głównie pejzaży i wedut. Grafika odbita w słynnym paryskim zakładzie Lemeriera, wydana w Moskwie i Petersburgu przez Włocha Daziara. Poniżej widoku, wzbogaconego sztafażem, tytuł po rosyjsku i francusku oraz sygnatura. Marginesy nieco przycięte (bez szkody dla grafiki), ślady po zamocowaniu w oprawie, poza tym stan dobry. *(patrz ilustracja na stronie poprzedniej)*

247. [Norymberga] – „Nuremberga. Nurmberg”. H. Schedel. 1493 r. 5000,-

Drzeworyt kolorowany ręcznie; 31,0 x 53,0 (widok), pl. 40,0 x 58,0 cm

Widok Norymbergii, ważnego ośrodka kulturalnego, centrum niemieckiego renesansu (to tu mieszkał i tworzył A. Dürer), a także znaczącego ośrodka drukarskiego (to tu m.in. wydano słynne dzieło Kopernika „De revolutionibus...”). Karta pochodzi z jednego z najsłynniejszych inkunabułów – „Liber Chronicarum”, wydanego po raz pierwszy właśnie w Norymberdze w 1493 r. w oficynie Antona Kobergera, ozdobionego wieloma widokami miast, spośród których największą i najwspanialszą panoramą jest widok Norymbergi. Autorem tekstu był niemiecki humanista, lekarz i historyk Hartmann Schedel (1440-1514). Autorami licznych drzeworytów byli Michał Wolgemut i Wilhelm Pleydenwurff. Na odwrocie tekst w języku niemieckim oraz drzeworytowy pejzaż. Dorobione boczne marginesy, miejsce składania wzmocnione pap., stan dobry. **Rzadkie.** *(patrz tablica XVIII)*

248. [Nysa] – „Nissa”. H. Schedel. 1493 r. 2800,-

Drzeworyt kolorowany; 20,0 x 53,0 (pl. 43,0 x 60,0)

Nad ryciną oraz na odwrocie tekst niemiecki i widok Lubeki. Karta pochodzi z „Liber Chronicarum”, kroniki świata autorstwa niemieckiego historyka Hartmanna Schedla (patrz poz. poprzednia). Rycina po fachowej konserwacji, wzmocniona papierem w miejscu złożenia, zabrudzenia marginesów, poza tym stan dobry. *(patrz ilustracja)*

249. [Petersburg] – Kolumna Aleksandrowska oraz budynek Sztabu Generalnego. Lit. wg rys. J. B. Arnout. Ok. 1840 r. 600,-

Litografia na tincie; 23,5 x 31,8 (pl. 32,5 x 34,5)

Widok Kolumny Aleksandrowskiej na Placu Pałacowym w Petersburgu, wzniesionej w latach 1829-1834 przez cara Mikołaja I dla uczczenia zwycięstwa jego brata Aleksandra I nad armią Napoleona w 1812 r. W tle budynek Sztabu Generalnego (naprzeciw Pałacu Zimowego), wzniesionego w latach 1819-1828, z łukiem triumfalnym w części centralnej. Poniżej kompozycji tytuł po rosyjsku i francusku oraz sygnatura. Plansza nr 2 z serii „St. Petersburg”, wydawanej w Moskwie i Petersburgu przez Franciszka Daziara (Włocha, który działał także w Warszawie). Rycina powstała według rysunku Jeana Baptiste'a Arnout (1788- po 1853), francuskiego rysownika i grafika, znanego historiografa Paryża, odbita w paryskim zakładzie Lemeriera. Boczne marginesy przycięte, poza tym stan dobry.

250. [Petersburg] – Pałac Zimowy. Lit. wg rys. F. Perrota. Ok. 1840 r. 600,-

Litografia na tincie; 25,7 x 37,0 (pl. 34,2 x 40,0)

Widok jednego z najważniejszych symboli Rosji – barokowego Pałacu Zimowego w Petersburgu, w obecnym kształcie wzniesionego w latach 1754-1762 dla cesarzowej Elżbiety (jego pierwszą lokatorką była Katarzyna II). Autorem rysunku jest Ferdynand Perrot (1808-1841), malarz francuski, autor obrazów marynistycznych i pejzaży, pracujący w Petersburgu. Grafika odbita w paryskim zakładzie Lemeriera i wydana przez Franciszka Daziara, Włocha, który działał także w Warszawie, plansza nr 13 z serii „St. Petersburg”. Przycięte boczne marginesy, poza tym stan dobry. *(patrz ilustracja)*



248. H. Schedel. Nysa. 1493.



250. F. Perrot. Petersburg – Pałac Zimowy. 1840.

251. **[Petersburg – Carskie Sioło] – „La Colonnade du Palais”.** Lit. **C. Schultz.**
Ok. 1845 r. 500,-

Litografia na tincie; 24,5 x 34,5 (pl. 38,5 x 55,0)

Widok zabudowań wchodzących w skład słynnego założenia parkowego w Peterhofie pod Petersburgiem. Poniżej tytuł po rosyjsku i francusku oraz sygnatury – litografował C. Schultz według rysunku z natury **Johanna Jakoba Meyera** (1787-1858), szwajcarskiego malarza pracującego w latach 40. XIX w. w Rosji. Grafika odbita w słynnym paryskim zakładzie Lemerclera. Pochodzi z wydanego w Petersburgu w połowie XIX w. albumu „Vues pittoresques des palais et jardins impériaux aux environs de St. Petersburg”. Drobne naderwania i zabrudzenia marginesu, poza tym stan dobry.



253. G. Braun, F. Hogenberg. Rzym. 1577.

- 252. [Równe] – „Równe (G. Wołyńska)”. N. Orda. 1873-1883 r. 360,-**

Litografia na tincie; 20,0 x 29,0 (pl. 29,5 x 42,0)

Widok zamku Lubomirskich w Równem (obecnie na Ukrainie), wzniesionego w XV w., następnie wielokrotnie przebudowywanego, ostatnio w XVIII w. Spalony w 1927 r., dziś już nie istnieje. Rysował z natury Napoleon Orda (1807-1883), litografia odbita w zakładzie Maksymiliana Fajansa w Warszawie, pochodzi z monumentalnego wydawnictwa „Album widoków Polski”. Drobne zabrudzenia marginesów, dolny margines przycięty.

- 253. [Rzym] – „Roma”. G. Braun, F. Hogenberg. 1577 r. 2400,-**

Miedzioryt kolorowany; 33,5 x 49,0 (pl. 40,5 x 54,0)

Rozległy widok z lotu ptaka stolicy Włoch – Rzymu. W dolnych narożnikach objaśnienia 101 ważniejszych budowli od czasów antyku (po łacinie; z podziałem m.in. na bramy miejskie, mosty, termy, łuki, obeliski, kolumny, świątynie), na odwrocie tekst poświęcony miastu. Rycina pochodzi ze słynnego atlasu z tekstem Georga Brauna i widokami największych miast ówczesnego świata, opublikowanego w 6 tomach w latach 1572-1617. Ślad składania pośrodku wzmocniony, po konserwacji. (patrz ilustracja)

- 254. [Starogard] – „Stargord”. A. Duncker. 1861 r. 400,-**

Litografia barwana; 15,0 x 20,0 (naklejona na karton 27,5 x 36,5)

Widok pałacu rodu von Borck w Starogardzie (obecnie w województwie zachodniopomorskim), spalonego w 1945 r., obecnie w ruinie. Pałac wniesiony w XVIII w. na miejscu renesansowego dworu obronnego, następnie rozbudowywany w XIX w., był jednym z największych założeń pałacowych Pomorza. Wnętrza mieściły m.in. słynną kolekcję dzieł sztuki oraz bibliotekę. Litografia naklejona na karton wyd. z opisami po niemiecku. Nieznaczne zabrudzenia marginesu, poza tym stan bardzo dobry. Patrz poz. 243 (Kwitajny).

255. [Szliselburg] – „Fortresse de Schluselbourg”. Lit. A. Durand. Ok 1840 r. 500,-

Litografia na tincie; 23,2 x 35,0 (pl. 35,5 x 54,0)

Widok słynnej twierdzy Szliselburg, leżącej na wyspie nad Zatoką Fińską, naprzeciw Petersburga, od XVIII w. pełniącej funkcję więzienia (przetrzymany tu byli m.in. **Walerian Łukasiński i Ludwik Waryński**). Rysował z natury oraz litografował André Durand (1807-1867), rysownik i grafik francuski, który wziął udział w wyprawie naukowej do Rosji zorganizowanej przez księcia Anatola Demidoffa w latach 30. XIX w. Powstałe wówczas ryciny wydano w formie albumu p.t. „Excursion pittoresque et archéologique en Russie...” (Paryż, 1840 r.). Postacie narysowane przez Augusta Raffeta (1804-1860), malarza i grafika francuskiego. Ślady zalania, poza tym stan dobry.

Patrz także: Widok Warszawy Zygmunta Vogla (1822 r.) – poz. 884, s. 351.

GRAFIKA. AKWARELE. RYSUNKI

PORTRETY. SCENY HISTORYCZNE

- 256. August III (1696-1763), król Polski. Wg L. de Silvestre'a. Ok. 1750 r. 400,-**

Miedzioryt; 25,0 x 18,0 (pl. 25,0 x 19,2)

Król przedstawiony w półpostaci, w zbroi i płaszczu gronostajowym, z Orderem Orła Białego i Złotego Runa. Rytował **Jean Daulé** (1703-1763), grafik francuski, według obrazu znanego malarza francuskiego Louisa de Silvestre'a Mł. (1675-1760), profesora Akademii paryskiej, od 1716 r. pracującego na dworze w Dreźnie (w 1741 r. został nobilitowany przez Augusta III). Rycina o charakterze reprezentacyjnym, zyskała dużą popularność i była kilkakrotnie kopiowana w różnych technikach (m.in. na porcelanie). Górny i dolny margines uzupełnione, po konserwacji.

Lit.: E. Łomnicka-Żakowska, Graficzne portrety Augusta II i Augusta III Wettynów, Warszawa 1997, s. 348, poz. 30, ilustr.

- 257. Eleonora Maria Józefa (1653-1697), królowa Polski, żona Michała Korybuta Wiśniowieckiego. Ryt. E. Hainzelmann. Przed 1693 r. 3000,-**

Miedzioryt; 45,5 x 33,5 (pl. 53,5 x 40,0)

Królowa ukazana do kolan, w bogato zdobionej sukni, stojąca przy stoliku, na którym spoczywa polska korona. Portret ujęty w owalną ramę, poniżej napis: „Eleonora Regina Poloniae, Magna Ducissa Lithuaniae, Ducissa Lotharingiae et Bari, nata Archiducissa Austriae”. Rycina sygnowana na płycie – rytował Elias Hainzelmann (1640-1693), grafik działający w Augsburgu, według obrazu **Charles'a Herbela** (ok. 1656-1703), malarza francuskiego, pracującego na dworze cesarza Leopolda I w Wiedniu oraz w Nancy. Stan dobry, mocna odbitka. **Bardzo rzadkie.**

Lit.: E. Hutten-Czapski, Spis rycin, Kraków 1901, s. 69, poz. 434
(patrz tablica XXI)

- 258. Jan III Sobieski (1629-1696), król Polski. Ryt. P. Schenk. Ok. 1695 r. 900,-**

Mezzotinta; 18,5 x 13,8 (20,0 x 15,0 w świetle p-p)

Popiersie króla w karacenie i ze wstęgą orderową, w delii spiętej zaponą. Portret ujęty w owal, powyżej napis: „Vir fortis rebus in arctis noscitur.”; poniżej: „Joannes III D. G. Rex Poloniae”. Rycina sygnowana na płycie – rytował i wydał Petrus Schenk I (1660-1713), właściciel dużego warsztatu graficznego w Amsterdamie. Grafika powstała z okazji przybycia do Brukseli Teresy Kunegundy Sobieskiej, córki Sobieskiego, nowo poślubionej małżonki elektora bawarskiego. Powtarza ona kompozycję Schenka z ok. 1680 r. (sprzed Wiktorii Wiedeńskiej), wzorowaną na grafice Izaaka Saala z 1679 r. powstałej podczas pobytu króla w Gdańsku. Stan bardzo dobry. Oprawiona w ramę 35,0 x 29,0 cm. **Rzadkie.**

Lit.: H. Widacka, Jan III Sobieski w grafice XVII i XVIII wieku. Warszawa 1987, s. 82, poz. 58, il. 47

- 259. Kościuszko Tadeusz (1746-1817), generał wojsk polskich i amerykańskich, Najwyższy Naczelnik w 1794 r. Ryt. W. Sharp. 1800 r. 900,-**

Miedzioryt; 37,8 x 43,0 (pl. 39,3 x 45,0)

Pierwsze wydanie. Naczelnik leżący na kanapie z obwiązaną głową, z lewą ręką na oparciu, prawą na poduszce. Po stronie lewej stolik z książką i przyborami do pisania, w tle pejzaż przysłonięty kotarą. Poniżej: „Thaddeus Kosciuszko. Engraved by William Sharp from a Model in Wax done from the Life by C. Andras” oraz adres wydawniczy w Londynie. Autor grafiki, William Sharp (1749-1824), rysownik i rytownik angielski, jak podaje M. Gumowski, wzorował się bezpośrednio na obrazie olejnym Thomasa Stotharda (1755-1834), namalowanym na podstawie modelu woskowego wykonanego 3 lata wcześniej przez rzeźbiarkę Katarzynę Andras podczas pobytu Naczelnika w Londynie. Wizerunek ten stał się bardzo popularny i doczekał się kilku wydań w XIX w. Stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie I wydanie.**

(patrz tablica XXI)

- 260. Przyłęcki Achacy** (zm. 1656), stolnik krakowski, kasztelan oświęcimski, bibliofil. Ryt. **J. Falck** 1652 r. 600,-

Miedzioryt; 31,5 x 22,0 (przycięty do odcisku płyty)

Sygnowany na płycie: „D. Schultz pin.”; „Georgius Försterus excud.”; „I. Falck Sculp. Stockholmiae 1652”. Popiersie w owalnej ramie wspartej na cokole z napisem: „Illustrissimus Dominus DNS Achatius de Przyłek Przyłęcki...”. Portret stolnika krakowskiego, kasztelana oświęcimskiego i bibliofila (w stroju polskim, żupanie i delii z ozdobnymi guzami), autorstwa gdańszczanina Jeremiasza Falcka (ok. 1610-1677), **według obrazu Daniela Schultza** (1615-1683), malarza pracującego na dworze Jana Kazimierza. Wysokiej klasy portret związanych z Polską artystów. Stan dobry.

Rzadkie.

Lit.: Katalog portretów BN, t. 4, s. 127, poz. 4283.

(patrz tablica XXI)

– Portret pisany literami –

- 261. Stanisław August Poniatowski** (1732-1798), ostatni król Polski. Rys. **E. Listnau**. 1776 r. 7000,-

Piórko, tusz, gwasz na papierze; 33,5 x 26,0 (w świetle oprawy)

Portret króla ujęty w owalną ramę wspartą na cokole z napisem: „Stanislaus Augustus, Rex Poloniae et Lithua.”; poniżej tekst w czterech wersach po niemiecku. Portret sygnowany w prawym dolnym narożniku: „E. Listnau Gedani 1776” – jest dziełem Emanuela Listnau’a (Listenau), ur. ok. 1740 r., rysownika gdańskiego. Artysta od 1767 r. pracował w Gdańsku, Berlinie i Królewcu, zyskując popularność jako rysownik quodlibetów i kaligraf. Portret rysowany piórkem przy użyciu nadzwyczaj pracołłonnego i kuriozalnego sposobu polegającego na „pisaniu” kompozycji przy pomocy kaligrafowanego tekstu à la Opałka (precyzję malarza można docenić oglądając powierzchnię obrazu pod lupą!). Poniżej kompozycji pisany odręcznie czterowiersz, w którym autor informuje, że do stworzenia portretu użył tekstu patriotycznej **mowy, broniącej jedności Rzeczypospolitej, wygłoszonej przez Franciszka Ksawerego Branickiego**, hetmana wielkiego koronnego, podczas sesji sejmowej w kwietniu 1775 r., kończącej obrady sejmu rozbiorowego. Malarz wyjaśnia, że tekst Branickiego rozpoczął pisać na brwiach króla, potem na oczach, uszach, nosie, itd. Jak podaje SAP (t. V, s. 123) w zbiorach J. I. Kraszewskiego znajdował się portret Stanisława Augusta autorstwa Listnau’a, skomponowany z wersetów Księgi Psalmów Samuela. Stan dobry, oprawiony w starą ramę. **Wielka rzadkość!** Patrz poz. 152. (patrz ilustracja na okładce i na stronie następnej)

SCENY HISTORYCZNE

- 262. [Koronacja Fryderyka III Habsburga]** – Fryderyk III Habsburg (1415-1493) koronowany na Cesarza Rzymskiego Narodu Niemieckiego przez papieża Piusa II w r. 1452. Z „Kroniki świata” **H. Schedla**. 1493 r. 800,-

Drzeworyt kolorowany; 23,0 x 22,5 (na karcie 47,5 x 32,0)

Scena koronacji cesarza Fryderyka III Habsburga (syna Cymbarki, córki księcia mazowieckiego Siemowita IV) przez papieża Piusa II (1405-1464), włoskiego humanistę, wcześniej biskupa warmińskiego. Drzeworyt pochodzi ze sławnej „Liber Chronicarum” – kroniki świata wydanej w norwimberskiej oficynie Antoniego Kobergera w 1493 r. Tekst napisał Hartmann Schedel, ilustracje z pracowni



261. Stanisław August Poniatowski. 1776.



263. Tumult toruński. 1724.

Michaela Wolgemuta. Książka ta, bogato ilustrowana, zawierała opis dziejów świata od stworzenia po czasy współczesne autorom. Drzeworyty przedstawiały sceny biblijne, historyczne oraz widoki miast (w tym pierwsze panoramy Krakowa, Nysy (patrz poz. 247), Wrocławia). Książka, wydana po łacinie i niemiecku, była pierwszą po Biblii tak popularną publikacją w Europie. Na odwrocie tekst po niemiecku. Ślady zalania marginesów, poza tym stan dobry.

- 263. [Tumult toruński] – „De bloeddorst der Jesuiten, ...”. P. van den Bergen. 1724-1726 r. 800,-**

Miedzioryt; 25,0 x 19,5 (pl. 42,5 x 54,0)

Alegoryczna rycina odnosząca się do wydarzeń, które miały miejsce w Toruniu w 1724 r. 16 lipca doszło do **zamieszek między miejscowymi protestantami a katolikami**, które zakończyły się zdemolowaniem kolegium jezuickiego. Konsekwencją tych zdarzeń były zwołane przez króla obrady sądu w październiku i listopadzie tego samego roku i wydanie bardzo surowego dla protestantów wyroku (wyrok śmierci dla burmistrza Jakuba Henryka Zerneckiego, prezydenta Roesnera oraz 9 innych uczestników zająć). Wydarzenia te odbiły się szerokim echem w całej Europie i uznawane są za symboliczny koniec tolerancji religijnej w Polsce. Bogata w treści symboliczne rycina, stanowiąca reakcję protestantów holenderskich na „Jezuicką rządzą krwi”, nie sygnowana, przypisywana jest Peterowi van den Bergowi. Po obu stronach tekst w języku holenderskim. Ślad składania pośrodku, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.** (patrz ilustracja)

- 264. [Jeźdźcy XVII w.] – Jeździec węgierski. Stefano della Bella. 1648-1650 r. 800,-**

Akwaforta; tondo o śr. 17,2 cm (pl. 19,2 x 18,6)

Sygnowana na płycie p.d.: „S. D. Bella”. Rycina pochodzi z cyklu jedenastu grafik, sygnowanych (niektóre z przywilejem królewskim), zatytułowanych „Jeźdźcy polscy, węgierscy i czarnoskórzy”. Przedstawienia ujęte w koła, należą do najsłynniejszych i najlepszych prac della Belli (1610-1664), ukazujących bogactwo typów, strojów i broni. Cykl wykonany został częściowo **na podstawie szkiców przygotowanych w czasie wjazdu polskiego poselstwa Krzysztofa Opalińskiego do Paryża w 1645 r.**, ale ryciny wykonane zostały najprawdopodobniej już po powrocie artysty do Florencji. Cykl ten jest



264. Stefano della Bella. Jeździec. 1648.



266. Janczar polski. XVIII w.

interesujący także ze względu na eksperymenty technologiczne, jakie rytownik przeprowadzał w trakcie ich przygotowywania. Stan dobry.

Lit.: J. Talbierska, Stefano Della Bella, Warszawa 2001, s. 184, poz. IV/36, ilustr. s. 432 (patrz ilustracja)

- 265. [Hajduk polski]** – „Heiduks, ils gardent les Carosses du Roy de Pologne ...”. Wyd. **J. Le Blond**. II poł. XVII w. 400,-

Miedzioryt; 23,0 x 16,2 (pl. 30,5 x 22,4)

Przedstawienie całopostaciowe hajduka z uzbrojeniem. Poniżej tytuł wraz z opisem po francusku oraz sygnatura: „Le Blond Excudit avec Privi. Du Roy”. Jean Le Blond (1635-1709) – malarz, rytownik i wydawca francuski, działający w Paryżu. Stan dobry.

- 266. [Janczarzy królów polskich]** – „Jeschemek ou Caporal, avec ses Armes de la garde des Janissaires du Roy de Pologne”. Wyd. **J. Chereau**. XVIII w. 400,-

Miedzioryt; 29,5 x 19,5 (przycięty do odcisku płyty)

Oficer janczarów, formacji „modnej” w XVIII w. w Europie. Wiadomo, iż tego typu straż pełniła służbę m. in. **na dworze Jana III Sobieskiego**, a potem Augusta II oraz magnaterii. Wydał Jacques Chereau (1688-1776) – rytownik i wydawca działający w Paryżu, przy ul. Św. Jacka. Niewielkie zabrudzenia i uszkodzenia krawędzi (częściowo wzmocnione pap.), uzupełnione ubytki narożników (bez straty dla treści grafiki).

(patrz ilustracja)

- 267. [Bitwa pod Austerlitz]** – „Bataille d'Austerlitz gagnée par L'Empereur des Français Napoléon le Grand”. **P. A. Basset**. Po 1805 r. 700,-

Akwaforta kolorowana; 33,0 x 45,0 (pl. 39,8 x 50,5)

Panorama jednej z najważniejszych bitew czasów napoleońskich, uznawanej za arcydzieło taktyczne, nazywanej bitwą trzech cesarzy (w rzeczywistości byli tam obecni tylko dwaj: Napoleon oraz car Aleksander I). Mniej liczna armia francuska pokonała na polach Moraw połączone siły austriackie i rosyjskie. Na pierwszym planie przedstawiono dowódców oraz oddziały piechoty, artylerii i taborów francuskie pod sztandarami z Orłem cesarskim. Powyżej kompozycji tytuł, poniżej opis wspaniałego zwycięstwa Francuzów (po francusku) oraz sygnatury – rycina wydana w Paryżu przez Paula André



267. Bitwa pod Austerlitz. Po 1805.



269. Oblężenie Gdańska. 1838.

Basseta (1785-1819), wydawcę i drukarza francuskiego. Zabrudzenia marginesów (bez szkody dla przedstawienia), grafika naklejona na tekturę starej oprawy, poza tym stan dobry. Dekoracyjne, mocne kolorowanie.
(patrz ilustracja)

- 268. [Legia Nadwiślańska] – „Grenadier des Légions Polonaises”. N. T. Charlet. II ćwierć XIX w. 300,-**

Litografia kolorowana ręcznie; 33,0 x 25,5 (cała plansza)
Grenadier polski Legii Nadwiślańskiej, w tle oddział kawalerii. Poniżej tytuł, paryski adres wydawniczy (zakładu Lemeriera) oraz sygnatura. Grafika jest dziełem Nicolasa Toussainta Charleta (1792-1845), rysownika, litografa i malarza francuskiego, znanego głównie dzięki scenom batalistycznym oraz cyklom poświęconym umundurowaniu. Równomierne zażółcenie papieru, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry. Mocne kolorowanie.

Lit.: Katalog wystawy napoleońskiej doby Księstwa Warszawskiego, Warszawa 1921 r., poz. 631 (ze zbiorów D. Witke-Jeżewskiego)

- 269. [Obłężenie Gdańska przez Napoleona] – „Napoléon visite les travaux du siège de Dantzick, dirigés par le Maréchal le Febvre, le 9 mai 1807”. Ryt. F. J. Dequevauviller. 1838 r. 500,-**

Akwaforta i medzioryt, kolorowany; 25,2 x 37,5 (pl. 31,5 x 46,0)
Napoleon w towarzystwie marszałka François-Josepha Lefebvre'a oraz innych dowódców wizytujący 9 maja 1807 r. okopy i szańce korpusu obłężniczego, na tle pejzażu. Poniżej przedstawienia tytuł oraz sygnatury. Rycina powstała według rysunku **Jacques'a François Josepha Swebacha**, (1769–1823) – czołowego malarza, rysownika i grafika doby napoleońskiej. Rytował François Jacques Dequevauviller (1783–1848) – francuski grafik i ilustrator oraz **François Louis Couché syn** (1782-1849). Ślady oprawy na górnym marginesie, poza tym stan dobry.

Lit.: Napoleon i Gdańsk, Muzeum Historyczne Miasta Gdańska, 2007, s. 41.

(patrz ilustracja)

- 270. [Szwoleżer] – Plansza z dzieła: „Ubiory Wojska Księstwa Warszawskiego”. J. Kondratowicz. 1829 r. 500,-**

Litografia, ręcznie kolorowana; 14,0 x 14,5 (naklejona na karton 28,0 x 21,5)
Sygnowana na kamieniu monogramem: „K”. Józef Kondratowicz (1808- ok. 1860) – malarz i litograf Kwaternistrzostwa Generalnego Wojska Polskiego (opracowujący m.in. mapę Królestwa Polskiego). W 1829 r. opublikował dwa albumy z kolorowanymi litografiami: „Ubiory Wojska Księstwa Warszawskiego” oraz „Ubiory Wojska Królestwa Polskiego” (Banach, poz. 171, 172; Łysiak, Empireum, t. II, s. 444 – tu albumy określone jako niezwykle rzadkie). Artysta brał udział w powstaniu listopadowym, po 1831 r. na emigracji. Grafika ukazująca szwoleżera, naklejona na kartę starego albumu (z dorysowanymi tuszem ramkami). Stan litografii dobry, drobne uszkodzenia karty albumu.

- 271. [Królestwo Polskie] – 15 tablic do „Rocznika Wojskowego Królestwa Polskiego na rok 1829”. 500,-**

Litografie kolorowane ręcznie; 15 tablic śr. o wym. 21,5 x 17,0 cm
Kompletny zbiór tablic, przygotowany do „Rocznika Wojskowego Królestwa Polskiego na rok 1829” (wydawanego w latach 1817-1830 spisu oficerów armii Królestwa Polskiego). Roczniki te były publikowane w dwóch wersjach – tzw. „proste” (bez ilustracji) oraz „oficerskie” (z ilustracjami dystynkcji) – jedynie w latach 1824 i 1825 ukazały się wersje „generalskie” (z ikonografią mundurową) – patrz: W. Łysiak, Empireum, t. II, s. 454-455. Autorem litografii zamieszczanych w Rocznikach był **Tomasz Polakiewicz** (1787-1839), oficer i litograf, związany z zakładem litograficznym sztabu Kwaternistrzostwa Generalnego, który wzorował się na rysunkach i akwarelach **Józefa Leksa** (1791-1866), inżyniera wojskowego, malarza, rysownika i litografa. Oferowany zbiór tablic, pierwotnie sprzedawanych oddzielnie (większy wymiar niż w Rocznikach), zawiera dystynkcje od sztabów, poprzez poszczególne formacje (gwardia królewska, dywizje piechoty, strzelców konnych, ułanów, artylerii, korpus żandarmerii, kadetów, pociągi) po oficerów na reformie, weteranów czynnych, administrację wojenną, korpus inwalidów i weteranów. Drobne zabrudzenia poszczególnych plansz, krawędzie miej-



273. Powstańcy listopadowi. 1831.

scami postrzępione. Tablice w tece późniejszej (23,5 x 19,0 cm), pł. czerwone ze złoc. tyt.; grzbiet wzmocniony.

- 272. [Królestwo Polskie] – „Wojsko Polskie. Karabinier.”** Lit. **J. N. Lewicki.** 1838-1841 r. 400,-

Litografia, ręcznie kolorowana; 31,2 x 23,5 (cała plansza)

Karabinier na koniu, inwalida wojenny, artylerzysta wałowy oraz „pociąg” (żołnierz powożący załadowanym wozem). Poniżej tytuł oraz sygnatury – litografował Jan Nepomucen Lewicki (1795-1871) – grafik, rysownik, malarz i fotograf, od 1832 r. aktywnie działający na emigracji we Francji. Litografia do dzieła Leona Zienkowicza „Les costumes du peuple polonais”, ukazującego polskie stroje ludowe oraz umundurowanie wojska (6 plansz zamykających tekę). Rycina odbita w zakładzie J. Simona w Strasburgu. Efektowne, mocne kolory. Drobne zabrudzenia, naddarcia marginesów podklejone.

- 273. [Powstanie listopadowe] – Mundury.** Wg **D. Dietlaba.** Po 1831 r. 360,-

Akwaforta, miedzioryt, kolorowany ręcznie w epoce; 18,0 x 26,0 (przycięta)

Pięć postaci, w mundurach z okresu powstania listopadowego (opisanych poniżej w języku niemieckim): oficer oraz gwardzista narodowy, kosyńnik z uniesionym sztandarem oraz żołnierze z województwa sandomierskiego i Mazowsza. Rycina przycięta do odcisku płyty, nie sygnowana, częściowo wzorowana na słynnej grafice wydanej przez Karola Ludwika Magnusa w Warszawie (litografii Dietlaba). Drobne zabrudzenia oraz uszkodzenia powierzchni, rycina naklejona na karton 30,0 x 39,0 cm.

(patrz ilustracja)

- 274. [Powstanie styczniowe] – Pogrzeb pięciu poległych. „Wspomnienie dnia 2go marca 1861 r.”** 1200,-

Litografia z tintą; cała plansza 33,0 x 45,0 cm

Grafika przedstawia pogrzeb pięciu zabitych przez Rosjan podczas manifestacji patriotycznej 27 lutego 1861 r. Pogrzeb ten stał się kolejną wielką manifestacją patriotyczną, w której wzięło udział



278. Ł. Rogiński. Strajk w Gdańsku. 1988.

około 100 tysięcy warszawiaków. W centrum ukazano orszak żałobny (wśród tłumu sportretowano osoby biorące udział w ówczesnym życiu politycznym, m.in. Andrzeja Zamoyskiego). Dookoła w medalionach portrety poległych (Filipa Adamkiewicza, Michała Arcikiewicza, Karola Brendela, Marcelego Karczewskiego i Zdzisława Rutkowskiego). Ukazane zostały także widoki miasta w trakcie uroczystości – kościół św. Krzyża, gdzie celebrowano mszę żałobną, Hotel Europejski, gdzie wystawione były zwłoki oraz ulice Bielańską, Nalewki, Dziką i Plac Wojenny, którymi maszerował kondukt ku Powązkom. Po konserwacji, naklejona na cienki papier 38,0 x 50,0 cm. **Rzadkie.**
(patrz tablica XX)

275. [Powstanie styczniowe] – „Błogosławieństwo powstańcom.” 1863 r. 1500,-

Litografia; 31,0 x 48,0 (w świetle oprawy 40,0 x 56,0).

Z kolekcji Kronenbergów w Wieńcu. Scena pożegnania i błogosławienia oddziału powstańców przed wyruszeniem do walk. Poniżej kompozycji napis: „Błogosławieństwo powstańcom. / Redakcja „Postępu” Abonentom Swoim w r. 1863” oraz sygnatura: „Z Litografii W. Zoellera w Wiedniu”; „Nakład Redakcji „Postępu”. Scena błogosławieństwa powstańców wyruszających pod komendą Langiewicza ukazało się także w drzeworycie w prasie francuskiej („Illustration” z 21 marca 1863 r.) z informacją, iż rysunek sporządził korespondent wojenny. W drewnianej ramie, na odwrocie stempel: „Wieniec P. / nr (oraz dopisek ołówkiem: IV/ Grafiki – Powstanie / 18)”. Wieniec – od 1868 r. majątek rodziny Kronenbergów, położony koło Inowrocławia. Liczne, drobne plamki na marginesie, ogólny stan dobry. (patrz tablica XX)

276. [Solidarność] – „Apel Poległych”. Ł. Rogiński. 1981 r. 1400,-

Akwaforta; 42,0 x 56,5 (pl. 51,0 x 66,0)

Sygnowana ołówkiem: „Ł. Rogiński 1981 r.” oraz „Apel Poległych 3/100”. Praca powstała z okazji uroczystości odsłonięcia Pomnika Poległych Stoczniovców w Gdańsku, która miała miejsce 16 grudnia 1980 r. w 10. rocznicę tragedii. Symbolicznemu przedstawieniu pomnika – trzech krzyży wylaniających się z morza ludzkich głów towarzyszył tekst apelu poległych, wygłoszonego przez Daniela Olbrychskiego w trakcie uroczystości. Autorem grafiki jest Łukasz Rogiński (ur. 1936), absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku (dyplom 1960 r. w pracowni Piotra Potworowskiego), autor m.in. fontann na Skwerze Kościuszki w Gdyni. Stan dobry, oprawiona w ramę 54,0 x 69,0 cm (z tyłu oprawy skrytka, mieszcząca w stanie wojennym bibułę).

- 277. [Solidarność] – „Solidarność narodu polskiego”. Ł. Rogiński. 1987 r. 1000,-**

Akwaforta; 26,2 x 23,5 (pl. 33,5 x 27,0)

Sygnowana ołówkiem: „Ł. Rogiński †††86”. Alegoryczna rycina, kompozycją nawiązująca do wawelskich arrasów – w centrum Orzeł w koronie z literami „SV” na piersiach, poniżej na wstędze tytuł, daty (1980, 1987) oraz bogata dekoracja (postaci alegoryczne, zwierzęta, kwiaty – pośród nich herby Pomorza i Gdańska oraz symbole Solidarności Walczącej). Na dolnym marginesie suchy tłok ze znakiem „Solidarność”. Stan bardzo dobry.

- 278. [Solidarność] – „Pamięci strajku w Stoczni Gdańskiej 2-11 maja 1988 roku”. Ł. Rogiński. 1988 r. 1000,-**

Akwaforta; 16,3 x 25,5 (pl. 33,0 x 29,8)

Sygnowana ołówkiem: „Ł. Rogiński †††88”. Rycina upamiętniająca strajk w Stoczni Gdańskiej wiosną 1988 r., jeden z wielu, które miały miejsce w Polsce w 1988 r., a które odegrały znaczącą rolę w przemianach tamtych lat, przyczyniając się do obrad Okrągłego Stołu. W kompozycji artysta wykorzystał symbole Gdańska – lwy oraz Pomnik Poległych Stoczniovców 1970 r. (trzy krzyże). Na dolnym marginesie suchy tłok ze znakiem „Solidarność”. Stan bardzo dobry.
(patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

GRAFIKA ARTYSTYCZNA

- 279. Cheffer Henry (1880-1957) – Chrzanów. Szkic do opowieści o życiu galicyjskich Żydów. Ok. 1922 r. 1500,-**

Rysunek (kredka, papier); 21,4 x 27,9 cm

Sygnowany ołówkiem: „Henry Cheffer”, „Chrzanów” oraz stemplem z monogramem „HC”. Rysunek przedstawiający charakterystyczną, drewnianą zabudowę małopolskiego miasteczka Chrzanów, autorstwa cenionego francuskiego malarza, ilustratora i grafika Henry Cheffera, kawalera Legii Honorowej. Wykształcony w paryskiej École des Beaux-Arts, laureat Prix de Rome w 1906 r. **W 1922 r. przebywał w Polsce, gdzie przygotowywał ilustracje do powieści z życia galicyjskich Żydów „L'ombre de la croix”,** napisanej przez Jérôme'a i Jeana Tharaud (wydanej w Paryżu w 1924 r.). Artysta sporządził wówczas wiele szkiców, powstałych przede wszystkim w maju i czerwcu 1922 r. w Krakowie i innych galicyjskich miasteczkach. Przedstawiają one nie istniejący już świat tamtejszych Żydów – charakterystyczne typy ludzkie, stroje, scenki rodzajowe, ale także architekturę i przyrodę. Część z nich została później wykorzystana do przygotowania drzeworytów ilustrujących powieść. Ilustracje do powieści braci Tharaud należą do najważniejszych w dorobku artysty i zyskały mu miano „Peintre de la Pologne”. Stan bardzo dobry. Patrz poz. 365.
(patrz ilustracja)

- 280. Chrostowski – Ostoja Stanisław (1900-1947) – Portret Władysława Skoczylasa. 1936 r. 300,-**

Drzeworyt; 32,8 x 28,5 (cała plansza)

Sygnowany na klocku: „Chrostowski”. Portret jednego z najwybitniejszych polskich grafików Władysława Skoczylasa (1883-1934), wykonany z pamięci przez jego ucznia i następcę na stanowisku profesora w Katedrze Grafiki Artystycznej w ASP w Warszawie, Stanisława Ostoję-Chrostowskiego. Stan bardzo dobry.

Lit.: A. Pietrzak, Stanisław Ostoja-Chrostowski, Warszawa 2007, s. 61, poz. 274, il. 210

- 281. Chrostowski-Ostoj Stanisław (1900-1947) – „Maryna porywana przez korsarzy”. 1937 r. 360,-**

Drzeworyt na tincie; 30,9 x 24,8 (cała plansza)

Ilustracja przygotowana do dramatu Wiliama Szekspira „Perykles, książę Tyru”, na zamówienie wydawnictwa Limited Editions Club z Nowego Jorku, które opublikowało w 1940 r. dzieła wszystkie Szekspira, ilustrowane przez najwybitniejszych artystów z całego świata. Z Polski wybrano właśnie Chrostowskiego, który przygotował do dzieła 6 ilustracji. Drzeworyty te zaliczane są do



279. H. Cheffer. Chrzanów. 1922 (rysunek).

najlepszych dzieł artysty. Odbitka niezależna od wydania książkowego, bez sygnatury na klocku. Stan dobry.

Lit.: A. Pietrzak, s. 63, poz. 310, il. s. 225

282. Cieślewski Tadeusz syn (1895-1944) – „Sień” (Z cyklu „Dawne miasto”).
1924 r. 500,-

Drzeworyt; 9,0 x 12,5 (10,0 x 13,5 w świetle oprawy)

Sygnowany ołówkiem: „T. Cieślewski syn”, „1924” oraz na klocku: „Cieśl.”. Jedna z najwcześniejszych prac w dorobku artysty, pochodzi z wydanej w Warszawie w 1924 r. teki „Dawne miasto. Sześć drzeworytów” (odbita u W. Łazarskiego **w nakładzie 25 egz.**, dedykowana „Moim niestrudzonym Rodzicom ofiaruję”). W okresie tym Cieślewski studiował w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie, na Wydziale Grafiki. Cykl zamknięty w tece stanowił fantazję architektoniczną na temat Starej Warszawy. Dzieła te, przedstawiające ulubione zakątki miasta, stanowią odrębną całość w twórczości grafika – można w nich zauważyć wpływy formizmu. Stan dobry, oprawiona w ramę 21,0 x 23,0 cm.

Lit.: M. Grońska, Tadeusz Cieślewski syn, Wrocław 1962, s. 107, poz. 20

283. Cieślewski Tadeusz syn (1895-1944) – „Widok ulicy Nowomiejskiej z kościołem O.O. Paulinów”. 1936 r. 900,-

Drzeworyt; 13,2 x 18,0 (pl. 18,5 x 27,0)

Sygnowany ołówkiem „T. Cieślewski”. Pod ryciną tekst napisany ołówkiem przez artystę: „Stara Warszawa w drzeworytach Tadeusza syna Cieśleńskiego”, tytuł grafiki, sygnatura artysty oraz herb Warszawy. Jest to projekt okładki, przygotowany przez Cieśleńskiego do niezrealizowanego cyklu rycin. Stan dobry. **Rzadkie.**

Lit.: M. Grońska, Tadeusz Cieślewski ..., s. 58, 132, poz. 198

(patrz ilustracja na stronie następnej)



283. T. Cieślewski. Ulica Nowomiejska. 1936.



284. M. Dawska. Portret Nikifora. 1953.

284. Dawska Maria (1909-1983) – Dwa portrety Nikifora Krynickiego. 1953 r. 400,-

Dwa rysunki tuszem; 21,0 x 14,5 cm (każda karta)

Dwa rysunki ukazujące w półpostaci siedzącego Nikifora (1895-1968), najslawniejszego polskiego malarza prymitywistę, pochodzenia łemkowskiego, całe życie związanego z Krynicią. Na odwrocie szkice tuszem oraz stemple: „Stanisław K. Dawski” (Stanisław Dawski (1905-1990), malarz, profesor i rektor PWSSP we Wrocławiu). Rysunki powstałe w Krynicy w 1953 r., autorstwa żony profesora Marii, także malarki, związanej z wrocławskim środowiskiem artystycznym. Równomierne zażółcenie papieru, stan dobry.

(patrz ilustracja)

285. Dawski Stanisław (1905-1990) – Głowa dziewczyny. Poł. XX w. 500,-

Sucha igła; 16,0 x 18,7 (pl. 26,4 x 33,9)

Sygnowana odręcznie: „Dawski”. Stanisław Dawski, artysta bardzo wszechstronny, odegrał znaczącą rolę w dolnośląskim środowisku artystycznym. Po 1945 r. związany z PWSSP we Wrocławiu, której był jednym z organizatorów, a następnie rektorem. Ostatnie lata życia spędził ponownie w Warszawie. Poza obrazami olejnymi oraz grafiką warsztatową tworzył rzeźby, prace w szkłe i ceramice. Stan dobry.

286. Dawski Stanisław (1905-1990) – Głowa kobiety. XX w. 1000,-

Monotypia; 38,5 x 32,5 (pl. 52,0 x 40,5)

Sygnowana odręcznie: „Dawski” oraz znakiem na płycie. Charakterystyczna dla twórczości graficznej artysty praca – wariacja na temat twarzy pięknej kobiety, wykonana w technice monotypii (dającej jedynie pojedyncze odbitki). Stan bardzo dobry.

287. Dretler – Flin Stefania (1909-1994) – „Lajkonik”. Ok. 1929 r. 400,-

Drzeworyt; 29,5 x 20,0 (pl. 32,0 x 21,8)

Sygnowany ołówkiem: „Lajkonik oryg. drzew.”; „St. Juerówna” (nazwisko panieńskie). Stefania Dretler – Flin, graficzka i malarka, studia w Krakowie oraz w Paryżu. Uprawiała drzeworyt, linoryty oraz zajmowała się ceramiką. Żyła i tworzyła w Krakowie, który często stanowił temat jej prac. Po konserwacji, stan dobry.



290. J. Gielniak. Improwizacja. 1958.

288. Gepner Ignacy (1802-1867) – „Garncarz”. 1840 r. 360,-

Cynkografia; 37,5 x 28,0 (cała plansza)

Sygnowana na płycie: „Ig. Gepner”; „Odciskane z cynku podług wynalazku Seweryna Oleszczyńskiego w Lito: Banku Polskiego 1840 r.”; poniżej kompozycji napis: „Garnków! Garnuszków! Rynek.”. Grafika Ignacego Gepnera, malarza i litografa warszawskiego, ucznia A. Kokulara, od 1833 r. pracującego w Banku Polskim. Obraz „Garncarz” (obecnie w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie) powstał w 1840 r., w tym samym roku został powtórzony przez samego malarza w technice cynkografii (technice graficznej identycznej z litografią, gdzie negatyw wykonuje się na płycie cynkowej – jako pierwszy w Polsce technikę tę stosował Seweryn Oleszczyński, wieloletni dyrektor zakładu litograficznego Banku Polskiego). Po konserwacji (naddarcie podklejone, prawy dolny narożnik uzupełniony, z niewielką stratą treści ryciny), zdublowana na papierze. **Rzadkie.**

289. Gielniak Józef (1932-1972) – Żona artysty. 1956 r. 1800,-

Linoryt; 25,3 x 16,3 (pl. 29,8 x 21,0)

Sygnowany ołówkiem: „J. Gielniak”. Wczesna praca artysty, uważanego za jednego z najwybitniejszych i najoryginalniejszych polskich grafików XX w. Urodzony w polskiej rodzinie we Francji. Do Polski przybył w 1950 r., jednak jego plany dalszych studiów pokrzyżowała choroba. Ciężko chory na gruźlicę zamieszkał w sanatorium Bukowiec koło Kowar. Od 1956 r. uczył się indywidualnie pod kierunkiem profesora Dawskiego (z PWSSP we Wrocławiu). Mimo oddalenia od centrów artystycznych uczestniczył w licznych wystawach, uzyskując wyróżnienia. Jego dorobek obejmuje jedynie 65 prac, wysoko cenionych przez krytyków i zbieraczy. Lewy górny narożnik marginesu uzupełniony (bez szkody dla grafiki), poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**

290. Gielniak Józef (1932-1972) – „Improwizacja” (Na temat stworzenia świata). 1958 r. 4600,-

Linoryt na bibułce japońskiej; 16,0 x 24,5 (pl. 34,5 x 46,5)

Sygnowany ołówkiem: „J. Gielniak” oraz „Improwizacja”; „linoryt 58 r.”. Jedno z najważniejszych w dorobku artysty dzieł, z cyklu linorytów „Improwizacje”, powstałego w latach 1958-1959 (obok cykli

„Sanatorium” oraz „Improwizacji dla Grażynki”). Krytycy podkreślają znaczenie bieli w tym cyklu oraz mistrzowskie operowanie nie linią, lecz drobnymi punktami. Stan dobry. **Rzadkie.**
(patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

291. Gielniak Józef (1932-1972) – „Przeciw chorobom”. 1960 r. 3600,-

Linoryt na bibulce; 39,5 x 20,0 (pl. 67,0 x 46,5)

Sygnowany ołówkiem: „J. Gielniak” oraz „Przeciw chorobom” (dedié à Ignace Witz) lin. 60”. Twórczość Józefa Gielniaka była silnie naznaczona jego nieuleczalną chorobą oraz przeżyciami związanymi z mieszkaniem w sanatorium w Bukowcu. Powstała w 1960 r. praca „Przeciw chorobom” uznawana jest za jedną z najważniejszych poświęconych tej tematyce. Jak pisał sam artysta: „...jako pomysł do tego linorytu posłużył mi dawny zwyczaj wykonywania drzeworytniczych znaków magicznych, tzw. charakterów, które miały służyć do odpędzania zarazy, demonów i wrogów. Jest to charakter przeciwko chorobom, a w szczególności przeciwko jednej. Szkoda tylko, że nikt nie wierzy w jego skuteczność...” . Ignacy Witz (1919-1971), malarz, rysownik, wybitny krytyk sztuki, wieloletni przyjaciel Gielniaka. Stan dobry.

Lit.: I. Jakimowicz, „Józef Gielniak”, Warszawa 1982, poz. 11.

(patrz tablica XXII)

292. Hiszpańska-Neumann Maria (1917-1980) – Rycina do „Wielkiego Testamentu”. François Villona. 1948 r. 500,-

Drzeworyt; 12,0 x 9,0 (16,5 x 11,0 w świetle oprawy)

Sygnowany ołówkiem monogramem: „MH” oraz charakterystycznym dla artystki znakiem myszki. Maria Hiszpańska-Neumann, pochodząca ze znanej warszawskiej rodziny Hiszpańskich, graficzka i malarka, uczennica St. Ostoi-Chrostowskiego w Akademii Warszawskiej. Uprawiała głównie drzeworyt, często o tematyce religijnej. Rycina przygotowana do ilustracji znanego średniowiecznego utworu François Villona „Wielki Testament” (oprawa graficzna książki uznawana jest za jedno z najwyżej cenionych dzieł artystki). Stan dobry, oprawiona w ramę.

293. Hładki-Wajwódowa Salomea Jadwiga (1904-1944) – Pieta. 1930 r. 800,-

Sucha igła, akwaforta; 17,8 x 12,7 (pl. 21,5 x 17,5)

Sygnowana ołówkiem: „S. Hładki” oraz „1930 r.”. Salomea Jadwiga Hładki (żona grafika Antoniego Wajwody), graficzka, uczennica Wł. Skoczylasa i E. Bartłomiejczyka, członek Rytu, Koła Artystów Grafików Reklamowych. Artystka zajmowała się głównie drzeworytem oraz grafiką użytkową, projektowała m.in. ilustracje do czasopism dla dzieci, plakaty, dekoracje ścienne do M/S „Piłsudski”. Wczesna, studencka praca artystki, w nietypowej dla niej, metalowej technice. Stan dobry. **Rzadkie.**

294. Jabłczyński Feliks (1865-1928) – „Dom Skargi”. 1919 r. 800,-

Ceratoryt; 31,0 x 23,5 (pl. 35,0 x 25,5)

Sygnowany ołówkiem: „F. Jabłczyński 19” oraz „Dom Skargi”. Feliks Jabłczyński był jednym z najciekawszych polskich artystów; grafiką zaczął się zajmować od ok. 1907 r. dzięki przyjaźni z J. Pankiewiczem. Przeprowadzał liczne eksperymenty technologiczne, opracowując własne techniki, z których najbardziej charakterystyczną jest ceratoryt. Grafika ukazuje Dom Skargi (Kamienicę Burbachowską) na Rynku Starego Miasta (na rogu ul. Celnej). Jest to pierwsza wersja tego widoku, artysta w roku następnym opracował widok drugi, większy, różniący się wieloma szczegółami. Równomierne założenie papieru, prawy górny róg uzupełniany (bez szkody dla grafiki), sygnatury nieco zatarte. **Rzadkie.**

(patrz tablica XXII)

295. Jasiński Feliks Stanisław (1862-1901) – „La bête à bon Dieu” (Boża krówka). 1884 r. 700,-

Akwaforta z akwatintą; 24,5 x 17,5 (pl. 35,5 x 28,0)

Sygnowana na płycie poniżej kompozycji: „Félix Jasiński”. Wczesna praca Feliksa Stanisława Jasińskiego, jednego z najdoskonalszych grafików odtwórczych w Europie. Syn powstańca 1863 r., osiadł na stałe w Paryżu w 1882 r. Cieszył się międzynarodową sławą i uznaniem, otrzymując m.in. złoty



297. I. Łopieński. Wyrok na Matejkę. 1902.



298. J. Mehoffer. Anioł. Lata 30. XX w.

medal na wystawie wszechświatowej. Na zamówienie tygodnika „L'Art” przygotował prezentowaną grafikę według obrazu cenionego malarza belgijskiego Alfreda Stevensa (1823-1906). Rycina na biułce zamontowanej na karcie 43,5 x 31,0 cm, z suchą pieczęcią. Oprawiona w ramę, stan dobry.
Lit.: L. Wellisz, Félix-Stanislas Jasiński graveur, Paris 1934, s. 71, poz. 4

296. Just Stefan (1905-1977) – Akty na tle pejzażu. Ok. 1925-1930 r. 900,-

Akwaforta, akwatinta (odbitka w kolorze sangwiny); 25,3 x 18,5 (pl. 28,0 x 21,0)

Sygnowana ołówkiem: „S. Just”. Wczesna studencka praca Stefana Justa, łódzkiego malarza i grafika, wówczas studenta Szkoły Sztuk Pięknych w Warszawie (ucznia m.in. Wł. Skoczylasa). Stan dobry. Prace graficzne artysty nie pojawiają się na rynku sztuki. **Rzadkie.**

297. Łopieński Ignacy (1865-1944) – „Czytanie wyroku na Matejkę”. Wg J. Matejki. 1902 r. 1200,-

Akwaforta; 47,0 x 38,5 (69,0 x 56,5 w świetle oprawy)

Stan przedliterowy, przed położeniem napisów. Rycina powstała według obrazu Jana Matejki, który odczytującemu wyrok rajcy nadał rysy Jana Tarnowskiego lub Władysława Łuszczkiewicza. Obraz ten stanowił odpowiedź Matejki na ostrą krytykę jego twórczości, a zwłaszcza obrazu „Rejtan” przez wyżej wymienionych. Autorem grafiki był Ignacy Łopieński, grafik, malarz, ze znanej warszawskiej rodziny brązowników. Wykształcony w Warszawie, Paryżu i Monachium, uprawiał głównie grafikę reprodukcyjną. Rycina stanowiła premię dla członków TZSP w 1902 r. Ślady zalania dolnego narożnika, bez szkody dla kompozycji. Rycina oprawiona w ramę (na odwrocie nalepka znanego warszawskiego ramiarza Władysława Twardego, założyciela cechu pozłotników).

(patrz ilustracja)

298. Mehoffer Józef (1869 – 1946) – Pokonany anioł. Lata 30. XX w. 1500,-

Litografia; 40,5 x 27,5 (w świetle oprawy)

Sygnowana ołówkiem: „Józef Mehoffer”. Józef Mehoffer, malarz, grafik, witrażysta, uczeń Władysława Łuszczkiewicza i Jana Matejki, członek założyciel Towarzystwa Artystów Polskich Sztuka, jeden



301. Nikifor. Krynica. XX w.

z najwybitniejszych przedstawicieli symbolizmu. Grafiką zainteresował się pod wpływem swego przyjaciela, malarza krakowskiego Jana Stanisławskiego. Większość prac graficznych Mehoffera pochodzi z lat 1902-1912; litografie tworzył zwłaszcza w I okresie twórczości, potem posługiwał się głównie technikami metalowymi. Tematem jego prac były portrety, pejzaże (często symboliczne) oraz motywy z własnych obrazów. Stan dobry, oprawiona w starą ramę.
(patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

299. Mehoffer Józef (1869 – 1946) – Karta tytułowa „Sztuki Polskiej”. 1903 r. 500,-

Litografia barwna; 24,5 x 26,0 (w świetle oprawy)

Sygnowana na kamieniu: „Józef Mehoffer 1903”. Okładka zeszytu V (rok I, kwiecień 1903 r.) serii poświęconej polskiej sztuce, wydawanej pod kierunkiem Feliksa Jasieńskiego i Adama Łady Cybulskiego przez H. Altenberga. Rycina oprawiona w passe-partout i dekoracyjną ramę 45,0 x 45,0 cm. Stan dobry.

300. Mrożewski Stefan (1894-1975) – Pejzaż kalifornijski. 1967 r. 2500,-

Pastel, papier; 43,5 x 56,0 cm

Sygnowany i datowany kredką w prawym dolnym rogu: monogram wiązany MS oraz herb Prus. Stefan Mrożewski, wybitny grafik i malarz, uczeń W. Skoczylasa, w okresie międzywojennym pracujący m.in. w Londynie, Paryżu i Amsterdamie, od 1950 r. mieszkający na stałe w USA. Praca z powojennego, mniej znanego okresu twórczości artysty, kiedy malarstwo stało się równorzędnym obok grafiki sposobem wypowiedzi Mrożewskiego. Wielką rolę zaczął wówczas odgrywać pejzaż kalifornijski, fascynujący go światłem i kolorem. Na odwrocie pracy informacja, iż pastel był w 2005 r. prezentem ślubnym od syna artysty, Andrzeja. Stan dobry, oprawiony w głębokie, wieńskie passe-partout. (patrz tablica XXVI)

301. Nikifor Krynicki (1895-1968) – „W Krynicy”. 1200,-

Akwarela, tusz, papier; 14,7 x 20,8 cm

Typowe dla artysty, baśniowe i nierealne przedstawienie pejzażu górskiego z okolic Krynicy, poniżej napis: „W Krynicy Z Palncr Wies Powyat 70 zł”. Nikifor Krynicki, malarz pochodzenia łemkowskiego, uznawany za najwybitniejszego polskiego prymitywistę. Całym życiem związany z Krynicą Górską, odkryty po raz pierwszy w latach 30., po wojnie doceniony i wystawiany w wielu krajach europejskich. Akwarela naklejona na karton starej oprawy, stan dobry.
(patrz ilustracja)

302. Olbiński Rafał (ur. 1943) – „Exchange of customary values”. 1998 r. 1800,-

Rysunek (ołówek, papier); 63,0 x 48,5 (w świetle oprawy)

Sygnowany: „Olbiński”; poniżej tytuł: „Exchange of customary values” oraz „1998”. Autorem pracy jest Rafał Olbiński, uznawany za jednego z najwybitniejszych polskich współczesnych malarzy i grafików. Jego metaforyczne i poetyckie obrazy zdobyły uznanie na całym świecie. Na emigracji od 1981 r., od 1985 r. wykładowca Szkoły Sztuk Pięknych w Nowym Jorku. Obecnie mieszka w Polsce. Stan dobry, oprawiony w ramę.

(patrz tablica XXIII)

303. Pankiewicz Józef (1866-1940) – Port w Fécamp. 1907 r. 1800,-

Akwaforta; 19,5 x 27,5 (pl. 23,0 x 37,5)

Sygnowana ołówkiem: „Pankiewicz”. Józef Pankiewicz, malarz, grafik, profesor ASP w Krakowie, uznawany za pioniera grafiki artystycznej w Polsce – samoistnego dzieła sztuki, uwolnionego od funkcji reprodukcyjnej. Tworzył w technika metalowych (akwaforty i suche igły) niewielkie prace, głównie pejzaże i widoki miast, przede wszystkim francuskich. Jego prace powstawały tylko w latach 1895-1908, potem artysta z powodu kłopotów ze wzrokiem zrezygnował z uprawiania grafiki. Oferowana praca powstała podczas wakacyjnej podróży po Normandii, ukazuje portowe miasteczko Fécamp. Stan dobry, rycina wklejona w stare passe-partout, na odwrocie stare opisy ołówkiem.

Lit.: Józef Pankiewicz. Życie i dzieło. Katalog wystawy MN w Warszawie 2006, s. 323, poz. 81, il.

(patrz tablica XXII)

304. Pękalski Stanisław (1895-1967) – Bez tytułu (Zaulek nocą). 1929 r. 400,-

Akwatinta; 15,0 x 10,0 (pl. 26,0 x 15,5)

Sygnowana ołówkiem: „St. Pękalski” oraz „1929”. Stanisław Pękalski – malarz, uczeń Karola Tichego oraz Wł. Skoczylasa w warszawskiej SSP, aktywny jako malarz w warszawskim środowisku artystycznym lat 30. XX w. Po wojnie związany z Wrocławiem, profesor i rektor tamtejszej PWSSP. Wczesna, studencka praca artysty, w późniejszych latach nie tworzącego grafik. Stan dobry. **Rzadkie.**

305. Siedlecki Franciszek (1867-1934) – Głowa kobieca (rysunek). 1907 r. 400,-

Rysunek (tusze, papier); 32,8 x 25,5 (cała karta)

Sygnowany tuszem monogramem wianym „FS” oraz data: „1907”. Rysunek powstał podczas pobytu artysty w Paryżu, gdzie nawiązał kontakty z licznymi polskimi artystami, w tym z Olgą Boznańską (która namalowała jego portret w 1894 r.). Być może oferowany rysunek jest portretem Boznańskiej. Franciszek Siedlecki – najwybitniejszy przedstawiciel symbolizmu w polskiej grafice. Wykształcony w Monachium, Paryżu i Rzymie, współpracował jako ilustrator z elitarnym czasopiśmie „Chimera”, wraz z Z. Stankiewicz i I. Łopieńskim współtworzył Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Graficznych. W zakresie grafiki artysta eksperymentował z różnymi technikami, w tym metalowymi oraz litografią. Tworzył pod wpływem nowych prądów literackich i filozoficznych dzieła prześiąknięte mistycyzmem. Stan dobry.

306. Siedlecki Franciszek (1867-1934) – Secesyjna głowa kobieca (litografia). Ok. 1913 r. 700,-

Autolitografia w trzech kolorach; 61,5 x 48,0 (pl. 67,0 x 52,0)

Nieznaczne zabrudzenia i zagniecenia papieru, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

Lit.: K. Czarniecki, Grafika Franciszka Siedleckiego, Muzeum Mazowieckie w Płocku, 1991, s. 101, poz. 79, il.

(patrz tablica XXIII)

307. Siedlecki Franciszek (1867-1934) – „Ojciec Nasz”. Ok. 1928 r. 800,-

Rysunek kredką; 22,0 x 30,0 (pl. 26,0 x 39,5)



307. F. Siedlecki. Ojciec Nasz. 1928 (rysunek).

Sygnowany ołówkiem: „F. Siedlecki”. Utrzymane w charakterystycznym dla artysty nastroju dzieło, z pogranicza symbolizmu, ilustrujące werset z modlitwy „Ojcze Nasz”. Tematyka religijna zajmowała ważne miejsce w twórczości Siedleckiego, szczególnie w okresie późnym. W 1928 r. powstał cykl 7 akwarel „Ojciec nasz”, eksponowanych na wystawie TZSP w 1937 r.; oferowana praca jest jedną z wersji tego tematu. Drobne zabrudzenia i uszkodzenia pap., poza tym stan dobry. **Rzadkie.** (patrz ilustracja)

308. Skoczylas Władysław (1883-1934) – „Pochód zbójników I” (z chmurą). 1915 r. 1500,-

Drzeworyt; 28,2 x 30,8 (33,5 x 37,0)

Sygnowany ołówkiem: „Wł. Skoczylas”. Jedna z najbardziej znanych prac Władysława Skoczylasa – niezwykle zasłużonego dla rozwoju polskiej grafiki I połowy XX w. Skoczylas, mieszkając i pracując w Zakopanem, zetknął się z folklorem góralskim, który stał się dla niego ważnym źródłem inspiracji. Wczesna praca artysty, tworzącego drzeworyty od 1913 r., mimo to prezentująca niemal wszystkie cechy jego dojrzałego stylu – uproszczenie formy, wirtuozerię techniczną. Po konserwacji.

Lit.: M. Sitkowska, Władysław Skoczylas, Warszawa 2015, s. 213, poz. 15, il.

(patrz ilustracja)

309. Skoczylas Władysław (1883-1934) – „Taniec zbójników I.”. 1919 r. 2000,-

Cynkografia kolorowana; 20,3 x 29,5 (pl. 28,8 x 37,5)

Sygnowana ołówkiem: „Wł. Skoczylas”. Grafika „Taniec zbójników” powstała w dwóch wersjach, różniących się wymiarami – większa to drzeworyt łątkiem, nieznacznie mniejsza to (jak pisze Maryla Sitkowska w swoim katalogu) cynkografia, powstała specjalnie do zamieszczenia w „Tece zbójniczej” (pierwszego dzieła Skoczylasa, które odniosło ogromny sukces, a zarazem stało się ważnym przykładem stylu narodowego). Artysta obie wersje traktował równorzędnie, sygnując je ołówkiem. Stan dobry. Dekoracyjne, mocne kolorowanie.

Lit.: M. Sitkowska, Władysław Skoczylas, Warszawa 2015, s. 217, poz. 34, il.

(patrz tablica XXIII)



308. W. Skoczylas. Pochód zbójników. 1915.

310. Smuglewicz Franciszek (1745 – 1807) – „Erato” (muza poezji miłosnej). 1782 r. 600,-

Miedzioryt; 46,5 x 31,2 (przycięty do odcisku płyty)

Sygnowany na płycie: „F. Smuglewicz disegno” oraz „C.P.P.M. Carloni incise”. Grafika powstała według rysunku Franciszka Smuglewicza, malarza, profesora Uniwersytetu Wileńskiego, który w latach 1763-1783 przebywał na stypendium w Rzymie. Wszedł wówczas w rzymskie środowisko antykwaruszy, badaczy i entuzjastów sztuki starożytnej. Rysunek Smuglewicza „Erato” jako sztychowana ilustracja, został włączony do publikacji G.B. Viscontiego „Il Museo Pio-Clementino” (1782). Autorem ryciny był **Marco Carloni** (1742-1796) – malarz i rytownik działający w Rzymie. Niewielkie przedarcie górnego brzegu podklejone bibułą, stan dobry.

311. Stanisławski Jan (1860-1907) – „Sad ukraiński”. 1904 r. 900,-

Litografia barwna; 13,0 x 20,5 (pl. 19,0 x 24,5)

Sygnowana na kamieniu: „JS”. Grafika wybitnego malarza – pejzażysty Jana Stanisławskiego. Związany z Krakowem oraz tamtejszą Akademią, był bardzo zasłużonym pedagogiem, twórcą tzw. Szkoły Pejzażowej Stanisławskiego. Był także współzałożycielem Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka”. Grafiką zajmował się na marginesie twórczości malarskiej. Współpracował m.in. z czasopismem artystycznym „Chimera”, gdzie zamieszczał autolitografie (oferowana ukazała się tomie VII, zeszyty 20/21). Niewielkie zaplamienie górnego marginesu (bez straty dla grafiki), poza tym stan dobry.



313. B. Surałło. Z życia marynarza. 1931.



314. W. Wąsowicz. Gdańsk (akwarela).

- 312. Stankiewicz Zofia (1862-1955) – „Podwórko w Kamienicy Fukierów”. Przed 1914 r. 400,-**

Akwaforta, akwatinta; 9,0 x 13,0 (pl. 13,5 x 18,0)

Sygnowana ołówkiem: „Zofia Stankiewicz”. Zofia Stankiewicz, graficzka i malarka, wykształcona w Charkowie, Warszawie i Paryżu, od około 1904 r. tworząca wyłącznie grafiki w technikach metalowych (akwatinty i akwaforty), przede wszystkim ukazujące zabytki dawnej architektury polskiej. Zmniejszona wersja ryciny przygotowanej do cyklu „Stara Warszawa”; ujęcie to artystka powtórzyła także w litografii (teka „Warszawa” z 1922 r.). Stan dobry, na odwrocie fragment litografii barwnej Stankiewiczówny.

- 313. Surałło Bolesław (1906-1939) – Z życia marynarza. Ok. 1931 r. 500,-**

Litografia; 23,0 x 17,5 (pl. 26,5 x 20,5)

Na dolnym marginesie dedykacja autora: „Kochanemu Julkowi od Bołki Surałło 1931 r.”. Bolesław Surałło, malarz, grafik i projektant, studiował w warszawskiej ASP (uczeń E. Bartłomiejczyka i W. Skoczylasa), członek KAGR, współzałożyciel atelier grafiki i reklamy artystycznej AGAR. Zginął we wrześniu 1939 r. w Lublinie podczas ewakuacji „Bitwy pod Grunwaldem” Matejki. Drobne zabrudzenia i uszkodzenia marginesu, poza tym stan dobry. **Rzadkie** – graficzne prace artysty nie pojawiają się na rynku antykwarycznym. (patrz ilustracja)

- 314. Wąsowicz Wacław (1891-1942) – Spichrze w porcie w Gdańsku. 1800,-**

Akwarela, papier; 29,0 x 32,0 cm

Sygnowana ołówkiem: „Wąsowicz”. Widok spichrzy nad Motławą, z cumującym polskim żaglowcem. Praca Wacława Wąsowicza, malarza i grafika, od 1919 r. związanego z Formistami, następnie z „Rytmem” i „Rytem”. Artysta wiele podróżował, m.in. w 1926 r. do Gdańska i Orłowa, a wrażenia z podróży utrzymywał m.in. w malarstwie i grafice. Stan dobry. (patrz ilustracja)

GRAFIKA OBCA

- 315. Janinet Jean-François (1752-1814) – „La confiance enfantine” (Dziecięce zaufanie). 1775 r. 1500,-**



315. J. F. Janinet. Scena rodzajowa. 1775.



317. R. Reinicke. Akwarela. 1890.

Akwatinta barwna; 38,0 x 26,0 (40,0 x 28,0)

Dekoracyjna grafika wykonana w nowatorskiej ówczesnie technice graficznej – **barwnej akwatinie**. Jej wynalazcą jest autor rycin, J. F. Janinet, grafik francuski pracujący w Paryżu, a także chemik i fizyk (współpracujący m.in. przy budowie balonów). Poniżej kompozycji tytuł, dedykacja autora oraz sygnatura. Grafika powstała według obrazu szwajcarskiego malarza Sigmunda Freudembergera (1745-1801). Na dolnym marginesie suchy tłok, lewy boczny margines przycięty, zabrudzenia marginesów (bez szkody dla grafiki), napisany piórem numer w prawym górnym rogu.

(patrz ilustracja)

- 316. Piranesi Giovanni Battista (1720-1778)** – „Veduta dell'avanzo del Castello ... dell'Aqua Giulia”. Ok. 1753 r. 6000,-

Akwaforta; 40,0 x 60,5 (pl. 57,0 x 81,0)

Sygnowana na płycie: „Piranesi Architetto fec.”. Widok ruin rzymskiego akweduktu Aqua Julia (wzniesionego w 33 r. p.n.e., za panowania cesarza Augusta). Pochodzi z serii „**Trofei di Ottaviano Augusto**”. Giovanni Battista Piranesi był jednym z najważniejszych artystów europejskich XVIII stulecia, architektem i grafikiem. Do jego największych osiągnięć należą serie akwafort ukazujących zabytki starożytnego Rzymu, łączące klasycystyczną fascynację antykiem z preromantycznymi nastrojami. Prace graficzne Piranesiego wywarły znaczący wpływ na rozwój sztuki europejskiej doby oświecenia. Ślady składania pośrodku, poza tym stan bardzo dobry. **Mocna odbitka. Rzadkie.**

Lit.: L. Facacci, Giovanni Battista Piranesi, Kolonia 2000, s. 161, il. 130

- 317. Reinicke René (1860-1926)** – Spotkanie w parku. 1800,-

Akwarela, gwasz, tusz, papier; 44,0 x 35,0 (w świetle oprawy)

Sygnowana tuszem: „René Reinicke”. Akwarela niemieckiego malarza René Reinicke, studiującego w Weimarze, Dusseldorfie i Monachium. Wiele lat artysta współpracował jako ilustrator z czołowymi ówczesnie czasopismami. Jego twórczość to głównie utrzymane w stylu secesji, dekoracyjne scenki rodzajowe z życia wielkiego miasta. Stan dobry, oprawiona w dekoracyjną ramę.

(patrz ilustracja)

- 318. Rugendas Georg Philip (1701-1774)** – Wiejska zabawa. I poł. XVIII w. 1200,-

Mezzotinta; 39,5 x 51,0 (pl. 47,5 x 67,5)



318. G. P. Rugendas. Wiejska zabawa. XVIII w.



321. C. de Passe. Sztuka ujeżdżania. XVII w.

Sielska scena ukazująca tańczących wieśniaków, poniżej sentencja po łacinie i niemiecku oraz sygnatury. Rycina jest dziełem Georga Philipa Rugendasa syna, malarza i grafika ze znanej rodziny działającej w Augsburgu, twórcy głównie dzieł batalistycznych oraz scen animalistycznych. Wydana przez jego ojca Georga Philipa Rugendasa (1666-1742), także cenionego malarza i grafika augsburskiego. Zabrudzenia marginesów, poza tym stan dobry. Mocna odbitka na grubym papierze.

(patrz ilustracja)

319. Rugendas Georg Philip (1701-1774) – Jeźdźcy. I poł. XVIII w. 1200,-

Mezzotinta; 40,0 x 51,0 (pl. 47,5 x 67,5)

Grupa jeźdźców na tle sielskiego pejzażu, poniżej sentencja po łacinie i niemiecku oraz sygnatury. Rycina jest dziełem Georga Philipa Rugendasa syna, wydana przez jego ojca Georga Philipa Rugendasa (1666-1742) – obaj byli cenionymi malarzami i grafikami, pracującymi w Augsburgu. Zabrudzenia marginesów, poza tym stan dobry. Mocna odbitka na grubym papierze.

320. [Sztuka ujeżdżania koni] – Scena na dziedzińcu Luwru. C. de Passe. XVII w. 500,-

Miedzioryt; 31,0 x 40,5 (pl. 37,5 x 45,5)

Rycina ze słynnego dzieła poświęconego sztuce ujeżdżania koni, napisanego przez koniuszego króla Francji Ludwika XIII – **Antoine'a Pluvinela** (1552-1620), wydanego po raz pierwszy w Paryżu w 1627 r., następnie wielokrotnie wznowianego. Pełne szczegółów, wysokiej klasy kompozycje do albumu przygotował według własnych szkiców i rytował Crispin de Passe (1564-1637), holenderski wydawca i grafik. Ryciny odbijano z dwóch płyt – osobno dekoracyjną ramkę, osobno konkretną scenę ujeżdżania. Oferowana rycina przedstawia scenkę rozgrywającą się na dziedzińcu Luwru, obserwowaną przez ukazanego po stronie lewej króla. Ślad składania pośrodku, poza tym stan dobry.

321. [Sztuka ujeżdżania koni] – Król obserwujący ujeżdżanie. C. de Passe. XVII w. 500,-

Miedzioryt; 31,0 x 40,5 (pl. 38,0 x 47,5)

Rycina ze słynnego dzieła **Antoine'a Pluvinela** (1552-1620), szytychowana przez Crispina de Passe (1564-1637), przedstawia kolejną scenę ujeżdżania, obserwowaną przez króla i dworzan (znaczniejsze osobistości opisane na płycie). Ślad składania pośrodku, poza tym stan dobry.

(patrz ilustracja)

322. [Sztuka drukarska] – „Imprimerie”. B.m. B.r. B.w., folio, tabl. ryc. 21 (miedzioryty), bez opr. 800,-

Zbiór plansz z Wielkiej Encyklopedii Diderota i d'Alamberta, odnoszących się do sztuki drukarskiej. Na planszach o wym. 40,5 x 26,0 obito miedzioryty, śr. o wym. 35,5 x 22,5, ukazujące bardzo szczegółowo wnętrza drukarni i poszczególne narzędzia (m.in. prasy, kaszty z czcionkami). Ryciny sygnowane przez **Roberta Benarda** (1734-?), grafika francuskiego, współtworzącego to monumentalne dzieło oraz **Louisa-Jacques'a Goussiera** (1722-1799), nazywanego „trzecim encyklopedystą”, autora rysunków do ponad 900 plansz. Encyklopedia, wydawana w latach 1751-1766, uznawana jest za szczytowe osiągnięcie myśli oświeceniowej. Stan dobry.

(patrz ilustracja na stronie następnej)

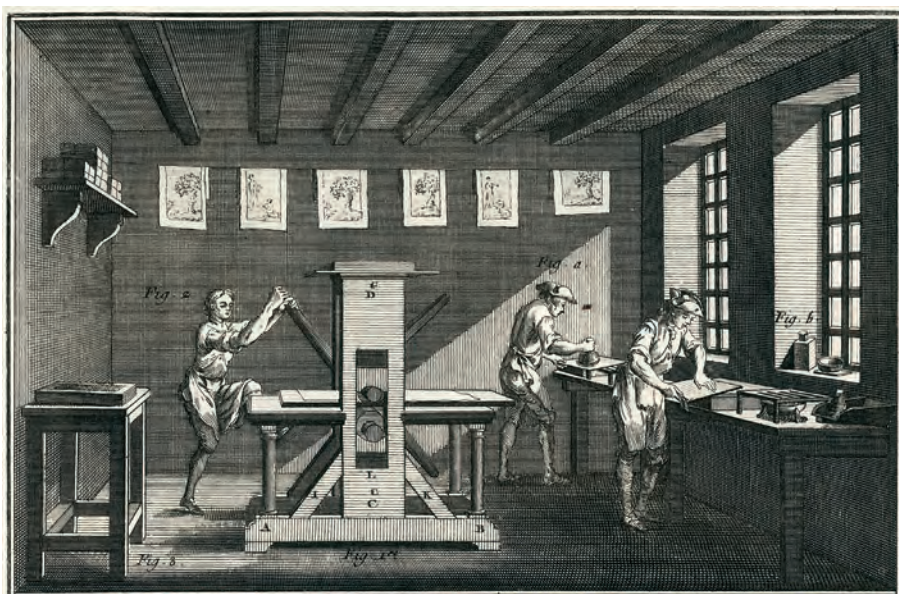
323. [Żywot Maryi] – Z „Kroniki Świata” H. Schedla. 1493 r. 1500,-

Drzeworyty kolorowane; 47,5 x 64,5 (cała plansza)

Karta podwójna (rozkładana) ze sławnej „Liber Chronicarum” – kroniki świata wydanej w norwimberskiej oficynie Antoniego Kobergera w 1493 r. Tekst napisał Hartmann Schedel, ilustracje wykonano w pracowni Michaela Wolgemuta. Książka, wydana po łacinie i niemiecku, była pierwszą po Biblii tak popularną publikacją w Europie. Oferowane karty poświęcone są życiu Maryi – na jednej stronie drzeworyt (25,0 x 22,5 cm) ukazujący jej drzewo genealogiczne; na karcie obok trzy grafiki (każda ok. 8,0 x 7,0 cm): narodziny Maryi, zaślubiny oraz Zwiastowanie. Na odwrocie cztery sceny biblijne: Narodziny Chrystusa, nauczanie w świątyni, Chrztost w Jordanie oraz Ukrzyżowanie. Na wszystkich kartach, obok tekstu w języku niemieckim, umieszczono także wizerunki postaci biblijnych, m.in. świętych



323. H. Schedel. Żywot Maryi. 1493.



322. Sztuka drukarska. Połowa XVIII w.

Anny i Joachima, Zachariasza i Elżbiety oraz Poncjusza Piłata. Ślady zalania górnego marginesu, drobne zabrudzenia i zagniecenia.
(*patrz ilustracja*)

POLSCY ILUSTRATORZY I KARYKATURZYŚCI

- 324. Baraniecki Karol (1911-1986) – „Muza na Parnasie”. Ok. 1961 r. 400,-**

Rysunek (tuszu, papier); 42,0 x 32,0 (w świetle oprawy)

Sygnowany ołówkiem: „Karol Baraniecki”. Rysunek satyryczny Karola Baranieckiego, rysownika, autora plakatów, ilustratora oraz autora filmów animowanych (m.in. niezapomnianego „Zaczarowanego ołówka”). Już przed wojną współpracował z licznymi pismami satyrycznymi (m.in. „Szczutkiem”, „Wróblami na dachu”). Po wojnie mieszkał i tworzył w Łodzi, publikował i wystawiał w kraju i zagranicą. Kierował działem graficznym dwutygodnika satyrycznego „Karuzela”. Stan dobry, rysunek oprawiony w ramę 53,0 x 43,0 cm. **Na odwrocie naklejona karta z drukowaną dedykacją dla Eryka Lipińskiego od artystów związanych z „Karuzelą”.** Patrz poz. następna.
(*patrz ilustracja na stronie następnej*)

- 325. Baraniecki Karol (1911-1986) – „Wyspa Wielkanocna”. Ok. 1961 r. 400,-**

Rysunek (tuszu, papier); 42,0 x 32,0 (w świetle oprawy)

Sygnowany ołówkiem: „Karol Baraniecki”. Stan dobry, rysunek oprawiony w ramę 53,0 x 43,0 cm. Na odwrocie naklejona karta z drukowaną dedykacją dla Eryka Lipińskiego od artystów związanych z „Karuzelą”.

- 326. Flisak Jerzy (1930-2008) – „Jak Boruta zakochał się w karczmarzowej córce”. 1988 r. 1800,-**

Akwarela, ekolina; 38,0 x 30,0 cm

Sygnowana tuszem charakterystycznym dla artysty monogramem związanym: „JF”. Ilustracja do wydanej w 1988 r. przez „Naszą Księgarnię” bajki Zdzisława Nowaka p.t. „Jak Boruta zakochał się w karczmarzowej córce. Baśnie i legendy kurpiowskie”. Dzieło Jerzego Flisaka, popularnego ilustratora, autora plakatów i rysunków satyrycznych. Jego prace były wielokrotnie wystawiane i nagradzane w kraju i zagranicą. Flisak wypracował odrębny, rozpoznawalny styl ilustracji książkowej, zwłaszcza dziecięcej. Na odwrocie akwareli stemple wydawnictwa, notatki typograficzne oraz wypełniona odręcznie naklejka wystawowa w języku niemieckim. Stan dobry.

Lit.: Jerzy Flisak. Humor w ilustracji. Wystawa w 45-lecie pracy twórczej. Muzeum Karykatury w Warszawie, 1995, ilustr. (inna ilustracja z tej książki)

(*patrz ilustracja na stronie następnej*)

- 327. Jankowski Jerzy (Ibis) (1926-1990) – „Zaczynam wierzyć w ateistów”. Ok. 1961 r. 400,-**

Rysunek (tuszu, papier); 38,0 x 30,0 (w świetle oprawy)

Sygnowany ołówkiem: „Ibis Jankowski”. Jerzy Jankowski, grafik, wieloletni współpracownik licznych pism satyrycznych, twórca plakatów, karykatur, grafiki warsztatowej i użytkowej. Artysta, obok Karola Baranieckiego (patrz poz. 324, 325), był jednym z głównych twórców pisma „Karuzela” (Ibis to pseudonim spółki autorskiej: Stanisława Gratkowskiego i właśnie Jankowskiego). Stan dobry, rysunek oprawiony w ramę 53,0 x 43,0 cm. Na odwrocie naklejona karta z drukowaną dedykacją dla Eryka Lipińskiego od artystów związanych z „Karuzelą”.

(*patrz ilustracja na stronie następnej*)

- 328. Młodożeniec Jan (1929-2000) – „Poeci czerwonej róży” (zespół 3 ilustracji). 1965 r. 1200,-**

Tuszu, papier; 3 rysunki o wym. 18,0 x 16,0; 16,0 x 16,0 oraz 18,0 x 24,0 cm

Trzy ilustracje zaprojektowane przez wybitnego grafika Jana Młodożeńca do wydanego w 1965 r. zbioru poezji m.in. Jerzego Afanasiewa, Ernesta Brylla, Romana Śliwonika. Konkurs poetycki o laur Czerwonej Róży to najstarsze tego typu wydarzenie kulturalne w Polsce, organizowane od 1959 r.,



324. K. Baraniecki. Rysunek. 1961.



326. J. Flisak. Boruta. 1988.



327. J. Jankowski. Rysunek. 1961.



328. J. Młodożeniec. Rysunek. 1965.

początkowo w Krakowie, obecnie w Gdańsku. Rysunki naklejone na karton 42,0 x 30,0, z notatkami edytorskimi. Drobne zabrudzenia, stan dobry.
(patrz ilustracja)

329. Mrożek Sławomir (1930-2013) – Jamniki (zespół 4 ilustracji do rubryki satyrycznej „Postępowiec”). 1957-1958 r. 1200,-

Rysunki (tusze); 4 karty o wym. ok. 21,0 x 15,0 cm

Rysunki do stałej rubryki satyrycznej „Postępowiec”, ukazującej się w tygodniku „Życie Literackie” w latach 1957 – 1958, autorstwa Sławomira Mroźka, jednego z najwybitniejszych współczesnych dramato-

pisarzy, który równolegle z twórczością pisarską zajmował się rysunkiem satyrycznym. W latach 1957-1958, na fali odwilży popaździernikowej, pisarz prowadził stałą rubrykę satyryczną p.t. „Postępowiec” w „Życiu Literackim”. **Dołączono** książkę „Postępowiec”, wydaną w 1960 r., zawierającą 53 numery rubryki oraz **zdjęcie Sławomira Mrożka** (8,0 x 5,5 cm, naklejone na karton 14,0 x 11,0 z notatkami edytorskimi), wykorzystane na obwolucie książki. Niewielkie zabrudzenia kart, poza tym stan bardzo dobry.

330. Stanny Janusz (1932-2014) – Lis hazardzista. Ok. 1987 r. 800,-

Technika własna (serigrafia podmalowana tuszem, ołówkiem); 40,5 x 29,5 cm
Ilustracja do opublikowanego w 1987 r. zbioru „Z bajki prawda się odkryła”, zawierającego utwory klasyków bajkopisarstwa (Krasickiego Kryłowa i La Fontaine’a). Ilustracje do wydawnictwa przygotował Janusz Stanny, wybitny grafik, plakacista, rysownik i karykaturzysta, profesor ASP w Warszawie, uznawany za jednego z najznakomitszych polskich twórców ilustracji książkowej. Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

331. Stefanowski Aleksander (1920-2003) – Zespół ilustracji do powieści „Faraon” Bolesława Prusa. 1965 r. 1100,-

Tusz, papier; 55 rysunków (różne wym. – od ok. 12,0 x 10,0 do ok. 19,0 x 12,0 cm)
Projekty ilustracji do 12. wydania powieści Bolesława Prusa „Faraon”, opublikowanego w 1965 r. przez PIW. Ich autorem jest Aleksander Stefanowski, grafik i malarz, pełniący m.in. funkcję kierownika pracowni graficznej PIW. **Ilustracje do „Faraona” należą do jego najważniejszych prac** (patrz: Słownik artystów plastyków Okręgu Warszawskiego ZPAP, Warszawa 1972, s. 533). Rysunki tuszem, z charakterystycznymi egipskimi motywami, na kartach zamontowanych w papierowych passe-partout, z licznymi notatkami edytorskimi (kredką, ołówkiem). Drobne zabrudzenia, stan rysunków dobry.

EKSLIBRISY

332. [Biblioteka w Podhorcach] – Ekslibris Leona Rzewuskiego. Ryt. K.W. Kielisiński. 1836 r. 120,-

Ekslibris; 6,3 x 5,3 cm.
Ekslibris sygnowany na płycie: „KWK”. Na okrągłej tarczy napis: „Zbiór Zamku Podhoreckiego” oraz inicjał „LR”. Dookoła bogato zdobione panoplia – sztandary, zbroja ze skrzydłami husarskimi, buława, kule armatnie. Właścicielem ekslibrisu był Leon Rzewuski (1808-1869), pan na zamku w Podhorcach, zasłużony dla ratowania jego zbiorów. Autorem grafiki jest Kajetan Wincenty Kielisiński (1808-1849) – rytownik i rysownik, uczeń J.F. Piwarskiego. Obok ekslibrisu naklejony widok bramy zamkowej oraz kościoła św. Józefa w Podhorcach (staloryt). Drobne zaplamienia ekslibrisu, poza tym stan dobry.
Lit.: W. Wityg, *Ex-librisy bibliotek polskich XVII i XVIII wieku*. Warszawa 1903, s. 160, il. (patrz ilustracja na stronie następnej)

333. Cieślewski Tadeusz syn (1895-1944) – Zespół 19 ekslibrisów. 1924, 1940-1943 r. 800,-

Drzeworyty; różne formaty (od 6,8 x 4,8 do 9,5 x 8,0)
Wszystkie sygnowane ręcznie ołówkiem. Znaki książkowe stanowią bardzo ważną część dorobku graficznego Tadeusza Cieślewskiego syna (wg M. Grońskiej przeszło czwartą część). Pierwsze znaki powstawały już w okresie studiów artysty, ale większość z nich (spośród 149 wszystkich skatalogowanych) Cieślewski wykonał podczas okupacji przy współpracy z Tadeuszem Lesznem i Tadeuszem Przypkowskim, przyjaźnił się także z wieloma ważnymi postaciami życia artystycznego oraz przedstawicielami środowiska kolekcjonerów i bibliofilów. W oferowanym zbiorze znajdują się m.in. ekslibrisy Tadeusza Przypkowskiego, Ludwika Gocla, Zygmunta Klemensiewicza. Stan dobry. (patrz ilustracja na stronie następnej)

334. Dolatowski Zbigniew (1927-2001) – Grafiki, wydania bibliofilskie, katalogi wystaw. 1970-2001 r. 450,-

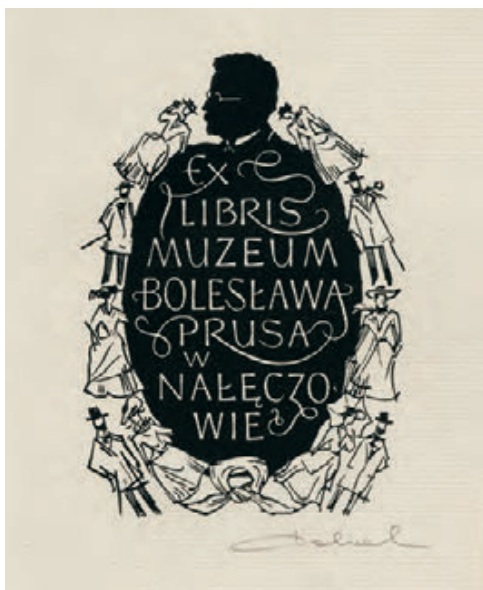
Zespół materiałów dotyczących Zbigniewa Dolatowskiego, artysty samouka, od lat 50. XX w. tworzącego grafiki (głównie linoryty i drzeworyty), bibliofila, grafika książkowego, cenionego twórcy ekslibrisów.



332. K. W. Kielisiński. Podhorce. 1836.



333. T. Cieślowski. Ekslibrisy.



335. Z. Dolatowski. Ekslibrisy.



334. Z. Dolatowski. Grafiki.

W skład zespołu wchodzi **wydawnictwa bibliofilskie**, zawierające oryginalne grafiki Dolatowskiego: 1. „Prace i zabawy. 10 linorytów” Warszawa 1970 (egz. nr 40/44); 2. „Siedem ekslibrisów”. Warszawa 1970 (egz. nr 21 oraz 23/33) – 2 sztuki; 3. Andrzej Ryszkiewicz. „Polski ekslibris współczesny”. Warszawa 1971 (egz. nr 33/33), z wklejonymi 6 grafikami różnych autorów; 4. „30 lat. Ekslibrisy Zbigniewa Dolatowskiego”. Warszawa 1987 (egz. nr 18/33), z przedmową A. Ryszkiewicza – z 30 wklejonymi ekslibrisami; 5. Mickiewicz Adam. „Pchła i rabin”. Warszawa 1998, dwusetną rocznicę urodzin Poety

wyciął w linoleum i wydał w 22 numerowanych egzemplarzach... (egz. nr 18); k. [4], na papierze czerpanym; **6.** „Spacer” (linoryt; 21,0 x 15,5 cm, sygnowany ołówkiem). Część drugą oferowanego zbioru tworzą **katalogi wystaw** artysty: **1.** „Mała galeria. Polski Ekslibris Współczesny”, Łódź 1974, k. [2]; **2.** „Zbigniew Dolatowski, rysunki i grafika”, wystawa w Muzeum im. Przytkowskich, Jędrzejów 1974/1975; druk bibliofilski na papierze czerpanym, 21/150 oraz 13/150, k. [6], z wklejonymi 2 ekslibrisami artysty (dwa egzemplarze katalogu); **3.** „Ekslibrysy Zbigniewa Dolatowskiego ze zbiorów Wiesława Zawadzkiego”, Polskie Towarzystwo Archeologiczne i Numizmatyczne, Oddział Bielsko-Biała, 1983, k. [3] – 3 egzemplarze; **4.** „Z dorobku artysty grafika Zbigniewa Dolatowskiego”, Książnica Miejska im. M. Kopernika, Toruń 1988, k. [8]; **5.** „Zbigniew Dolatowski, grafika”, Muzeum Historii Miasta Łodzi, Galeria Łódzka, 1991, k. [6], ze wstępem Michała Hilchena. Na karcie tyt. dedykacja artysty dla wydawcy i bibliofila Romana Tomaszewskiego. Dołączony liścik od Dolatowskiego do Tomaszewskiego (1976 r.) oraz linoryt z 1991 r. z przedstawieniem prasy drukarskiej (23,0 x 15,0 cm, sygnowany ołówkiem); dołączony także drugi egzemplarz katalogu wystawy; **6.** „Zbigniew Dolatowski, grafika”. Muzeum Zamkowe w Malborku 1993, k. [10]; **7.** „Katalog wystawy”. Biblioteka Główna Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie, 1995, k. [12], z dwoma oryg. grafikami artysty; dołączone zaproszenie na wernisaż w Warszawskiej Galerii Ekslibrisu (2001 r.); **8.** „Zbigniew Dolatowski. Ekslibrysy i grafika książkowa”, Warszawska Galeria Ekslibrisu, 2001, k. [18], z dołączonymi dwoma ekslibrisami artysty oraz drugim katalogiem z wklejonymi nekrologami informującymi o śmierci grafika oraz zaproszeniami na wernisaż; **9.** Publikacja w języku duńskim, wydana w 1970 r. w Frederikshavn (egz. nr 148/200). Różne formaty (od 16,0 cm do 28,0 cm), opr. wyd. karton, stan dobry. (patrz ilustracja)

335. Dolatowski Zbigniew (1927-2001) – Wydawnictwa bibliofilskie (268 ekslibrisów w 36 zeszytach). 1963-2000 r. 700-

Zespół ekslibrisów cenionego grafika Zbigniewa Dolatowskiego. W skład zespołu wchodzi 14 zeszytów z serii: „**Exlibrysy konkursowe**” (wydane w latach 1983-1994 w nakładzie 33 egzemplarzy numerowanych i sygnowanych przez autora – wszystkie o nr 18, zawierające od 1 do 5 wklejonych ekslibrisów przygotowanych przez Dolatowskiego na konkursy krajowe i zagraniczne, wraz z informacją o przyznanych nagrodach i wyróżnieniach), wszystkie poz. ok. 23,0 cm, opr. wyd. karton, stan bardzo dobry; wklejone ekslibrysy biblioteki Lecha Kokocińskiego. Część drugą oferowanego zespołu tworzą zeszyty wydawane w Warszawie przez samego artystę w serii: „**Znaki książkowe Zbigniewa Dolatowskiego**” (w nakładzie 33 egzemplarzy numerowanych i sygnowanych przez grafika – większość o nr 18, cztery zeszyty nie sygnowane). Każdy zeszyt zawiera 10 wklejonych ekslibrisów z różnych lat, wraz z opisem, połączonych tematem (np. heraldyczne, z monogramami, z przedstawieniami zwierząt, wehikułów). Łącznie 22 zeszyty, od nr 2 (1963), nr 16 (1973) oraz od 1979 r. do 2000 r. (nr 20-38). Wszystkie ok. 19,5 cm, opr. wyd. karton, stan bardzo dobry. Ekslibrysy biblioteki Lecha Kokocińskiego. (patrz ilustracja)

336. Dolatowski Zbigniew (1927-2001) – Wydawnictwa bibliofilskie (66 ekslibrisów w 8 zeszytach). 1971-1975 r. 360,-

W skład zespołu wchodzi wydawnictwa bibliofilskie: **1.** „Osiem ekslibrisów dla przyjaciół w Danii ciął w linoleum Zbigniew Dolatowski czerpiąc motywy z bajek J. Ch. Andersena”. Warszawa 1972, wydano 44 numerowane egzemplarze w roku Czternastego Międzynarodowego Kongresu Ekslibrisu w Elnorze (egz. nr 21; sygnowany przez artystę); **2.** „Pięć ekslibrisów”. Warszawa 1971, w 500 rocznicę urodzin Albrechta Dürera wydano 33 numerowane i ręcznie sygnowane egzemplarze (nr 21); **3.** „Trzy ekslibrysy Zbigniewa Dolatowskiego na konkurs w Elnorze” Dania 1972, wydano 30 numerowanych i podpisanych egzemplarzy, Warszawa 1973 (egz. nr 21); **4.** „Coś do wina”. Warszawa 1970; dwunaste z cyklu exlibrisowego wydawnictwo naszej oficyny wydane w 25 numerowanych i podpisanych przez autora egzemplarzy (nr 10) – 10 ekslibrisów; **5.** „Coś z tych rzeczy”. Warszawa 1972; czternaste z cyklu exlibrisowego wydawnictwo naszej oficyny wydane w 22 numerowanych i podpisanych przez autora egzemplarzy (nr 21) – 10 ekslibrisów; **6.** „Exlibrysy barwne II”. Warszawa 1973; piętnaste z cyklu exlibrisowego wydawnictwo naszej oficyny wydane w 33 numerowanych i podpisanych przez autora egzemplarzy (nr 21) – 10 ekslibrisów; **7.** „Exlibrysy monogramowe II”. Warszawa 1973; piętnaste (winno być szesnaste) z cyklu exlibrisowego wydawnictwo naszej oficyny wydane w 33 numerowanych i podpisanych przez autora egzemplarzy (nr 21) – 10 ekslibrisów; **8.** „Exlibrysy dla lekarzy”. Warszawa 1975; siedemnaste z cyklu exlibrisowego wydawnictwo naszej oficyny wydane w 33 numerowanych i podpisanych przez autora egzemplarzy (nr 21) – 10 ekslibrisów; Dodatkowo dołączono: **9.** Andrzej Ryszkiewicz. „Polski ekslibris współczesny”. Warszawa 1971, oficyna Zbigniewa Dolatowskiego, wydano w nakładzie 33 egz. numerowanych i sygnowanych (egz. nr 21) – zawiera 6 wklejonych ekslibrisów różnych autorów. Wszystkie pozycje ok. 16,0 cm, opr. wyd. karton. Stan bardzo dobry.

TEKI GRAFICZNE.KSIĄŻKI ILUSTROWANE. OPRAWY ARTYSTYCZNE

WIEK XIX

- 337. [Aleksander I]** – Opis żałobnego obchodu po wiekopomnej pamięci Najjaśniejszym Aleksandrze I Cesarzu Wszech Rosyi Królu Polskim w Warszawie w dniach 7, 9, 10, 11, 12, 13, 17, 19, 23 kwietnia 1826 roku uroczyste odbytego. Warszawa 1829. Nakład i druk N. Glücksberga, k. [1], s. 18, [14], XXXIV, **tabl. ryc. rozkł. 6 (akwaforta z akwatintą), tabl. ryc. 14 (litografie, w tym 5 kolorowanych)**, 41,0 cm, opr. z epoki pł. czerwone z tłocz. i złoc. 8000,-

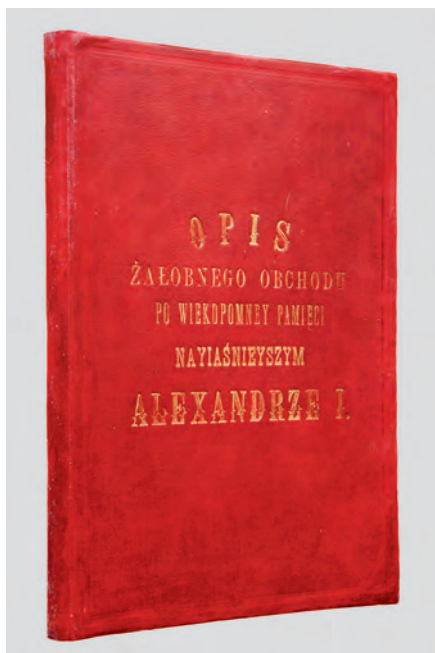
E. I, s. 19. Wydane z dużym przepychem dzieło poświęcone uroczystościom żałobnym, jakie miały miejsce w Warszawie w 1826 r. po zgonie cesarza Aleksandra I. Sześć rozkładanych akwatint wykonanych według rysunków F. Piwarskiego, ukazuje z wiernością dokumentacyjną orszak żałobny, składający się z przedstawicieli władz świeckich i duchownych, reprezentantów różnych warstw społecznych i grup zawodowych. Na litografiach widzimy fragmenty miasta, gdzie odbywały się najważniejsze uroczystości: **Plac Zamkowy, Plac Saski, a także wnętrza świątyń warszawskich przybranych kirem, w tym wnętrze synagogi** oraz plan Archikatedry Warszawskiej z carskim „Castrum doloris”. Litografie ręcznie kolorowane przedstawiają serię orderów, odznaczeń i medali oraz katafalk zmarłego cesarza. Wstęp zawiera szczegółowy opis wydarzeń, tekst kazań wygłoszonych w katedrze przez biskupa J. P. Woronicza oraz w kościele ewangelicko-reformowanym i ewangelicko-augsburskim, a także kazania rabina gminy warszawskiej. Zawarto również listę imienną osób „należących do orszaku w czasie obchodu żałobnego” (w tym żołnierzy, policji, obywateli miasta, przedstawicieli poszczególnych cechów, m.in. introligatorów (wśród nich sławny Oehl!), duchowieństwa, „instytucji uczących”, posłów, senatorów niosących ordery, przedstawicieli władz i urzędów, z księciem Konstantym). Tablica I po konserwacji (ubytek dolnej części karty uzupełniony), tablice z orderami po konserwacji (ubytki pap. uzupełnione). Album był przedsięwzięciem bardzo kosztownym, **wydano go zaledwie w 100 egzemplarzach. Egz. z kompletem rycin zaliczany jest do najrzadszych warsavianów.**

Lit.: I. Tessaro-Kosimowa. Warszawa w starych albumach, s. 51-54.

(patrz tablica XXV oraz ilustracja)

- 338. Cegliński Julian, Matuszkiewicz Alfons.** Album widoków i okolic Warszawy rysowane i litografowane z natury. (tyt. również w języku francuskim). B.m. (Warszawa), b.r. (1864), Nakł. Księgarni Polskiej A. Dzwonkowskiego i Sp., **k. tyt. (litografia), tabl. ryc. 20 (litografie)**, 13,5 x 22,0 cm, opr. pł. z tłocz. i złoc. 4500,-

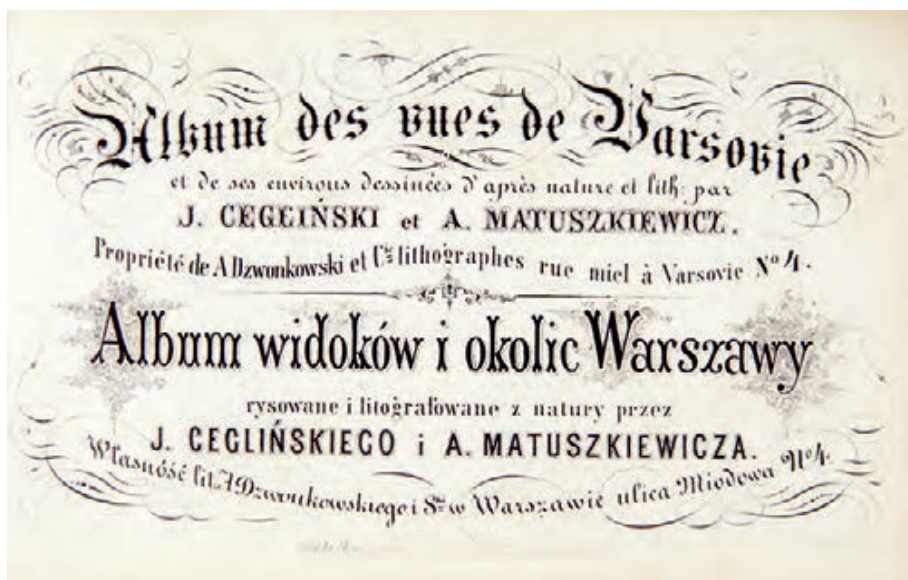
Wydanie drugie. Jeden z najbardziej znanych i najważniejszych albumów widoków XIX-wiecznej Warszawy. Litografie przedstawiają znane miejsca Warszawy i okolic m. in. widok od strony Pragi, Zamek, widok Pragi od Nowego Zjazdu, Krakowskie Przedmieście, Dworzec Kolei Żelaznej, Belweder, Łazienki, Ratusz, Teatr Wielki, Ogród Saski, Plac Bankowy, Targ za Żelazną Bramą, Plac Krasińskich, Wilanów i Bielany. Widoki rysowane z natury przez Juliana Ceglińskiego (8) i Alfonsa Matuszkiewicza (8), 4 niesygnowane. Opublikowano po raz pierwszy w 1859 r. w zakładzie litograficznym Adolfa Pecqą, ucznia Lemerciera, sprowadzonego do Polski z Paryża przez M. Fajansa. Po 1859 r. firma



337. Aleksander I. Opis żałobnego obchodu.



339. Oprawa Wincentego Kisiela. 1843.



338. J. Cegliński, A. Matuszkiewicz. Album. 1864.

kontynuowała swą działalność pod kierownictwem A. Dzwonkowskiego, ponownie wydając m.in. „Album widoków”. Po konserwacji, oprawa późniejsza. **Rzadkie w komplecie.**

Lit.: I. Tessaro-Kosimowa, Warszawa w starych albumach, Warszawa 1978, s. 71, poz. 297-316 (patrz tablica XXV oraz ilustracja na stronie poprzedniej)

– Oprawa Wincentego Kisiela –

- 339. Chodźko Leonard.** La Pologne historique, littéraire, monumentale et illustrée ou scènes historiques, monuments, médailles, costumes, armes... Rédigée par une société littérateurs, sous la direction de... Troisième édition. Paris (Paryż) 1843. Au Bureau Central, k. [4], s. 472, [32], XXXII, **tabl. ryc. 45 (staloryty, w tym 4 plany kolor.), mapa 1 (staloryt rozkł., kolor.), 28 cm, oprawa luksusowa Wincentego Kisiela, płsk. zielony ze złoc. na grzbiecie i licu, brzegi kart złoc.** 1500,-

Edycja jednotomowa jednego z najwybitniejszych emigracyjnych dzieł propagujących historię i kulturę polską, wydanego przez Leonarda (1800-1871) i Olimpię (1797-1889) Chodźków. Obejmuje historię Polski od czasów śmierci Jana III Sobieskiego do 1815 r. W części końcowej szkic Joachima Lelewela „Notice sur la monnaie de Pologne”. Edycja ozdobiona 45 stalorytami (w tym czterema kolorowanymi) przedstawiającymi portrety władców, dowódców wojskowych i arystokracji, sceny historyczne, widoki miast i zabytków i rozkładaną mapą Polski. **Oprawa luksusowa wykonana przez Wincentego Kisiela (sygnowana nazwiskiem u dołu grzbiotu),** najwybitniejszego, obok Gabriela Ogińskiego i Antoniego Lanckorońskiego, emigracyjnego introligatora polskiego działającego w Paryżu w I połowie XIX w. Półskórek zielony, zdobienia tłoczone złotem. U góry i dołu grzbiotu charakterystyczne tłoki z Orłem i Pogonią, tytulatura złożona, złożone dekoracje girlandowe obwiedzione czarnymi ramkami. W zwierciadle przedniej okładki złożona tytulatura, w zwierciadle tylnej okładki powtórzony tłok z Orłem odbity srebrną farbą, brzegi kart złożone, wyklejki z papieru marmurowanego. Niewielkie pęknięcie grzbiotu wzdłuż zagłębienia i minimalne naderwanie sk. u góry grzbiotu, nieliczne rdzawe plamki, poza tym stan bardzo dobry.

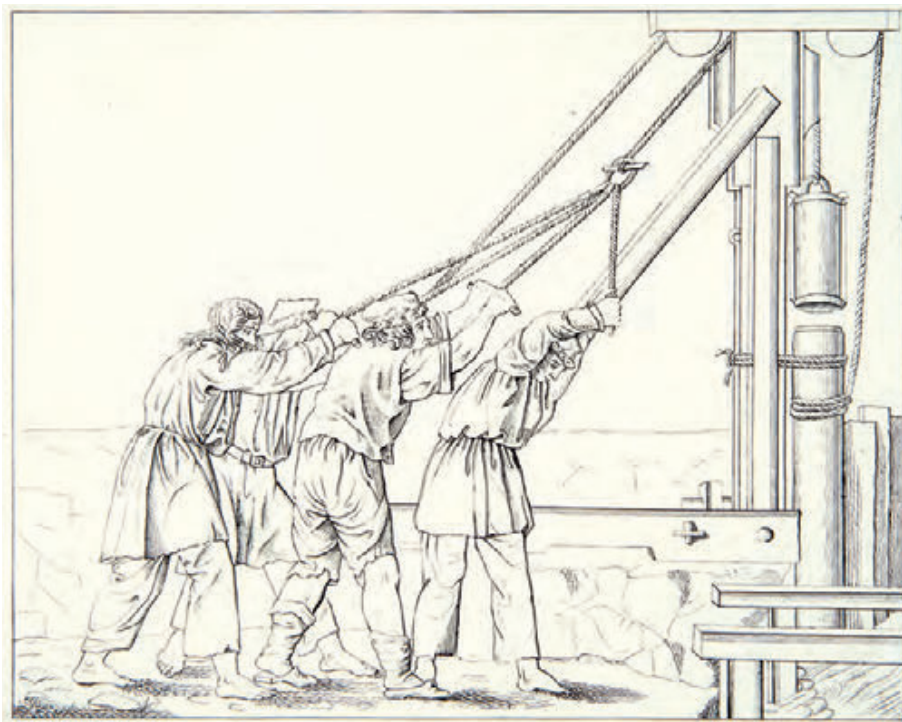
Lit.: H. Widacka, O paryskiej introligatorni Wincentego Kisiela w roku 1841, „Rocznik Biblioteki Narodowej”, 2004, s. 269-274; W. Łysiak, Empireum, t. 1, s. 116-135 (inne warianty opraw Kisiela do tej pozycji).

(patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

– Droga z Warszawy do Brześcia –

- 340. [Christiani Franciszek Ksawery].** Rysy postawionych pomników i wybitych medalów w Królestwie Polskim roku 1825. B.m. [Warszawa], b.r. [1825], b.w., **tabl. ryc. 15 (litografie, w tym 2 rozkł.), 22,0 x 35,5 cm, opr. późniejsza ppł. (zach. oryg. okł.).** 4000,-

Album wydany z okazji otwarcia dróg bitych z Warszawy do Brześcia Litewskiego oraz od Koła do Kalisza, opublikowany według rysunków członków Towarzystwa Przyjaciół Nauk i Dyrekcji Dróg i Mostów, litografowany przez uczniów Oddziału Nauk i Sztuk Pięknych Uniwersytetu Warszawskiego. Na rozkładanej tablicy ukazano z trzech stron **pomnik budowy szosy warszawsko-brzeskiej** (istniejący do dzisiaj w Warszawie przy ul. Grochowskiej), odsłonięty z inicjatywy Stanisława Staszica 21 maja 1825 r., będący dziełem warszawskiego rzeźbiarza Pawła Malińskiego. Kolejne plansze przedstawiają płaskorzeźbione sceny z obelisku: **widok Brześcia Litewskiego** od strony Terespoła, **widok Siedlec** od strony Warszawy, widok Zamku Królewskiego od strony Pragi, „węgielna płyta pod pomnikiem położona” oraz sześć scen z przedstawieniem prac budowlanych. Album zawiera także przedstawienie obelisku wystawionego pod Kołem „na pamiątkę zbudowania 8 5/7 mil drogi bitej od Koła do Kalisza”; wizerunki medali bitych na pamiątkę budowy szosy warszawsko-brzeskiej oraz dwie plansze z przedstawieniem **obelisku wzniesionego w Lublinie** na pamiątkę połączenia Litwy z Koroną (istniejącego do dziś, odsłoniętego w 1826 r. z inicjatywy Stanisława Staszica). Wydanie albumu wiąże się z osobą Franciszka Ksawerego Christianiego (1772-1842), pochodzącego z Austrii inżyniera, który w okresie Księstwa Warszawskiego służył w korpusie inżynierów i saperów armii polskiej a od 1819 r. pełnił funkcję dyrektora Dyrekcji Generalnej Dróg i Mostów Królestwa Polskiego. Jest on także



340. Otwarcie drogi bitej z Warszawy do Brześcia Litewskiego. 1825.

autorem pierwszych polskich podręczników budowy dróg. Album po konserwacji; oprawa ze śladami zabrudzeń, tablica z przedstawieniem obelisku lubelskiego podklejona. **Bardzo rzadkie.**

Lit.: E. XIX w., t. IV, s. 153; I. Tessaro-Kossimowa, Warszawa w starych albumach, Warszawa 1978, s. 40, poz. 22-32

(patrz tablica XXIV oraz ilustracja)

- 341. [Doré Gustaw].** Fables de La Fontaine avec les dessins de Gustave Doré. Paris (Paryż), 1868. Librairie de L. Hachette et Cie, s. [4], LX, 864, **tabl. ryc. 85 (drzeworyty)**, liczne winietki i finaliki w tekście (drzeworyty), folio, opr. czerwone pł. z tłocz. i złoc. 1200,-

Zbiór 12 ksiąg klasycznych bajek **Jeana de La Fontaine** (1621-1695), ozdobionych drzeworytami według rysunków słynnego francuskiego ilustratora Gustawa Doré (1832-1883). Ten malarz i rzeźbiarz był ówczesnie najpopularniejszym francuskim ilustratorem, a do jego najważniejszych osiągnięć należą właśnie rysunki do oferowanych bajek, a także do Biblii, „Don Kichota” i „Boskiej Komedii”. Całostronicowe ryciny wykonane zostały przez różnych artystów, m.in. Adolfa Pannemakera, Jules’a Huyota, Eliodora Pisana, Bertranda. Staranną edycję uzupełniają liczne dekoracyjne winietki oraz finaliki. Całość dzieła otwiera portret autora i nota poświęcona pisarzowi. **Oprawa książki sygnowana** na grzbiecie – jest dziełem jednej z najstarszych introligatorni paryskich Jeana Engela – w czerwone płótno z tłocz. i złoc. tytułem na licu i grzbiecie. Na wyklejce nieaktualna dedykacja (dat. 1903), brak s. 495/496, zabrudzenia (zwłaszcza początkowych kart), otarcia oprawy, grzbiet nieco wyblakły.

- 342. Essenwein August.** Die Mittelalterlichen Kunstdenkmale der Stadt Krakau. Nürnberg 1866. Verlag des Verfassers, s. [8], 186, XLIII, **tabl. ryc. 80 (litografie)**, ilustr. 106 w tekście, 33,5 cm, opr. płsk. z epoki z tłocz. i złoc., zach. litografowane lico okł. brosz., brzegi k. marm. 1800,-



342. Zabytki Krakowa. 1866.



344. Podróż po Polsce i Rosji. 1819.



343. O. Flatt. Żegluga parowa z Warszawy do Ciechocinka. 1854.

Okladkę wyd. brosz. (litografia barwna z herbem Polski i Krakowa) i tablice litografował Th. Schneider. Średniowieczne pomniki Krakowa. Ryciny w tekście i tablice przedstawiają elementy i detale architektoniczne, **budowle, pamiątki historyczne, plany i widoki Krakowa** od panoramy Krakowa z XV w. z Kroniki Schedla i archeologicznego planu miasta poczynszy. Autor, A. Essenwein (1831-1892), architekt, historyk sztuki i dyrektor Narodowego Muzeum Sztuki, był wybitnym badaczem sztuki średniowiecznego Krakowa po raz pierwszy przytoczył opisy Krakowa zamieszczone w Kronice Schedla z 1493 r. i w „Civitates orbis terrarum” z 1617 r. Opr. wyd. H. Pittnera z Gratzu sygn. nalepką na wyklejce. Brak k. tyt. Niewielkie przybrudzenia okładin, poza tym stan dobry.

(patrz ilustracja)

– Żegluga parowa po Wiśle –

- 343. Flatt Oskar.** Brzegi Wisły od Warszawy do Ciechocinka, z dopełniającym poglądem na przestrzeń od Torunia do Gdańska. (Przewodnik żeglugi parowej). Z sześcioma widokami i dwiema mapami. Warszawa 1854. W Druk. „Gazety Codziennej”, s. [4], 116, **tabl. ryc. 6 (litografie)**, 20 x 28 cm, opr. kart. wyd. 2400,-

Przewodnik podróży malowniczej odbytej przez Oskara Flatta (1822-1872), urzędnika komunikacji, dziennikarza „Gazety Codziennej” i zapalonego krajoznawcę („wielbiciela swojszczyzny”). Rys. z natury i litograf. Maksymilian Fajans (ponadto malował Fryderyk hr. Skarbek, fotogr. Karol Beyer, rys. A. Matuszkiewicz). Widoki przedstawiają **panoramę Warszawy z brzegu Pragi, Bielany, Płock, Włocławek, Bobrowniki (z ruinami zamku) i Ciechocinek**. Dołączono wykaz miast i wsi położonych nad brzegami Wisły, z nazwiskami ich właścicieli. Na wyklejkach mapy: „Koryto Wisły od Warszawy do Płocka” i „Koryto Wisły od Płocka do Torunia”. Druk dwuszpaltowy. Grzbiet podklejony pap., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

(patrz ilustracja)

– Podróż po Polsce i Rosji –

- 344. James John Thomas.** Journal of a tour in Germany, Sweden, Russia, Poland in 1813-14. T. 1-2 (w dwóch wol.). London (Londyn) 1819. John Murray Albemarle St., s. XVI, 470; IV, 447, [1], **tabl. ryc. 12 (akwatinty w sepilii)**, 21,5 cm, opr. luksusowa z epoki, skóra z tłocz. i złocz., wyklejki i brzegi kart marm. 4000,-

Opis podróży do Niemiec, Szwecji, Rosji i Polski ilustrowany pięknymi akwatintami wykonanymi przez J. Clarka na podstawie rysunków autora dzieła, J. T. Jamesa (1786-1828). Większa część tekstu poświęcona Rosji i Polsce. Wiele cennych odniesień zarówno do historii jak i aktualnych obserwacji obyczajowych. Opisy m.in.: Moskwy, Petersburga, Kijowa, Lwowa i Krakowa. Obszerne fragmenty poświęcone sytuacji Żydów polskich. **Widoki Moskwy (3), Petersburga (3), Kijowa (1), Krakowa (1), Łańcuta (1); 1 planik Moskwy.** Efektowna oprawa w pełną skórę, z wytłaczanymi plaketami na okładkach, złożonymi ramkami i złożoną tytulaturą na szyldzikach. **Stan bardzo dobry. Ładny egzemplarz.**

(patrz ilustracja)

– Ilustracje Andriollego –

- 345. Kondratowicz Ludwik.** Urodzony Jan Dęboróg. Dzieje jego rodu, głowy i serca przez niego samego opowiadane rytmem spisał Władysław Syrokomla. Ilustrował E.M. Andriolli. Warszawa 1880. Nakładem i Drukiem Józefa Ungra, s. 112, **tabl. ryc. 9 (drzeworyty)**, 34,5 cm, opr. wyd. pł. niebieskie z bogatymi złocz. i tłocz. 500,-

Jeden z najgłośniejszych utworów Władysława Syrokomli, właśc. Ludwika Kondratowicza (1823-1862) – poety i wydawcy, więzionego przez władze rosyjskie po manifestacjach patriotycznych w 1861 r. Jego pogrzeb w Wilnie stał się powodem kolejnej manifestacji z udziałem kilkunastu tysięcy osób. Gawęda szlachecka wzorowana na mickiewiczowskim Panu Tadeuszu, opowiadająca historię



345. L. Kondratowicz. Urodzony Jan Dęboróg.



347. Kraków Zagrzebiowi. 1881.

zadawnionej nieprzyjaźni rodzin: Dęborogów (ze starym Sarmatą Janem Dęborogiem na czele) i Brochwiczów, zakończoną szczęśliwie małżeństwem młodej pary, które połączyło dwa zwaśnione rody. **Edycja z doskonałymi ilustracjami Michała Elwiro Andriollego** (1836-1893), wybitnego rysownika i malarza. Pod każdą ryciną krótki tekstik objaśniający poszczególne obrazy, wśród których znajdują się piękne sceny w dworcu szlacheckim, groźna przygoda bohatera na morzu oraz rozpoczynające całe dzieło widzenie Dęboroga. Minimalne ubytki pł. i przybrudzenia opr., nieliczne rdzawe plamki. Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**

(patrz ilustracja)

- 346. Lewicki Jan Nepomucen.** Ilustracje do pamiętników Jana Chryzostoma Paska z czasów panowania Jana Kazimierza, Michała Korybuta i Jana III, wydane w Poznaniu w r. 1840 przez Edwarda Raczyńskiego, przedstawione w rycinach przez Jana Lewickiego, rysowanych i sztychowanych aqua forte na blasze. Poznań 1850 – 1853. J. K. Żupański. Druk Drouart w Paryżu, **tabl. ryc. 18 (akwaforta z akwatintą, sygn.: J. Lewicki pinxt. et sculpt.), folio, opr. pperg.** 8000,-

Dzieło, które zapewniło autorowi głośne imię w dziejach polskiej grafiki ilustracyjnej, stanowi najwyższe osiągnięcie artystyczne J. Lewickiego (1802-1871), wybitnego grafika emigracyjnego, autora m. in. „Miotełek warszawskich” oraz litografii do albumu strojów polskich L. Zienkowicza. Pierwszych 16 tablic wykonał autor w 1850 r., zaś ostatnie dwie w dopiero w 1853 r. **Ilustracje oraz tekst stanowiące jednolitą kompozycję w całości opracowano metodą akwaforty.** „Autor z całym poświęceniem starał się przetłumaczyć tekst siedemnastowieczny na plastykę. I dziś, szukając realiów do Paskowych czasów, możemy sięgnąć do kart Lewickiego” (Banach). Drobne otarcia oprawy, charakterystyczne plamki na marginesach kart (miejscami intensywniejsze), poza tym stan dobry.

Lit.: Banach, s. 432, poz. 423

(patrz tablica XXIV)

- 347. [Matejko. Malczewski. Kossak]. Album „Kraków-Zagrzebiowi”.** Kraków 1881. Wydawnictwo „Koła Artystyczno-Literackiego”, **tabl. ryc. 18 (z 32 litografiami, sygn.: A. Pruszyński), 27,5 x 38,0 cm, opr. współcz. płsk. (zach. okł. brosz. wyd.).** 3000,-

Album przygotowany przez najwybitniejszych ówczesnie artystów i literatów Galicji (zakazany w zaborze rosyjskim), w celu zebrania funduszy na odbudowę zniszczonego przez trzęsienie ziemi Zagrzebia (obecnie stolicy Chorwacji). Pomysłodawcami byli sławista Bronisław Grabowski i Juliusz Mien, jeden z założycieli Koła Artystyczno-Literackiego. Wydanie albumu okazało się takim sukcesem, że doczekał się aż trzech edycji. Wydawnictwo zawiera **litografowane prace m.in. Juliusza Kossaka, Jana Matejki, Jacka Malczewskiego, Franciszka Żmurki**. Obok ilustracji znalazły się również faksymilia wierszy, aforyzmów, krótkich tekstów oraz nut, m.in. Adama Asnyka, Deotymy, Wacława Szymanowskiego, Aleksandra Fredry, Józefa Ignacego Kraszewskiego, Karola Lanckorońskiego. Na okładce **pierwodruk czterowiersza Adama Mickiewicza „Do księcia Golicyna”** (w „Albumie Cudzoziemca”). **Całość litografowana**, łącząca w sposób harmonijny odręcznie pisane teksty z rycinami. Pieczętki i wpisy własnościowe zasłużonej dla kultywowania polskości rodziny Grabiasów ze Środy Wielkopolskiej. Równomierne zażółcenie pap., drobne zabrudzenia i naddarcia, poza tym stan dobry. **Rzadkie**.
(patrz ilustracja)

- 348. [Matejko Jan].** Album Jana Matejki, z tekstem objaśniającym przez Kazimierza Władysława Wójcickiego. Warszawa 1874. Nakład i druk S. Lewental, k. [3], 48, [2], **tabl. ryc. 48 (drzeworyty)**, 43,0 x 60,0 cm, opr. płsk. współcz. z tłocz. i złoc. 2400,-

Album zawierający 48 tablic z drzeworytami reprodukującymi obrazy Jana Matejki – sceny historyczne (m.in. Dzwon Zygmunta, Reytan, Batory pod Pskowem), portrety postaci historycznych i współczesnych, zabytki architektury (m.in. zamek w Podhorcach, zabudowania Wiśnicza, Bochni, Żółkwi), pamiątki przeszłości. **Większość kompozycji narysowana została przez Matejkę bezpośrednio na drewnie** i wryta przez znakomitych drzeworytników reprodukcyjnych – Jana Styfię, Aleksandra Regulskiego, Edwarda Gorazdowskiego, Andrzeja Zajkowskiego, Józefa Holewińskiego. Wszyscy oni współpracowali z redakcją „Kłosów”, założoną przez Salomona Lewentala, wydawcę albumu. Z redakcją tą współpracował także autor tekstów towarzyszących tablicom Kazimierz Władysław Wójcicki (1807-1879). Całość poprzedzona portretem Matejki oraz notą biograficzną. Album stanowił pionierskie wydawnictwo, jako jedno z pierwszych wykorzystujące do ilustracji drzeworyt sztorcowy. Przygotowania wymagały ogromnego nakładu pracy – np. **opracowanie klocka do „Batorego pod Pskowem” trwało 6 miesięcy**. Zabrudzenia poszczególnych plansz, bez uszczerbku dla drzeworytów. Zachowana oryginalna okładzina z portretem Jana Matejki, reperowana.

Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, s. 449
(patrz tablica XXIV)

- 349. Mickiewicz Adam.** Dziady. Część I. II. i IV. Z ilustracjami Cz. B. Jankowskiego. Lwów [1896]. Nakładem Księgarni H. Altenberga, s. 116, tabl. ilustr. 11 (fotograviury), ilustr. w tekście 6 (fotodruki), 38 cm, opr. wyd. luksusowa, skóra. 3000,-

Egzemplarz z edycji numerowanej, na specjalnym papierze (nr 12), oprawiony wydawniczo w pełną skórę. Wydanie ozdobione ilustracjami **Czesława Jankowskiego** (1862-1941), malarza, ucznia Wojciecha Gersona i Michała Elwiro Andriollego, ilustratora utworów Kraszewskiego, Przybyszewskiego i Sienkiewicza. Każda strona tekstu w dekoracyjnej ramce. **Luksusowa oprawa** wydawnicza skóra, na grzbiecie złożona tytulatura i adres wydawniczy, na licu tytulatura oraz złożony wizerunek A. Mickiewicza odwzorowany wg dagerotypowego portretu wykonanego w 1842 r., zdobienia liniami i wicią roślinną, brzegi kart złożone. Nieaktualny wpis własnościowy na przedniej wyklejce. Na kartach miejscami charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie. Ładny egzemplarz.**

Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 868; A. Jabłoński, Piękne oprawy w zbiorach WiMBP w Łodzi, poz. 136.
(patrz tablica II)

- 350. [Napoleońskie bitwy].** Galeries historiques de Versailles, t. IV, seria 7. Règne de Napoléon; Empire: années 1804 à 1814, Section 1: De la promotion à l'Empire au 30 Septembre 1806, Campagne d'Autriche; Section 2: Campagne de Prusse du 1 octobre 1806 au 31 octobre 1808; Section 3: Empire du 30 novembre 1808 au 2 mai 1810, Campagnes d'Espagne et d'Autriche; Section 4: Empire du 14 mai



350. Bitwy napoleońskie. 1838.

1810 au 20 avril 1814; continuation de la campagne d'Espagne et campagnes de Russie et de France. Paris (Paryż) 1838, **tabl. ryc. 118 (staloryty)**, 46,0 x 33,0 cm, oprawa z epoki w stylu francuskim, płsk. ozdobny, bogate tłoczenia i złocenia, brzegi kart marm. 4500,-

Monumentalny tom z kompletem rycin poświęconych wyłącznie okresowi napoleońskiemu, z serii obrazów historycznych w Wersalu. Kilkunastu cenionych grafików (m.in. Aubert, Chaillet, Chavanne, Firley, Leclerc, Skelton i Piliński) pod kierownictwem Charles'a Gavarda, przeniosło na płyty najwybitniejsze obrazy, m.in. Davida, Langloisa, Verneta, poświęcone Napoleonowi i jego epoce. Obok słynnych bitew jak Jena, Austerlitz czy Wagram, **ukazane są tereny polskie i rosyjskie, reprezentowane na 21 tablicach, np. Toruń, Ostróda, Gdańsk (trzykrotnie), Lidzbark, Malbork, Królewiec, Smoleńsk, Połock, Moskwa (pięciokrotnie)**. Mocne, kontrastowe odbitki. Pod tym samym tytułem znane jest wydanie z mniejszą ilością tablic oraz wydanie o mniejszym formacie. Efektowna oprawa z epoki: półskórek ze złoceniami na grzbiecie. W zwierciadle przedniej okładziny wyciśnięty superekslibris z inicjałem: „H d'A”. Niektóre tablice z drobnymi zażółceniami, niemal wyłącznie na marginesach. Nieznacznie uszkodzony narożnik przedniej okładziny, poza tym stan dobry. (patrz ilustracja)

– Superekslibrisy Marii Leszczyńskiej i Ludwika XV -

- 351. Nolhac Pierre de.** Louis XV et Marie Leczinska. Paris (Paryż) 1900. Goupil et Cie, s. [6], 189, [3], tabl. ryc. 84 (heliograviury, w tym 1 kolor.), winietki, finaliki 14 (heliograviury), 33 cm, luksusowa opr. wyd. czerwony marokiny z bogatymi złoc.

8000,-



351. Ludwik XV i Maria Leszczyńska. 1900.



353. W. Gell. Pompeje. 1817.

Jeden ze stu egzemplarzy specjalnych odbitych na papierze z cesarskiej manufaktury japońskiej (egz. nr XXXIX) z podwójnym kompletem rycin. Biografia króla Ludwika XV i królowej Marii Leszczyńskiej, córki Stanisława Leszczyńskiego. Dzieło ilustrowane 49 heliograviurami (42 rycinami oraz 7 winietkami i finalikami) odbitymi w dwóch stanach. **Luksusowa oprawa wydawnicza sygnowana:** „[Lucien] Durvand. J. Fau” (złoty tłok na obu okładkach): czerwony marok, grzbiet sześciopolewy, w jednym polu złożona tytulatura, w pozostałych lilie heraldyczne królów francuskich, na obu okładkach ozdobne bordiury złożone z barokowych ornamentów, w zwierciadłach obu okładek odwzorowanie supereklibrisu heraldycznego Marii Leszczyńskiej jako królowej Francji (złączone tarcze z Liliami Burbonów i Wieniawą Leszczyńskich w centrum herbu Rzeczypospolitej), górny brzeg kart złożony, papier podwójnych wyklejek marmurkowany, zachowana w całości oryginalna okładka broszurowa, futerał ochronny. **L. Durvand** (1852-1924) – **wybitny intrologator paryski** specjalizujący się w oprawach luksusowych i artystycznych, odznaczony złotym medalem na Międzynarodowej Wystawie Światowej w Paryżu w 1900 r. Stan bardzo dobry. Bibliofilska edycja polonicum w oprawie będącej wspólnym przykładem francuskiego kunsztu intrologatorskiego przełomu XIX i XX w. **Ładny egzemplarz. Stan bardzo dobry.** (patrz ilustracja)

- 352. Płoński Michał.** Recueil de 19 planches études de figures Dessinées d'après nature A Amsterdam en 1802 et Gravées spirituellement à l'eau forte par M. Plonski à Paris. Paryż, b.r. (1805); Chez Jean Editeur, **tabl. 10 (z 18 akwafortami)**, 42,5 cm, opr. płsk. współcz., na licach papier marm. 12 000,-

Główne dzieło w dorobku Michała Płońskiego (1778-1812), jednego z najwybitniejszych grafików polskich XIX w. Tekę złożoną z 10 plansz, z 18 akwafortami (większość sygnowana na płycie): **1.** Portret Rembrandta (według jego obrazu) – owal; **2.** Portret matki Rembrandta – owal; **3.** Głowa starca (sygn.: „M. Płoński 1802”; naklejona na planszę); **4.** Głowa starej kobiety; **5.** Chłopiec czytający; **6.** Głowa starca; **7.** Żebak; **8.** Chłop holenderski; **9.** Żebraczka; **10.** Szlachcic; **11.** Żebak; **12.** Typy i karykatury; **13.** Żyd Amsterdamski („Juif d'Amsterdam”); **14.** Trzy głowy męskie; **15.** Dziecko z kłatką; **16.** Piesek; **17.** Rycerz w zbroi; **18.** Koszykarz. Sztychowana winieta tytułowa z wydania paryskiego, naklejona na pierwszą kartę. Michał Płoński, uczeń Jana Piotra Norblina. W latach 1801-

1804 artysta przebywał w Amsterdamie, następnie do 1810 r. pracował w Paryżu, gdzie kopiował obrazy starych mistrzów holenderskich. W okresie tym doskonalił także technikę akwaforty oraz studiował graficzną spuściznę Rembrandta. W 1802 r. w Amsterdamie wydał swe główne dzieło rytownicze – tekę złożoną z 14 akwafort. Ok. 1805 r. w Paryżu opublikowano wersję wzbogaconą o 5 następnych rycin. Ryciny Płońskiego, wyrastające z kręgu Rembrandta, a także Norblina, były wysoko cenione przez współczesnych znawców. Chwalono artystę za dojrzałość oraz perfekcyjne operowanie techniką akwaforty. Brak 1 ryciny, przedstawiającej głowę starca. Ostatnia plansza (Koszykarz) po konserwacji (nadarcia marginesu podklejone), drobne zaplamienie planszy drugiej, poza tym stan dobry. **Mocne odbitki na nieprzyciętych planszach. Rzadkie.**

(patrz tablica XXVII)

- 353. [Pompeje]. Gell William, Gandy John.** Pompeiana: The Topography, Edificies and Ornaments of Pompeii. London 1817-1819, printed for Rodwell and Martin, s. XXXII, 273, [3], **tabl. ryc. 80 (miedzioryty, akwaforty, akwatinty, w tym 2 barwne oraz 5 rozkł.),** winietki i finaliki, 24,5 cm, opr. z epoki płsk. z tłocz. i złocz., brzegi kart złocz. 1200,-

Starannie wydana, bogato ilustrowana praca poświęcona słynnemu starożytnemu miastu – Pompejom. Zniszczone w wyniku wybuchu Wezuwiusza w 79 r. n.e. zostało ponownie odkryte w połowie XVIII w. Oferowana pozycja odzwierciedla stan wiedzy badaczy z 1819 r. Zawiera liczne plany (kampanii, miasta – z kwietnia 1819 r., poszczególnych fragmentów miasta, plany i przekroje budynków) oraz widoki odszukanych zabytków. Dekorację książki stanowią także winietki i finaliki, odtwarzające motywy dekoracyjne z Pompejów. Ryciny są dziełem licznych grafików angielskich, m.in. Fredericka Christiana Lewisa (1779-1856), George'a Cooke'a (1781-1834), Johna Pye (1782-1874). Autorami tekstu są angielscy podróżnicy i uczeni: William Gell (1777-1836) oraz John Peter Gandy (1787-1850), późniejszy ceniony architekt. Gell, przyjaciel m.in. Waltera Scotta i Lorda Byrona, od 1801 r. podróżował w misjach dyplomatycznych do Grecji, Azji Mniejszej, a z czasem do Włoch. Jako członek „Society of Dilettanti” publikował prace będące plonem jego podróży. Wspólna praca Gella oraz Gandy zyskała dużą popularność w Anglii, doczekała się kontynuacji w 1832 r. Ekslibris z inicjałami „PH” na płaszczu gronostajowym pod koroną książęcą, z wypełnionym ręcznie w języku niemieckim miejscem w bibliotece. Oprawa z epoki w płsk., grzbiet zdobiony złocz. dekoracją. Otarcia oprawy, wewnątrz stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

(patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

– Stepy Kazachskie –

- 354. Zaleski Bronisław.** Le vie des Steppes Kirghizes. Texte et illustrations à l'eau-forte par... Paris (Paryż) 1865. J.-B. Vasseur, k. tyt., s. 65, [3], **tabl. ryc. 22 (akwaforty),** 31,0 x 43,5 cm, opr. z epoki, płsk. ze złocz. tłocz. tyt. na licu. 4000,-

Album zawiera tekst B. Zaleskiego, poświęcony życiu codziennemu i folklorowi plemion kazachskich, wśród których wielokrotnie przebywał. Każdemu rozdziałowi towarzyszą wykonane przez autora plansze z akwafortami ukazujące codzienne życie tamtejszych ludów oraz piękno bezkresnych stepów. Bronisław Zaleski (1819-1880), pisarz i działacz polityczny, od lat 30. XIX w. prześladowany przez carat za swą działalność na rzecz niepodległości Polski. W 1847 r. zesłany do batalionów karnych w Orenburgu, skąd trafił w stepy Kirgizji (właściwie stepy kazachskie, rozciągające się od południowego Uralu do gór Altaj, obecnie część Rosji i Kazachstanu). W 1853 r. mianowany oficerem, co dało mu swobodę poruszania się po kraju. Owocem tych podróży były wspomnienia: „Dwie wycieczki do stepów kirgiskich. Szkice podróżne” (opublikowane w 1857 r.). Uwolniony w 1856 r., w 1863 r. na stałe zamieszkał w Paryżu. Aktywnie uczestniczył w życiu emigracji, był sekretarzem Towarzystwa Historyczno-Literackiego, a od 1868 r. dyrektorem Biblioteki Polskiej. Przyjaźnił się z Cyprianem Norwidem. Ilustracje do oferowanego albumu wykonał B. Zaleski metodą akwaforty na podstawie własnych rysunków. Dzieło to (i inne pomniejsze) **zyskało mu miano ostatniego wybitnego grafika emigracji polskiej.** Album stał się wydarzeniem na francuskim rynku księgarskim i w opinii uczonych rosyjskich ważnym źródłem do badań nad kulturą Kazachów. Otarcia i drobne ubytki oprawy, zabrudzenia wyklejek i poszczególnych plansz, zażółcenie papieru.

Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, s. 445, poz. 654

(patrz tablica XXIV)



355. Zielnik (71 miedziorytów). 1816.



356. Drzeworyty erotyczne.

- 355. [Zielnik]. Mordant de Launay Jean-Claude-Michel.** *Herbier Général de l'Amateur*, contenant la description, l'histoire, les propriétés et la culture des végétaux utiles et agréables; dédié au Roi par Mordant de Launay; continué par M. Loiseleur-Deslongchamps, [...] avec figures peintes d'après nature par M. P. Bessa... Tome premier. Paris (Paryż), 1816, Audot, Libraire, k. [3], s. VIII, 72, **tabl. ryc. 71 (miedzioryty kolorowane ręcznie)**, 25,5 cm, opr. z epoki, płsk. ze złoc. i sztylkami. 3000,-

Tom pierwszy (z ośmiu) słynnego dzieła botanicznego Jeana-Claude'a-Michela Mordant de Launay (ok. 1750-1816), uczonego francuskiego, botanika), wydawanego po jego śmierci do 1827 r. we współpracy z Jeanem-Louisem-Auguste'em Loiseleur-Deslongchamp'em (1774-1849), kawalerem Legii Honorowej, autorem wielu dzieł z zakresu medycyny i botaniki. Dzieło dedykowane królowi Francji, zawiera karty z naukowymi opisami oraz wizerunki kwiatów (ok. 18,0 x 11,0 cm). Autorem bardzo wiernych, a zarazem niezwykle dekoracyjnych przedstawień roślin jest **Pancrace Bessa** (1772-1835), malarz, grafik i rysownik francuski. Artysta, autor ilustracji wielu ówczesnych dzieł botanicznych, stale współpracował z **Pierre'em-Josephem Redouté** (1759-1840), artystą belgijskim, zwanym przez współczesnych „Rafaelem kwiatów”. Według ich rysunków rytowali artyści francuscy, m.in. Barrois, Bigan, Brion de la Tour, Callens, Coignet, Susémihl. Pęknięcia grzbietu, otarcia oprawy, wewnątrz stan dobry. **Bardzo dekoracyjne, mocne, dobrze zachowane kolory.**
(patrz tablica XXVI oraz ilustracja)

- 356. [Shunga].** Sześć drzeworytów o tematyce erotycznej. B.m. (Japonia), b.r. (XIX/XX w.), b.w.; k. [12] – **drzeworyty barwne**; 18,0 cm, opr. karton z epoki. 1600,-

Książka w formie leporello, po rozłożeniu zachowująca ciągłość przedstawionych scen. Ilustracje (bez tekstu) wykonane w tradycyjnej japońskiej technice drzeworytu barwnego, popularnej szczególnie od XVII aż do końca XIX w. Prace nieznanego artysty (na oprawie opis po japońsku), ukazujące kochanków we wnętrzach oraz na tle pejzażu. Równomierne zażółcenie papieru, nieznaczne ślady zalania, jedna karta wzmocniona pap., poza tym stan dobry.
(patrz ilustracja)

WIEK XX

- 357. Kamieński Antoni.** Szkice z Puszczy Białowieskiej. 14 kartonów... Tekst Zygmunta Bartkiewicza. Warszawa 1912, Nakładem Towarzystwa Akc. Wydawniczego „Świat”, druk Tow. Akc. S. Orgelbranda Synów, s. [2], 6, **tabl. ryc. 14 (litografie)**, 32,0 cm, opr. wyd. karton. z ilustr. na licu. 600,-

Album zawiera **14 plansz z litografiami na tincie**, średnio o wymiarach 28,0 x 21,0 cm, sygnowanymi na kamieniu. Autorem prac jest Antoni Kamieński (1860-1933), rysownik i grafik, po studiach w Petersburgu i Paryżu, w Warszawie pracujący dla wielu czasopism, m.in. „Tygodnika Ilustrowanego”. W 1911 r. odbył podróż do Puszczy Białowieskiej – artystycznym planem wyprawy było wydanie oferowanej teki. Ilustracje poprzedzono tekstem łódzkiego literata Zygmunta Bartkiewicza. Teksta uważana jest za jedno z głównych dzieł w dorobku artysty. Zawiera zarówno obrazy przyrody, jak i portrety mieszkańców okolicznych wsi (m.in. Litwin i Białorusin). Niewielkie postrzępienia marginesów okładki, poza tym stan dobry.

Lit.: M. Grońska, Grafika w książce, tece i albumie, s. 244, poz. 299.

– Żydzi Galicji –

- 358. Kasimir Luigi.** Galizien 1915. Ein Künstlertagebuch. Wien (Wiedeń) 1915. Hugo Heller und Cie, k. 2 (k. tyt. i spis rycin), **tabl. ryc. 45 (z 48 rycinami, litografie, w tym barwne)**, 33 cm, opr. wyd. teka pperg. (tektura oklejana pap. ze złoc.). 3000,-

Oferowany egz. nosi nr 88, pochodzi z serii 124 egzemplarzy z częścią rycin sygnowaną przez autora. Na karcie tyt. odręczny podpis autora. Czterdzieści pięć tablic luźnych z litografiami w passe-partout wyd., niektóre kolorowe, z których **18 sygnowanych jest ołówkiem**. Luigi Kasimir (1881-1962), grafik pochodzenia żydowskiego, urodzony w Galicji, odbył studia artystyczne w Wiedniu, po I wojnie światowej wyemigrował do Stanów Zjednoczonych. Ryciny przedstawiają widoki poszczególnych zabytków, scenki rodzajowe z Galicji Zachodniej (Kraków, Jarosław, Przemyśl, Sieniawa, Duna-jec, Tarnów, Gorlice, Sękowa, Biecz, Wiązownica), stanowiąc cenny zapis wyglądu tych ziem w roku 1915 oraz budowli zabytkowych (w tym wiele związanych z kulturą Żydów), zniszczonych w czasie I wojny światowej. Na wewnętrznej stronie oprawy ekslibris. Drobne otarcia oprawy, stan grafik bardzo dobry.

- 359. Lwów przed laty osiemdziesięciu w współczesnych litografiach zakładów Pillera.** Przedmowa Tadeusz Mańkowski. Lwów 1928. Zakłady Graficzne Piller-Neumanna, s. XII, [6], **tabl. ryc. 26 (litografie)**, s. 8, 32,0 cm, opr. płsk. ze złoc. tyt. na grzbiecie, zach. okł. brosz. 500,-

Odbito 250 numerowanych egzemplarzy (egzemplarz nr 233). Zbiór 32 widoków zabytków Lwowa autorstwa Karola Auera (ok. 1818-?), artysty pochodzenia czeskiego, współpracującego ze znanym zakładem litograficznym Piotra Pillera. Auer znany jest głównie jako autor widoków miejscowości galicyjskich, w tym przede wszystkim Lwowa. W albumie znalazły się 12 widoków budowli świeckich z lat ok. 1846-1847 (m.in. ratusz, teatr, biblioteka Ossolińskich) oraz 20 kościołów z ok. 1865 r. (m.in. katedry, kościoła św. Jerzego). **Odbitki wykonano z oryginalnych kamieni litograficznych** odnalezionych po latach w zakładach graficznych Pillera – Naumanna we Lwowie – widoki wydane po raz pierwszy. Przedmowę (poświęconą zakładowi Pillera oraz Auerowi) i opisy zabytków opracował wybitny lwowski historyk sztuki Tadeusz Mańkowski. Uszkodzenia oprawy, poza tym stan bardzo dobry.

Lit.: M. Grońska, Grafika w książce, tece i albumie, poz. 30.
(patrz ilustracja)

- 360. [Makowski Tadeusz]. Czyżewski Tytus.** Pastoralki. Drzeworyty Tadeusza Makowskiego. Paryż 1925. Polskie Towarzystwo Przyjaciół Książki, s. 34, [2], sygnet drukarski, finaliki, 6 ryc. całostronicowych w tekście (drzeworyty), 26 cm, opr. brosz. wyd. 1800,-



359. P. Pillar. Widoki Lwowa. 1928.



360. Drzeworyty T. Makowskiego. 1925.

Odbito w nakładzie 520 egzemplarzy numerowanych. **Egz. nr 58 z podpisem Stanisława Piotra Koczorowskiego** i Bronisławy Mońkiewiczówny. Pierwsze wydawnictwo Polskiego Towarzystwa Przyjaciół Książki w Paryżu, wykonane pod kierunkiem artystycznym prezesa Stanisława Piotra Koczorowskiego i Tadeusza Makowskiego. Druk na papierze czerpanym ze znakiem wodnym Towarzystwa. Książka zawiera drzeworyt okładkowy, **sześć całostronicowych drzeworytów i sześć finalików Tadeusza Makowskiego** (1882-1932). Ryciny w sposób pełny harmonizują z poetyckim nastrojem tekstu pastorałek, co powoduje, że całość w sposób sugestywny odmalowuje zaczarowany świat szopki bożonarodzeniowej. Autora tekstu, Tytusa Czyżewskiego, poetę i malarza, twórcę formizmu, który przebywał wówczas w Paryżu, z Makowskim łączyły więzy bliskiej przyjaźni i podobnego rozumienia sztuki. Na karcie tytułowej znak PTPK, projektu Konstantego Brandla. Grzbiet oprawy wzmocniony pap., charakterystyczne przebarwienia pap., poza tym stan dobry. **Jeden z piękniejszych druków polskich XX wieku.**

(patrz ilustracja)

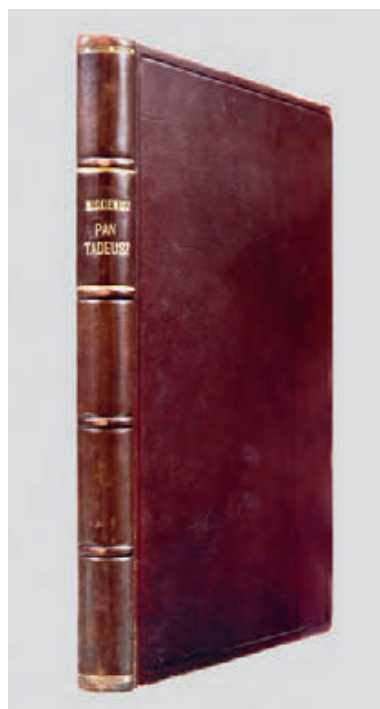
- 361. [Makowski Tadeusz]. Zaleski Zygmunt.** Na wąskiej między Snu i Burzy. Układał i zdobił Tad. Józef Makowski. Warszawa-Paryż-Kraków 1914. Centnerszwer i Ska, Drukarnia Polska A. Reiffa, S. Heymanna w Paryżu, s. 124, [3], **tabl. ryc. 4 (drzeworyty)**, karta tytułowa, winietki, inicjały i ozdobniki w drzeworycie, 19,5 cm, opr. współcz. płsk., zach. okł. wyd. brosz. 1200,-

Egzemplarz nr 42, z odręcznym podpisem autora. Tomik poezji Zygmunta Lubicz Zaleskiego (1882-1967), poety, krytyka i historyka literatury, od 1914 r. działającego w Paryżu, zasłużonego dla zbliżenia kulturalnego Polski i Francji. Układ graficzny i ilustracje drzeworytnicze Tadeusza Makowskiego (1882-1932), malarza i grafika, od 1908 r. mieszkającego we Francji. Stylistycznie drzeworyty te bliskie są ekspresjonizmowi i twórczości niemieckiego ugrupowania „Die Brücke”. Z Zaleskim artysta zaprzyjaźnił się po przybyciu do Paryża (pisał o nim jako o „jedynym prawdziwym przyjacielu”). Niewielki ubytek narożnika opr. brosz. fachowo uzupełniony. Stan dobry. **Bardzo rzadkie.**

Lit.: M. Grońska, Grafika w książce, tece i albumie, Wrocław 1994, s. 254, poz. 366 (patrz ilustracja na stronie następnej)



361. Drzeworyty T. Makowskiego. 1914.



362. Egzemplarz Jakuba Bermiana. 1949.

- 362. Mickiewicz Adam.** Pan Tadeusz. Podobizna rękopisów. Wrocław 1949. Zakład Narodowy imienia Ossolińskich, k. [2], s. XIII, [2], 332, 35,5 cm, opr. skórzana, brzegi k. marm. 3500,-

Egzemplarz imienny Jakuba Bermiana (informacja drukowana na karcie przedtytułowej). Edycja limitowana, odbita na lepszym papierze. Wydanie podobizn zachowanych rękopisów epopei narodowej Adama Mickiewicza (autografy autorskie), objęło zarówno czystopis „Pana Tadeusza”, jak również bruliony i brulionowe redakcje tekstu. Publikacja rękopisu najslawniejszego dzieła Mickiewicza planowana była od lat dwudziestych, kiedy to upowszechniono w ten sposób manuskrypt „Dziadów” (1925). Ostatecznie przedsięwzięcie zrealizowało dopiero po wojnie Ossolineum. Podobizny wykonano przenosząc na kliszę techniką siatkową zdjęcia wykonane przez Bronisława Kupca. Większość nakładu otrzymała opr. płócienną wykonane w Introligatorni Biblioteki Uniwersytetu Wrocławskiego. Opr. ciemnobrązowa skóra, na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura. Dodatkowy pł. futerał ochronny. **Jakub Berman** (1901-1984), członek Komunistycznej Partii Polski, jeden z organizatorów i twórców PKWN, w latach 1949-1954 był członkiem Komisji Biura Politycznego KC PZPR ds. bezpieczeństwa publicznego (ciało to nadzorowało aparat represji stalinowskich). Drobne defekty futerału pł. Stan bardzo dobry.

Lit.: S. Pigoń [recenzja:] Mickiewicz Adam. Pan Tadeusz. Podobizna rękopisów. Wrocław 1949 [...], „Pamiętnik Literacki”, 42, 1950, 2, s. 594-597.
(patrz ilustracja)

– Opowieści niesamowite –

- 363. Poe Edgar.** Vingt histoires extraordinaires par... Traduites par Charles Baudelaire. Illustrées par quarante et une eaux-fortes originales de Lobel – Riche. T. 1-2 (w 2 wol.), Paryż 1927, Le Livre de Plantin, s. 335, [3], **tabl. ryc. 21 (akwaforty)**,

20 ozdobnych inicjałów (akwaforty); tabl. ryc. 60 (akwaforty); 32,5 cm, oprawa artystyczna sygnowana: M.-D. Trémois, dwa rodzaje skóry, ze złoc. tyt. na grzbiecie, górne obcięcie kart złoc., zach. oryg. okł. wyd., koszulki z pap. marm., etui karton. 12 000,-

Wydano w nakładzie 197 egz. numerowanych, oferowany nosi nr 170, na welinie z Arches. Zbiór opowiadań „Opowieści niesamowite” wybitnego pisarza amerykańskiego doby romantyzmu Edgara Allana Poe (1809-1849), w tłumaczeniu jednego z najznakomitszych poetów francuskich **Charles'a Baudelaire'a** (1821-1867). Edycja bibliofilsko ilustrowana rycinami (sygnowanymi na płycie) **Alméry'ego Lobel-Riche'a** (1877-1950), jednego z najważniejszych grafików francuskich przełomu wieków. Wykształcony w Montpellier i Paryżu, zasłynął głównie jako autor ilustracji do edycji bibliofilskich (m.in. dzieł Baudelaire'a, Maupassanta, Wilde'a). Dzieła artysty, silnie osadzone w klimacie Belle Epoque, często szokowały odbiorców swym erotyzmem. Oferowana pozycja zawiera w osobnym tomie ilustracje w dwóch stanach (poza portretem Poe), stan drugi wzbogacony o remarki, oraz jeden stan inicjałów (z dodanymi scenkami figuralnymi). Piękne, wysmakowane wydanie **w artystycznej oprawie sygnowanej, autorstwa M.-D. Trémois** – w dwa rodzaje skóry, w zharmonizowanych kolorach oliwkowych (na licu zamśz, szeroko obramowany marokinem), ze złoc. tyt. na grzbiecie (zachowane oryg. okł. wyd. karton.). Ozdobne marmoryzowane wyklejki, z tego samego pap. wykonano także ochronne koszulki, z sztyldzikami i perg. krawędziami. Dołączono futerał karton z marokinem na krawędziach. Elegancko oprawione wydanie klasycznych powieści grozy, mistrzowsko ilustrowanych nastrojowymi, dekadencjami grafikami. Otarcia futerału, nieznaczne uszkodzenia koszulek ochronnych, poza tym **stan bardzo dobry.**
(patrz tablica XXVII)

- 364. Stryjeńska Zofia.** Tańce polskie. 11 wielobarwnych rotograviur. Słowo wstępne napisał Artur Schroeder. Kraków 1929, Druk i nakład Drukarni Narodowej w Krakowie, s. [12], **tabl. 11 (barwne rotograviury),** 40,5 cm, opr. wyd. teka tekst. ze złoc., współcz. teka płsk. 2400,-

Wydanie I. Jedna z najbardziej znanych tek graficznych w dorobku Zofii Stryjeńskiej, zawierająca **10 plansz z przedstawieniem par tanecznych** w strojach ludowych z różnych rejonów Polski: góralski, krakowiak, kołomyjka, kujawiak, mazur, oberek, polka, polonez, zbójnicki i żydowski (oraz planszę tyt. z tańczącym górale). Plansze opatrzone tytułami, datą „1927” oraz sygnaturą „Z. Stryjeńska”; wszystkim towarzyszą karty z nutami w opracowaniu profesora UJ, historyka muzyki Zdzisława Jachimeckiego. Nuty pochodzą z utworów największych polskich kompozytorów (Chopina, Moniuszki, Paderewskiego) oraz oryginalnych kompozycji ludowych. „Tańce polskie” są do dziś najbardziej znanym przedstawieniem plastycznym polskich tańców regionalnych, spopularyzowanym przez wielokrotne reprodukcje pocztówkowe. Na ostatniej stronie wstępu szkic ołówkiem, dopiski ołówkiem poniżej wizerunków tancerzy. Oprawa wyd. po konserwacji, wzmocniona pł., w dołączonej tece współcz., sześciopł. ze złoc. tyt. na licu i zwięzyami na grzbiecie. Stan grafik bardzo dobry.
(patrz tablica XXVI)

– Z rysunkiem i płytą miedziorytniczą –

- 365. Tharaud Jérôme, Tharaud Jean.** Un Royaume de Dieu. Illustré de quatre-vingt-six eaux-fortes originales de Lucien Madrassi. Paris (Paryż) 1925. Éditions Lapina, s. 261, [7], 1 oryginalny rysunek, **tabl. ryc. 28 (akwaforty),** w tekście **65 ryc. (akwaforty),** 33,0 cm, opr. wyd. karton, dołączona płyta miedziorytnicza oraz 3 teki grafik stanowych (87 akwafort; 73 akwafort; 42 akwaforty). 4500.-

Wydano w nakładzie 455 egz., **oferowany nosi nr 14 na papierze japońskim, odręcznie sygnowany przez autorów oraz ilustratora.** Na karcie przedtytułowej **odręczna dedykacja autora.** Dołączono **oryginalny rysunek** ołówkiem Madrassiego (16,2 x 17,5), stanowiący szkic przygotowawczy do jednej z ilustracji oraz wykonaną według niego **płytę miedziorytniczą** (15,5 x 17,0 cm), w książce odbitka na s. 137. W oferowanym zespole znalazły się także **3 teki z grafikami** stanowymi: **1. „Premier état” (87 tablic); 2. „Deuxième état” (73 tablice); 3. „Troisième état” (42 tablice)** – karty 28,0 x 22,0 cm, ujęte w oryg. teki karton wyd. (28,0 cm). Wydanie bibliofilskie powieści braci Jeana (1877-1952) i Jérôme'a (1874-1953) Tharaud, pisarzy francuskich, członków Akademii, laureatów



365. J. i J. Tharaud. Żydzi Galicji (na fotografii rysunek przygotowawczy i płyta miedziorytnicza). 1925.

nagrody Goncourtów. Powieść, napisana w 1920 r., jest plonem podróży pisarzy po Europie Wschodniej i wyrazem ich **fascynacji życiem i kulturą Żydów galicyjskich**. Dzieło bogato ilustrowane akwafortami, przedstawiającymi codzienność społeczności żydowskiej (sceny w bożnicy, na targu, charakterystyczne typy ludzkie), autorstwa Luciena Madrassiego (1881-1956), malarza i grafika francuskiego. Wspaniałe dzieło, ukazujące w artystyczny sposób nie istniejący już dziś świat galicyjskich miasteczek żydowskich. Egzemplarz nie rozcięty. Drobne, charakterystyczne plamki na kartach książki, naderwania opraw tek, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(patrz tablica XXVII oraz ilustracje)

OPRAWY ARTYSTYCZNE I LUKSUSOWE

– Oprawa artystyczna Bonawentury Lenarta –

- 366. Żeromski Stefan.** La Vistule. Traduit par St[anisław] Dunin-Karwicki. Illustre par Z[ygmunt] Kamiński. Varsovie-Cracovie (Warszawa-Kraków) 1924. J. Mortkowicz. Towarzystwo Wydawnicze w Warszawie, s. 45, [1], **ryc. w tekście (drzeworyty, w tym całostronicowe)**, 31 cm, **opr. artystyczna B. Lenarta**, skóra z tłocz. i złoc. 30 000,-

Wydano w nakładzie 150 egzemplarzy na papierze mirkowskim. Bibliofilskie wydanie francuskojęzycznego przekładu poematu „Wisła” Stefana Żeromskiego, ozdobione drzeworytami Zygmunta Kamińskiego. **Oprawa artystyczna zaprojektowana i wykonana przez Bonawenturę Lenarta** (sygnowana tłoczonym na ślepo wiązanym monogramem BL): skóra nigeryjska w indyjskiej czerwieni, tłoczenia i złocenia ręczne, grzbiet podzielony na siedem nierównych pól, w dwóch polach tytułatura tłoczona złotem, w pozostałych odbity na ślepo ozdobił, w zwierciadle lica powtórzona tytułatura tłoczona złotem, obie okładki zamknięte tłoczoną na ślepo ozdobną bordiurą złożoną z powtarzających się motywów stylizowanego Orła i elementów symbolizujących wodę (ryby i fale), brzegi kart złoczone, linorytowe wykłejki z motywami żagli, ryb i fal, krawędzie oprawy podkreślone złotą linią, zachowane obie okładki broszurowe. B. Lenart (1881-1973) – najwybitniejszy polski artysta-introligator, grafik, linternik, konserwator książki zabytkowej. Praktykował u Marcellego Żenczykowskiego we Lwowie i Karola Wójcika w Krakowie, dla pogłębienia wiedzy i umiejętności odbył kilkuletnią wędrowkę po najlepszych szkołach i warsztatach europejskich, po powrocie do Krakowa został kierownikiem kursów introligatorskich zorganizowanych w Muzeum Techniczno-Przemysłowym. W latach 1919-1929 kierował Pracownią Doświadczalną Liternictwa, Drukarnictwa i Introligatorstwa na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Wileńskiego. W 1929 r. przeniósł się do Warszawy, został naczelnym konserwatorem Biblioteki Narodowej oraz profesorem Akademii Sztuk Pięknych. Za swe oprawy otrzymywał liczne nagrody w kraju i zagranicą, m.in. nagrodę „Grand Prix” za oprawę książek na Międzynarodowej



366. Bonawentura Lenart. Oprawa artystyczna i wyklejka.

Wystawie Sztuk Dekoracyjnych w Paryżu w 1925 r. Po zakończeniu II wojny światowej zajął się głównie pracami konserwatorskimi. **Oferowana oprawa jest jedną z najpiękniejszych i najbardziej znanych opraw w dorobku Bonawentury Lenarta.** Oprawa i wyklejka zreprodukowana została w pracy K. Witkiewicza „Kunst intrologatorski Bonawentury Lenarta”. Prezentowana była m.in. na wystawie pięknej książki w 1936 r. w Warszawie, na wystawie „Sztuka wszędzie” zorganizowanej w Narodowej Galerii Sztuki Zachęta w 2012 r. **Stan bardzo dobry. Unikatowy egzemplarz!**

Lit.: K. Witkiewicz, *Kunst intrologatorski Bonawentury Lenarta*, Kraków 1932; Katalog wystawy pięknej książki polskiej, Towarzystwo Bibliofilów Polskich, Warszawa 1936, s. 48, poz. 186, reprodukt. s. 186; *Sztuka wszędzie. Katalog wystawy*, Warszawa 2012, s. 308 (reprodukcja oprawy i wyklejki).

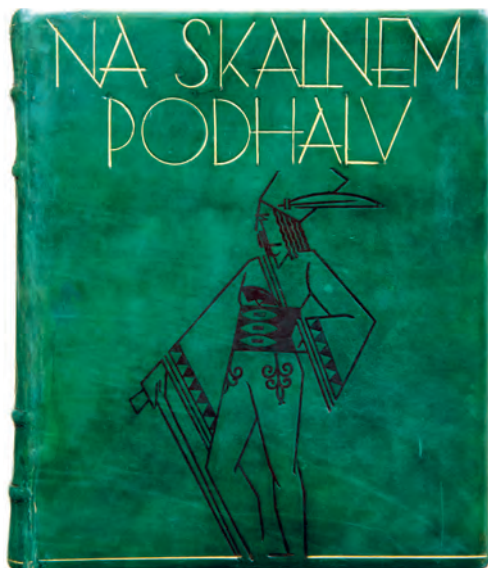
(patrz tablica III oraz ilustracja)

– Oprawy Roberta Jahody –

- 367. Tetmajer Kazimierz.** Na Skalnem Podhalu. Wydanie jubileuszowe. Redakcja artystyczna i obrazy tatrzańskie Leona Wyczółkowskiego. Rysunki i zdobniki Włodzimierza Koniecznego. Kraków 1914. Spółka Nakładowa „Książka”, s. VIII, 448. [3], tabl. ilustr. 12 (w tym 10 barwnych), zdobniki w tekście, 22 cm, **opr. artystyczna Roberta Jahody**, skóra z tłocz. i złoc., futerał skórzany. 8000,-

Wydanie jubileuszowe ozdobione dwunastoma kolorowymi reprodukcjami obrazów Leona Wyczółkowskiego. Rysunki w tekście i zdobniki **Włodzimierza Koniecznego**. Jedno z arcydzieł polskiej literatury neoromantycznej, a ponadto dzieło o ogromnej wartości poznawczej folkloru podhalańskiego (Encyklopedia tatrzańska). W przedmowie autor pisze, że jego pisma góralskie są niezmiernie mało wzięte, co mu wcale nie przeszkadza. Chciałby mieć tylko czterech słuchaczy: swojego Ojca; Seweryna Goszczyńskiego; pierwszego proboszcza zakopiańskiego księdza Józefa Stolarczyka i nieśmiertelnej tatrzańskiej pamięci doktora Tytusa Chałubińskiego: „przy wielkiej wiatrce gdzie u wierchu w Kościeliskach... mógłbym im czterem opowiadać te powieści, a oniby słuchali, rozumieli i czuli”.

Artystyczna opr. Roberta Jahody (sygnowana na odwrocie tylnej okł.): zielona skóra z tłocz. złoc. na obu okładzinach tytułatura oraz wizerunek górala i stylizowane motywy roślinne. Dodatkowy futerał ochronny, zielona skóra. **Robert Jahoda** (1862-1947), artysta intrologator, a także konserwator starodruków i rękopisów, od 1887 roku prowadzący własną pracownię w Krakowie, w latach 1918-1939 należąca do najlepszych intrologatorów w Polsce. Do projektowania opraw zatrudniał wybitnych artystów



367. Robert Jahoda. Oprawa artystyczna i wyklejka.

grafików, m. in. P. Stachewicza i S. Wyspiańskiego. **Stan bardzo dobry. Ładny egzemplarz.**
(patrz tablica III oraz ilustracje)

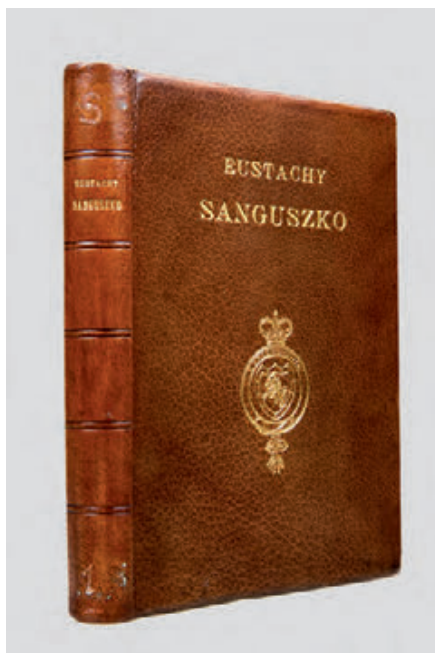
- 368. [Sanguszek Eustachy].** Eustachy Sanguszek. Słowo wstępne Jan Popiel. Kraków 1907. Nakładem ks. Konstancyi Sanguszkowej, s. XI, [1], 275, portret 1 (heliograviura), 27 cm, **luksusowa opr. Roberta Jahody**, skóra ze złoc. na grzbiecie i licu, papier wyklejek marm. 2000,-

Egzemplarz specjalny drukowany na papierze czerpanym. Księga pamiątkowa poświęcona ks. Eustachemu Sanguszkowi (1842-1903) – politykowi, posłowi na Sejm Krajowy, członkowi Izby Panów, Rady Państwa, namiestnikowi Galicji w latach 1890-1895. Zawiera: Mowy poselskie; Mowy okolicznościowe; Mowy marszałkowskie; Mowy namiestnikowskie; Głosy z dzienników o ustąpieniu z namiestnikostwa; Wspomnienia pośmiertne dzienników krajowych; Opis pogrzebu. **Luksusowy wariant oprawy wydawniczej wykonany w krakowskim zakładzie introligatorskim Roberta Jahody** (sygnowany pieczęcią): skóra brązowa, na grzbiecie złożona tytulatura, w górnej części lica powtórzona tytulatura, poniżej odbita złotem Pogoń Litewska Sanguszków z dewizą rodu: „Z przekonania”, powyżej mitra książęca, poniżej Order Złotego Runa. Niewielkie zabrudzenia grzbietu oprawy, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny i efektowny egzemplarz.**

Lit.: A. Jabłoński, Piękne oprawy w zbiorach WiMBP w Łodzi, poz. 200.
(patrz ilustracja)

- 369. [Sanguszek Roman].** Roman Sanguszek zesłaniec na Sybir z r. 1831. W świetle pamiętnika matki ks. Klementyny z Czartoryskich Sanguszkowej oraz korespondencji współczesnej. Z niewydanych dokumentów tłumaczyła i przypisała opatrzyła K. Firlej-Bieleńska. Słowo wstępne Józefa hr. Potockiego. Przedmowa Henryka Mościckiego. Warszawa 1927. Gebethner i Wolff, s. XIII, [3], 209, [3], tabl. ilustr. 15, mapy 2; 23 cm, **opr. luksusowa R. Jahody**, skóra ze złoc. na grzbiecie i licu, brzegi kart złoc. 1200,-

Na okładce broszurowej odręczny podpis: „Anna Sapieha”. Zbiór materiałów źródłowych dotyczących Romana Stanisława Adama Sanguszki (1800-1881) – uczestnika Powstania Listopadowego, zesłańca



368. Oprawa R. Jahody.



369. Oprawa R. Jahody.

na Syberię, kolekcjonera książek, twórcy wspaniałej biblioteki w Sławucie. Zawiera „Pamiętnik ks. Klementyny Sanguszkowej” oraz wybór listów. Na tablicach portrety m.in.: Romana Sanguszkę, Natalii z Potockich Sanguszkowej, Klementyny z Czartoryskich Sanguszkowej, Eustachego Sanguszki. **Oprawa luksusowa Roberta Jahody** (sygnowana nalepką): skóra brązowa, na grzbiecie i licu złożona tytulatura, obie okładki zamknięte pojedynczą złotą linią, brzegi kart złożone, papier wyklejek marmurkowany, zachowana przednia okładka broszurowa. Grzbiet oprawy po konserwacji, poza tym stan dobry. (patrz ilustracja)

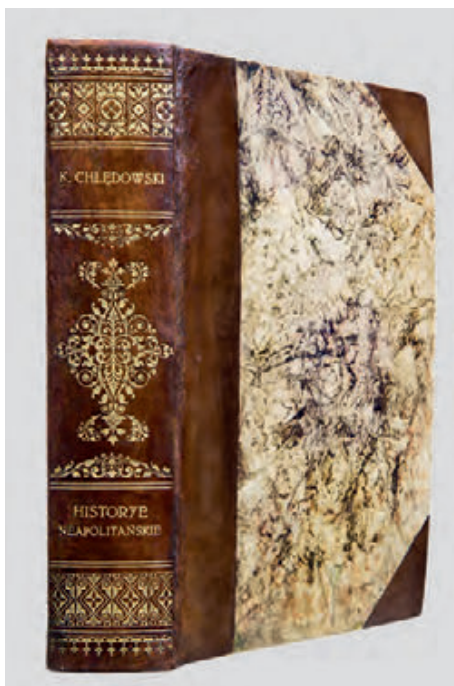
- 370. Chłędowski Kazimierz.** *Historie neapolitańskie wieku XIV-XVIII.* Z 34 ilustracjami. Kraków-Lwów [1918]. Nakładem Gebethnera i Wolffa, s. [4], 584, tabl. ilustr. 33 (w tym rozkł.), 25 cm, **opr. luksusowa Roberta Jahody**, płsk. 1200,-

Wydanie 1. Monografia poświęcona kulturze Neapolu autorstwa Kazimierza Chłędowskiego (1843-1920) – historyka, powieściopisarza, eseisty, zaangażowanego działacza państwowego. **Opr. z krakowskiego warsztatu introligatorskiego Roberta Jahody** – sygn. nalepką: „Robert Jahoda. Zakład introligatorski w Krakowie”. Brązowy płsk., na grzbiecie tłocz. i złoc. ozdoby, na licach i wyklejkach pap. marm. Zachowana przednia oryg. okł. broszurowa (z ilustracją). Stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz.**

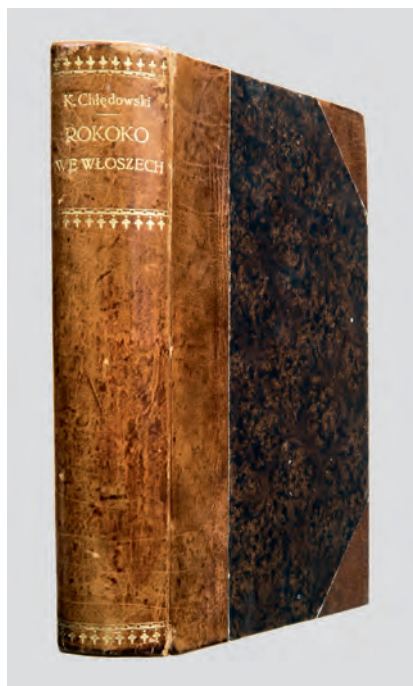
(patrz ilustracja na stronie następnej)

- 371. Chłędowski Kazimierz.** *Rokoko we Włoszech. Ludzie – Literatura – Sztuka.* Warszawa [i in.] 1915. Gebethner i Wolff, s. [2], 582, [2], tabl. ilustr. 45, 25 cm, opr. wyk. w zakładzie introligatorskim **R. Jahody**, szeroki płsk. ze złoc. na grzbiecie, zach. lico okł. brosz. 600,-

Starannie wydana, o dużych walorach literackich, ilustrowana gawęda kreśląca na szerokim tle historycznym sylwetki najsłynniejszych postaci rokokowych Włoch, takich jak Casanova, Carlo Goldoni, Pietro Metastasio, Alfieri i hrabina d'Albany, Canova. Monografia autorstwa Kazimierza Chłędowskiego (1843-1920) – historyka, polityka, powieściopisarza. **Oprawa wykonana w krakowskim zakładzie**



370. Oprawa R. Jahody.



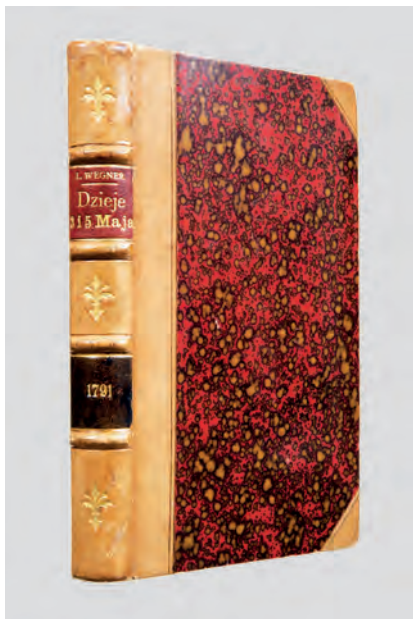
371. Oprawa R. Jahody.

introligatorskim **Roberta Jahody** (pieczętka na odwrocie wyklejki): półskórek brązowy, na grzbiecie złożona tytułatura i stylizowane ozdobniki, narożniki opr. skórzane. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.** (patrz ilustracja)

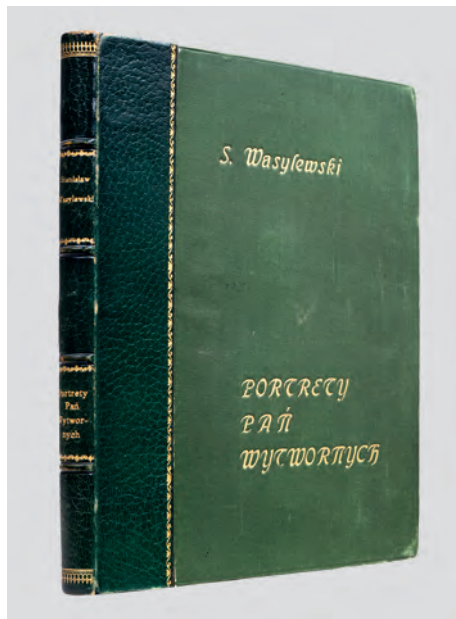
- 372. Wegner Leon.** Dzieje dnia trzeciego i piątego maja 1791. Zestawił... Poznań 1865. Nakładem Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Czcionkami N. Kamieńskiego i Spółki, s. 409, [3], 24,5 cm, **opr. luksusowa płsk. z warsztatu R. Jahody.** 1500,-

Zbiór materiałów dotyczących genezy i ustanowienia Konstytucji 3 Maja opracowany przez Leona Wegnera (1824-1873) – poznańskiego historyka, prawnika i działacza społecznego. W pierwszej części autor przedstawił sytuację polityczną Rzeczypospolitej przed Sejmem Wielkim oraz szczegółowo opisał wydarzenia z 3 i 5 maja 1791 r. W części drugiej opublikował szereg dokumentów z epoki (m.in.: Zasady do formy rządów z 24 grudnia 1789; Odezwę do narodu posła kaliskiego Jana Sucho-rzewskiego; Uwagi Dyzmy Bończy-Tomaszewskiego nad Konstytucją i rewolucją dnia 3 maja; Mowę Hieronima Strojnowskiego o Konstytucji rządu ustanowionej dnia 3 i 5 maja r. 1791). W części końcowej teksty trzech konstytucji polskich: Konstytucji 3 Maja; Konstytucji Księstwa Warszawskiego z 1807 r. oraz Konstytucji Królestwa Polskiego z 1815 r. **Oprawa luksusowa wykonana w krakowskim zakładzie Roberta Jahody** (sygnowana nalepką „Oprawał R. Jahoda Kraków”): półsk. ciemny brązowy, grzbiet z mocno zaznaczonymi związami, dwa sztyldziki barwne ze złoc. i tłocz. tytułaturą, tłoczone złotem ozdobniki. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.** (patrz ilustracja)

- 373. Wasylewski Stanisław.** Portrety pań wytwornych. Czasy stanisławowskie. Lwów 1924. Księgarnia Wydawnicza H. Altenberga, s. [4], 126, [2], tabl. ilustr. 12 (w tym 2 kolor.), liczne ilustr. w tekście, 27,5 cm, **opr. luksusowa płsk. z warsztatu R. Jahody.** 1200,-



372. Oprawa R. Jahody.



373. Oprawa R. Jahody.

Portrety piórem i obrazem: Izabeli Czartoryskiej, Heleny Radziwiłłowej, Amalii Mniszech, Teresy Tyszkiewiczowej, Rozalii Lubomirskiej, Barbary Kossowskiej, Julii Potockiej, Salomei Deszner, Anny Rajeckiej, Elżbiety i Izabeli Grabowskiej. **Oprawa wykonana w krakowskim zakładzie introligatorskim Roberta Jahody** (pieczętka na odwrocie wyklejki): zielony półskórek, grzbiet pięciopółowy, z dwóch połach złożona tytulatura, zwięzy podkreślone ozdobną złożoną linią. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.** (patrz ilustracja)

- 374. Ostrowski Tadeusz.** Plan nowego ustroju gospodarczego w Polsce. Kraków 1935. Nakład Komitetu Wydawniczego „Dobrobyt”, s. 198, ilustr. w tekście, 24,5 cm, **opr. luksusowa R. Jahody**, skóra ze złoc. na grzbiecie i licu, brzegi kart złoc.

1200,-

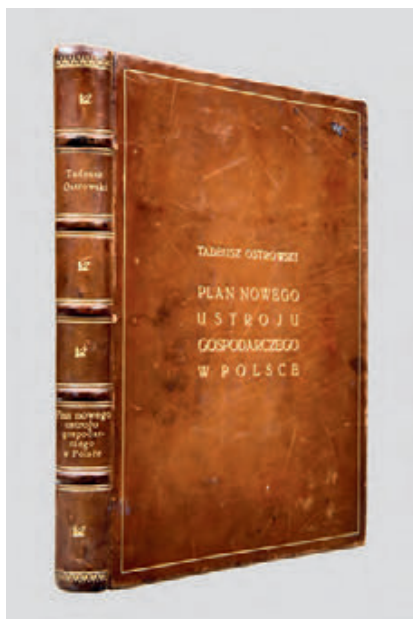
Monografia dotycząca gospodarki i polityki Polski w okresie międzywojennym. **Oprawa luksusowa wykonana w pracowni Roberta Jahody** (sygnowana złotym tłokiem: „R. Jahoda, Kraków”): skóra cielęca w kolorze brązowym, grzbiet sześciopółowy, w dwóch połach złożona tytulatura, w pozostałych odbity tłok w kształcie stylizowanego listka, w zwierciadle lica złożona tytulatura, okładki zamknięte pojedynczą złotą linią, brzegi kart złoczone, papier wyklejek marmurkowany. Nieznaczne zaplamienia oprawy, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.** (patrz ilustracja na stronie następnej)

– Oprawa Ludwika Wierzbickiego –

- 375. [Rawicz Kosiński Stanisław].** Adres poparcia dla Stanisława Rawicz Kosińskiego, wystosowany przez współpracowników i podwładnych, datowany: Lwów w listopadzie 1902, k. [5], 37,5 cm, **teka skórzana wykonana przez Ludwika Wierzbickiego.**

4500,-

Odręcznie wykonany adres poparcia dla naczelnego kierownika budowy kolei Lwów-Sambor-granica węgierska, inżyniera Stanisława Rawicz Kosińskiego (1847-1923). Adres wystosowany przez współpracowników w związku z krytycznym artykułem dotyczącym Rawicz Kosińskiego, opubliko-



374. Oprawa R. Jahody.



375. Oprawa L. Wierzbickiego.

wanym w lwowskim „Monitorze” w dniu 26 października 1902 r. „Napaść ta wywołała w nas najwyższe oburzenie i spowodowała, że idąc za popędem serc naszych, pospieszamy dać wyraz temu oburzeniu i zaprotestować przeciw zarzutom z gruntu fałszywym i na złej tylko woli opartym. [...] Przyjm Czcigodny Panie tych słów kilka, które wypowiedzieć uważamy za obowiązek naszego sumienia i serca [...]”. Pod adresem podpisało się kilkudziesięciu najbliższych współpracowników i podwładnych. **Adres oprawiony w skórzaną tekę wykonaną przez lwowskiego mistrza introligatorskiego Ludwika Wierzbickiego** (sygnowana złotym tłokiem na licu: „Ludwik Wierzbicki. Lwów”). Na licu teki obszerna reliefowa ramka, dno ramki wyłożone materiałem, w ramce elementy zdobnicze skórzane oraz mosiężne (pokryte zieloną patyną), w centralnej części teki wykonana z mosiądzu sylwetka Ateny z tarczą, na tarczy barwne inicjały właściciela SK, okładka fazonowana, na tylnej okładce cztery mosiężne guzy w kształcie kwiatów, wyklejki wykonane z opalizującej mory. Tekę we współczesnym futerale ochronnym. Niewielkie zaplamienia teki, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**

Lit.: E. Pokorzyńska, Największy lwowski introligator artysta [w:] Secretera. Portal bibliofilsko-aukcyjny (www.secretera.pl).
(patrz ilustracja)

– Oprawa Piotra Repetowskiego –

- 376. Rocznik Krakowski** pod redakcją Prof. Dr. Stanisława Krzyżanowskiego. Tom IV z 45 rycinami, 21 tablicami w cynkotypii i 7 reprodukcjami w światłodruku. Kraków 1900. Nakładem Towarzystwa Miłośników Historii i Zabytków Krakowa, s. [8], 267, [5], tabl. ilustr. 21 (w tym 4 rozkł.), faksymilia 7 (w tym 6 rozkł.), ilustr. w tekście 45, 29 cm, **opr. luksusowa P. Repetowskiego**, skóra z dwoma szyldzikami i złoc., górny brzeg kart złoc., zach. okł. brosz. 1800,-

Tom zawiera m.in.: Poselstwo Kazimierza Wielkiego do Awinionu i pierwsze uniwersyteckie przywileje (St. Krzyżanowski); Gmach Biblioteki Jagiellońskiej (St. Tomkowicz); Początek biskupstwa i kapituły katedralnej w Krakowie (W. Abraham); Pergamieniści i piapiernicy krakowscy w ubiegłych wiekach



376. Oprawa P. Repetowskiego.



377. Oprawa K. Wójcika.

i ich wyroby (L. Lepszy). **Oprawa luksusowa Piotra Repetowskiego** (sygnowana nalepką): skóra brązowa na deskach, na grzbiecie dwa sztyldziki ze złożoną tytulaturą i jubileuszowymi datami [1400-1900], na licu powtórzona tytulatura i daty, obie okładki zamknięte pojedynczą linią tłoczoną na ślepo, brzegi okładek fazowane, górny brzeg kart złożony, papier wyklejek marmurkowy, **zachowana litografowana okładka broszurowa wykonana według rysunku Stanisława Wyspiańskiego**. P. Repetowski (1863-1917) – introligator krakowski, uczeń i zięć Józefa Terakowskiego, jako pierwszy w Krakowie wprowadził maszyny o napędzie elektrycznym. Oprawiał książki do nabożeństwa, a także wydawnictwa Drukarni „Czasu”, do najśłynniejszych opraw wydawniczych należą oprawy „Kalendarza Krakowskiego Józefa Czecha”, w latach 1909-1917 pełnił urząd starszego Cechu Introligatorów i Pudełkarzy. Niewielkie naddarcia górnej krawędzi grzbietu, podklejenie dolnej krawędzi grzbietu, wewnątrz stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**
(patrz ilustracja)

– Oprawa Karola Wójcika –

- 377. Smoczyński Wincenty.** Wspomnienia o polskiej pielgrzymce do Rzymu w roku 1888 na jubileusz J.Ś. Leona XIII Papieża. Kraków 1889. W Drukarni „Czasu” Fr. Kluczyckiego i Sp., s. 826, 19 cm, **opr. luksusowa K. Wójcika**, płsk. z dwoma sztyldzikami i złoc. 450,-

Na karcie przedtytułowej obca dedykacja dla Urszulanki Walentyny Lisieckiej z Tarnowa. Relacja ks. Wincentego Smoczyńskiego (1842-1903) z pielgrzymki do Rzymu, zorganizowanej w 1888 r. z okazji obchodów 50-lecia kapłaństwa papieża Leona XIII. Na pielgrzymkę wyruszyło ponad 570 pątników, na czele z arcybiskupami: krakowskim Albinem Dunajewskim, lwowskim Sewerynem Morawskim, ormiańskim Izaakim Mikołajem Isakowiczem i metropolitą ruskim Sylwestrem Sembratowiczem. **Oprawa luksusowa wykonana w krakowskiej pracowni Karola Wójcika** (sygnowana nalepką): półskórek jasnobrązowy, na grzbiecie dwa sztyldziki ze złożoną tytulaturą, brzegi kart złożone, papier okładek marmurkowy. Nieznaczne zaplamienia skóry oprawy, stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**
(patrz ilustracja)

– Oprawa Piotra Grzywy –

- 378. Ejsmond Julian.** Moje przygody łowieckie. Z ilustracjami Kamila Mackiewicza. Poznań-Warszawa-Wilno-Lublin [1929]. Nakład Księgarni Św. Wojciecha, s. [4], 315, tabl. ilustr. 6, 24 cm, **oprawa luksusowa P. Grzywy**, skóra ze złoc., brzegi kart złoc. 1800,-

Wydanie 1. Wspomnienia z lat 1924-1928 z polowań w Puszczy Białowieskiej, Rudnickiej, Karpackiej, Wiszniewskiej, na Polesiu Wołyńskim i Śląsku Cieszyńskim; w tym m. in. z myśliwymi: Włodzimierzem Korsakiem i Stefanem Krzywoszewskim. Opisy polowań na pardwy, głuszce, cietrzewie, kaczkę, jelenie, borsuki, rysie, dziki i wilki. Na tablicach nastrojowe ilustracje Kamila Mackiewicza (1887-1931).

Oprawa luksusowa Piotra Grzywy (sygnowana złotym tłokiem: „Piotr Grzywa introl. Kraków”): skóra granatowa, na grzbiecie i licu złożona tytulatura, na licu dodatkowo ozdobna kompozycja ze stylizowanym jeleniem, brzegi kart złożone, papier wyklejek marmurkowany. P. Grzywa (1882-1970) – introligator krakowski, uczeń Roberta Jahody, wspólnik Karola Wójcika, od 1923 właściciel zakładu. Wykonywał oprawy indywidualne, jak i nakładowe, m.in. dla firmy Trzaska, Evert i Michalski oraz Gebethnera i Wolffa, oprował książki dla Biblioteki Jagiellońskiej, Biblioteki Czarotoryskich i Biblioteki PAU. Przy oprawach indywidualnych korzystał z projektów wybitnych artystów: Zygmunta Kinastowskiego i Henryka Starzyńskiego. Marginesy wszystkich kart ze śladami zawilgocenia, podpis własnościowy na karcie przedtytułowej, oprawa w stanie bardzo dobrym. **Ładny i efektowny egzemplarz.** (patrz tablica II)

OPRAWY HELENY KARPIŃSKIEJ

- 379. Sadi Mosleh ben 'Abdollah.** Gulistan to jest ogród różany Sa'dego z Szirazu. Z oryginału perskiego przełożył W[o]ciech z Bibersteina Kazimirski. Paryż 1876. Nakładem Biblioteki Kórnickiej, s. XLVII, [1], 344, tabl. ilustr. 1, 23 cm, **opr. luksusowa H. Karpińskiej**, pergamin ze złoc. i tłocz. 900,-

Książka dedykowana przez tłumacza Tytusowi Działyńskiemu. Pierwszy wydany polski przekład jednego z dwóch najważniejszych poematów dydaktycznych Sadi'ego z Szirazu (ok. 1213-1295) – poety i podróżnika perskiego, autora zbiorów poezji lirycznej. Na tablicy przedstawiono grób autora. **Oprawa luksusowa Heleny Karpińskiej** (sygnowana wiązaniem monogramem HK), artystki introligatorki: pergamin kremowy, grzbiet podzielony związami na sześć pól, w jednym polu tytulatura, na obu okładkach tłoczone i złożone ornamenty geometryczne i roślinne, futerał ochronny. Naddarcia i ubytki futerału, na kartach ślady zawilgocenia, oprawa w stanie bardzo dobrym. **Ładny egzemplarz.** (patrz ilustracja)

- 380. Boy-Żeleński Tadeusz.** Słówka. Wydanie piąte. Warszawa 1922. Instytut Wydawniczy „Biblioteka Polska”, s. [4], 352, portret 1, 15,5 cm, **opr. luksusowa H. Karpińskiej**, perg. ze złoc. 400,-

Zbiór drobnych utworów literackich Tadeusza Boya-Żeleńskiego. Zawiera m.in.: Różne wierszyki; Stońce jesienne; Z mojego dzienniczka; Piosenki „Zielonego Balonika”; Z niewydanej szopki krakowskiej na rok 1907 i 1908; Dziwna przygoda rodziny Połanieckich. **Oprawa luksusowa Heleny Karpińskiej** (sygnowana wiązaniem monogramem HK i nalepką): pergamin barwiony w kolorze zielonym, na grzbiecie złożona tytulatura, na całej powierzchni oprawy subtelne złocenia, górny brzeg kart barwiony, futerał ochronny. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.** (patrz ilustracja)

- 381. Kingsley Charles.** Heroje czyli klechdy greckie o bohaterach. Opowiedział dzieciom swoim... Przełożył W. Berent. Warszawa [i in.] 1926. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. 188, [1], tabl. ilustr. 11 (kolor.), 19,5 cm, **opr. luksusowa H. Karpińskiej**, płsk. ze złoc., tłocz. i barwieniami. 600,-

Wydanie 1. Zbiór mitów greckich opracowanych przez Charlesa Kingsleya (1819-1875). Książka ozdobiona 11 kolorowymi ilustracjami według akwarel W. Russell Flinta. **Oprawa luksusowa Heleny**



379. Gulistan to jest ogród różany.



380. Boy. Słówka.

Karpińskiej (sygnowana wiązaniem monogramem HK): półskórek brązowy, grzbiet sześciopolewy, w górnym polu złożony tytuł, w pozostałych polach tłoczone i podbarwiane postacie z mitologii greckiej, górny brzeg kart barwiony. Nieznaczące otarcia oprawy, na marginesach kilku końcowych kart kolorowe zaplamienia, poza tym stan dobry.
(patrz ilustracja na stronie następnej)

- 382. Sienkiewicz Henryk.** W pustyni i w puszczy. T. 1-2. Tanie wydanie. Lwów 1936. Wydawnictwo Zakładu Narodowego imienia Ossolińskich, s. 252; 5-245, 18 cm, współopr., **opr. luksusowa H. Karpińskiej**, płsk. z tłocz., górny brzeg kart barwiony. 900,-

Jedna z najgłośniejszych powieści przygodowych dla młodzieży Henryka Sienkiewicza, opowiadająca o przygodach Stasia Tarkowskiego i Nel Rawlison w Afryce. **Oprawa luksusowa Heleny Karpińskiej** (sygnowana wiązaniem monogramem HK): półskórek w kolorze piaskowym, grzbiet sześciopolewy, w jednym polu tłoczona tytulatura, w pozostałych geometryczne i liniowe tłoczenia, górny brzeg kart barwiony. Niewielkie otarcia oprawy, w tomie drugim brak karty tytułowej i przedtytułowej, na trzech kartkach niewielkie uzupełnienia, poza tym stan dobry.
(patrz ilustracja na stronie następnej)

- 383. Dumas Aleksander.** Wicehrabia de Bragelonne. Powieść historyczna z XVII wieku. Przełożył Ludwik Fiszer. Opracowała i skróciła Krystyna Kulickowska. T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa 1953. Iskry, s. 597, [3]; 703, [1], 20,5 cm, **luksusowa opr. jednolita H. Karpińskiej**, pperg. z szyldzikami i złoc. 1200,-

Trzecia część trylogii Aleksandra Dumasa ojca opowiadająca o przygodach czterech muszkieterów: d'Artagnana, Atosa, Portosa i Aramis. **Oprawa luksusowa Heleny Karpińskiej w stylu angielskim** (sygnowana wiązaniem monogramem HK i nalepkami): półpergamin barwiony na kolor zielony i marmurowany, na grzbiecie dwa szyldziki z tytulaturą i numeracją tomu oraz skrzyżowane szpady, górny brzeg kart barwiony, zachowane okładki broszurowe projektu Stanisława Töpfera. Miejskami na kartach drobne ślady zawilgocenia, oprawy w stanie dobrym. **Efektowny komplet.**
(patrz ilustracja na stronie następnej)



381. Heroje greckie.



382. W pustyni i w puszczy.



383. Wicehrabia de Bragelonne.



384. Kuchnia polska.



385. F. Burnett. Mały Lord.



386. W. Łoziński. Prawem i lewem.

- 384. Kuchnia polska.** Praca zbiorowa pod redakcją Stanisława Bergera. Warszawa 1955. Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, s. 714, [1], tabl. ilustr. 8 (kolor.), liczne ilustr. w tekście, 24 cm, **opr. luksusowa H. Karpińskiej**, perg. naturalny z bogatymi zdob.

1500,-

Egzemplarz z księgozbioru Heleny Karpińskiej (eksklibris). Bogato ilustrowana książka kucharska zawierająca liczne przepisy kuchni polskiej (m.in.: przekąski, zupy, potrawy z mleka, jaj i sera, potrawy z warzyw, potrawy mięsne, ryby, potrawy z drobiu i dziczyzny, sosy, potrawy słodkie i ciasta, napoje, przetwory). **Oprawa luksusowa Heleny Karpińskiej** (sygnowana wiązanym monogramem HK i nalepką): pergamin naturalny, na całej powierzchni oprawy tłoczone i ręcznie barwione zdobniki z elementami gospodarstwa domowego (dzbanki, garnki, wazy, misy), brzegi kart barwione. Stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz.**

(patrz ilustracja)

- 385. Burnett Frances Hodgson. Mały Lord.** Tłumaczyła z angielskiego Salomea Kowalewska. Łódź 1957. Wydawnictwo Łódzkie, s. 198, [2], ilustr. w tekście, 20 cm, **opr. luksusowa H. Karpińskiej**, pperg. ze złoc.

500,-

Egzemplarz należący do wnuczki artystki, Moniki Karpińskiej (złożone inicjały M.K. na grzbiecie). Najgłośniejsza powieść dla młodzieży autorstwa angielskiej pisarki Frances Hodgson Burnett (1849-1924). Edycja ozdobiona ilustracjami Reginalda B. Bircha według wydania angielskiego z 1890 roku.

Oprawa luksusowa Heleny Karpińskiej w stylu angielskim (sygnowana wiązanym monogramem HK i nalepką): półpergamin barwiony w kolorze czarnym, na grzbiecie złożona tytułatura, zachowana przednia okładka broszurowa. Stan dobry.

(patrz ilustracja)

- 386. Łoziński Władysław. Prawem i lewem.** Obyczaje na Czerwonej Rusi w pierwszej połowie XVII wieku. Wydanie trzecie, przejrane i uzupełnione. T. 1-2 (w 1 wol.)

Kraków 1957. Wydawnictwo Literackie, s. XX, 361; k. [1], s. 430, [1], XI, ilustr. w tekście, 25,5 cm, **opr. luksusowa Heleny Karpińskiej**, pperg. 900,-

Wydanie 5 (wyd. 1 ukazało się w 1903 r.). Najgłośniejsza, obok „Życia polskiego w dawnych wiekach”, praca historyczna Władysława Łozińskiego (1843-1913) historyka, nowelisty, powieściopisarza. Oparta na szerokim materiale źródłowym barwna panorama obyczajowości polskiej na Kresach Wschodnich. **Oprawa Heleny Karpińskiej** (sygnowana nalepką): półpergamin barwiony na brązowo, grzbiet sześciopolewy, pole 2. wybarwione na ciemno-brązowo z tłocz. i złocz. tytułaturą, w pozostałych polach tłocz. ozdoby, na licach i wyklejkach pap. marmurkowany brązowy. Stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz.**

(patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 387. Zawieyski Jerzy.** Notatnik liryczny. Warszawa 1957. Czytelnik, s. 102, [2], ilustr. w tekście, 17,5 cm, **opr. luksusowa H. Karpińskiej**, perg. barwiony ze złocz. na grzbiecie i licu. 800,-

Egzemplarz z księgozbioru Heleny Karpińskiej (złożone inicjały H.K. na grzbiecie). **Na karcie przedtytułowej odręczna dedykacja autora dla Heleny Karpińskiej.** Tom prozy poetyckiej Jerzego Zawieyskiego (1902-1969) – dramatopisarza, prozaika, żołnierza Powstania Warszawskiego, przyjaciela Zofii Nałkowskiej. Opracowanie graficzne Janina Chelmska-Żórawska. **Oprawa luksusowa Heleny Karpińskiej** (sygnowana wiązanym monogramem HK i nalepką): pergamin barwiony w kolorze zielonym, na licu złożona tytułatura, na grzbiecie i licu bogate złocenia florystyczne, zachowane okładki broszurowe. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

(patrz ilustracja)

- 388. Leonardo da Vinci.** Pisma wybrane. Wybrał, przełożył i wstępem opatrzył Leopold Staff. Warszawa 1958. Czytelnik, s. 333, [3], 19 cm, **opr. luksusowa H. Karpińskiej**, perg. naturalny ze złocz. i tłocz. 600,-

Wybór pism Leonarda da Vinci (1452-1519) – jednego z najwybitniejszych artystów epoki renesansu. Opracowanie graficzne Andrzej Heidrich. **Oprawa luksusowa Heleny Karpińskiej** (nie sygnowana): pergamin naturalny, grzbiet podzielony związami na cztery pola, w górnym polu złożona tytułatura, w pozostałych polach oraz na obu okładkach efektowna kompozycja wykonana z elementów geometrycznych i florystycznych, futerał ochronny. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

(patrz ilustracja)

- 389. Munthe Axel.** Księga z San Michele. Tłumaczyła z niemieckiego Zofia Petersowa. Katowice 1962. Wydawnictwo „Śląsk”, s. 410, [2], 20,5 cm, **opr. luksusowa H. Karpińskiej**, perg. barwiony ze złocz., górny brzeg kart barwiony. 600,-

Egzemplarz z księgozbioru Heleny Karpińskiej (ekslibris). Dzieło życia Axela Munthe (1857-1949) – szwedzkiego pisarza, lekarza i psychiatry. **Oprawa luksusowa Heleny Karpińskiej** (sygnowana wiązanym monogramem HK i nalepką): pergamin barwiony w kolorze błękitnym, grzbiet podzielony związami na pięć pól, w górnym polu złożona tytułatura, na licu złożona kompozycja wykonana z powtarzających się motywów geometrycznych, górny brzeg kart barwiony, zachowana okładka broszurowa projektu Wojciecha Kubiczka, futerał ochronny. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

(patrz ilustracja)

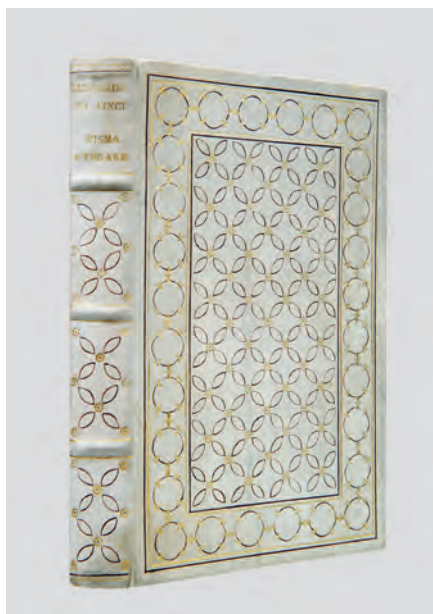
- 390. Pruszkowska Maria.** Przyślę panu list i klucz. Gdańsk 1972. Wydawnictwo Morskie, s. 145, [3], **acc.:**

Pruszkowska Maria. Życie nie jest romansem, ale... Gdańsk 1971. Wydawnictwo Morskie, s. 186, [2], 19 cm, współopr., **opr. luksusowa H. Karpińskiej**, pperg. ze złocz., górny brzeg kart barwiony. 400,-

Dwie powieści Marii Pruszkowskiej (1910-1973) – pisarki, prozaiczki. **Oprawa luksusowa Heleny Karpińskiej** (sygnowana wiązanym monogramem HK): półpergamin barwiony w kolorze żółtym, na



387. J. Zawieyski. Notatnik liryczny.



388. Leonardo da Vinci. Pisma.



389. A. Munthe. Księga z San Michele.



390. M. Pruszkowska. Przyślę panu list.



391. Ekslibrisy W. Łuczaka.



392. E. Porter. Pollyanna.

grzbiecie złożona tytulatura i florystyczne ozdobniki, górny brzeg kart barwiony. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

(patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 391. Szymański Janusz Mikołaj.** Szesnaście exlibrisów drzeworytowych Wojciecha Łuczaka. Warszawa 1979. Towarzystwo Przyjaciół Książki, k. tekstu [4], **tabl. ryc. 16 (drzeworyty sztorcowe)**, 15,5x17 cm, **opr. luksusowa H. Karpińskiej**, perg. barwiony ze złoc. 500,-

Egzemplarz z księgozbioru Heleny Karpińskiej (ekslibris). Odbito 105 egzemplarzy na prawach rękopisu (jeden z **5 egzemplarzy specjalnych odbitych na papierze czerpanym** z odręcznym podpisem Wojciecha Łuczaka). Teksta 16 ekslibrisów artysty-grafika Wojciecha Łuczaka (ur. 1946). Odbitki drzeworytów wykonane ręcznie z oryginalnych klocków i sygnowane. **Oprawa luksusowa Heleny Karpińskiej** (sygnowana nalepką i wiązanym monogramem HK): pergamin barwiony w kolorze piaskowym z dwoma związami pergaminowymi, na grzbiecie złożone nazwisko artysty, na grzbiecie i licu złożone ozdobniki florystyczne, futerał ochronny. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.** (patrz ilustracja)

- 392. Porter Eleanor H. Pollyanna.** Tłumaczyli H[alina] i T[adeusz] Evertowie. Ilustrował Antoni Uniechowski. Warszawa 1982. Nasza Księgarnia, s. 187, [5], ilustr. w tekście; **acc.:**

Porter Eleanor H. Pollyanna dorasta. Tłumaczył Tadeusz Evert. Ilustrował Antoni Uniechowski. Warszawa 1982. Nasza Księgarnia, s. 236, [4], ilustr. w tekście, 21 cm, współopr., **opr. luksusowa H. Karpińskiej**, pperg. barwiony ze złoc. 800,-

Egzemplarz z księgozbioru Heleny Karpińskiej (ekslibris). Klasyczna powieść dla dziewcząt autorstwa amerykańskiej pisarki Eleanor Hodgeman Porter (1868-1920). **Oprawa luksusowa Heleny Karpińskiej w stylu angielskim** (sygnowana nalepką): półpergamin barwiony w kolorze brązowym, na grzbiecie oraz fragmentach pergaminu zachodzących na obie okładki złożenia i tłoczenia na ślepo, górny brzeg kart barwiony, zachowane okładki broszurowe projektu Antoniego Uniechowskiego. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.** (patrz ilustracja)

PLAKATY. AFISZE

- 393. „III Wystawa Wiosenna. Salon Krywulta. Nowy Świat № 63 Warszawa 1904”.**
Warszawa, 1904; 70,5 x 50,5 cm. 5000,-

Plakat sygnowany: „F. Siedlecki” – autorem projektu jest Franciszek Siedlecki (1867-1934), najwybitniejszy przedstawiciel symbolizmu w polskiej grafice. Po studiach w Monachium, Paryżu i Rzymie, od 1903 r. mieszkał i tworzył w Warszawie. Współpracował jako ilustrator z elitarnym czasopiśmie „Chimera”, wraz z Z. Stankiewicz i I. Łopieńskim współtworzył Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Graficznych. Był bardzo wszechstronnym artystą, tworzył m.in. grafiki książkowe oraz artystyczne, w różnych technikach. Plakat – litografia w pięciu kolorach, odbita w zakładzie Jana Cotty w Warszawie, zapowiadająca otwartą w kwietniu wystawę młodych polskich malarzy, która miała miejsce w Salonie Krywulta (u pierwszego polskiego profesjonalnego marszanda Aleksandra Krywulta). Wzdłuż dolnej krawędzi pozwolenie cenzury w języku rosyjskim. Drobne uszkodzenia krawędzi, poza tym stan dobry. Tak wczesne plakaty polskie prawie nie pojawiają się na rynku antykwarecznym. **Bardzo rzadkie.**
Lit.: K. Czarniecki, Grafika Franciszka Siedleckiego, Muzeum Mazowieckie w Płocku, 1991, s. 166, poz. 147, il. (patrz tablica XXXIII)

- 394. „Występ eurytmiczny według metody R. Steinera zespołu Wigi Siedleckiej.”**
Warszawa, 1924; 100,0 x 68,5 cm. 1500,-

Plakat sygnowany: „F. Siedlecki” – autorem projektu jest Franciszek Siedlecki (1867-1934), najwybitniejszy przedstawiciel symbolizmu w polskiej grafice. Plakat informuje o przedstawieniu „Eurytmia”, który miał miejsce 8 grudnia 1924 r., odbywał się w eksperymentalnym warszawskim Teatrze im. Bogusławskiego (działającym w latach 1921-1926 pod kierownictwem Leona Schillera i Aleksandra Zelwerowicza). Eurytmia to opracowana przez Rudolfa Steinera (twórcę antropozofii) sztuka poruszania się przy muzyce i odpowiednio dobranych tekstach. Gorącą propagatorką myśli Steinera w Polsce była Jadwiga Siedlecka (Wiga), żona Franciszka. Litografia odbita w zakładzie Jana Cotty. Ślady składania, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie** – dostępna literatura nie notuje.
(patrz ilustracja na stronie następnej)

- 395. [Pożyczka Odrodzenia Polski] – „Polskie okręty przywozić będą do polskich portów towary gdy zakupisz: Pożyczkę Odrodzenia Polski”. B.m., b.r. (1921);**
69,0 x 54,0 cm. 4000,-

Plakat sygnowany: „A. Grzybowski”. Aleksander Grzybowski (1879-1940), malarz i rysownik, wykształcony w krakowskiej ASP, uznawany za pioniera polskiego plakatu filmowego. Czarno-biały plakat, ukazujący statek polskiej floty, zbudowany dzięki pieniądзом z Pożyczki Odrodzenia Polski. Plakat z serii opracowanej przez Grzybowskiego około 1920 r., promującej Pożyczkę Odrodzenia Polski. Ślady składania i drobne zagniecenia, oprawiony w ramę 75,0 x 60,0 cm.
Lit.: A. Szablowska, M. Seńkiw, Plakat polski, Warszawa 2009, s. 146, poz. 122, il. (patrz tablica XXXIII)

- 396. [Marszałek Piłsudski] – „Pierwszy Marszałek Polski Józef Piłsudski”. Paryż, b.r. (1933-1934);**
56,0 x 42,0 cm. 1200,-



394. F. Siedlecki. Plakat. 1924.



399. J. Erol. Plakat. 1978.

Plakat sygnowany: „Fecit Janusz Tłomakowski” – **Janusz Tłomakowski** (1896-1980), architekt, malarz i grafik, po studiach na Uniwersytecie Stefana Batorego i w Paryżu. Wiele wystawiał zarówno w Paryżu, jak i w kraju, dokąd powrócił w 1934 r. Pracował m.in. jako bibliotekarz w Związku Literatów w Wilnie. Marszałek ukazany jako średniowieczny rycerz, wsparty na mieczu, z buławą i Orłem strzeleckim. Poniżej sygnatury oraz adres wydawniczy Drukarni Polskiej „Grafika” w Paryżu, na zlecenie Związku Strzeleckiego, Okręgu XII-Zachodniego w Paryżu. Załamanie papieru (rozprasowane), poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**

Lit.: Katalog portretów BN, t. 4, s. 40, poz. 3951-3952 (inne wersje tego portretu)
(patrz tablica XXXIII)

- 397. [Plakat turystyczny]** – „Krynica. Herrliche Skigelände”. Kraków, b.r. (lata 30. XX w.); 66,5 x 50,0 cm. 1200,-

Plakat turystyczny, sławiący zalety Krynicy jako ośrodka narciarskiego, z wykorzystaniem fotografii **Stanisława Muchy** (1895-1976), fotografa krakowskiego, dokumentującego walki Legionów, a następnie pracującego w Krakowie dla IKC, specjalizującego się w fotografii pejzażowej. Plakat z serii wydawanej przez Ministerstwo Komunikacji, z wykorzystaniem prac czołowych ówczesnie fotografów (patrz: Plakaty w zbiorach Muzeum Plakatu w Wilanowie, s. 179-180). Po konserwacji (drobny ubytek pap. dolnego marginesu uzupełniony i wzmocniony bibułą), stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

(patrz tablica XXXII)

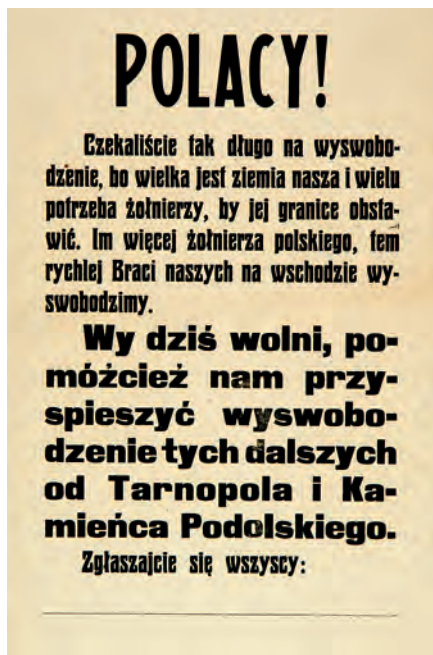
- 398. [Plakat turystyczny]** – „Wieliczka. Weltberühmte Salzgruben”. Warszawa, b.r. (lata 30. XX w.); 75,0 x 54,5 cm. 1200,-

Plakat turystyczny, z serii wydawanej przez Ministerstwo Komunikacji, z wykorzystaniem fotografii **Stanisława Muchy** (patrz poz. poprzednia). Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(patrz tablica XXXII)

- 399. „Miesiąc Pamięci Narodowej”.** B.m. (Łódź), b.r. (1978); 95,5 x 66,5 cm. 400,-



400. J. i P. Młodożeniec. Plakat. 2015.



401. Walka o granice. 1918-1919.

Plakat sygnowany: „Erol” – autorem projektu jest **Jakub Erol** (ur. 1941 w Zamościu), po studiach w warszawskiej ASP w pracowni prof. Henryka Tomaszewskiego. Artysta zajmuje się scenografią, ilustracją książkową. Jest laureatem licznych nagród w dziedzinie projektowania plakatów. Plakat upamiętniający **dzieci Zamojszczyzny**. Liczne zagniecenia pap., oprawiony w ramę. (patrz ilustracja)

– Odnaleziona „Msza” Kurpińskiego –

- 400. „Gala Niepodległości. Karol Kurpiński. Zaginiona partytura”.** Warszawa, 2015; 68,0 x 48,0 cm. 150,-

Plakat sygnowany: „**Piotr Młodożeniec wg J.M.**”; na odwrocie notatka: „Plakat Jana Młodożeńca powstał w 1988 roku. Pierwotnie miał być wydrukowany na 70-lecie odzyskanej przez Polskę Niepodległości. Zdjęty przez cenzurę PRL, wysłany przez autora do Paryża, pokazany został na wystawie zorganizowanej przez Piotra Jeglińskiego w Księgarni Polskiej na Boulevard Saint-Germain. Przeróbki plakatu na potrzeby Gali Niepodległości „Zaginiona partytura... Karol Kurpiński” (11 listopada 2015) dokonał syn artysty, Piotr Młodożeniec. **Wydanie kolekcjonerskie w nakładzie 100 egzemplarzy**” oraz **odręczna sygnatura** Piotra Młodożeńca „PM’15”. Autor pierwotnej wersji, Jan Młodożeniec (1929-2000), uznawany za jednego z najwybitniejszych twórców polskiej szkoły plakatu. Grafikiem, malarzem i rysownikiem jest również jego syn Piotr (ur. 1956). Plakat przygotowany z okazji uroczystego koncertu, który odbył się w Teatrze Wielkim w Warszawie 11 listopada 2015 r. z okazji Święta Niepodległości. Miało wówczas miejsce prawykonanie Mszy Karola Kurpińskiego, **według rękopisu partytury zakupionego na 14 aukcji antykwariatu Lamus w 2002 r.** Stan bardzo dobry. (patrz ilustracja)

AFISZE

- 401. [Walki o granice]** – „Polacy! Czekaliście tak długo na wyswobodzenie, bo wielka jest ziemia nasza...”. [B.m. 1918/1919. B.w], 47 x 31 cm. 200,-

Odezwa wzywająca do wzmoczenia wysiłku zbrojnego poprzez wstępowanie do Wojska Polskiego celem przyspieszenia wyzwolenia rodaków „od Tarnopola i Kamieńca Podolskiego”. Ślad po złożeniu, poza tym stan bardzo dobry.

(patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 402. [Walki o Lwów]** – „Do ludności żydowskiej miasta Lwowa! W ciągu trzech tygodni walki o Lwów znaczny odłam ludności żydowskiej nie tylko nie zachował neutralności w stosunku do wojska polskiego, ale niejednokrotnie z bronią w ręku stawiał mu opór,...”. Lwów, 23 listopada 1918 r. Z druk. Wł. Łozińskiego. Komenda miasta i okręgu; 49,0 x 33,0 cm. 300,-

Odezwa autorstwa inż. Widomskiego, powstała z inicjatywy ustępującego naczelnego komendanta obrony Lwowa kpt. Czesława Mączyńskiego. W opublikowanych trzy lata później swoich wspomnieniach „Boje lwowskie” obszernie wyjaśniał, dlaczego apel ten nie „ujrzał światła dziennego”. Część historyków natomiast uważa, że niniejsza rozplakatowana odezwa przyczyniła się do zaognienia sytuacji w mieście i w jakimś stopniu spowodowała pogrom ludności żydowskiej we Lwowie w dn. 22-24 XI 1918 r. Druk jednostronny. Ślad po złożeniu, poza tym stan bardzo dobry.

(patrz ilustracja)

- 403. [Galicja Wschodnia]** – „Obwieszczenie! Wzywam ponownie ludność miejscowości od nieprzyjaciela wolnych, by do dni 14-tu od ogłoszenia niniejszego obwieszczenia złożyła wszelkiego rodzaju broń i amunicję i przedmioty wyekwipowania wojskowego”. Przemyśl, 3 kwietnia 1919 r.; 60,5 x 45,0 cm. 200,-

Obwieszczenie podpisane przez **generała Wacława Iwaszkiewicza-Rudoszańskiego** (1871-1922), w 1919 r. naczelnego dowódcę Wojsk Polskich w Galicji Wschodniej. Dotyczy zdania broni pod groźbą kary śmierci (zatajenie będzie traktowane „jako działanie przeciw sile zbrojnej Państwa polskiego”). Druk jednostronny. Ślady składania, naddarcia (podklejone), stan dobry.

(patrz ilustracja)

- 404. [Wojna 1920 roku]** – „Krwawa gościna bolszewików w mieście Brodach. Miasto Brody, odbite przez nasze wojsko 5-go sierpnia przedstawia obraz niesłychanego brudu, zniszczenia i zamieszania”. B.m., b.r. [po 5 VIII 1920]. Główny Inspektorat Armii Ochotniczej; 45,5 x 30,5 cm. 350,-

Afisz z okresu wojny polsko-bolszewickiej, opisujący skutki stacjonowania w mieście Brody wojsk bolszewickich, a szczególnie Kozaków z 1. Armii Konnej Budionnego (gwałty i rabunki na ludności polskiej, ruskiej i żydowskiej). Druk jednostronny. Ślad po złożeniu, poza tym stan bardzo dobry.

(patrz ilustracja)

- 405. [II Rzeczpospolita]** – „Patrzcie dokąd prowadzi naród lewica”. Warszawa, b.r. (1922); 31,0 x 21,5 cm. 120,-

Ulotka nie sygnowana; zaprojektowana przez **Bogdana Nowakowskiego** (1887-1945), ilustratora, karykaturzystę, rysownika i grafika, autora wielu popularnych plakatów okresu międzywojennego. Przygotowana na wybory do parlamentu w 1922 r., zachęcająca do głosowania na listę nr 8 – Chrześcijańskiego Związku Jedności Narodowej. Po konserwacji, zdublowana na bibułce.

(patrz ilustracja)

– Przynależność rasowa –

- 406. [Okupacja]** – Zapewnienia w miejsce przysięgi. [Warszawa 1940]. Staatsdruckerei Warschau. Blankiet z tekstem drukowanym do podpisu, s. [2], 15 x 21 cm. 150,-

Deklaracja prawna pochodzenia zapewniająca, że „nie są mi znane żadne okoliczności, **które mogłyby uzasadnić przypuszczenie, że jestem żydem**” stosownie do ustaw prawnych odnośnie pojęcia „żyd” wprowadzonych rozporządzeniem prawnym na terenie Generalnego Gubernatorstwa 24 VII



409. Powstanie Warszawskie. 25 sierpnia 1944.

1940 r. Szczegółowa definicja pojęcia, kto jest uważany za Żyda wg ustaw niemieckich wprowadzonych na terenie ziem okupowanych w Polsce. Język polski i niemiecki. Całość ujęta w szczególną niemiecką konstrukcję tzw. zapewnienie prawne, że dane oświadczenie pod rygorem sankcji karnej odpowiada prawdzie. Blankiet z miejscami do złożenia podpisów. Stan bardzo dobry.

- 407. [Okupacja]** – „Führer Niemieckiego Narodu i Kanclerz Wielko-Niemieckiej Rzeszy mówi...”. Krakau (Kraków), b.r.; 99,5 x 70,0 cm. 300,-

Niemiecki afisz propagandowy w języku niemieckim i polskim z pierwszych lat II wojny światowej, w 15 punktach prezentujący poglądy Hitlera na sytuację w Europie i na świecie. Dotyczy m.in. oszukania Niemiec w postanowieniach traktatu wersalskiego, żądań zwrotu niemieckich kolonii, uzasadnienia agresji w Europie Środkowej (w celu zapewnienia przestrzeni życiowej w krajach przez Niemców ucywilizowanych). Wiele miejsca poświęcono także podkreśleniu potęgi Niemiec („Musimy zwyciężyć, to też zwyciężymy”). Po konserwacji, miejsca składania wzmocnione, drobne ubytki uzupełnione.

- 408. [Okupacja]** – „Uwaga! Robotnicy i robotnice!”. Krakau (Kraków), b.r. (1942); 95,0 x 60,0 cm. 150,-

Niemiecki afisz z okresu okupacji, w języku polskim, dwubarwny (czarny i czerwony, nawiązujący w formie do przedwojennej awangardy), zachęcający polskich robotników do wyjeżdżania do pracy do Rzeszy („Przemysł niemiecki płaci robotnikom dobrze, daje im czyste mieszkania i dobry wikt”). W części dolnej adresy biur informacyjnych w 15 miastach Generalnej Guberni. Ślady złożenia, drobne naderwania, ubytek fragmentu prawego marginesu (bez szkody dla treści).

- 409. [Powstanie Warszawskie]** – „Warszawa Walczy. Żołnierska Gazeta Ścienna. Wydanie codzienne”, nr 46, piątek, 25.08.1944, 42,5 x 61,0 cm. 250,-

Numer ukazującej się codziennie powstańczej gazety redagowanej przez Wydział Propagandy AK, od nr 19 noszącej podtytuł „Żołnierska Gazeta Ścienna”, wydawanej w Śródmieściu pod redakcją Sławomira Dunin-Borkowskiego, szefa Biura Prasowego Wydziału Propagandy BIP KG AK i Haliny

Auderskiej, pisarki, późniejszej posłanki na Sejm. W numerze informacje o aktualnych walkach i sukcesach powstańców (m.in. „AK poszerza stan posiadania”; „Niemcy upadające”), doniesienia z frontów walk na Zachodzie („Amerykanie o 180 km od Renu”) oraz 2 fotografie (strzelec wyborowy AK oraz powstańcy ze zdobyczną bronią). Ślady składania, stan dobry.
(patrz ilustracja)

- 410. [Manifest PKWN] – „Manifest do narodu polskiego! Polacy w kraju i na emigracji! Polacy w niewoli niemieckiej! Rodacy!”.** Chełm, 1944; 54,0 x 41,0 cm. 200,-

Datowany: „Chełm, dnia 22 lipca 1944 r.” (w rzeczywistości przygotowany przez Stalina w Moskwie 20 lipca 1944 r.), podpisany przez Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego, z Edwardem Osóbką – Morawskim jako przewodniczącym. Program nowej władzy, uznawany za symboliczny początek PRL. Ślady składania, drobne zabrudzenia i przedarcia, poza tym stan dobry.

WALKA O ŚLĄSK

- 411. [Plebiscyt na Śląsku] – „Tylko z Polską lud śląski rozerwie okowy niewoli”.** Poznań, b.r. (1920); 96,0 x 64,0 cm. 3200,-

Plakat sygnowany: „St. L.” – autorem projektu jest **Stanisław Ligoń** (1879-1954), malarz, rysownik, pisarz i działacz społeczny, związany z wydawnictwem Karola Miarki. Pracował w dziale propagandy Polskiego Komisarjatu Plebiscytowego, gorąco zaangażowany w akcję propagandową na rzecz przyłączenia Śląska do Polski (tworząc m.in. plakaty oraz rysunki satyryczne). Plakat wydany przez drukarnię i księgarnię św. Wojciecha w Poznaniu. Po konserwacji, drobne ubytki uzupełnione, zdublowany na bibułę. **Bardzo rzadkie.**

Lit.: S. Bojko, Polska sztuka plakatu, Warszawa 1971, s. 49, il.
(patrz tablica XXXIII)

- 412. [Plebiscyt na Śląsku] – „Oberschlesier! Die Abstimmung steht unmittelbar bevor.”** Berlin, 1920; 71,0 x 95,0 cm. 4000,-

Plakat niemiecki sygnowany: „G. Rogier” [**George Rogier**]; drukowany przez: „Kunstanstalt Weylandt Berlin”. Plakat z podobizną górnik i tekstem w języku niemieckim zachęcającym do głosowania na plebiscycie. Niewielkie uszkodzenia krawędzi, poza tym stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie.**
(patrz ilustracja na stronie następnej)

- 413. [Plebiscyt na Śląsku] – „Helfst ihm! Grenzspende fur Oberschlesien”.** Berlin, 1921; 71,5 x 95,0 cm. 4000,-

Plakat niemiecki sygnowany: „G. Rogier” [**George Rogier**]; drukowany przez: „Gehring & Reimers Berlin”. Plakat z podobizną górnika walczącego z Orłem (w czapce rogatywce, wylaniającym się z białoczerwonego sztandaru). Niewielkie uszkodzenia krawędzi, poza tym stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie.**
(patrz tablica XXXII)

- 414. [Plebiscyt na Śląsku] – „Steht zusammen für Oberschlesien”.** Magdeburg, b.r. (1920/1921); 91,0 x 66,0 cm. 3600,-

Plakat niemiecki sygnowany: „Bethge” [**Rolf Bethge**]; drukowany przez firmę „W. Pfannkuch. Magdeburg” (Linoleumdruck). Bardzo nowoczesny w formie plakat, nawołujący do głosowania za Niemcami. Po konserwacji, zdublowany płótnem. **Bardzo rzadkie.**
(patrz ilustracja na stronie następnej)

- 415. [Śląsk] – Komisariat Naczelnej Rady Ludowej. Obywatele! B.m. [1919] B.w.,** plakat, 48,5 x 64 cm. 300,-

Plakat obwieszczeniowy. Druk dwujęzyczny po polsku i niemiecku (tytuł niemiecki: „An unsere Mitbürger deutscher Nationalität”). Tekst odezwy Komisariatu Naczelnej Rady Ludowej do mieszkańców



412. Plakat niemiecki. Plebiscyt na Śląsku. 1920.



414. Plakat niemiecki. Plebiscyt na Śląsku.



418. Plebiscyt. 1921.

Górnego Śląska z 1919 r. Wezwanie do opowiedzenia się za Polską, obietnice zapewnienia wszystkim takich samych praw i wolności, wizja Polski jako jednego z najbogatszych państw świata. Naczelna Rada Ludowa była organizacją polityczną działającą w zaborze pruskim. W ostatnich dniach I wojny światowej i krótko po jej zakończeniu wyłoniła Komisariat NRL, który został uznany przez Polskę za oficjalną reprezentację jej władzy nad byłymi ziemiami zaboru pruskiego. Pod odeszwą podpisani członkowie KNRL: ks. Stanisław Adamski, Wojciech Korfanty oraz Adam Poszwiński. Spłowienia na złożeniach, poza tym stan dobry.

– Druki ulotne –

- 416. [Śląsk] – Komisariat Naczelnej Rady Ludowej. Obywatele! B.m. [1919] B.w., druk ulotny, karta 35 x 25 cm. 150,-**

Druk dwujęzyczny po polsku i niemiecku (tytuł niemiecki: „An unsere Mitbürger deutscher Nationalität”). Druk ulotny z tekstem odezwy Komisariatu Naczelnej Rady Ludowej do mieszkańców Górnego Śląska z 1919 r. (zob. poz. poprzednia). Stan bardzo dobry.

- 417. [Śląsk – plebiscyt] – Rząd niemiecki sam się przyznaje, że Górny Śląsk dla Niemiec stracony. Bytom 1920/1. Nakładem Polskiego Komitetu Plebiscytowego. Drukiem K. Miarki w Mikołowie, karta 63 x 47 cm. 180,-**

Druk dwujęzyczny po polsku i niemiecku. Tytuł niemiecki: „Die deutsche Regierung gibt zu, dass Oberschlesien für Deutschland verloren ist”. **Mapa ukazująca obszar sporny z zaznaczonymi miejscowościami**, które mają większość polską, większość niemiecką i status niepewny. W objaśnieniu stwierdzono, że mapa jest odbitką karty przygotowanej przez odpowiedzialnego za niemiecką propagandę spisowcę dr. Lukaschka i ma ukazywać przekonanie Niemców o przegranej plebiscycie. Drobne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.

- 418. [Śląsk – plebiscyt] – Le Petit Journal illustré. R. 32, nr 1569, 16 stycznia 1921 r. Paryż 1921, s. 157-168, 39 cm, bez opr. 120,-**

Niedzielnny dodatek tygodniowy do francuskiej gazety codziennej Le Petit Journal. W numerze zdjęcia ukazujące wojska sprzymierzone stacjonujące na Górnym Śląsku w okresie poprzedzającym i w trakcie plebiscytu. Na ostatniej stronie kolorowa ilustracja ukazująca Górnoślązaków w tradycyjnych strojach. Drobne zabrudzenia i zagniecenia, poza tym stan dobry.
(patrz ilustracja)

- 419. [Śląsk – plebiscyt] – Le Petit Journal illustré. R. 32, nr 1580, 3 kwietnia 1921 r. Paryż 1921, s. 25-36, 39 cm, bez opr. 120,-**

Niedzielnny dodatek tygodniowy do francuskiej gazety codziennej Le Petit Journal. Na okładce kolorowa ilustracja ukazująca prace Międzysojuszniczej Komisji Rządzącej i Plebiscytowej na Górnym Śląsku (rozbrojenie i konfiskata broni znalezionej w niemieckiej fabryce). Drobne zabrudzenia i zagniecenia, poza tym stan dobry.

- 420. [Śląsk – plebiscyt] – „So seht Ihr aus”. Beuthen (Bytom) [1921]. Verlag K. Koźlik. Druk K. Miarka, k. [4], 39,5, bez opr. 200,-**

Propagandowa broszura wydana przez stronę polską w czasie poprzedzającym plebiscyt na Górnym Śląsku, skierowana do ludności niemieckojęzycznej. Karykatury ukazują biedę i głód panujący w pokonanych Niemczech, zbrodnie popełniane przez Niemców w czasie I wojny światowej, brak wolności w Republice Weimarskiej etc. Arkusz nierozcięty. Zabrudzenia, zaplamienia, pęknięcia kart, poza tym stan dobry.
(patrz ilustracja na stronie następnej)

- 421. [Śląsk – plebiscyt] – Jakimi środkami chcą Prusacy zwyciężyć przy plebiscycie na Górnym Śląsku? Bytom [1921]. Wyd. K. Koźlik. Druk K. Miarka, karta 31,5 x 23 cm, bez opr. 150,-**

Ulotka propagandowa obnażająca podstępne metody, którymi Niemcy próbują zapewnić sobie zwycięstwo w plebiscycie. Druk dwujęzyczny po polsku i niemiecku. Tytuł niemiecki: „Mit welchen Mitteln wollen die harmlosen Preussen das Plebiszit in Oberschlesien gewinnen?”. Zaplamienia na krawędziach, poza tym stan dobry.
(patrz ilustracja na stronie następnej)



420. Broszura propagandowa. 1921.



422. Niemiecka ulotka propagandowa. 1921.



421. Ulotka propagandowa. 1921.



423. Dokumenty plebiscytowe. 1921.



426. Wizyta Rydza Śmigłego. 1938.

422. **[Śląsk – plebiscyt]** – Stimme nicht für Polen – brülle für Deutschland! Breslau (Wrocław) 1921, karta 29,5 x 21 cm, bez opr. 120,-

Niemiecka ulotka propagandowa z okresu plebiscytu na Górnym Śląsku. Hasło wzywające do głosowania za przynależnością tych terenów do Niemiec. Krawędzie k. wzmacniane, poza tym stan bardzo dobry.

(patrz ilustracja)

423. **[Śląsk – plebiscyt]** – Zbiór dokumentów związanych z przygotowaniem plebiscytu na Górnym Śląsku. 1921 rok. Wypełniony ręcznie formularz spisu osób dla rodziny Korczyków ze Studzienic w powiecie pszczyńskim, k. [15] luzem, format maksymalny 38 x 24 cm. 450,-

Druki dwujęzyczne po polsku i niemiecku: 1. Spis osób zamieszkających na Górnym Śląsku, domagających się prawa do głosowania (Kategorie A i C regulaminu). Lista Imienna, k. [4]. Wypełnione piórem dla rodziny Korczyków, Studzenitz (Sztudzienice), powiat Pless (Pszczyna). Podpisy. 2. Wzory formularzy spisowych: Poświadczenie odbioru reklamacji; Świadczenie zamieszkania; Poświadczenie odbioru prośby o wpis; Uwiadomienie o odrzuceniu prośby o wpis do listy głosujących; Aneks H (informacja o wpisaniu na listę); Przesłanie reklamacji przez Komitet Parytetyczny do Biura Międzysojuszniczego; Spis zbiorowy reklamacji. 3. Formularze: Reklamacja z powodu niewpisania na listę; Reklamacja przeciw wpisaniu na listę osoby nieuprawnionej do głosowania; Abstimmung in Oberschlesien. 4. Dodatkowa karta obliczeniowa. Drobnie przebarwienia i zagniecenia krawędzi niektórych kart, poza tym stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie.**

(patrz ilustracja)

424. **Ojczyzna.** Dodatek nadzwyczajny. Kielce 6 V 1921. Red. Adam Błaszczuk i Józef Małosz. Arkusz, 44 x 31 cm. 60,-

Gazetka poświęcona sytuacji politycznej i militarnej na Górnym Śląsku podczas III powstania śląskiego. Tytuł w nagłówku. Ślady składania z naturalnymi zażółceniami, poza tym stan dobry.

- 425. [Śląsk] – Pyrlik.** Jednodniówka wyborcza wydana gwoili rozjaśnienia i rozweselenia rodaków. B.m. [1922]. B.w., k. [2], 32 cm, brosz. 180,-

Satyryczna jednodniówka wydana na Śląsku w ramach kampanii wyborczej przed wyborami do sejmiku w 1922 r. Wzywa do poparcia Chrześcijańskiego Związku Jedności Narodowej (reklamowanego jako lista Korfantego). W tekstach i rysunkach (często o wydźwięku antysemickim) uderza w PPS i Narodową Partię Robotniczą. Zaplamienia, poza tym stan dobry.

– Powrót Śląska Zaolziańskiego do Polski –

- 426. [Wizyta Rydza – Śmigłego] – „Do ludności Śląska za Olzą. Rodacy! Przypada mi dziś w udziale zaszczyt oznajmić Wam...”. Cieszyn Zach., dnia 11 października 1938 r. Druk. P. Mitręgi w Cieszynie. Leon Malhomme, Delegat Wojewody Śląskiego przy Dowódcy Samodzielnej Grupy Operacyjnej „Śląsk”; 94,5 x 63,0 cm. 300,-**

Zapowiedź wizyty marszałka Edwarda Rydza-Śmigłego na Śląsku Zaolziańskim 12 X 1938 r., jako „Święta zespolenia się Ludu Śląskiego za Olzą z Naczelnym Wodzem i Armią Rzeczypospolitej”. Druk czerwony. Ślady składania. Stan dobry.
(patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 427. Obwieszczenie Delegata Wojewody Śląskiego przy Dowódcy SGO „Śląsk”... Leon Malhomme. Cieszyn 15 X 1938 r. Druk. P. Mitręgi, 63 x 47 cm. 150,-**

Dotyczy sprawy zwrotu pojazdów mechanicznych i konnych zarekwirowanych mieszkańcom Śląska Zaolziańskiego przez czechosłowackie władze wojskowe dla celów wojskowych z podaniem terminu i miejsca ich zwrotu prawowitym właścicielom. Ślady składania oraz naddarcie (podklejone), poza tym stan dobry.

- 428. Obwieszczenie Delegata Wojewody Śląskiego... Leon Malhomme. Cieszyn 18 X 1938. Druk. P. Mitręgi, 63 x 47 cm (czarno-biały). 150,-**

Dotyczy przestrzegania cen urzędowych przy sprzedaży artykułów monopolowych i artykułów pierwszej potrzeby. Ślady składania. Stan dobry.

ALBUMY FOTOGRAFICZNE. FOTOGRAFIE

- 429. [Lwowski Klub Sportowy „Lechja”]** – Album 105 fotografii i dokumentacja (druk ulotny, teksty i wycinki prasowe). [Lwów 1927-1929], różne formaty. 1800,-

Fotografie związane z działalnością Lwowskiego Klubu Sportowego „Lechja” we Lwowie w latach 1927-1929. Obejmują zawody pływackie i sporty wodne, lekkoatletykę, rozgrywki hokejowe i piłkarskie. Znaczna część dotyczy jubileuszowych imprez sportowych z okazji 25-lecia istnienia klubu w 1929 r. Większość fotografii jest związana z piłką nożną i dokumentuje mecze piłkarskie rozgrywane przez „Lechję” z **Żydowskim Klubem Sportowym „Hasmonea” (Lwów)**, **I. Lwowskim Klubem Sportowym „Czarni”**, drużyną piłkarską 9 pułku artylerii ciężkiej ze Lwowa oraz klubami ze Stanisławowa – Żydowskim „Hakoach” i WCKS „Rewera”. Zdjęcia głównie amatorskie, niesygnowane. Wymiary przeważnie 8,5-9,0 x 12-14 cm oraz 8,5 x 11,5 i 6,0 x 8,5 cm; dwa pierwsze zdjęcia – 23,5 x 18,0 cm. Ponadto zbiór kilku wycinków prasowych z lat 20. dotyczących „Lechii”, program jubileuszowych imprez sportowych L.K.S. „Lechia” z okazji 25-letniego istnienia klubu oraz kilka artykułów prasowych („Słowo Polskie”; „Wiadomości sportowe Gazety Porannej”; „Przegląd Sportowy Chwili”); dotyczących dziejów klubu. Dołączono oryg. okł. albumu, w którym fotografie były pierwotnie umieszczone, z tłocz. napisem: „L.K.S. „Lechja” 1903-1929”. Stan dobry.
(patrz tablica XXVIII)

- 430. [Lwów]** – Dom Zdrowia dr Kazimierza Soleckiego. Album z 34 zdjęciami. Pocz. XX w. 5000,-

Album z 34 oryginalnymi fotografiami (26 dużych i 8 mniejszych); przeważnie w formacie: 20,0 x 27,5 cm (większe) i 12,0 x 17,0 cm (mniejsze). Opr. skóra, 44,0 x 35,0 cm, brzegi kart złożone. Doktor Kazimierz Solecki był właścicielem i kierownikiem specjalistycznej kliniki od 1908 r. do wybuchu I wojny światowej. Jego zakład miał bardzo dobrą renomę, leczyl się tam zamożni lwowianie, a także bogata klientela z zagranicy. Monumentalnie, wspaniale wydany album, oprawiony w skórę, najprawdopodobniej był reklamą placówki. Na wewnętrznej stronie przedniej okładziny zamontowana chromolitografia z wizerunkiem Domu Zdrojowego i informacjami o zakładzie. Doskonałej jakości zdjęcia ukazują utrzymane w stylu secesji wnętrza szpitala (sale chorych, sale operacyjne i zabiegowe), budynek i otaczający go ogród. Oprawa skóra z tłocz. secesyjną dekoracją na licu oraz złocz. tyt. Stan bardzo dobry. **Imponujące wydawnictwo.**
(patrz tablica XXVIII oraz ilustracje na stronie następnej)

- 431. [Wizyta delegacji PRL w Kijowie]** – Album, 1958, k. [20] z 48 czarno-białymi zdjęciami, różne formaty (większość 18,0 x 20,0 cm), 24,0 x 32,0 cm, opr. imitacja czerwonej skóry z tłocz. i złocz., dołączony oryg. futerał (pł. wyłożone welurem). 600,-

Album dokumentujący wizytę polskiej delegacji rządowej w Kijowie w listopadzie 1958 r. Delegację polskiej przewodniczyli **Władysław Gomułka** i **Józef Cyrankiewicz**, gospodarzy reprezentowali Mikołaj Podgorny oraz specjalnie przybyły z Moskwy Nikita Chruszczow. Na zdjęciach m.in. powitanie na lotnisku, dokumentacja części oficjalnej oraz wizyt w kołchozie „Komunist”, zakładach pracy, spotkań z ludźmi pracy oraz pożegnania na dworcu kolejowym. Liczne fotografie ukazują Kijów (pomnik



430. Dom Zdrowia Dra K. Soleckiego we Lwowie. Po 1908.



431. Delegacja władz PRL w Kijowie. 1958.

Lenina, aleja Chreszczatyk, budynki rządowe). Fotografie naklejone na karty albumu, opisane poniżej w języku ukraińskim (odręcznie tuszem). Na przedniej okładzinie flaga Ukraińskiej SRR oraz tłoczone zdobienia nawiązujące do ukraińskiej sztuki ludowej. Stan bardzo dobry.
(patrz ilustracja)



433. Z. Marcinkowski. Portret J. Piłsudskiego.



436. Oficerowie japońscy w Belwederze. 1929.

- 432. Piłsudski Józef** (1869-1935), pierwszy Marszałek Polski. Fotografia portretowa. Fot. **Z. Marcinkowski**. B.m., b.r., 27,8 x 20,2 cm, naklejona na karton 45,3 x 34,6 cm. 1000,-

Fotografia portretowa Józefa Piłsudskiego (popiersie), **sygnowana ołówkiem**: „Zdzisław Marcinkowski”. Zdzisław Marcinkowski (1881-1944) znakomity fotograf, całe życie związany z Warszawą, której przemiany uwieczniał w swoich pracach, podczas Powstania Warszawskiego za działalność konspiracyjną został aresztowany przez gestapo i przewieziony do obozu w Oświęcimiu, dalsze jego losy nie są znane. Ostatnimi laty zorganizowano kilka wystaw monograficznych tego wybitnego artysty – fotografa. Fotografia naklejona na karton wystawienniczy (na odwrocie opis ołówkiem „Symbol”; „w Belwederze w 1922 r.”). Stan dobry. (patrz poz. następne)

- 433. Piłsudski Józef**. Fotografia portretowa. Fot. **Z. Marcinkowski**. B.m., b.r., 38,0 x 28,5 cm, naklejona na karton 61,5 x 46,0 cm. 1200,-

Fotografia portretowa Józefa Piłsudskiego (zbliżenie twarzy), **sygnowana ołówkiem**: „Zdzisław Marcinkowski” (patrz poz. poprzednia). Fotografia naklejona na karton wystawienniczy. Drobne uszkodzenia powierzchni fotografii, zabrudzenia kartonu, poza tym stan dobry. (patrz ilustracja)

- 434. Piłsudski Józef**. Fotografia. Fot. **Z. Marcinkowski**. B.m., b.r., 20,8 x 28,8 cm, naklejona na karton 34,5 x 45,5 cm. 600,-

Fotografia ukazująca salutującego Józefa Piłsudskiego, stojącego w limuzynie, **sygnowana ołówkiem**: „Zdzisław Marcinkowski” (patrz poz. poprzednia). Fotografia naklejona na karton wystawienniczy (na odwrocie opis ołówkiem „Symbol”; „w Poznaniu kwiecień 1921”). Stan dobry.

- 435. Piłsudski Józef.** Fotografia. Fot. **K. Pęcherski.** B.m., b.r., 23,0 x 17,0 cm, naklejona na karton 30,5 x 25,0 cm. 500,-

Marszałek Piłsudski na koniu, w tle dostojnicy i oddziały żołnierzy. Fotografia dokumentuje uroczystości z okazji Święta Niepodległości, które miały miejsce 11 listopada 1926 r. na Placu Saskim w Warszawie (patrz: Józef Piłsudski. Marszałkowi w hołdzie, katalog wystawy Muzeum Wojska Polskiego, s. 340). Poniżej fotografii napis ołówkiem: „Fot. K. Pęcherski”; na odwrocie stempel: „Atelier Fotograficzne Karol Pęcherski, Warszawa Nowy Świat 57”. Stan dobry.
(patrz tablica XXVIII)

- 436. [Piłsudski Józef]** – Przyjęcie w Belwederze dwóch oficerów japońskiego Sztabu Generalnego przez Marszałka. Warszawa IV 1929. **Witold Pikiel,** 17,0 x 11,5 cm. 150,-

Od lewej generałowie Nanao Matsui i Iwane Matsui (1878-1948) z Marszałkiem. Na odwrocie pieczęć firmowa: „W. Pikiel Fotograf-Illustrator / Wojskowego Instytutu Naukowo-Oświatowego”. Stan bardzo dobry.
(patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 437. [Piłsudski Józef]** – Niemiecki attaché wojskowy gen. Max Schindler na audyencji w Belwederze u marszałka Polski 8 maja 1933 r. Warszawa 1933. **Witold Pikiel,** 12,5 x 17,5 cm. 150,-

Od lewej ppłk Kazimierz Busler (1894-1945), ppłk Franciszek Sobolta (1898-1963), marsz. Józef Piłsudski, kpt. Lucjan Miładowski (1897-1975), gen. Max Schindler (1880-1963) i kpt. Tadeusz Narzyski (1902-?). Na odwrocie pieczęć firmowa: „W. Pikiel Fotograf-Illustrator / Wojskowego Instytutu Naukowo-Oświatowego”. Uszkodzenie prawego dolnego narożnika, poza tym stan bardzo dobry.

- 438. [Piłsudski Józef]** – Marszałek na trybunie honorowej na Polach Mokotowskich w dn. 11 XI 1934 r. Warszawa 1934. **Witold Pikiel,** 17 x 12 cm. 150,-

Obok marszałka ppłk Adam Korwin-Sokołowski (1896-1979), ówczesny szef Gabinetu Ministra Spraw Wojskowych, późniejszy wojewoda nowogródzki. Na odwrocie pieczęć firmowa: „W. Pikiel Fotograf-Illustrator / Wojskowego Instytutu Naukowo-Oświatowego”. Drobne przybrudzenia na odwrocie, poza tym stan bardzo dobry.

- 439. [Józef Piłsudski i inni]** – Zespół 8 przeźroczy barwnych z serii „Historia Polski”. Warszawa, b.r. (po 1927), Nasz Sklep – Urania, płytki szklane o wym. 8,5 x 8,5 cm. 240,-

Przeźrocza z serii „Historia Polski”: 1. Legiony. Wymarsz Strzelców z Zakopanego; 2. Legiony. Komendant Piłsudski w okopach; 3. Paderewski; 4. Gen Haller rzuca pierścień do morza; 5. Portret gen. Hallera; 6. Wyprawa na Kijów. Defilada w Kijowie; 7. Marszałek Piłsudski; 8. Prezydent Mościcki. Przeźrocza opatrzone opisami na maszynie i numerowane ręcznie, wydane przez spółkę „Nasz Sklep – Urania” (Warszawa, ul. Sienna 39), działającą od 1927 r., w latach 30. XX w. jedną z największych hurtowni papieru i materiałów piśmiennych, prowadzącą także drukarnię, zakład litograficzny i introligatornię. Stan dobry.

FOTOGRAFIA ARTYSTYCZNA

- 440. Kuczyński Józef (1875-1952)** – „Stanisław Wyspiański, gdy mieszkał w Rynku”. 1898 r. (autorska odbitka ok. 1930 r.). 8000,-

Fotografia (guma); 35,5 x 28,5 cm

Na odwrocie opis ołówkiem: „Stanisław Wyspiański gdy mieszkał w Rynku. J. Kuczyński”. Portret czwartego polskiego Wieszczą, dramaturga, poety, malarza, grafika Stanisława Wyspiańskiego (1869-1907) we wnętrzu pracowni na rogu Placu Mariackiego i Rynku Głównego. Pokój w nie istniejącej już dziś kamienicy artysta wynajmował od lipca 1898 r. do 1901 r. Fotografia powstała zapewne w 1898 r. przed wyjazdem Józefa Kuczyńskiego z Krakowa, co miało miejsce w 1899 r. Józef



441. J. Kuczyński. Portrety 1926.



444. E. Hartwig. Portret z papierosem. 1950.

Kuczyński jest uznawany za jednego z najważniejszych fotografów polskich, ucznia i następcę Józefa Sebalda oraz Juliusza Miena. Od 1899 r. do 1907 r. podróżował do Drezna, Zurychu, Marsylii i Paryża, od 1907 r. prowadził Zakład Artystyczno-Fotograficzny, w którym stale eksperymentował z różnymi technikami w celu osiągnięcia efektu malarskiego, starając się o uznanie fotografii za dziedzinę sztuki. W okresie międzywojennym z powodzeniem wystawiał, otrzymywał wiele nagród, był członkiem Kapituły Seniorów Foto-Klubu Polskiego, wieloletnim prezesem krakowskiego oddziału Związku Polskich Artystów Fotografików. Ceniono go zwłaszcza za portrety (jak napisano w recenzji w „Fotografie Polskim” z wystawy w 1930 r.: „Józef Kuczyński jest jednym z pierwszych w Polsce portrecistów. Portrety jego cechuje niezwykła siła charakterystyki, i to dosadnej, wręcz zniewalającej widza spotęgowanym wyrazem indywidualnego życia. [...] Widać, że twórca jest artystą, który dopuszcza do głosu zarówno uczucie, jak i intelekt.”). **Praca wykonana w rzadkiej i trudnej technice gumy** – polega ona na stykowym kopiowaniu negatywu na odpowiednim papierze, pokrytym światłoczułą emulsją. Po naświetleniu, wypłukaniu i wyschnięciu negatywu, przy pomocy miękkiego pędzla, można wprowadzać różne ingerencje. Technika ta została wynaleziona w końcu XIX w. i rozwijała się równoległe do fotografii. Oferowana praca przygotowana została przez artystę z kliszy z 1898 r. na wystawę zorganizowaną w Warszawie w 1930 r. przez Polskie Towarzystwo Miłośników Fotografii. Stan dobry. **Wielka rzadkość!!!** (patrz tablica XXIX)

441. Kuczyński Józef (1875-1952) – Dwie fotografie (X. Dunikowskiego z rzeźbą „Amerykanka” oraz portret rzeźbiarza). Ok. 1926 r. 8000,-

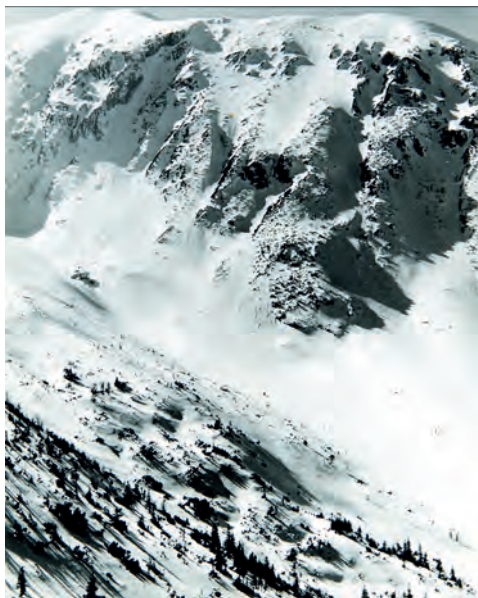
Fotografie czarno-białe (guma); 38,5 x 28,5 cm oraz 28,5 x 24,0 cm.

Fotografia większa **sygnowana** na negatywie: „J. Kuczyński 926”. Józef Kuczyński należy do najważniejszych polskich fotografów I połowy XX w., pionierów fotografii artystycznej (patrz poz. poprzednia). Od 1907 r. prowadził zakład w Pałacu Spiskim przy Rynku w Krakowie, gdzie spotykali się wybitni artyści Młodej Polski. Kuczyński zaprzyjaźnił się wówczas m.in. z Xawerym Dunikowskim (1875-1964), cenionym rzeźbiarzem, który od 1910 r. mieszkał w Krakowie. Fotograf w okresie międzywojennym dokumentował dorobek rzeźbiarza, ten zaś umieścił „w rewanżu” portret Kuczyńskiego wśród przygotowywanych dla Wawelu główek do Sali Poselskiej. Fotografia większa ukazuje Dunikowskiego przy jednej z rzeźb z cyklu „Amerykanka”, które tworzył pod wpływem stylu Art Deco podczas pobytu w Paryżu. Fotografia większa po niewielkiej konserwacji (naderwanie podklejone, prawy dolny narożnik uzupełniony), poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.** (patrz tablica XXIX oraz ilustracja)

- 442. Hartwig Edward (1909-2003) – Brama Grodzka w Lublinie od strony dzielnicy żydowskiej. 1930 r.** 2600,-
 Fotografia czarno-biała; 38,3 x 28,0 cm
Sygnowana na licu: „E. Hartwig 1930 r.” oraz „EH”. Wczesna, przedwojenna praca artysty. Edward Hartwig uznawany jest za jednego z najwybitniejszych polskich artystów fotografików. W okresie międzywojennym związany z Lublinem, następnie z Warszawą. Zasłużony dla rozwoju polskiej fotografii, wiele wystawiał odnosząc sukcesy także zagranicą. Fotografia naklejona na karton starej oprawy (45,5 x 34,2 cm), drobne uszkodzenia krawędzi, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.** (patrz tablica XXIX)
- 443. Hartwig Edward (1909-2003) – „Płot”. 1935 r.** 1800,-
 Fotografia czarno-biała; 26,5 x 34,0 cm
Sygnowana na licu: „E. Hartwig”; na odwrocie stempel autorski oraz sygnatura i opis długopisem. Stan dobry, fotografia naklejona na karton 34,0 x 40,0 cm. **Rzadkie.**
- 444. Hartwig Edward (1909-2003) – „Portret. Solaryzacja”. Lata 50. XX w.** 800,-
 Fotografia czarno-biała; 25,5 x 21,3 cm
 Na odwrocie **stempel oraz opisy autorskie**. Fotografia wykonana z wykorzystaniem techniki solaryzacji – zamiany negatywu w pozytywny pod wpływem silnego naświetlenia. Reprodukowana w albumie Edward Hartwig „Fotografika”, wydanym przez Arkady w 1960 r., wielokrotnie reprodukowana i wystawiana. Stan dobry. (patrz ilustracja na stronie poprzedniej)
- 445. Hartwig Edward (1909-2003) – „Balet. Opera Warszawska. Solaryzacja”. 1972 r.** 800,-
 Fotografia czarno-biała; 19,0 x 22,0 cm
Sygnowana na licu: „E. Hartwig”; na odwrocie stemple oraz opisy autorskie (tam także data „rok 2002”). Edward Hartwig w swoim bogatym dorobku posiadał liczne zdjęcia z życia teatru i baletu, kiedy zafascynowany światem artystów sceny przez wiele lat dokumentował zarówno ważne spektakle, jak i życie zakulisowe. Wiele zdjęć ukazuje także balet, w tym w eksperymentalnej technice solaryzacji. Nieznaczne zagięcia, stan dobry.
- 446. Dorys Benedykt Jerzy (1901-1990) – Portret Tadeusza Kulisiewicza. Przed 1959 r.** 1200,-
 Fotografia czarno-biała; 39,6 x 26,0 cm
 Portret wybitnego polskiego grafika i rysownika Tadeusza Kulisiewicza (1899-1988). **Sygnowany** p.d. „Dorys”, na odwrocie stempel autorski z 1959 r. Praca Benedykta Jerzego Dorysa, znakomitego artysty fotografa, od 1926 r. działającego w Polskim Towarzystwie Miłośników Fotografii, współzałożyciela ZPAF, Warszawskiego Towarzystwa Fotograficznego oraz sekcji fotograficznej ZAIKS. Artysta od 1929 r. prowadził atelier fotograficzne w Warszawie, gdzie wykonał serie portretów sławnych postaci sztuki i kultury. Niewielkie uszkodzenia krawędzi, na odwrocie ślady taśmy, poza tym stan dobry. (patrz ilustracja)
- 447. Kosiński Jerzy (1933-1991) – „Szare i czarne” (Light and shadow). Ok. 1956-1957 r.** 4500,-
 Fotografia czarno-biała, papier; 40,0 x 30,0 cm
 Na odwrocie **trzy stemple autorskie** Jerzego Kosińskiego, tytuł ołówkiem oraz naklejka z tytułem po angielsku. Jerzy Kosiński, pisarz, od 1957 r. na stałe mieszkający w Stanach Zjednoczonych. Obok pracy pisarskiej zajmował się także fotografią. Jeszcze przed wyjazdem z Polski brał udział w wystawach i publikował swoje prace na łamach prasy fachowej. Jego twórczość fotograficzna znalazła uznanie także na Zachodzie. Załamanie górnego narożnika, poza tym stan dobry. **Rzadkie.** (patrz tablica XXIX)



446. B. Dorys. Portret T. Kulisiewicza.



448. L. Zielaskowski. Tatry zimą.

448. Zielaskowski Lech (1937-2011) – Tatry zimą.

400,-

Fotografia czarno-biała; 30,0 x 24,5 cm

Na odwrocie stempel autorski. Zimowy pejzaż tatrzański autorstwa Lecha Zielaskowskiego, fotografa, członka Stowarzyszenia Filmowców Polskich. Fotografiał zawodowo od 1955 r., współpracując z licznymi agencjami, wydawnictwami, a także PLL LOT. Jako fotograf lotniczy spędził w powietrzu ponad 200 godzin. Stan dobry. Rzadkie – prace artysty nie pojawiają się na rynku antykwarecznym.

(patrz ilustracja)

FOTOGRAFIE FILMOWE

- 449. „Przeor Kordecki – obrońca Częstochowy”.** Reż. Edward Puchalski. 1934 r. Zespół 9 fotografii. 600,-

Fotografie czarno-białe, śr. o wym. 19,0 x 25,0 cm. Na odwrocie stemple: „Sp. Akc. Rymofilm Warszawa” (producenta filmu) oraz numery. Film poświęcony obronie Częstochowy podczas potopu szwedzkiego, nakręcony został według scenariusza i w reżyserii Edwarda Puchalskiego, jednego z pionierów polskiej kinematografii. W tytułowej roli wystąpił Karol Adwentowicz, w roli Jana Kazimierza Józef Śliwicki. Na negatywach numery, drobne uszkodzenia krawędzi, zabrudzenia na odwrocie. *(patrz ilustracja)*

- 450. „Dziewczyna szuka miłości”.** Reż. Romuald Gantkowski. 1937 r. Fotografia. 120,-

Fotografia czarno-biała o wym. 22,5 x 27,5 cm; poniżej nadrukowane informacje o filmie. Melodramat według scenariusza Ferdynanda Goetla, Wacława Sieroszewskiego, Antoniego Cwojdzińskiego i Tadeusza Królikiewicza o wielkiej miłości konstruktora lotniczego (w tej roli popularny amant Mieczysław Cybulski) oraz córki brazylijsko – polskiego przemysłowca (piękna Tamara Wiszniewska). W filmie znalazło się m.in. wiele sekwencji lotniczych z udziałem samolotu akrobacyjnego RWD-10. Na negatywie numer, uszkodzenia krawędzi, drobne zabrudzenia na odwrocie. *(patrz tablica XXX)*

- 451. „Trzy starty”.** Reż. Ewa i Czesław Petelscy, Stanisław Lenartowicz. 1955 r. Zespół 5 fotografii. 180,-

Fotografie czarno-białe, 3 sztuki śr. o wym. 18,0 x 13,0 cm; 2 sztuki śr. o wym. 18,0 x 24,0 cm; poniżej nadruk z tytułem filmu. Trzy nowele o tematyce sportowej, ukazujące problemy młodej pływaczki, boksera i kolarza. Autorzy scenariusza: Leopold Tyrmand, Antoni Bohdziewicz oraz reżyserzy. W obsadzie m.in. Zbigniew Cybulski (w roli kolarza), Bogumił Kobiela, Jerzy Antczak, Katarzyna Łaniewska. Stan dobry.

- 452. „Koniec nocy”.** Reż. Julian Dziedzina, Paweł Komorowski, Walentyna Uszycka. 1957 r. Zespół 5 fotografii. 250,-

Fotografie czarno-białe; różne wym. (od 12,5 x 17,0 do 17,5 x 23,5 cm). Film będący pracą dyplomową studentów Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej w Łodzi, według scenariusza m. in. **Marka Hłaski**, przy współpracy reżyserskiej m. in. **Romana Polańskiego**. Utrzymany w duchu włoskiego neorealizmu, ukazywał losy ówczesnej, zagubionej młodzieży. W rolach głównych wystąpili: Zbigniew Cybulski, Ryszard Filipiński, Adam Fiut. Na odwrocie dwóch fotografii stemple Krzysztofa Romanowskiego. Stan dobry. *(patrz ilustracja)*

- 453. „Stadion”.** Reż. Stanisław Jędryka. 1958 r. Zespół 5 fotografii. 180,-

Fotografie czarno-białe, śr. o wym. 18,0 x 13,0 cm; poniżej nadruk z tytułem filmu. Kadry z eksperymentalnego filmu krótkometrażowego, ze zdjęciami Mieczysława Jahody, z udziałem Ligii



449. Przeor Kordecki. Reż. E. Puchalski. 1934.



452. Koniec nocy. Reż. J. Dziedzina. 1957.



456. *Krzyżacy*. Reż. A. Ford. 1960.

Borowczyk (aktorki, żony i muzy Waleriana Borowczyka) oraz Rajmunda Jarosza (aktora Piwnicy pod Baranami i Teatru Starego w Krakowie). Na zdjęciach m.in. nowo otwarty ówczesnie Stadion Dziesięciolecia oraz rzeźby Aliny Szapocznikow (po jej głośnej wystawie w Zachęcie w 1957 r.). Stan dobry.

- 454. „Ósmy dzień tygodnia”.** Reż. Aleksander Ford. 1958 r. Zespół 5 fotografii. 300,-

Fotografie czarno-białe, śr. o wym. 17,5 x 12,0 cm. Film według scenariusza Marki Hłaski (wg własnego opowiadania z 1954 r.) oraz reżysera, Aleksandra Forda, z udziałem Zbigniewa Cybulskiego i Sonii Ziemann (w latach 1961-1965 żony Hłaski). Film miał swoją premierę dopiero w 1983 r. Stan dobry.

(patrz tablica XXX)

- 455. „Pociąg”.** Reż. Jerzy Kawalerowicz. 1959 r. Zespół 2 fotografii. 150,-

Fotografie czarno-białe, śr. o wym. 25,5 x 20,0 cm. Kadry ze słynnego dramatu psychologicznego, z wielkimi rolami Lucyny Winnickiej i Leona Niemczyka, muzyką Andrzeja Trzaskowskiego i zdjęciami Jana Łaskowskiego. Stan dobry.

- 456. „Krzyżacy”.** Reż. Aleksander Ford. 1960 r. Zespół 10 fotografii. 400,-

Fotografie czarno-białe, 4 sztuki śr. o wym. 18,0 x 13,0 cm; 5 sztuk śr. o wym. 23,0 x 30,0 cm; 1 sztuka o wym. 24,0 x 16,0 cm. Na odwrocie 9 stemple „Filmu Polskiego” z informacjami o twórcach obrazu. Zdjęcia z najbardziej kasowego filmu polskiego, z głównymi bohaterami: Zbyszkim z Bogdańca (Mieczysław Kalenik), Danusią (Grażyna Staniszevska), Jagienką (Urszula Modrzyńska), Jurandem ze Spychowa (Andrzej Szalawski). Na odwrocie części zdjęć wpisy własnościowe i opisy (w tym edytorskie z czasopisma „Kino”). Stan dobry.

(patrz ilustracja)



459. *Pan Wołodyjowski*. Reż. J. Hoffman. 1968.

457. **„Zaduszki”**. Reż. Tadeusz Konwicki. 1961 r. Zespół 8 fotografii. 360,-

Fotografie czarno-białe, śr. o wym. 24,0 x 30,0 cm. Na odwrocie 7 naklejone kartki z opisem maszynowym w języku angielskim, z informacjami o twórcach. Dramat psychologiczny według scenariusza reżysera, ze zdjęciami Kurta Webera. W rolach głównych wystąpili Ewa Krzyżewska i Edmund Fetting, a także Beata Tyszkiewicz, Elżbieta Czyżewska i inni. Drobne uszkodzenia krawędzi, poza tym stan dobry.

458. **„Rękopis znaleziony w Saragossie”**. Reż. Wojciech Jerzy Has. 1964 r. Zespół 3 fotografii. 200,-

Fotografie czarno-białe; śr. o wym. 13,0 x 18,0 cm. Na odwrocie jednej fotografii stempele „Filmu Polskiego” z podstawowymi informacjami o twórcach filmu, na pozostałych stemple autorskie **Tadeusza Kubiaka** (1930-2004), fotoreportera, jednego ze współzałożycieli tygodnika „Ekran”. Na jednej fotografii reżyser filmu udzielający wskazówek Cybulskiemu. „Rękopis znaleziony w Saragossie”, nakręcony według oświeceniowej powieści Jana Potockiego, uznawany jest za jedno z największych osiągnięć kinematografii europejskiej. Muzykę skomponował Krzysztof Penderecki, kostiumy i scenografię zaprojektował Jerzy Skarżyński. W roli głównej Zbigniew Cybulski, a obok niego Iga Cembrzyńska, Elżbieta Czyżewska, Gustaw Holoubek i Bogumił Kobiela. Stan dobry.
(patrz tablica XXXI)

459. **„Pan Wołodyjowski”**. Reż. Jerzy Hoffman. 1968 r. Zespół 10 fotografii. 400,-

Fotografie czarno-białe, śr. o wym. 18,0 x 13,0 cm. Na odwrocie 9 stemple „Filmu Polskiego” z informacjami o twórcach obrazu; na odwrocie jednego zdjęcia stemple **Jerzego Troszczyńskiego** (1932-1977), autora wielu reportaży z planów filmowych, zamieszczanych w prasie lat 60. i 70. oraz notatki edytorskie z czasopisma „Kino”. Na fotografiach główni bohaterowie: Magdalena Zawadzka jako Basia Wołodyjowska, Tadeusz Łomnicki jako Michał Wołodyjowski, Daniel Olbrychski jako Azja Tuhajbejowicz, a także Marek Perepeczko, Mieczysław Pawlikowski, Irena Karel. Stan dobry.
(patrz ilustracja)



460. Przekładaniec. Reż. A. Wajda. 1968.

- 460. „Przekładaniec”.** Reż. Andrzej Wajda. 1968 r. Zespół 2 fotografii. 100,-

Fotografie czarno-białe; śr. o wym. 18,0 x 13,0 cm; poniżej nadruk z tytułem filmu. Krótkometrażowa komedia science-fiction, rozgrywająca się w roku 2000 – pilot rajdowy (**Bogumił Kobiela**) po wielu wypadkach przechodzi tak liczne przeszczepy, że traci swoją osobowość. Film nakręcony według opowiadania Stanisława Lema, ze zdjęciami Wiesława Zdorta, kostiumami Barbary Hoff, muzyką Andrzeja Markowskiego, z udziałem: Jerzego Zelnika, Anny Prucnal, Tadeusza Plucińskiego, Marka Kobieli (brata Bogumiła), Witolda Dederko. Stan dobry.
(patrz ilustracja)

- 461. [Cybulski Zbigniew].** Zespół 4 fotografii. Lata 50.-60. XX w. 400,-

Fotografie czarno-białe; śr. o wym. 24,0 x 18,0 cm. Na odwrocie dwóch zdjęć stemple autorskie **Tadeusza Kubiaka** (1930-2004), fotoreportera, jednego ze współzałożycieli tygodnika „Ekran”. Na odwrocie jednej fotografii stempel autorski **Jerzego Neugebauera** (ur. 1930), cenionego portrecisty i fotografa teatralnego, związanego z Łodzią, współpracującego m.in. z K. Dejmkim oraz Jerzym Kosińskim. Stan dobry.

- 462. [Jędrusik Kalina].** Zespół 11 fotografii. 1966-1968 r. 500,-

Fotografie czarno-białe; śr. o wym. 13,0 x 18,0 cm. Zdjęcia z filmów z udziałem Kaliny Jędrusik: **1.** „Le-karstwo na miłość” (1966 r.) – reż. Jan Batory (5 fotografii); **2.** „Odwiedziny o zmierzchu” (1966 r.) – reż. Jan Rybkowski (1 fotografia); **3.** „Gdzie jest trzeci król” (1966 r.) – reż. Ryszard Ber (2 fotografie); **4.** „Molo” (1968 r.) – reż. Wojciech Solarz (2 fotografie); **5.** „Lalka” (1968 r.) – reż. Wojciech Jerzy Has (1 fotografia). Na odwrocie ośmiu fotografii stemple „Filmu Polskiego” z informacjami w języku angielskim o twórcach filmu. Na odwrocie jednej stempel autorski **Romana Sumika** (1933-1994), w latach 60. głównego fotoreportera tygodnika „Film”; na odwrocie dwóch stemple **Jerzego Troszczyńskiego** (1932-1977), autora wielu reportaży z planów filmowych, zamieszczanych w prasie lat 60. i 70. Fotografie częściowo opisane na odwrocie maszynowo, ołówkiem i długopisem. Stan dobry.
(patrz tablica XXXI)

- 463. [Kobiela Bogumił].** Zespół 6 fotografii. 1963 r. 400,-

Fotografie czarno-białe; śr. o wym. 25,0 x 31,0 cm. Fotografie z komedii kryminalnej „Kryptonim Nektar” w reżyserii Leona Jeannota, według scenariusza Edmunda Niziurskiego i reżysera, z muzyką



468. Brigitte Bardot. Fotografie. 1957-1967.



469. Marilyn Monroe. Fotografie. 1959.

Wojciecha Kilara. Role główne w filmie grali: Bogumił Kobiela (jako dziennikarz „Echa Warszawy”), Bożena Kurowska (militantka) oraz Jacek Fedorowicz, Janusz Kłosiński. Na odwrocie stemple „Filmu Polskiego” z informacjami o twórcach obrazu, wpisy własnościowe. Stan dobry.
(patrz tablica XXXI)

464. [Krafftówna Barbara]. Zespół 8 fotografii. 1960-1971 r. 300,-

Fotografie czarno-białe; śr. o wym. 13,0 x 18,0 cm. Zdjęcia z filmów z udziałem Barbary Krafftówny: 1. „Nikt nie woła” (1960 r.) – reż. K. Kutz (1 fotografia); 2. „Jak być kochaną” (1962 r.) – reż. Wojciech Jerzy Has (3 fotografie); 3. „Don Gabriel” (1966 r.) – reż. Ewa i Czesław Petelscy (1 fotografia); 4. „Cierpkie głogi” (1966 r.) – reż. Janusz Weychert (2 fotografie); 5. „Kłopotliwy gość” (1971 r.) – reż. Jerzy Ziarnik (1 fotografia). Na odwrocie pięciu fotografii stemple „Filmu Polskiego” z informacjami w języku angielskim o twórcach filmu. Na odwrocie jednej stempel autorski Romana Sumika (1933-1994), w latach 60. głównego fotoreportera tygodnika „Film”. Stan dobry.

465. [Kwiatkowska-Lass Barbara]. Dwie fotografie. 1960 r. 120,-

Fotografie czarno-białe; śr. o wym. 13,0 x 18,0 cm. Zdjęcia ukazują Barbarę Kwiatkowską-Lass (1940-1995), aktorkę (znaną m.in. z filmów „Ewa chce spać” oraz „Zezowate szczęście”), pierwszą żonę Romana Polańskiego, podczas festiwalu w Cannes w 1960 r. (gdzie film „Zezowate szczęście” był nominowany do Złotej Palmy). Na jednym ze zdjęć Kwiatkowska-Lass pozuje z aktorami filmu francuskiego „Nie ma pogrzebów w niedzielę”; na drugim z Andrzejem Munkiem oraz aktorem rosyjskim Aleksym Batałowem (popularnym dzięki roli w filmie „Lecą żurawie”). Na odwrocie stemple fotografów francuskich. Stan dobry.
(patrz tablica XXXI)

466. [Maklakiewicz Zdzisław]. Zespół 6 fotografii. 1962-1969 r. 400,-

Fotografie czarno-białe; śr. o wym. 13,0 x 18,0 cm. Zdjęcia z filmów z udziałem Zdzisława Maklakiewicza (1927-1977), aktora filmowego i teatralnego: 1. „Jak być kochaną” (1962 r.) – reż. Wojciech Has (2 fotografie); 2. „Rachunek sumienia” (1964 r.) – reż. Julian Dziedzina (1 fotografia); 3. „Długa noc” (1967 r., premiera 1989 r.) – reż. Janusz Nasfeter (1 fotografia); 4. „Dancing w kwaterze Hitlera” (1968 r.) – reż. Jan Batory (1 fotografia); 5. „Czerwone i złote” (1969 r.) – reż. Stanisław Lenartowicz (1 fotografia). Na odwrocie 3 zdjęć stemple Filmu Polskiego. Stan dobry.

467. [Gwiazdy polskiego kina]. Zespół 7 fotografii. Fot. Z. Nasierowska. 600,-

Fotografie czarno-białe; śr. o wym. 13,0 x 18,0 cm. Portrety najpopularniejszych polskich aktorek lat 60., w obiektywie Zofii Nasierowskiej (1938-2011) – na odwrocie sześciu fotografii stemple autorskie. Zdjęcia ukazują Marię Wachowiak (na odwrocie fotografii notatki edytorskie z czasopisma „Film” z 1964 r.); Ewę Krzyżewską; Elżbietę Czyżewską; Jolantę Umecką, Krystynę Stypułkowską oraz Polę Rakę (na odwrocie jednej fotografii notatki edytorskie z czasopisma „Film” oraz stempel „Filmu Polskiego” z informacjami o filmie „Ich dzień powszedni”). Stan dobry.

468. [Bardot Brigitte]. Zespół 3 fotografii. 1957-1967 r. 240,-

Fotografie czarno-białe; śr. o wym. 22,0 x 30,0 cm. Zdjęcia z filmów z udziałem wielkiej gwiazdy światowego kina – Brigitte Bardot: 1. „Paryżanka” (1957 r.) – reż. Michel Boisrond; 2. „Prawda” (1960 r.) – reż. Henri Georges Clouzot (pierwsza poważna, przez wielu krytyków uważana za najlepszą rolę aktorki; film nominowany do Oscara jako najlepszy obraz zagraniczny); 3. „Dwa tygodnie we wrześniu” (1967 r.) – reż. Serge Bourguignon. Na odwrocie notatki edytorskie z czasopisma „Film” oraz opisy ołówkiem, długopisem i maszynowe. Drobne uszkodzenia krawędzi, poza tym stan dobry.
(patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

469. [Monroe Marylin]. Zespół 5 fotografii. 1959 r. 600,-

Fotografie czarno-białe; śr. o wym. 23,5 x 19,0 cm. Zdjęcia z jednego z najsłynniejszych filmów gwiazdy – komedii muzycznej „Pół żartem, pół serio” w reżyserii i według scenariusza Billy Wildera. W rolach głównych obok Monroe zagrali Jack Lemmon i Tony Curtis; za rolę Sugar Kane aktorka otrzymała nagrodę Złotego Globu. Na 4 zdjęciach numery (na negatywie), na odwrocie 1 fotografii notatki edytorskie. Stan dobry.
(patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

PAMIĄTKI HISTORYCZNE I PATRIOTYCZNE

470. [Portret szlachcica] – Miniatura portretowa. Ostatnia ćwierć XVIII w. 1800,-

Miniatura (akwarela, gwasz na kości); owal 3,5 x 3,0 cm

Popiersie nieznanego szlachcica – typowego polskiego XVIII w. sarmaty, z podgoloną głową, w mundurze wojewódzkim (odsłoniętym stroju szlachty polskiej, noszonym w latach 1776-1795 podczas zjazdów sejmowych i sejmikowych), z Gwiazdą Orderu św. Stanisława (ustanowionym przez króla Stanisława Augusta Poniatowskiego w 1765 r.). Miniatura w prostej, owalnej ramce z uszkiem do zawieszenia. Stan dobry, drobne otarcia oprawy.

(Patrz tablica XIV)

471. [Kazimierz Tyszkiewicz] – Miniatura portretowa. XIX w. 2000,-

Akwarela, gwasz na kości; owal 5,5 x 4,3 cm, oprawa z epoki (drewno)

Dobrej klasy miniatura portretowa, ukazująca młodego mężczyznę, w stylu lat 20.-30. XIX w. Na odwrocie kości naklejony papier z opisem z epoki: „Hr. Tyszkiewicz Kazimierz”. Stan warstwy malarskiej bardzo dobry, oprawa w stanie dobrym.

(Patrz tablica XIV)

472. [Medalik] – Medalik z wizerunkiem Matki Boskiej Częstochowskiej. J. Bitschan. Po 1830 r. 500,-

Srebro (próby 12); owal 1,8 x 1,4 cm, z uszkiem do zawieszenia.

Otwierany medalik (do zawieszenia na szyi), z wizerunkiem Matki Boskiej Częstochowskiej na awersie. Na rewersie przedstawienie Matki Boskiej Niepokalanie Poczętej, dokoła napis oraz data „1830” (nawiązanie do objawienia św. Katarzyny Labouré z 1830 r., według którego zaczęły powstawać uznawane za cudowne medaliki). Obok wizerunku MB Częstochowskiej znak próby srebra „12” (stosowany w zaborze rosyjskim do 1851 r.); poniżej sygnatura wytwórcy: „J. Bitschan”. Jan Bitschan (1802-1872) od 1828 r. prowadził w Warszawie przy ul. Długiej zakład medalierski (istniejący do 1939 r.), gdzie wytwarzał głównie medaliki religijne i okolicznościowe oraz zajmował się handlem dewocjonaliami. Wewnątrz medalika, po stronie lewej krzyżyk (na tle wyłożonym aksamitem). Miejscami przetarcia i zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie – wczesny wyrób znanej warszawskiej firmy.**

(patrz ilustracja na stronie następnej)

473. [Biżuteria patriotyczna] – Krzyżyk. Polska, II poł. XIX w. 300,-

Drewno, mosiądz; 6,5 x 3,0 cm

Drewniany krzyżyk ujęty w metalowe obramienie, z nałożonymi 5 guzami – jako symbol pięciu poległych. Stan dobry.

(patrz ilustracja na stronie następnej)

474. [Biżuteria patriotyczna] – Bransoleta. II poł. XIX w. 800,-

Czarna emalia, perelki, srebro; średnica 6,5 x 5,5 (owal), szerokość 2,0 cm.



472. Medalik. J. Bitschan. Warszawa, po 1830.



473. Krzyżyk. II poł. XIX w.

Bransoletka w formie dwóch półkoli połączonych zawiasem i zameczkiem w formie zatrzasku. Od wewnątrz srebrna, od zewnątrz czarna emalia dekorowana motywem kwiatów. Znaki złotnika na zamczku i na stronie wewnętrznej bransolety (stosowane w zaborze austriackim). Tego typu biżuteria, popularna w całej Europie w II połowie XIX w., noszona była jako znak żałoby, na ziemiach polskich także jako wyraz żalu za straconą ojczyzną. Drobne otarcia emalii, perełki uzupełniane, poza tym stan dobry.

Lit.: G. Kieniewiczowa, *Pamiętki powstań narodowych*, Warszawa 1988, s. 117, poz. 262.
(patrz ilustracja)

475. [Powstanie styczniowe] – Tłok pieczętny do tuszu Rządu Narodowego. Polska, 1863 r. 4800,-

Mosiądz, drewno toczone; długość 8,4 cm, średnica pola tłoka 3,0 cm

Pośrodku pola trójdzielna tarcza z herbami Polski (Orzeł), Litwy (Pogoń) i Rusi (Archanioł Michał) pod koroną Jagiellonów. Dookoła napis: „Rząd Narodowy Organizator Wojew. Lubelskiego”. Tłok pieczętny naczelnika wojskowego województwa lubelskiego w powstaniu styczniowym, zwanego z racji budowania struktur – organizatorem. Tłoki pieczętny z okresu powstania styczniowego są niedostępne na rynku antykwarycznym z powodu ich niszczenia oraz zgromadzenia ocalałych egzemplarzy w zbiorach muzealnych. Otarcia uchwytu, poza tym stan dobry. **Wielka rzadkość.**

(Patrz tablica XIV)

476. [Dyktator powstania 1863] – Stempel z Orłem i Pogonią do odbijania na dokumentach wydawanych przez dyktatora powstania gen. Mariana Langiewicza. Polska, 1863 r. 3600,-

Brąz; prostopadłościan 2,3 x 2,1 x 2,2 cm

Tłok z herbem Polski i Litwy pod koroną królewską otwartą (bez herbu Rusi) używany na dokumentach powstańczych wydawanych przez generała Mariana Langiewicza. Pieczęć samego dyktatora z jego imieniem i nazwiskiem również nie posiadała popularnego później w heraldyce powstańczej św. Michała Archanioła, patrona Rusi. Identyczny herb został wyciśnięty na przepustce wydanej przez Główną Kwaterę Dyktatora z marca 1863 reprodukowanej w książce „Powstanie styczniowe”, Warszawa 2013, s.65. Stan dobry. **Bardzo rzadkie.**

(Patrz tablica XIV)

477. [Powstanie styczniowe] – Medal „Towarzysz Broni 1863/64”. A. Schindler. XIX w. 2500,-

Metal (srebro?); średnica 3,4 cm; z uszkiem do zawieszenia.



474. Bransoleta. II poł. XIX w.



478. Tabakiera. II poł. XIX w.

Awers: tarcza herbowa z Orłem, dookoła panoplia (sztandary, szyszak, armaty i kule). Rewers: napis „Towarzysz Broni 1863/64” otoczony wieńcem laurowym i dębowym. Medal sygnowany na awersie: „A. Schindler Lwów”. Wg E. Czapskiego jego noszenie było zakazane przez policję. Zabrudzenia, ślady patyny.

Lit: Katalog E. Czapskiego, t. IV, poz. 9994 (tam datowanie 1864); J. Strzałkowski, Słownik medalierów, s. 105, (datowanie na 1864)

(Patrz tablica XIV)

478. [Powstanie styczniowe] – Tabakiera. Polska, II poł. XIX w. 1000,-

Drewno, skóra, mosiądz srebrzony, srebro; 4,0 x 11,8 x 5,8 cm

Tabakiera w formie spłaszczonego walca (zapewne ze zwiniętego płata lubu), z wciskany wieczykiem. Krawędzie ujęte taśmą mosiężną, srebrzoną. Na wieczku srebrna nakładka z dwupolową tarczą z herbami Polski i Litwy. Drobne przetarcia, stan dobry. (patrz ilustracja)

479. [Kniaziewiczowie] – Tłok pieczętny z herbem własnym generała Karola Kniaziewicza. Rosja, 1 ćw. XIX w. 3000,-

Stal, mosiądz, drewno toczone; długość 8,2 cm, pole tłoka 1,5 x 2,8 cm

Pieczęć do laku z herbem własnym (para półksiężyców, gwiazda i krzyż kawalerski) rodziny Kniaziewiczów, osiadłej na terenie W. Ks. Litewskiego, z przywieszonymi czterema orderami (m.in. Virtuti Militari, Krzyż św. Włodzimierza z mieczami) i medalem. Tłok pieczętny mógł należeć do generała Karola Kniaziewicz (1762-1842), dowódcy 1 Legii Legionów Polskich we Włoszech, twórcy Legii Nadunajskiej. W 1801 r. Kniaziewicz opuścił wojsko i zaczął gospodarować w swych majątkach na Litwie, wówczas należącej do Rosji. W 1807 r. car Aleksander osobiście proponował mu tworzenie armii polskiej u boku Rosji. W 1812 r. wstąpił ponownie do wojska i walczył pod Smoleńskiem i Berezyną. W 1813 r. opuścił służbę u Napoleona. W 1814 r. został powołany przez cara do organizacji armii Królestwa Polskiego, ale po kłótni z w. ks. Konstantym po kilku miesiącach zrezygnował i wyjechał do Paryża. Ciekawostką jest rosyjski wojskowy order św. Włodzimierza z mieczami, o którym milczą biografie (Kniaziewicz osobiście spotykał się z carem i wtedy mógł być odznaczony.) Z nielicznej rodziny Kniaziewiczów w 1 poł. XIX w. tylko Karol był wojskowym. Pieczęć ma cechy typowe dla tego typu wyrobów rosyjskich i mogła powstać podczas zamieszkiwania Kniaziewicza na Litwie i być zamówiona w niedalekim Petersburgu. Stan dobry.

(patrz ilustracja na stronie następnej)

480. [Hrabiowie Plater-Zyberk] – Tłok pieczętny z herbem własnym inflancko-litewskiej rodziny hrabiów Plater-Zyberk. Polska, XIX w. 2800,-

Brąz złocony, kość; długość 9,2 cm, pole pieczętna 2,2 x 1,8 cm (owal)



481. Tłok pieczętny z herbem de la Grange. II poł. XIX w.



480. Hrabiowie Plater-Zyberk. XIX w.



479. Gen. Karol Kniaziewicz. XIX w.

Platerowie to rodzina osiadła na Litwie, wydała wielu wojewodów, kasztelanów, działaczy politycznych, uczonych i Emilię Plater – powstańca. Herb Platerów połączony z małą tarczą z kołem Sybergów powstał w 1803 r. z okazji mariażu Michała Broel-Platera z ostatnią z rodu Izabelą baronówną Syberg (Zyberk). Od tej pory ich potomkowie nazywają się hrabiowie Plater-Zyberk. Stan dobry.
(patrz ilustracja)

- 481. [Ród de la Grange]** – Tłok pieczętny do laku z herbem de la Grange, rodziny królowej Marii Sobieskiej. Francja, II poł. XIX w. 3000,-

Brąz odlewany, cyzelowany, srebrzony i złocony; długość 26,0 cm, pole tłoka 1,3 x 1,3 cm
Tłok pieczętny z herbem przedstawiającym trzy kozy – rodu de la Grange, przybyłego do Polski w 1645 r. dzięki Ludwice Marii Gonzadze, która po poślubieniu Władysława IV Wazy sprowadziła swą ochmistrzynię markizę Franciszkę de la Grange d'Arquien do Warszawy. Córka markizy – Maria została żoną Jana Sobiepana Zamoyskiego, a następnie Jana Sobieskiego, późniejszego króla. Brat królowej Marii – Anna (tak!) Ludwik de la Grange wstąpił w 1670 r. do armii koronnej i brał udział w bitwie pod Chocimiem i pod Wiedniem. Otrzymał indygenat czyli polskie szlachectwo w 1690 r. Jego



482. Tabakierka. XIX w.



483. Kluczyk. 1804-1815.

potomek Hipolit Ignacy, syn Walentego de la Grange, legitymował się ze szlachectwa w I poł. XIX w. w Królestwie Polskim. Ostatnim znanym przedstawicielem rodu był Franciszek Teodor, zmarły w 1909 r. w Grudziądzu. Wg herbarzy rodzina używała jako de la Grange – trzech kóz lub jelonków, a jako markizowie d'Arquien parę jeleni trzymających lilie. Nieprzypadkowa jest też dekoracja pieczęci – postać króla Franciszka Wależjusza, dziadka króla Polski Henryka Wależego. Potomek francuskiego rodu de la Grange wybrał postać francuskiego króla, pod którym służyli jego przodkowie. Król jest przedstawiony w zbroi i ze sztandarem z napisem: „Tout est perdu fors l'honneur” (wszystko stracone poza honorem), słowami wypowiedzianymi w czasie bitwy pod Pawią w 1525 r. Zwraca uwagę wysoki poziom wykonania obiektu, precyzyjnie ręcznie wyczelowane w brązie detale zbroi i twarzy. Stan bardzo dobry. (patrz ilustracja)

482. Tabakierka z portretem cesarza Francuzów Napoleona. XIX w. 700,-

Drewno; średnica 8,5 cm, wysokość 1,5 cm

Na wieczku płaskorzeźbiona dekoracja, ukazująca cesarza Napoleona, stojącego na tle panopliów (sztandary, lufy armatnie i kule, beczki z prochem, postument z orłem cesarskim). Część dolna zdobiona motywami geometrycznymi. Wewnątrz wkładka i obręcz szylkretowe. Moda na zażywanie tabaki trwała przede wszystkim w XVIII i w I połowie XIX w. W I połowie XIX w. popularne stały się puzderka z przedstawieniami nawiązującymi do aktualnych wydarzeń, m.in. wojen napoleońskich, a potem powstania listopadowego. Drobne przetarcia i pęknięcia, poza tym stan dobry.

(patrz ilustracja)

483. [Kluczyk do zegarka] – Kluczyk do zegarka kieszonkowego z orłem z okresu cesarstwa francuskiego. Francja, 1804-1815 r. 1400,-

Srebro złożone, karneol; długość 6,0 cm

Luksusowy wyrób. Rzadki rodzaj kluczyka do zegarka w formie ozdobnej, zamontowany łańcuszek do zawieszenia na dewizce jako brelok. Stan dobry.

(patrz ilustracja)

484. Kubek z Orłem polskim. Zakład Karola Filipa Malcza, lata 30. XIX w. 1200,-

Srebro próby 12, wewnątrz złożone; wys. 5,0 cm, średnica 4,3 cm

Srebrny kubeczek z grawerowaną patriotyczną dekoracją – złożonym Orłem w koronie, w kształcie zbliżonym do formy obowiązującej w Królestwie Polskim. Takiego typu dekoracja stosowana była na wielu przedmiotach o charakterze patriotycznym, przez całą II połowę XIX w., aż po I wojnę światową. Na spodzie próba srebra „12” oraz znak warsztatu złotniczego „Malcz” – Karola Filipa Malcza (1797-1867), znakomitego warszawskiego złotnika. Stan dobry.
(patrz ilustracja)

485. Pudełko na cygara z wizerunkiem Orła. Ok. 1910 r. 2800,-

Srebro (próby 800), drewno; 23,0 x 13,0 x 6,0 cm
Kasetka srebrna (wewnątrz złożona) z wkładem drewnianym, wsparta na czterech łwach, z bokami zdobionymi ażurem (wici roślinne). Na wieku grawerowany Orzeł oraz monogram wiązany „DVB”. Na spodzie znaki złotnicze: stosowana w zaborze pruskim od 1888 r. próba 800 oraz inicjał złotnika (Niemcy, Hanau, firma Neresheimer). Stan dobry.
(patrz ilustracja)

486. Szklanka z herbem Rzeczypospolitej. II poł. XIX w. 500,-

Szkoło bezbarwne, malowane ręcznie, złożone; wys. 8,0 cm, śr. 6,3 cm
Szklanka z malowaną naszkliwnie dekoracją. W centrum herb Rzeczypospolitej z Orłem i Pogonią oraz herb Wettynów, okolony labrami i zwieńczony hełmem rycerskim, koroną oraz Orłem w klejnocie. Po bokach data „1731” oraz napis: „F.A.R./P.E.S.” („Fryderyk August Rex Poloniae Elector Saxoniae”). Po stronie przeciwnej malowany w owalu portret. Szklanka nie sygnowana, w typie wyrobów manufaktury Fritza Heckerta, działającej od 1866 r. w Piechowicach na Śląsku. W wytwórni tej wykonywano kopie starych szkieł (stąd przedmioty wykonywano techniką charakterystyczną dla XVIII w.) oraz puchary z herbami szlachty polskiej i śląskiej, często w stylach historyzujących. Przetarcia złocenia, poza tym stan dobry.
(patrz ilustracja)

487. Szklanka z herbem Rzeczypospolitej. II poł. XIX w. 500,-

Szkoło bezbarwne, malowane ręcznie, złożone; wys. 11,0 cm, śr. 6,5 cm
Szklanka z malowaną naszkliwnie dekoracją. W centrum herb Rzeczypospolitej z czasów saskich (z Orłem, Pogonią oraz herbem Wettynów), okolony labrami i zwieńczony hełmem rycerskim, koroną oraz Orłem w klejnocie. Po bokach data „1731” oraz napis: „F.A.R./P.E.S.” (Fryderyk August Rex Poloniae Elector Saxoniae). Po stronie przeciwnej delikatna dekoracja. Szklanka nie sygnowana, w typie wyrobów manufaktury Fritza Heckerta, działającej od 1866 r. w Piechowicach na Śląsku (patrz poz. poprzednia). Przetarcia złocenia, poza tym stan dobry.

488. Latarka spirytusowa. Warszawa, 1864 r. 3500,-

Srebro (próby 750), mosiądz srebrzony, szkło; średnica 7,0 cm, wysokość całkowita ok. 8,8 cm, łańcuszek 11,0 cm
Latarka ręczna, spirytusowa, w formie spłaszczonej kuli. U góry wysuwany kominek, z ażurowymi napisami: „J. Barchan Warszawa” oraz „N.2191B/1864”. W części górnej łańcuszek do zawieszenia, z tyłu uchwyt do zamocowania latarki przy pasku oraz do trzymania w ręce. Wewnątrz wyjmowany pojemniczek na spirytus oraz miniaturowe akcesoria: pęsetka i przetyczka. Wewnątrz latarki liczne znaki probiercze angielskie, z próbą „750” oraz inicjałem złotnika „JR” (warsztat złotniczy Johna Robertsona). Angielski wyrób – być może futerał na zegarek kieszonkowy – dostosowany w Warszawie do indywidualnego zamówienia jej mieszkańca – Józefa (Joszki) Barchana, w latach 60.-70. XIX w. właściciela kamienicy przy ul. Muranowskiej 3 (nr hipoteczny 2191 B), pochowanego na cmentarzu żydowskim przy ul. Okopowej w Warszawie. Ślady patyny, stan dobry. **Interesujące varsavianum. Rzadkie.**
(patrz ilustracja)

489. [Żeton Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej] – Żeton pamiątkowy dla polskich pracowników Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej. Polska, 1905 r. 2000,-

Srebro złożone, niebieska emalia; 4,0 x 2,4 cm
Żeton obustronny z napisem: „Jednością silni” oraz „D.Ż.W.W.” oraz datą „15 VII 1905”, okolonymi skrzydłami, motywem koła maszyny parowej, szynami oraz krzyżem i wschodzącym słońcem. Typowy



485. Pudełko na cygara. 1910.



488. Latarka spirytusowa. 1864.



484. K. F. Malcz. Kubek. XIX w.



486. Szklanka z herbem Rzeczypospolitej.

w Rosji ozdobny żeton do noszenia jako brelok na dewizce do zegarka. Wykonany z okazji wprowadzenia języka polskiego oraz ulg dla pracowników na terenie tzw. „Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej” (stąd dewiza „Jednością Silni” oraz motyw krzyża i wschodzącego słońca). Stan bardzo dobry.

(Patrz tablica XIV)

490. Odznaka Dywizjonu Huzarów Śmierci oraz orzełek. Ok. 1920 r.

6000,-

Odznaka: mosiądz srebrzony, emalia czarna i biała; 3,5 x 3,5 cm. Orzełek: blacha; 6,0 x 4,0 cm.

Odznaka w biało-czarnych barwach, z trupa główką oraz datą „23 VII 1920” (powstania formacji) oraz orzełek z symbolem oddziału Dywizjonu Huzarów Śmierci. Dywizjon Jazdy Ochotniczej powstał

w Białymstoku, brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej oraz w walkach na Litwie Środkowej. Wsławił się tym, że nigdy nie poniósł porażki. Ślady patyny na Orzełku, ubytki emalii, przetarcia srebrzenia, zabrudzenia odznaki. Nakrętka „J. Wilman Lwów”.

(patrz ilustracje)

– Krzyż Virtuti Militari –

- 491. Krzyż Virtuti Militari**, lata 20. XX w., nr 340 nadany por. Mikołajowi Maciejowiczowi, 3,7 x 3,8 cm, brąz, emalia w części centralnej, zawieszka, wstążka orderowa 6,8 x 4,8 cm. 2500,-

Krzyż kawalerski zakończony na rogach ramion kulkami. Na awersie napis „Vir-tuti” (ramiona poziome) oraz „Mili-tari” (ramiona pionowe). W środku krzyża złożona okrągła tarcza okolona wieńcem laurowym w zielonej emalii z umieszczonym na niej orłem z koroną w białej emalii. Także tarcza na rewersie z napisem: „Honor i Ojczyzna” z datą „1792”. Na rewersie wybity numer „340”. Wstążka orderowa ciemnoniebieska z czarnymi paskami po bokach (późniejsza). Niewielkie ślady patyny, emalia w większości zachowana, poza tym stan dobry. Krzyż ten został nadany 26 marca 1921 r. ówczesnemu ppor. IV Dywizjonu 4 PSK Mikołajowi Maciejowiczowi (1897-1940). Otrzymał go **za bohaterski atak na Żmerynkę koło Winnicy na Ukrainie** podczas wojny polsko-bolszewickiej w dn. 26 IV 1920 r. Mikołaj Maciejowicz, rodem z Puław, był we wrześniu 1939 r. oficerem zawodowym w stopniu rotmistrza kawalerii w 10 Pułku Strzelców Konnych w Łańcucie. Aresztowany przez NKWD po 17 IX 1939 r., był więziony w Kijowie, gdzie został zamordowany wiosną 1940 r. przez NKWD. Jego nazwisko figuruje na tzw. Ukraińskiej Liście Katyńskiej. Obecnie spoczywa na Polskim Cmentarzu Wojennym w Kijowie-Bykowni. Cenna historyczna pamiątka.

(patrz ilustracja)

- 492. Przycisk na biurko** (pamiątka 6 Pułku Lotniczego we Lwowie). Ok. 1928 r. 900,-

Na prostopadłościenną podstawę zamontowane śmigło (metal; długość 19,0 cm), z grawerowanym w części lewej tekstem: **„6 Pułk Lotniczy Lwów 1925-1928”**. Po prawej przymocowany zegarek kieszonkowy (metal, cyferblat emalia; średnica 4,5 cm; na kopercie nieczytelny napis grawerowany). Poniżej śmigła naklejona odznaka lotnicza (Orzełek oraz szachownica z białą-czerwoną emalią). Podstawa: czarne szkło 9,0 x 15,0 x 1,0 cm. Pęknięcie szkła podstawy, przetarcia srebrzenia, ślady patyny i zabrudzenia.

(patrz ilustracja)

- 493. Zestaw sztućców oficerskich.** Okres międzywojenny. 2800,-

Zestaw sztućców na 6 osób – łyżki, widelce i noże, łącznie 17 sztuk (długość ok. 25,0 cm). Metal posrebrzany, na trzonkach znaki znanej warszawskiej wytwórni platerów **Józefa Frageta** (na widelcach: „Fraget – N – Galw.”; orzeł dwugłowy, stosowany od 1896 r. do 1915 r.; na łyżkach: „Fraget – MB – Plaque” oraz „BM”; na ostrzach noży: „J. Fraget Varsovie”, orzeł dwugłowy; „Gerlach” z koroną; na trzonkach noży „Fraget Wars” oraz „N”). Sztućce wyprodukowane najprawdopodobniej około 1896 r. Na trzonkach dekoracja – bity Orzełek, litery „W.P.” oraz grawerowany monogram wiązany („ASO”?). Brak 1 łyżki, stan bardzo dobry.

(patrz ilustracja)

- 494. Popielniczka z odznaką** Centrum Wyszko- lenia Kawalerii w Grudziądzu. Okres międzywojenny . 600,-

Miseczka: mosiądz; średnica 7,0 cm, wysokość 5,0 cm. Odznaka: emalia czerwona i niebieska. Bibelot na biurko w kształcie miseczki zdobionej podkową, hufnalem oraz odznaką Centrum Wyszko- lenia Kawalerii w Grudziądzu (czerwono-niebieski proporzec otulony skrzydłami przez Orła oraz mo- nogram). Centrum Wyszko- lenia Kawalerii w Grudziądzu było jedną z czołowych polskich uczelni wojskowych okresu międzywojennego, kształcą- cą w latach 1928-1939 kawalerzystów. Zabrudzenia, ślady patyny.

(patrz ilustracja)



492. 6 Pułk Lotniczy. Lwów, 1928.



491. Virtuti Militari. Lata 20. XX w.



494. Szkoła Kawalerii w Grudziądzu.



490. Huzarzy Śmierci. 1920.



493. Sztućce oficerskie.



490. Huzarzy Śmierci. 1920.



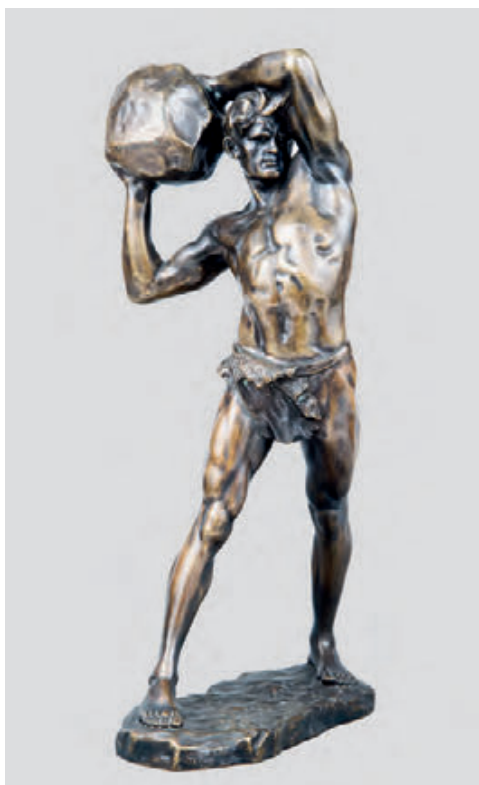
495. Medal Banku Polskiego. 1928.



496. Popiersie F. Chopina. Po 1908.



500. Pokucie. Kubek. 1908.



497. S. Czarnowski. Siłacz.

- 495. [Medal Banku Polskiego] – Medal „100-lecie Banku Polskiego w Warszawie”. J. Aumiller. 1928 r. 200,-**

Brąz; średnica 5,5 cm.

Awers: dwa popiersia portretowe profilem w prawo, dookoła napis: „Ks. Ksawery Lubecki Hr. Ludwik Jędrzejko 1828-6-V-1928”. Rewers: tablica z napisem w dziewięciu wersach („Państwo polskie powołując do życia w roku 1924 Bank Polski...”); powyżej tarcza z Orłem, poniżej data „MCMXXVIII”. Medal

sygnowany na awersie, jest dziełem Józefa Aumillera (1892-1963), rzeźbiarza i medaliera, kierownika artystycznego Mennicy Państwowej. Po wojnie został profesorem ASP w Warszawie, gdzie pełnił funkcję kierownika Zakładu Medalierstwa. Medal bity w Mennicy Warszawskiej, zachowane oryginalne pudełko pap. z Orłem i napisem: „Mennica Państwowa w Warszawie”. Stan medalu bardzo dobry, drobne otarcia pudełka.

Lit.: J. Strzałkowski, Medale polskie 1901-1944, Warszawa 1981, s. 142, poz. 609
(patrz ilustracja)

496. [Popiersie Fryderyka Chopina] – Rzeźba z fabryki „Norblin, Bracia Buch, Werner”. Warszawa, po 1908 r. 1200,-

Stop cynowy srebrzony „verit”; wysokość 11,0 cm; podstawa 14,5 x 9,0 cm (owal)

Utrzymane w stylu secesji popiersie kompozytora, poniżej napis: „Fr. Chopin”. Na podstawie sygnatura Towarzystwa Akcyjnego Fabryk Metalowych Norblin, Bracia Buch, T. Werner w Warszawie, jednej z największych fabryk wyrobów platerowanych, powstałej z połączenia w 1893 r. znanych warszawskich firm, o tradycjach sięgających początku XIX w. Około 1908 r. wprowadzono w firmie do produkcji specjalny stop cynowy o nazwie „verit” i założono oddzielną fabrykę wyrobów artystycznych z tego stopu. Firma, znana i ceniona nie tylko na ziemiach polskich, w 1896 r. otrzymała najwyższą w carskiej Rosji nagrodę – zgodę na używanie herbu państwa do znakowania wyrobów (w trójkącie „N.B.W. Verit” oraz orzeł dwugłowy). Firma od początku XX w. wprowadzała na rynek wyroby secesyjne; nie zatrudniała własnych projektantów, korzystając z wzorów znanych artystów polskich i europejskich. Ślady patyny, nieznaczne zabrudzenia i drobne uszczerbki.

(patrz ilustracja)

497. [Siłacz] – Rzeźba „Siłacz”. S. Czarnowski. 2800,-

Brąz, odlew patynowany; wysokość 45,5 cm, podstawa 25,0 x 11,0 cm

Sygnowany na podstawie: „St. Czarnowski”. Stanisław Czarnowski (1873-1919) – rzeźbiarz, uczeń W. Gersona, następnie w krakowskiej SSP, we Lwowie i Paryżu, gdzie przebywał w latach 1903-1909. Wystawiał na paryskim Salonie, w 1909 r. rzeźbę „Siłacz”, za którą otrzymał wyróżnienie, a także nagrodę honorową Akademii w Petersburgu i nagrodę w konkursie im. Kuindźego. Rzeźba „Siłacz” (inne tytuły: „Precz z drogi”, „Z drogi”) powstała w brązie w 1908 r., mierzyła 268 cm (obecnie w zbiorach Muzeum Narodowego). Rzeźba ta ekspozycyjna jest na warszawskim Starym Mieście przy ul. Brzozowej. Oferowana rzeźba stanowi redukcję rzeźby wielkoformatowej. Stan dobry.

Lit.: SAP, t. I, s. 396; Rzeźba polska od XVI do początku XX wieku, katalog zbiorów MN w Warszawie, Warszawa 1973, s. 70, poz. 207, il.

(patrz ilustracja)

498. Zestaw na biurko. XX w. 800,-

Mosiądz, drewno; zestaw na biurko złożony z trzech części: ekrytuar z podwójnym kałamarzem; suszka; uchwył do papieru. Ślady patyny, drobne uszczerbki kamienia. Brak wkładów do kałamarza.

499. [Tekę na dokumenty] – Ozdobna teka na dokumenty, skóra cielęca barwiona na kolor zielony, na licu złożona ozdobna ramka wykonana ręcznie, na tylnej okładce pojedyncza ramka, wewnątrz cztery skórzane narożniki do przytrzymywania dokumentów, wym. 30,5x21 cm. 180,-

Niewielkie naddarcie dolnej krawędzi grzbietu, drobne przetarcia na krawędziach teki, stan dobry.

500. [Pokucie] – Kubek z fabryki ceramiki „Jan Lewiński”. 1908 r. 500,-

Gлина, farby ceramiczne; wysokość 8,0 cm, średnica wylewu 6,5 cm

Pękaty kubek (bez uszka), zdobiony w typowe dla kultury huculskiej motywy – stylizowane kwiaty (w kolorze zieleni, brązu i żółci). **Sygnowany na dnie:** „Іван Левинскій Львів 1908” (cyrilicą). **Jan Lewiński** (1851-1919) był ukraińskim architektem, projektantem, uznawanym za jednego z głównych przedstawicieli ukraińskiej secesji. Od końca XIX w. prowadził fabrykę ceramiki, gdzie wytwarzano inspirowane folklorem huculskim ceramikę i rzeźby. Kres rozwojowi firmy przyniosła I wojna światowa. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

(patrz ilustracja)

HERALDYKA. NUMIZMATYKA

- 501. Borkowski Jerzy Sewer Dunin.** Genealogie żyjących utytułowanych rodów polskich. Lwów 1895. Nakł. Księgarni Seyfertha i Czajkowskiego. Czcionkami „Drukarni Polskiej”, k. [4], s. 767, 18,5 cm, opr. wyd. pł. 600,-

Kompendium genealogiczne Jerzego Sewera hr. Dunin-Borkowskiego (1856-1908), heraldyka, genealogia, polityka. Dzieło zachowuje układ genealogii europejskich – wpiętych wymieniono rody książęce, potem hrabiowskie i baronowskie, wreszcie z tytułem hrabiego papieskiego (conte). W opisie każdego rodu uwzględniono ważniejszych jego przedstawicieli z historii, pięć wstępnych pokoleń w prostej linii od żyjącej głowy rodu, wszystkich żyjących członków rodziny. Opr. wyd. brązowe pł. z tłocz. Nota własnościowa członka rodu Mielżyńskich na k. tyt. Drobne otarcia opr., poza tym stan dobry. *(Patrz ilustracja)*

- 502. Dołgoruki Piotr.** Notice sue les principales familles de la Russie. Berlin 1859. Ferdinand Schneider, k. [2], s. 143, [1], 21 cm, opr. z epoki pperg. z szyldzikiem. 300,-

Praca genealogiczna poświęcona najważniejszemu rodowi arystokratycznemu Rosji. Uwzględniono informacje o rodach wywodzących się z Rzeczypospolitej, których członkowie po rozbiorach stali się poddaniymi carów – m.in. Lubomirscy, Czartoryscy, Sapiehowie, Radziwiłłowie. Autorem był rosyjski książę Piotr Dołgoruki (1807-1868), historyk, wygnany z Cesarstwa Rosyjskiego za publikację „Prawda o Rosji”. Charakterystyczne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.

- 503. Gumowski Marian.** Medale Jagiellonów. Kraków 1906. Druk W. L. Anczyca i Spółki, s. 112, tabl. 24, 28,5 cm, opr. późniejsza, ppł. 800,-

Katalog medali władców z dynastii Jagiellonów (zasiadających na tronach polskim i węgierskim). Autorem był Marian Gumowski (1881-1974) – wybitny numizmatyk, historyk, heraldyk i sfragistyk, autor pierwszego podręcznika numizmatyki polskiej (1914). Na tablicach **szczegółowe podobizny opisywanych medali**. Opr. czerwone ppł., na licach pap. marm. Marginalia ołówkiem. Stan bardzo dobry. *(Patrz ilustracja)*

- 504. Gumowski Marian.** Medale Stefana Batorego. Kraków 1913. Nakł. autora. Druk. „Czasu”, s. 64. tabl. ilustr. 7 (winno być 9), liczne wizerunki medali w tekście, 28 cm, opr. z epoki pł. z szyldzikiem. 500,-

Katalog medali króla Stefana Batorego ułożony i poprzedzony wnikliwym wprowadzeniem przez Mariana Gumowskiego (zob. poz. poprzednia). Tablice przedstawiają wizerunki króla oraz medali. Opr. czerwone pł., na grzbiecie skórzany szyldzik z tłocz. i złocz. tytułaturą, na wyklejkach pap. zdobiony, zachowana oryg. okł. kartonowa. Brak 2 tabl. poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.** *(Patrz ilustracja)*

- 505. Jaworski Franciszek.** Medaliony polskie. Zbiór rodziny Przybysławskich. (Galerya Miasta Lwowa). Lwów 1911. Nakładem Gminy Miasta Lwowa, k. [2], s. II, [2], 150, [2], tabl. ilustr. 21, 28 cm, opr. późniejsza ppł. 800,-



503. 504. M. Gumowski. Medale. 1906, 1913.



501. J. Borkowski. Genealogia. 1895.

Monografia Franciszka Jaworskiego (1873-1914), historyka, autora licznych opracowań dotyczących historii Lwowa. Szczegółowy opis 417 medalionów z kolekcji Władysława Przybysławskiego z Uniża, który w 1908 r. przekazał zbiór Galerii Narodowej Miasta Lwowa. Kolekcja ta była w owym czasie największym tego typu zbiorem w Polsce. Praca zawiera rys historyczny medalionów w Polsce (z informacją o polskich zbiorach i zbieraczach oraz historią rodu Przybysławskich) oraz część katalogową ze szczegółowymi opisami medali. Na końcu, na 21 tablicach, przedstawiono wizerunki 77 medali. Blok poluzowany, drobne otarcia opr., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

Lit.: M. Gumowski, Bibliografia numizmatyki polskiej, poz. 421.

- 506. Kasprzycki – Starykoń Stefan Janusz, red.** Almanach szlachecki. T. 1. Warszawa 1939. Drukarnia M. Drabczyńskiego, s. 320, rysunki herbów, 24 cm, opr. z epoki, pl. 150,-

Kompedium heraldyczno-genealogiczne polskich rodzin szlacheckich. Planowane na wiele tomów wydawnictwo zakończyło się na oferowanych czterech zeszytach tomu 1. Obejmuje wywód genealogiczny rodzin szlacheckich I Rzeczypospolitej (nazwiska: Abakanowicz – Belijosz). Przy nazwiskach rysunki herbów. Stan bardzo dobry.

- 507. Kotłubaj Edward.** Galeria nieświeżska portretów radziwiłłowskich. Opisana historycznie przez ... Z drzeworytami Michała Starkmana. Wilno 1857. B.w, s. 558, 53 ilustr. (**drzeworyty w tekście**), 24,0 cm, opr. współcz. płsk. 1200,-

Pieczęć na k. tyt.: „Biblioteka Borchowska” z herbem Lubicz [Michała Orłowskiego (1819-1883), drugiego męża Izabeli z hr. Borchów, 1.v. Potockiej (1837-1916), właścicielki Borchowa k. Rzeżycy w dawnych Inflantach Polskich]. Autografy na k. przedtyt.: Stanisława Zabieli (1902-1970), dyplomaty, historyka; Janusza Przewłockiego (1927-2007), wydawcy i kolekcjonera. Najwybitniejsze dzieło historyczne Edwarda Kotłubaja (1823-1879) – historyka pochodzenia tatarskiego. Mieszkając w okolicy Nieświeża, otrzymał zgodę na wolny dostęp do tamtejszego archiwum i galerii, co pozwoliło mu na skopiowanie portretów Radziwiłłów i skorzystanie ze źródeł nie badanych dotychczas przez historyków. Dzieło zawiera rozbudowane biogramy Radziwiłłów poczynając od protoplasty rodu Wojszunda, skończywszy na słynnym księciu Karolu Stanisławie Radziwiłł „Panie Kochanku”. **Każdy z biogramów**

ozdobiony jest dużym portretem wykonanym w drzeworycie przez Michała Starkmana. Wartość dzieła podnosi fakt, iż większość skopiowanych przez autora portretów dziś już nie istnieje. Na s. 531-535 dodatek „O medalach radziwiłowskich”. Pierwsze 3 i ostatnie 2 karty po konserwacji, naturalne liczne drobne zbrązowienia na poszczególnych kartach, poza tym stan dobry. Cenne źródło do genealogii rodu książąt Radziwiłłów. **Rzadkie.**

Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 519

- 508. Łoza Stanisław.** Ordery i odznaczenia Rzeczypospolitej Polskiej. Warszawa 1925. Wacław Czarski i Ska, s. [2], 34, [1], ilustr. w tekście, 32 cm, opr. wyd. brosz. 180,-

Wydanie 1. Odbito 1250 egz. Ceniona publikacja historyka orderów i falerystyki Stanisława Łozy (1888-1956). Zawiera historię, ustawy, rozporządzenia i rozkazy o ustanowieniu, nadawaniu oraz sposobie noszenia Orderów: Orła Białego, Virtuti Militari, Odrodzenia Polski oraz Krzyża Walecznych i Krzyża Zasługi. **Wymieniono członków kapituły oraz odznaczonych tymi orderami.** Rysunki orderów wykonał Bohdan Marconi. Postrzępienia marginesów opr., poza tym stan dobry.

- 509. Nowak Henryk.** Bankowość w Polsce. T. 1. Z przedmową Władysława Wróblewskiego. Warszawa 1932. Skład główny w Domu Książki Polskiej, s. XI, [1], 385, [2], tabl. ilustr. 2, tabele w tekście, 25 cm, opr. z epoki płsk. ze złocz. 360,-

Ukazał się tylko tom 1. Monografia autorstwa Henryka Nowaka (1897-po 1939), poświęcona rozwojowi bankowości na ziemiach polskich. W części pierwszej autor omawia bankowość na ziemiach polskich od połowy XIX wieku do wybuchu I wojny światowej, część druga nosi tytuł: „Bankowość w Polsce w latach 1914-1923”. **Efektowna oprawa z epoki:** półskórek wiśniowy z tytulaturą i złoceniami na grzbiecie, górny brzeg kart barwiony, płótno oprawy marmurkowane. Brak karty tytułowej, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

(Patrz ilustracja)

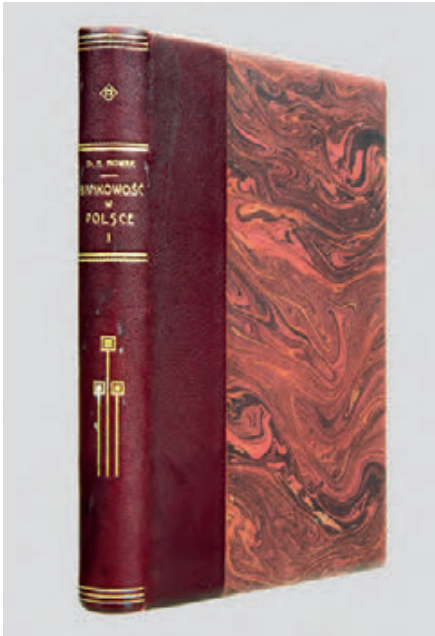
- 510. Ostrowski Juliusz.** Księga herbowa rodów polskich. Z. 1-19 (w 2 wol.) Warszawa 1897-1906. Druk Józefa Sikorskiego, s. 620 (część ilustracyjna), s. 380 (część tekstowa), 30,5 cm, jednolita opr. późniejsza ppl. 1200,-

Komplet wydawnictwa. Monumentalne dzieło autorstwa hr. Juliusza Ostrowskiego (1854-1917). Praca stanowiła wynik wieloletnich badań materiałów rękopiśmiennych, akt byłej Heroldii Królestwa Polskiego, Metryki Koronnej i Litewskiej, Ksiąg Kancelarskich, także korzystania ze zbiorów Biblioteki Książki Polskiej i Biblioteki Ordynacji Zamojskich. Część tekstowa zawiera opisy doprowadzone do herbu Sylm. W części ilustracyjnej (doprowadzonej do herbu Syrokomla VIII) znajdują się **podobizny 3664 herbów obejmujących zasięgiem terytorialnym nie tylko ziemie dawnej Rzeczypospolitej, ale także Śląsk, Pomorze Zachodnie i Kurlandię** (np. klasyczny herbarz Kaspra Niesieckiego podaje opisy jedynie 425 herbów). Jedno z podstawowych opracowań w polskiej literaturze heraldycznej, w opinii Włodzimierza Dworaczka „informator do dziś niezastąpiony”. Jako k. tyt. tomów wykorzystano okł. zeszytów XVI i XIV. Stan bardzo dobry.

(Patrz ilustracja)

- 511. Paprocki Bartosz.** Herby rycerstwa polskiego. Przez... zebrane i wydane R[oku] P[ro] [ańskiego] 1584. Wydanie Kazimierza Józefa Turowskiego. Kraków 1858. Nakładem Wydawnictwa Biblioteki Polskiej, s. 964, CLXII, 13, **tabl. rozkł. 1 (2 drzeworyty), liczne wizerunki herbów w tekście (drzeworyty)**, 23,5 cm, opr. z epoki płsk. z tłocz. napisem na grzbiecie. 750,-

Najważniejsze i najobszerniejsze dzieło w dorobku Bartosza Paprockiego (ok. 1543-1614) – historia, heraldyka, pisarza politycznego. Wydanie pierwsze ukazało się w 1584 roku i zjednało autorowi przychylną dworową oraz roczną pensję od króla. Zawiera rodowody królów i książąt, herby najdawniejsze, herby przyniesione z innych krajów, rodowody Giedyminowiczów, Jagiellonów oraz bojarów litewskich, herby województw i miast. Dwustronnie odbijana, rozkładana tablica przedstawia w drzeworytach: portret króla Stefana Batorego oraz (z drugiej strony) faksymile karty tytułowej pierwodruku, w tekście



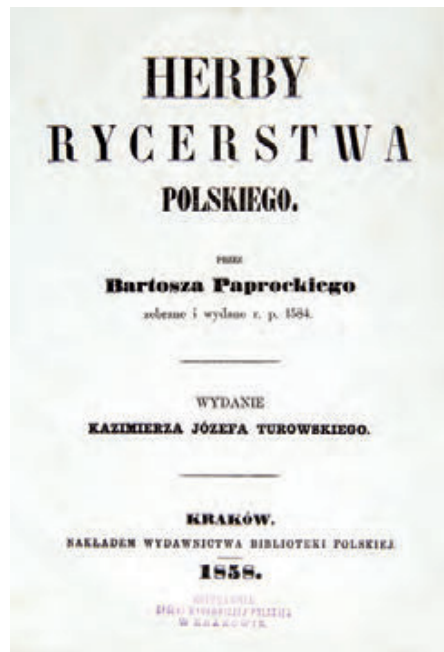
509. H. Nowak. Bankowość w Polsce. 1932.



510. J. Ostrowski. Herbarz. 1897-1906.



514. S. Walewski. Trojaki koronne. 1884.



511. B. Paprocki. Herby rycerstwa. 1858.

liczne wizerunki herbów. Niewielki ubytek sk. i pęknięcie oprawy, ślady po zalaniu pap., mocniejsze na końcu, ubytki marginesów kilku kart. Stan ogólny dobry.
(*Patrz ilustracja na stronie poprzedniej*)

– Polskie rody książęce w Rosji –

- 512. [Rody książęce w Rosji].** Dworianskie rody rossijskoj imperii. Families of the nobility of the Russian empire; [naucznyj riedaktor Stanisław W. Dumin]. T. 1-4: Kniazja. Princes. Sankt Petersburg 1993-1996. „Likom”; „Vesti”; „Likominvest”, s. 342, [2]; 262, [2]; 278; 294, [2], [2] k. tabl. (wkładka), liczne ilustr. i tabl. genealog. w tekście, 30 cm, oryg. opr. pł. wyd. z obwol. 700,-

Monumentalne dzieło obejmujące genealogie i monografie 229 rodów książęcych w Rosji doprowadzonych do czasów współczesnych. W poszczególnych artykułach omówiono historię rodzin i ich tytułów, wybitniejsze postacie oraz drzewa genealogiczne rodów (Rurykowicze, Gedyminowicze, rody lokalnego pochodzenia, rody pochodzące od Romanowych oraz cudzoziemskiego, gruzińskiego i tatarskiego pochodzenia). Obejmuje rodziny polskie lub z Polską związane (Czartoryscy, Drucy, Światopełk-Czetwertyński, Giedroyciowie, Jabłonowscy, Drucy-Lubeccy, Lubomirscy, Massalscy, Ogiński, Światopełk-Mirscy, Pużynowie, Radziwiłłowie, Sanguszkowie, Sapiehowie, Trojekurow-Lyszczyński, Korybut-Woroniecy i Zajączek). Całość bogato ilustrowana, z kolorowymi herbami. Redaktorem naukowym był m.in. Stanisław Władimirowicz Dumin, autor wielu publikacji poświęconych szlachcie polskiej w rosyjskim imperium oraz szlachcie tatarskiej. Niniejsza edycja stanowi zamkniętą całość. Obwoluta w ostatnim tomie minimalnie uszkodzona, poza tym stan bardzo dobry.

- 513. Stekert Aleksander.** Przydomki polskie, litewskie i rusińskie. Kraków 1897. Nakładem autora, s. 144, 21 cm, opr. współczesna, imitacja skóry. 300,-

Zbiór 2767 przydomków szlacheckich z Polski, Litwy i Rusi. Zawiera informacje o pochodzeniu i dacie poszczególnych przydomków oraz rodach nimi się posługujących. Nieaktualna pieczęć własnościowa. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

- 514. Walewski Stanisław.** Trojaki koronne Zygmunta III. od 1588 do 1624 ułożył według mennic i opisał [...] Kraków 1884. Czcionkami Drukarni „Czasu”, k. [2], s. 224, [1], adl.:

Tablice do dzieła Trojaki koronne Zygmunta III. od 1588 do 1624 ułożone mennicami. Kraków 1884. B.w., tabl. 19, 28 cm, opr. późniejsza ppł., zachowane oryg. okł. brosz. 500,-

Szczegółowy katalog trojaków (monet srebrnych o wartości 3 gr.) bitych za panowania Zygmunta III Wazy w latach 1588-1624, ułożony przez hr. Stanisława Walewskiego. Współprawną teka tablic z podobiznami opisywanych numizmatów. Opr. czerwone ppł., na licach pap. marm., zachowane oryg. okł. brosz. Ekslibris T. J. Kałowskiego autorstwa Władysława Zakrzewskiego. Stan bardzo dobry.
(*Patrz ilustracja na stronie poprzedniej*)

- 515. Wittyg Wiktor.** Pieczęcie miast dawnej Polski. Z. 1-3. (Wydawnictwo Muzeum Narodowego w Krakowie. T. VII). Kraków-Warszawa 1905-1914. Druk W.L. Anczyca i Spółki, s. 1-48; 49-88; 89-132, rys. w tekście, 32 cm, każdy zeszyt w opr. brosz. wyd. 300,-

Więcej zeszytów nie ukazało się. Monografia zawiera szczegółowe opisy kilkudziesięciu pieczęci miast polskich od Adamowa do Kozienic. Przy każdym opisie ilustracja pieczęci. Pęknięcia grzbietów opraw, poza tym stan bardzo dobry. Klasyczne dzieło sfragistyki polskiej. **Rzadkie.**

- 516. Wolski K.S.** Polski herbarzyk. Zbiór orłów i herbów: królów, hetmanów, rycerstwa i miast Rzeczypospolitej Polskiej. Kraków b.r. Wyd. Salonu Malarzy Polskich, k. tyt., tabl. ryc. 9 (chromolitografie), 19 cm, opr. wyd. ppł. 150,-



516. K. S. Wolski. Polski herbarzyk.



517. I. Zagórski Ignacy. Monety. 1845.

Chromolitografowane tablice: Orły na Wawelu; herb Polski; herb Litwy; herby miast galicyjskich; herby księstw Rzeczypospolitej Polskiej; herby hetmanów koronnych; herby rycerstwa polskiego; herby królów polskich; herby miast Królestwa Polskiego. Miejscami zabrudzenia, poza tym stan dobry. (Patrz ilustracja)

- 517. Zagórski Ignacy.** Monety dawniej Polski jakoteż prowincyj i miast do niej niegdy należących, z trzech ostatnich wieków. Zebrane, uporządkowane i z przywiezieniem źródeł historycznych opisane przez...; wyd. przez Edwarda barona Rastawieckiego. Warszawa 1845. Skł. gł. u S. H. Merzbacha (Drukarnia przy ulicy Rymarskiej n. 743), k. [2], s. V, 191, XVIII, tabl. 2 (tabele litografowane rozkład.), acc.:

Zagórski Ignacy. Tablice do dzieła o monetach dawnej Polski jakoteż prowincyj i miast do niej niegdy należących, z trzech ostatnich wieków. Ułożone przez [...] Wydane przez [...] Warszawa 1845. Skł. gł. u S. H. Merzbacha, s. [2], tabl. ryc. 59 (litografie, w miejsce 60 – brak uzupełniony), 28 cm, opr. współczesna, płsk. z szyldzikami, górny brzeg k. barw. 1200,-

Jedno z podstawowych dzieł numizmatyki polskiej autorstwa Ignacego Zagórskiego (1788-1854) wybitnego numizmatyka i prawnika. Zawiera szczegółowy opis 804 monet polskich od panowania Zygmunta Augusta do czasów Stanisława Augusta Poniatowskiego. **Na litografowanych tablicach wizerunki awersów i rewersów wszystkich monet wykonane przez Józefa Majnerta (1813-1879)**, uzdolnionego rytownika i numizmatyka, późniejszego wielkiego fałszerza starych monet polskich. Odbitki tablic przygotowano w Lit. Bułakowskiego i Sp. w Warszawie. **Elegancka opr.:** szeroki płsk. brązowy, grzbiet sześciopłowy, w polach 2., 3., i 5. szyldziki z tłocz. i złocz. tytułaturą, na szerokim pasie skóry na licu tłocz. i złocz. tytułatura, na licach i wyklejkach pap. marm. Ostatnia tablica we współczesnej kopii. Marginesy ostatniej k. poz. 1. oraz narożniki k. tyt. poz. 2. uzupełniane, zbrązowania na obrzeżach kart, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.** (Patrz ilustracja)

HISTORIA

- 518. Albertrandy Jan Chrzciel.** Panowanie Kazimierza, Jana Alberta i Alexandra Jagiellończyków, królów polskich i w. książąt litewskich wyjęte z rękopismów ... wydał Żegota Onacewicz. Z wizerunkami, kartami geograficznymi i tablicą genealogiczną. T. II (z dwóch). Warszawa 1827. Nakł. i drukiem A. Brzeziny, s. [4], 307, **portret 1 (litografia), mapy 2 (litografie)**, tabl. genealog. 2 (rozkł.), 22,5 cm, opr. ochronna kartonowa z epoki. 120,-

Całość obejmowała 2 tomy. Kontynuacja „Dziejów Polski” Adama Naruszewicza. Obszerna historia panowania Kazimierza Jagiellończyka (od 1463 r.), Jana Olbrachta i Aleksandra Jagiellończyka w układzie chronologicznym. Dzieło ozdobione portretem, mapami Polski z Litwą oraz Prus, a także dwiema tablicami genealogicznymi. Nieaktualne pieczątki biblioteczne. Brak tomu pierwszego. Stan dobry.

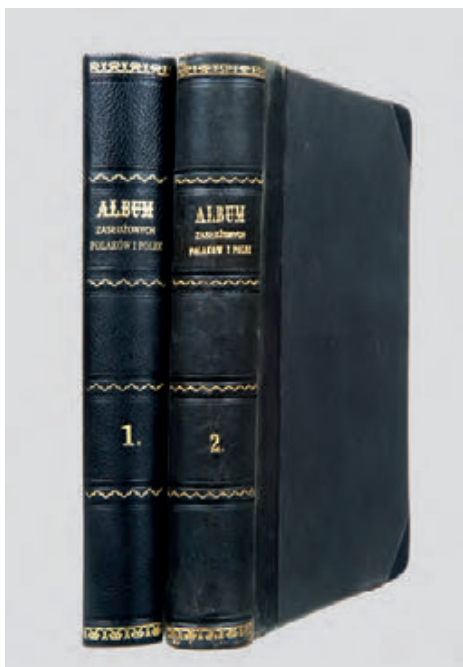
- 519. Album biograficzne zasłużonych Polaków i Polek wieku XIX.** T.1-2 (w dwóch wol.). Warszawa 1901-1902. Wydanie staraniem i nakładem Maryi Chełmońskiej pod kierunkiem komitetu redakcyjnego... Redakcja i Administracja Warszawa, ul. Sienna 9 m. 17 (t.1), ul. Wspólna 51 m.2 (t.2) s. [4], IV, 496, [4], tabl. ilustr. 29; [2], 533, [4], tabl. ilustr. 31, 32,5 cm, opr. t. I: płsk. współcz. wzorowany na tomie drugim, t. II: opr. z epoki płsk. ze złoc. tytuł. na grzbiecie sygn. „Introligatornia A. Lewandowicz w Kaliszu”. 900,-

Album wybitnych Polaków XIX wieku, którzy, według koncepcji autorów dzieła, mają tworzyć **panteon wielkich i zasłużonych imion**, stanowiących wzór do naśladowania dla następnych pokoleń. Redaktorami byli m. in. Sz. Askenazy, B. Chlebowski, S. Dickstein, J. Kallenbach, Z. Gloger, W. Gerson i inni. Tomy zawierają życiorysy stu kilkudziesięciu osobistości (przywódców narodu, polityków, uczonych, pisarzy, poetów i artystów) wraz z ich portretami na oddzielnych tablicach na papierze kredowym lub wkomponowanymi w tekst. Poza wielkimi nazwiskami, których pamięć przetrwała do dziś (np. Chopin, Kościuszko, Mickiewicz), znajdują się osoby mniej znane, o których warto pamiętać, zwłaszcza wielcy filantropi (np. lekarz dr Julius Titius, bankier L. Kronenberg, twórca Rzeczypospolitej Sztabskiej K. Brzostowski); poeci (np. Mieczysław Romanowski – wspaniały poeta, poległy młodo w powstaniu styczniowym); uczeni (np. Dominik Szulc, Adam Prażmowski) i politycy, np. Kazimierz Kantak, żarliwy obrońca spraw polskich (z zamiłowania taternik, który ma swoją tablicę w Dolinie Kościeliskiej), a także wielu, wielu innych. Stan dobry.

(Patrz ilustracja)

- 520. Askenazy Szymon.** Łukasiński. T. 1-2 (w 1 wol.). Warszawa 1908. Nakład Księgarni pod Firmą E. Wende i S-ka (T. Hiż i A. Trukul) Lwów – H. Altenberg, k. [1], s. 416, k. [1]; k. [1], s. 420, [1], 22,5 cm, opr. płsk. z epoki. 400,-

Wydanie 1. Z księgozbioru Wacława Lipińskiego (ekslibris). Dwutomowe dzieło jednego z największych polskich historyków XIX wieku. Szymon Askenazy (1865–1935) był twórcą nowoczesnej szkoły historiograficznej (zwanej szkołą lwowską bądź szkołą Askenazego) kładącej szczególny nacisk



519. Album zasłużonych Polaków i Polek.



520. S. Askenazy. Łukasieński. 1908.

na źródła dyplomatyczne i stosunki międzynarodowe. Dzieło poświęcone Walerianowi Łukasieńskiemu (1786-1867), polskiemu działaczowi niepodległościowemu, który 46 lat spędził w więzieniu, nie jest typową biografią. Autor umieszcza omawianą postać w szerokim kontekście poświęcając dużą część swoich rozważań stosunkowi Aleksandra I do Królestwa Polskiego czy działalności Wolnomularstwa Narodowego, którego twórcą był Łukasieński. Cechą pisarstwa Askenazego jest również rozbudowany aparat krytyczny. **Wacław Lipiński** (1896-1949) – historyk, żołnierz Legionów, podpułkownik Wojska Polskiego, działacz antykomunistycznego podziemia, zamordowany w 1949 r. w więzieniu we Wronkach. Jego prace historyczne zostały w 1951r. wycofane z bibliotek. **Stan bardzo dobry. Ładny egzemplarz.**

(Patrz ilustracja)

- 521. Bagiński Henryk.** Poland's Freedom of the Sea. Foreword by Lieut.-General M[arian] Kukiel. Fourth edition. Translated by Peter Jordan [pseud., właśc. Aleksander Tadeusz Lutosławski]. Kirkcaldy 1944. The Allen Lithographic Co., s. VIII, [4], 206, tabl. ilustr. 14 (w tym 5 rozkł.), ilustr. i mapy w tekście, 22 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. napisami na grzbiecie. 100,-

Na odwrocie pierwszej ilustracji odręczna dedykacja autora dla Apoloniusza Zarychty. Monografia autorstwa Henryka Bagińskiego (1888-1973) szczegółowo opisująca stosunki polsko-niemieckie dotyczące dostępu do Morza Bałtyckiego do wybuchu II wojny światowej (m.in. żądanie korytarza przez Pomorze, budowa portu w Gdyni, rola portu w Gdańsku, atak na Polskę we wrześniu 1939 roku). A. Zarychta (1899-1972) – geograf, dyrektor w przedwojennym MSZ, wybitny działacz Ligi Morskiej i Kolonialnej. Piótno na grzbiecie odbarwione, poza tym stan dobry.

- 522. Baliński Michał, Lipiński Tymoteusz.** Starożytna Polska pod względem historycznym, jeograficznym i statystycznym opisana przez... Wydanie drugie poprawione i uzupełnione przez F[ranciszka] K[sawerego] Martynowskiego. T. 1-4



522. M. Baliński. T. Lipiński. Starożytna Polska. 1885-1886.

(w 4 wol.). Warszawa 1885-1886. Nakład i druk S. Orgelbranda Synów, s. VIII, 888, VIII; 985, X; 535, [1], VIII + 296, IV, XXI; 876, XIII, **mapa rozkł. 1 (litogr. kolor.)**, **wizerunki herbów w tekście (drzeworyty)**, 20,5 cm, opr. współcz. płsk. ze złocz. i tłocz. 1600,-

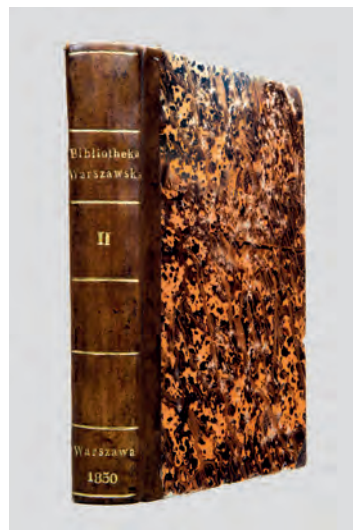
Fundamentalne dzieło z zakresu geografii i historii dawnej Polski, przygotowane na podstawie wieloletnich badań przez dwóch historyków: Michała Balińskiego (1794-1864) i Tymoteusza Lipińskiego (1797-1856). Dzieło zawiera opisy kilku tysięcy miejscowości, sporządzonych w ramach podziału administracyjnego Rzeczypospolitej za panowania Stanisława Augusta Poniatowskiego. Tom 1 obejmuje ziemie Polski centralnej i Pomorze, tom 2 i 3 Małopolskę, Wołyń, Podole, Ukrainę, Ruś Czerwoną, Polesie oraz Śląsk, tom 4 Litwę. Niniejsze wydanie drugie, w stosunku do pierwodruku z 1843-46, zawiera kilkaset stron uzupełnień, wzbogacone jest ponadto obszernym opisem Śląska, pierwszym w języku polskim systematycznym opracowaniem miejscowości tego regionu. W tekście **liczne wizerunki herbów ziem, województw i miast** stanowiące pierwsze próby drzeworytnicze Wincentego Smokowskiego. Na końcu tomu czwartego rzadko zachowana „**Mappa Polski za panowania Stanisława Augusta w 1772 roku**” (o wym. 47x67 cm). Efektowna oprawa współczesna: półskórek zielonych, grzbiet pięciopolowy, w dwóch polach złożona tytulatura na płóciennych szyldzikach, w pozostałych numeracja tomów i złożone ozdoby. Nieliczne rdzawe plamki, w t. 3 i 4 kilka kart podklejonych, poza tym stan bardzo dobry. **Efektowny komplet.**
(Patrz ilustracja)

- 523. Bandtkie Jerzy Samuel.** Krótkie wyobrażenie dziejów Królestwa Polskiego w dwóch tomach wydane przez... T. 1-2 (w dwóch wol.). Wrocław 1810. Nakładem Wilhelma Bogumiła Korna, s. VIII, 442, **tabl. ryc. 1 (miedzioryt ręcznie kolorowany)**; s. X, 664, **tabl. ryc. 10 (miedzioryty ręcznie kolorowane)**, t. I – 18,5 cm, t. II – 20 cm, niejednolita opr. ppł. współcz. 1200,-

Wydanie 1. Synteza dziejów Polski napisana przez Jerzego Samuela Bandtkie (1768-1835) – historyka, bibliografa, kierownika Biblioteki Jagiellońskiej, przedstawiciela tzw. szkoły naruszewiczowskiej. Tom pierwszy obejmuje wydarzenia od mitycznych, scytyjskich początków Polski do chrztu i początków panowania Władysława Jagiełły, tom 2 od panowania Władysława Jagiełły do trzeciego rozbioru



525. M. Beniowski. Pamiętnik. 1806.



526. Biblioteka Warszawska. 1850.

Polski i śmierci Stanisława Augusta w Petersburgu. Edycja ozdobiona 11 ręcznie kolorowanymi międzyrytami przedstawiającymi sceny historyczne i rodzajowe (w t. 1 – jeden, w t. 2 – 10). Tom 2. pochodzi z edycji z pełną ilością rycin, tom 1-szy z edycji tańszej, bez rycin (w naszym egz. jest jedna). W t. 1-szym brak karty z pomyłkami drukarskimi, 2 karty z ubytkami marginesów ze stratą dla tekstu, miejscami zalania pap. i rdzawe plamki (na kilku kartach intensywnie), w t. 2-gim nieznaczne rdzawe plamki, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 30.

- 524. Bądkowski Lech** (Buntkowski Lech). Pomorska myśl polityczna. Londyn 1945. Ruch Pomorski, s. 24, 21,5 cm, opr. wyd. brosz. 180,-

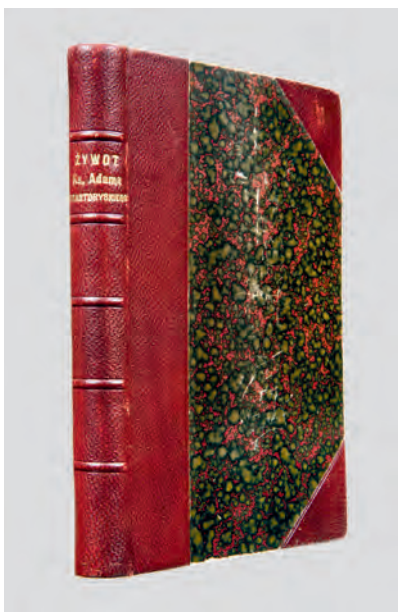
Syntetycznie wyłożone tezy pomorskiej myśli politycznej, wywodzącej się z dawnej polityki książąt Pomorza Nadodrzańskiego i Nadwiślańskiego i reaktywowanej w XIX wieku. Jej ideą przewodnią była odbudowa historycznego Wielkiego Pomorza (w ramach państwa polskiego), zniszczenie siły zaborczej Niemiec i usunięcie śladów niemieczyny ze wszystkich dziedzin życia. Na licu opr. wizerunek Gryfa, na tylnej okł. mapa Wielkiego Pomorza. L. Bądkowski – publicysta, pisarz, współzałożyciel Zrzeszenia Kaszubskiego, członek komitetu strajkowego 1980, pierwszy rzecznik prasowy „Solidarności”. Stan dobry.

– Pamiętniki zesłańca –

- 525. Beniowski Maurycy.** Historia podróży i osobliwszych zdarzeń sławnego Maurycego Augusta hrabi Beniowskiego, szlachcica polskiego i węgierskiego. T. 1-4 (w 4 wol.). Warszawa 1806. W Drukarniach połączonych Gazety Warszawskiej i Sukces. Tomasa Le Brun, s. [2], 352; [2], 347; [2], 377; [2], 380, 18,5 cm, opr. z epoki polsk. 1500,-

Fascynujący pamiętnik z zesłania na Syberię, a później, po walecznym wyswobodzeniu się z niewoli, z podróży do Japonii i Chin, aż na Madagaskar, Maurycego hr. Beniowskiego (1746-1786), uczestnika konfederacji barskiej, zesłańca na Kamczatkę, zdobywcy i króla Madagaskaru. Książka, napisana w oryginale w języku francuskim, ukazała się w Polsce po raz pierwszy dopiero w 1797 r. Prezentowane wydanie różni się od pierwszego jedynie zmienioną kartą tytułową. Nieaktualne pieczętki własnościowe. Grzbiety opraw reperowane, zabrudzenia wyklejek w t. 3, miejscami przybrudzenia pap. Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**

(Patrz ilustracja)



527. Żywot ks. A. J. Czartoryskiego. 1905.



528. J. N. Bobrowicz. Napoleon. 1841.

- 526. Biblioteka Warszawska.** Pismo poświęcone naukom, sztukom i przemysłowi. 1850. Tom drugi (Ogólnego zbioru tom XXXVIII). Warszawa 1850. W Drukarni Stanisława Strąbskiego, s. [4], 604, [4], tabele 5 (rozkładane), 22 cm, opr. z epoki płsk. ze złocz., zach. okł. brosz. 400,-

W tomie m.in. rozprawy: Łukasz Górnicki (W. A. Maciejowski); Kościół Śgo Andrzeja w Warszawie (F. M. Sobieszczański); Materiały do statystyki Królestwa Polskiego; O związku kredytu w ogólności, a mianowicie kredytu ziemskiego, z instytucjami zabezpieczenia od losowych wypadków; Sprostowanie błędu botanicznego, popełnionego przez p. Ludwika Zejsznera, w jego artykule pod napisem „Podróż do źródeł Wisły” (Jakub Waga); Przywilej Kazimierza Wielkiego z r. 1350 Spytkowi kasztelanowi krakowskiemu, na kopanie rud kruszcowych w własnych tegoż dobrach. Tłumaczony z oryginału łańcińskiego, przepisane w archiwum ks. Sanguszków w Zasławiu Wołyńskim (A. Przeddziecki); Wiadomość o pieczęciach polskich (Tadeusz Czacki). Otarcia kartonu oprawy, karta tytułowa uzupełniona w dwóch miejscach, brak jednej tablicy, nieaktualne pieczętki własnościowe, poza tym stan dobry. *(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)*

- 527. Bieliński Józef.** Żywot ks. Adama Jerzego Czartoryskiego. T. 1-2 (w 1 wol.). Warszawa 1905. Gebethner i Wolff, s. 134; 6-131, 17,5 cm, opr. z epoki płsk. czerwony groszkowany z tłocz. tytulaturą na grzbiecie. 120,-

Biografia ks. A. J. Czartoryskiego (1770-1861), wielkiego męża stanu, założyciela politycznego obozu konserwatywno-liberalnego Hotel Lambert. J. Bieliński (1848-1926) – lekarz, autor m.in. monografii Uniwersytetu Warszawskiego. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.** *(Patrz ilustracja)*

- 528. Bobrowicz Jan Nepomucen.** Kronika malownicza Napoleona Bonaparte czyli obrazy bitew i czynów wojennych Bohatera. 100 rycin na stali podług malowideł w Muzeum Wersalskim i innych pomników z dodatkiem historycznych objaśnień. Lipsk 1841. Nakładem i Drukiem Breitkopfa i Haertella, s. 286, [2], 61, tabl. ryc. 99 (staloryty, w tym 1 rozkł.), 17,5 cm, opr. późniejsza, pł. 450,-



530. C. Cantu. Historia powszechna. 1853-1857.

Księga bohaterskich czynów Napoleona Bonaparte bogato ozdobiona rycinami wraz z ich opisami i objaśnieniami historycznymi. Książka ukazała się jako hołd po śmierci cesarza, a także w związku z ogromnym zainteresowaniem ze strony polskiego społeczeństwa jego postacią. Wydanie drugie powiększone, wobec nakładu pierwszego (całkowicie wyczerpanego), opisem pogrzebu cesarza w Paryżu. Ryciny wykonano w stalorycie na podstawie obrazów najlepszych artystów francuskich. Blok poluzowany, miejscami zaplamienia i przebarwienia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

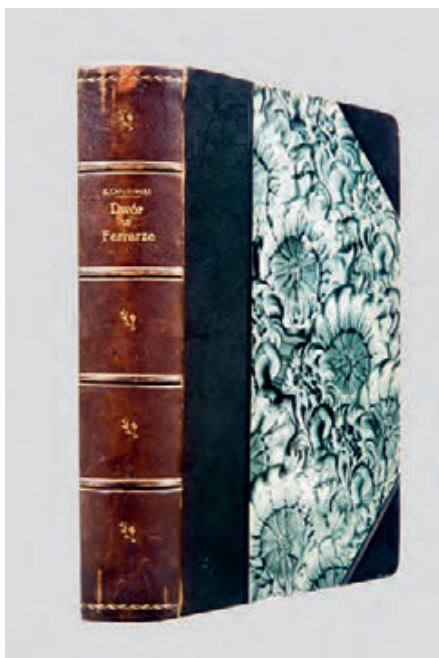
- 529. Brunowski Włodzimierz.** A działo się to w Sowietach. Pamiętnik skazanego na śmierć. Przełożył z rosyjskiego Tadeusz Teslar. Wyd. drugie. Warszawa 1929. Nakł. Tow. Wyd. „Polska Zjednoczona”, s. 230, 23,5 cm, opr. współczesna, płsk. 180,-

Wspomnienia więźnia skazanego na śmierć w Rosji Sowieckiej – opisy prześladowań, procesów i nieludzkiego traktowania więźniów na Łubiance. Opr. czerwony płsk., zachowana oryginalna okł. brosz. Nieaktualne pięciokątne własnościowe. Przebarwienia, poza tym stan dobry.

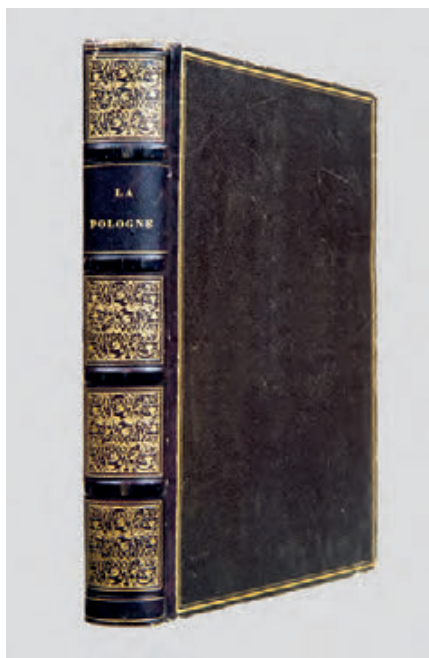
- 530. Cantu Cesare.** Historia powszechna. Przełożona przez Leona Rogalskiego. T. 1-11 (11 wol.) Warszawa 1853-1857. S. Orgelbrand, s. [4], 592, [4]; [4], 642, [6]; [4], 727, [4]; [4], 646, [4]; [4], 654, [4]; [6], 756, [4]; [4], 848, [4]; [4], 633, III; [4], 553, III; [4], 605, [4]; [4], 980, [4], 22 cm, jednolite opr. z epoki płsk. 3000,-

Obszerny i barwnie oddany rys dziejów powszechnych autorstwa Cesarego Cantu (1804-1895) włoskiego historyka, pisarza, teoretyka literatury, działacza politycznego i społecznego, angażującego się w działania na rzecz zjednoczenia Włoch. Opublikowana w latach 1838-1847 w siedemdziesięciu dwóch tomach „Storia universale” była jego najważniejszym dziełem i przyniosła mu największą sławę (wydawca, na którego zamówienie przygotował pracę, zbił na jej sprzedaży wielką fortunę). Synteza obejmuje historię od dziejów starożytnych po wiek XIX. Jednolita oprawa z epoki, półskórek ciemnobrązowy. Brak rycin. Krawędzie kilku kart podklejone, zaplamienia i zażółcenia. **Rzadkie w komplecie.**
(Patrz ilustracja)

- 531. Chłędowski Kazimierz.** Dwór w Ferrarze. Lwów 1907. Nakład Księgarni H. Altenberga, s. XIII, [1], 544, [2], tabl. ilustr. 43, tabl. genealog. 1 (rozkł.), 24,5 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. 400,-



531. K. Chłędowski. Dwór w Ferrarze. 1907.



533. L. Chodźko. Portrety, widoki Polski.

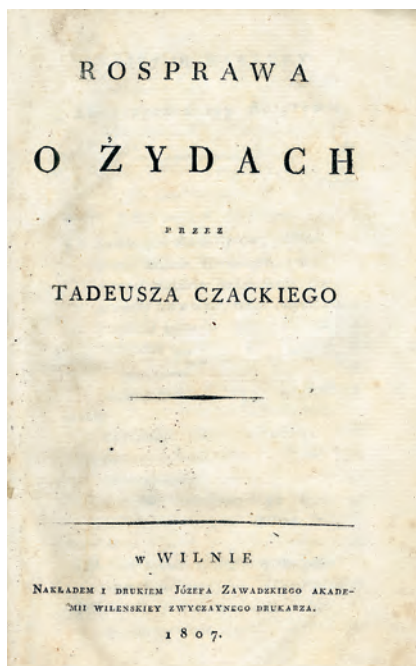
Wydanie 1. Jedna z głównych monografii historycznych autorstwa Kazimierza Chłędowskiego (1843-1920) – pisarza, historyka, ministra dla spraw Galicji. Bogato ilustrowane dzieło charakteryzuje wpływowy ród Estów z Ferrary, opisuje kwestie kulturowe i obyczajowe, religijne, polityczne i literackie. Ród Estów, „twardy, wojowniczy, ale i rozumny” panował w Ferrarze przez trzy stulecia, oferowana praca dotyczy głównie XVI wieku. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 532. Chodźko Leonard.** Histoire populaire de la Pologne. Illustrée par Janet-Lange. Carte coloriée, dressée par A.-H. Dufour. Douzième édition, complétée jusqu'à nos jours (1863). Paris (Paryż) 1864. Georges Barba, s. [2], 112, **25 drzeworytów** w tekście, 32 cm, opr. z epoki skóra. 400,-

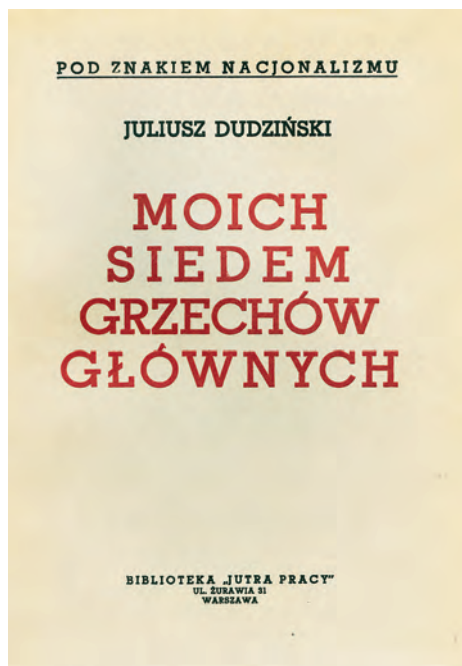
Historia Polski od czasów legendarnego Lecha do wybuchu powstania styczniowego. Ozdobiona drzeworytami ukazującymi sceny i postacie historyczne. Zawiera także listę osób, które podpisały się podczas powstania listopadowego pod aktem detronizacji Mikołaja I. Opr. czerwona skóra, tłocz. i złoc. na grzbiecie, na wyklejkach pap. marm. Brak mapy Polski, otarcia oprawy, ostatnia karta naprawiana (ze stratą tekstu), poza tym stan dobry.

- 533. Chodźko Leonard.** La Pologne historique, littéraire, monumentale et illustrée ou scènes historiques, monuments, médailles, costumes, armes, portraits [...]. Rédigée par une Société de Littérateurs, sous la direction de... Sizième Edition. Paris (Paryż) 1846-1847. Au Bureau Central, k. [4], s. 472, **tabl. ryc. 44 (staloryty, w tym 4 plany ręcznie kolor. i mapa rozkł. ręcznie kolor.)**, winietki, finaliki, 29 cm, opr. z epoki płsk. 1200,-

Dzieło obejmuje historię Polski od czasów śmierci Jana Sobieskiego do 1815 r., ponadto zawiera rozdziały poświęcone literaturze polskiej, kulturze, numizmatyce oraz wybranym zabytkom. Osobny rozdział dotyczy wybrzeża Bałtyku. Książka ozdobiona 44 stalorytami przedstawiającymi **portrety**



534. T. Czacki. Rozprawa o Żydach. 1807.



537. J. Dudziński. Przemówienia. 1939.

władców (m.in. Jan III Sobieski, Stanisław Leszczyński, Stanisław August), dowódców wojskowych (Tadeusz Kościuszko, Kazimierz Pułaski), przedstawicieli arystokracji, wybitnych Polaków, **sceny historyczne, widoki miast i zabytków** (m.in. Warszawa, Kraków). Ryciny wykonane według rysunków cenionych polskich artystów, m.in. Jana Piotra Norblina, Franciszka Smuglewicza, Michała Stachowicza; rytowali graficy obcy oraz polscy (wśród nich Adam Piliński). Według informacji właściciela, egzemplarz należał do Goreckich (zakupiony w Paryżu wraz z innymi pamiątkami po rodzinie Wieszcza). Opr. brązowy płsk., na grzbiecie złoc. i tłocz., brzegi k. złoc. Otarcia opr., miejscami przebarwienia kart, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

- 534. Czacki Tadeusz.** Rosprawa o Żydach. Wilno 1807. Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego, s. [2], IV, 272, 21,5 cm, opr. wyd. brosz. 360,-

Pierwsze poważne opracowanie w literaturze polskiej dotyczące prawodawstwa i zwyczajów Żydów. Zawiera m.in. rozdziały: Skąd Żydzi do nas weszli i jakiego doświadczyli losu; Jakie są źródła praw, którymi Żydom rządzić się wolno; Jakie są prawa cywilne żydowskie; O prawie kryminalnym; O stanie oświecenia u Żydów; O planie reformy Żydów. Na końcu dołączona „Rozprawa o Karaitach”. Opr. naprawiana, przybrudzenia okładek i zaplamienia marginesów.
(Patrz ilustracja)

- 535. Czechowski Aleksander.** Historia XIX stulecia. Dzieje polityki, literatury, sztuki, nauki, przemysłu, itp. opracowane na podstawie najnowszych badań i objaśnione licznymi ilustracjami. Pod redakcją Dr.... T. 1-3 (w 3 wol.). Warszawa 1901-1902. Nakładem „Gazety Polskiej”, s. [4], 599, [2], XVIII, [2]; [4], 599, [4], XVI; [4], 691, [4], XX, liczne ilustr. w tekście, 27,5 cm, jednolita opr. wyd. pł. z bogatymi złoc. i tłocz. na licu i grzbiecie. 360,-

Obszerna, bogato ilustrowana panorama świata w XIX w., omawiająca historię, gospodarkę, naukę i kulturę ze szczególnym uwzględnieniem spraw polskich. **Tom pierwszy w całości dotyczy epoki**

napoleońskiej. Nieaktualne pieczętki własnościowe. Niewielkie ubytki pł. grzbietu opr. t. 3., poza tym stan dobry. **Efektowny komplet.**

- 536. Czyński Jan.** Jakobini polscy. Powieść z czasów rewolucji 1830 r. Warszawa 1907. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. 408, 18 cm, opr. z epoki ppł. z tyt. na grzbiecie. 80,-

Powieść historyczna osadzona w czasach powstania listopadowego, pierwotnie ukazała się pod tytułem „Cesarzewicz Konstanty i Joanna Grudzińska czyli Jakobini polscy” (1834). Jan Czyński (1801-1867), wiceprezes Towarzystwa Patriotycznego (dawniej Jakobinów polskich, którzy wskrzesili swą działalność na czas powstania listopadowego), prawnik, redaktor, jeden z bardziej żywotnych pisarzy politycznych na emigracji. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

- 537. Dudziński Juliusz.** Moich siedem grzechów głównych. Warszawa 1939. Nakładem Wydawnictwa „Jutro Pracy”, s. 160, [1], 22 cm, oryg. okł. brosz. 90,-

Książka zawiera przemówienia pośła Juliusza Dudzińskiego (1893-1939), wygłoszone na plenum Sejmu w kadencji 1935-1938. Tytuły poszczególnych przemówień: Wielki grzesznik; 1-szy atak na ubój rytualny; Jęk Izraela; Zalew żydowski; Sejm byłby zbędny; Atak na masonerię; 2-gi atak na ubój rytualny. Egzemplarz nie rozcięty, stan bardzo dobry. *(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)*

- 538. Dziennik Praw.** T. 30. Nr 97-99. B.m., b.r., b.w. [Warszawa 1842, Druk. Rządowa], s. 305, [4], tabl. rozkł. 2, 18 cm, opr. z epoki płsk. marm. z szyldzikami, brzegi kart barwione. 240,-

Dziennik urzędowy ustanowiony na mocy Konstytucji Królestwa Polskiego, wydawany od 1818 do 1871 roku, służył ogłaszaniu wszelkich aktów prawnych i urzędowych. Tekst dwujęzyczny polski i rosyjski. Zawiera postanowienia najwyższe (carskie) i Rady Administracyjnej z 1842 r., m.in.: Postanowienie, wydania kosztem skarbu dzieła hebrajskiego „Hoszen Myszpot” oraz List przyznania Maurycemu Koniar wynalazku na nowy sposób fabrykacji stali cementowej. Nieaktualne pieczętki biblioteczne. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

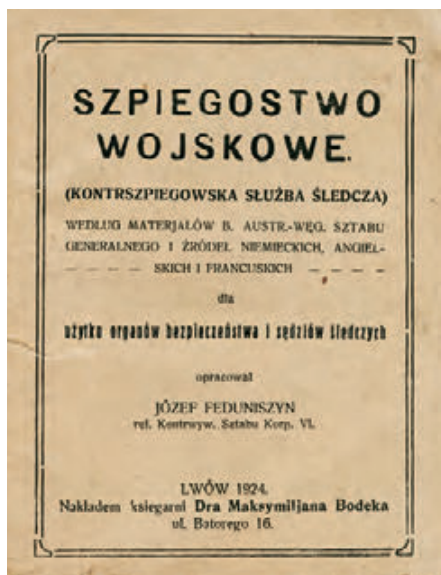
- 539. Dziennik Praw.** T. 32. Nr 103-104. B.m., b.r., b.w. [Warszawa 1843, Druk. Rządowa], s. 341, [3], tabl. rozkł. 13, 17 cm, opr. z epoki płsk. marm. z szyldzikami, brzegi kart barwione. 240,-

Tekst dwujęzyczny polski i rosyjski. Zawiera postanowienia najwyższe oraz Rady Administracyjnej z 1843r., m.in.: List przyznania Leonardowi Langemeierowi wynalazku na nowy aparat destylacyjny oraz Postanowienia cofające konfiskatę majątku Romana Lisickiego i Wawrzyńca Karasińskiego. Nieaktualne pieczętki biblioteczne. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

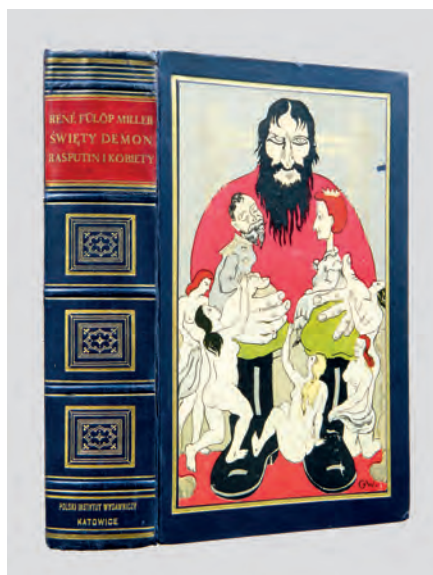
- 540. Dziennik Praw.** T. 33. Nr 105-107. B.m., b.r., b.w. [Warszawa 1844, Druk. Rządowa], s. 459, [4], tabl. rozkł. 1, 17 cm, opr. z epoki płsk. marm. z szyldzikami, brzegi kart barwione. 240,-

Tekst dwujęzyczny polski i rosyjski. Zawiera postanowienia najwyższe oraz Rady Administracyjnej z 1843 i 1844r., m.in.: Ukaz powołujący Żydów do spisu i zaciągu wojskowego oraz Postanowienie konfiskaty majątku 12 osób nie korzystających z amnestii a zbiegłych zagranicę (głównie studentów i wojskowych polskich, m.in. S. Paszkowskiego i A. Trzcińskiego). Nieaktualne pieczętki biblioteczne. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

- 541. Dziesięciolecie Polski Odrodzonej.** Księga pamiątkowa 1918-1928. Kraków-Warszawa 1928. Wydawnictwo i Nakład „Ilustrowanego Kuryera Codziennego”, „Światowida”, „Na Szerokim Świecie”, s.[2], 1207, [3], liczne ilustr. w tekście, 40 cm, płsk. współcz., zach. płócienne okładziny opr. wyd. z symboliką państwową, wyklejki pł., futerał: pł., grzbiet sk. 450,-



542. Szpiegostwo wojskowe. 1924.



543. Święty demon Rasputin i kobiety. 1932.

Monumentalna księga wydana w 10 rocznicę odzyskania niepodległości, prezentująca całościowy dorobek odrodzonej Polski. Wydawca i redaktor naczelny Marian Dąbrowski. Artykuły do książki napisali najwybitniejsi naukowcy, pisarze, publicyści, artyści. Dane statystyczne przytoczone w książce świadczą o ogromnym rozwoju kraju, jaki dokonał się w ciągu 10 lat po odzyskaniu niepodległości i wskrzeszeniu wolnego państwa odbudowującego gospodarkę po zniszczeniach wojennych. Księga ozdobiona licznymi ilustracjami, fotografiami, portretami, faksymiliami dokumentów, mapami i planami. Projekt oprawy, układ graficzny i zdobnictwo według projektu Alfreda Żmudy. Dołączony drukowany list wydawniczy do czytelników. Dorobiony płsk. grzbiet współcz. z zachowaniem zdobnictwa oryginału. Przetarcia i przybrudzenia płótna opr., kilka kart zagniecionych i wzmocnionych pap., poza tym stan dobry.

- 542. Feduniszyn Józef.** Szpiegostwo wojskowe (kontrszpiegowska służba śledcza). Lwów 1924. Nakład Księgarni Dra Maksymiljana Bodeka, s. 79, 15,5 cm, oryg. okł. brosz. 90,-

Broszura omawiająca podstawowe techniki szpiegowskie, znaczenie szpiegostwa w czasie wojny oraz działania kontrwywiadowcze. Podtytuł informuje, że była przeznaczona „dla użytku organów bezpieczeństwa i sędziów śledczyh”. Blok luźny, zabrudzenia, poza tym stan dobry.

(Patrz ilustracja)

- 543. Fülöp-Miller René.** Święty demon Rasputin i kobiety. Autoryzowany przekład W. Bernarda. Z 94 rycinami artystycznymi. Katowice 1932. Nakład i własność Polskiego Instytutu Wydawniczego, s. 379, tabl. ilustr. 65, 26 cm, opr. wyd. pł. złoc. na licu i grzbiecie, kolor. ilustr. na licu. 360,-

Wydanie 1 polskie. Bogato ilustrowana biografia Grigorija Rasputina (1869-1916), legendarnego „mnicha cudotwórcy”, jasnowidza, odgrywającego znaczną rolę na dworze carskim, znanego z rozpustnego życia, zamordowanego przez grupę monarchistów. Oprawa z barwną ilustracją na licu przedstawiającą Rasputina trzymającego na rękach cara i carową (sygn. monogramem GW). Stan dobry.

(Patrz ilustracja)

- 544. Gackowski Józef.** O rodzinie Jana Kochanowskiego, o jej majątnościach i fundacjach. Kilkanaście pism urzędowych zebrali... Warszawa 1869. Skład Główny w Księgarni Gebethnera i Wolffa, s. [6], 172, 19,5 cm opr. wyd. ppł. 120,-

Oparta na dokumentach, po raz pierwszy wydrukowana, szczegółowa historia rodu Kochanowskich i posiadanych przez nich majątków, obejmująca również spadkobierców po Janie z Czarnolasu. Stan dobry.

- 545. [Galicja].** Kontynuacja wyroków y rozkazów powszechnych w Galicji i Lodomerji Królestwach od dnia 1. Stycznia aż do ostatniego grudnia roku 1802 wypadłych. Leopoli (Lwów) [1803]. Typis Josephi Piller, s. 185, 33,5 cm, opr. współczesna, ppł. 320,-

Druk aktów urzędowych, cesarskich patentów, rozkazów i obwieszczeń odnoszących się do Królestwa Galicji i Lodomerji (ziem włączonych pod panowanie Austrii w wyniku rozbiórów Polski). Akty dotyczyły m.in.: handlu, wysokości podatków i ceł, ujednolicania prawa między poszczególnymi regionami. Tekst dwujęzyczny (niemiecki i polski). Na s. 3 winieta drzeworytowa z herbem cesarskim. Miejscami krawędzie kart podklejone, ślady po owadach i zabrudzenia, poza tym stan dobry.

- 546. Gaszyński Konstanty.** Dway Sreniawici. Romans historyczny z czasów Władysława Łokietka oryginalnie napisany przez... T. I-III (w 3 wol.). Warszawa 1830. W Drukarni przy ulicy Nowo-Sen. 476, s. [4], 132; [4], 137; [4], 172, 16 cm, opr. z epoki płsk. z czerwonymi szyldzikami. 280,-

Estr. XIX w., t. 8, s.90. **Wydanie 1.** Powieść historyczna z czasów walki Władysława Łokietka o odzyskanie tronu. Autorem jest Konstanty Gaszyński (1809-1866) – poeta, publicysta, uczestnik powstania listopadowego, emigrant, przyjaciel Zygmunta Krasińskiego. Miejscami zalania marginesów i zabrudzenia pap. Stan ogólny dobry.
(Patrz ilustracja)

- 547. Gawroński Franciszek Rawita.** Rok 1863 na Rusi. T. 1: Ruś Czerwona i Wołyń. Lwów 1902. Nakładem Księgarni H. Altenberga, s. XVI, 352, XLIX, ilustr. w tekście, 21,5 cm, opr. z epoki, ppł. 180,-

Całość obejmowała 2 tomy (zob. poz. następna). Podstawowe opracowanie dotyczące dziejów powstania styczniowego i ruchu niepodległościowego na kresach Rzeczypospolitej, napisane przez uczestnika powstania F. Rawitę – Gawrońskiego (1846 – 1930), historyka i powieściopisarza. Jego piślarstwo dotyczyło przede wszystkim przeszłości Ukrainy i jej stosunku do Polski. Dzieło ilustrowane wieloma rzadkimi widokami i portretami. Opr. szerokie, czerwone ppł., z tłocz. i superekslibrisem literowym, na licach pap. marm. Stan bardzo dobry.

- 548. Gawroński Franciszek Rawita.** Rok 1863 na Rusi. T. 2: Ukraina, Wołyń, Podole. Lwów 1903. Nakładem Księgarni H. Altenberga, s. XVI, 356, LXXI, ilustr. w tekście, 22 cm, opr. współcz. płsk. 150,-

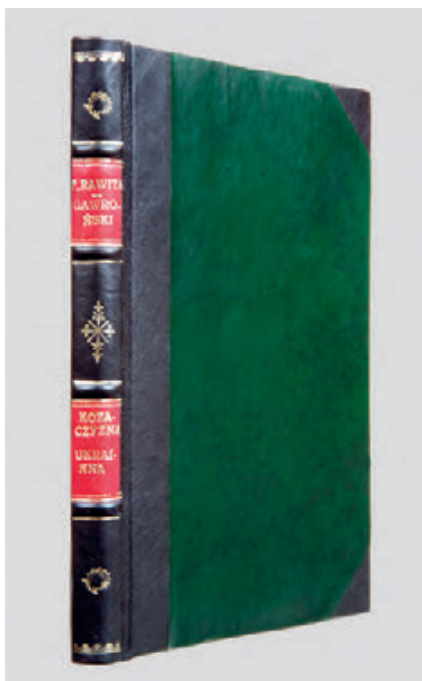
Dzieło ilustrowane wieloma rzadkimi widokami i portretami. Na końcu materiały źródłowe, m. in. tabele z nazwiskami skazanych powstańców wraz z rodzajem i wymiarem kary (rozstrzelanie, prace katorżnicze, zsyłka na Syberię itp.) Opr. czarny płsk., zachowana oryg. okł. brosz. Stan bardzo dobry.

- 549. Gawroński Franciszek Rawita.** Kozaczyzna ukraińska w Rzeczypospolitej Polskiej do końca XVIII-go wieku. Zarys polityczno-historyczny. Warszawa-Kraków-Lublin-Łódź-Poznań-Wilno-Zakopane [1922]. Nakładem Gebethnera i Wolffa, s. 238, [1], map 3 (w tym 2 rozkł.), ilustr. w tekście, 23,5 cm, opr. współczesna, płsk. 120,-

Rozprawa historyczna poświęcona Kozaczyźnie autorstwa Franciszka Rawity Gawrońskiego (1846-1930), historyka, publicysty i powieściopisarza. Jego twórczość koncentrowała się przede wszystkim



546. K. Gaszyński. Dwaj Szreniawici. 1830.



549. F. Rawita Gawroński. Kozaczyzna. 1922.

na przeszłości Ukrainy i jej stosunku do Polski: „Na tym polu oddał nauce nieocenione usługi, szczególnie cenna jest jego Kozaczyzna ukraińska w Rzplitej Polskiej” (PSB). Stan bardzo dobry. *(Patrz ilustracja)*

- 550. Gazeta Krakowska.** [R. 21]. Nr 1-51. [Kraków 1816]. [Jan Antoni May], s. 646, 23,5 cm, opr. kartonowa. 400,-

Wolumin numerów „Gazety Krakowskiej” z pierwszego półrocza 1816 r. – od 3 stycznia do 30 czerwca (zob. poz. następna). Czasopismo było redagowane i wydawane w latach 1796-1831 (choć pierwsze numery periodyku pod tym tytułem odfity jeszcze w czasie insurekcji w 1794 r.) przez Jana Antoniego Maya (1761-1831) krakowskiego księgarza i drukarza. Na jego łamach zamieszczono wiadomości krajowe oraz korespondencje zagraniczne dotyczące się przede wszystkim wydarzeń politycznych, edykty i postanowienia władz, donoszono również o procesach i wyrokach sądowych. Pojawiały się również teksty literackie. Ubytki pap. opr., drobne zabrudzenia, poza tym stan bardzo dobry.

- 551. Gazeta Krakowska.** [R. 23]. Nr 1-51. [Kraków 1818]. [Jan Antoni May], s. 616, 24,5 cm, opr. kartonowa. 400,-

Wolumin numerów „Gazety Krakowskiej” z pierwszego półrocza 1818 r. – od 4 stycznia do 28 czerwca (zob. poz. poprzednia). Błędy w paginacji, ciągłość tekstu zachowana. Drobne zabrudzenia, poza tym stan bardzo dobry.

- 552. Gierszyński Henryk.** Opowiadania o bitwie grochowskiej. Zebrał i streścił... Chicago 1899. Nakładem Wydziału Oświaty Związku Narodowego Polskiego, s. 35, [1], mapa 1 (rozkł.), 16,5 cm, opr. wyd. ppł. 80,-

Emigracyjny druk charakteryzujący bitwę pod Olszynką Grochowską – najbardziej krwawą bitwę powstania listopadowego, stoczoną 25 lutego 1831 roku. Na końcu rozkładana „Mapka okolic Warszawy z prawej strony Wisły”. Stan dobry. **Rzadkie.**

- 553. Giertych Jędrzej** (ps. Adam Wierny). Na szlakach dziejowych Romana Dmowskiego. Piotrków Trybunalski 1939. Nakładem autora, s. 134, [2], 18,5 cm, opr. wyd. ppł., wyklejki nowe. 70,-

Wykładnia historii i myśli politycznej Jędrzeja Giertycha (1903-1992) – polityka, dyplomaty i publicysty, jednego z przywódców Stronnictwa Narodowego. Marginalia ołówkiem. Stan dobry.

- 554. Gilliard Pierre.** Tragedja cara Mikołaja II i jego rodziny przez [...] Tłumaczył M. Dąbrowa, s. 192, tabl. ilustr. 32, 23 cm, opr. współczesna, płsk. 180,-

Praca poświęcona ostatnim latom panowania Mikołaja II napisana przez nauczyciela dzieci carskiej pary. Gilliard tłumaczy, jak wielki wpływ na postępowanie cara i ostateczny upadek jego rodziny miała choroba carewicza. Podaje również liczne wiadomości o losach ostatnich Romanowów po wybuchu rewolucji. Opr. brązowy płsk, na licach pap. marm. (sygnowana na tylnej wyklejce nalepką z monogramem „MA” – introligator Maciej Adamczyk z Katowic). Stan bardzo dobry. *(Patrz ilustracja)*

- 555. Goczałkowski Stanisław Wojciech.** Pamiętniki ułana skreślił A. G. oficer 1go pułku Ułanów b. w. p. Lwów 1855. W Księgarni H. W. Kallenbacha, s. [8], 192, 18 cm, opr. z epoki płsk. 120,-

Wspomnienia Wojciecha Goczałkowskiego (1810-1866) pamiętnikarza, publicysty, żołnierza 1. Pułku Ułanów, uczestnika powstania listopadowego. Pamiętnik dotyczy przede wszystkim udziału korpusu gen. Chłapowskiego w powstaniu listopadowym. Przybrudzenia i zbrązowienia pap., urwany 1 margines. Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**

- 556. Hertz Władysław.** Jednodniówka. Głos do władz i narodu z celem podniesienia wartości monety polskiej i dobrobytu. [Warszawa 192?]. Składnica Hurtowa Wł. Wojciechowskiego, s. 16, 31 cm, brosz. 90,-

Broszura wydana własnym sumptem przez autora, Władysława Herta – podpisującego się jako „Warszawiak – Sybirak”. Oprócz wierszy, tekstów i modlitw patriotycznych znalazły się w niej odezwy do władz o ratowanie gospodarki polskiej, przestrogi przed żydowsko-bolszewickimi spiskami. Strajkujących robotników nazywał „zdrajcami Ojczyzny”. Ciekawy przykład wykorzystania prawa wolności słowa (i druku). Jedna karta podklejona, zbrązowienia, poza tym stan dobry.

- 557. Historia najnowsza.** Pod red. Henryka Mościckiego i Jana Cynarskiego. T. 1-3 (w trzech wol.). Warszawa 1933-1934. Wydawnictwo „Kultura i Wiedza”, s. [2], 678, tabl. [23] (w tym kolor.), ilustr. 666, tabl. [21] (w tym kolor.), ilustr.; 777, tabl. [22] (w tym kolor.), ilustr., 25 cm, opr. wyd. płsk. ze złoc. i tłocz. na grzbiecie i licu, szyldziki złoc. 900,-

Dotyczy okresu od początku rewolucji francuskiej do r. 1934. T. 1 obejmuje rewolucję francuską, wojny napoleońskie i czasy Świętego Przymierza; tom 2 zawiera dzieje drugiej połowy XIX stulecia, parlamentaryzm. Kapitalizm i imperializm; t. 3 omawia szczegółowo dzieje lat 1900-1933. Jednolita **oprawa wydawnicza Bolesława Zjawińskiego** (ślepy tłok na tylnej okładzinie): czarny półskórek, na licach tyt. i głowa greckiego hoplity tłocz. złotem, grzbiety bogato złoczone, z czerwonymi szyldzikami z tytulaturą. Minimalne otarcia opr., w t. 1 i 3 drobny zaciek na dolnej krawędzi (poza tekstem), poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.** *(Patrz ilustracja)*

- 558. [Holocaust].** The persecution of Jews in German-occupied Poland with an Introduction by the Right Rev. David Mathew, M.A., Litt.D. Bishop Auxiliary of Westminster (Free Europe Pamphlet No. 2). London [Londyn] 1940. Free Europe, s. 26, k. [1], 21,5 cm, oryg. okł. brosz. 800,-

Broszura poświęcona prześladowaniom Żydów przez Niemców na terenach okupowanej Polski w pierwszych miesiącach wojny. Tekst został opracowany pod nadzorem prof. Stanisława Strońskiego, ów-



554. Tragedia Mikołaja II.



557. Historia najnowsza. 1933-1934.

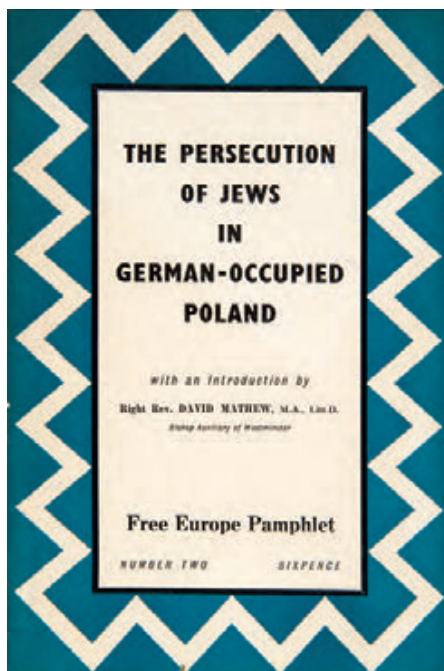
czesnego ministra informacji i dokumentacji w rządzie Sikorskiego. Podstawą były świadectwa osób, którym udało się wydostać z kraju i dotrzeć na Zachód, jak również **wiadomości przekazywane przez organizacje podziemne**. Broszura ukazała się w serii wydawanej przez Free Europe naświetlającej sytuację w krajach zajętych przez III Rzeszę. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

– Zagłada polskich Żydów –

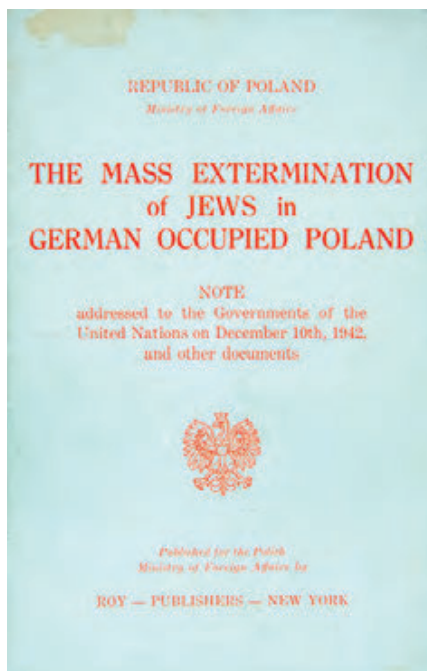
- 559. [Holocaust].** The mass extermination of Jews in German occupied Poland. Note addressed to the Governments of the United Nations on December 10th, 1942, and other documents. New York (Nowy Jork) [1943]. Roy-Publishers, s. 16, 21,5 cm, oryg. okł. brosz. 800,-

Raport dyplomatyczny Edwarda Raczyńskiego o eksterminacji obywateli polskich pochodzenia żydowskiego sporządzony m.in. na podstawie materiałów przygotowanych przez Referat Spraw Żydowskich Komendy Głównej Armii Krajowej **przywiezionych do Londynu przez kuriera Jana Karskiego** i potwierdzonych jego osobistą relacją. Broszura została rozesłana do wszystkich obcych i polskich przedstawicielstw dyplomatycznych. MSZ zwracało uwagę na ponad milion ofiar i wzywało sprzymierzeńców do działania. W broszurze znalazły się dodatkowe związane z tą tematyką dokumenty. Pierwsze wydanie ukazało się w Londynie w 1942 r. (oferowane wydanie **ukazało się w Nowym Jorku, by dotrzeć do środowiska amerykańskich Żydów** oraz tamtejszej opinii publicznej). Zachowana oryginalna okł. brosz. Pieczętki biblioteczne Fawley Court – słynnej placówki polskiej kultury w Anglii i szkoły prowadzonej przez ojców Marianów (biblioteka i muzeum z licznymi polonikami w zbiorach). Najcenniejsze zbiory przeniesiono do Lichenia, część zwrócono ofiarodawcom, reszta uległa rozproszeniu. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

- 560. [Holocaust]. Karski Jan.** Story of a Secret State. Boston 1944. Houghton Mifflin Company, s. VI, 391, 20 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. 180,-



558. Prześladowania Żydów. 1940.



559. Wezwanie polskiego rządu. 1943.

Wydanie 1. Najgłośniejsza książka wspomnieniowa Jana Karskiego (1914-2000) – prawnika, dyplomaty, historyka, kuriera i emisariusza władz Polskiego Państwa Podziemnego, autora słynnych „Raportów Karskiego” informujących Zachód o sytuacji w okupowanej Polsce, funkcjonowaniu Polskiego Państwa Podziemnego i zagładzie Żydów. Książka powstała w 1944 r. na polecenie rządu emigracyjnego. Ukazała się drukiem w listopadzie 1944 r. i od razu została bestsellerem. Z jej łamów Amerykanie dowiedzieli się o represjach wobec narodu polskiego, istnieniu Armii Krajowej i zagładzie Żydów przez Niemców. Spotkała się również z entuzjastycznym przyjęciem prasy amerykańskiej. Przekład na język polski został wydany dopiero w 1999 r. Zaplamienia płótna oprawy, podpis własnościowy i podkreślenia w tekście na końcowych kartach, wewnątrz stan dobry.

- 561. Horoszkiewicz Roman Woynicz.** Zułów wczoraj i dzisiaj. Warszawa 1938. Nakładem Zarządu Głównego Związku Rezerwistów, s. 181, [1], ilustr. w tekście, 24,5 cm, opr. wyd. pł. niebieskie ze złoc. na grzbiecie i licu. 280,-

Jeden z 250 egzemplarzy numerowanych (egz. nr 35). W pierwszej części, opracowanej przez Romana Horoszkiewicza, przedstawiono historię rodu Piłsudskich i rodów spokrewnionych, ponadto opisano Zułów, życie i pracę we dworze. Część druga, opracowana przez Tadeusza Kubalskiego, opowiada o dalszych dziejach Zułowa, a także o uchwale walnego Zjazdu Związku Rezerwistów o wykupieniu i odbudowaniu Zułowa jako pamiątkowego miejsca pielgrzymek narodowych (dwór został całkowicie zniszczony przez Sowietów w 1939 r.). **Oprawa wydawnicza projektu Wiktorii Goryńskiej.** Grzbiet lekko wyblakły, poza tym stan bardzo dobry.

- 562. Iwanowski Eustachy.** Wspomnienia lat minionych, Eu-go Helenijusza [pseud.]. T. 1-2. Kraków 1876. Nakładem autora. Skład główny w Księgarni Katolickiej Władysława Miłkowskiego, s. XIII, [2], 16-601, [3], tabele 2 (rozkł.); 717, [3], 23 cm, opr. jednolita współcz. płsk. ze złoc., zach. przednie okł. brosz. 360,-

Dwa tomy studiów historyczno-literackich Eustachego Iwanowskiego (1813-1903) – pisarza, historyka, badacza dziejów Ukrainy. „Prace Iwanowskiego były i są często cytowane w literaturze historycznej,

gdyż przytaczają lub powołują się na niedostępny lub nieistniejący dziś materiał archiwalny" (PSB). Tomy obejmują wspomnienia własne autora, materiały biograficzne i historyczne odnoszące się do Kijowszczyzny i ziem litewskich, ponadto informacje genealogiczne i nieznane szczegóły z życia rodzin zamieszkujących Kresy Wschodnie. Zawiera m.in. teksty: O ucisku Kościoła i zmianie ducha katolickiego po rozbiórce kraju; Rysy, wizerunki, portrety niektórych osób znamienitszych, które już żyły w XIX wieku, z prowincji południowych Polski, a szczególnie z województwa kijowskiego i wspomnienia kilku rodzin; Czaccy; O Kolegium i Akademii w Połocku; Kongregacja cystersko-kartusko-benedyktynska na Litwie; O cudami słynącym obrazie N. Maryi Panny w Żyrowicach; Kilka o wygnaniu syberyjskim szczegółów. Okładki broszurowe podklejone, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

- 563. Januszkiewiczowa Jadwiga.** W potopie krwi i łez. Wspomnienia zakładniczki. Warszawa 1921. Nakł. Księgarni i Składu Nut Perzyński, Niklewicz i Ska, s. 234, tabl. ilustr. 10, 17,5 cm, opr. współczesna płsk. 160,-

Wspomnienia więzienia i zsyłki aresztowanych Polaków na kresach po wkroczeniu bolszewików w 1919 r. Autorka przedstawia historię swoją i innych zakładników. Opr. czarny płsk., na licach pł. Miejscami zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.

- 564. Kalendarz Ilustrowanego Kuryera Codziennego na rok 1939.** Rocznik XII. Kraków [1938]. Nakładem Wydawnictwa „Ilustrowanego Kuryera Codziennego”, s. VIII, 232, tabl. ilustr. (w tym 6 kolor.), ilustr. w tekście, 27 cm, oryg. okł. brosz. 150,-

W treści m.in.: Z przeszłości naszych miast (Iłża, Jazłowiec, Kleck, Kórnik i Bnin, Muszyna, Narol, Pszczyna, Pułtusk, Świecie, Wadowice, Wiśniowiec); Zagadnienia obrony dawnej Rzplitej (M. Kukiel); Zagadnienie morskie w dawnej Polsce; Odzyskanie Śląska Zaolziańskiego; Materiały etnograficzne Franciszka Ksawerego Preka; Z badań nad melodią mazurka Dąbrowskiego. Ubytki kartonu na grzbiecie oprawy, poza tym stan dobry.

(Patrz ilustracja na stronie następnej)

- 565. Kalendarz Koła Przyjaciół Z.[wiązku] S.[trzeleckiego]** Kraków – Powiat. Kraków 1935. Drukarnia Powszechna w Krakowie, Plac Dominikański L.1, s.68, liczne ilustr. w tekście, 31 cm, opr. wyd. brosz. z kolor. ilustr. na licu. 90,-

Kalendarz Związku Strzeleckiego na 1935 rok. Miał na celu „stanowić pomost łączący Związek Strzelecki coraz gęstszą siecią nici szczerzotłych z szerokimi warstwami społecznymi” (ze wstępu). Zawiera kalendarium, z życia Związku Strzeleckiego, wiersze poświęcone Marszałkowi J. Piłsudskiemu i gen. J. Stachiewiczowi oraz liczne artykuły (m.in. wspomnienia z I marszu szlakiem Kadrowki, praca kobiet w Związku Strzeleckim i in.). Stan bardzo dobry.

(Patrz ilustracja na stronie następnej)

- 566. Kantzow Thomas.** Pomerania. Eine pommersche Chronik aus dem sechzehnten Jahrhundert. Hrgsb. von Georg Gaebel. T. 1-2 (2 wol.) Stettin (Szczecin) 1908. Paul Niekammer, k. [2], s. 394; k. [1], s. 304, 23,5 cm, oryg. okł. brosz. 600,-

Krytyczna edycja prac kronikarskich poświęconych dziejom Pomorza autorstwa Thomasa Kantzowa (1505?-1542) kronikarza, sekretarza na dworze książąt pomorskich z dynastii Gryfitów (Barnima IX, Jerzego I, Filipa I wologoskiego). Kantzow pozostawił swoje dzieła historiograficzne w kilku niezredagowanych wersjach, które po jego śmierci uporządkował Nicolaus von Klempzen, nadając im tytuł „Pomerania”. Wydawca Georg Gaebel (1853-1929) historyk i profesor gimnazjalny oparł oferowaną edycję o redakcję Klempzena, w przypisach odnotowując odmianki tekstowe znanych rękopisów. Kronika stanowi ciekawe źródło do historii Pomorza, znajdują się w niej liczne wiadomości o zamieszkujących te tereny w średniowieczu Słowianach, a także wzmianki o Polsce. Egzemplarz w znacznej części nierozcięty. Grzbiet drugiego tomu nieznacznie podklejony, przebarwienia okł., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

- 567. Kempner Stanisław.** Bismarck. Szkic. Warszawa 1890. Nakład redakcji „Gazety Handlowej”, s. 63, 17,5 cm, oryg. okł. brosz. 90,-



564. Kalendarz Kuriera na rok 1939.



565. Kalendarz Związku Strzeleckiego. 1935.

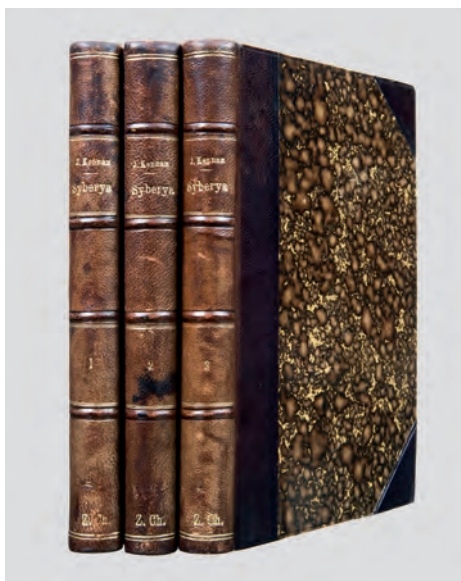
Z odręcną dedykacją autora dla Bronisławy Neufeldówny (1857-1931), dziennikarki, tłumaczki, nazywanej nestorką polskiego dziennikarstwa. Szkic biograficzno-polityczny poświęcony Bismarckowi autorstwa Stanisława Aleksandra Kempnera (1857-1924), ekonomisty i dziennikarza, działacza społecznego. Stan bardzo dobry.

- 568. Kennan Jerzy.** Syberia przełożył autor „Wspomnień więźnia”. Serya I - III. Wydanie drugie i trzecie. Lwów 1891-1893. Druk Szykowskiego, s. VI, 240; V, 245; XI, [1], 253, [3], 19,5 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. na grzbiecie. 180,-

Opis podróży przez Syberię J. Kennana, „który wykazaniem świata okrucieństw, gwałtów i całej ohydy systemu deportacyjnego w carstwie rossyjskiem, zapisał się głęboko w pamięci i sercu każdego, wolność, prawdę i dobro ludzkości miłującego człowieka” (tłumacz). Dzieło zawiera obszernie informacje o miejscach zesłania i zesłańcach syberyjskich, z którymi stykał się autor, w tym z wieloma Polakami. W przypiskach uzupełnienia tłumacza zawierające własne spostrzeżenia i wspomnienia z syberyjskiego zesłania. Na końcu t. 2-go przyczynek tłumacza: „Wygnanie i męczeństwo polskich patriotów w Syberii”. Nieaktualne pieczętki własnościowe. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.** (Patrz ilustracja)

- 569. Kisielewski Józef.** Ziemia gromadzi prochy. Wydanie drugie. Piąty tyś. [Poznań 1939]. Księgarnia św. Wojciecha, s. 486, [9], mapa 1 (rozkt.), liczne ilustr., fotomontaże, mapki, 25 cm, opr. wyd. brosz. 180,-

Głośna książka dokumentująca prawdę o słowiańskiej przeszłości wschodnich połaci Niemiec, szczególnie Pomorza, autorstwa J. Kisielewskiego (1905-1966), wybitnego dziennikarza i pisarza. Książka o charakterze reportażowym, podobnie jak „Na tropach Smętka” M. Wańkowicza, opisująca żywioł polski i jego tradycje na Pomorzu, w Prusach oraz nad Odrą i Nysą. Była w szczególnie sposób tępiąca i niszcząca przez Niemców w czasie okupacji, a posiadanie jej groziło śmiercią: „**Za Wańkowiczowskiego „Smętka” i Kisielewskiego „Ziemia gromadzi prochy” – szło się do obozu**” (L. Gocel, Przypadki Jej Królewskiej Mości Książki, Wrocław 1963, s. 77). Sam autor oraz osoby współpracujące przy powstawaniu książki znalazły się na liście wrogów Rzeszy i były ścigane przez



568. J. Kennan. Syberia. 1891-1893.



569. J. Kisielewski. Ziemia gromadzi prochy.

Gestapo. Książka wydana w bogatej szacie graficznej, z charakterystycznymi dla lat 30. fotomontażami, oraz eksperymentalnymi ilustracjami o charakterze plakatu. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

- 570. Koeb Stefan. Wroczyński Zygmunt. Wojtał Edmund.** Terenoznawstwo praktyczne. Warszawa 1938. Samorządowy Instytut Wydawniczy, s. VIII, s. 101, tabl. 8, inseratów k. [8], ilustr. w tekście, 23,5 cm, opr. ppł., na lica naklejone okł. oryg. wyd. brosz. 70,-

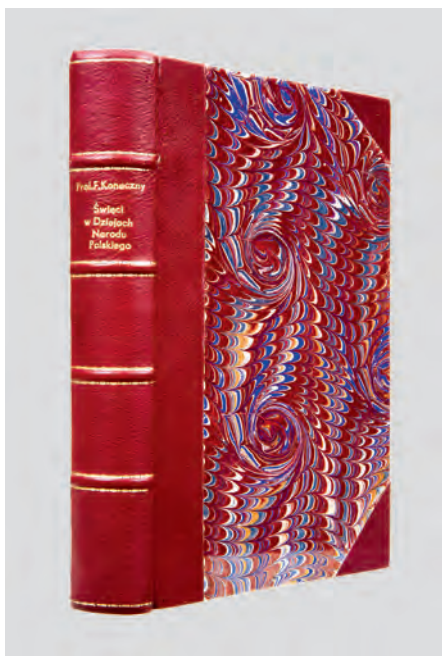
Podręcznik podstaw terenoznawstwa zatwierdzony i polecany do użytku szkół wojskowych i hufców. Dołączono tablicę poglądową do nauczania znaków topograficznych. Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

- 571. [Komuniści i anarchiści w II RP].** Sprawozdanie z ruchu komunistycznego i anarchistycznego za czas od 1/9 1930 do 31/12 1932. [Warszawa] 1934. MSW, k. [9], s. 3, 296, 28,5 cm, opr. pł. 450,-

Ściśle tajny raport (opatrzone klauzulami na opr.) obejmujący okres od 1 września 1930 do 31 grudnia 1932, wydrukowany w nakładzie 160 egzemplarzy w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych do użytku wewnętrznego. Na początku wpisane pisma przewodnie. Blok lekko poluzowany, drobne zabrudzenia, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

- 572. Koneczny Feliks.** Święci w dziejach narodu polskiego. T. 1. Miejsce Piastowe 1937. Nakładem Towarzystwa św. Michała Archanioła, s. 703, [1], 24 cm, opr. współczesna, płsk. 240,-

Próba syntetycznego przedstawienia najważniejszych dla Polski świętych, błogosławionych Kościoła katolickiego, a także jednostek cieszących się taką sławą, choć oficjalnie nieuznanych przez Kościół. Autorem był Feliks Koneczny (1862-1949), historyk, publicysta, historyk, profesor Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. Opr. czerwony płsk, na licach pap. marm. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)



572. F. Koneczny. Święci polscy. 1937.



574. J. I. Kraszewski. Polska. 1902-1903.

- 573. Kowalewski Mikołaj.** Polityka narodowościowa na Ukrainie sowieckiej. Zarys ewolucji stosunków w latach 1917-1937. Warszawa 1938. Nakładem Instytutu Badań Spraw Narodowościowych, s. 192, [3], mapa 1 (rozkł.), 21 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Monograficzne opracowanie dotyczące polityki narodowościowej na Ukrainie od czasów rewolucji. Egzemplarz nieobcięty. Zaznaczenia czerwonym ołówkiem. Pęknięcia grzbietu, poza tym stan dobry.

- 574. Kraszewski Józef Ignacy.** Polska w czasie trzech rozbiorów 1772-1799. Studya do historii ducha i obyczaju. Przedmowa prof. Szymona Askenazego. T. 1-3 (w trzech wol.). Warszawa 1902-1903. Nakład Gebethnera i Wolffa, k. [2], s. XVI, 424, [1], **mapa rozkł. 1 (litografia kolor.)**, ilustr. w tekście 106; k. [2], s. 414, [1], ilustr. w tekście 97; k. [2], s. 563, [1], ilustr. w tekście 89, 23 cm, jednolita opr. z epoki płsk. ze złoc. na grzbiecie. 1500,-

Wydanie 2 (wyd. 1 ukazało się w latach 1873-1875). Najważniejsze dzieło historyczne Józefa Ignacego Kraszewskiego (1812-1887). Oparta na szerokim materiale źródłowym barwna panorama schyłkowych lat Rzeczypospolitej, obejmująca historię, politykę wewnętrzną i zagraniczną, kulturę, wojskowość i obyczajowość. W tomie 1 opisano wydarzenia od pierwszego rozbioru do 1787 r. (m.in.: genezę rozbiorów, sprawę biskupa Sołtyka, Zjazd w Kaniowie), w tomie 2 od zwołania Sejmu Wielkiego do uchwalenia Konstytucji 3 Maja, w tomie 3 od wojny z Rosją w obronie Konstytucji, przez Insurekcję Kościuszkowską do upadku Rzeczypospolitej. **Dzieło ozdobione prawie 300 ilustracjami** zebranymi przez Aleksandra Kraushara. W tomie pierwszym rozkładana mapa „Polska za Stanisława Augusta”. Opr. z epoki w brązowe półskórki, grzbiety 5-ciopolowe ze złoc., na dole inicjały S. Z. (egz. z księgozbioru Stanisława Zielińskiego). Przybrudzenia wyklejek, poza tym stan dobry.

Lit.: Józef Ignacy Kraszewski. Bibliografia Literatury Polskiej „Nowy Korbut”, poz. 247. (Patrz ilustracja)



576. Księga adresowa przemysłu. 1906.



577. Armia Księstwa Warszawskiego. 1913.

- 575. [Kraszewski Józef Ignacy].** Z roku 1867. Rachunki przez B. Bolesławitę [pseud.] Rok drugi. Część I-II (1 wol.). Poznań 1868. Nakładem Księgarni Jana Konst[antego] Żupańskiego, k. [2], s. 661; k. [2], s. 609, [3], 18 cm, opr. późniejsza, ppł. 280,-

Wydanie 1. Zbiór tekstów publicystycznych podsumowujący roczny bilans polskiego życia narodowego za r. 1867. Część druga dedykowana Adamowi Lwu hr. Sołtanowi. M.in.: Europa w r. 1867; Moskwa; Polskie kraje pod panowaniem Moskwy; Wielkie Księstwo Poznańskie; Prusy Zachodnie; Galicja; Wychodźstwo; Literatura; Mogiły; Polska na Wystawie Paryskiej 1867 r. Opr. czarne ppł., na licach pap., brzegi k. marm. Stan bardzo dobry. Rzadkie.

Lit.: Józef Ignacy Kraszewski..., poz. 175 (lata 1866-1869).

- 576. Księga adresowa przemysłu fabrycznego w Królestwie Polskim...** Opracował i wydał Leon Jeziorański. Wydawnictwa rok trzeci. Warszawa 1906. Staraniem Stowarzyszenia Techników w Warszawie, bez paginacji, łącznie obejmuje 5216 adresów firm, liczne inseraty reklamowe, 26 cm, opr. wyd. pł. z tyt. na licu i grzbiecie. 1200,-

Księga zawiera 5216 adresów przedsiębiorstw przemysłu fabrycznego w Królestwie Polskim w układzie alfabetycznym, wg miejscowości i branżowym. Reprezentowane gałęzie przemysłu to: górnictwo i hutnictwo, przemysł metalowy, mineralny, chemiczny, spożywczy, drzewny, papierniczo-drukarski, włóknisty, konfekcyjny, a także biura techniczne. Brak niektórych kart z reklamami. Spękania i przybrudzenia oprawy, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

(Patrz ilustracja)

- 577. [Księstwo Warszawskie]. Malibran Alphonse.** L'Armée du Duché de Varsovie. Texte par le Commandant A. Malibran, ancien chef d'escadron d'artillerie. Paris (Paryż) 1913. J. Leroy et Cie, k. [3], s. III, [1], 314, [2], tabl. ilustr. 58 (w tym 50 kolor.), 39 cm, opr. luksusowa z epoki, pł., futerał płsk. 2800,-



578. L. Kubala. Szkice historyczne.



579. M. Kukiel. Dzieje oręża polskiego. 1912.

Wydano w nakładzie 1000 numerowanych egzemplarzy – oferowany nosi numer 374. Efektownie wydana, bogato ilustrowana historia armii Księstwa Warszawskiego w latach 1807-1815. Książka **ozdobiona barwnymi ilustracjami Jana W. Chelmińskiego** (1851-1925) przedstawiającymi umundurowanie oficerów i żołnierzy poszczególnych formacji, w tym **szwoleżerów gwardii spod Somosierry**. Na planszach czarno-białych portrety najwybitniejszych dowódców wojska polskiego w epoce napoleońskiej, w części końcowej dodatek zawierający opisy sztandarów, mundurów i odznaczeń. **Efektowna opr.**: pł. o grubym splocie, bordowe z motywem imitującym lampas. Futerał kartonowy oklejony skórą i pł. (powtarzający wzór oprawy). Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.** (Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 578. Kubala Ludwik.** Szkice historyczne. Serya druga. Lwów 1880. Nakładem Księgarni Gubrynowicza i Schmidta, s. [4], 323, [4], 20,5 cm, opr. z epoki płsk. 180,-

Tom studiów historycznych Ludwika Kubali (1838-1918) – wybitnego historyka, pisarza, publicysty, kierownika Biblioteki Pawlikowskich we Lwowie. Zawiera rozprawy: Proces Radziejowskiego; Pierwsze „Liberum veto”; Krwawe swaty; Czarna śmierć; Wyprawa zwaniecka; Mieszczanin polski w XVII wieku. Niewielkie pęknięcie grzbietu opr., poza tym stan dobry. (Patrz ilustracja)

- 579. Kukiel Marian.** Dzieje oręża polskiego w epoce napoleońskiej 1795-1815. Wydanie drugie na nowo opracowane i uzupełnione. Poznań 1912. Nakładem Zdzisława Rzepeckiego i Ski., s. VII, [1], 475, XV, ilustr. barwnych 11, tabl. map 5, 26,5 cm, opr. wyd. wyk. wg projektu Antoniego Procajłowicza, pł. ze złoc. i zdob., brzegi kart barwione. 200,-

Wydanie 2 poszerzone i uzupełnione (wyd. 1 ukazało się w tym samym roku). Monografia Mariana Kukieła (1885-1973) – historyka, ucznia Szymona Askenazego, jednego z najwybitniejszych napoleonistów polskich, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego, późniejszego generała i polityka emigracyjnego. Bogato ilustrowane dzieje oręża polskiego od czasu upadku państwowości, poprzez Legiony gen. Dąbrowskiego, Księstwo Warszawskie aż do klęski Napoleona pod Waterloo. Efektowna **oprawa wydawnicza wykonana według projektu Antoniego Procajłowicza**, wyklejki ozdobne z portretami



581. Legia Honorowa. 1948.



582. Legia Honorowa. 1833.

Napoleona i polskich dowódców: gen. Dąbrowskiego, Kniaziewiczza, Zajączka, ks. Józefa Poniatowskiego. Grzbiet opr. reperowany, niewielkie zaplamienia oprawy i kart. Stan ogólny dobry.
(*Patrz ilustracja*)

- 580. Kuropatnicki Ewaryst Andrzej.** Geografia albo dokładne opisanie królestw Galicyi i Lodomeryi. Wydanie powtórne. We Lwowie 1858. Nakładem Wojciecha Manieckiego, s. 102, [2], opr. wyd. brosz. 120,-

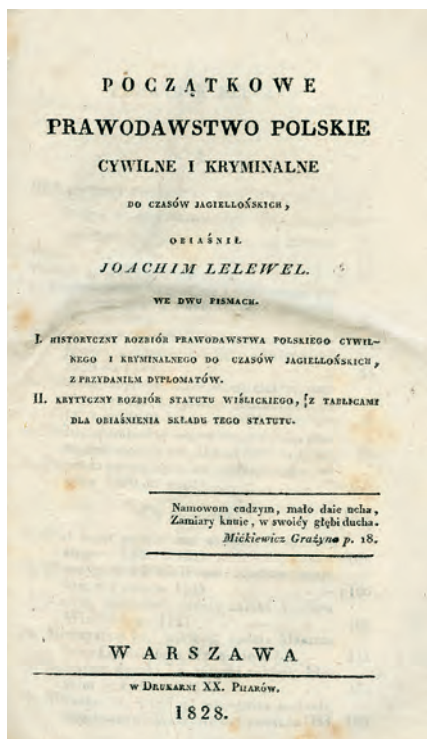
Drugie wydanie rzadkiego i poszukiwanego dzieła E. Kuropatnickiego z 1786r. Autor opisał Galicję i Lodomeryję w podziale na cyrkule (od Myślenickiego do Zaleszczykowskiego), „podając bogaty materiał o rękodzielnictwie, przemyśle, handlu, życiu mieszkańców, szczególnie starannie spisał miejscowości ważne dla pamiętek historycznych, jak również mienie pojedynczych rodzin szlacheckich” (ze wstępu). Stan dobry.

- 581. [Legia Honorowa]. Daniel Jean.** La Légion d'Honneur. Histoire et organisation de l'Ordre National. Paris (1948). André Bonne, s. 235, tabl. ilustr. 20, 23,5 cm, opr. z epoki, płsk. 240,-

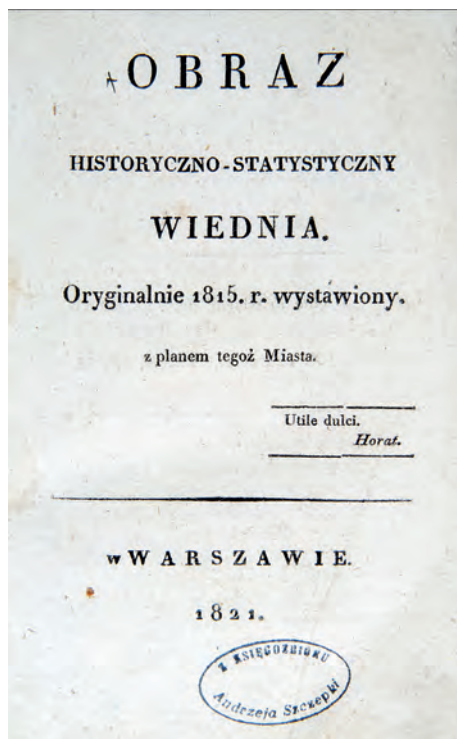
Egzemplarz imienny odbity dla Jonkheera O. Repelaera. Obszerne wydawnictwo poświęcone najwyższemu francuskiemu odznaczeniu cywilnemu i wojskowemu – „Legii Honorowej”, powołanej przez Napoleona w 1802 r. Przedstawia historię jego ustanowienia i funkcjonowania od czasów Napoleona oraz organizację orderu. Kolorowe i czarnobiałe ilustracje na tablicach. Opr. czerwony płsk., na grzbiecie tłocz. i złocz., na licach i wyklejkach pap. marm. Na jednej z kart przedtytułowych odręczna dedykacja i podpisy ofiarodawców. Drobne otarcia opr., na kartach miejscami zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.

(*Patrz ilustracja*)

- 582. [Legia Honorowa]. Saint-Maurice Charles-R.-E. de.** Histoire de la Légion d'Honneur. Paris (Paryż) 1833. A. J. Dénain, **frontispis (drzeworyt kolorowy)**, s. 471, **tabl. ryc. 4 (miedzioryty kolorowe)**, 21 cm, opr. z epoki płsk. 300,-



584. J. Lelewel. Prawodawstwo polskie. 1828.



585. E. Lubomirski. Obraz Wiednia. 1821.

Historia orderu od czasów Napoleona I. W dalszej części wydawnictwa zamieszczono edycję statutów orderu. Autorem dzieła był Charles-R.-E. de Saint-Maurice (właśc. Charles Rousset, 1796-1865) francuski historyk, dziennikarz, poeta i dramatopisarz. Na tablicach przedstawiono insygnia Legii Honorowej. Opr. brązowy płsk., na licach pap. marm. Otarcia opr., zaplamienia i przebarwienia kart i tablic, poza tym stan dobry.

(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 583. [Legiony Polskie].** Regulamin Jazdy Kawalerii Legionów Polskich. Cz. I i II. Kraków 1916. Nakładem Centralnego Biura Wydawnictw N. K. N., s. 319, 16,5 cm, opr. współczesna, płsk. 360,-

Regulamin wojskowy Legionów Polskich funkcjonujących w ramach armii Austro-Węgier. W części pierwszej znalazły się zasady wyćwiczenia kawalerzysty (gimnastyka, musztra, ćwiczenia z bronią, jazda w szyku), w części drugiej opis formacji, szyków i manewrów dla szwadronów i pułków. Opr. brązowy płsk., na licach ozdobna tkanina. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

- 584. Lelewel Joachim.** Początkowe prawodawstwo polskie cywilne i kryminalne do czasów jagiellońskich. Warszawa 1828. W Drukarni XX. Piłarów, s. 403, [5], tabel 7 (rozkl.), 21,5 cm, okł. ochronna kartonowa z epoki. 450,-

Jedno z głównych dzieł prawniczych Joachima Lelewela, zawiera trzy rozprawy dotyczące prawodawstwa polskiego: Historyczny rozbiór prawodawstwa polskiego cywilnego i kryminalnego do czasów jagiellońskich; Dyplomata z XII, XIII i początku XIV wieku mogące udowodnić, com w rozbiórze historycznym prawodawstwa polskiego do jagiellońskich czasów powiedział; Krytyczny rozbiór Statutów Wiślickich. Egzemplarz nie obcięty i nie rozcięty, stan dobry.

(Patrz ilustracja)

- 585. Lubomirski Edward.** Obraz historyczno-statystyczny Wiednia. Oryginalnie 1815 r. wystawiony. Z planem tegoż miasta. Warszawa 1821. B.w., s. [4], 488, [12], **plan Wiednia (miedzioryt rozkł.)**, 20,5 cm, opr. z epoki karton granatowy. 900,-

Wydana anonimowo praca Edwarda Kazimierza Lubomirskiego (1796-1823) – poety i dyplomaty, zwolennika i obrońcy literatury romantycznej. Książka powstała w wyniku obserwacji autora poczynionych w latach 1815-1816. Zawiera informacje na temat położenia i historii Wiednia, wieloaspektowy opis ludności, charakterystykę literatury niemieckiej oraz wydarzeń Kongresu Wiedeńskiego. Na końcu **szczegółowy rozkładany plan Wiednia**. Ze względu na umieszczone w treści demokratyczne i patriotyczne akcenty, wkrótce po wydaniu **książka została skonfiskowana i częściowo zniszczona przez cenzurę carską**. Na początkowych sześciu kartach nieznaczne ubytki bocznych marginesów (bez straty tekstu), poza tym stan dobry, egzemplarz nie obcięty. **Rzadkie.**
(*Patrz ilustracja*)

- 586. Lück Kurt.** Deutsche Siedler zwischen Wieprz und Bug („Unsere Heimat”, Heft 9). Poznań 1939. Verlag „Historische Gesellschaft für Posen”, s. 94, [1], ilustr. w tekście, 17 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Syntetyczne przedstawienie osadnictwa niemieckiego na ziemiach polskich od średniowiecza, ze szczególnym naciskiem położonym na okres XIX w. Stan bardzo dobry.

- 587. Łepkowski Józef.** Broń sieczna w ogóle i w Polsce uważana archeologicznie. Kraków 1857. Czcionkami „Czasu”, k. [1], s. 93, tabl. ilustr. 4, 22,5 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Rozprawa archeologiczna poświęcona broni białej autorstwa Józefa Łepkowskiego (1826-1894), historyka, archeologa, rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego, założyciela pierwszej katedry archeologii na ziemiach polskich. Egzemplarz nieobcięty i nierozcięty. Drobne defekty okł., zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.
(*Patrz ilustracja na stronie następnej*)

- 588. Łoziński Władysław.** Życie polskie w dawnych wiekach. Wydanie piąte, ilustrowane, przejrzane i uzupełnione. Warszawa 1934. Wydawnictwo J. Przeworskiego, s. VIII, 251, tabl. ilustr. 114 (w tym kolor. i rozkł.), 27 cm, opr. wyd. pł. niebieskie ze złoc. 360,-

Najgłośniejsza, obok „Prawem i lewem”, praca historyczna Władysława Łozińskiego (1843-1913) – historyka, nowelisty, powieściopisarza. Bogato ilustrowana, panorama życia w dawnej Polsce, opisująca mieszkańców zamków, pałaców i dworów, sztukę użytkową, złotnictwo, ubiory, obyczaje oraz gry i zabawy. Oprawa wydawnicza: płótno czerwone, zdobienia utrzymane w stylistyce polskiego Art Déco, na grzbiecie szyldzik ze złotą tytulaturą i zdobieniami, na licu postać szlachcica w kontuszu, na tylnej okładzinie panoplia, górny brzeg kart barwiony. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(*Patrz ilustracja na stronie następnej*)

- 589. Łukaszewicz Józef.** Wiadomość historyczna o Dyssydentach w mieście Poznaniu w XVI i XVII wieku, porządkiem lat zebrana. Poznań 1832. W Drukarni F.A. Pompejusza i Spółki, s. [10], 212, 17,5 cm, opr. płsk. z epoki ze złoc. 400,-

Materiały do historii innowierców (husyci, luteranie, Bracia Czescy, kalwini) w Poznaniu i Wielkopolsce, z informacjami o znacniejszych ich przywódcach, szkołach, zborach, synodach i zjazdach oraz walce Kościoła katolickiego z nimi. Praca Józefa Andrzeja Łukaszewicza (1799 – 1873) – historyka reformacji i oświaty, dyrektora Biblioteki Raczyńskich w Poznaniu, autora m.in. dzieła „Obraz historyczno-statystyczny miasta Poznania w dawniejszych czasach” (1838). **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**
(*Patrz ilustracja na stronie 247*)

- 590. Maliszewski Jerzy.** Władysław Rawicz w powstaniu styczniowym na Podlasiu. Słowem wstępnem zaopatrzył prof. Henryk Mościcki. Warszawa



587. J. Łepkowski. O broni białej. 1857.



588. W. Łoziński. Życie polskie. 1934.

1935. Druk J.B. Kondecki, s. [4], VI, [2], 198, [1], tabl. ilustr. 24, 25 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

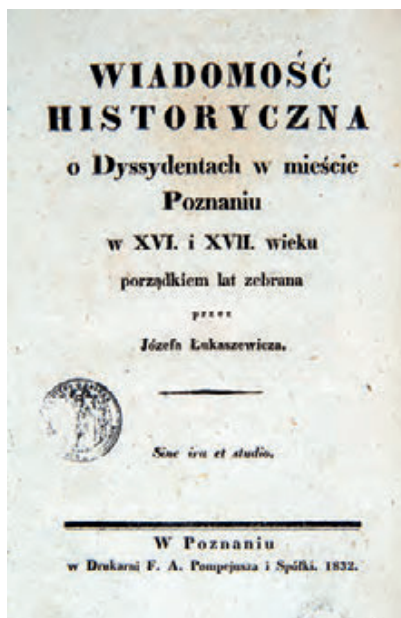
Pięknie wydana monografia historyczna Jerzego Maliszewskiego, charakteryzująca działalność powstańczą na Podlasiu Władysława Rawicza (1832-1863) – bohatera Podlasia, naczelnika cywilnego województwa podlaskiego, straconego przez Moskali w Siedlcach w listopadzie 1863 r. Egzemplarz nie rozcięty, stan bardzo dobry.

- 591. Małachowski-Łempicki Stanisław.** Wolne mularstwo w Lubelszczyźnie 1811-1822. (Monografia Województwa Lubelskiego. Prace Komisji Historycznej. Nr 3). Lublin 1933. Nakł. „Dziennika Urzędowego Województwa Lubelskiego”, s. [4], 150, tabl. ilustr. 58, 25 cm, opr. współcz. płsk. ze złoc. tyt. na grzbiecie. 120,-

Szczegółowa rozprawa autorstwa wybitnego znawcy tej tematyki. Prace St. Małachowskiego - Łempickiego (1884-1959) oparte były na nie istniejących już dziś dokumentach wolnomularskich (spalonych przez Niemców w 1944r. w Archiwum Akt Dawnych w Warszawie). W tekście spisy członków lubelskich łóż masońskich. Stan dobry.

- 592. Marsz Artylerii Konnej** ułożył Kapelmistrz Dywizjonu 1go Artylerii Konnej Leon Cymerman. Warszawa, Kraków, b.r. [1919], Gebethner i Wolff, s. 3, 33,0 cm, bez opr. 90,-

Nuty marsza skomponowanego przez Leona Cymermana (1876-1964), dyrygenta i kompozytora warszawskiego, kapelmistrza wojskowego, w okresie międzywojennym dyrygenta Orkiestry 1 Dywizjonu Artylerii Konnej w Warszawie oraz Orkiestry Dętej Tramwajarzy. Kompozycja zadedykowana w druku pierwszemu dowódcy 1 Dywizjonu Artylerii Konnej płk. Leonowi Dunin-Wolskiemu. Dekoracyjna okładka z barwną litografią ukazującą pędzący oddział artylerii konnej. Nieaktualny wpis własnościowy, stan dobry.
(Patrz ilustracja)



589. J. Łukaszewicz. Wiadomość. 1832.



592. Marsz Artylerji Konnej. 1919.

593. [Masoneria]. Vollständiges Gesangbuch für Freimaurer. Zum Gebrauch der großen National-Mutter-Loge zu den drei Weltkugeln in Berlin, und aller mit ihr vereinigten Logen in Deutschland. Berlin 1813. Bei Friedrich Maurer, **frontispis (miedzioryt punktowy)**, k. [1], s. XII, 424, **winiety (miedzioryty punktowe)**, 20 cm, opr. kart. 300,-

Śpiewnik masoński przeznaczony dla członków najstarszej z ośmiu uznawanych wielkich łóż masońskich w Niemczech - Große National-Mutterloge „Zu den drei Weltkugeln” oraz powiązanych z nią łóż. Teksty pieśni w języku niemieckim (m.in. wykorzystanej przez Beethovena „Ody do radości” Schillera) oraz kilkunastu w jęz. francuskim. Miedziorytowy frontispis oraz winiety (na k. tyt. i s. 312) z symbolami masońskimi i emblematem loży „Pod Trzebia Globami”. Miejscami drobne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.

– Czasy napoleońskie –

594. **Masson Frédéric.** Napoléon et sa famille. T. I-IX (w 9 wol.). Paryż, 1907-1909. Société d'Éditions Littéraires et Artistiques, s. [4], XIII, 456; [4], 478; [4], V, 450; [4], 512; [4], 352; [4], 376; [4], XI, 512; [4], XXXV, 372; [4], 452, 23,0 cm, opr. płsk. z epoki z bogatymi zdobieniami grzbietów. 1200,-

Monumentalne dzieło poświęcone tematyce napoleońskiej autorstwa Louisa Claude'a Frédérica Massona (1847-1923), francuskiego historyka, specjalisty od epoki napoleońskiej, o którym Szymon Askenazy napisał we wstępie do polskiej edycji jego prac: „najgorliwszy, najpłodniejszy, niezmordowany biograf genialnego Korsykanina”. Piękne **luksusowe oprawy z epoki**: brązowe płsk. z bogatymi złoceniami na grzbiecie (m.in. orzeł napoleoński i monogram pod koroną cesarską, ornamenty roślinne), górne brzegi kart złoczone. Miejscami rdzawe plamki, nieliczne zbrązowienia kart (na kilku k. silniejsze), kilka kart z ubytkami marginesów, poza tym stan bardzo dobry. **Efektowny komplet.**

(Patrz ilustracja na stronie następnej)



594. F. Masson. O Napoleonie i jego rodzinie. 1907-1909.

- 595. Materiały** w sprawie żydowskiej w Polsce. Żydzi jako mniejszość narodowa. Pod redakcją I. Grünbauma. Zeszyt 2. Warszawa 1919. Biuro Prasowe Organizacji Syjonistycznych w Polsce, s. 104, 21 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Na okł. odręczna adnotacja „Na ręce p. Ministra”. Zawiera memoriały, projekty uchwał, rezolucje, odezwy i przemówienia poselskie, odnoszące się do dyskusji nad statusem prawnym społeczności żydowskiej w państwie polskim. Zagniecenia okł., poza tym stan dobry.

- 596. Michajłowski – Danilewski A.** Jubilejnejnoje izdanie. Otieczestwiennaja wojna 1812 - 1912. Petersburg 1912. Skład Izdanijskij: S. Petersburg, Puszkinskaja 10, s. [4], 301, [2], tabl. ilustr. 3, liczne ilustr. w tekście, mapa rozkł. 1, 34 cm, opr. wyd. pł. z bogatymi tłocz. na licu. 200,-

Jubileuszowe wydanie dzieła poświęconego wojnie Napoleona z Rosją 1812 r. napisanego przez gen. A. Michajłowskiego – Danilewskiego (1790-1848), adiutanta Aleksandra I, autora szeregu prac z historii wojskowości. Dzieło bogato ilustrowane portretami i scenami bitew. Na końcu dodatek z portretami wojskowych rosyjskich wraz z biografiami, którzy „swoimi czynami przyczynili się do wojennej sławy cara Aleksandra I”. Niewielkie przybrudzenia opr., ubytki marginesów 2 kart (1 ze stratą dla tekstu), przedarcie mapy, nieliczne zabrudzenia papieru. Stan ogólny dobry.

- 597. Migurski Wincenty.** Pamiętniki z Sybiru. Lwów 1863. Nakładem Karola Wilda, k. [3], s. 250, 22,5 cm, opr. współczesna, ppł. 180,-

Wspomnienia z Syberii spisane przez Wincentego Migurskiego (1805-1863), uczestnika powstania listopadowego, działacza niepodległościowego, skazanego na przymusową służbę w wojsku carskim, którą odbywał na Uralu i w Nercyńsku. Jego zesłanie naznaczone było osobistymi tragediami (śmierć trójki dzieci i żony) oraz sensacyjnymi próbami ucieczki (po upozorowaniu samobójstwa). Losy rodziny stały się inspiracją dla kilku utworów literackich, m.in. opowiadania Lwa Tołstoj pt. „Za co?” Opr. ppł., na licach pap. marm. Zachowana oryg. okł. brosz. Nieaktualne pieczętki własnościowe, miejscami marginalia. Stan bardzo dobry.

(Patrz ilustracja)



597. W. Migurski. Pamiętniki z Sybiru. 1863.



598. Życie i czyny Napoleona. 1802, 1818.

598. [Napoleon I]. Napoleon sam przez siebie odmalowany. Tłómaczenie z francuzkiego. Warszawa 1818. Druk Zawadzkiego i Węckiego, s. 96; **adl.: Życie, czyny i wyniesienie Bonaparty**. Wytłumaczone z rossyjskiego przez Jerzego Grzegorza Kniazewicza, K.Ł. prob. kaplicy J. Maryi w Katedrze Wileńskiej. Wilno 1802. W Drukarni Akademickiej, s. 156, **portret 1 (miedz.); adl.: Dodatek zamiast przypisków** do dzieła tłómaczonego z rossyjskiego. Życie, czyny i wyniesienie Bonaparty przez Jerzego Grzegorza Kniazewicza. [Wilno 1802], s. 119, 17 cm, współopr., opr. z epoki płsk. 400,-

Poz. 1: Estr. XIX w., t.3, s. 204. Dzieje Napoleona opowiedziane przez niego samego pewnemu Amerykaninowi na Elbie. **Poz. 2 i 3.** Estr. XIX w., t. 17, s. 13. Dzieła poświęcone Napoleonowi Bonaparte w tłumaczeniu ks. J. G. Kniazewicza (1737-1804), proboszcza Katedry Wileńskiej. Uszkodzenia i przybrudzenia k. tyt., poza tym stan dobry. **Rzadkie.** (Patrz ilustracja)

599. **Naruszewicz Adam.** Historia narodu polskiego. Tom I. Część I. Z rękopisma Biblioteki Puławskiej i Józefa hrabiego Sierakowskiego; staraniem i nakładem Towarzystwa Królewskiego Warszawskiego Przyjaciół Nauk wydana. Warszawa 1824. Drukiem N. Glücksberga, s. [18], XXVI, 294, **mapy 4 (litografie rozkł.)**, 22,5 cm, okł. ochronna kartonowa z epoki. 450,-

Wydanie 1. Najważniejsze dzieło w dorobku Adama Naruszewicza (1733-1796), napisane na zlecenie króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Naruszewicz przygotował do druku najpierw tom drugi (Dzieje Piastów), który wydał w 1780 r. Do 1786 r. opublikował pozostałych pięć tomów. Na koniec pozostawił sobie do opracowania tom pierwszy, który miał zawierać dzieje bajeczne, stale go uzupełniał

„ale do ostatecznych wyników nie doszedł”, pochłonięty bieżącymi wydarzeniami politycznymi i pracą na Sejmie Czteroletnim. Dopiero w 1824 r., ponad ćwierć wieku po śmierci autora, staraniem Towarzystwa Królewskiego Warszawskiego Przyjaciół Nauk wydrukowano tom pierwszy w dwóch częściach. Egzemplarz nie obcięty i w znacznej części nie rozcięty, stan dobry.

- 600. [Narutowicz Gabriel].** Gabriel Narutowicz. Pierwszy Prezydent Rzeczypospolitej. Księga pamiątkowa. Warszawa 1925. Wydawnictwo Komitetu Uczczenia Pierwszego Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, s. X, 594, portret 1, liczne ilustr. w tekście (w tym całostronicowe), 27,5 cm, opr. wyd. pł. czarne ze złoc. na grzbiecie i licu. 240,-

Bogato ilustrowane wydawnictwo pamiątkowe poświęcone pierwszemu Prezydentowi RP Gabrielowi Narutowiczowi. Zawiera życiorys, liczne wspomnienia przyjaciół i współpracowników o Narutowiczu (m. in. Józefa Piłsudskiego, Ignacego Mościckiego, Ignacego Daszyńskiego, Jędrzeja Moraczewskiego, Stanisława Thugutta, Stanisława Cara), ponadto wybór dokumentów do dziejów pierwszej prezydentury, głosy prasy zagranicznej o prezydencie Narutowiczu oraz sprawozdanie z działalności Komitetu uczczenia śp. Prezydenta Gabriela Narutowicza. Oprawa wydawnicza sygnowana: „Introligatornia Miejska” (suchy tło). Stan dobry.

- 601. Niebezpieczeństwo korytarza czesko-rosyjskiego - konieczność granicy polsko-węgierskiej; co mówi o tem prasa polska? Z 2 mapami.** Warszawa 1920. Skład Główny w Księgarni E. Wende i S-ka, s. 178, [1], map 2 (kolorowe), 22 cm, opr. brosz. 90,-

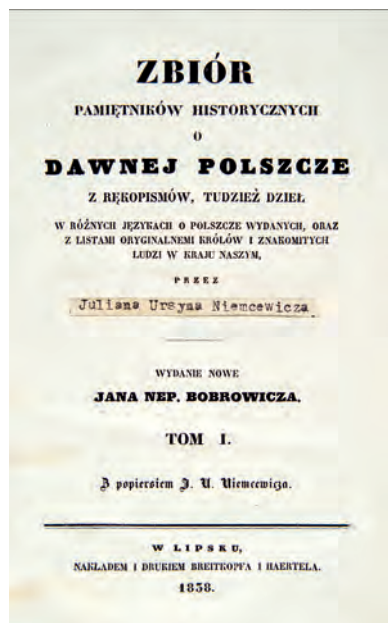
Zbiór artykułów z gazet polskich poświęconych kwestii południowych granic Polski (wskazujących m.in. na zagrożenie ze strony Czech). Zachowany fragment przedniego lica oryg. okł. brosz. Stan dobry.

- 602. Niemcewicz Julian Ursyn.** Zbiór pamiętników historycznych o dawnej Polsce. Z rękopismów, tudzież dzieł w różnych językach o Polsce wydanych, oraz z listami oryginalnymi królów i znakomitych ludzi w kraju naszym. Wydanie nowe Jana Nep[omucena] Bobrowicza. Z popiersiem J.U. Niemcewicza. T. 1-5 (5 wol.) Lipsk 1838-1840. Nakładem i drukiem Breitkopfa i Haertela, s. [4], 363, tabl. facs. [1]; [4], 355; [4], 364; [4], 379; [4], 362, 21 cm, jednolite opr. z epoki, płsk. 3600,-

Wydanie 2 (wyd. 1 ukazało się w latach 1822-1833). Dzieło zawiera olbrzymi materiał źródłowy do historii Polski XVI i XVII wieku (diariusze, relacje, uniwersały, listy, pamiętniki) w dużej części po raz pierwszy publikowane w języku polskim, m.in.: Opisanie Polski, Litwy i Prus w 15 wieku przez Eneasza Sylwiusza; Diariusz Sejmu Warszawskiego po śmierci Zygmunta I; Początek pamiętnika Orzelskiego; Pogrzeb króla Zygmunta Augusta; Najdawniejsze dyplomy, traktaty, hołdy lenników, listy papieży, królów polskich itd. od r. 1067 aż do Zygmunta Augusta; Opisanie wyjazdu królowej Bony; Pamiętniki dotyczące się panowania Zygmunta III; Listy Zygmunta III; O insygniach i klejnotach koronnych; Wjazd posłów polskich do Paryża; Opisanie Ukrainy Polskiej przez Beauplan; Opisanie Warszawy jaką była w roku 1643; Listy do królowej Bony; Listy Zygmunta I do żony i Stanisława Górskiego; Wyjątki z różnych pamiętników i opisów; Legacje, uniwersały, listy z XVI i XVII wieku; Opisanie bitwy pod Parkanami; Diariusz Bogusława Maszkiewiczza 1643-1649; Diariusz wiedeńskiej okazji Mikołaja Dyakowskiego. Opr.: brązowy płsk. z tłocz. na grzbiecie, w dolnej partii superekslibris literowy „A. T.” Na k. tyt. wycięty pseudonim autora, w którego miejsce wklejono napisane na maszynie nazwisko. Marginalia ołówkiem. Brak portretu Niemcewicza. Otarcia pap. opr., poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.** (Patrz ilustracje)

- 603. Nowak B.** Czarno niebieska księga. Zegrze 1920, Szkoła Podchorążych Wojsk Łączności, k. [1], tab. il. 10, k. [1], 21,5 cm, opr. wyd. karton. 180,-

Na karcie tytułowej wpis własnościowy ppłk. Gustawa Ferdynanda Ombacha (1886-1953), oficera II Pułku Łączności. Druk powielaczowy. Albumik 20 karykatur oficerów i podoficerów związanych ze Szkołą Podchorążych Wojsk Łączności w Zegrzu. Na ostatniej karcie spis sportretowanych wownicypny sposób osób, na pierwszej karcie napis: „I Klasa Szkoły Podchorążych Wojsk Łączności



602. J. U. Niemcewicz. Pamiętniki o dawnej Polsce. 1838-1840.

wydaje pro memoria zbiór karykatur kolegi kadeta B. Nowaka. Zegrze, grudzień 1920". Każda z prac sygnowana „B. Nowak” (być może Bohdan Nowak (1900-1957), późniejszy architekt, malarz i grafik, absolwent Politechniki Warszawskiej, ochotnik wojny 1920 roku). Okładka sygnowana „S.S.". Oprawa po konserwacji (tylna okładzina uzupełniana), wewnątrz stan dobry.

- 604. Nowiny Codzienne.** Rok 28, od nr 146 do nr 298 (1. VII. 1938-31. XII. 1938). Red. Jan Łangowski. Opole 1938, s. [1110], 47 cm, opr. ppł. 1500,-

Półrocznik polskiej gazety ukazującej się w Opolu, należącym wówczas do Rzeszy. Pismo zawiera wiele informacji na temat życia Polaków pod władzą hitlerowskich Niemiec w okresie zaostrożenia się sytuacji międzynarodowej (układ norymberski, zajęcie Sudetów przez Niemcy, inkorporacja Zaolzia). Oprócz wielkiej polityki liczne wiadomości lokalne z Opolszczyzny i Śląska. Opr.: szare pł., na licach pap. marm. Brak s. 1-2 w nr 198, s. 1-2 w nr 251 i s. 1-2 w nr 258. **Bardzo rzadkie.** (Patrz ilustracja na stronie następnej)

- 605. Noworocznik Demokratyczny.** Rok pierwszy. Paryż 1842. W Drukarni Bourgogne i Martinet, s. 315, [4], **tabl. ryc. 1 (litografia)**, 17,5 cm; **adl.:**
Noworocznik Demokratyczny. Rok drugi. Paryż 1843. W Drukarni Bourgogne i Martinet, s. 304, [6], **tabl. ryc. 1 (litografia)**, 18 cm, opr. płsk. współcz., zachowane oryg. okł. brosz. 300,-

Na okładce brosz. odręczny podpis Stanisława Koźmiana. Komplet wydawniczy. Poz. 1. zawiera m.in. kalendarium, znaczniejsze wypadki w Emigracji zasze od 1831 do 1842, wiadomości statystyczne o Emigracji. Poz. 2. zawiera m.in. dane o instytucjach polskich i życiu politycznym na emigracji, wspomnienia Michała Kołacza z czasów powstania listopadowego, wierszowane dzieje życia Jana Kilińskiego (z portretem w litografii), spis medali i dzieł poświęconych sprawie polskiej opublikowanych na emigracji w latach 1831-1842 oraz spis zmarłych emigrantów z tegoż okresu. Stanisław Koźmian (1836-1922) publicysta i polityk galicyjski, historyk, reżyser, dyrektor Teatru Krakowskiego. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.** (Patrz ilustracja)



604. Nowiny Codzienne. Opole 1938.



605. Noworocznik Demokratyczny. 1842.

- 606. Noworocznik.** Rok drugi 1843. Poznań 1843. U Wincentego Gołębiowskiego, s. 304, [6], tabl. ryc. 1 (litografia), 17,5 cm, opr. późniejsza, ppł. 160,-

Poznański przedruk wydawanego w Paryżu „Noworocznika Demokratycznego” (patrz poz. poprzednia). Zawiera m.in.: kalendarium, obszerne dane o instytucjach polskich i życiu politycznym na emigracji, wspomnienia z czasów powstania listopadowego, wierszowane dzieje życia Jana Kilińskiego (z portretem w litografii) i in. Opr. brązowe ppł., na lica naklejona oryg. okł. brosz. Miejscami zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.

- 607. [Organizacja syjonistyczna].** Akiby w Żywcu II 1926-1936. Jubileuszowa jednodniówka. Red. Samuel Scharf. Żywiec 1936. Żydowska Organizacja Skautowa „Akiba”, s. 26, 23 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Tytuł według okładki. Jednodniówka wydana z okazji jubileuszu Agudat ha-Noar ha-Iwri „Akiwa” – młodzieżowej niesocjalistycznej organizacji syjonistycznej działającej w Krakowie, odwołującej się do tradycji skautowych. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

- 608. Ossendowski Ferdynand Antoni.** Lenin. Poznań 1930. Wydawnictwo R. Węgnera, s. [4], XVI, 471, tabl. ilustr. 16, 23,5 cm, opr. wyd. pł. niebieskie ze złoc. na licu i grzbiecie. 300,-

Wydanie drugie. Zbeletryzowana, krytyczna biografia wodza rewolucji październikowej, przywódcy ZSRR, Włodzimierza Lenina. Ferdynand Antoni Ossendowski (1878-1945), publicysta, autor niezwykle poczytnych książek podróżniczych. Książka, pod płaszczykiem biografii, stanowi w istocie krytyczny, błyskotliwy rozrachunek z komunizmem, rewolucją bolszewicką i samym jej przywódcą. Poza długoletnim pobytem w Rosji, Ossendowski uczestniczył również, po stronie białych, w rosyjskiej wojnie domowej (po wkroczeniu Armii Czerwonej na ziemie Polski, NKWD odnalazło grób Ossendowskiego i dokonało ekshumacji, by upewnić się o jego śmierci). Książka spotkała się ze szczególnym zainte-



607. Organizacja syjonistyczna. 1936.



608. F. A. Ossendowski. Lenin. 1930.

resowaniem na zachodzie Europy, gdzie doczekała się kilku tłumaczeń (w 1932 r. we Włoszech, w wyniku interwencji ambasady radzieckiej, włoskie tłumaczenie dzieła zostało skonfiskowane, a część nakładu zniszczono). Ilustracje przedstawiają Lenina, członków jego rodziny (brata Aleksandra, żonę Nadieżdę Krupską) oraz karykatury żołnierzy Armii Czerwonej. Okładka projektu Teodora Rożankowskiego. Marginesy przedmowy (z wyd. 3.) lekko przycięte i naprawiane, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

(Patrz ilustracja)

- 609. Ostrowski Józefat Bolesław.** Badania krytyczno-historyczne i literackie przez J[ózefata] B[olesława] z Pobujan na Podolu [pseud.]. T. 1-2 (z 5). Berlin-Poznań 1870. Księgarnia B. Behra, s. VI, [2], 290; [4], 281, [2], 18,5 cm, współopr., opr. z epoki płsk. z dwoma szyldzikami i złoc. 400,-

Egzemplarz z księgozbioru poznańskiego przemysłowca Teodora Lużyńskiego (złożony super-ekslibris napisowy „Teod. Lużyński” na grzbiecie). Dwa tomy studiów historyczno-literackich Józefata Bolesława Ostrowskiego (1803-1871) – historyka, publicysty urodzonego na Podolu, uczestnika powstania listopadowego, radykalnego działacza emigracyjnego. W tomach m.in. rozprawy: Rosja uważana ze stanowiska Europy i Polski; Moskwa odszczepiona; O znaczeniu Prus dawnych; O Pomorzu Zaodrzańskim; Katedra Słowiańskiej Literatury we Francji; Towarzystwo Słowiańskie paryskie; Piasty; Synowie Gedymina; Konstytucja 1791. **Oprawa z epoki:** półskórek brązowy z dwoma szyldzikami i złoceniami, brzegi kart marmurkowane w tzw. pawie oka. Drobne przetarcia skóry na grzbiecie, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**

(Patrz ilustracja na stronie następnej)

- 610. Pamiętnik I Konferencji Żydoznawczej** odbytej w grudniu 1921 roku w Warszawie (Biblioteczka Żydoznawcza T-Wa „Rozwój”). Warszawa 1923. Towarzystwo „Rozwój”, k. [2], 123, 19 cm, opr. ppł. 90,-

Materiały z antysemitycznej konferencji, która została zorganizowana w Warszawie w 1921 r. przez Towarzystwo Popierania Przemysłu i Handlu Polskiego „Rozwój” – nacjonalistyczną organizację,



609. J. B. Ostrowski. Studia historyczne.



610. Konferencja żydoznawcza. 1923.

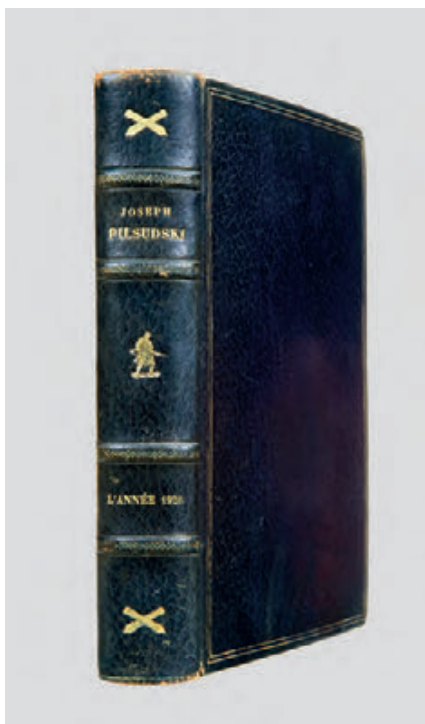
dążącą do ograniczenia konkurencji przez wypieranie z rynku przedsiębiorstw żydowskich. Na licach oryginalna okł. brosz. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

- 611. Pasek Jan Chryzostom z Gosławic.** Pamiętniki z czasów panowania Jana Kazimierza, Michała Korybuta i Jana III. (1656-1688). (Biblioteka Polska. Tom 11). Lwów 1877. Nakładem Księgarni Gubrynowicza i Schmidta, s. [2], IX, [2], 12-408, 19,5 cm, opr. współcz. płsk. ze złoc. 350,-

Najsłynniejsze dzieło Jana Chryzostoma Paska (1636-1701), a zarazem jedno z najwybitniejszych dzieł staropolskiej literatury pamiętnikarskiej. Pamiętniki spisywane były pod koniec życia autora, w całości zostały wydane dopiero w 1836 r. przez Edwarda Raczyńskiego. Składają się z dwóch części, pierwsza opisuje wydarzenia lat 1655-1666, m.in. wojny ze Szwecją, Siedmiogrodem, Moskwą, Rokosz Lubomirskiego. Część druga zawiera relację z życia autora w latach 1667-1688. Pamiętniki Paska stały się literacką inspiracją dla wielu twórców XIX w. (m.in.: Adama Mickiewicza, Henryka Sienkiewicza). Przed tekstem wstęp biograficzny dra Zygmunta Węclewskiego. **Elegancka oprawa współczesna:** półskórek brązowy, grzbiet pięciopłóty, na grzbiecie złożona tytułatura, miejsce i data wydania, górny brzeg kart barwiony, papier wyklejek marmurkowany. Stan bardzo dobry. **Rzadka lwowska edycja.**

- 612. Pawiński Adolf.** Młode lata Zygmunta Starego. Warszawa 1893. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 291, V, 18 cm, opr. z epoki pł. niebieskie ze złoc. i tłocz., brzegi kart marm. 140,-

Egzemplarz z księgozbioru Aleksandra Widawskiego (suchy tłok). Monografia Adolfa Pawińskiego (1840-1896) – historyka, archiwisty, profesora Uniwersytetu Warszawskiego, dyrektora Archiwum Głównego Akt Dawnych. Książka uzupełniona wykazem miejsc pobytu królewicza Zygmunta od 1493 do 1507 r., a także wyciągami z ksiąg rachunkowych dworu Zygmunta. Stan dobry.



614. J. Piłsudski. Rok 1920.



616. R. Piotrowski. Ucieczka z Syberii. 1902.

- 613. Piłsudska Aleksandra, Rychter Maria, Pełczyńska Wanda, Dąbrowska Maria, red.** Wierna służba. Wspomnienia uczestniczek walk o niepodległość 1910-1915. Warszawa 1927. Główna Księgarnia Wojskowa, s. XI, 319, [1], 25 cm, opr. z epoki, płsk. 180,-

Z księgozbioru Wacława Tokarza (ekslibris). Wacław Tokarz (1873-1937), historyk, profesor Uniwersytetu Warszawskiego i Uniwersytetu Jagiellońskiego, znawca dziejów wojskowości i badacz historii powstań narodowych, wojskowy. Opr. zielony płsk. z tłocz. i złoc., na licach pap. marm. Drobne otarcia pap. opr., poza tym stan bardzo dobry.

- 614. Piłsudski Józef.** [Rok 1920]. L'Année 1920. Édition complète avec le texte de l'ouvrage de M. Toukhatchevski „La marche au-delà de la Vistule” et les notes critiques du Bureau Historique Militaire de Varsovie. Traduit du polonais par Ch. Jèze et J.-A. Teslar. Paris (Paryż) 1929. La Renaissance du Livre, s. VIII, 335, [1], portret 1, map i planów 11 (kolor, rozkł.), szkice w tekście, 25 cm, opr. wyd. skóra czarna ze złoc. na grzbiecie, górny brzeg kart złoc. 600,-

Jeden z 400 egzemplarzy specjalnych odbitych na papierze czerpanym. Tłumaczenie „Roku 1920” Józefa Piłsudskiego, uzupełnione pracą Michała Tuchaczewskiego i analizą krytyczną polskich historyków wojskowości. **Luksusowy wariant oprawy wydawniczej:** skóra czarna, grzbiet pięciopółowy, na grzbiecie złożona tytulatura oraz dekoracje nawiązujące do treści książki, obie okładki obwiedzione dwiema złotymi liniami, górny brzeg kart złożony, papier wyklejek marmurkowany. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

- 615. Piotrowski Rufin.** Pamiętniki z pobytu na Syberii. T. 1-3 (w trzech wol). Poznań 1860-1861. Nakładem Księgarni Jana Konstantego Żupańskiego, s. VI, 325, [1]; [2], 335, [1]; [2], 276, IV, opr. jednolita z epoki ppł., zach. przednie okł. brosz. 360,-

Wydanie 1. Egzemplarz z księgozbioru Karola Dowgiałły (pieczętki, podpisy). Dzieje aresztowania, zesłania na Syberię i ucieczki Rufina Piotrowskiego (1806-1872) – działacza politycznego, emisariusza, emigranta, w latach 40. XIX zesłańca na Sybir. Jeden z najlepszych pamiętników „syberyjskich”, tłumaczony na wiele języków. Miara uznania, jakim pamiętnik cieszył się w Europie, jest świadectwem pisarza norweskiego Knuta Hamsuna, który stwierdził, że była to najważniejsza książka, jaką w swoim życiu przeczytał. Na kartach intensywne zażółcenia, w tomach 2 i 3 uzupełnione górne narożniki kart tytułowych oraz pięciu kart wewnątrz, marginalia z epoki na wyklejkach. **Rzadkie w komplecie.** Lit.: E. Maliszewski, Bibliografia pamiętników polskich, poz. 2548.

- 616. Piotrowski Rufin.** Rufina Piotrowskiego ucieczka z Syberii przez niego samego opowiedziana (z 2 obrazkami i mapką) wydał Jan Czubek. Kraków 1902. Nakładem Krakowskiego Towarzystwa Oświaty Ludowej, s. XX, 343, [1], tabl. ilustr. 2, mapa 1, 19 cm, opr. współczesna, płsk. 280,-

Wydanie części pamiętników Rufina Piotrowskiego (1806-1872), działacza politycznego, powstańca listopadowego, emisariusza i konspiratora, który zesłany na Syberię zdołał uciec z miejsca katorgi i przedostać się do Francji. Po powrocie do kraju opisał historię swego zesłania w pamiętnikach, które uznawane są za jedno z najlepszych wspomnień „syberyjskich”. Wydane po raz pierwszy w latach 1860-61 zyskały wielką popularność i zostały przetłumaczone na kilka języków. Oferowana książka zawiera opisanie ucieczki z zesłania. Opr. granatowa skóra, na licach pł. Zachowana oryg. okł. brosz. (z datowaniem 1904). Krawędzie kilku k. wzmocnione, poza tym stan bardzo dobry. Patrz poz. poprzednia. (Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 617. Plater – Zyberk Cecylia.** Jaka jest nasza wada narodowa główna. Praca konkursowa przez aut. Kilka myśli o pesymizmie. Warszawa 1902. Druk P. Laskauera i W. Babickiego, s. [2], 115, 21 cm, opr. z epoki ppł. 80,-

Praca autorstwa C. Plater-Zyberk (1853-1920), działaczki społecznej, pedagoga, prekursorki zorganizowanego ruchu polskiej inteligencji katolickiej. Publikacja otrzymała drugą nagrodę w konkursie „Kuriera Porannego”, a odpowiedź na zadane pytanie tytułowe jest wg. autorki brak zasad w życiu. Nieaktualna pieczętka własnościowa. Stan dobry.

- 618. [Polskie Siły Zbrojne].** Najkrótszą drogą. The Shortest Way. Jednodniówka 4 Brygady Kadrowej Strzelców [...] B.m. [1941]. Printed by David McDonald, k. [1], s. 20, k. [1], liczne ilustracje, 25 cm, oryg. okł. brosz. 180,-

Egzemplarz kpt. Oktawiana Jastrzebskiego (podpisy, pieczętki). Broszura wydana przez 4. Brygadę Kadrową Strzelców (późniejszą 1. Samodzielną Brygadę Spadochronową) dowodzoną przez płk. Stanisława Sosabowskiego z okazji wręczenia odznak spadochroniarskich. Członkowie Brygady przeszli szkolenie spadochronowe w Szkoci w 1941 r. Krótka historia Brygady, po której następuje szereg rysunków i humorystycznych tekstów („Spadochroniarze w żarcie i karykaturze”). Przybrudzenia okł., poza tym stan bardzo dobry.

- 619. [Poniatowski Stanisław].** O ustanowieniu czynszu powszechnego z francuzkiego. Warszawa 1819. W Drukarni Glücksberga, s. 17, 33 cm, opr. z epoki tektura. 600,-

Egzemplarz z księgozbioru Potockich w Chrzastowie (pieczętka z herbem Pilawa Potockich). Broszura napisana i wydana przez Stanisława Poniatowskiego (1754-1833) bratanka Stanisława Augusta Poniatowskiego, podskarbiego litewskiego (pierwotnie ukazała się po francusku rok wcześniej), w „której w sposób wyidealizowany przedstawił reformę przeprowadzoną w swych dobrach, a przy okazji podnosił zasługi Stanisława Augusta i znaczenie Komisji Edukacji Narodowej” (PSB). Patrz poz. 89, informacja o bibliotece. Stan dobry.

- 620. [Powstanie kościuszkowskie].** Akty powstania Kościuszki. Wydali Szymon Askenazy i Włodzimierz Dzwonkowski. T. 1-2 (2 vol.) Kraków 1918. Nakładem Akademii Umiejętności, s. LXXVII, [5], 471; [8], 484, 25 cm, opr. współczesna skóra. 450,-

Podstawowy zbiór dokumentów źródłowych do dziejów powstania kościuszkowskiego, zawierający protokoły i dzienniki Rady Zastępczej Tymczasowej i Rady Najwyższej Narodowej z okresu od 19 kwietnia do 2 listopada 1794 roku. Opr. brązowa skóra, na grzbietach tłocz. i złoc. tytulatura i numeracja tomu. Drobne zagniecenia ostatnich stron t. 1., poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

- 621. [Powstanie styczniowe]. Filipowicz Tytus.** Korespondencja poufna Rządu Angielskiego dotycząca powstania polskiego 1863 r. Confidential correspondence of the British Government respecting the Insurrection in Poland: 1863. Paris (Paryż) 1914. Librairie H. le Soudier. Drukarnia Uniwersytetu Jagiellońskiego, s. XXXV, [1], 16, 453, k. [1], 27 cm, opr. współczesna, imitacja skóry. 450,-

Edycja zbioru korespondencji dyplomatycznej członków Rządu Brytyjskiego i jego wysłanników prowadzonej w związku z wybuchem powstania styczniowego (obejmuje pierwszy kwartał 1863 r.). Zbiór dokumentów został przygotowany jeszcze w 1863 r. dla użytku Foreign Office (brytyjskiego odpowiednika Ministerstwa Spraw Zagranicznych) i był oznaczony klauzulą tajne. Część z pomieszczonych w nim dokumentów (170, niektóre we fragmentach) została opublikowana jawnie i przedstawiona Parlamentowi jako tzw. „Księga błękitna”. Edycję odtajnionego po 50 latach zbioru przygotował Tytus Filipowicz (1873-1953), dyplomata, działacz polityczny i publicysta. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

- 622. [Powstanie styczniowe].** Regulamin piechoty. Obozowanie, służba forpocztowa i marsze. Paryż 1864. Drukarnia V. Goupy et Ce, s. [6], 72, **tabl. nut 3, tabl. ryc. 3 (litografie, w tym 2 rozkł.)**, 14 cm, oryg. okł. kart. 200,-

Regulamin piechoty. Zawiera: Szyk rozwinięty; Szkoła żołnierza; Kolumny; Tyraliery; Obowiązki oficerów i podoficerów; Uzbrojenie; Obozowanie; Służba forpocztowa; Marsze. Wydano w małym formacie, by ułatwić przemyślenie egzemplarzy do kraju objętego powstaniem. Zabrudzenia i uszkodzenia oprawy, stan ogólny dobry.

- 623. [Powstanie styczniowe]** Zadanie Organizacji Narodowej w sprawie polskiej. Lipsk 1864. F. A. Brockhaus, s. 31, 23,5 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Tekst odezwy z 7 stycznia 1864 r. określającej zadania i charakter Organizacji Narodowej, opublikowany przez Wydział Rządu Narodowego w zaborze austriackim. Egzemplarz nie rozcięty, stan bardzo dobry.

- 624. [Powstanie styczniowe]. L'illustration.** Journal Universel. T. 41-42. R. 21 (1863). Nr 1036-1087 (w 2 vol.) Paris (Paryż) 1863. Typographie de Firmin Didot, s. 423; 439, **liczne ilustracje (drzeworyty)**, 37,5 cm, opr. z epoki, płsk., brzegi k. marm. 1200,-

Wolumin francuskiego czasopisma ilustrowanego. Obejmuje komplet numerów z roku 1863 (3 stycznia – 26 grudnia). Tygodnik „L'illustration” ukazywał się w latach 1843-1944. Drukowano w nim wiadomości z całego świata, doniesienia kulturalne i artystyczne, opisy podróży, poezje i powieści w odcinkach, bogato ozdabiając materiały kunsztownymi ilustracjami. W oferowanym roczniku znalazły się liczne informacje dotyczące Polski i wydarzeń związanych z trwającym powstaniem styczniowym. Na ilustracjach drzeworytowych m.in. **atak na zamek w Ojcowie, bitwa pod Miechowem, bitwa pod Węgrowem, bitwa pod Olszynką, bitwa pod Krasnobrodem oraz wspaniąta panorama Warszawy.** Opr. brązowy płsk., na grzbiecie tłocz. i złoc., na licach i wyklejkach pap. marm. Drobne ubytki i otarcia oprawy, poza tym stan bardzo dobry. *(Patrz ilustracja na stronie następnej)*



624. Powstanie styczniowe. 1863.

- 625. [Powstanie styczniowe].** Przewodnik po wystawie roku 1863. 1863-1913. Wydanie drugie z 6 rycinami. Lwów 1913. Nakł. Komitetu Wystawy, s. 86, [10 – inseraty rekl.], 19 cm, 7 ilustr. w tekście, plan wystawy, opr. brosz. wyd., grzbiet wzmocniony pł. 60,-

Kozłowski poz. 455. Przewodnik po monumentalnej wystawie z okazji 50-lecia wybuchu powstania styczniowego zorganizowanej we Lwowie w 1913 roku. Szczególnie interesujące są relikwie powstańcze (krzyżyki, pasy, klamry, pierścienie i biżuteria z okresu żałoby narodowej) oraz dzieła sztuki, których twórcami byli sami powstańcy. Marginalia ołówkiem. Stan dobry.

- 626. [Propaganda III Rzeszy].** Dokumente polnischer Grausamkeit. Im Auftrag des Auswärtigen Amtes auf Grund urkundlichen Beweismaterials zusammengestellt, bearbeitet und herausgegeben von der Deutschen Informationsstelle. Berlin 1940, s. 456, fotografie w tekście, opr. ppł. 180,-

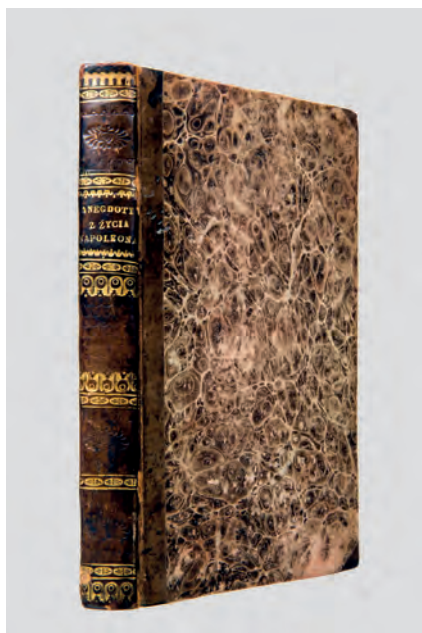
Opracowanie przygotowane na zlecenie Ministerstwa Spraw Zagranicznych III Rzeszy, które w zamysłu miało dokumentować zbrodnie popełniane przez Polaków na Niemcach (określenia: „Deutsche” i „Volksdeutsche”) oraz akcje dyskryminacyjne i prześladowania w okresie od końca pierwszej wojny światowej w Polsce i na tzw. „terenach zabawianych przez Polskę” (Śląsk). Zawiera m.in. zdjęcia z ekshumacji, fotografie dokumentów etc.

- 627. Przyjaciół Ludu.** Czyli Tygodnik potrzebnych i pożytecznych wiadomości. Rok piąty. T. 1. Nr 1-26 (7 lipca-29 grudnia 1838). Leszno 1838. Nakładem i drukiem Ernesta Günthera, s. [4], 208, **liczne ryc. w tekście (litografie, w tym całostronicowe)**, 28 cm, opr. wyd. kart. 350,-

Półrocznik pierwszego i najważniejszego w piśmiennictwie polskim I połowy XIX wieku magazynu ilustrowanego, założonego przez profesora Królewskiego Gimnazjum w Lesznie Jana Poplińskiego



628. A. Rembowski. Pisma. 1901.



629. Anegdoty o Napoleonie. 1842.

(1796-1839) oraz historyka i bibliotekarza Raczyńskich, Józefa Łukaszczyka (1799-1873). W tomie m.in. artykuły: Dawne pieczęcie królowej Jadwigi i książąt litewskich; O ogrodnictwie angielskim, holenderskim i niemieckim; Opis koronacji Stanisława Leszczyńskiego; Pińsk i Pińszczyzna; Kościół OO. Bernardynów w Warszawie; Maurycy Beniowski. Jednym z największych walorów „Przyjaciela Ludu” jest szata ilustracyjna. Wśród litografii: Pałac w Puławach; Bandery dawnych miast handlowych polskich; Amfiteatr w Łazienkach w Warszawie; Krosno; Ratusz główny miasta Warszawy; Gołuchów; Antonin i mauzoleum książąt Radziwiłłów. Naddarcia, ubytki i zabrudzenia okładki, na kartach charakterystyczne zażółcenia, stan dobry.

- 628. Rembowski Aleksander.** Pisma. T. I-III (w trzech wol.). Warszawa 1901. Nakładem Jana Fiszera, s. [6], 552, [1]; [4], 744; [6], 830, 24 cm, opr. z epoki płsk. z tłocz. i złoc. na grzbietach. 450,-

Wydanie 1 zbiorowe pism Aleksandra Rembowskiego (1847-1906) – wybitnego historyka, publicysty, w latach 1886-1901 kierownika Biblioteki Ordynacji Krasińskich. Autor zgromadził swoje publikacje z ostatnich 25 lat, które nigdy osobno nie ukazały się w druku. M.in.: Nasze poglądy polityczne w roku 1818; Tow. królewskie gospodarczo-rolnicze w Księstwie Warszawskim z roku 1810; **Rodzina. Herbarz szlachty polskiej**; Nowe prawo o czynszownikach, Memoriał Prądyńskiego, Kraszewski przed sądem w Lisku. Nieaktualne pieczętki własnościowe. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

- 629. Robertin H. A.** Zdarzenia charakterystyczne i anegdoty z życia Napoleona, jego ostatnie chwile i śmierć. Warszawa 1842. W Drukarni SS. K. Ragoczego, **frontispis (litografia)**, k. [2], s. 228, 17 cm, opr. z epoki, płsk. 400-

Zbiór anegdot, myśli i cytatów Napoleona Bonaparte. Na koniec wiadomości o śmierci cesarza Francuzów. K. tyt. poprzedza litografowany frontispis z wizerunkiem Napoleona (sygn. B.P., w lit. J. Herknera w Warszawie). Opr. brązowy płsk., na grzbiecie złoc. ozdobiłki i tytulatura, na licach pap. marm. Nieaktualne pieczętki. Otarcia pap. opr., poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)



630. Rocznik Oficerski 1923.



631. Dzieje Jana III Sobieskiego. 1847.

- 630. Rocznik Oficerski 1923.** Warszawa 1923. Ministerstwo Spraw Wojskowych. Sztab Generalny - Oddział V, s. XV, [1], 1852, [8], 22 cm, opr. współcz. płsk. z szyldzikiem i złoc., brzegi kart prószone. 1200,-

Rocznik oficerski za rok 1923. Zawiera pełny skład korpusu oficerskiego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zestawienie członków Sztabu Generalnego oraz dowódców i oficerów poszczególnych rodzajów sił zbrojnych wraz z listami starszeństwa. Luksusowa oprawa współczesna: półskórek brązowy, na grzbiecie czerwony szyldzik ze złożoną tytulaturą, brzegi kart prószone. Nieaktualne pieczętki własnościowe, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**

(Patrz ilustracja)

- 631. [Rogalski Leon]. Salvandy Narcyz Achilles de.** Dzieje Jana III Sobieskiego, Króla Polskiego, Wielkiego Księcia Litewskiego. Warszawa 1847. Nakład Gustawa Leona Gluecksberga, Księgarza, s. 535, [1], 23,5 cm, opr. z epoki płsk. z bogatymi złoc. na grzbiecie. 450,-

Praca francuskiego pisarza i polityka Narcyza Achillesa de Salvandy (1795-1856), skrócona i przerobiona przez Leona Rogalskiego (1806-1878) – historyka, literata, wydawcę, współtwórcę encyklopedii Orgelbranda. Biografia obejmuje wydarzenia od narodzin aż do bezkrólewia po śmierci Sobieskiego. W części końcowej znajdują się materiały źródłowe: „Dziennik prawdziwy wszystkich rzeczy i dziejów, które w Polsce się działy od śmierci Jana III aż do obrania Augusta II”, listy Sobieskiego pisane do królowej Marysieńki, dziennik negocjacji przed obiorem Fryderyka Augusta na króla Polski, „Uniwersał ostrzegający o Księżęciu Imci de Contim”. Brak portretu. Efektowna oprawa w półskórek z epoki z bogatymi złoceniami, grzbiet podzielony ramkami na trzy pola, w środkowym polu tytulatura, w pozostałych złoczone ozdobniki. **Stan bardzo dobry. Ładny egzemplarz.**

(Patrz ilustracja)

- 632. [Rozwadowski Tadeusz Jordan].** Generał Rozwadowski. Kraków 1929. Czcionkami Drukarni „Głosu Narodu”, s. 223, [5], tabl. ilustr. 22 (w tym 1 rozkł.), faksymile 12, mapa 1 (rozkł.), 22,5 cm, opr. współcz. płsk. 300,-

Ilustrowana biografia Tadeusza Jordan Rozwadowskiego (1866-1928) – generała broni Wojska Polskiego, szefa Sztabu Generalnego w 1920 r., Inspektora Armii, Generalnego Inspektora Kawalerii, w czasie przewrotu majowego dowódcy wojsk wiernych rządowi (przedwcześnie zmarłego - istnieją tezy o jego otruciu w czasie lub po wyjściu z aresztu), kawalera ponad 20 orderów i krzyży, w tym krzyża komandorskiego orderu wojennego *Virtuti Militari*. W części końcowej głosu i wspomnienia o gen. Rozwadowskim. Oprawa czarna płsk. z zielonymi sztyldzikami, grzbiet 5-polowy, na sztyldzikach tyt. i inicjały „J.B”. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

- 633. [Sadkowski Zbigniew].** Honor i Ojczyzna. Warszawa 1943. [Wydawnictwo Departamentu Informacji Delegatury Rządu RP na Kraj], s. 154, [5], 21,5 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Druk konspiracyjny. „Książka ta jest zestawieniem fragmentów, toczącej się obecnie walki wojskowej i cywilnej. Pisana jest nie tylko na podstawie subiektywnych przeżyć uczestników-Polaków. Wielokrotnie powołujemy się na głosy naszych wrogów i ich opinie o Polsce i polskim żołnierzu” (Z przedmowy). Zawiera m.in.: Warszawa się broni; Lwy Tobruku; W oflagach i obozach pracy; Naród zbrodniarzy; Spadkobiercy Hunów i Bismarcka; W obozach, kaźniach i więzieniach; Sprawa Żydów w Polsce; Podziemna Polska; O jakie granice walczymy. Egzemplarz nie rozcięty, stan bardzo dobry. Lit.: W. Chojnacki, Bibliografia zwartych i ulotnych druków konspiracyjnych..., poz. 1211.

- 634. Saint-Hilaire Emil Marco de.** Historia pomieszczeń Napoleona w Paryżu (Wspomnienia z czasów Napoleona). Warszawa 1844. Nakładem S. Orgelbranda, s. 322, [1], 15 cm, opr. ppł. z sztyldzikiem. 150,-

Opis miejsc zamieszkania Napoleona w czasie pobytu w Paryżu (m.in.: Szkoła Wojskowa, Hotel Praw Człowieka, Hotel Mirabeau, Hotel Kolumnady, Pałac Luksemburski, Zamek Tuilleries). Na części kart ślady zacieków, miejscami drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

- 635. Schmitt Henryk.** Dzieje Polski XVIII i XIX w. osnute przeważnie na niewydanych dotąd źródłach przez... jako tom drugi dzieła: Dzieje narodu polskiego od najdawniejszych do najnowszych czasów. T.1-4 (w 4 wol.). Kraków, Lwów 1866-68. W Drukarni „Czasu” W. Kirchmayera (t. IV w Drukarni Narodowej W. Manieckiego), s. VIII, 338, V, IV; [2], VI, 501, [1]; [2], III, 213; 572, 21,5 cm, opr. współcz. pł. z tyt. na licu. 360,-

Dzieje Polski XVIII i XIX w. opracowane przez Henryka Schmitta (1817-1883) – historyka, bibliotekarza Biblioteki Pawlikowskich, członka konspiracyjnych organizacji niepodległościowych w Galicji. Książka obejmuje czasy od śmierci Augusta II do czasów porozbiorowych (1785-1832). Analizując przyczyny rozbiorów autor pisze, że „Polska runęła głównie z winy własnej, ponieważ popadłszy w bezład, nie chciała i nie umiała zeń się wydzignąć, a przy tem zgrzeszyła niesprawiedliwością względem masy ludu wiejskiego”. Nieaktualne pieczętki własnościowe. Niewielkie zbrązowienia pap., ślady zalania i zbrązowienia kilku k. w t. IV, poza tym stan dobry.

- 636. Seignobos Charles.** Dzieje polityczne Europy współczesnej. Rozwój stronnictw i form politycznych 1814-1899. Przekład redagowany i uzupełniony (historią lat 1896-1899) przez Jana Steckiego. T. 1-2 (w 1 wol.) Warszawa 1900. Druk F. Csernaka, k. [2], s. VIII, 372; k. [2], s. 373-813, IX, 22,5 cm, opr. z epoki, płsk., brzegi k. barw. 220,-

Historia ustrojów i ruchów politycznych państw europejskich w XIX w. (od końca epoki napoleońskiej). Autorem był Charles Seignobos (1854-1942), francuski historyk, wykładowca paryskiej Sorbony,

specjalizujący się w dziejach III Republiki Francuskiej. Opr. brązowy płsk., na grzbiecie tłocz. i złocz. tytulatura, na licach pap. Nieaktualny wpis własnościowy. Otarcia opr., poza tym stan dobry. (Patrz ilustracja)

- 637. [Sejm II RP].** Skład osobowy Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 1 marca 1931 r. Warszawa 1931. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, s. 61, 30,5 cm, oryg. okł. pap. 80,-

Spisy posłów Sejmu III kadencji (wg stanu na 1 marca 1931 r.), ułożone alfabetycznie (z uwzględnieniem informacji o zawodzie, miejscu zamieszkania i dokładnego adresu warszawskiego), wg przynależności do klubów parlamentarnych, wg okręgów wyborczych i wg list wyborczych. Stan bardzo dobry.

- 638. Siarczyński Franciszek.** Obraz wieku panowania Zygmunta III, króla polskiego i szwedzkiego. Cz. 1-2 (w 2 wol.). Lwów 1828. Wyciśnięto krotłami Józefa Schnaydera, s. [2], IV, 353; [6], 398, [3], 20 cm, opr. z epoki płsk. 600,-

E.XIX w., s.230. Alfabetycznie ułożony zbiór kilkuset biogramów (Polaków i obcokrajowców), którzy odznaczyli się w różnych dziedzinach życia w okresie panowania króla Zygmunta III. Dzieło autorstwa Franciszka Siarczyńskiego (1758-1829), historyka, geografa, wydawcy źródeł, publicysty, poety i tłumacza. Niewielkie ubytki skóry opr., ubytki pap. kart tyt., zalania marginesów kilkudziesięciu kart. Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**

(Patrz ilustracja)

- 639. Siemieński Lucjan.** Dzieje Narodu Polskiego spisane przez... a przedrukowane z edycji Poznańskiej, pod tytułem: „Wieczory pod lipą” i ozdobione rycinami Antoniego Oleszczyńskiego. [Paryż] 1848. W Drukarni i Litografii Maulde i Renou, s. XI, [1], 339, tabl. ryc. 8 (staloryty), 19,5 cm, opr. współcz. płsk. ze złocz. 360,-

Przeznaczone dla młodzieży dzieje narodu polskiego od czasów legendarnego Piasta do utworzenia Królestwa Polskiego w roku 1815, opracowane przez Lucjana Siemieńskiego (1807-1877) – poetę, pisarza, uczestnika powstania listopadowego, emigranta związanego z Andrzejem Towiańskim. **Książka ozdobiona ośmioma stalorytami Antoniego Oleszczyńskiego** (1794-1879) – jednego z najwybitniejszych grafików polskich na emigracji. Dwie pierwsze karty i pierwsza rycina z plamami, na kartach ślady zaplamień i zabrudzeń (ślady użytkowania), na podkładach rycin blade ślady zacieku, marginalia na karcie tytułowej, oprawa w stanie bardzo dobrym. **Rzadkie.**

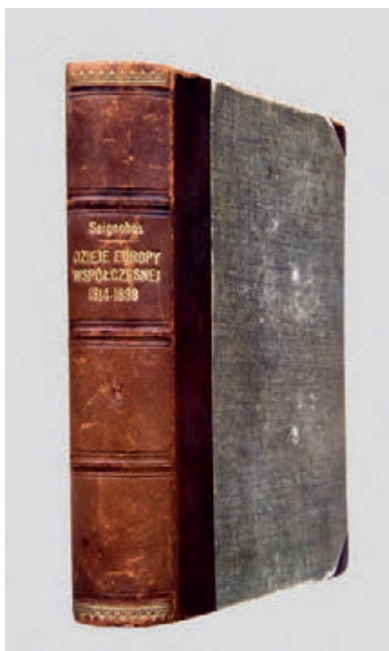
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana 1800-1900, poz. 402.

- 640. Sikorski Władysław.** Nad Wisłą i Wkrą. Studium z polsko-rosyjskiej wojny 1920 roku. Lwów-Warszawa-Kraków 1928. Wydawnictwo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, s. VII, [1], 275, 25 cm, opr. płsk. z epoki, zach. oryg. okł. brosz. wg. proj. St. Batowskiego; **acc.: Atlas.** Map rozkł. luzem 8, tabl. rozkł. 7, 25,5 cm, opr. teka pł. z tyt. na licu. 300,-

Szczegółowe studium wojny polsko-sowieckiej 1920 roku wraz z atlasem ilustrującym działania wojenne, spisane przez gen. Władysława Sikorskiego (1881-1943), ówczesnego dowódcę 5-tej Armii. Zawiera m.in. rozdziały: Opis polsko-rosyjskiego teatru wojennego; Pochód na Warszawę; Tajemnica i znaczenie polskiego zwycięstwa nad Wisłą 1920 roku (które „zadalo śmiertelny cios ówczesnym światoburczym planom trzeciej międzynarodówki” i uchroniło Europę przed okrutnym i katastrofalnym w skutkach eksperymentem komunistycznym). **Oprawa z epoki**, granatowy szeroki półskórek, narożniki skórzane, grzbiet pięciopłowy z tłocz. i złocz. tytulaturą, zwieży podkreślone linią tłocz. złotem, górna i dolna krawędź grzbietu ozdobiona koronkowym złoceniem, pap. wyklejek marmurkowany. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

(Patrz ilustracja na stronie 264)

- 641. Skałkowski Adam Mieczysław.** Książę Józef. Ilustracje kolorowe podług obrazów Br. Gembarzewskiego. Bytom 1913. Nakładem i czcionkami „Katolika”, s. [6], 479, [1], tabl. ilustr. 10 (kolor.), ilustr. w tekście, 29 cm, opr. wyd., pł. 360,-



636. Dzieje polityczne Europy. 1900.



638. F. Siarczyński. Panowanie Zygmunta III. 1828.

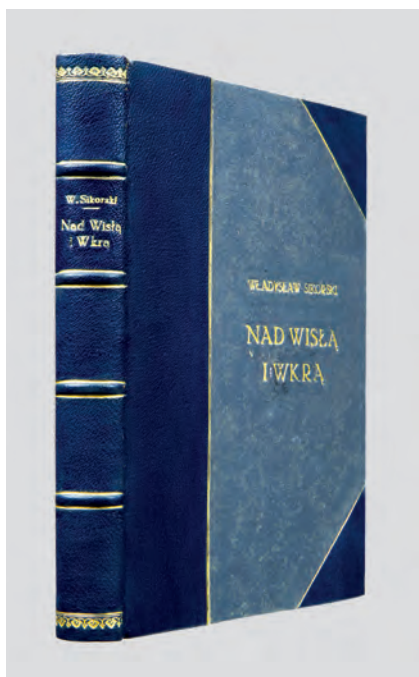
Wydanie 1. Jubileuszowa biografia księcia Józefa Poniątkowskiego napisana przez Adama Skalkowskiego (1877-1951) – historyka, ucznia Szymona Askenazego, jednego z najwybitniejszych napoleonistów polskich. Dzieło ozdobione 10 kolorowymi ilustracjami według obrazów znakomitego polskiego historyka wojskowości i malarza Bronisława Gembarzewskiego (1872-1941). **Oprawa wydawnicza** wykonana w introligatorni wydawnictwa „Katolik” według projektu Jana Bukowskiego (sygnowana ślepym tłokiem): płótno granatowe, na grzbiecie i licu złożona tytulatura zamknięta bogato zdobionymi bordiurami, na tylnej okładce powtórzone zdobienia tłoczone na ślepo, brzegi kart barwione. Nieaktualny wpis własnościowy. Stan bardzo dobry.
(*Patrz ilustracja na stronie następnej*)

- 642. Skarbek Fryderyk.** O ubóstwie i ubogich. Warszawa 1827. W Drukarni Gałęzowskiego, s. [4], III, [1], 150, 19 cm, okł. kart. ochronna z epoki. 150,-

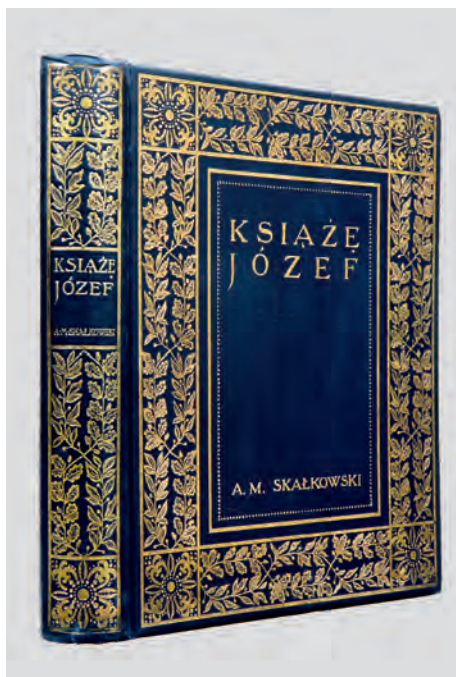
Praca dedykowana Zofii z Czarotoryskich Zamoyskiej. Broszura z dziedziny polityki autorstwa Fryderyka Skarbka (1792-1866) – wybitnego ekonomisty i historyka. Skarbek, który jest najbardziej znany ze swych dzieł ekonomicznych, w latach 20. XIX wieku zwrócił się ku problemom społecznym pod wpływem Stanisława Staszica. Pierwszą pracą, w której podjął tę tematykę, było oferowane dzieło poświęcone problemowi nędzy i ubóstwa oraz wywoływanej przez nie marginalizacji społecznej. Nie wielkie zaplamienia i zagniecenia kart, poza tym stan dobry.

- 643. Skobielew Iwan.** Pieriepiska i razskazy Russkago Inwalida. Soczinienija genierała ot infanterii... izdannyye A. O. Barikowym. Cz. 1-2. Petersburg 1844, s. 8, XII, 146, 6, [4], 239, 23, tabl. ryc. 33 (litografie), 18 cm, opr. z epoki płsk. z tyt. i złoc. na grzbiecie. 240,-

Zbeletryzowane wspomnienia z czasów wojen napoleońskich 1812-1814, autorstwa weterana tych walk, generała Iwana Skobieleva (1778-1849). Dzieło bogato ilustrowane rycinami przedstawiającymi sceny bitewne i rodzajowe. Drobne ubytki skóry opr. uzupełnione, niewielkie ślady zalania marginesów. Stan ogólny dobry.



640. W. Sikorski. Nad Wisłą i Wkrą. 1928.



641. A. M. Skalkowski. Książę Józef. 1913.

- 644. Smolka Stanisław.** Mieszko Stary i jego wiek. Warszawa 1881. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. XXXI, [1], 544, [2], tabl. barwna 1, tabl. genealog. 1 (rozkł.), 22 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. 240,-

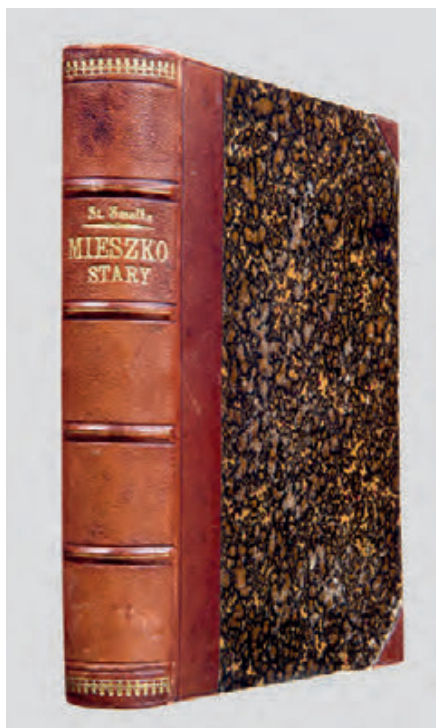
Wydanie 1. Jedno z najważniejszych dzieł w dorobku Stanisława Smolki (1854-1924), profesora Uniwersytetu we Lwowie, profesora i rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego, znawcy dziejów Polski piastowskiej, współtwórcy krakowskiej szkoły historycznej. Z portretem Mieszka oraz „Tablicą genealogiczną Piastów” i „Tablicą genealogiczną książąt ruskich Rurkowiczów”. Praca odznaczona nagrodą przez Towarzystwo Historyczno-Literackie w Paryżu. Opr. płsk., grzbiet pięciopółowy, w drugim polu tłocz. złotem tytułatura. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

- 645. Sommerlatt Christian Vollrath von.** Beschreibung des Polnisch-Russischen Krieges 1830-1831 Franz Xaver Wangler, k. [1], s. VI, III-VIII, 322, **portrety 3 (litografie)**, 20,5 cm, opr. wspólna, płsk. 300,-

Przedstawienie tła wybuchu i przebiegu **powstania listopadowego i wojny polsko-rosyjskiej** toczącej w jego wyniku. Dzieło pisane z niemieckiej perspektywy i z sympatią dla Polaków i ich zrywu. Ilustrują je portrety gen. Skrzyneckiego, Chłopickiego i Dwernickiego. Opr. czerwony płsk. Na k. tyt. heraldyczna pieczęć własnościowa „Księgozbiór Dzikowski”. Brak mapy. Miejscami przebarwienia i ślady zawilgocenia, blok nieco poluzowany, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

- 646. Stahl Zdzisław.** Polityka polska po śmierci Piłsudskiego. Lwów-Warszawa [1936]. Wyd. Organizacji Myśli Politycznej, s. [4], 121, [2], 20,5 cm, opr. późniejsza pł. ze złoc. napisami na grzbiecie. 150,-

Na karcie tytułowej odręczna dedykacja autora dla gen. Tadeusza Kasprzyckiego (1891-1978), ministra spraw wojskowych w latach 1935-1939. Zbiór felietonów politycznych Zdzisława Stahla



644. S. Smolka. Mieszko Stary. 1881.



645. Powstanie listopadowe. 1832.

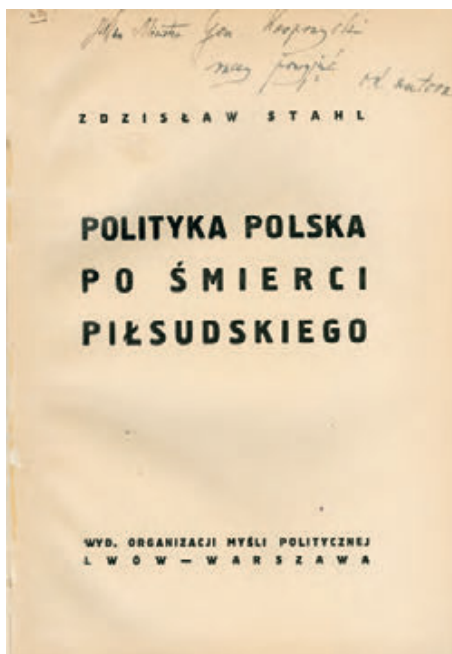
(1901-1987), drukowanych w „Dzienniku Polskim” w sierpniu i wrześniu 1935 roku. M.in.: Kryzys wielkiego ideału; Józef Piłsudski i nowoczesna ideologia narodowa; Między Niemcami a Rosją. Stan dobry. (Patrz ilustracja na stronie następnej)

- 647. Stawiarski Ignacy Franciszek, tłum.** Powszechne prawo kryminalne dla Państw Pruskich. Część druga. [...] Warszawa 1813. W Drukarni Rządowej, s. XIX, 312, 21,5 cm, opr. z epoki, płsk. z szyldzikami. 300,-

Polskie tłumaczenie pruskiego prawa kryminalnego I. Fr. Stawiarskiego (1776-1835), prawnika i publicysty. Opr. brązowy płsk., na grzbiecie szyldziki oraz tłocz. i złoc. zdobienia, na licach pap. marm. Nieaktualne pieczątki własnościowe i noty inwentarzowe. Drobne otarcia opr., zabrudzenia i przebarwienia kart, poza tym stan dobry. (Patrz ilustracja na stronie następnej)

- 648. [Sułkowski Józef].** Jenerała Józefa Sułkowskiego życie i pamiętniki historyczne, polityczne i wojskowe o rewolucji polskiej w latach 1792-1793, kampaniach włoskich w 1796-1797, wyprawie tyrolskiej i kampaniach egipskich, napisał i zebrał pan Hortensyusz de St. Albin, przełożył z francuskiego Ludwik Miłkowski. Z portretem na miedzi. (Pamiętniki z XVIII wieku. T. 4). Poznań 1864. Nakł. J.K. Żupańskiego, s. XV, 414, VI, **portret (miedzioryt)**, 22 cm, opr. współcz. płsk. brązowy z tyt. na grzbiecie. 180,-

Egzemplarz kap. Krzowskiego (pieczęć na k. tyt.). Życie i czyny gen. Józefa Sułkowskiego (1773-1798), uczestnika wydarzeń z lat 1792-93, kampanii włoskich 1796-97, adiutanta Napoleona, poległego



646. Polityka polska. 1936.



647. I. F. Stawiariski. Prawo kryminalne. 1813.

w bitwie pod Kairem w czasie kampanii egipskiej w 1798 r. Portret Sułkowskiego w miedziorycie wg lit. Engelmanna. Zbrązowienia kilku kart, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

- 649. Szajnocha Karol.** Pierwsze odrodzenie się Polski. 1279-1333. Szkic historyczny. Lwów 1849. W Drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, s. 293, [5], 14 cm, opr. z epoki pł. z szyldzikiem i złoc. 180,-

Wydanie 1. Egzemplarz z biblioteki Zamoyskich w Klemensowie (pieczętka). Rozprawa Karola Szajnochy (1818-1868) – historyka, współredaktora wielu czasopism lwowskich, kustosa Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, rzecznika koncepcji normańskiej genezy państwa polskiego, głosiciela tezy o misji Polski jako przedmurza chrześcijaństwa i cywilizacji zachodniej. Książka opisuje dzieje Polski od panowania Leszka Czarnego do panowania Władysława Łokietka. Zaplamienia płótna oprawy, późniejsze zapiski na karcie tytułowej, poza tym stan dobry.

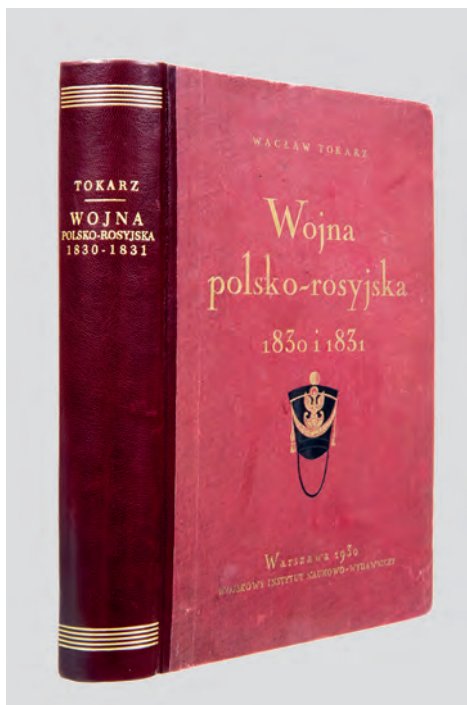
- 650. Śliwiński Artur.** Jan Sobieski. Warszawa 1924. Wydawnictwo M. Arcta, s. 195, portret 1, 32 cm, opr. ppł. ze złoc. 240,-

Ekslibris Janiny i Tadeusza Pugetów. Odręczny wpis własnościowy „T. Puget 12.X.1948”. Bogato ilustrowana biografia króla Jana III Sobieskiego, napisana przez Artura Śliwińskiego (1877-1953) – historyka, pisarza, działacza politycznego, premiera rządu i senatora II Rzeczypospolitej. Oprawa ppł., wzdłuż grzbietu tłocz. złotem tytulatura. Na licu oprawy papier marmurkowy. **Egzemplarz oprowiony przez Tadeusza Marka Pugeta** (1900-1977), syna Jana Franciszka Pugeta, właściciela znanych zakładów introligatorsko-graficznych. Po upadku Powstania Warszawskiego Tadeusz Puget reaktywował przedwojenny zakład, pracując na wydobytych z gruzów maszynach introligatorskich. Firma szkanowana z powodu przynależności właściciela do AK, zmuszona została do zakończenia działalności w 1952 r. Stan dobry. **Rzadki przykład pracy introligatorskiej ostatniego z Pugetów.**

- 651. Tokarz Wacław.** Wojna polsko-rosyjska 1830 i 1831. Z atlasem. Warszawa 1930. Wojskowy Instytut Naukowo-Wydawniczy, s. XXXII, 635, 24 cm, opr.



648. Życie i czyny J. Sułkowskiego. 1864.



651. W. Tokarz. Wojna polsko-rosyjska.

wyd. pł. z łocz. i złocz. na licu (sygn. W. Dippel), grzbiet skórzany dorabiany współcz. 400,-

Wydanie 1. Opus magnum pułkownika Wacława Tokarza (1873-1937) – historyka wojskowości, edytora Źródeł, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego i Warszawskiego, kierownika Wojskowego Instytutu Naukowo-Wydawniczego. Oparta na szerokim materiale źródłowym synteza dziejów politycznych i militarnych powstania listopadowego. Autor stawia tezę o największym, pierwszorzędnym znaczeniu tego powstania w historii wojen polskich w XVIII i XIX w. z dużą szansą na zwycięstwo, na co wskazują przytoczone źródła. Przyczyn upadku upatruje „w braku wiary i mocnej woli zwycięstwa u góry powstania i braku nacisku żywiołowego patriotyzmu od dołu”. Brak atlasu. Zabrudzenia pł. opr., intensywniejsze na tylnej okładzinie, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

- 652. Tołstoj Akow Nikołajewicz.** Historyczo-biograficzny rys życia feldmarszałka hrabi Paskiewiczza erywańskiego namiestnika Królestwa etc. etc. Z francuzkiego przełożył Wincenty Zajączkowski. Warszawa 1840. W druk. dawniej Łątkiewicza teraz J. Kaczanowskiego, s. VII, [1], 206, LV, **portret (litografia), mapa (litografia, rozkł.),** 18 cm, opr. z epoki, płsk. z szyldzikiem. 180,-

Wydanie 1. Iwan F. Paskiewicz (1782-1856), feldmarszałek rosyjski, uczestnik wojen napoleońskich, w czasie wojny rosyjsko-perskiej zdobył Armenię i twierdzę Erewań, za co otrzymał od Mikołaja I tytuł hrabiowski z przydomkiem Erywański, w czasie wojny polsko-rosyjskiej 1831 r., po śmierci Dybicza, objął dowództwo armii rosyjskiej działającej w Polsce, 8 listopada 1831 r. zajął Warszawę i stłumił powstanie listopadowe, za co otrzymał tytuł księcia warszawskiego, od 1832 r. namiestnik Królestwa Polskiego. Drobne pęknięcia opr., naderwana krawędź mapy, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie 269)

- 653. Tomas Adam.** Le „corridor” polonais et la paix. Varsovie (Warszawa) 1930. Édité avec l'appui de l'Institut d'Études Internationales, s. 15, [1], map 8 (rozkł.), oleatów 8 (rozkł.), [8], 28,5 cm, oryg. okł. brosz. 100,-

Ilustrowana licznymi mapami i oleatami historia tzw. „korytarza” polskiego – ziem leżących na pograniczu polsko-niemieckim od X wieku do czasów współczesnych autorowi. Autor wskazuje na zagrożenia i skutki polityczne płynące z takiego przebiegu granicy, udowadniając tysiącletnią polskość tych ziem. Stan dobry.

- 654. Thon-Rostowa Nella.** Ozjasz Thon. Wspomnienia córki („Cofim”. Żydowskie Towarzystwo Wydawnicze. T. V). Lwów 1937. „Cofim”, s. 54, tabl. ilustr. 5 (dwustronne), 24 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Wspomnienia dotyczą Ozjasza Thona (1870-1936) – rabina, działacza syjonistycznego, współtwórcy ruchu syjonistycznego w Galicji, publicysty, wielokrotnego posła na Sejm II RP. Na końcu część ilustracyjna. Egzemplarz nie rozcięty, stan dobry.

- 655. [Towarzystwo Patriotyczne].** Rapport du comité d'enquête. Varsovie (Warszawa) 1827. B.w., s. 141, 20 cm, opr. z epoki, skóra. 1200,-

Raport senackiej komisji śledczej powołanej do zbadania działalności tajnych stowarzyszeń niepodległościowych działających w Królestwie Polskim, przedstawiony wielkiemu księciu Konstantemu. Śledczy skupili się na działalności założonego przez Waleriana Łukasińskiego **Wolnomularstwa Narodowego** i późniejszego **Towarzystwa Patriotycznego** (do którego weszli członkowie rozwiązanego WN). Śledztwo poprzedziło proces przywódców Towarzystwa Patriotycznego - Seweryna Krzyżanowskiego, Franciszka Majewskiego, Stanisława Sołtyka, Konstantego Dembka, Wojciecha Grzymały, Stanisława Zabłockiego, Andrzeja Plichty i Romana Załuskiego, który odbywał się przed sądem sejmowym Królestwa Polskiego od czerwca 1827 do maja 1828 r. Publikacja będąca pierwowzorem druków do użytku wewnętrznego. Ubytek rogu oprawy, na kartach miejscami przebarwienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

- 656. Trocki Lew.** Moje życie. Próba autobiografii. Autoryzowany przekład z rosyjskiego Jana Barskiego [właśc. Jadwiga Barbanell] i Stanisława Łukomskiego [właśc. Julian Maliniak]. Warszawa 1930. Nakładem Spółki Wydawniczej „Bibljon”, s. 662, [2], tabl. ilustr. 8, 23,5 cm, opr. współcz. płsk., zach. okł. brosz. (przycięta). 240,-

Wydanie 1. Autobiografia Lwa Trockiego (właśc. Lejba Bronsztejna 1879-1940) – rewolucjonisty, jednego z twórców i przywódców Związku Sowieckiego, komisarza ludowego spraw zagranicznych, zamordowanego z rozkazu Stalina w Meksyku. Praca napisana w 1929 r. na wygnaniu w Konstancjopolu, po deportowaniu Trockiego za działalność kontrrewolucyjną. Opr. płsk., grzbiet 5-polowy, w dwóch polach czerwone szyldziki z tytulaturą. Stan bardzo dobry.
(*Patrz ilustracja*)

- 657. Umiastowski Roman.** Terytorjum Polski pod względem wojskowym. Warszawa 1921. Nakładem autora, s. 272, k. [4], map 37, 22,5 cm, opr. współczesna, płsk. 120,-

Analiza granic i topografii Polski w odniesieniu do ówczesnej sytuacji geopolitycznej. Opr. bordowy płsk. Stan dobry.
(*Patrz ilustracja na stronie 270*)

- 658. Ustawa celna dla Królestwa Polskiego.** Warszawa 1851. W Drukarni Rządowej przy Kommissyi Rząd. Sprawiedliwości, s. 643, CLXXV, [12], 25 cm, oryg. okł. brosz. 240,-

Zbiór przepisów celnych wydanych dla Królestwa Polskiego w 1850 roku przez cara Mikołaja I. Tekst drukowany równoległe po polsku i rosyjsku. Na stronach z numeracją rzymską aneksy, w których m.in.



652. A. N. Tolstoj. Biografia J. Paskiewicza.



656. L. Trocki. Autobiografia. 1930.

opis umundurowania poszczególnych stopni służby celnej, spis przepisowego ekwipunku i uzbrojenia. Blok nieobcięty i nierozcięty. Nieaktualne pieczętki własnościowe. Zagniecenia i ubytki pap. oprawy, poza tym stan dobry.

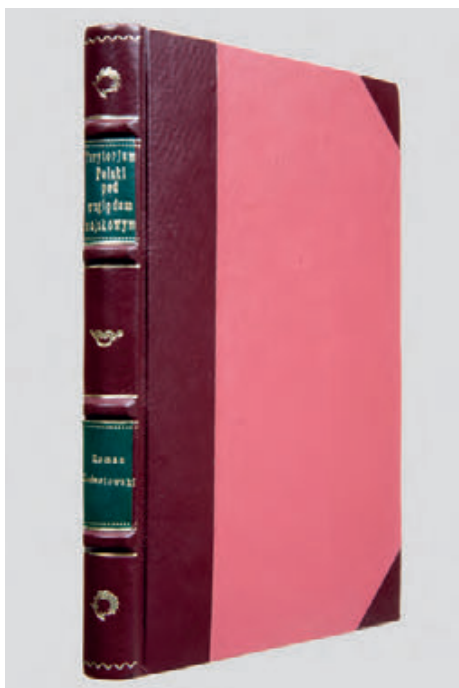
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

- 659. Waliszewski Kazimierz.** Katarzyna II. Dzieło nagrodzone przez Akademię Francuską. Opracowanie i przekład Stanisława Wasylewskiego. Z przedmową autora do czytelników polskich. Poznań [1929]. Wydawnictwo Polskie R. Wegnera, s. [6], XV, [1], 365, [3], tabl. ilustr. 16 (miedziodruki), 24 cm, opr. wyd., pł., górny brzeg k. barwiony. 150,-

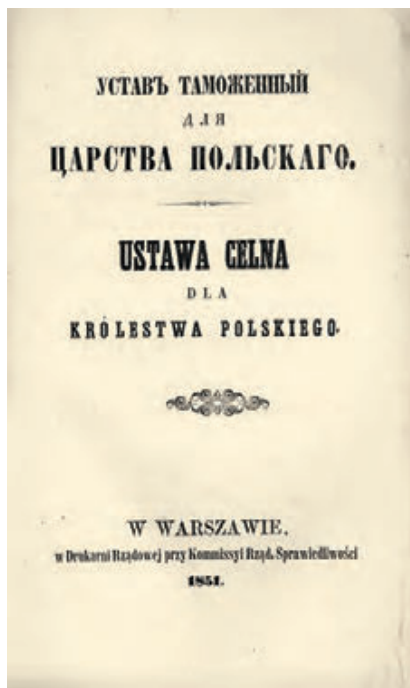
Monografia autorstwa Kazimierza Waliszewskiego (1849-1935) – historyka, publicysty, od 1884 r. na stałe przebywającego we Francji. **Oprawa wydawnicza według projektu Teodora Rożankowskiego** (1891-1970) – rosyjskiego grafika i ilustratora książek współpracującego z Wydawnictwem Polskim Rudolfa Wegnera. Przybrudzenia oprawy, poza tym stan dobry.

- 660. [Wojsko Księstwa Warszawskiego].** Wykaz kosztu na Ministerium Woyny, na administracyą woyska, na sztaby, dyrekcye, szpitale, koszary i inne potrzeby extra półków, podług budżetu 1811. roku Seymowi podanego, współ z proiektującą się oszczędnością. [Warszawa 1811]. B.w., karta 74,5 x 49 cm, bez opr. 120,-

Tabela wydatków poczynionych i wydatków przewidywanych w kolejnym okresie oszczędności związanych z wojskiem Księstwa Warszawskiego w 1811 r. Uwzględniono m. in. pensje urzędników Ministerstwa Woyny i administracji wojskowej oraz szpitali wojskowych. Ciekawe źródło do dziejów administracji i wojska Księstwa Warszawskiego w przeddzień kampanii rosyjskiej. Karta sklejona z dwóch arkuszy. Ślady złożenia. Stan bardzo dobry.



657. R. Umiastowski. O polskich granicach.



658. Ustawa celna dla Królestwa Polskiego.

- 661. Wójcicki Kazimierz Władysław.** *Silva-rerum. Staropolskie powieści.* T. 1-2. Wilno 1861. Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego, s. [4], VII, 5-256; 126, 18 cm, współopr., opr. z epoki pł. z tyt. na grzbiecie. 140,-

Ujęta w formę powieściową gawęda z czasów Stanisława Augusta Poniatowskiego, ukazująca różnorodną galerię typów staropolskich, w tym m.in. Karola Radziwiłła „Panie Kochanku”. Brak 2 k. wstępu. Stan dobry.

- 662. Wrotnowski Felix.** *Powstanie na Wołyniu, Podolu i Ukrainie w roku 1831.* Opisane przez... podług podań dowódców i współuczestników tegoż powstania. T. 1-2 (2 wol.) Paryż 1837-1838. W Księgarni i Drukarni Polskiej, s. XII, 339, [1]; X, 401, [1], 8, 19,5 cm (t. 2) – 21,5 cm (t. 1), jednolite opr. współczesne, płsk. 420,-

Wydanie 1. Dzieło Feliksa Wrotnowskiego (1803-1871), szczegółowo opisujące przebieg powstania listopadowego na ziemiach wschodnich Rzeczypospolitej (Wołyń, Podole, Ukraina). Na wstępie tomu pierwszego obszerna historia ziem ruskich od VIII wieku. Opr. granatowy płsk., zachowane okł. brosz. pierwszymu tomu. Miejscami zażółcenia pap., poza tym stan dobry.

Lit.: E. Maliszewski, *Bibliografia pamiątek polskich*, poz. 1954.

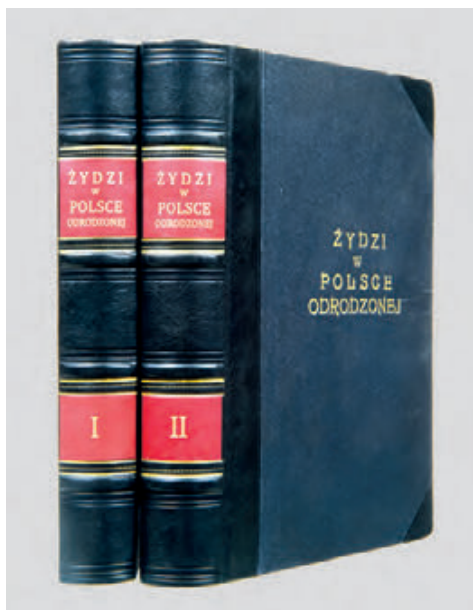
(Patrz ilustracja)

- 663. Zaleski Józef.** *Przestroga bratnia dla patriotów polskich.* Zbiór historyczny z uwagami. Kraków 1848. Nakł. Autora, s. 120, 21,5 cm, opr. współcz. płsk. ze złoc. tytułem na grzbiecie. 180,-

Praca Józefa Zaleskiego (zm. 1860), zawierająca gorzkie uwagi dotyczące powstań 1830, 1848, rabacji galicyjskiej 1846 i życia politycznego emigracji polskiej, napisana „w nadziei oddania prawdziwej krajowi usługi”. Ślady zalania marginesów pierwszych i ostatnich kart. Stan dobry. **Rzadkie.**



662. Powstanie na Wołyniu w 1831 roku.



666. Żydzi w Polsce Odrodzonej. 1933.

- 664. [Zamoyski Jan].** Archiwum Jana Zamoyskiego kanclerza i hetmana wielkiego koronnego. Wyd. Wacław Sobieski. T. 1-3 (3 wol.) Warszawa 1904-1913. Druk Piotra Laskauera, frontispis, s. LIII, 530, [1], tabl. ilustr. 2; s. XXXI, 445, [1], tabl. ilustr. i map 9; LX, 568, [1], 24 cm, jednolite opr. współczesne, skóra. 600,-

Monumentalne wydawnictwo źródłowe obejmujące zasób archiwum prywatnego Jana Zamoyskiego z lat 1553-1584. Jan Zamoyski (1542-1605) był najpotężniejszym magnatem ostatniej ćwierci XVI w., sekretarzem królewskim, od 1578 r. kanclerzem wielkim koronnym, a od 1581 r. hetmanem wielkim koronnym, przeciwnikiem politycznym Zygmunta III Wazy. Edycja została przygotowana pod auspicjami Akademii Umiejętności i wydana nakładem hr. Maurycego Zamoyskiego (pierwszy tom ukazał się na trzechsetną rocznicę śmierci Zamoyskiego). Opr. czerwona skóra, na grzbiecie złoc. Stan bardzo dobry. **Ładny komplet.**

- 665. Żurkowski Stanisław.** Żywot Tomasza Zamoyskiego kanclerza w. kor. Lwów 1860. W Drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, s. XXI, k. [3], s. 403, k. [2], 22 cm, opr. z epoki, płsk. 120,-

Życie i dokonania Tomasza Zamoyskiego (1594-1638), syna Jana, kanclerza wielkiego koronnego opisane przez współczesnego mu autora Stanisława Żurkowskiego. Edycję przygotował Aleksander Batowski (1799-1862) na podstawie rękopisu ze zbiorów hrabiego Wiktora Baworowskiego. Opr. brązowy płsk., na licach pap. marm. Liczne pieczętki własnościowe. Otarcia opr., ubytki skóry grzbietu, miejscami przebarwienia na kartach, poza tym stan dobry.

- 666. Żydzi w Polsce Odrodzonej.** Działalność społeczna, gospodarcza, oświatowa i kulturalna. Pod red. Ignacego Schipera, A. Tartakowera, Aleks. Hafftki. T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa b.r. (po 1933). Nakł. wyd. „Żydzi w Polsce Odrodzonej”, s. 574, [2], tabl. ilustr. 20 (w tym 8 barwnych); 617, [15], tabl. ilustr. 14, tab. rozkł. 5; w każdym z tomów liczne ilustracje w tekście, 27 cm, opr. współcz. płsk. ze złoc. i tłocz. 2000,-



667. Encyklopedia Orgelbranda. 1859-1868.

Monumentalne opracowanie składające się z kilkudziesięciu monograficznych artykułów, obejmujące dzieje Żydów w dawnej Rzeczypospolitej i pod zaborami oraz ich wkład w walkę o niepodległość Polski. Dzieło zawiera poza tym bogato ilustrowane działy omawiające kulturę, działalność gospodarczą i polityczną w okresie międzywojennym. Ilustracje ukazują m.in. obiekty sztuki i rzemiosła artystycznego, **zabytki architektury, dziś przeważnie już nieistniejące**. Eleganckie oprawy z szerokimi półskórkami z tłoczeniami i złoceniami, tyt. na czerwonych sztyldzikach. Niewielkie przetarcie pł. opr. Stan bardzo dobry. **Rzadkie w komplecie. Ładny egzemplarz.**

(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

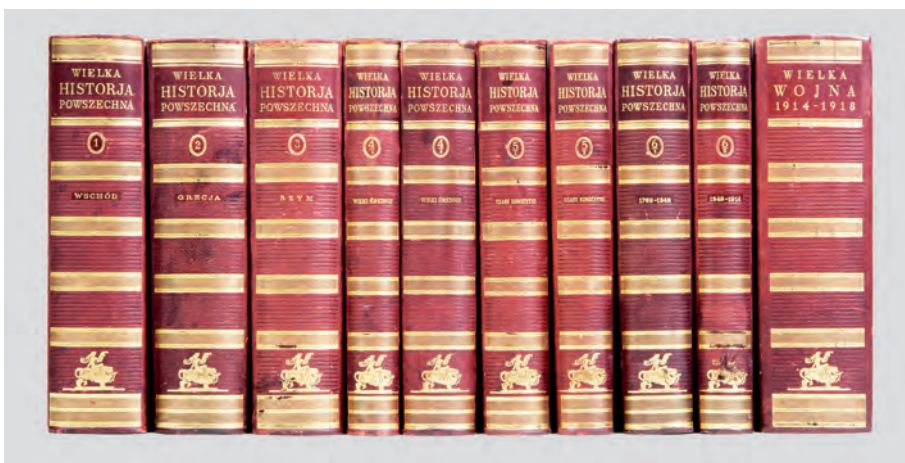
WYDAWNICTWA ENCYKLOPEDYCZNE

- 667. Encyklopedyja Powszechna.** T. 1-28 (28 wol.) Warszawa 1859-1868. Nakład, druk i własność P. Orgelbranda, każdy tom liczy blisko 1000 s., 23,5 cm, opr. płsk. z epoki i współcześnie dorobione. 12 000,-

Wydanie 1. Dzieło jednego z najsłynniejszych księgarzy i drukarzy na ziemiach polskich XIX w. Samuela Orgelbranda (1810-1868). Przy opracowaniu encyklopedii zaangażowanych było 181 wybitnych polskich redaktorów, uczonych i artystów m.in. Władysław Ludwik Anczyc, Julian Bartoszewicz, Michał Baliński, Ignacy Chodźko, Karol Estreicher, Kazimierz Kalinka, Adam Kirkor, Oskar Kolberg, Józef Ignacy Kraszewski, Józef Kremer, Aleksander Lesser, Aleksander Połujański, Leon Rogalski, Franciszek Maksymilian Sobieszczański, Kazimierz Władysław Wójcicki czy Gustaw Zieliński. Wydawana w formie subskrypcji z liczbą 3000 prenumeratorów przed powstaniem stycznimowym. Wydawnictwo doprowadzono do końca dzięki uporowi wydawcy, mimo spadku o 2/3 liczby prenumeratorów po 1863 r. Encyklopedia zawiera wiele haseł niespotykanych w innych encyklopediach, a zawarte w niej artykuły historyczne i literackie do dziś zachowują dużą wartość. Nazywana potocznie Encyklopedią Orgelbranda stanowi jedną z najwybitniejszych ukończonych nowożytnych encyklopedii polskich. Nieaktualne pieczątki i podpisy własnościowe. Opr. brązowe płsk. z tłocz. dekoracją na grzbiecie. Opr. w t. 1-9



668. Encyklopedia Kościelna. 1904-1916.



669. Wielka Historia Powszechna. 1934-1939.

i 25-28 wykonane współcześnie na wzór opraw oryginalnych. W niektórych tomach podkreślenia kolorowymi ołówkami. Miejskami na kartach zaplamienia, zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry. **Efektowny komplet.**
(Patrz ilustracje)

- 668. Podręczna Encyklopedia Kościelna.** Oprac. S. Gall. T. 44 (w 11 wol.) Warszawa – Poznań – Wilno 1904-1916. Wydawnictwo Biblioteki Dzieł Chrześcijańskich, każdy tom liczy średnio po ok. 400 s., 22 cm, jednolite opr. z epoki, ppł. 2100,-

Encyklopedia tematyczna zbierająca i objaśniająca hasła związane z religią, chrześcijaństwem, koncentrująca się przede wszystkim na katolicyzmie. Zaplanowana była jako poręczniejsza i mniej monumentalna niż ukazująca się od 1873 r. „Encyklopedia kościelna” (ukończona ostatecznie w 1933 r.) Opracowana została pod kierunkiem Stanisława Galla (wł. Stanisław Gała, 1865-1942), duchownego katolickiego, doktora filozofii, późniejszego bp. połowego WP, bp. pomocniczego warszawskiego i administratora apostolskiego diecezji warszawskiej w czasie okupacji niemieckiej. Wydawana była w woluminach, z których każdy obejmował dwa tomy (z ciągłą paginacją). W oferowanym zbiorze w każdym fascykule oprawiono dwa tomy wydawnicze. Opr. czarne ppł., z bogatą dekoracją na grzbietach, na licach pap. marm. Nieaktualne pieczętki własnościowe. Drobne otarcia pap. opr., miejscami przebarwienia kart, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie w komplecie.**
(Patrz ilustracje)

- 669. Wielka Historia Powszechna.** Wydawnictwo zbiorowe ilustrowane opracowane pod redakcją Jana Dąbrowskiego, Oskara Haleckiego, Mariana Kukiela i Stanisława Lama. T. 1-7 (w 10 wol.). Warszawa 1934-1939. Nakładem Księgarni Trzaski, Everta i Michalskiego, s. XII, 935; XII, 1012; XV, 878; VIII, 466 i VIII, 636; VIII, 610 i VII, 494; XI, 655 i IX, 484; XII, 528; 529-1026, liczne tabl. barwne i czarno-białe, w tekście liczne ilustr., rys., mapy, plany, wykresy, 28 cm, opr. wyd. jednolita, płsk. ze złoc. i zdob. 3000,-

Komplet w 10 woluminach. Monumentalne, największe dzieło historiografii polskiej okresu międzywojennego. Dzieje powszechne od początków ludzkości aż do zakończenia I wojny światowej. Pracę nad wydawnictwem rozpoczęto na początku lat 30-tych z inicjatywy Stanisława Lama, ówczesnego redaktora naczelnego wydawnictwa firmy Trzaska, Evert i Michalski. Do współpracy pozyskano najwybitniejszych historyków polskich (L. Finkla, J. Jaworskiego, L. Piotrowicza, K. Zakrzewskiego, T. Mantteuffla, J. Dąbrowskiego, O. Haleckiego, K. Piwarskiego, W. Konopczyńskiego, J. Feldmana, J. Iwaszkiewicza, M. Kukiela, B. Pawłowskiego, A. Skalkowskiego, H. Wereszyckiego). **W tekście znajduje się ponad 6500 ilustracji, ponad 260 tablic barwnych** i czarno-białych, kilkaset map, planów, rysunków, wykresów i tablic genealogicznych. **Luksusowa oprawa wydawnicza jednolita:** półskórek wiśniowy, na grzbiecie złożona tytulatura, numeracja tomu oraz znak graficzny wydawnictwa TEM, na obu okładkach złocenia nawiązujące do treści tomu. Niewielkie naderwania skóry i przybrudzenia płótna opraw i papieru, brak 1 k. w ostatnim tomie, poza tym stan dobry.

Lit.: S. Lam, *Życie wśród wielu*, Warszawa 1968, s. 351-356.

(*Patrz ilustracja na stronie poprzedniej*)

LITERATURA. WIEDZA O LITERATURZE

AWANGARDA. FUTURYZM

- 670. Brzękowski Jan, Chwistek Leon, Smolik Przecław, Strzebiński Władysław.** O sztuce nowoczesnej. Łódź 1934. Wydawnictwo Towarzystwa Bibliofilów. „Drukarnia Polska” Ludomira Mazurkiewicza, s. [4], 93, [1], 22,5 cm, opr. pł., zachowana oryg. okł. brosz. 2800,-

Jedna z najważniejszych prac teoretycznych awangardy polskiej dwudziestolecia międzywojennego. Wydano w nakładzie 300 egzemplarzy na ręcznie czerpanym papierze z papieru Franciszka Jeziorańskiego w Dąbrowicy. Zawiera cztery artykuły: Jana Brzękowskiego „Nowa sztuka na zachodzie”, Leona Chwistka „Tragedia naturalizmu”, Przecława Smolika „Sztuka a rzeczywistość” i Władysława Strzebińskiego „Sztuka nowoczesna w Polsce”. Okładka i karta tytułowa według projektu Władysława Strzebińskiego. Opr. zielone pł., zachowana oryg. okł. brosz. i pasek obwolutowy z drukiem: „Nowy, siódmy druk Towarzystwa Bibliofilów Łódzkich”. Egzemplarz nierozcięty, **stan bardzo dobry**.

(Patrz ilustracja na stronie następnej)

- 671. Chwistek Leon.** Zagadnienia kultury duchowej w Polsce. Warszawa 1933. Księgarnia Gebethnera i Wolffa, s. [2], 206, [2], 20,5 cm, oryg. okł. brosz. 300,-

Tom odczytów i artykułów Leona Chwistka (1884-1944) – prozaika, filozofa, malarza, historyka sztuki, **głównego teoretyka formizmu**. W tomie m.in.: Kultura powojenna; Zagadnienia sztuki; Zagadnienia filozofii; Zagadnienia metody w estetyce; Zabawa i sztuka bawienia się. Na przedniej okładce broszurowej reprodukcja rysunku autora, na tylnej okładce interesujący układ typograficzny. Nieaktualny podpis własnościowy. Naddarcia okładki w dolnej części grzbietu, plama na bocznym marginesie kilkudziesięciu początkowych kart, poza tym stan dobry.

(Patrz ilustracja na stronie następnej)

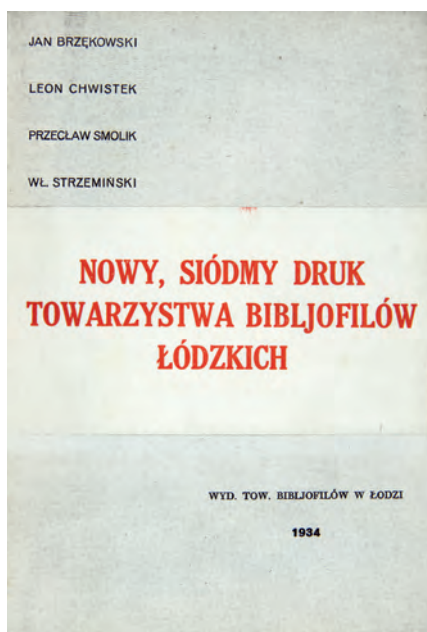
- 672. Czuchnowski Marian.** Tak. Poezje. Kraków 1933. Druk. J. Gablankowski, s. 77, [1], 21 cm, oryg. okł. brosz. 200,-

Wydrukowano na papierze bezdrzewnym w nakładzie 150 egzemplarzy. Czwarty tom poetycki Mariana Daniela Czuchnowskiego (1909-1991) – poety, prozaika, publicysty, w latach 1931-1933 związanego z grupą poetów Awangardy, skupionych wokół czasopisma „Linia”. Na okładce podpis własnościowy, egzemplarz nie rozcięty, stan bardzo dobry. **Rzadkie**.

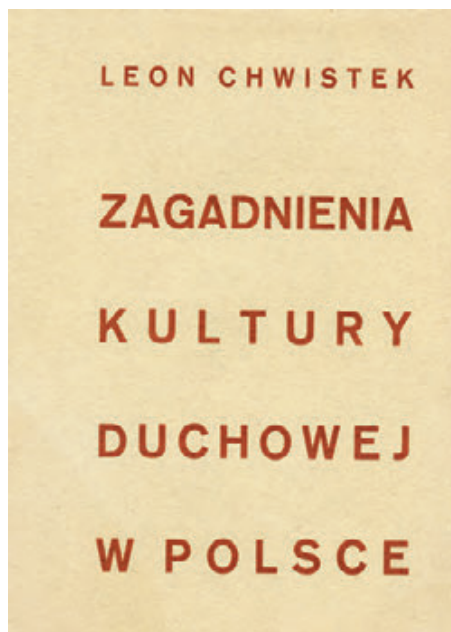
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

- 673. Marinetti Filippo Tommaso.** Le futurisme. Paris (Paryż) 1909. E. Sansot et Cie., k. [4], s. 238, [1], 18,5 cm, oryg. okł. brosz. 400,-

Z odrębną dedykacją autora **Filippo Tommaso Marinettiego** (1876-1944), włoskiego poety, ideologa, twórcy i głównego teoretyka futuryzmu. Rozwinięcie manifestu programowego futuryzmu – jednego z najważniejszych prądów w sztuce XX w. – sformułowanego przez Marinettiego w 1908 r.



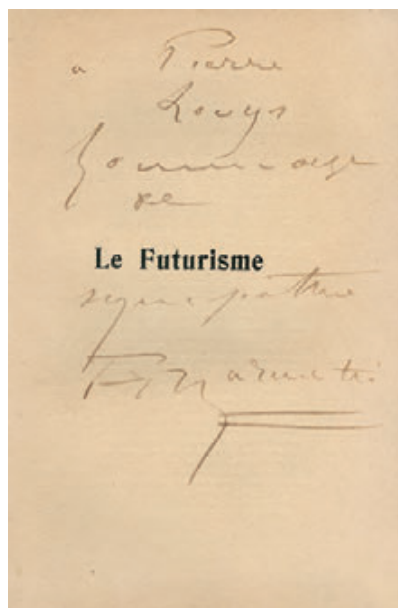
670. O sztuce nowoczesnej. 1934.



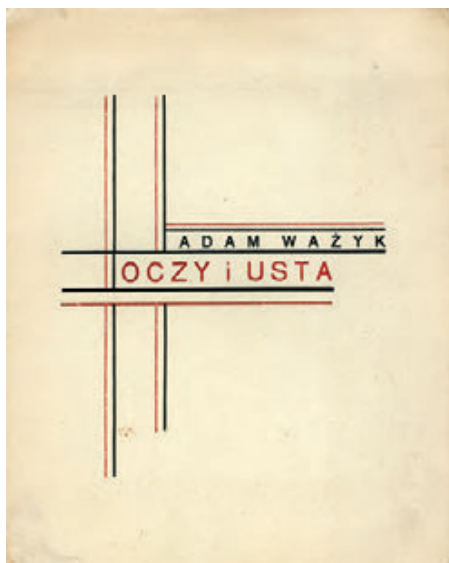
671. L. Chwistek. Zagadnienia kultury. 1933.



672. M. Czuchnowski. Tak. Poezje. 1933.



673. F. T. Marinetti. Le futurisme. 1909.



676. A. Ważyk. Oczy i usta. 1926.



677. Zdrój. Zeszyt „Buntu”. 1918.

Pierwotny manifest był drukowany we włoskiej i francuskiej prasie w 1909 r. (paryski „Le Figaro”). Już w tym samym roku autor opublikował oferowaną znacznie bardziej szczegółową charakterystykę nowego kierunku sztuki. Odpowiednikiem futuryzmu w sztuce europejskiej był w Polsce formizm. Egzemplarz nieobcięty. **Stan bardzo dobry.**
(Patrz ilustracja)

- 674. Przyboś Julian.** Miejsce na Ziemi. Warszawa 1945. Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik”, s. 159, [4], 22,5 cm, opr. wyd. brosz. 500,-

Wydanie 1. Na k. przedtyt. odręczna dedykacja autora dla Kornela Filipowicza z 1946 r. Tom poezji Juliana Przybosia (1901-1970), wybitnego poety Awangardy Krakowskiej, eseisty, tłumacza, w latach 1930-1935 członka łódzkiej grupy „a.r.”. Wśród utworów wybrane przez autora wiersze przedwojenne oraz wiersze pisane w latach 1939-1944. Kornel Filipowicz (1913-1990), powieściopisarz, poeta, wieloletni przyjaciel Wisławy Szymborskiej. **Stan dobry.**

- 675. Stern Anatol.** Rozmowa z Apollinem. Warszawa 1938. Wydawnictwo F. Hoesicka, s. 55, [2], 23 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

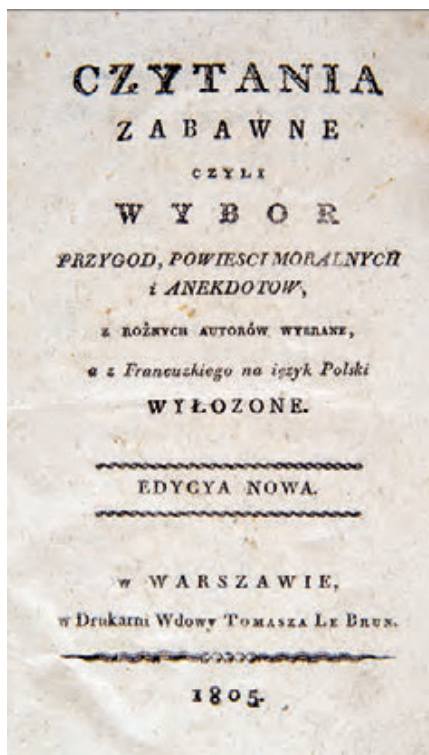
Wydanie 1. Tom poezji Anatola Sterna (1899-1968) – poety, prozaika, tłumacza, krytyka literackiego, czołowego przedstawiciela futuryzmu polskiego, współautora „Jednodźwięki futurystów”, autora tomiku „Nuż w bżuhu”, współredaktora czasopisma „Nowa Sztuka”, członka zespołów redakcyjnych „Awangardy” i „Almanachu Nowej Sztuki”. **Stan bardzo dobry.**

- 676. Ważyk Adam.** Oczy i usta. Warszawa 1926. Nakładem „Zwrotnicy”, s. [52], 22,5 cm, oryg. okł. brosz. 1500,-

Wydanie 1. Drugi tomik poetycki Adama Ważyka (1905-1982) – poety, prozaika, eseisty związanego z Awangardą Krakowską i jej organem „Zwrotnicą”, członka komitetu redakcyjnego czasopisma „Almanach Nowej Sztuki”. W zbiorze tym Ważyk sformułował własną propozycję poetycką, odmienną od Peipera i Przybosia, nawiązującą do poezji francuskiego surrealizmu i kubizmu. Okładka broszurowa z dwubarwną kompozycją geometryczną z pionowych i poziomych linii i tytułatury. Niewielkie ubytki i naderwania okładki na grzbiecie, stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)



678. F. Bernatowicz. Nierozsądne śluby. 1820.



681. Czytania zabawne. 1805.

- 677. Źródło.** Dwutygodnik poświęcony sztuce i kulturze umysłowej. Zeszyt „Buntu”. Rok 2. Tom III. Zeszyt 1 (kwiecień 1918). Redaktor i kierownik artystyczny Jerzy Hulewicz. Poznań 1918. Nakł. Spółki Wyd. „Ostoja”, s.[4], 32, **ilustr. (drzeworyty, w tym 6 całostronicowych)** i winiety w tekście, 30,5 cm, opr. wyd. kart. 400,-

Jeden numer dwutygodnika związanego z artystycznym środowiskiem poznańskiego Buntu i Źródła. Wśród autorów tekstów m.in. Adam Bederski, Stanisław Kubicki, Lech Suchowiak, Małgorzata Kubicka. Ilustrowany drzeworytami wybitnych przedstawicieli poznańskiego ekspresjonizmu, m.in.: Jerzego Hulewicza, Jana Wronieckiego, Władysława Skotarka, Stefana Szmaja, Stanisława Kubickiego. Barwna okładka projektu Augusta Zamoyskiego. Niewielki ślad zagięcia w górnej części, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 678. Bernatowicz Feliks.** Nierozsądne śluby. Listy dwojga kochanków na brzegach Wisły mieszkających, przez F. B. zebrane. T. I-II (w 2 wol.). Warszawa 1820. Nakładem Zawadzkiego i Węckiego, s. [4], 269, [13]; [4], 270, [14], **tabl. ryc. 2 (miedzioryty)**, 17,5 cm, opr. z epoki płsk. 400,-

E. XIX w., t. II, s. 214. **Wydanie 1.** Pierwsza powieść Feliksa Bernatowicza (1786-1836) – pisarza, współtwórcy polskiej powieści historycznej, sekretarza ks. Adama Kazimierza Czartoryskiego. Napisana w postaci listów, dziejąca się w XVI w. powieść nawiązywała do „Cierpień młodego Wertera” autorstwa J. W. Goethego. Mimo historycznego kostiumu, traktowana była jako utwór w dużym

stopniu autobiograficzny. Kilka śladów po owadach, nieliczne przybrudzenia papieru. Stan ogólny dobry.

(Patrz ilustracja)

- 679. Boznański Feliks.** Żal i wzniesienie się ducha do najwyższej istności rodziców, po zgodnie najukochańszej i jedynej córki. Dnia 13. stycznia 1839 r. Lwów 1839. Drukiem Piotra Pillera, s. 119, [3], tabl. ryc. 2 (litografie), 16,5 cm, opr. XX w., imitacja płsk. 180,-

Zbiór wierszy żałobnych i modlitw poetyckich autorstwa Feliksa Boznańskiego (1786-1852), wojskowego i poety, twórcy poezji o tematyce religijnej. Pomieszczone w tomiku utwory powstały po śmierci jedynej córki poety i w dużej części mają charakter autobiograficzny. Drobne otarcia opr., zabrudzenia i przebarwienia k., poza tym stan dobry.

- 680. Brodziński Kazimierz.** Pisma rozmaite. Tom pierwszy. Warszawa 1830. W drukarni Józefa Węckiego. Nakładem autora, s. [2], 318, [1], 20,5 cm, okł. ochronna kart. 260,-

Więcej tomów nie wydano. Pisma Kazimierza Brodzińskiego (1791-1835) – żołnierza Księstwa Warszawskiego, uczestnika kampanii 1812 i 1813 roku, najwybitniejszego poety epoki przedromantycznej. Tom zawiera m.in. rozprawy będące pierwodrukami: O krytyce; O egzaltacji i entuzjazmie. Egzemplarz nie rozcięty i nie obcięty. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

- 681. Czytania zabawne** czyli wybór przygód, powieści moralnych i anekdotów, z różnych autorów wybrane, a z francuskiego na język polski wyłożone. Edycja nowa. Warszawa 1805. W Drukarni Wdowy Tomasza Le Brun, s. [2], 409, 17,5 cm, opr. z epoki płsk. 240,-

Zbiór kilkunastu powieści miłosnych, powiastek i anegdot, m.in. „Anne Bell, powieść angielska” (autorstwa François-Thomas-Marie de Baculard d’Arnaud). Kilka śladów po owadach na oprawie, niewielkie przybrudzenia pap., poza tym stan dobry.

(Patrz ilustracja)

- 682. [Ejsmond Julian]. Owidiusz.** Sztuka kochania. Wolny przekład Juliana Ejsmonda. Warszawa 1928. Towarzystwo Wydawnicze Rój, s. [2], 91, [1], 26,5 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. na licu i grzbiecie. 180,-

Na przedniej wyklejce **ekslibris projektu Tadeusza Gronowskiego**, z dewizą „Non omnis moriar” i numerem 366. Cieszący się niesłabnącą popularnością poemat miłosny rzymskiego poety Owidiusza (43 p.n.e. – 18 n.e.) „Ars amandi” w słynnym przekładzie Juliana Ejsmonda (1892-1930), poety, bajkopisarza, tłumacza literatury. Utwór, pełen uniwersalnych wskazówek dotyczących sztuki uwodzenia i miłości, zachwyca subtelną erotyką. Na przednim licu złożone faksymilia autografu tłumacza. Niewielkie przybrudzenie oprawy, poza tym stan dobry.

- 683. Fenelon Franciszek de Salignac de la Motte.** Podróże i przypadki Telemaka syna Ulisesowego. Z dzieł francuskich Fenelona na nowo przełożone przez I. Stawiarskiego. T. I-II (w 2 wol.). Warszawa 1805. Nakładem i drukiem Zawadzkiej Wdowy, w Starem Mieście w Kollegium Po-jezuickiem, s. XXXV, [16], 419, [1], tabl. ryc. 14 (miedzioryty); 420-793, [1], tabl. ryc. 11, (miedzioryty), mapa rozkł. (miedzioryt), 17,5 cm, opr. z epoki płsk. 480,-

Jedna z najpoczytniejszych powieści XVIII w. w tłumaczeniu I. Stawiarskiego. Książka o dużych walorach edukacyjnych, opowiadająca o podróży Telemacha, syna Ulissesza, przemierzającego świat w poszukiwaniu ojca, służąca autorowi do zaprezentowania swoich krytycznych sądów na temat absolutyzmu. Napisana przez Franciszka Fénelona (1651-1715, wł. François de Salignac de la Mothe) i wydana po raz pierwszy w 1699 r., święciła triumfy również w Polsce, gdzie była ulubionym przez francuskich gubernierów podręcznikiem dla młodzieży (zatwierdzona przez Komisję Edukacji



683. F. Fenelon. Podróże Telemaka. 1805.



685. Wikary wekfildzki. 1825.

Narodowej). Rozkładana mapa w miedziorycie i liczne dekoracyjne ryciny. Lica opraw z ubytkami i śladami po owadach, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

- 684. Goethe Johann Wolfgang von.** Elegien. Epigramme. Sonette. Dresden (Drezno) 1932, Vereinigung der Bücherfreunde, s. 129, [1], 40,0 cm, opr. późniejsza pperg. 180,-

Wydano w nakładzie 200 numerowanych egzemplarzy, oferowany nosi nr 161. Zbiór poezji jednego z najwybitniejszych poetów, dramatopisarzy i myślicieli niemieckich Johanna Wolfganga von Goethe (1749-1832). Zawiera „Elegie rzymskie”, „Weneckie epigramy” oraz „Sonety”. Edycja bibliofilka wydana z okazji 100. rocznicy śmierci poety przez drezdeńskie Towarzystwo Przyjaciół Książki, w starannej szacie graficznej, na papierze czerpanym. Stan bardzo dobry.

- 685. Goldsmith Oliver.** Wikary wekfildzki. T.I-II (w 2 wol.). Warszawa 1825. Nakładem Glücksberga, Typografa Królewskiego Uniwersytetu i Liceum Wołyńskiego, s. XXIV, [1], 221; [4], 244, 17,5 cm, opr. płsk. z epoki. 240,-

Powieść irlandzkiego pisarza Olivera Goldsmitha (1728-1774), która ukazała się po raz pierwszy w 1766 r. (tyt. oryginału: „The vicar of Wakefield”). Na wstępie drukowana dedykacja tłumacza dla rodziny kalinowieckiej Sienkiewiczów oraz biografia autora. Tłumacz Hipolit Błotnicki (1792-1886), guwerner Juliusza Słowackiego, nauczyciel synów Adama Jerzego Czartoryskiego. Ślady po owadach na okładzinach, niewielkie przybrudzenia pap., poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

- 686. Górnicki Łukasz.** Dworzanin polski. Wydanie Kazimierza Józefa Turowskiego. Kraków 1858. Nakładem Wydawnictwa Biblioteki Polskiej, s. VII, [1], 303, 19,5 cm, opr. z epoki płsk. z bogatymi złóc. na grzbiecie. 400,-

Najgłośniejsze dzieło literackie Łukasza Górnickiego (1527-1603) – poety, pisarza politycznego, pracownika kancelarii królewskiej, od 1559 r. sekretarza i bibliotekarza królewskiego. „Dworzanin polski” jest adaptacją włoskiego traktatu „Il Cortegiano” Baltazara Castiglione. Po raz pierwszy został wydany w Krakowie w 1566 r. „Utwór, dedykowany Zygmuntowi Augustowi, powstał pod opieką i być



686. Dworzanin polski. 1858.



688. W. Irving. Nadzwyczajne przygody. 1826.

może przy udziale króla. Cztery księgi dzieła tworzą harmonijne „zwierciadło” ideału renesansowego dworzanina, który powinien łączyć pochodzenie i wytworność zewnętrzną z zaletami ducha – wysoką kulturą intelektualną, męstwem w czasie wojny, rozumą i umiarem w czasie pokoju.” (Literatura polska. Przewodnik encyklopedyczny). Oprawa z epoki: półskórek wiśniowy z bogatymi złoceniami na grzbiecie, brzegi kart prószone. Niewielkie otarcia i zaplamienia oprawy, grzbiet w dolnej części nieco przyciemniony, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**

(Patrz ilustracja)

- 687. Iłakowiczówna Kazimiera.** Ballady bohaterskie. Lwów 1934. Wydawnictwo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, s. 200, 21 cm, opr. ppł. 200,-

Z wklejonymi blankietami z odręcznymi podpisami autorki. Tom utworów poetyckich Kazimieri Iłakowiczówny (1888-1983), poetki, sekretarki Józefa Piłsudskiego. Do książki wklejono dwa blankiety z odpowiedziami sekretariatu osobistego marszałka Józefa Piłsudskiego z odręcznymi podpisami Iłakowiczówny (dat.: 19 kwietnia 1932; 4 lipca 1935). Opr. ppł., na licach naklejona oryg. okł. brosz. Blok nieobcięty. Ekslibris i pieczętki własnościowe. Stan bardzo dobry.

- 688. Irving Washington.** Nadzwyczajne przygody człowieka osłabionych nerwów. Z dzieł... Amerykanina wyjęte. [Tłum. K. Bronikowski]. Z portretem autora. Warszawa 1826. W Drukarni Łątkiewicza przy ul. Senatorskiej Nr 467, s. XII, 184, **portr. 1 (litografia)**, opr. z epoki płsk. 180,-

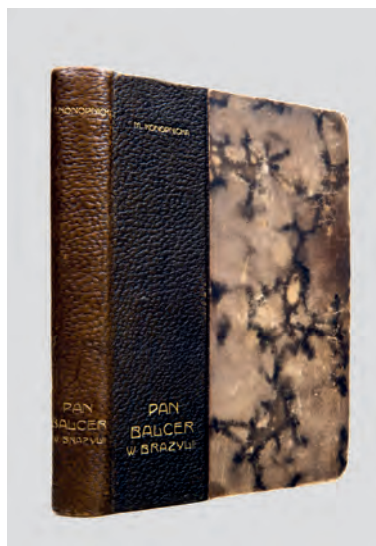
E. XIX w., t. 11, s. 132. Powieść Washingtona Irvinga (1783-1859) – amerykańskiego historyka, pisarza, eseisty, dyplomaty, twórcy amerykańskiej prozy romantycznej. Estreicher: „Tłumaczem miał być Ksawery Bronikowski”. Kilka kart ze śladami po owadach, zalania marginesów kilkudziesięciu kart. Stan ogólny dobry.

(Patrz ilustracja)

- 689. Iwaszkiewicz Jarosław.** Hilary syn buchaltera. Powieść. Warszawa – Toruń – Siedlce 1923. Towarzystwo Wydawnicze „Ignis”, s. 177, [1], 18,5 cm, oryg. okł. brosz. 80,-



691. F. Karpiński. Dzieła. 1826.



694. Pan Balcer w Brazylii. 1910.

Wydanie pierwsze. Wczesna powieść Jarosława Iwaszkiewicza, poety, prozaika, eseisty, tłumacza, członka „Skamandra”. Okładka zaprojektowana przez **Tadeusza Gronowskiego**. Ślady zawilgocenia, zabrudzenia i zaplamienia, poza tym stan dobry.

– Swawolnie i sprośnie –

- 690. Jagoszewski Mieczysław.** Chujoturniej rycerski. Ballady rybałtowe Sylwestra Podolskiego [pseud.] Paryż [Łódź?] 1931. Drukarnia Ludowa, s. 55 (z 59), ilustracje w paginacji (całostronicowe), 14,5 cm, opr. współcz. pł. 400,-

Wydano na prawach rękopisu w 150 numerowanych egzemplarzach. Swawolne, sprośne i rubasne wierszyki i poezje stylizowane na literaturę sowizdrzańską i rybałtowską. Autorem tekstów był Mieczysław Jagoszewski (1897-1987), pisarz, poeta, eseista, dziennikarz. Wydawnictwo przysporzyło autorowi sporych problemów. Kiedy odkryto, kto kryje się pod pseudonimem, Jagoszewski został oskarżony o propagowanie pornografii (ocaliła go osobista interwencja Marszałka Józefa Piłsudskiego).

Ilustracje i okładka projektowane przez Maję Berezowską (1893/8-1978), znakomitą malarzkę i karykaturzystkę. Egz. mocno przycięty. Brak 2 kart. Ślady po taśmie na kilku marginesach, podklejenia.

- 691. Karpiński Franciszek.** Dzieła wierszem i prozą. Nowe i zupełne wydanie. Z popiersiem autora. T.I-IV (w 4 wol.). Wrocław 1826. U Wilhema Bogumiła Korna, s. [2], 336; [2], XII, 334; [2], 360; [2], 490, **tabl. ryc. 1 (litografia)**, 17 cm, jednolite opr. z epoki, pisk. z szyldzikami na grzbietach. 800,-

Dzieła zebrane Franciszka Karpińskiego (1741-1825), poety, dramatopisarza, tłumacza, czołowego liryka epoki stanisławowskiej. W edycji m.in. tłumaczenie Psalmów, sielanki, pieśni, tragedie, mowy (**O Rzeczypospolitej, List do Szczęsnego Potockiego; Mowa na pochwałę Jana Sobieskiego**), a także „Podróż do Krakowa i jego okolic”. Nieaktualne pieczętki własnościowe. Miejscami zaplamienia i przebarwienia pap., poza tym stan dobry.

(Patrz ilustracja)

- 692. Kleist Ewald Christian von.** Wiosna, poema. Lwów 1822. Nakładem i drukiem Jana Joz. Pillera, k. [2], s. 147, [1], 20 cm, opr. pł. 120,-

Utwór poetycki Ewalda Christiana von Kleista (1715-1759), pruskiego poety, pisarza, który jako jeden z pierwszych wykorzystywał oświeceniowe nurty i styl w literaturze. Jako oficer armii pruskiej zmarł w wyniku ran odniesionych w bitwie pod Kunowicami. W oferowanej edycji znalazły się dwa przekłady polskie „Wiosny” – autorstwa Jana Stoczkiewicza i Jana Zawadzkiego. Opr. czarne pł. z naklejoną oryg. okł. brosz. Nieaktualne pieczętki biblioteczne. Miejscami przebarwienia, poza tym stan dobry.

- 693. Kochowski Wespazjan.** Pisma wierszem i prozą. s. 328; **oraz: Kochowski Wespazjan.** Epigramata polskie po naszymu fraszki. S. 143; **oraz: Kochowski Wespazjan.** Kamień świadectwa wielkiego w Koronie Polskiej senatora niewinności przez jednego szlachcica polskiego [pseud.] wydany Roku Pańskiego 1668. S. 23; **oraz: Kochowski Wespazjan.** Dzieło boskie, albo pieśni Wiednia wybawionego, i inszych tranzakcyj wojny tureckiej w r. 1683 szczęśliwie rozpoczętej. s. 37; **oraz: Kochowski Wespazjan.** Ogród panieński pod sznur Pisma Świętego, Doktorów kościelnych, kaznodziejów prawowiernych wymierzony, a kwiatami tytułów Matki Boskiej wysadzony, s. 303; **oraz: Kochowski Wespazjan.** Trybut należity wdzięczności wszystkiego dobrego dawcy Panu i Bogu, albo Psalmodya polska, s. 64; **oraz: Kochowski Wespazjan.** Chrystus cierpiący, według textu Ewangelii świętej wierszem polskim wystawiony. S. 154 (właśc. 114); **oraz: Kochowski Wespazjan.** Różaniec Najświętszej Panny Maryi, według zwyczaju kaznodziejskiego rytmem polskim wyrażony s. 75. Wszystkie tytuły wydane przez Kazimierza Józefa Turowskiego, Kraków 1859, Nakładem Wydawnictwa Biblioteki Polskiej, 19 cm, współopr., opr. z epoki ppł. 240,-

Zbiór utworów historycznych i poetyckich Wespazjana Kochowskiego (1633-1700) – poety, historyka, posła sejmowego, autora słynnych „Klimakterów”, jednego z najwybitniejszych pisarzy polskich XVII wieku. Nieaktualne piecz. własn. Drobne przybrudzenia i zaplamienia. Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**

- 694. Konopnicka Marya.** Pan Balcer w Brazylii. Warszawa 1910. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 396, 24 cm, opr. wyd. szeroki płsk. ze złoc., górny brzeg kart złoc., zach. przednia okł. brosz. 400,-

Wydanie 1. Druk na papierze żeberkowym. Poemat epicki Marii Konopnickiej (1842-1910) – wybitnej poetki i nowelistki. Luksusowy wariant oprawy wydawniczej: szeroki półskórek brązowy, na grzbiecie i licu złożona tytulatura, górny brzeg kart złożony, pozostałe nie obcięte, zachowana przednia okładka broszurowa projektu Jana Bukowskiego. Niewielkie otarcia kartonu oprawy, poza tym stan dobry.

Rzadki wariant oprawy wydawniczej.
(*Patrz ilustracja*)

- 695. Krasicki Ignacy.** Dzieła. T. I-V (z sześciu, w 5 wol.). Wydanie najkompletniejsze ze wszystkich dotychczasowych. Warszawa 1878. Nakł. i druk S. Lewentala, s. 474, [6]; 456, [2]; 441, [3]; 482, VI; 476, III, [1], 21 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. na grzbiecie, zach. okładziny opr. brosz. 600,-

Dzieła najwybitniejszego poety epoki stanisławowskiej, biskupa Ignacego Krasickiego. Edycja zawiera najbardziej znane utwory poetyckie i dzieła prozą: bajki i przypowieści, satyry, wiersze, komedie, powieści, pisma, życia zacnych mężów. W t. 1. brak 3 k., w t. 2. brak spisu treści. Miejscami zbrązowienia pap., poza tym stan dobry.

(*Patrz ilustracja na stronie następnej*)

- 696. Kugler Franz.** Skizzenbuch. Berlin 1830, bei G. Reimer, k. [1], s. IV, 168, 95 (nuty, poza numeracją), **tabl. ryc. 6 (miedzioryty)**, 22,0 cm, opr. wyd. pap. 900,-

Typowy dla okresu romantyzmu zbiór poezji i nut opracowany przez Franza Theodora Kuglera (1808-1858), urodzonego i wychowanego w Szczecinie niemieckiego pisarza i historyka sztuki (salon jego



695. I. Krasicki. Dzieła. 1878.



696. Zbiór wierszy i nut. 1830.

rodziców uważany był za artystyczne centrum ówczesnego Szczecina). Kugler zaprzyjaźniony był m.in. z kompozytorem Feliksem Mendelssohnem-Barholdy'm, poetą Heinrichem Heine, malarzem i poetą Robertem Reinick. Oferowany zbiór, poza wierszami samego Kuglera, zawiera nuty oraz słowa pieśni (odbite na osobnych planszach), napisanych przez przyjaciół artysty. Książkę zdobią całostronicowe ryciny wykonane przez Kuglera oraz Reinicka, a także sztychowana karta tytułowa i ryciny na okładzinach pap. oprawy. Egzemplarz nie rozcięty. Drobne zabrudzenia i uszkodzenia oprawy oraz poszczególnych kart, poza tym stan dobry. Książka w etui ochronnym oraz późniejszym futerale (płsk. ze złoc.). Dołączony odręczny list Kuglera (s. 1) oraz karta z drukowanym tekstem „Kriegslied” z odręcznymi poprawkami Kuglera.

(Patrz ilustracja)

- 697. Lechoń Jan.** Karmazynowy poemat. Warszawa-Kraków 1920. Wydawnictwo J. Mortkowicza, s. 21, [2], 17,5 cm, oryg. okł. kart. 160,-

Wydanie 1. Jeden z najgłośniejszych tomików poetyckich w twórczości Jana Lechonia (1899-1956) – poety, eseisty, krytyka literackiego, czołowego przedstawiciela grupy Skamander. Zawiera utwory: Herostrates; Duch na seansie; Jacek Malczewski; Sejm; Polonez artyleryjski; Mochnacki; Piłsudski. Ubytek górnego narożnika okładki, ubytki i podklejenia na grzbiecie, wewnątrz stan dobry.

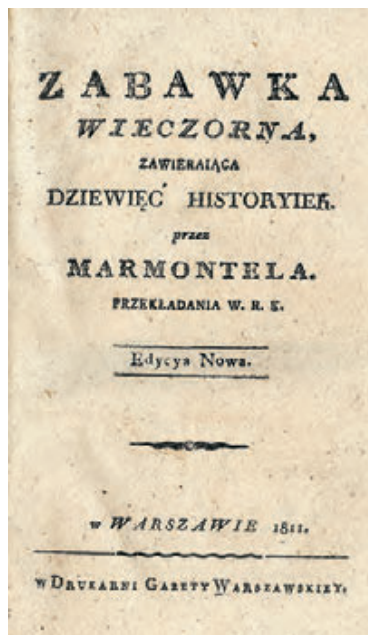
- 698. Leśmian Bolesław.** Łąka. Warszawa – Kraków 1920. Wydawnictwo J. Mortkowicza, Nakład T-wa Wydawniczego w Warszawie, Drukarnia Naukowa. Rynek Starego Miasta Nr. 11, s. 192, [4], 18 cm, opr. tektura. 120,-

Wydanie 1. Tomik poezji Bolesława Leśmiana (1877-1937) – poety, autora słynnych baśni i erotyków. Poza tytułową „Łąką” w zbiorze znajdują się utwory: W zwiewnych nurtach kostrzewy, Ballady, W malinowym chróśniaku, Wspomnienie, Pieśni kalekujące, Trzy róże, Noc bezsenna i in. Oprawa po konserwacji, poza tym stan bardzo dobry.

- 699. Lorentowicz Jan.** Polska pieśń miłosna. Antologia. Wybrał i wstępem opatrzył... Z 12 reprodukcjami obrazów artystów polskich. Warszawa [1912]. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], XI, [3], 15-479, [1], tabl. ilustr. 12, 20,5 cm, opr. wyd. skóra ze złoc. na grzbiecie i licu, górny brzeg kart złoc. 450,-



699. J. Lorentowicz. Polska pieśń miłosna. 1912.



700. Zabawka wieczorna. 1811.

Antologia najpiękniejszych polskich tekstów miłosnych. Zawiera utwory poetyckie m.in.: Kochanowskiego, Niemcewicza, Malczewskiego, **Mickiewicza**, **Słowackiego**, **Kraśińskiego**, **Norwida**, Asnyka, Kasprowicza, Wyspiańskiego, Leśmiana, Staffa, Makuszyńskiego. Książka ozdobiona reprodukcjami obrazów wybitnych artystów polskich. Nieaktualna pieczętka własnościowa. Przetarcia powierzchni skóry, naddarcie górnej krawędzi grzbietu, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

- 700. Marmontel Jan Franciszek.** Zabawka wieczorna zawierająca dziewięć historyjek. Przekładania W. R. K. Warszawa 1811. W Drukarni Gazety Warszawskiej, s. 262, 16,5 cm, opr. z epoki płsk. 180,-

Estr. XIX w. t.3, s. 72. Przekład opowieści Jana Franciszka Marmontela (1723-1799), pisarza francuskiego popularnego w epoce oświecenia, twórcy powieści i tragedii, autora wielu artykułów w Wielkiej Encyklopedii Francuskiej. Tłumaczem był (prawdopodobnie) Wincenty Roch Karczewski (1757-1817), doktor filozofii Uniwersytetu Krakowskiego, pedagog i profesor szkół wydziałowych w Krakowie. Stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

- 701. Miciński Tadeusz.** W mroku gwiazd. Poezye Tadeusza Micińskiego. Kraków 1902. Nakładem autora, Skład Główny w Księgarni Gebethnera, s. 155, ilustr. 3, 18,5 cm, opr. wyd. brosz. z ilustr. i tyt. na licu. 100,-

Wydanie 1. Tomik poezji Tadeusza Micińskiego (1873-1918) – pisarza młodopolskiego, autora mistycznych powieści i poematów. Całość zadedykowana żonie: „Tej zaiste wartej złotych strun i słów miłości... poświęcam... poemat w Mroku Gwiazd w Tatrach, w Rzymie, nad Atlantykiem, w borach polskich pisany”. Książka w starannej szacie graficznej z 3 ilustracjami autorstwa S. Wyspiańskiego. Tylina okładzina i grzbiet dorabiane, poza tym stan dobry.

ADAM MICKIEWICZ

– Wydania za życia Poety –

- 702. [Mickiewicz Adam].** Wanda. Tygodnik Warszawski. R. 1 (1823). Nr 2-13, 15, 18, 20-24, s. 13-156, 161-172, 197-208, 221-280, 25 cm, opr. współczesna, pł. 1200,-

Zbiór numerów z pierwszego tomu warszawskiego tygodnika literacko-kulturalnego, który wydawany był w 1823 r. (ukazało się tylko 27 numerów) przez Ksawerego Godebskiego. Drukowano w nim utwory literackie, poezje, fragmenty dramatów, artykuły krytyczne i wiadomości naukowe. Wśród oferowanych numerów zeszyty 22-23, w których wydrukowano **część drugą „Dziadów” Adama Mickiewicza (pierwodruk ukazał się w drugim tomie „Poezji” wydanym w tym samym roku w Wilnie, ledwie miesiąc wcześniej!)**. Błędy w paginacji. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

(Patrz tablica XXXIV)

- 703. Mickiewicz Adam.** Konrad Wallenrod. Powieść historyczna z dziejów litewskich i pruskich, przez..., w Petersburgu w r. 1828 za pozwoleniem cenzury wydana. Kraków 1828. W Drukarni Braci Gieszkowskich, s. VIII, 96, **portret 1 (litografia), tabl. ryc. 3 (litografie)**, 20,5 cm, oryg. okł. brosz. 15 000,-

Jeden z najgłośniejszych utworów Adama Mickiewicza, zarazem jedno z najważniejszych dzieł polskiego romantyzmu. Edycja piracka Mieczysława Darowskiego wydrukowana w Krakowie bez wiedzy autora. Rękopis powieści został ukończony na początku 1827 r., w styczniu 1828 r. ukazał się pierwodruk wydany w Petersburgu nakładem Karola Kraya. Ponieważ na tereny Galicji dotarła znikoma ilość egzemplarzy, młodzież Uniwersytetu Jagiellońskiego dla rozpowszechnienia utworu postanowiła własnym kosztem wiernie go przedrukować. Wydaniem zajęli się Mieczysław Darowski i Henryk Bogusz. W ciągu tygodnia przedruk został ukończony. Wydanie krakowskie stanowi wierną kopię pierwodruku petersburskiego, różni się jedynie kartą tytułową, na której, dla zmylenia cenzury krakowskiej, dodano tekst o zgodzie na druk cenzury rosyjskiej. Książka została wydana starannie, na dobrym jakościowo papierze, w krakowskiej drukarni braci Gieszkowskich. Edycja ukazała się w nakładzie 500 egzemplarzy, **jedynie do 100 egzemplarzy dołączono ryciny przerysowane wiernie z pierwodruku przez prof. Jana Nepomucena Bizańskiego.** Przed tekstem wydawcy umieścili portret Mickiewicza wykonany według litografii powstałej wcześniej w Warszawie. **Jest to pierwszy portret Wieszcza zamieszczony w edycji jego poezji.** Po ukończeniu druku Darowski napisał pełen uwielbienia list do Mickiewicza i załączył egzemplarz swej edycji. W odpowiedzi Mickiewicza zarzucił mu brak poszanowania praw autorskich i zażądał wycofania ze sprzedaży pozostałych egzemplarzy. Darowski spełnił życzenie i przesłał Mickiewiczowi do Petersburga kilkadziesiąt tomików (łącznie ze swoim własnym). „Jeżeli weźmiemy pod uwagę niewielką ilość nakładu i część egzemplarzy, zwróconych poecie do Petersburga, dojdziemy do wniosku, że **uznanie tej edycji za rzadkość wyjątkową jest zupełnie uzasadnione**” (A. Semkowicz). Niewielkie ubytki okładki broszurowej, na karcie ze stronami 47/48 ubytek papieru (ze stratą tekstu), na kartach blade ślady zawilgożenia, egzemplarz nie obcięty. **Egzemplarze pirackiego wydania z kompletem rycin i oryginalnymi okładkami stanowią ogromną rzadkość antykwareczną!**

Lit.: A. Semkowicz, Wydania dzieł Adama Mickiewicza w ciągu stulecia, s. 40-46; A. Semkowicz, Bibliografia utworów Adama Mickiewicza, poz. 278.

(Patrz tablica XXXV i ilustracja)

- 704. Mickiewicz Adam.** Poezye. T. 1-4 (w 1 wol.). Paryż 1828-1832. Barbezat i Delarue (t. 1-2), J. Barbezat (t. 3), Nakładem Autora (t. 4), s. [4], VII, [3], 236, **portret 1 (staloryt)**; [4], 216; [4], XII, 178; 285, [3], 16,5 cm, opr. współczesna, pł. 18 000,-

Komplet. Czterotomowe wydanie poezji Adama Mickiewicza, stanowiące paryski debiut poety, który okazał się wielkim sukcesem literackim, edytorskim i handlowym (wszystkie tomy rozeszły się „na pniu”). Wydanie powstało z inicjatywy Leonarda Chodźki i, jak pisze Semkowicz, „jest najpiękniejszą edycją „Poezji” Mickiewicza i naprawdę istnym cackiem typograficznym”. Tomy 1-2 ukazały się nakładem Leonarda Chodźki i hr. Klementyny Ostrowskiej (o której L. Chodźko napisał we wstępie: ta „zaczyna dama, Polka, a do tego Litewka... dochód z całej edycji ofiarowała... autorowi”); tom 3 nakładem



703. A. Mickiewicz. Konrad Wallenrod. 1828.



704. A. Mickiewicz. Poezye. T. 1-4. 1828-1832.

J. Barbezata; tom czwarty wydany został przez Eustachego Januszkiewicza i Aleksandra Jełowickiego. W poszczególnych tomach wydrukowano: **w tomie 1** (wydanym w nakładzie 1000 egz.): Ballady i romanse, Wiersze różne, Grażyna, Epilog; **w tomie 2**: Dziady (Upiór, część II, część IV), Sone-ty, Sonety krymskie, Do Joachima Lelewela, Pożegnanie Child-Harolda, Do M***, wiersz napisany w r. 1822; **w tomie 3**: Konrad Wallenrod, Oda do młodości, Sen, z Lorda Byrona, Nowy Rok, Panicz i dziewczyna, Wiersz do imionnika Ludwiki Mackiewiczówny, Do Aleksandra Chodźki, Basza, Chór strzelców, Euthanasia, Toasty. Druk **tomu 4**, wydanego w nakładzie 2000 egzemplarzy, ukończono w połowie listopada 1832 r., dystrybucję wstrzymano jednak na kilka tygodni, aby uspić czujność zaborców i ułatwić przemysł do kraju. **Tom zawiera pierwodruk III części „Dziadów” (tzw. „Dziady” drezdeńskie)**. Poemat, napisany w Dreźnie w marcu i kwietniu 1832 r., zadedykowany został przez autora „...spółwygnańcom za miłość ku ojczyźnie prześladowanym, z tęsknoty ku ojczyźnie zmar-łym w Archangielu, na Moskwie, w Peterburgu, narodowej sprawy męczennikom”. „W kraju przyjęto Dziady z zapalem. Nie mogło to ująć uwadze władz zaborczych, które wskutek tego rychło zabroniły kolportażu i rozpowszechniania wydań paryskich Mickiewicza. Posiadanie poezji Mickiewicza narażało na wygnanie na Sybir lub wzięcie w sąlady” (A. Semkowicz). Na końcu tomu znajduje się wiersz „Do Przyjaciół Moskali”. Opr.: bordowe pł., na grzbiecie tłocz. i złocz. **Z kolekcji Stanisława Szenica** (1904-1987), prawnika, pisarza, varsavianisty (ekslibris na przedniej wyklejce i kilka pieczętek). Rdzawe plamki, występujące intensywniej na kartach pocz. i końcowych, pęknięcie 1 karty podklejone (bez straty tekstu). Stan bardzo dobry.
(Patrz tablica XXXV i ilustracja)

- 705. Mickiewicz Adam.** Poezye. T. 3. Paryż 1829. U Przedsiębiorcy J. Barbezata, s. [4], XII, 178, winietki (drzeworyty), 16,5 cm, opr. z epoki pperg. z dwoma sztyldzikami, brzegi kart marm. 4800,-

Trzeci tom paryskiej edycji poezji Adama Mickiewicza. Tom ten stanowi dalszy ciąg wydania Leonarda Chodźki z 1828 r. Został wydany nie nakładem Klementyny Ostrowskiej (jak tom 2), lecz nakładem J. Barbezata. Barbezata postanowił uzupełnić edycję Chodźki trzecim tomem zawierającym nowe utwo-



706. A. Mickiewicz. Poezye. 1829.



707. Noworocznik Litewski. 1830.

ry Mickiewicza wydrukowane w edycji poznańskiej Józefa Muczковского (1828). W tomie wydrukowano następujące utwory: **Konrad Wallenrod**, **Oda do młodości**, Sen, z Lorda Byrona, Nowy Rok, Panicz i dziewczyna, Wiersz do imionnika Ludwika Mackiewiczówny, Do Aleksandra Chodźki, Basza, Chór strzelców, Euthanasia, Toasty. Na karcie tytułowej drzeworytowa winietka przedstawiająca złamaną kolumnę, tarczę i otwartą księgę – na nich wryte 28 nazwisk bohaterów polskich, obok sztandary, szable, lutnia i gałązka lauru. Szyldziki oprawy nieco wypłowiałe, niewielkie ubytki kartonu oprawy, na kartach miejscami drobne zabrudzenia, stan dobry. **Rzadkie.**

- 706. Mickiewicz Adam.** Poezye. T. 1-2 (w 1 wol.) Wydanie nowe pomnożone. Petersburg 1829. Nakładem Autora. Drukiem Karola Kraya, s. XL, 3-284; VI, 300, 15 cm, opr. z epoki, skóra. 18 000,-

Komplet. Wydanie petersburskie poezji Mickiewicza ukazało się drukiem na przełomie lutego i marca 1829 r. w nakładzie 2000 egzemplarzy „na cienkim, a trwałym papierze, dość drobnym, choć wyraźnym i pięknym drukiem” (Semkowicz). Na początku tomu pierwszego poeta umieścił **po raz pierwszy słynną polemiczną rozprawę „Do krytyków i recenzentów warszawskich”**. Wywołała ona duży rozgłos w samej Warszawie, polemizowali z nią m.in. Franciszek Salezy Dmochowski, Maurycy Mochacki i Kajetan Koźmian. Aby uniknąć dość częstych dotąd pirackich przedruków, na odwrocie karty tytułowej Mickiewicz umieścił ostrzeżenie: „Wydawcy nieupoważnieni od Autora ulegną prawnemu zaskarżeniu”. W edycji petersburskiej przedrukowano głównie znane już utwory wieszczka. Najwięcej problemów z cenzurą dostarczył przedruk „Konrada Wallenroda” (drukowanego po raz pierwszy rok wcześniej w Petersburgu, patrz poz. 703). Dla uniknięcia konfliktów z cenzurą na końcu wstępu do poematu Mickiewicz umieścił fragment sławiący wspaniałomyślność cara. W obu tomach znajdują się także liczne pierwodruki drobnych poezji, elegii, ballad i przekładów (m.in. ballady litewskiej „Trzech Budrysów”). Już po zakończeniu druku obu tomów, w zakończeniu tomu pierwszego, na skutek interwencji cenzury, nastąpiła konieczność usunięcia jakiegoś utworu, w miejsce dwóch wyciętych kartelek z przedostatniego arkusza wklejono przekład „Podróżnego” z Goethego. „Wydanie petersburskie rozpowszechniło się dość szybko, jako że i sława poety coraz szersze zataczała kręgi. **Dzisiaj należy ono do wydań rzadkich i cennych**” (Semkowicz). Opr.: brązowa skóra, na grzbiecie i licach tłocz. i złoc. dekoracja. Dodana rycina z portretem Mickiewicza – zapewne wariant stalorytu znanego

z wydania paryskiego z 1828 r. Drobny ubytek skóry grzbietu, otarcia, miejscami zaplamienia i przebarwienia pap., poza tym stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie.**

Lit.: A. Semkowicz, Wydania dzieła Adama Mickiewicza w ciągu stulecia, s. 68-73; A. Semkowicz, Bibliografia utworów Adama Mickiewicza, poz. 310; T. Syga, Te księgi proste. Dzieje pierwszych polskich wydań książek Mickiewicza, s. 82-88.

(Patrz tablica XXXV i ilustracja)

- 707. [Mickiewicz Adam].** Noworocznik litewski na rok 1831. Wydany przez H. Klimaszewskiego. Wilno 1830. Drukiem A. Marcinowskiego, s. XVI, 310, **tabl. ryc. 5 (litografie)**, 16 cm, opr. z epoki płsk. 450,-

Almanach poświęcony głównie literaturze pięknej, wydany przez Hipolita Klimaszewskiego i J.I. Kraszewskiego. Zawiera m.in.: **utwór Mickiewicza „W imionniku M. S.”** oraz dwa utwory mu przypisywane: „Dziewica na rozdrużu. Improwizacja do H. S.” oraz „Do ... Improwizacja”. Poza tym **pierwsze wydania** opowiadań debiutującego tu (pod pseud. Kleofas Fakund Pasternak) **J. I. Kraszewskiego**: „Biografia sokalskiego organisty” oraz „Wieczór czyli Przypadki peruki” (wyjątek z powieści „Dwa a dwa cztery”). W zbiorze znajdują się również **wiersze A. Goreckiego**, A. Grozy, H. Klimaszewskiego, L. Kropińskiego, F. Morawskiego. Na dołączonych litografiach m. in. widoki Wilna i Krewa. Zabrudzenia i zalania pocz. kart, rdzawe plamki. **Rzadkie.**

(Patrz tablica XXXIV i ilustracja)

- 708. Mickiewicz Adam.** Pan Tadeusz czyli ostatni zajazd na Litwie. Historia szlachecka z r. 1811 i 1812, we dwunastu księgach wierszem. T. 1-2 (w 1 wol.). Wydanie Aleksandra Jełowickiego z popiersiem autora. Paryż 1834. W Typografii A. Pinard, s. 253, [3], **portret 1 (staloryt Antoniego Oleszczyńskiego)**; 300, [4], **winiетки (drzeworyty, w tym portret Napoleona)**, 16 cm, współopr., opr. XX-wieczna skóra ze złoc., brzegi kart złoc. 8000,-

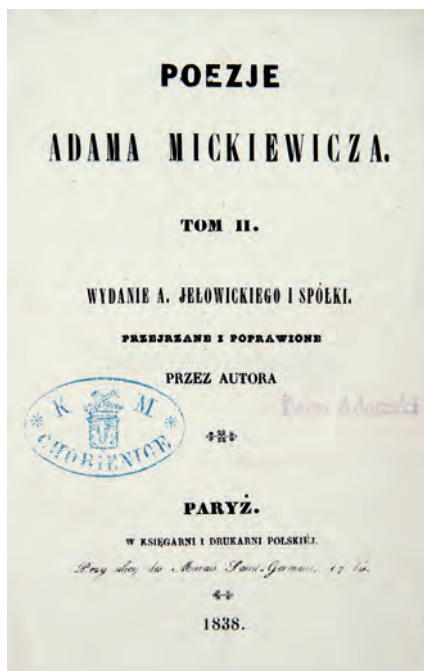
Wydanie 1. Praca nad dziełem trwała prawie dwa lata, w połowie lutego 1834 r. gotowy już rękopis został odczytany przez Mickiewicza przyjaciółm. W czerwcu 1834 r. „Pan Tadeusz” ukazał się drukiem nakładem emigracyjnego księgarza Aleksandra Jełowickiego. Nakład dwutomowej edycji wynosił 3 tys. egzemplarzy. Sprzedaż księgarska rozpoczęła się dopiero 10 sierpnia. Przez współczesnych epopeja została przyjęta bardzo ciepło. Słowacki, w liście do matki napisał: „Bardzo piękny poemat, podobny do romansu W. Scotta wierszem napisanego [...] Jest to poema zupełnie innego rodzaju niż wszystkie dotąd Adama utwory”. Zygmunt Krasiński w jednym z późniejszych swych listów pisał: „Żaden europejski lud dziś nie ma takiej epopei jak «Pan Tadeusz» [...] Właśnie to jest stanowisko epopeiczne. Dokonał tego Adam po mistrzowsku: to plemię umarłe uwiecznił, ono już nie zginie. Temu lat sześć czytając «Pana Tadeusza», nie pojmowałem całej jego wielkości, dziś biję czołem i mówię: to jest epopeja. Więcej powiedzieć ni można, ni trzeba”. Podobnie, jak przy większości emigracyjnych dzieł Mickiewicza część egzemplarzy „Pana Tadeusza” została potajemnie przerzucona do kraju, głównie przez Kraków. „**Nieraz ten, co ją przewoził, lub tylko co ją posiadał, szedł do więzienia lub na wygnanie;** ale i tam nawet do głębi Rosji i dalej, iście cudownym sposobem dolatywały te kartki od braci znad Sekwany, przynoszące ożywienie i wzmocnienie. Nie było nigdy dobitniejszego dowodu, że gwałtem i uciskiem, najsurowszą cenzurą i najprzebieglejszą policją wyższy prąd duchowy nie daje się stłumić” (L. Gadon). Na uwagę zasługuje szata typograficzna pierwodruku: „**druk piękny i ozdobny**” (Semkowicz). Przed kartą tytułową portret Mickiewicza wg medalionu Davida d'Angers, wykonany w stalorycie przez Antoniego Oleszczyńskiego, poszczególne księgi zakończone winiетkami drzeworytowymi (na s. 205 portret Cesarza Napoleona). „**Jako pierwsze wydanie arcydzieła mickiewiczowskiego jest «Pan Tadeusz» z 1834 r. w wielkiej cenie**” (Semkowicz). Uzupełnione k. przedtytułowe, portret Mickiewicza (fragment z tekstem), dolny narożnik karty tytułowej oraz trzech kart (9/10, 37/38, 181/182). Na czterech końcowych kartach podklejone naddarcia, w tymie drugim uzupełnione dolne narożniki czterech kart (7/8, 9/10, 141/142, 189/190), w karcie ze stronami 219/220 uzupełniony obszerny fragment dolnego narożnika, ślady zawilgocenia. Efektowna oprawa. **Jedno z najwspanialszych dzieł literatury polskiej.**

Lit.: A. Semkowicz, Wydania dzieł Adama Mickiewicza w ciągu stulecia, s. 152-157; A. Semkowicz, Bibliografia utworów Adama Mickiewicza, poz. 473; A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 222.

(Patrz tablica XXXV i ilustracja na stronie następnej)



708. A. Mickiewicz. Pan Tadeusz. 1834.



710. A. Mickiewicz. Poezje. 1838.



709. A. Mickiewicz. Księgi Pielgrzymstwa. 1834.

- 709. Mickiewicz Adam.** Księgi Pielgrzymstwa i Nowy Job. Wydanie Alex[andra] Jełowickiego. Paryż 1834. W Typografii A. Pinard, s. 157, 12 cm, opr. późniejsza płsk. ze złocz., okładziny inkrustowane, zach. oryg. okł. brosz. 4500,-

Dwa utwory romantyczne wydane w jednym woluminie przez paryskiego wydawcę Aleksandra Jełowickiego. **Na stronach 1-121 „Księgi narodu i pielgrzymstwa polskiego”** Adama Mickiewicza, na stronach 123-157 „Nowy Job” Klementyny z Tańskich Hoffmanowej. Pierwodruk „Książ” ukazał się na początku grudnia 1832 roku, bezpośrednio po wydrukowaniu III części „Dziadów”. Dzieło wydano bezimiennie, nakładem własnym Mickiewicza. „Księgi” mają format miniaturowy, aby ułatwić przetrzymanie egzemplarzy do kraju. Zyskały duży rozgłos i popularność, co spowodowało w bardzo krótkim czasie kolejne wydania. Z entuzjazmem wypowiadali się o nich bliscy i przyjaciele Mickiewicza: Zaleski, Jański, Domeyko, Witwicki, Jełowicki, Garczyński. Szybko przetłumaczono je na język niemiecki i francuski. Oferowana edycja stanowi piąte wydanie „Książ”. **Efektowna oprawa inkrustowana:** półskórek brązowy ze złożonymi napisami i zdobieniami, okładziny wykonano z deseczek powleczonej cienką warstwą zdobionej masy perłowej inkrustowanymi barwnymi elementami florystycznymi, brzegi kart złożone, zachowane obie okł. broszurowe. Nieaktualne pieczętki własnościowe. Brak karty tytułowej i karty przedtytułowej, okł. broszurowe po konserwacji z uzupełnieniami, poza tym stan dobry.

Lit.: A. Semkowicz, Bibliografia utworów Adama Mickiewicza, poz. 474.

(*Patrz ilustracja*)

- 710. Mickiewicz Adam.** Poezje. Wydanie A. Jełowickiego i Spółki, przejrane i poprawione przez autora. Tom II. Paryż 1838. W Księgarni i Drukarni Polskiej, s. [2], 207, [1], finaliki (drzeworyty), 17 cm, opr. z epoki, płsk. 2400,-

Edycja w nakładzie 500 egzemplarzy. W 1837 r. Aleksander Jełowicki zaproponował Mickiewiczowi wydanie nowej, ośmiotomowej edycji poezji. W zapasie wydawca miał egzemplarze z poprzednich wydań (tomy 4-8), brakowało jedynie trzech pierwszych tomów. Mickiewicz zezwolił na ich wydrukowanie. W lutym 1838 r. ukazała się nowa, „przejrzana i poprawiona” edycja poezji. Oferowany tom drugi oraz pierwszy i trzeci zostały na nowo przedrukowane i poprawione przez autora. Tom czwarty powstał z drugiego wydania trzeciej części „Dziadów”, zmieniono w nim kartę tytułową i kartę ze spisem treści na końcu. Na kolejne tomy złożyły się dwie części „Pana Tadeusza” (t. 5 i 6), „Gaiur” (t. 7), i ósmy tom „Poezji” z 1836 r. We wszystkich tomach zmieniono karty tytułowe, w ósmym tomie usunięto przedmowę Jełowickiego. **Tom drugi zawiera „Konrada Wallenroda” oraz „Grażynę”.** O rzadkości tej edycji świadczy fakt, iż „w poważniejszych nawet bibliotekach spotyka się zeń tylko pewne tomy. Najczęściej brak trzech lub czterech tomów początkowych” (A. Semkowicz). Opr.: brązowy płsk z tłocz. i złocz., na licach pap. marm. Pieczętki własnościowe m.in. **heraldyczna Konstancji Mielżyńskiej, dziedziczki majątku Chobienice.** Grzbiet oprawy reperowany, zagniecenia części kart, zaplamienia i przebarwienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

Lit.: A. Semkowicz, Wydania dzieł Adama Mickiewicza w ciągu stulecia, s. 168-172; A. Semkowicz, Bibliografia utworów Adama Mickiewicza, poz. 528.

(*Patrz ilustracja*)

- 711. Mickiewicz Adam.** Pisma na nowo przejrane, dopełnione i za zezwoleniem jego w tem siódmym s kolei wydaniu do druku podane. T. 1-4 (w 2 wol.). Paryż 1844. (Nakł. Eustachego Januszkiewicza). Druk Bourgogne et Martinet, s. XVI, 395, [5]; [4], 318, [1]; [6], 426, [5]; XVI, 308, [2], 14,5 cm, opr. płsk. z epoki z tłocz. i złocz. 6000,-

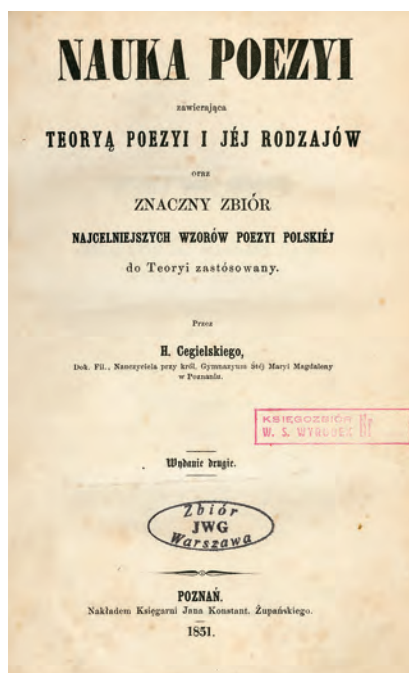
Niniejsze wydanie z przedmową Aleksandra Chodźki było ostatnim zbiorowym wydaniem za życia poety. Stąd **uważane jest ono za wydanie ostateczne pod względem tekstowym** i nazywane powszechnie „profesorskim”. Nieaktualne podpisy własnościowe na kartach przedtytuł. Niewielkie zaplamienia marginesów początkowych i końcowych kart, nieliczne rdzawe plamki w obydwu tomach, w t. 1. kilkanaście kart z podklejonymi marginesami. Stan ogólny dobry.

Lit.: A. Semkowicz, Wydania dzieł Adama Mickiewicza, s. 181.

(*Patrz ilustracja na stronie następnej*)



711. A. Mickiewicz. Pisma. T. 1-4. 1844.



713. Poezje Mickiewicza w wypisach. 1851.



715. Poezje Mickiewicza w przekładach niemieckich. 1836.

- 712. Mickiewicz Adam.** Oda do młodości. Ode an die Jugend. [Lwów 1848]. W Księgarni i składzie sztuk pięknych[!] w Przemyśle. Z wolnej prasy Instytutu Stauropegiańskiego, s. 7, [1], 24 cm, oryg. arkusz wyd. 1200,-

Druk dwujęzyczny z okresu Wiosny Ludów. A. Semkowicz: „Ode do młodości” wydrukowano w dwujęzycznym wydaniu, po polsku i po niemiecku jednocześnie! Wszak nastąpiło braterstwo ludów. Tłumaczenia dokonał Karol Malisch, jeden z tych Niemców, co w drugim pokoleniu współżycia z Polakami polszczyli się, a w trzecim zamieniali już końcówkę nazwiska »sch« na »sz«. Na tytule czterokartkowego druku, wydawca, folgując swej radości, pożegnał złośliwie cenzurę austriacką, parafrazą wiersza z „Pożegnania Childe Harolda” [...] Utwór polskiego wieszczą rozchwytywali Polacy i Niemcy. Zakreślali skwapliwie ołówkiem czerwonym ustępy wiersza, odpowiadające najbardziej chwili i nastrojom. **Niewiele też dochowało się tych druczków.** Utonęły w powodzi setek innych druków wolnościowych owego pamiętnego roku, wraz z nadziejami w nim pokładanymi. Pogrzyły się wraz z jutrenką swobody w ciemnościach ucisku i niewoli”. Nieaktualne pieczętki i zapiski własnościowe. Na kartach charakterystyczne zaślócenia, stan dobry. **Rzadkie.**

Lit.: A. Semkowicz, Wydania dzieł Adama Mickiewicza w ciągu stulecia..., s. 191-192; A. Semkowicz, Bibliografia utworów Adama Mickiewicza, poz. 652.
(Patrz tablica XXXIV)

- 713. [Mickiewicz Adam]. Cegielski Hipolit.** Nauka poezji zawierająca teorię poezji i jej rodzajów oraz znaczny zbiór najcenniejszych wzorów poezji polskiej do Teorii zastosowany. Wydanie drugie. Poznań 1851. Nakładem Księgarni Jana Konstantego Żupańskiego, s. VIII, 647, [3], 20,5 cm, opr. z epoki pšk. ze złoc. napisami, brzegi kart marm. 400,-

Egzemplarz z księgozbioru Juliusza Wiktora Gomulickiego (pieczętka). Wydanie 2, przedrukowane bez zmian z wydania pierwszego z 1845 r. Antologia poezji polskiej ułożona i wydana przez Hipolita Cegielskiego (1815-1868) – filologa, polityka, przemysłowca wielkopolskiego. W antologii przedrukowano utwory m.in. Kazimierza Brodzińskiego, Antoniego Malczewskiego, Aleksandra Chodźki, Antoniego Goreckiego, Jana Kochanowskiego, Ignacego Krasickiego, Juliana Ursyna Niemcewicza, Stefana Witwickiego, Wincentego Pola, Karola Balińskiego, Franciszka Dionizego Książnika, Seweryna Goszczyńskiego, Stanisława Trembeckiego, Jana Pawła Woronicza, Antoniego Edwarda Odyńca, Juliusza Słowackiego, Bohdana Zaleskiego, Józefa Ignacego Kraszewskiego, Adama Naruszewicza, Kajetana Koźmiana, Franciszka Karpińskiego, Kajetana Węgierskiego, a przede wszystkim Adama Mickiewicza. „Nauka poezji Cegielskiego zawierała najobfitszy za życia poety wybór jego wierszy w wypisach szkolnych. Przytoczono (z wszystkich autorów największą ilość Mickiewicza): 30 utworów, nie licząc kilkudziesięciu drobnych przykładów na różne rodzaje wierszy i strof, co w sumie dawało 206 stron tekstu” (Aleksander Semkowicz). Nieaktualna pieczętka własnościowa. Niewielkie otarcia oprawy, płótno oprawy nieco wyblakłe, zaślócenia pap. (miejscami intensywnie), poza tym stan dobry. **Rzadkie.** Lit.: A. Semkowicz, Bibliografia utworów Adama Mickiewicza, poz. 758.
(Patrz ilustracja)

– Przekłady dzieł Poety –

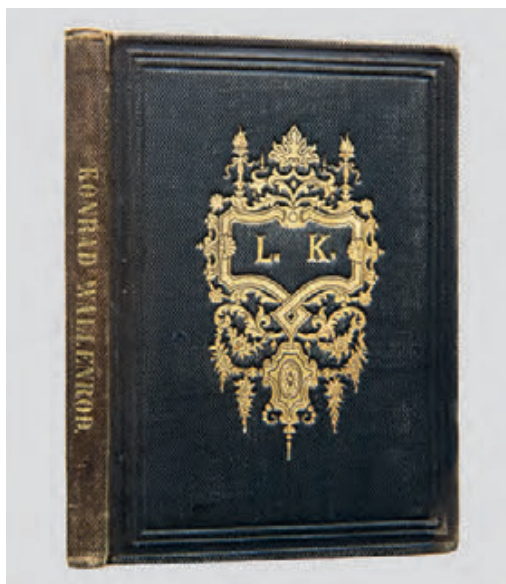
- 714. Mickiewicz Adam.** Konrad Wallenrod. Geschichtliche Erzählung aus Litthauens und Preussens Vorzeit von Adam Mickiewicz. Übersetzt von Karl Ludwig Kannegiesser. Leipzig (Lipsk) 1834. F.A. Brockhaus, s. XVIII, 111, 16,5 cm, opr. współcz. karton marm. z szyldzikiem i złoc. napisami. 900,-

Pierwszy pełny przekład „Konrada Wallenroda” na język niemiecki dokonany przez Karla Ludwiga Kannegiessera (1781-1861) – niemieckiego pisarza i tłumacza. Podpis własnościowy. Na kartach z przedmową podkreślenia i marginalia z epoki, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

- 715. Mickiewicz Adam.** Gedichte. Aus dem Polnischen übertragen von Carl von Blauensee (Adam Mickiewicz sämtliche Werke. Erster Theil). Berlin 1836. In der Nauckschen Buchhandlung, **frontispis (litografia), k. tyt. (liitografia)**, s. LXIV, 343, [1], 18 cm, opr. z epoki, pšk. 4000,-



714. Pierwszy przekład niemiecki. 1834.



716. A. Mickiewicz. Konrad Wallenrod. 1858.

Jeden z najwcześniejszych tomików zawierających przekłady utworów Adama Mickiewicza na język niemiecki. Zawiera utwory: **Ballady, wiersze różne, Sonety krymskie, Farys**, fragmenty „Konrada Wallenroda”, O poezji romantycznej, O krytykach i recenzentach warszawskich. Przekładu (ówcześnie najdoskonalszego) dokonał związany ze Szczecinem Carl von Blankensee. Przed tekstem litografowany frontispis autorstwa **Adolpha Menzla** (1815-1905) – niemieckiego malarza, grafika, urodzonego we Wrocławiu, autora ilustracji do dzieł m.in. Johanna Wolfganga Goethego. Na karcie tytułowej litografowany portret wieszczu wzorowany na słynnym młodzieńczym portrecie autorstwa Walentego Wańkowicza, znanym m.in. z paryskiego wydania utworów Mickiewicza. Opr.: brązowy płsk., na grzbiecie tłocz. i złoc. nazwisko autora, na licach pap. marm. Na przedniej wyklejce ekslibris oraz wpis własnościowy. Otarcia pap. okładek, miejscami przebarwienia, zaplamienia i zażółcenia. Stan ogólny dobry.

(Patrz ilustracja na stronie 292)

716. **Mickiewicz Adam.** Konrad Wallenrod. Lipsk 1858. F.A. Brockhaus, s. [6], IV, 5-117, [1], 13 cm, opr. wyd. pł. brązowe ze złoc. na grzbiecie i licu, brzegi kart złoc. 400,-

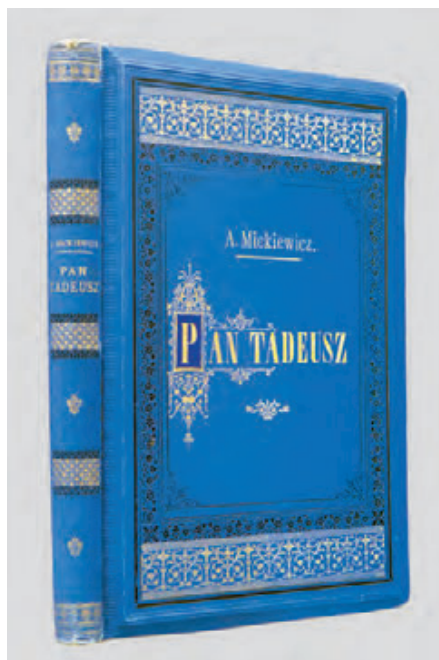
Pierwsza z trzech książek Adama Mickiewicza wydanych w Lipsku nakładem F.A. Brockhause (ukazały się tu ponadto „Farys i Grażyna” oraz „Ballady i romanse”). O wydaniach tych Aleksander Semkowicz pisał: „Wszystkie trzy książeczki wypuszczono tylko w oprawach, jednym słowem, książeczki salonowe, na kształt roczników damskich lub wytwornych almanachów. Drukowane wzorowo, choć skromnie, bez żadnych ozdób, na dobrym papierze welinowym. Książeczki Brockhause **cieszyły się wielkim popytem, szczególnie u płci pięknej**, dla pięknej formy i wytwornej szaty, której im nie szczędzono”. Książka należała do Louise Klug (inicjały na licu i podpis na wyklejce). Zaplamienie małego fragmentu 1 narożnika (dot. wszystkich kart), poza tym stan dobry.

(Patrz ilustracja)

717. **Mickiewicz Adam.** Konrad Wallenrod. Powieść historyczna z czasów litewskich i pruskich. Z ilustracjami Antoniego Zaleskiego. Poznań 1864. Nakładem Księgarni



717. A. Mickiewicz. Konrad Wallenrod. 1864.



718. A. Mickiewicz. Pan Tadeusz. 1898.

Jana Konstantego Żupańskiego, frontispis (miedzioryt), s. VIII, 80, **tabl. ryc. 8 (miedzioryt); adl.:**

Mickiewicz Adam. Grażyna. Powieść litewska. Z ilustracyami Antoniego Zaleskiego. Poznań 1864. Nakładem Księgarni Jana Konstantego Żupańskiego, frontispis (miedzioryt), s. [4], 59, **tabl. ilustr. 4 (miedzioryt); adl.:**

Mickiewicz Adam. Pani Twardowska. Ballada. Z ilustracyami A. Zaleskiego, wykonanymi na miedzi przez S. Łukomskiego. Poznań 1863. Nakładem Jana Konstantego Żupańskiego, s. 11, **tabl. ryc. 5 (miedzioryt)**, 32 cm, współopr., współcz. opr. luksusowa skóra ze złoc. i tłocz. 4800,-

Trzy najpiękniejsze wydania trzech dzieł Adama Mickiewicza, ozdobione frontispisami i rycinami wykonanymi przez Stanisława Łukomskiego według rysunków Antoniego Zaleskiego (1824-1885), znakomitego malarza i ilustratora, ziemianina z Litwy. Ulubionym tematem prac Zaleskiego były sceny historyczne i wojenne z czasów dawnej świetności Rzeczypospolitej. Był m.in. autorem ilustracji do „Pamiętników” Paska oraz wielu ilustracji do „Tygodnika Ilustrowanego” i „Kłosów”. Oferowane dzieła ukazały się w czasie, kiedy A. Zaleski, ukarany za udział w powstaniu styczniowym, straciwszy cały majątek, przebywał na zesłaniu w Wiatce. Po powrocie pracował zarobkowo w BJ w Krakowie przy katalogowaniu rycin. Autor rycin do dzieła, Stanisław Łukomski (1832-1867), „najważniejszy poznański ilustrator drugiej połowy XIX wieku” (Banach), uważany jest, razem z A. Zaleskim, za twórcę specjalnego typu rycin dużego formatu, dołączanych do luksusowych książek – albumów wydawanych przez Księgarnię Jana Żupańskiego. Mimo sukcesów artysta, żyjąc w biedzie i głodując, nabawił się gruźlicy i umarł za młodu. Współczesna oprawa luksusowa: skóra ze złożoną tytulaturą na licu, grzbiet pięciopółowy ze ślepymi tłoczeniami, w drugim polu skórzany sztyldzik z tyt. Nieaktualny wpis własnościowy. Egzemplarz po konserwacji, 1 tabl. z drobnymi podklejeniami na odwrocie, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**

Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 643, 635.

(Patrz ilustracja)



719. Pismo satyryczne. 1836.



720. A. Naruszewicz. Poezye. 1835.

- 718. Mickiewicz Adam.** Pan Tadeusz czyli ostatni zajazd na Litwie. Z 12 kartonami i 12 rysunkami specjalnie przygotowanymi do tej edycji przez Kazimierza Alchimowicza artystę-malarza. Warszawa 1898 [właśc. 1899]. Druk. P. Laskauera i W. Babickiego, s. [4], IV, 295, tabl. ilustr. 12, ilustr. w tekście, 29 cm, opr. wyd. pł. niebieskie z bogatymi złocz. i tłocz. 600,-

Wydanie staraniem Redakcji „Przeglądu Tygodniowego” na pamiątkę setnej rocznicy urodzin Wieszcza, z datą 24 grudnia 1898 (data odsłonięcia pomnika A. Mickiewicza w Warszawie). Edycja ozdobiona ilustracjami **Kazimierza Alchimowicza** (1840-1917), znakomitego malarza historycznego, uczestnika powstania styczniowego, zesłańca na Sybir. Ilustracje wykonano w cynkografii, która, jako technika dopiero początkująca w Polsce, daleka była od doskonałości, a odbitki wychodziły w zbyt ciemnej tonacji. Niestety, obrazy olejne nie dochowały się do dziś, a jedynym świadectwem, jak wielkiej urody mogły być, są zachowane gwasze, obecnie w posiadaniu Muzeum Literatury w Warszawie. **Oprawa wydawnicza** wykonana w introligatorni wydawnictwa P. Laskauera i W. Babickiego (sygnowana ślepym tłokiem): płótno niebieskie, na grzbiecie i licu złożona tytulatura oraz bogate złocenia i tłoczenia, papier wykolejk opalizujący. Nieznaczne przetarcia płótna na górnej i dolnej krawędzi grzbiotu, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 719. Momus.** T. I-III (w 1 wol.). Pod redakcją Alojzego Żółkowskiego. Kraków 1836. W Drukarni D. E. Friedleina, s. [4], 76; 79; 64; 14 cm, opr. z epoki płsk. z bogatymi złocz. na grzbiecie. 150,-

Pismo satyryczne redagowane i wydawane przez Alojzego Żółkowskiego (1777-1822) – aktora, pisarza, członka loży masońskiej. Zawiera m.in. fraszki, anegdoty, kalambury, korespondencje, szarady, zagadki, bajki. Liczne rdzawe plamki. **Rzadkie w komplecie.**
(Patrz ilustracja)



722. O. Oleś. Poezje ukraińskie. 1931.



723. E. Orzeszkowa. Powieść. 1913.

- 720. Naruszewicz Adam.** Poezje. Z popiersiem autora. Wydanie nowe Jana Nepomucena Bobrowicza. T. I-III (w 1 wol.). (Biblioteka Kieszonkowa Klassyków Polskich. Tomik XI-XIII). Lipsk 1835. Breitkopf et Haertel, s. 224, **portret 1 (litografia)**; 252; 224, 14 cm, współopr., opr. z epoki płsk. ze złoc. i tłocz. 400,-

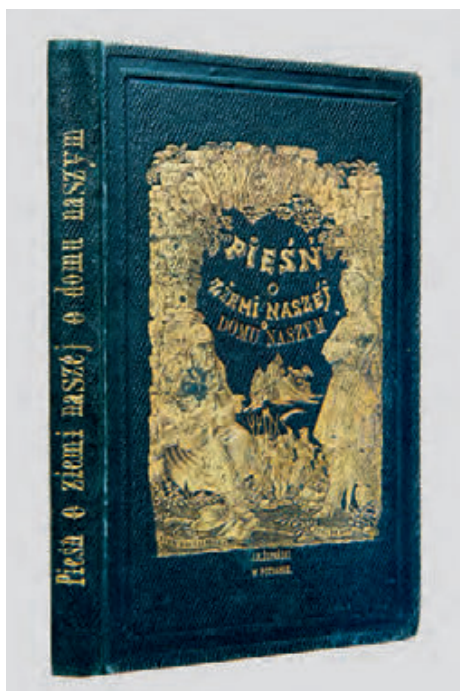
Egzemplarz z księgozbioru Aleksandra Czajewicza (pieczętki). „Poezje” zawierają m.in.: T. 1: Bajki; Satyry; Sielanki. T. 2: Oda do księcia Augusta Czartoryskiego; Oda do Stanisława Augusta; Oda na sianie księżnej Izabelli Czartoryskiej; Powązki, folwark księżnej Izabelli Czartoryskiej. T. 3: Oda do Franciszka Branickiego. Na początku tomu pierwszego litografowany portret Adama Naruszewicza. **Oprawa z epoki:** półskórek brązowy, na grzbiecie złożona tytulatura, numeracja tomów, inicjały A.C., tłoczony na ślepo florystyczny ozdobnik, brzegi kart marmurkowane. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.** (Patrz ilustracja)

- 721. Nawka Michał.** Łónčko kwasnych hrónčkow. Zezběrał... (Serbska Ludowa Knihownja. Čo. 30). W Budyšinja (Budziszyn) 1935. Čišćał a nakładował dr. J. Cyž, s. 62, [2], 17,5 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. napisami na licu i grzbiecie. 45,-

Egzemplarz z biblioteki Polskiego Towarzystwa Przyjaciół Narodu Łużyckiego (pieczętki). Antologia poetycka. Stan dobry. **Rzadkie.**

- 722. Oleś Ołeksandr.** Komu powim pieczal moju. Poezji kn. XI. Lwiw (Lwów) 1931. W Drukarni „Sztuka”. Nakładom Wydawniczoj Kooperatiwy „Czerwona Kalina”, s. 176, [2], 17 cm, opr. wyd. brosz. z ilustr. na licu. 120,-

Tomik poezji O. Olesia (wł. O. Kandyba, 1878-1944), poety i dramatopisarza ukraińskiego, od 1919 r. (po przewrocie bolszewickim) osiadłego na emigracji. Jego wiersze były tłumaczone na wiele języków, m.in. na rosyjski, białoruski, czeski i gruziński, a także na polski. Efektowna ilustracja na licu okładki sygn. „J. Kirilenko 1931”. Nieaktualna pieczętka własnościowa na okładce. Stan dobry. (Patrz ilustracja)



725. W. Pol. Pieśń o ziemi naszej. 1852.



726. Kabaret Starszych Panów. 1970.

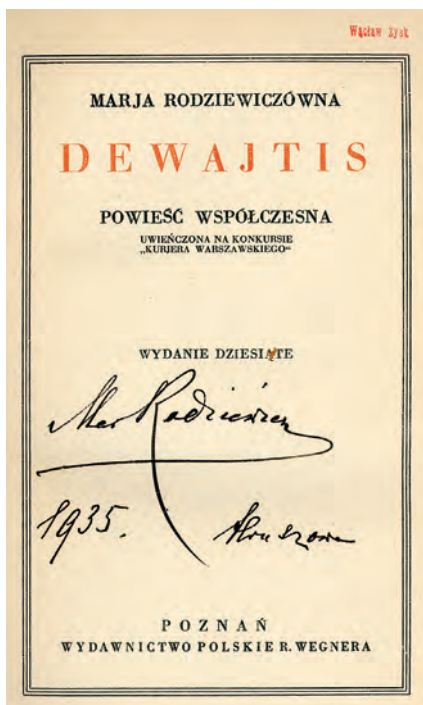
- 723. Orzeszkowa Eliza.** Pamiętnik Wacławy. Ze wspomnień młodej panny. Cz. 1-2 (w 2 wol.) (Pisma Elizy Orzeszkowej. Wydanie zbiorowe zupełne ze wstępem Aurelego Drogoszewskiego. Tom XV-XVI). Warszawa [i in.] 1913. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 431; [4], 357, 19,5 cm, opr. jednolita z epoki płsk. ze złoc., brzegi kart prószone. 300,-

Egzemplarz z księgozbioru Władysława Michaeli (pieczętki, supereklibris inicjałowy W.M. na grzbiecie). Jedna z pierwszych powieści obyczajowych Elizy Orzeszkowej (1841-1910) – wybitnej pisarki polskiej epoki pozytywizmu. Bohaterką powieści jest tytułowa Wacława, owoc mezaliansu profesora Politechniki i arystokratki. Powieść przyniosła autorce sławę i została wysoko oceniona przez ówczesną krytykę. **Oprawa jednolita z epoki:** półskórek brązowy, na grzbiecie złożona tytułatura i numeracja tomu, brzegi kart prószone. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 724. Panteon wielkich twórców poezji i prozy.** Antologia literatury powszechnej. T. 1-2 (w 2 wol.). Pod redakcją Dra Stanisława Lama. Warszawa br. [lata 30. XX w.]. Nakładem Księgarni Trzaski, Everta i Michalskiego, s. [6], 1044; 904, 27 cm, opr. wyd. pł. szare ze złoc. na grzbiecie i licu. 600,-

Obszerna antologia literatury powszechnej pod redakcją Stanisława Lama (1891-1965) – historyka literatury, wydawcy, publicysty, wieloletniego redaktora wydawnictwa Trzaski, Everta i Michalskiego. Wyboru utworów i opracowania poszczególnych działów dokonali wybitni znawcy tematu – profesorowie Uniwersytetów Warszawskiego, Lwowskiego, Poznańskiego, m. in. J. Bromski, St. Czarnowski, St. Popławski, E. Porębowicz, A. Tom, I. Wajnberg. Na końcu obszerny skorowidz. Stan bardzo dobry.

- 725. Pol Wincenty.** Pieśń o ziemi naszej. Wydanie drugie. Poznań 1852. Nakładem Księgarni Jana Konstantego Żupańskiego, s. 87; acc.: **Pol Wincenty.** Pieśń o domu



727. M. Rodziewiczówna. Dewajtis. 1933.



728. H. Rzewuski. Pamiętki starego szlachcica.

naszym. Lwów 1866. Nakładem Wincentego Pola, s. 155, [2], 18 cm, współopr. opr. wyd. pł. ze złoc. na grzbiecie i obu okładkach, brzegi kart złoc. 360,-

Egzemplarz z księgozbioru Tadeusza Szuldrzyńskiego (podpis). Dwa najszynniejsze utwory literackie Wincentego Pola (1807-1872) – poety, geografa, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego. **Poz. 1.** Dzieło opisuje w formie poetyckiej ziemie polskie zwiedzane przez autora. „Utwór ten rozpowszechniany po wszystkich zaborach, wywarł wielki wpływ na rozbudzenie umiłowania piękna przyrody i krajobrazu ziemi ojczystej” (PSB). **Poz. 2. Wydanie 1.** Oprawa wydawnicza ze złożoną kompozycją **Kajetana Wincentego Kielisińskiego** (1808-1849). Stan dobry. **Ładny egzemplarz.** (Patrz ilustracja)

- 726. Przybora Jeremi.** Kabaret Starszych Panów. Wybór. Warszawa 1970. Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik”, s. 197, [3], ilustr. w tekście, 19,5 cm, opr. wyd. brosz., obwol. 60,-

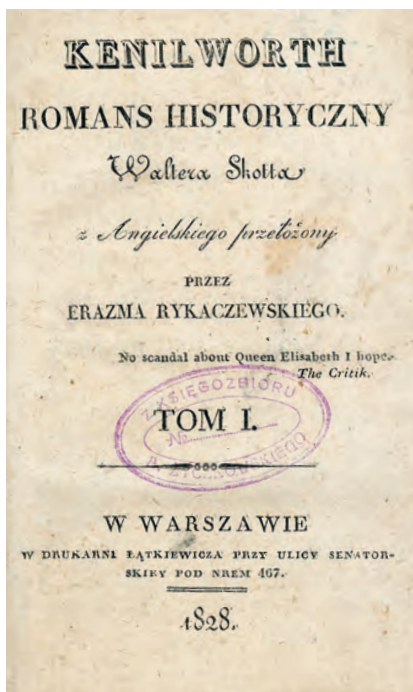
Wydanie 1. Wybór tekstów z kultowego Kabaretu Starszych Panów – niedoścignionego do dziś wzorca kabaretu polskiego. **Rysunki Henryka Tomaszewskiego** (1914-2005) – znakomitego grafika, jednego z twórców polskiej szkoły plakatu. Nieznaczne naddarcia marginesów obwoluty, poza tym stan bardzo dobry. (Patrz ilustracja)

- 727. Rodziewiczówna Maria.** Dewajtis. Powieść współczesna. Wydanie dziesiąte. Poznań [ok. 1933]. Wydawnictwo Polskie R. Wegnera, k. [2], portret, s. 329, [3], 20 cm, opr. z epoki, pł. 120,-

Z odręcznym podpisem autorki dat. „Hruszowa 1935”. Jedna z najbardziej znanych powieści Marii Rodziewiczówny (1863-1944), pisarki i ziemianki. Akcja utworu toczy się na Żmudzi w drugiej



729. Naręczona z Lammermoor. 1828.



730. W. Scott. Kenilworth. 1828.

połowie XIX w. Pierwsze wydanie utworu ukazało się w 1889 r. Zielone pł., z tłocz. na grzbiecie i licu. Stan bardzo dobry.

(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

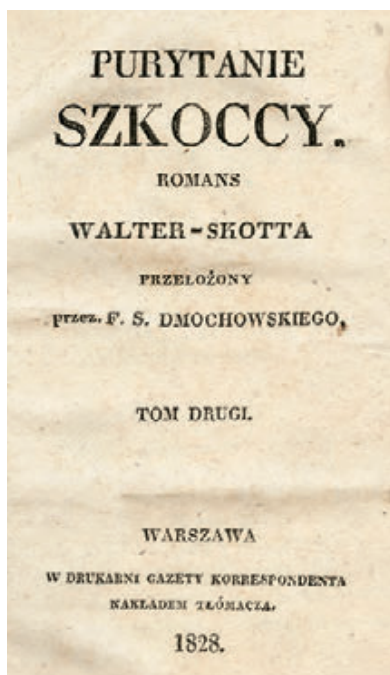
- 728. [Rzewuski Henryk].** Les récits d'un vieux gentilhomme polonais. Traduction, préface et notes de Ladislas Mickiewicz [...] Paris (Paryż) [1866]. Librairie du Luxembourg, s. XI, 451, [1], **tabl. ryc. 2 (akwaforty)**, liczne ilustr. w tekście, 25 cm, opr. współczesna płsk. 360,-

Francuskie wydanie najśłynniejszego dzieła Henryka Rzewuskiego (1791-1866), powieściopisarza i publicysty. W polskim oryginale znane było pod tytułami: „Pamiętki starego szlachcica litewskiego” i „Pamiętki J. Pana Seweryna Soplicy, cześnika parnawskiego”. Zebrane w nim gawędy, które **Rzewuski opowiadał Mickiewiczowi w czasie podróży na Krym, stały się inspiracją dla Wieszcza przy pisaniu „Pana Tadeusza”**. Francuski przekład autorstwa Władysława Mickiewicza (1838-1926), najstarszego syna Adama, działacza emigracyjnego, tłumacza i wydawcy. Ilustracje na tablicach i w tekście według prac Bronisława Zaleskiego i Michała Elwiro Andriollego – wybitnego rysownika i ilustratora. Opr. brązowy płsk., na licach pap. marm., zachowana oryg. okł. brosz. Zabrudzenia i drobne defekty okł. brosz., poza tym stan bardzo dobry.

(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 729. Scott Walter.** Naręczona Lammermoru. Romans... przełożony przez F. S. Dmochowskiego. T. I-III (w 3 wol.). Warszawa 1828. W Drukarni Gazety Korrespondenta. Nakładem Tłómacza, s. [4], 275; 244; 242, 16,5 cm, opr. z epoki płsk. 240,-

Wydanie 1 polskie. Powieść Waltera Scotta (1771-1832), szkockiego poety i powieściopisarza, twórcy powieści historycznych, które na trwałe wpisały się w dorobek literatury światowej. Fabuła powieści, z bogatym tłem narodowym i społecznym, osadzona jest w Szkocji na przełomie XVII i XVIII



731. W. Scott. Purytanie szkoccy.



732. J. Słowacki. Do Autora Trzech Psalmów.

wieku. Przekład F. S. Dmochowskiego (1801-1871) – poety, tłumacza arcydzieł literatury klasycznej (na jego przekładzie „Iliady” uczyli się poezji nasi romantycy), a także działacz polityczny o burzliwym życiorysie i przedwcześnie zakończonym życiu (dostał krwotoku, w czasie powrotu z Warszawy na wieś pod Błoniem, po jednym z zatargów z dawnymi przeciwnikami politycznymi, Stanisławem Potockim i Wybickim). Niewielkie ubytki skóry grzbietów i ślady po owadach, ślady zalania marginesów t. 1 i 3, miejscami przybrudzenia papieru. Stan ogólny dobry.

(Patrz ilustracja)

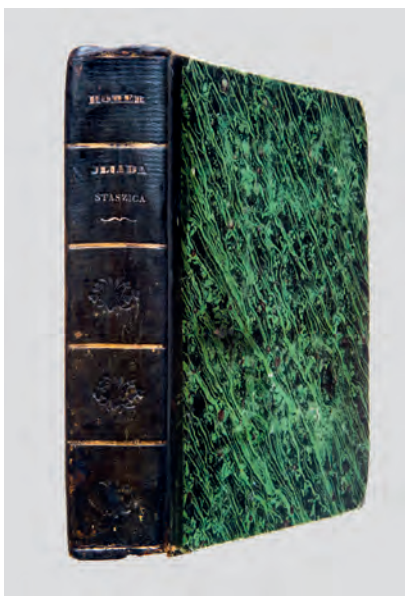
- 730. Scott Walter.** Kenilworth. Romans historyczny... z angielskiego przełożony przez Erazma Rykaczewskiego. T. I-IV (w 4 wol.). Warszawa 1828. W Drukarni Łątkiewiczza przy ul. Senatorskiej pod nr 467, s. [2], 267; [2], 280; [2], 270; [2], 297, tabl. ryc. 4 (litografie sygn. J. Sławiński), 15 cm, opr. z epoki płsk. 300,-

E., t. IV, s. 269. **Wydanie 1 polskie.** Powieść Waltera Scotta (1771-1832), fabuła której osadzona jest w XVI-wiecznej Anglii, za panowania królowej Elżbiety I. Przełożył E. Rykaczewski (1803-1873), historyk i tłumacz, autor wielu znakomych słowników i tłumacz dzieł Cyserona. Dzieło zdobią nastrojowe ryciny wykonane przez Józefa Sławińskiego, działającego w Warszawie w I połowie XIX w., współpracującego m.in. z Instytutem Litograficznym Szkolnym (gdzie głównie wykonywał plany i szkice architektoniczne). Nieaktualne pieczętki własnościowe. Kilka drobnych śladów po owadach, niewielkie zabrudzenia pap. Stan ogólny dobry.

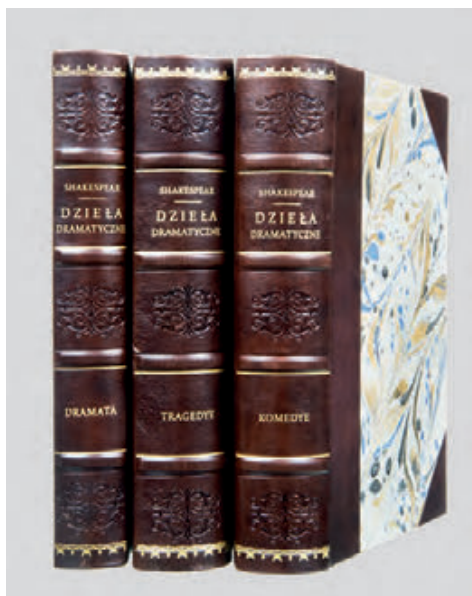
(Patrz ilustracja)

- 731. Scott Walter.** Purytanie szkoccy. Romans... Przełożony przez F.S. Dmochowskiego. T. 1-3 (w 3 wol.). Warszawa 1828. W Drukarni Gazety Korrespondenta, s. [2], 262; [4], 252; [4], 260, 16,5 cm, opr. z epoki płsk. 240,-

E., t. IV, s. 269. **Wydanie 1 polskie.** Jedno z najwybitniejszych dzieł z gatunku powieści historycznych, ukazujące działalność purytanów szkockich, którzy w imię „oczyszczenia” kościoła anglikańskiego z pozostałości po katolicyzmie w liturgii i teologii, sprzeciwiali się m.in. ozdobom i rytuałom w kościołach



733. Iliada. Tłum. S. Staszic. 1815.



735. W. Szekspir. Dzieła dramatyczne. 1875-1877.

(np. szatom liturgicznym, organom, klękaniu), uważając je za bałwochwalcze. Brak 6 k. w t. 1. (s. 145-156), minimalne ubytki skóry opr., niewielkie przybrudzenia papieru. Stan ogólny dobry.

(Patrz ilustracja)

- 732. Słowacki Juliusz.** Do Autora Trzech Psalmów przez ***. Lipsk 1848. Nakładem Księgarni Zagranicznej (Librairie étrangère), s. 20, 16,5 cm, okł. kart. ochronna. 1200,-

Wydanie 1. Wydanie anonimowe bez wiedzy autora. Rękopis utworu powstał w Paryżu pod koniec 1845 lub na początku 1846 r. Poemat w rękopisie nosił tytuł „Odpowiedź na Psalmy Przyszłości” i stanowił polemikę z poglądami Zygmunta Krasińskiego na istotę historii oraz pojęcie poety narodowego. Słowacki zawarł tu żarliwą apologię ludu, który czynem wypełnia zamysły Opatrzności. Rolą poety miało być duchowe przewodnictwo ludowi. Krasiński poznał utwór z odpisu, jeszcze przed drukiem. Odpowiedział „Psalmem żalu”, włączonym do drugiego wydania „Psalmów przyszłości” z 1848 r. We wstępie nazwał utwór Słowackiego „jedną z przedziwności języka polskiego, brzmiącą cudownymi dźwiękami” (PSB, t. XXXIX, s. 68). Na kartach drobne zaplamienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 733. [Staszic Stanisław]. Homer.** Iliada tłumaczona przez Stanisława Staszica. Tom 1-2. Warszawa 1815. W Drukarni Rządowej, s. XIV, 262; 272, [7]; **adl.:**

[Staszic Stanisław]. Wolter. Poema o zapadnięciu Lisbony. Tłumaczone przez Staszica. [Warszawa 1815. W Drukarni Rządowej], s. 11, 21,5 cm, opr. z epoki płsk. zielony ze złoc. i tłocz., brzegi kart prószone. 400,-

Słynny epos historyczny Homera w przekładzie na język polski Stanisława Staszica (1755-1826) – uczonego, filozofa, pisarza i działacza politycznego epoki oświecenia. Prace nad przekładem Staszic rozpoczął ok. 1805 roku, utwór wydano w całości dopiero po 10 latach. Do „Iliady” wydawniczo dołączono przekład „Poematu o zapadnięciu Lisbony” Woltera także w przekładzie Stanisława Staszica (wszyscy przez introligatora między tomy „Iliady”). Nieaktualne podpisy własnościowe. Niewielkie ubytki krawędzi grzbietu oprawy, wewnątrz stan dobry. **Rzadkie.**

(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 734. Sterne Laurence.** Podróż sentymalna Wawrzyńca Sterna. Warszawa 1817. Nakładem i drukiem Zawadzkiego i Węckiego Uprzywilejowanych Księgarzy Dworu Królestwa Polskiego, s. XXVII, 241, 17 cm, opr. z epoki płsk. 180,-

Estr., t. 4, s.384. **1 wyd. polskie.** Przekład słynnej powieści Laurence'a Sterne'a (1713-1768), wybitnego angielskiego pisarza i działacza politycznego. Autor uznawany jest za twórcę sentymentalizmu – prądu literackiego, który został nazwany od tytułu oferowanego utworu. Wydane krótko przed śmiercią pisarza dzieło zyskało wielką popularność, jeszcze w XVIII w. doczekało się kilkunastu wydań w różnych językach. Tłumaczył **Stanisław Kostka Potocki** (1755-1821), polityk, wolnomularz, prezes Rady Stanu i Rady Ministrów Księstwa Warszawskiego, prezes Senatu Królestwa Polskiego, głośny mówca i krytyk literacki. Ślady zalania marginesów kilkunastu kart, poza tym stan dobry.

- 735. Szekspir William.** Dzieła dramatyczne Williama Shakespeare (Szekspira). Wydanie ilustrowane ozdobione 545 drzeworytami rysunku H.C. Selousa. Przekład St. Koźmiana, J. Paszkowskiego i L. Ulricha. Z dodaniem życiorysu poety i objaśnień pod redakcją J.I. Kraszewskiego. T. 1-3 (w 3 wol.). Warszawa 1875-1877. Nakład Spółki Wydawniczej Księgarzy, s. [2], XXX, 573, [3]; [4], 834, [2]; [4], 763, [5], **liczne ryc. w tekście (drzeworyty, w tym całostronicowe)**, 27,5 cm, jednolita opr. współcz. płsk. z bogatymi tłocz. i złoc. 2000,-

Efektowna edycja dzieł Williama Szekspira. Tom pierwszy zawiera dramaty (m.in.: Król Ryszard II; Król Henryk IV; Król Henryk VI), tom drugi – tragedie (m.in.: Romeo i Julia, Otello; Makbet; Hamlet; Juliusz Cezar), tom trzeci – komedie (m.in.: Komedie omyłek; Wiele hałasu o nic; Sen nocy letniej; Kupiec wenecki; Jak wam się podoba). **Tekst ozdobiony 545 drzeworytowymi ilustracjami (w tym całostronicowymi).** Jednolita opr. współcz.: szerokie płsk., grzbiety podzielone na pięć pól, w dwóch polach tytułatura, w pozostałych ozdobne tłocz. i złoc. Zabrudzenia pap., szczególnie mocne na początkowych i końcowych kartach, kilka kart reperowanych ze szkodą dla tekstu, kilka rycin konserwowanych. Stan ogólny dobry. **Efektowny komplet.**

Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 737.

(Patrz ilustracja)

- 736. [Świętochowski Aleksander].** Prawda. Książka zbiorowa dla uczczenia dwudziestopięcioletniej działalności Aleksandra Świętochowskiego 1870-1895. Lwów-Petersburg 1899. Nakładem Księgarni H. Altenberga. K. Grendyszyński, s. LXXIX, 525, **liczne winietki i finaliki**, 27,5 cm, opr. z epoki płsk. 150,-

Księga pamiątkowa dedykowana Aleksandrowi Świętochowskiemu (1849-1938) – jednemu z najwybitniejszych publicystów i dramatopisarzy okresu pozytywizmu. Tytuł nawiązuje do tytułu czasopisma, które Świętochowski założył i redagował w latach 1881-1902. Księga zawiera ponad 80 artykułów napisanych przez najwybitniejszych ówczesnych literatów (m.in. Adam Asnyk, Maria Konopnicka, Eliza Orzeszkowa, Bolesław Prus, Władysław St. Reymont, Stefan Żeromski) oraz historyków (m.in. Henryk Biegeleisen, Tadeusz Korzon, Władysław Smoleński). Opr. brązowy płsk., na licach pap. marm. Brak portretu, 1 k. podklejona, miejscami przebarwienia i zabrudzenia, poza tym stan dobry.

- 737. Tomaszewski Dyzma Bończa.** Jagiellonida czyli ziednoczenie Litwy z Polską. Poema oryginalne przez Pisarza Poematu Rolnictwa [pseud.]. Berdyczów [1817]. B.w., s. IX, [1], 222, [37], 20 cm, opr. z epoki płsk. z tłocz. napisami. 240,-

Najgłośniejszy poemat historyczny Dyzmy Bończy Tomaszewskiego (1749-1825) – poety, dramatopisarza, tłumacza, uczestnika konfederacji barskiej, sekretarza konfederacji targowickiej, związanego politycznie ze Szczęsnym Potockim. Utwór opowiada o chrzcie Litwy za panowania Władysława Jagiełły, przedstawianym jako wyrok boski. Walory artystyczne poematu zostały krytycznie ocenione przez współczesnych, m.in. przez Adama Mickiewicza. Naddarcia górnej krawędzi grzbietu, ślady po owadach, wewnątrz stan dobry. **Rzadkie.**

- 738. Tuwim Julian.** Czary i czarty polskie oraz wypisy czarnoksiężskie. Warszawa 1924. Instytut Wydawniczy „Biblioteka Polska”, s. [4], 217, tabl. ilustr. 1, 22,5 cm, opr. wyd. pł. zielone ze złoc. na grzbiecie i licu. 300,-

Wydanie 1. Obszerny szkic o dziejach zabobonu oraz antologia literatury demonologicznej. „Czary i czarty polskie» są dziełem dyletanta i kompilatora, szperacza i bibliofila, zamiłowanego w poznawaniu dziejów kultury w ogóle, a jej kuriozów i osobliwości specjalnie.... Z dość obszernej literatury dzieł dotyczących czarów, powypisywał autor miejscami najciekawsze – i zebrany materiał sklecił jako tako na przedmowę, ilustrującą dzieje czarownic i zabobonu w Polsce, same zaś »Wypisy czarnoksiężskie« są próbą antologii polskiej literatury magicznej i zawierają przedruki z dzieł arcydzieł, stanowiących najczęściej kruki śnieżnobiałe” (Ze wstępu autora). **Oprawa wydawnicza:** płótno ciemnozielone, na grzbiecie i licu złożona tytulatura i ozdobnik roślinny, górny brzeg kart złożony. Stan bardzo dobry. **Rzadki wariant oprawy wydawniczej.**

Lit.: J. Stradecki, Julian Tuwim. Bibliografia, poz. 373.

- 739. Wichert-Kajruksztisowa Julia,** oprac. i tłum. Antologia poezji litewskiej. Warszawa 1939. Kasa im. Mianowskiego, Instytut Popierania Nauki, s. XXVI, 279, [1], 23 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Wybór poezji litewskiej w tłumaczeniu Julii Wichert-Kajruksztisowej (1864-1949), polsko-litewskiej poetki i tłumaczki. Zawiera utwory ludowe oraz wiersze poetów XIX i XX wiecznych. Stan bardzo dobry.

- 740. Wierzyński Kazimierz.** The Forgotten Battlefield. Illustrated by Zdzisław Czermański. Translated from the Polish by Edmund Ordon. New York 1944. Roy Publishers, s. 179, ilustr. w tekście, 21 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. na grzbiecie. 300,-

Na wyklejce odręczna dedykacja Kazimierza Wierzyńskiego z 1946 r. Anglojęzyczny przekład opowiadania „Pobojowisko”, po raz pierwszy wydane w języku polskim w tym samym roku. Książka ozdobiona ilustracjami Zdzisława Czermańskiego (1900-1970). Stan dobry.

- 741. Wyspiański Stanisław.** Achilleis. Sceny dramatyczne. Kraków 1903. Odbito w Drukarni Uniwersytetu Jagiellońskiego. Nakładem Autora, s. 174, [2], adl.:

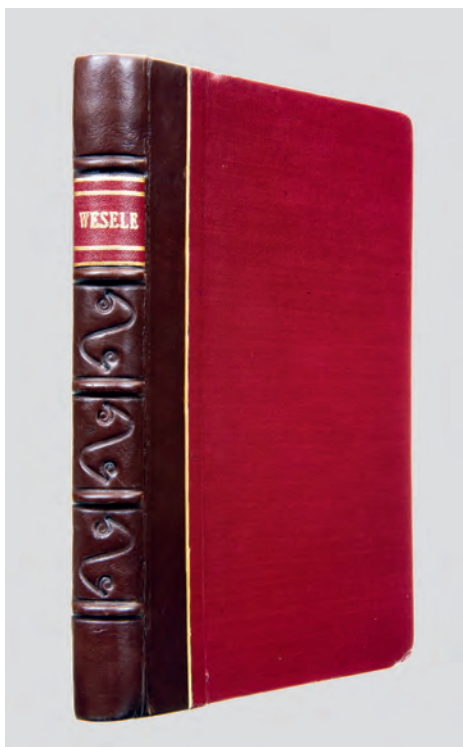
Wyspiański Stanisław. Warszawianka. Pieśń z roku 1831. Kraków 1903. Odbito w Drukarni Uniwersytetu Jagiellońskiego. Nakładem Autora, s. 53, [2], tabl. nut. 1, 21 cm, współopr., opr. z epoki płsk. ze złoc. napisami. 280,-

Poz. 1. Wydanie 1. Oparty na motywach „Iliady” dramat antyczny Stanisława Wyspiańskiego ukończony 22 grudnia 1903 r. Fabuła dramatu koncentruje się wokół oblężenia i upadku Troi. **Poz. 2.** Wydanie czwarte. Pierwszy dramat Stanisława Wyspiańskiego dotyczący powstania listopadowego. Akcja rozgrywa się 25 lutego 1831 r. w trzecim dniu bitwy pod Grochowem, w dworcu sióstr Marii i Anny, gdzie mieści się sztab gen. Chłopickiego. Na końcu wydrukowano obsady aktorskie premier „Warszawianki” z 1898 r. (Kraków), 1901 r. (Lwów) i 1902 r. (Poznań). Niewielkie otarcia krawędzi oprawy, stan dobry.

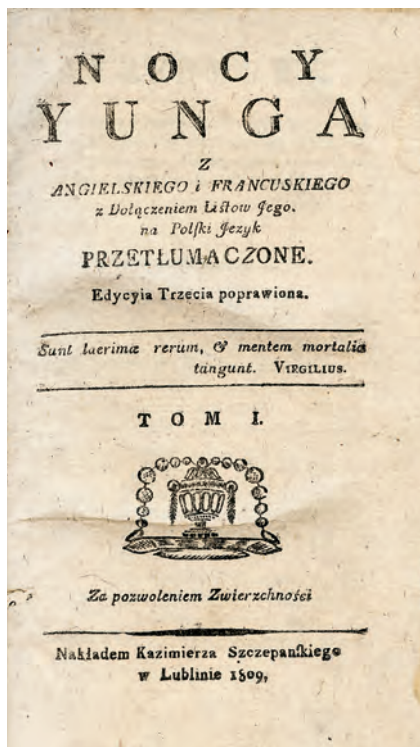
- 742. Wyspiański Stanisław.** Wesele. Dramat w 3 aktach. Kraków 1901. Odbito w Drukarni Uniw[ersytetu] Jagiellońskiego. Nakładem Autora, s. 227, [3], 20,5 cm, opr. współcz. płsk. z tłocz. i złoc. napisami, górny brzeg kart barwiony. 500,-

Wydanie 1. Najważniejsze dzieło w twórczości literackiej Stanisława Wyspiańskiego. Pomysł na napisanie dramatu autor zaczerpnął z wesela swojego przyjaciela, Lucjana Rydla, z Jadwigą Mikołajczykówną, pochodzącą z podkrakowskich Bronowic. „Wesele” uznawane jest za jedno z najwybitniejszych dzieł literackich okresu Młodej Polski. Jego sukces uczynił z mało dostrzeganego dotąd pisarza twórcę porównywanego z wieszczami. Wydanie książkowe ukazało się półtora miesiąca po premierze teatralnej, na przełomie kwietnia i maja. Na ostatniej karcie wydrukowano obsadę aktorską premiery dramatu, wystawionego w Krakowie 16 marca 1901 r. Brak karty przedtytułowej, miejscami na kartach drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

(Patrz ilustracja)



742. S. Wyspiański. Wesele. 1901.



743. Nocy Yunga. Lublin. 1809.

- 743. Young Edward.** Nocy Younga. Z angielskiego i francuskiego z dołączeniem listów jego na polski język przetłumaczone. Edycja trzecia poprawiona. T. 1-2 (w 2 wol.). Lublin 1809. Nakładem Kazimierza Szczepańskiego, s. [52], 387, [1]; [4], 376, 17,5 cm, opr. z epoki płsk. 400,-

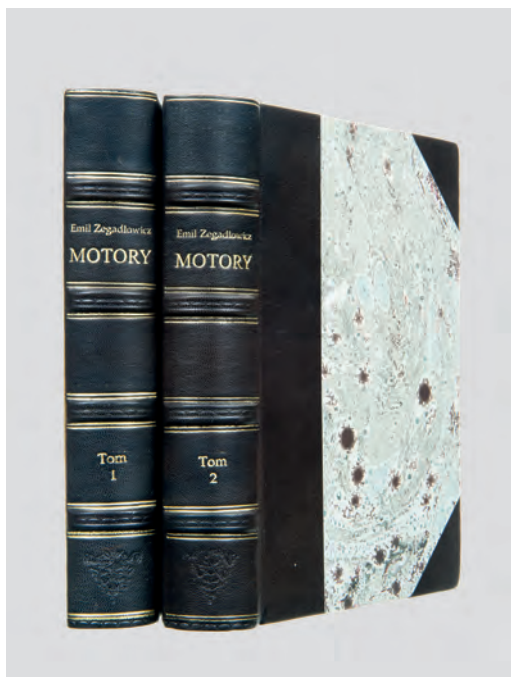
Estreicher nie jest pewny nazwiska tłumacza, może nim być Franciszek Dmochowski (E. XXXIII, s. 494). Poemat sentymalny o życiu, śmierci i nieśmiertelności. Najważniejsze dzieło Edwarda Younga (1683-1765) – angielskiego poety, prekursora romantyzmu. Na wstępie życiorys i analiza twórczości autora. Ślady po owadach na oprawie, niewielkie zalania marginesów, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

(Patrz ilustracja)

- 744. Zabawy Przyjemne i Pożyteczne** przez C. G. i X. K. T. I-III (w 1 wol.), w Machnowce 1805. W Drukarni Stepana Seleżniowa, s. [2], 94; [4], 127; [4], 120, 17 cm, opr. z epoki płsk. 600,-

E., t. X, s. 14. Pismo redagowane przez Cypriana Godebskiego (1765-1809) i Franciszka Ksawerego Kosseckiego (1778-1857), wydawane w latach 1804-1806. Miało stanowić kontynuację pierwszego czasopisma literackiego „Zabaw przyjemnych i pożytecznych” z lat 1770-1777, gdzie publikowali najważniejsi pisarze epoki stanisławowskiej. Zawiera wiadomości z różnych dziedzin: literatury, filozofii, historii i nauki, m.in.: Porównanie J.J. Rousseau a Heraklitem; Uwagi nad pięcią piękną; Krótka wiadomość o życiu i śmierci Sokratesa; Uwagi nad żądzą długiego wieku; Wiersze Jakóba Jasińskiego; Wspaniałość kochanki; Powieść o Benedykcie XIII, papieżu. Stan dobry. **Rzadkie.**

(Patrz tablica XXXIV)



745. E. Zegadłowicz. Motory. 1938.



749. S. Żeromski. Róża. 1910.

- 745. Zegadłowicz Emil.** Motory. Powieść. T. 1-2 (w 2 wol.). Kraków-Warszawa-Lwów 1938. Wydawnictwo „Sirinks”, s. 359, tabl. ilustr. 16; 413, tabl. ilustr. 13, 20 cm, jednolita opr. współcz. pisk. z szylczykiem i złoc. 1200,-

Wydanie 1 skonfiskowane na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie w 1937 r. Ocalało ok. 200 egzemplarzy ukrytych przez autora w Gorzeniu Górnym i rozesłanych do przyjaciół. Książka, uznana za najbardziej skandalizujące dzieło tamtego okresu i odrzucona przez kilka wydawnictw (m.in. J. Przeworskiego, F. Hoesicka), wydana została dopiero dzięki wsparciu finansowemu malarza Mariana Ruzamskiego (1889-1945), w założonym przez niego efemerycznym wydawnictwie „Sirinks” (po „Motorach” w wydawnictwie ukazały się jeszcze dwie prace, w tym jedna skonfiskowana). Treść, upleciana z wątków autobiograficznych oraz odniesień do rzeczywistych zdarzeń, stanowi niepowtarzalną, literacką projekcję obsesji seksualnych pisarza, który „mając lat zaledwie czterdzieści kilka, używał najwymyślniejszych środków podniecających seksualnie i w tym leży źródło niewyczerpane owych popędów erotycznych” (E. Kozikowski). Książka ozdobiona zmysłowymi, współtworzącymi klimat powieści, rysunkami Stefana Żechowskiego (artysty z kręgu „Szukalszczyków”). „Motory” pozostają jednym z najbardziej śmiałych i awangardowych eksperymentów twórczych w literaturze polskiej okresu międzywojennego. Stan dobry. **Rzadkie.**

Lit.: E. Kozikowski, Portret Zegadłowicza bez ramy. Warszawa 1966.

(Patrz ilustracja)

- 746. Żeromski Stefan.** Aryman mści się. Godzina. Warszawa-Kraków 1904. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 84, [2], inicjały, finaliki, 23,5 cm, opr. ppł. z tłocz., zach. barwne lico okł. brosz. 100,-

Dwa utwory epickie Stefana Żeromskiego. Książka starannie wydana, na grubym papierze, z szerokimi marginesami i efektownymi ozdobnikami w tekście. Na k. przedtyt. dedykacja z epiki. Otarcia i zaplamienia opr., ślady zalania niektórych marginesów, przedstawione składki. Stan ogólny dobry.

- 747. Żeromski Stefan.** Popioły. Powieść historyczna z końca XVIII wieku i początku XIX. Sześć barwnych akwrel malował Michał Boruciński, szesnaście całostronicowych rysunków jednobarwnych, ilustracje w tekście, ozdobniki i okładkę wykonał Edmund Bartłomiejczyk. Wydał Jakub Mortkowicz. T. 1-2 (2 vol.) Warszawa – Kraków 1928. Towarzystwo Wydawnicze w Warszawie, k. [2], s. 370, [1], portr. 2, tabl. ilustr. 7, tabl. barwnych 3, facs. 6; k. [2], s. 435, [1], portr. 1, tabl. ilustr. 9, tabl. barwnych 3, facs. 1, 30,0 cm, jednolita opr. z epoki, pł. 600,-

Monumentalne wydanie napoleońskiej epopei Stefana Żeromskiego (1864-1925), odbite w drukarni W. L. Anczyca i Spółki na bezdrzewnym papierze kluczewskim w nakładzie 1375 numerowanych egzemplarzy (egz. nr 409). Edycja ozdobiona 3 portretami autora, **6 barwnymi ilustracjami Michała Borucińskiego** (1885-1976), winietkami, ozdobnikami oraz **16 ilustracjami Edmunda Bartłomiejczyka** (1885-1950). Na końcu obu tomów faksymilia rękopisów powieści. Opr. czerwone pł., bogate złoc. na grzbietach i okładzinach. Niewielkie przybrudzenia opr. Stan bardzo dobry.

- 748. Żeromski Stefan.** Powieść o udałym Walgierzu. Napisał... Warszawa 1906. Nakładem Redakcji „Chimery”, s. 67, tabl. ilustr. 2, inicjały, 24 cm, opr. z epoki pł. z tyt. na licu. 100,-

Wydanie ozdobne wytłoczone jako odbitka z „Chimery”, z dwiema ilustracjami autorstwa Jana Stanisławskiego (Widokiem Tyńca i Tyńcem w płomieniach), a także efektownymi inicjałami Franciszka Wojtali. Nieaktualne inicjały własnościowe. Stan bardzo dobry.

- 749. Żeromski Stefan** [Józef Katerla pseud.]. Róża. Dramat niesceniczny. Wydanie drugie. Kraków [1910]. Spółka Nakładowa „Książka”, s. 264, [6], 20 cm, opr. z epoki pł. z ozdobn. tyt. na licu, zach. oryg. okł. brosz. z akwafortą Włodzimierza Koniecznego. 180,-

Wydanie 2 (wyd. 1 ukazało się w 1909 r.). Wydany pod pseudonimem najobszerniejszy utwór dramatyczny w dorobku Stefana Żeromskiego, stanowiący jeden z najpełniejszych w literaturze polskiej obrazów rewolucji 1905 r. Na licu okładki broszurowej naklejona **oryginalna akwaforta Włodzimierza Koniecznego** (1886-1916) – grafika, rysownika, rzeźbiarza i poety, żołnierza I Brygady Legionów poległego w walkach na Wołyniu. Nieaktualna pieczętka własnościowa. Płótno opr. nieznacznie przybrudzone, kilka pierwszych kart z charakterystycznymi zażółceniami, poza tym stan dobry. **Rzadkie.** (Patrz ilustracja)

- 750. Żeromski Stefan.** Sen o szpadzie i sen o chlebie. Zakopane 1916. Nakładem Księgarni Podhalańskiej (A.Z. Zembaty). Poznań – M. Niemierkiewicz, s. [4], 94, 18 cm, opr. ppł. z zach. licem opr. wyd. 80,-

W zbiorze znajdują się następujące utwory: Sen o szpadzie, Nagi bruk, Nokturn, Z odczytem, Zemsta jest moją..., Nullo, Literatura a życie polskie (odczyt), Sen o chlebie. Stan dobry.

- 751. Żuławski Jerzy.** Ijola. Dramat w czterech aktach z czasów średniowiecza. Lwów 1905. Nakładem Księgarni Narodowej, s. [4], 234, [1], 23 cm, opr. z epoki pł. z tłocz. na licu, górny brzeg kart złoc. 120,-

Wydanie 1. Egzemplarz z księgozbioru Franciszka Smolki (podpis, pieczętka). Dramat historyczny Jerzego Żuławskiego (1874-1915) – czołowego poety okresu Młodej Polski, powieściopisarza, publicysty, znanego taternika i działacza TOPR, żołnierza Legionów. Oprawa sygnowana: „Kwaśniewicz/Introligator/Lwów” (pieczętka), zachowana przednia okładka broszurowa projektu Jana Bukowskiego. F. Smolka (1883-1947) – papirolog, bibliotekarz i historyk, wykładowca Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Niewielkie zaplamienia i zabrudzenia lica oprawy, poza tym stan dobry.

- 752. Żytomirski Eugeniusz.** Pierwsze przykazanie. Poezje. Warszawa 1937. Nakładem Księgarni F. Hoesicka, s. 43, [5], 20 cm, oryg. okł. brosz. 90,-

Na odwrocie karty tytułowej wklejona **oryginalna fotografia autora oraz odręczna dedykacja autora dla Zuzanny Rabskiej**. Tom poezji Eugeniusza Żytomirskiego (1911-1975) – poety, prozaika, krytyka teatralnego. Tom zawiera cykle: Pieśni czarnomorskie; **Tryptyk o Józefie Piłsudskim**; Wiersze regionalne; Pejzaże augustowskie; W mieście Żeromskiego; Pierwsze przykazanie. Stan dobry.

WIEDZA O LITERATURZE. JĘZYKOZNAWSTWO

- 753. Baczyński Stanisław.** Syty Paraklet i głodny Prometeusz (Najmłodsza poezja polska). Kraków-Warszawa [1924]. Wydawnictwo „Czartak”. Czcionkami drukarni Fr. Foltina w Wadowicach, s. [2], 42, [2], 24,5 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Wydanie 1. Na karcie przedtytułowej odręczna dedykacja autora dla Aleksandra Frankowskiego. Rozprawa krytyczno-literacka na temat poezji polskiej, autorstwa Stanisława Baczyńskiego (1890-1939) – historyka literatury, żołnierza Legionów, uczestnika wojny polsko-sowieckiej 1920 r., ojca poety Krzysztofa Kamila Baczyńskiego. Niewielkie naddarcia i zabrudzenia okładki, egzemplarz nie obcięty, stan dobry.

- 754. Gołąbek Józef.** Wincenty Dunin-Marcinkiewicz, poeta polsko-białoruski. (Wydawnictwa Towarzystwa Pomocy Naukowej im. E. i E. Wróblewskich). Wilno 1932. Polska Drukarnia Nakładowa „Lux”, s. 141, tabl. ilustr. 2, 25,5 cm, oryg. okł. brosz. 90,-

Biografia Wincentego Dunin-Marcinkiewicza (1808-1884) – poety i dramaturga białoruskiego, klasyka literatury polsko-białoruskiej, popularyzatora białoruskiego języka literackiego. Na tablicach portret poety oraz podobizna karty tytułowej pierwszego wydania jego najsłynniejszej powieści „Hapon”. Egzemplarz nie rozcięty, stan bardzo dobry.

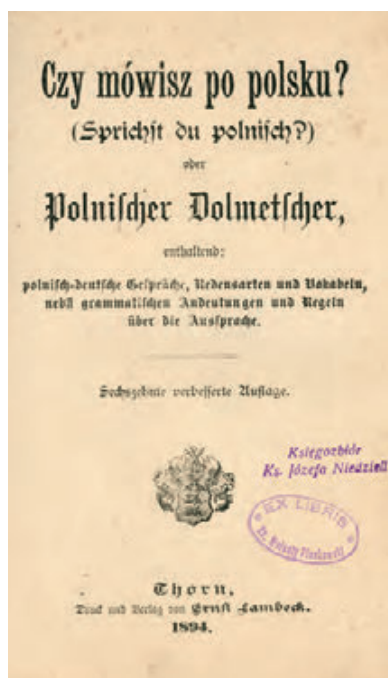
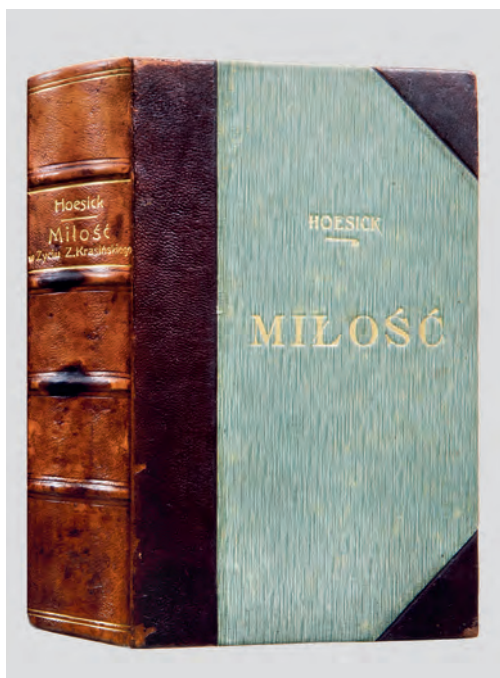
– Superekslibris Andrzeja hr. Potockiego –

- 755. Hoesick Ferdynand.** Miłość w życiu Zygmunta Krasińskiego. Z przedmową Piotra Chmielowskiego. T. 1-2 (w 1 wol.). Warszawa [1899]. Drukarnia Granowskiego i Sikorskiego, s. 160; 172, [3], 18,5 cm, współopr., opr. z epoki płsk. ze złoc. na grzbiecie i licu, brzegi kart barwione. 450,-

Wydanie 1. Egzemplarz z biblioteki pałacowej Andrzeja hr. Potockiego w Krzeszowicach (superekslibris na tylnej okładzinie). Monografia Ferdynanda Hoesicka (1867-1941), opisująca perypetie miłosne trzeciego wieszczu Zygmunta Krasińskiego. **Oprawa z epoki:** półskórek brązowy, na grzbiecie i licu złożona tytulatura, na tylnej okładzinie odbity złotem superekslibris z herbem Piława i wiązany monogramem AP, brzegi kart barwione. Andrzej hr. Potocki (1861-1908) – polityk, marszałek Sejmu Krajowego Galicji, od 1903 r. namiestnik Galicji, kolekcjoner obrazów, numizmatów, grafik, pasów słuckich, makat, tkanin, książek i rękopisów. Zaplamienia i otarcia skóry na grzbiecie, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

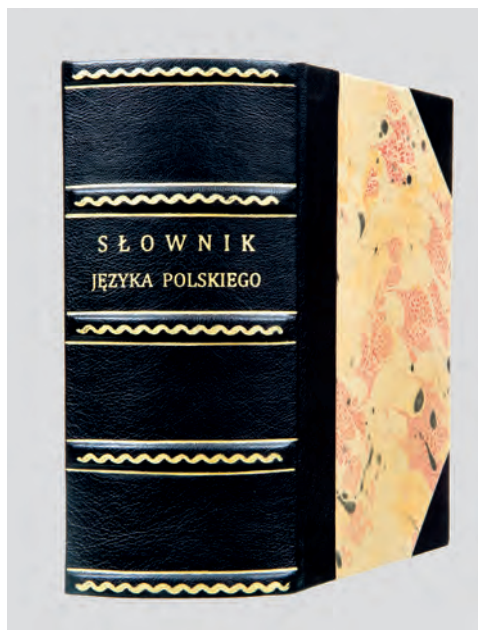
- 756. [Lambeck Ernest].** Czy mówisz po polsku? (Sprichst du polnisch?) oder polnischer Dolmetscher enthaltend: polnisch-deutsche Gespräche, Redensarten und Vokabeln, nebst grammatischen Andeutungen und Regeln über die Aussprache. Toruń 1894. Druck und Verlag von Ernst Lambeck, s. 237, [3], opr. z epoki płsk. 1200,-

Z księgozbioru ks. Józefa Niedzieli (pieczętka). Podręcznik nauki języka polskiego opublikowany pod zaborom pruskim przez renomowanego drukarza toruńskiego Ernesta Lambecka, wydawcę m.in. „Pana Tadeusza” A. Mickiewicza (pierwszego wydania pod zaborami). Lambeck walczył o równouprawnienie Polaków w Niemczech, w słynnej replice sądowej zarzucił władzom pozbawianie Polaków możliwości nauki języka ojczystego. Podręcznik obejmuje wymowę, słownictwo i rozmówki w podziale tematycznym, słownik imion, państw, miast oraz przykłady listów. Cieszył się dużym uznaniem



755. F. Hoesick. Miłość w życiu Krasińskiego. 1899.

756. E. Lambeck. Czy mówisz po polsku?



758. T. Pini. Krasiński. 1928.

759. Słownik języka polskiego. Wilno 1861.

i należał do rodzaju wydawnictw w dużej mierze zaczytywanych. **Ks. Józef Niedziela** (1888-1942) – polski działacz niepodległościowy na Śląsku, zamordowany przez Niemców. Opr. podniszczona, niewielkie przybrudzenia pap., zakreślenia ołówkiem. Stan ogólny dobry. **Bardzo rzadkie.**
(*Patrz ilustracja na stronie poprzedniej*)

- 757. Mecherzyński Karol.** Przegląd literatury ludów wschodnich, poezyi greckiej, średniowiecznej, polskiej XVI i XIX wieku. Kraków 1851. B.w., k. [2], s. 291, [1], 19,5 cm, opr. z epoki, ppł. 90,-

Na k. tyt. pieczętka własnościowa księgozbioru Mielżyńskich z majątku w Gościeszynie. Zbiór odczytów z zakresu historii literatury, wygłoszonych w maju i czerwcu 1851 r. przez Karola Mecherzyńskiego (1800-1881), profesora historii literatury na Uniwersytecie Jagiellońskim. Opr. brązowe ppł., na licach oryg. okł. brosz. Stan bardzo dobry.

- 758. Pini Tadeusz.** Krasiński. Życie i twórczość. Z 8 portretami. Poznań [1928]. Wydawnictwo Polskie, s. [6], 321, [3], 24 cm, opr. z epoki, płsk. 600,-

Egzemplarz z księgozbioru Edmunda Puzdrowskiego (ekslibris). Biografia Zygmunta Krasińskiego opracowana przez Tadeusza Piniego (1872-1937) – wybitnego krytyka i historyka literatury, wydawcę dzieł romantyków polskich. Oprawa z epoki półskórek zielony ze złożoną tytulaturą, górny brzeg kart barwiony. Brak ilustracji, poza tym stan dobry. **Efektowna oprawa.**
(*Patrz ilustracja na stronie poprzedniej*)

- 759. [Słownik języka polskiego]. Zdanowicz Aleksander,** Bohusz Szyszko Michał, Filipowicz January, Tomaszewicz Walerian, Czepliński Walerian, Korotyński Wincenty, Trentowski Bronisław. Słownik języka polskiego. T. 1-2 (1 wol.) Wilno 1861. Wydany staraniem i kosztem Maurycego Orgelbranda, k. [1], s. 3, VIII, 952; k. [1], s. 953-2280, 2, 7, 4, 25 cm, opr. współczesna, płsk., brzegi k. marm. 1200.-

Słownik języka polskiego przygotowany przez wybitnych uczonych, związanych z Uniwersytetem w Wilnie. Słownik zawiera zasób leksykalny rozszerzający materiał pomieszczony w słowniku Lindego. „Słownik rejestruje słownictwo ogólne, potoczne, regionalne (nie tylko kresowe), leksykę zawodową i terminologię naukową oraz leksykę dawną.”. **Znakomite źródło wiedzy o polszczyźnie dziewiętnastowiecznej i wcześniejszej.** Opr. czarny płsk, na licach pap. marm. Na k. tyt. dawne noty. Miejscami drobne przebarwienia kart, poza tym stan bardzo dobry.
(*Patrz ilustracja na stronie poprzedniej*)

- 760. Tarnowski Jan.** Badania historyczne jaki wpływ mieć mogły mniemania i literatura Ludów Wschodnich na Ludy Zachodnie, szczególnie we względzie poezji, rzecz czytana na posiedzeniu Towarzystwa Królewskiego Przyjaciół Nauk, w Warszawie dnia 24 miesiąca listopada 1819 roku. Warszawa 1819. W Drukarni Xięży Piarów, s. 205, 20 cm, okł. kart. ochronna z epoki. 120,-

Rozprawa Jana Feliksa Tarnowskiego (1779-1842) – historyka, senatora-kasztelana Królestwa Polskiego, **twórcy biblioteki i kolekcji dzieł sztuki w Dzikowie.** Rozprawa na temat wpływów literatury ludów Wschodu na cywilizację zachodnią. Egzemplarz nie rozcięty i nie obcięty. Stan dobry.

LITERATURA RELIGIJNA

- 761. Bielski Szymon.** Historia Starego Testamentu zamykająca dzieje i obyczaje Izraelitów, z xiąg Pisma Świętego wyjęta. Warszawa 1817. W Drukarni Xięży Piarów, s. [6], 315, [5], 18,5 cm, opr. płsk. 240,-

E. I, 108. Historia ludu izraelskiego i jego obyczajów, poprzedzona opisaniem Ziemi Świętej, opracowana na podstawie Starego Testamentu. W rozdziale o obyczajach autor przytacza wiele cech wyróżniających pozytywnie Izraelitów (pracowitość, zaradność, oszczędność), przeciwstawiając je

wadom Polaków, takim jak pogarda pracy, przywiązanie do rozrywek i rozwiążność. Szymon Bielski (1745-1826), nauczyciel, wydawca, historyk, pijar. Miejscami przybrudzenia papieru. Stan ogólny dobry.

- 762. Doré Gustaw.** Pismo Święte w obrazach. Warszawa [ok. 1927]. Wydawnictwo M. Arcta, s. 5, tabl. ilustr. 224, 36 cm, opr. skóra wytłaczana, zach. okładki opr. brosz. 300,-

Księga ilustrująca Pismo Święte, zawierająca reprodukcje 220 drzeworytów autorstwa Gustawa Doré, wydanych pierwotnie do tekstu polskiego Starego i Nowego Testamentu w przekładzie Jakuba Wujka. G. Doré (1832-1883) – francuski malarz, ilustrator, grafik. Jego ilustracje do Pisma Świętego uznawane są za najlepsze w dorobku artysty i zaliczane do kanonu ilustracji biblijnych. Okładkę i k. tyt. rysował Antoni Dzierżbicki. Niewielkie przetarcia skóry opr., nieliczne rdzawe plamki. Stan dobry.

Efektowna oprawa.

(Patrz ilustracja na stronie następnej)

- 763. Filochowski Roch.** Ciekawe opowiadania pielgrzyma. Łomża 1880. W drukarni Rządu Gubernialnego, s. 176, 15 cm, opr. z epoki, płsk. 120,-

Opowiadania o tematyce religijnej, zawierające wiele informacji o popularnych szlakach pielgrzymkowych na ówczesnych ziemiach polskich (m.in. do Częstochowy). Opr. brązowy płsk., na licach pł., na grzbiecie tłocz. i złocz., w dolnej partii supereklibris literowy księdza Obuchowicza. Na k. tyt. pieczętka własnościowa. Zabrudzenia i przebarwienia kart, poza tym stan dobry.

- 764. Gładyszewicz Mateusz.** Życie S. Aureliusza Augustyna biskupa hipponańskiego oycy i nauczyciela Kościoła Bożego. Kraków 1832. W Drukarni Akademickiej, s. [8], 149, 21,5 cm, oryg. okł. brosz. 150,-

Biografia Aureliusza Augustyna z Hippony (354-430) – świętego Kościoła katolickiego, filozofa, jednego z ojców i doktorów Kościoła. Autorem wydanej anonimowo biografii jest Mateusz Gładyszewicz (1798-1862) – kustosz prałat kościoła katedralnego, administrator generalny diecezji krakowskiej. Egzemplarz nie rozcięty i nie obcięty, stan bardzo dobry.

- 765. [Kancjonał].** Nowo wydany Kancjonał Pruski, zawierający w sobie wybór pieśni starych i nowych, w ziemi pruskiej i brandenburskiej zwyczajnych, z sentencją albo wierszem Pisma Ś. nad każdą pieśnią z gorliwymi modlitwami kościelnymi pospolitymi i osobliwymi wszystkim wobec służącymi, a oraz tej z potrzebnymi reiestrami, i przedmową nauczającą, jakim sposobem tego Kancjonała każdy ku zbudowaniu swemu zażywać ma. Kwidzyn [ok. 1810]. Drukowano kosztem Jan. Jak. Dan. Kantera, k. [18], s. 882, [27], 64, winiety, finaliki (drzeworyty), 17 cm, opr. z epoki, skóra, brzegi k. złocz. 800,-

Kancjonał i modlitewnik, zawierający modlitwy i pieśni obowiązujące w kościołach protestanckich na terenie Prus i Brandenburgii. Druk Jana Jakuba Daniela Kantera, członka wielopokoleniowej rodziny kwidzyńskich drukarzy (drukarnia pozostawała w rodzinie od 1772 do 1920 r.) Na pustej k. przedtytułowej wpis donacyjny, informujący o przekazaniu książeczki na potrzeby biblioteki Synodu Wileńskiego Ewangelicko-Reformowanego (dat. 12 września 1901 r.). Pieczętki biblioteki Synodu. Otarcia, pęknięcia i zabrudzenia oprawy, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

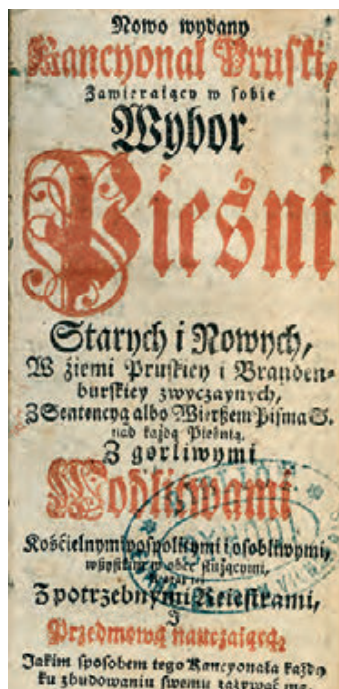
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

- 766. [Krakowowa Paulina].** Nowa książka do nabożeństwa dla Polek. Warszawa [1842]. Nakładem G. Sennewalda, **frontispis (staloryt)**, k. [2], s. 333, k. [2], 16,5 cm, opr. z epoki, pł., brzegi k. barw. 180,-

Książeczka do nabożeństwa dla kobiet ułożona przez Paulinę Krakowową (1813-1882) pisarkę, działaczkę społeczną zajmującą się zagadnieniami edukacji dziewcząt. Zawiera m.in. modlitwy gospodyni, matki, żony, sieroty, wdowy oraz rozważania religijno-moralne. Opr. czarne pł., na przednim licu tłocz. i złocz. wizerunek krzyża. Zaplamienia i ślady zawilgocenia, poza tym stan dobry.



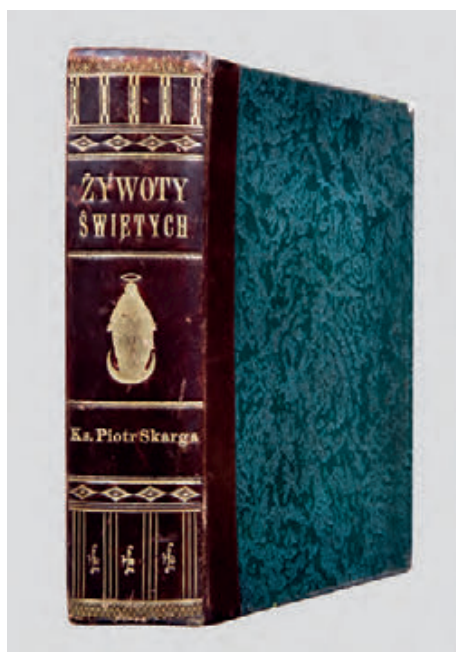
762. G. Doré. Pismo Święte w obrazach. 1927.



765. Kancjonał. Kwidzyn. 1810.



767. M. Mioduszewski. Śpiewnik. 1838.



769. P. Skarga. Żywoty Świętych. Grodzisk 1866.

- 767. Mioduszewski Michał Marcin.** Śpiewnik kościelny czyli pieśni nabożne z melodyjami w kościele katolickim używane. Kraków 1838. W Drukarni Stanisława Gieszkowskiego, s. 378, nuty w tekście, 20 cm, oryg. okł. brosz. 200,-

Zbiór pieśni kościelnych opracowany przez Michała Marcina Mioduszewskiego (1787-1868) – kompozytora, zbieracza pieśni religijnych. Zawiera m.in.: pieśni adwentowe, na Boże Narodzenie, postne, wielkanocne, na Boże Ciało, ponadto msze, Nieszpory, suplikacje, litanie. Na kartach charakterystyczne zażółcenia (miejscami intensywniejsze), egzemplarz w znacznej części nie rozcięty, stan dobry. **Ładnie zachowana oprawa broszurowa** (patrz poz. następna).

(*Patrz ilustracja*)

- 768. Mioduszewski Michał Marcin.** Pastorałki i kolędy z melodyjami czyli piosnki wesołe ludu w czasie Świąt Bożego Narodzenia po domach śpiewane, a przez X.M.M.M. [krypt.] zebrane. Kraków 1843. W Drukarni Stanisława Gieszkowskiego, s. 221, [3], nuty w tekście, 20 cm, oryg. okł. brosz. 200,-

Na karcie tytułowej dodatkowo wydrukowano: „Uwaga. Piosnki te w kościele śpiewane być nie powinny”. Jedno z najważniejszych źródeł folklorystycznych w etnografii polskiej epoki przedkolbergowskiej. Cenny materiał etnograficzny zawierający 153 kolędy i pastorałki, w ogromnej większości zebrane wśród ludu wiejskiego **Ziemi Krakowskiej i obszarów górskich**, nie odnotowane w żadnych innych źródłach. We wstępie wzmianki o rękopiśmiennych zbiorach kantyczek i kolęd tworzonych i przepisywanych przez organistów, bakałarzy szkolnych oraz zakonnice. Wśród utworów: „**Lulajże Jezuniu**”, „**Gdy się Chrystus rodzi**”, „**Przybieżeli do Betlejem**”. Okładka nieco zakurzona, na kartach charakterystyczne zażółcenia (miejscami intensywniejsze), poza tym stan dobry.

- 769. Skarga Piotr.** Żywy Świąt Świętych Starego i Nowego Zakonu, na każdy dzień przez cały rok. Wybrane z poważnych pisarzy y doktorów kościelnych, których imiona niżej są położone. Cz. 1-2 (w 1 wol.). Grodzisk 1866. W Drukarni Tygodnika Katolickiego (A. Schmaedicke), s. [2], X, [4], 527, [1]; [5], 530-1085, [1], LIII, [1], V, 32 cm, współopr., opr. z epoki płsk. z bogatymi złoc. na grzbiecie. 1500,-

Opus magnum Piotra Skargi (1536-1612) – jezuita, teologa, kaznodziei i polemisty katolickiego, pierwszego rektora Akademii Wileńskiej. Najbogatsze kompendium żywotów świętych w języku staropolskim. Na verso karty tytułowej herb Rzeczypospolitej z XVII wieku. Efektowna oprawa z epoki w brązowy płsk. ze złoc. tytulaturą, wizerunkiem Matki Boskiej i ozdobnikami. Brak portretu św. Piotra. Dwie k. z naprawianymi narożnikami, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

Rzadka edycja.

(*Patrz ilustracja*)

- 770. Szczepański Władysław.** Bóg-Człowiek w opisie Ewangelistów. Nowy, synoptyczny przekład czterech Ewangelij w jednej na podstawie tekstu greckiego z objaśnieniami. Wydanie drugie, poprawione. Kraków 1924. Wydawnictwo Księży Jezuitów, s. 457, [1], 20,5 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. i tłocz., górny brzeg kart barwiony. 180,-

Wielka księga opowiadająca o życiu Jezusa Chrystusa, napisana na podstawie czterech Ewangelii. Przedmowę napisał arcybiskup metropolita lwowski Józef Bilczewski (1860-1923), święty Kościoła katolickiego. Oprawa wydawnicza: płótno zielone ze złoceniami i tłoczeniami na grzbiecie i licu, górny brzeg kart barwiony. W trzech miejscach drobne otarcia krawędzi oprawy, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

(*Patrz ilustracja na stronie następnej*)

- 771. [Warszawski śpiewnik luterński].** Gesangbuch für die evangelisch-lutherische Kirche unveränderter Augsburgischer Konfession im Warschauer Konsistorialbezirk. Warschau [Warszawa 1900]. Verlag der Pastor-Witwen und Waisenkasse Druck v. A. Gins, s. VIII, [2], 651, [11], tabl. ryc. (staloryt), opr. aksamit



770. W. Szczepański. Bóg-Człowiek. 1924.



771. Warszawski śpiewnik luterński. 1900.

z metalowymi, częściowo srebrzonymi, częściowo filigranowymi aplikacjami, obcięta kart złożone. 700,-

Śpiewnik kościelny dla Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego niezmienniej augsburskiej konfesji w warszawskim okręgu konsystorsialnym. Za pozwoleniem i potwierdzeniem Warszawskiego Ewangelicko-Augsburskiego Konsystorza. Pierwsze małe wydanie. Szytych z wizerunkiem Jezusa wg „Ostatniej Wieczerzy” Leonarda da Vinci. Wyklejka z białej jedwabnej mory. Na przednim licu aplikacja z filigranowym krzyżem, niżej tłoczzone złotem inicjały „N.D.”. Na grzbiecie metalowy szyldzik z napisem „Gesangbuch”. Niewielkie otarcia krawędzi grzbietu, złożenia zachowane częściowo, poza tym stan bardzo dobry.

(Patrz ilustracja)

- 772. Witwicki Stefan.** Poezije biblijne. Warszawa 1830. W Drukarni Kommissii Rząd[owej] W[yznań] R[eligijnych] i O[świecenia] Publ[icznego], k. [2], s. VI, [2], 114, [2], 16,5 cm, opr. późniejsza, płsk. 100,-

Wydanie 1. Zbiór wierszy inspirowanych tematyką biblijną Stefana Witwickiego (1801-1847) – poety, publicysty, przyjaciela Adama Mickiewicza i Fryderyka Chopina. Tom dedykowany Józefowi Bogdanowi Zaleskiemu. Miejskami drobne ślady po owadach, poza tym stan dobry.

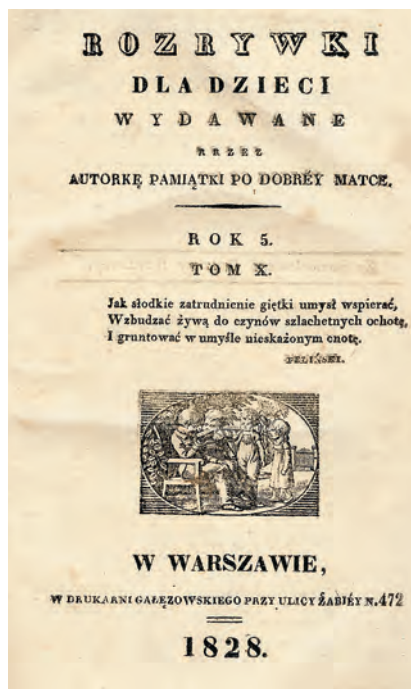
LITERATURA DZIECIĘCA I MŁODZIEŻOWA

- 773. Adamówna Wilhelmina** [ps. Wisława]. Własnymi siłami. Biblioteka Książek Błękitnych Nr 63. Warszawa [1929]. Skład Główny: Warszawa, „Dom Książki Polskiej”, s. 125, [1], ilustr. całostr., 17 cm, opr. wyd. ppł., z ilustr. i tytułem na licu. 60,-

Pouczająca powieść dla młodzieży o poznawaniu roślin w ogrodzie, autorstwa Wilhelminy Adamówny (1880-1936). Okładka i ilustracje Niny Karmazyńskiej. **Zawiera kalendarz ogrodniczy.** Stan bardzo dobry. Ładny egzemplarz.



773. W. Adamówna. Własnymi siłami. 1929.



776. K. Hoffmanowa. Rozrywki dla dzieci.

Lit.: B. Krassowska i A. Grefkowicz. Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, poz. 13.
(Patrz ilustracja)

- 774. Buyno-Arctowa Maria.** Grześ z Sanoka. Opowiadanie historyczne z czasów Władysława Jagiełły. Podług J.I. Kraszewskiego opracowała M. B. Wydanie czwarte. Warszawa 1929. Wydawnictwo M. Arcta, s. 64, [3], całostronicowe ilustr. w tekście, 20 cm, opr. wyd. ppł. z ilustr. na licu. 60,-

Całostronicowe ilustracje autorstwa Antoniego Gawińskiego. Nieaktualny wpis własnościowy. Ubytek pap. na tylnej okładzinie oraz narożnika 1 karty, poza tym stan dobry.

Lit.: B. Krassowska i A. Grefkowicz. Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, poz. 820.

- 775. Hoffmanowa Klementyna z Tańskich.** Rozrywki dla dzieci wydawane przez autorkę Pamiątki po dobrej matce [pseud.]. 1827. Rok czwarty. Tom ósmy. Nr XLIII-XLVIII (1 lipca-1 grudnia). Warszawa 1827. W Drukarni Łątkiewiczza, s. [2], 309-712, [1], **tabl. ryc. 2 (litografie)**, 20 cm, opr. współcz. płsk. ze złoc. napisami na grzbiecie. 300,-

Półrocznik **pierwszego polskiego czasopisma dla dzieci** wydawanego w latach 1824-1828 przez Klementynę z Tańskich Hoffmanową. Na łamach czasopisma publikowano wiersze, bajki i opowiadania dla dzieci, głównie o tematyce patriotycznej i wychowawczej. W tomie m.in.: O Franciszku Dionizym Książninie; O Janie Tarnowskim, wielkim hetmanie; Wypisy z słownika Ignacego Włodka; Opis czwarty w kraju naszym przejażdżki. Na tablicach litografowane portrety Franciszka Dionizego Książnina i hetmana Jana Tarnowskiego. Brak zbiorczej karty tytułowej i dwóch kart ze stronami 669-672, pierwsza rycina i pierwsza karta z uzupełnionym górnym marginesem, na kartach marginalia piórem, oprawa w stanie bardzo dobrym. **Rzadkie** (patrz poz. następna).

- 776. Hoffmanowa Klementyna z Tańskich.** Rozrywki dla dzieci wydawane przez autorkę Pamiątki po dobrej matce [pseud.]. 1828. Rok piąty. Tom dziesiąty. Nr LV-LX (1 lipca-1 grudnia). Warszawa 1828. W Drukarni Gałęzowskiego, [2], 380, [5], **tabl. ryc. 2 (litografia i miedzioryt punktowy)**, faksymile 1 (rozkł.), 20 cm, opr. współcz. płsk. ze złoc. napisami na grzbiecie, brzegi kart barwione, papier okładek i wyklejek marm. 350,-

Ostatni półrocznik **pierwszego polskiego czasopisma dla dzieci** wydawanego w latach 1824-1828 przez Klementynę z Tańskich Hoffmanową. W tomie m.in.: Kilka dopisków Krasickiego do herbarza Niesieckiego; Wiadomości mogące być matkom przydatne; Obiad czwartkowy; Wyjątki z dziennika szóstej w kraju naszym przejażdżki (m.in.: Święty Krzyż, Sandomierz); Obraz życia i pism Ignacego Tańskiego. W numerze LX miedziorytowy portret Ignacego Tańskiego, rytym przez Jana Ligbera. Stan dobry. **Rzadkie.**

(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 777. Kędziorzyna Maria.** Czar Wielkiej Sowy. Opowiadanie dla młodzieży z 33 rysunkami autorki w tekście. Kraków 1943. Księgarnia D.E. Friedleina, s. 190, [1], ilustr. w tekście, 20,5 cm, opr. wyd. ppł. ze złoc. napisem na grzbiecie i barwną ilustr. na licu. 120,-

Wydanie 1. Opowiadania dla młodzieży Marii Kędziorzyny (1905-1978) – pisarki i nauczycielki. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

(Patrz ilustracja)

- 778. Konopnicka Maria.** O krasnoludkach i sierotce Marysi. Wydanie ósme. Warszawa 1926. Wydawnictwo M. Arcta, s. 252, [5], tabl. ilustr. 9 (kolor.), winiетки, inicjały, finaliki, 22,5 cm, opr. wyd. ppł. ze złoc. tyt. na grzbiecie i barwną ilustr. na licu. 140,-

Jedna z najsłynniejszych bajek Marii Konopnickiej ozdobiona kolorowymi ilustracjami **Molly Bukowskiej** (rysunki wykonała Litografia Artystyczna W. Główczewskiego w Warszawie). Narożnik opr. naprawiany, kilka kart z fachowo podklejonymi marginesami, poza tym stan dobry.

Lit.: B. Krassowska i A. Grefkowicz. Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, poz. 5788. (Patrz tablica XXXVI)

- 779. Kossak-Szczucka Zofja.** Ku swoim. Powieść dla młodzieży. Z licznymi ilustracjami Karola Kossaka. Poznań-Warszawa-Wilno-Lublin [1931]. Nakład Księgarni św. Wojciecha, s. [2], 159, liczne ilustr. w tekście, 18,5 cm, oryg. okł. wyd. ppł. z ilustr. na licu. 70,-

Powieść historyczna o ciężkich losach Polaków na kresach wschodnich opanowanych przez sowieć. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

Lit.: B. Krassowska i A. Grefkowicz. Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, poz. 3861.

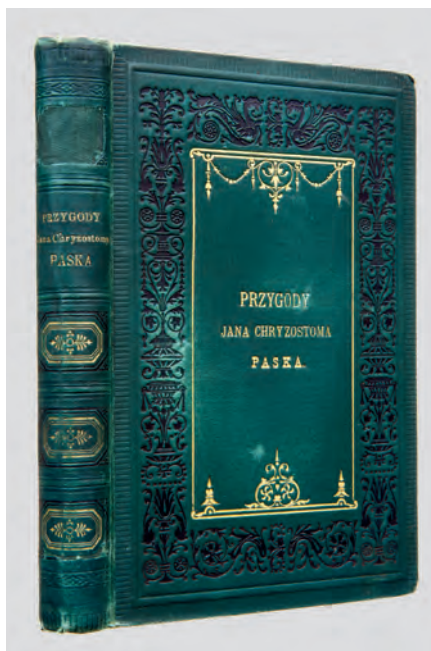
- 780. Królowna Śnieżka.** Ilustracje Vojtěcha Kubašty. Praha (Praga) 1979. Artia, k. [6], ilustr. (kolor.), 20,5 x 26,5 cm, opr. wyd. ppł. 120,-

Bajka o Królowie Śnieżce w języku polskim, wydrukowana w Czechosłowacji. Książka w formie trójwymiarowej rozkładanki (z rozkładanymi po otwarciu kartami i dodatkowo wysuwanymi ruchomymi figurami). Stan dobry. **Rzadkie.**

- 781. Laskarys Jerzy.** Przygody Jana Chryzostoma Paska według jego pamiętników opowiedział dla młodzieży. Warszawa 1882. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 224, **tabl. ryc. 8 (chromolitografie)**, ryc. w tekście 15 (drzeworyty), 20 cm, opr. wyd. pł. zielone ze złoc. i tłocz. 240,-



777. M. Kędziorzyna. Czar Wielkiej Sowy. 1943.



781. Przygody Paska. 1882.

Wydanie 1. Przeznaczony dla młodzieży wybór pamiętników Jana Chryzostoma Paska (1636-1701) w opracowaniu Jerzego Laskarysa (1828-1888). Książka ozdobiona 8 chromolitografiami i 15 drzeworytami według rysunków **Antoniego Zaleskiego** (1824-1885) – malarza, ilustratora, autora wielu scen historycznych do „Albumu Wileńskiego” J.K. Wilczyńskiego, m.in. ilustracji do „Pamiętników” Paska. **Oprawa wydawnicza:** płótno zielone ze złożonymi i tłoczonymi zdobieniami na grzbiecie i licu. Nieaktualne zapiski własnościowe. Oprawa po niewielkiej konserwacji, ubytek dolnego narożnika karty ze stronami 181/182 (bez straty tekstu), poza tym stan dobry. Rzadkie.

Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana 1800-1900, poz. 786; E. Boczar, Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży. Wiek XIX, poz. 2512.

(Patrz ilustracja)

- 782. Makuszyński Kornel, Walentynowicz Marian.** 120 przygód Koziółka Matołka. Warszawa 1932, s. [22]; oraz: **Makuszyński Kornel, Walentynowicz Marian.** Druga księga przygód Koziółka Matołka. Warszawa 1933, s. [22]; oraz: **Makuszyński Kornel, Walentynowicz Marian.** Trzecia księga przygód Koziółka Matołka. Warszawa 1934, s. [20, winno być 22]; oraz: **Makuszyński Kornel, Walentynowicz Marian.** Czwarta księga przygód Koziółka Matołka. Warszawa [1934], s. [22], wszystkie: Nakład Gebethnera i Wolffa, 19,0 x 29,5 cm, opr. wyd. karton wg projektu M. Walentynowicza. 360,-

Wydania 1 pierwszych trzech części; wydanie 2. części 4. Kolejne księgi przygód Koziółka Matołka, serii, która mimo nieprzychylnych reakcji krytyki osiągnęła wielki sukces u młodych czytelników i doczekała się jeszcze przed wojną kilku wydań (jak napisano w księdze 3. wydanie I części I rozeszło się w 4 tygodnie). Tekst komiksu napisał najpopularniejszy ówczesnie autor książek dla dzieci i młodzieży, Kornel Makuszyński (1884-1953), ilustracje przygotował Marian Walentynowicz (1896-1967), rysownik, współpracownik prasy warszawskiej, uznawany za prekursora polskiego komiksu. Nieaktualne wpisy własnościowe, w części I i IV stemple gdyńskiej księgarni Mariana Niemierkiewicza, w części III stempel: „Józef Winnicki Pierwsza księgarnia w Gdyni”. Brak

dwóch kart w części 3, przedarcia, uszkodzenia i zabrudzenia oprawy oraz poszczególnych kart, poluzowanie bloku.

Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, poz. 4651; 4654; 4657; 4658.

(Patrz tablica XXXVI)

- 783. Mazanowski Mikołaj.** Duch puszczy podlaskiej. Powieść z niedawnej przeszłości dla młodzieży. Warszawa-Kraków [1924]. Nakładem Księgarni J. Czerneckiego, s. 156, [2], ilustr. w tekście, 24,5 cm, opr. wyd. ppł. z ilustr. na licu. 70,-

Opowieść o puszczy podlaskiej, napisana przez Mikołaja Mazanowskiego (1861-1944). Autor, urodzony na Podlasiu, wykorzystał w niej wspomnienia ze swojej młodości. Przybrudzenia opr., poza tym stan dobry.

Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, poz. 4867.

- 784. Moje Pisemko. Tygodnik obrazkowy dla dzieci.** T. 27. Rok 14 [1919]. Nr 1-25 [1 stycznia – 21 czerwca]. Warszawa 1919. Księgarnia M. Arcta, s. VII, 400, liczne ilustracje w tekście, 23 cm, opr. z epoki, ppł. 150,-

Bogato ilustrowane czasopismo dla dzieci, wychodzące w latach 1902-1915 i 1919-1936, redagowane przez Marię Buyno-Arcową. Publikowano w nim wiersze, opowiadania i powieści w odcinkach, na ogół o charakterze dydaktycznym i moralizującym. Opr. czerwone ppł., na licach pap. marm., zachowana oryg. okł. brosz. Stan dobry.

- 785. Ossendowski Ferdynand.** Zagończyk. Powieść historyczna. Biblioteka Iskier. Lwów – Warszawa 1931. Książnica – Atlas. Zjednoczone Zakłady Kartogr. i Wydawnicze, s. [4], 199, [1], 19,5 cm, opr. wyd. ppł. z kolor. ilustr. na licu. 80,-

Powieść dla starszej młodzieży o walkach w 1619 r. oddziału lisowczyków u boku wojsk Ferdynanda II przeciwko armii Jerzego I Rakoczego (księcia Siedmiogrodu, planującego zdobycie Wiednia). Efektowna kolorowa ilustracja na licu projektu **Janiny Petry-Przybylskiej** (1898-1960), graficzki stale współpracującej z wydawnictwem Książnica Atlas. Stan dobry.

Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, poz. 3369.

(Patrz tablica XXXVI)

- 786. Prószyński Konrad.** Obrazowa nauka czytania i pisania do użytku szkolnego, domowego i dla samouków. Obmyślił, wypróbował i ułożył Kazimierz Promyk [pseud.]. Wydanie szóste, z objaśnieniami ułatwiającymi uczenie i czytanki na końcu. Warszawa 1898. Gazeta Świąteczna i Księgarnia Krajowa Konrada Prószyńskiego, s. 96, ilustr. w tekście, 20,5 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Na okładce data wydania: 1899. Popularny podręcznik do nauki czytania i pisania, opracowany przez Konrada Prószyńskiego (1851-1908) – działacza oświatowego, pisarza, wydawcę, autora pierwszego polskiego nowoczesnego elementarza. Pierwsze wydanie podręcznika ukazało się w 1879 r., w 1893 r. otrzymał on nagrodę na międzynarodowej wystawie zorganizowanej przez Londyńskie Towarzystwo Pedagogiczne. Ubytki grzbietu okładki, wewnątrz stan dobry. **Rzadkie ze względu na użytkowy charakter wydawnictwa.**

(Patrz ilustracja)

- 787. Sienkiewicz Henryk.** Pan Wołodyjowski. Powieść z lat dawnych... Dla dorastającej młodzieży opracowała Janina S. Biblioteczka dla Dzieci i Młodzieży Ku Rozrywce i Nauce, Książeczka XXVII. Wydanie drugie. Złoczów 1897. Nakładem i drukiem Wilhelma Zukerkandla, s. 80, 14 cm, opr. wyd. ppł. z ilustr. na licu. 90,-

Wydanie opracowane przez Janinę Sedlaczkową (wyd. 1. ukazało się w 1893 r.). Niewielkie przetarcia pł. opr., poza tym stan dobry.

Lit.: E. Boczar. Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży. Wiek XIX, poz. 3253.

(Patrz ilustracja)



786. K. Prószyński. Nauka czytania. 1898.



787. Pan Wołodyjowski. Złoczów 1897.

- 788. Strojenski Beniamin.** Pamiętnik ucznia (klasy czwartej, piątej, szóstej). Warszawa 1936, Wydawnictwo „Ciekawa Lektura”, s. 136, 20 cm, oryg. opr. wyd., ppł. 60,-

Dydaktyczna książeczka dla dzieci i młodzieży uczącej się. Na k. tyt. odręczna dedykacja dla ucznia klasy IV Szkoły Powszechnej w Kościanie, dat. 21. VI 1939 r. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

- 789. Święty Mikołaj.** B.w., b.r. [przed 1945], s.[8], ilustr. całostr. 4 (kolor.), 23,5 cm, opr. wyd. brosz. kolor. 90,-

Bajka o bardzo grzecznych dzieciach, Kaziu i Jadzi, oczekujących na Świętego Mikołaja. Na licu opr. słabo widoczna pieczęć. Stan dobry.

- 790. Wachala Mieczysław.** Kochana książeczka. Poznań [wł. Norymberga 1946]. Wydawnictwo Polskie R. Wegnera, s. [20], ilustr. całostronicowe (w tym 8 kolor.), 30 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

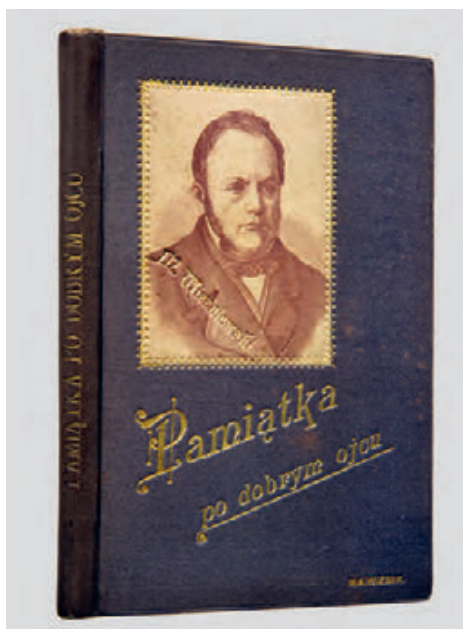
Wydanie 1 (jedyne). Książeczka dla grzecznych, miłych i czystych dzieci. Efektowne, całostronicowe ilustracje sygn. Lyngers, Hausen. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

- 791. Warnkówna Jadwiga.** Pieśń wieczorna. 15 powiastek dla dzieci do lat dziesięciu. Z rysunkami. Warszawa – Kraków 1911. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. 152, [2], ilustracje w tekście, 23 cm, oryg. opr. wyd. 130,-

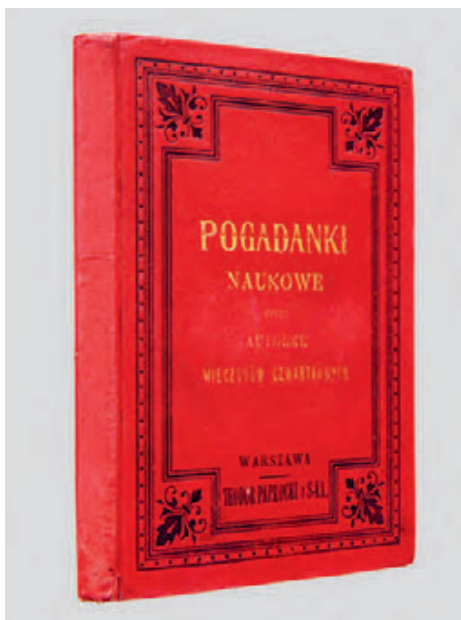
Zbiór opowiadań dla najmłodszych dzieci. Bohaterami tekstów są przede wszystkim dzikie oraz domowe zwierzęta. Drobne zabrudzenia opr., poza tym stan dobry.



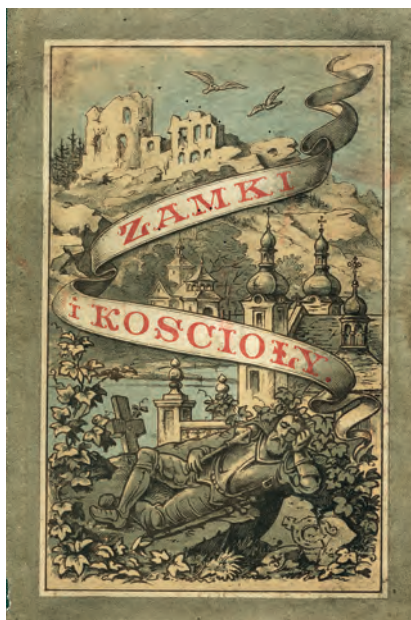
788. B. Strojenski. Pamiętnik ucznia. 1936



792. M. Wiszniewski. Pamiętka. 1897.



793. M. J. Zaleska. Pogadanki naukowe. 1876.



794. W. Zawadzki. Zamki i kościoły. 1884.

- 792. Wiszniewski Michał.** Pamiętka po dobrym ojcu. Z przedmową Władysława Rajmunda Korotyńskiego. Wydanie nowe, ozdobione portretem autora. Warszawa 1897. Nakład księgarni M. A. Wizbeka, s. 166, [1], 18,5 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. napisami na grzbiecie i licu oraz portretem autora na licu. 120,-

Książka Michała Wiszniewskiego (1794-1865), przeznaczona dla osiemnastoletnich młodzieńców, dająca wskazówki na dalszą drogę samodzielnego rozwoju i kształcenia. **Oprawa wydawnicza:** płótno ze złotymi napisami na grzbiecie i licu, na licu dodatkowo naklejony portret autora. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

Lit.: E. Boczar. Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży. Wiek XIX, poz. 3794.

(Patrz ilustracja)

- 793. Zaleska Maria Julia.** Pogadanki naukowe. Warszawa 1876. Nakład autorki, s. [4], 178, [1], 18 cm, oryg. opr. wyd., pł. ze złoc. i tłocz. na licu. 110,-

Książka przybliżająca najnowsze teorie i zdobycze naukowe młodemu czytelnikowi. Maria Julia Zaleska (1831-1889) – pisarka tworząca przede wszystkim literaturę młodzieżową i dziecięcą. Nieaktualne pieczętki własnościowe, miejscami przybrudzenia pap. Stan ogólny dobry.

Lit.: E. Boczar. Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży. Wiek XIX, poz. 3957.

(Patrz ilustracja)

- 794. Zawadzki Władysław.** Zamki i kościoły. Opowieści historyczne dla młodzieży. Z ilustracjami Juliusza Kossaka. Lwów 1884. Nakładem Księgarni Seyfartha i Czajkowskiego, s. [6], 182, [1], tabl. ilustr. 4, 20,5 cm, opr. wyd. ppł. z kolor. ilustr. na licu. 120,-

Opowiadania, których kanwą są chwalebne karty polskiej historii, związane głównie z bohaterską obroną zamków i miast kresowych Rzeczypospolitej przed najeźdźcami. Dotyczą takich miejsc jak Kamieniec Podolski, Zbaraż, Lwów, Trembowla i Żółkiew. Na ilustracjach m.in. „Wielki Wezyr zdumiony widokiem Kamieńca Podolskiego”. Nieaktualny podpis własnościowy. Przybrudzenia oprawy, poza tym stan dobry.

(Patrz ilustracja)

REGIONALIA. ETNOGRAFIA. PODRÓŻE

GÓRY

- 795. Gadomski Adam Rola.** Morfologia glacialna północnych stoków Wysokich Tatr. Cieszyn 1926. Nakład i własność Księgarni B. Kotuli, s. 152, [2], liczne ilustr., mapki i tabele w tekście, 23 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. napisem na licu, brzegi kart barwione. 150,-

Podstawowa do II wojny światowej praca naukowa na temat geomorfologii i glaciologii tatrzańskiej, zawierająca systematyczne opracowanie form erozyjno-glacialnych w Tatrach, lodowców i zlodowaceń, które ukształtowały te góry, a także współczesnych form glacialnych, m.in. wiecznych śniegów i grot lodowych w Tatrach. Nieaktualne pieczątki własnościowe, stan dobry.

- 796. Hoesick Ferdynand.** Tatry i Zakopane. Przeszość i terażniejszość. Cz. 1. Do Goszczyńskiego i Pola. Poznań-Warszawa [1921]. Nakładem Księgarni Św. Wojciecha, s. [4], 317, tabl. ilustr. 13; **acc.:**

Hoesick Ferdynand. Tatry i Zakopane. Przeszość i terażniejszość. Część II. Od Zejsznera do Nowickiego. Poznań-Warszawa-Wilno [1923]. Nakład Księgarni Św. Wojciecha, s. [4], 271, tabl. ilustr. 10, 16 cm, oprawy współcz. pł., zach. okł. wyd. brosz. z ilustr. na licach. 150,-

Dwie pierwsze części (w dwóch wol.) czteroczęściowego cyklu Ferdynanda Hoesicka (1867-1941) prezentującego historię Tatr i Zakopanego w utworach literatury polskiej. „Cykl ten stanowi cenną antologię literatury tatrzańskiej i daje zarys historii turystycznej i kulturalnej Zakopanego” (WET). Książki ozdobione ilustracjami wykonanymi przez wybitnego tatarnika i artystę-fotografa Jana Jarozyńskiego. Brak 1 tabl. w poz. 1. Stan dobry.

(*Patrz ilustracja*)

- 797. [Karkonosze]. Herlossohn Karl.** Wanderungen durch das Riesengebirge und die Grafschaft Glatz. Mit 30 Stahlstichen. Leipzig (Lipsk) [1840]. Georg Wigand's. Druck von Breitkopf und Härtel, s. 244, [4], **tabl. ryc. 30 (staloryty ręcznie kolor.)**, 23 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. i tłocz. brzegi kart marm. 9000,-

Dzieło Karla Herlossohna (1802-1849). Szczegółowa charakterystyka miast, miasteczek i zabytków znajdujących się w Karkonoszach i Hrabstwie Kłodzkim. **Egzemplarz szczególnie ozdobiony 30 ręcznie kolorowanymi stalorytami wykonanymi według rysunków Adriana Ludwiga Richtera** (1803-1884) – niemieckiego malarza i rysownika późnego romantyzmu. Malownicze ryciny przedstawiają m.in. widoki: Wrocławia (2), Góry Sobótki, Tronu Liczyrzepy, Nachodu, Duszników-Zdroju, Rogowca, zamku Grodna w Zagórzu Śląskim, Książa, Rudaw Janowickich, Chojnika, Wodospadu Szklarki, Wodospadu Kamieńczyka, Śnieżnych Kotłów, Wielkiego i Małego Stawu, schronisk turystycznych, Jeleniej Góry. Oprawa po konserwacji, na nowy płócienny grzbiet



796. F. Hoesick. Tatry i Zakopane. 1921.



798. K. Kolbenheyer. Przewodnik. 1894.

nalepiono grzbiet oprawy wydawniczej, wyklejki nowe, brak karty przedtytułowej, miejscami zażółcenia pap. Stan dobry. Egzemplarze z ręcznie kolorowanymi rycinami stanowią **dużą rzadkość antykwareczną**.

(Patrz ilustracja na stronie następnej)

- 798. Kolbenheyer Karl.** Die Hohe Tatra. Im Auftrage des Ungarischen Karpathen-Vereines verfasst. Teschen (Cieszyn) 1894. Verlag der K. und K. Hofbuchhandlung Karl Prochaska, k. [4], s. 206, [2], panoramy 2 (rozkł.), mapy 4 (rozkł.), 16,5 cm, oryg. opr. wyd., pł. z tłocz. i złocz. 240,-

Autorem przewodnika jest pochodzący z Cieszyna Karl Kolbenheyer (1841-1901), wybitny badacz i znawca Tatr, twórca licznych map tatrzańskich. Jego najważniejszym dziełem jest oferowana praca, która doczekała się 10 wydań (tu wydanie 9.) i stała się jednym z podstawowych przewodników tatrzańskich, w znaczący sposób przyczyniając się do popularyzacji turystyki tatrzańskiej. Przewodnik dotyczy przede wszystkim północnej strony Tatr. Wydawnictwo zdobió 2 panoramy Tatr (od południa z Popradu i od północy z Bukowiny) oraz 4 szczegółowe mapy. Opr. czerwone pł. z tłoczeniami – na przednim licu emblemat Węgierskiego Towarzystwa Karpackiego z szarotką alpejską. Drobne przybrudzenia, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

(Patrz ilustracja)

- 799. Kubijowicz Włodzimierz.** Życie pasterskie w Beskidach Magórkich. Kraków 1927. Nakładem Polskiej Akademii Umiejętności. Skład Główny w Księgarni Gebethnera i Wolffa, s. 63, [1], tabl. ilustr. 4, mapy rozkł. 2, 22 cm, opr. wyd. twarda z dorobionym grzbietem pł. 80,-

Pionierska praca, oparta na materiałach źródłowych i własnych badaniach terenowych, opisująca szczegółowo życie pasterskie w Beskidach Magórkich. Autor opisał kolejno: Żywiecczynę, Grupę Babiogórską, Gorce i Beskidy Sądeckie. Stan dobry.



797. K. Herlossohn. Widoki Karkonoszy. 1840.

- 800. Rocznik Ziem Górskich.** Z polecenia Zarządu Głównego Zw. Z. G. redaguje Kazimierz Pawlewski. Warszawa 1939. Wyd. Związku Ziem Górskich, s. 316, tabl. 4 (kolor.), liczne ilustr., map 17 (rozkł.), 24 cm, okł. oryg. brosz. 120,-

Wydawnictwo Związku Ziem Górskich powstałego w 1936 r., w skład którego wchodziły liczne instytucje państwowe i duże stowarzyszenia społeczne z terenów gór polskich od Beskidów i Podhala po Czarnohorę i Gorgany. Zawiera sprawozdania z działalności Związku na szczeblach regionalnych (m.in. projekty inwestycyjne w Tatrach i Karpatach), porusza też sprawy letniskowo-turystyczne. W dziale naukowym trzy teksty związane z etnografią (B. Zaborski, Zagadnienia ludnościowe Karpat Polskich; R. Reinfuss, Ze studiów nad kulturą materialną Bojków; T. Seweryn, Kultura ludowa i swojszczyzna regionalna na obszarze Karpat). Ubytki narożników okładek, grzbiet reperowany. Stan ogólny dobry. (Patrz ilustracja)

- 801. Rzepecki Władysław Karol.** Pieśni góralskie. Część I (z 3). Przedmowę napisał Jan Gwalbert Henryk Pawlikowski. [Stary Sącz 1931]. Nakład i własność autora, s. IV, 30, nuty w tekście, 27 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Zbiór 30 pieśni góralskich opracowanych przez Władysława Karola Rzepeckiego. Na karcie tytułowej motto: „Janosika imię nigdy nie zaginie”, na okładce reprodukcja drzeworytu Władysława Skoczylasa. Wśród piosenek marsz zbójnicki („Hej idem w las, piórko mi się migoce...”) i in. Niewielkie zaplamienia okładki, stan dobry. (Patrz ilustracja)

- 802. Turkawski Marcei Antoni.** Wspomnienia Czarnohory. Warszawa 1880. Nakład Filipa Sulimierskiego, s. 148, [1], tabl. ryc. 1 (drzeworyt rozkł.), 18,5 cm, opr. płsk. z epoki z tłocz. złoc. i inicjałami „IW” na grzbiecie, brzegi k. marm. 150,-

Wędrowki po Czarnohorze spisane przez sekretarza Oddziału Czarnohorskiego Towarzystwa Tatrzańskiego w Kołomyi. Opis historyczny Kołomyi oraz życia codziennego i obyczajów Huculów. Na końcu drzeworytowa mapa omawianych terenów. Stan dobry. Ładna oprawa. Rzadkie. (Patrz ilustracja na stronie 326)



800. Rocznik Ziem Górskich. 1939.



801. W. K. Rzepecki. Pieśni góralskie. 1931.

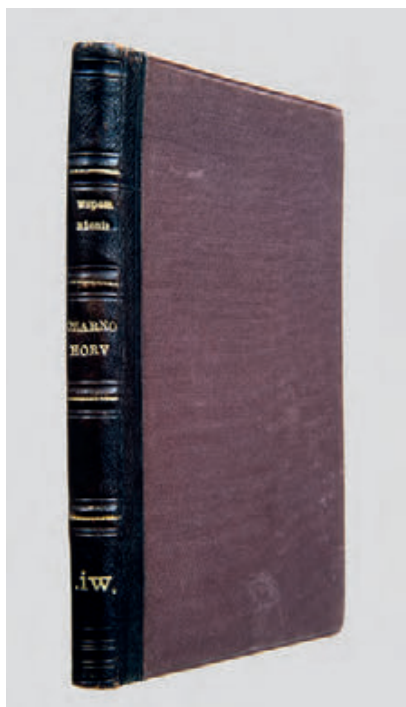
- 803. Udziela Seweryn.** Górale Beskidowi. Tablice kolorowe malowała Marja Kirchnerowa. Polska Akademia Umiejętności (Ubiory Ludu Polskiego, zeszyt III). Z 14 tablicami, mapą i 31 rycinami w tekście. Kraków 1932. Drukarnia Uniwersytetu Lwowskiego, s. 39, tabl. il. 14, 32,0 cm, opr. wyd. karton. 120,-

Bogato ilustrowana praca poświęcona strojom górali beskidzkich. W części tekstowej liczne zdjęcia górali, m.in. z Istebnej, Zawoi, Jeleśni, Wisty, Skalitégo, Koniakowa. Na tablicach detale stroju, np. kapelusze, kamizelki, nogawice, pasy, gunie. Druk na papierze kredowym, okładka projektu Jana Bukowskiego. Autorem monografii jest Seweryn Udziela (1857-1937), jeden z współtwórców Muzeum Etnograficznego w Krakowie, wielki miłośnik i badacz folkloru Małopolski. Drobne uszkodzenia oprawy, poluzowanie kart, niewielkie ślady zawilgocenia.

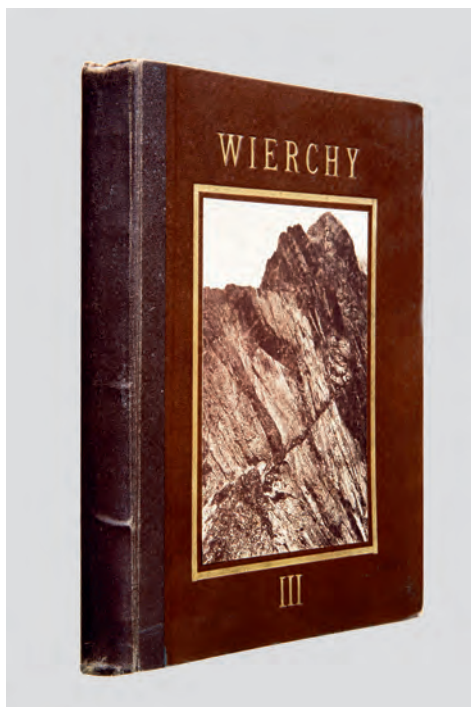
- 804. Wierchy.** Rocznik poświęcony górom i góralszczyźnie. Organ Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego. Red. Jan Gwalbert Pawlikowski. R. 3: 1925. Lwów 1925. Księgarnia Wydawnicza H. Altenberga, s. VI, [1], 320, tabl. ilustr. 3, liczne fot. w tekście, 24,5 cm, opr. ppł. 240,-

Wyjątkowy rocznik tego znakomitego pisma górskiego, wydrukowany odmiennie niż pozostałe tomy, szaro-zieloną czcionką specjalnego kroju, ze zdjęciami w tej samej tonacji. Obejmuje m.in. liczne relacje z wycieczek i wspinaczek w Tatrach, Beskidach (Babia Góra, Beskid Mały) i Gorzanach, materiały z prac badawczych w tatrzańskich grotach lodowych, artykuły dot. historii taternictwa oraz dziejów kościelnych Podhala, szkice etnograficzne o góralach, poezje górskie itp. oraz pośmiertne wspomnienie o hrabim Władysławie Zamoyskim. Oprawa poluzowana od bloku, poza tym stan dobry.

(Patrz ilustracja na stronie następnej)



802. M. A. Turkawski. Czarnohora. 1880.



804. Wierchy. Rocznik 1925.

- 805. Witkiewicz Stanisław.** Na przełęcz. Wrażenia i obrazy z Tatr. Ozdobione 135 drzeworytami w tekście. Warszawa 1891. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 254, tabl. ilustr. 1 (rozkł.), liczne ilustr. w tekście, 28 cm, opr. wyd. pł. niebieskie ze złoc. na grzbiecie i licu, brzegi kart złoc. 600,-

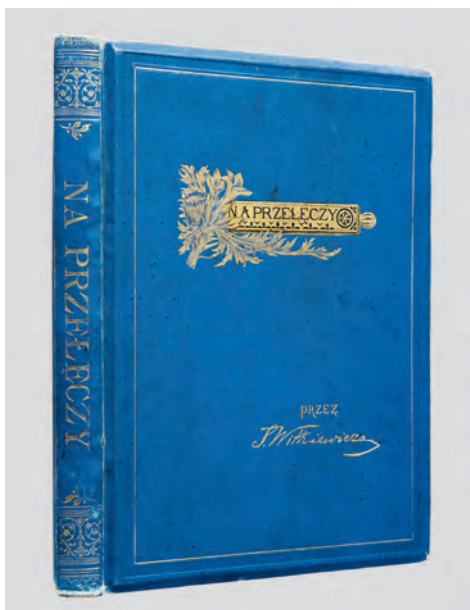
Wydanie 1. Na k. przedtyt. dedykacja z 1901 r. dla uczennicy jednej z pensji warszawskich z podpisanymi nauczycieli. Jedna z najpiękniejszych księzek tatrzańskich, nazywana Ewangelią Tatr autorstwa Stanisława Witkiewicza, jednego z pierwszych propagatorów Tatr, Podhala i góralszczyzny oraz twórcy stylu zakopiańskiego. **Bogato ilustrowana drzeworytami, według rysunków autora,** opowieść poetycka, stanowiąca hymn na cześć Tatr. Drzeworyty wykonali E. Gorazdowski, W. Klein, M. Różański i in. Książka jest „głównym dziełem tatrzańskim Witkiewicza i zarazem jednym z utworów czołowych w całym piśmiennictwie tatrzańskim. Dzieło to daje opis literacki Zakopanego, Tatr i legendowych postaci (Chalubiński, Sabala, Stolarczyk) oraz kultury góralskiej w powiązaniu z rolą tego rejonu w społecznym i kulturalnym życiu polskim” (Wielka Encyklopedia Tatrzańska). **Oprawa wydawnicza Andrzeja Olszeniaka** (sygnowana ślepym tłokiem na tylnej okł.: „A. Olszeniak. Introligator. Kraków”). Przybrudzenia i niewielkie ubytki płótna opr. i kart. Stan ogólny dobry.

Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 844.

(*Patrz ilustracje*)

- 806. Żychon Stefan.** Elementy struktury przestrzennej polskiego i słowackiego Podtatrza. Architektura z. 25. Kraków 1970. Politechnika Krakowska, s. 259, liczne tabl. ilustr., mapki i ilustr. rozkł. oraz ilustr. w tekście, 24 cm, opr. wyd. brosz. 100,-

Nakład 225 egzemplarzy. Praca habilitacyjna S. Żychonia omawiająca rozwój przestrzenny Podtatrza ze szczególnym uwzględnieniem Zakopanego. Autor przytacza wiele przedwojennych koncepcji i planów urbanistycznych dotyczących Zakopanego, m.in. projekty T. Janiszewskiego, M. Orłowicza i K. Stryjeńskiego. S. Żychon (1904-1992) – architekt, wykładowca Politechniki Krakowskiej, współtwórca



805. S. Witkiewicz. Na przełęczy. 1891.

(w latach 1940-42) planu zagospodarowania przestrzennego Zakopanego, od 1957 r. koordynator inwestycji i architekt miejski w Zakopanem. Stan dobry.

- 807. [Tatry] – Karpowicz Franciszek.** Specjalna mapa Tatr. Rys. L. Dworzak. Warszawa [ok. 1924]. Litografia 70,5 x 71,5 cm (kolorowa). 150,-

Skala 1:70.000. Mapa turystyczno-topograficzna Tatr polskich i słowackich. Rzeźba terenu odwzorowana metodą kreskową i punktami wysokości. Naklejona na tkaninę. Ślady przetarć w miejscu dawnych złożeń oraz zbrązowienia krawędzi, poza tym stan dobry.

- 808. [Mapa Tatr] - Všetěčka Jaroslav.** Píšova mapa Vysokých Tater. Navrhl a provedl ing. Julius Gregor. Brno 1928. Nakladatel A. Piša. Knihupec, s. 8, 19 cm, mapa rozkl. 59,5 x 64 cm, opr. brosz. wyd. 120,-

Skala 1:50.000. Składana mapa Tatr wraz z krótkim przewodnikiem po najważniejszych szlakach po polskiej i słowackiej stronie Tatr Wysokich autorstwa Jaroslava Všetěčki. Stan dobry.

- 809. Tatry [część polska] - Mapa fotogrametryczna.** Wyd. narciarskie. Warszawa 1938. Wojskowy Instytut Geograficzny. Mapa 142 x 71 cm (kolorowa), na 2 arkuszach 83 x 81 cm. 300,-

Skala 1:20.000. Wydanie specjalne (tzw. C) mapy polskich Tatr uzupełnione najnowszymi szlakami, dostarczonymi przez Towarzystwo Tatrzańskie w Krakowie. W kolorach czerwonych zaznaczono specjalne obiekty turystyczne i narciarskie. Treść narciarską oprac. **Zbigniew Korosadowicz** (1907-1983), geograf i taternik. Rzeźba terenu przedstawiona poziomicami, cieniowaniem, punktami wysokościowymi i rysunkiem skał. W ramce pod mapą: Położenie arkusza na mapach 1:100.000, skorowidz zasięgu prac, legenda i skróty. Nazwy geograficzne w jęz. pol. i część. po słowacku. Przybrudzenia i zagniecenia na marginesach, stan ogólny dobry. **Rzadkie.**



812. Fryzy zakopiańskie. G. Pillati. Pocz. XX w.

810. [Tatry] – 2 panoramy i 2 widoki Tatr. K. Kořistka. 1864 r. 800,-

Litografie barwne; 2 panoramy 11,5 x 40,0 każda (na jednej planszy) oraz 2 widoki 11,2 x 17,3 oraz 10,8 x 17,3 (na jednej planszy). Komplet litografii z dzieła czeskiego geografa, geodety i kartografa Karola Kořistki „Die Hohe Tatra in Zentral-Karpathen” (wyd. 1864 r.) - jednej z najwcześniejszych, a także najbardziej wartościowych prac o Tatrach, z początkowego okresu odkrywania tych gór dla turystyki. W skład zespołu wchodzi litografie: **1. „Die hohe Tatra von den Anhöhen bei Szaflary (von der polnischen Seite) gesehen”.** Panorama Tatr od północy, ze wzgórza Szaflarska Skalka nad wsią Szaflary na Podhalu. Widok obejmuje łańcuch Tatr od grupy Łomnicy na wsch. po najdalsze szczyty Tatr Zachodnich; **2. „Die hohe Tatra von der Pyramide von Vážec (von der ungarischen Seite) gesehen”.** Panorama Tatr od południa, ze wzgórza z „piramidą” triangulacyjną nad wsią Ważec na górnym Liptowie. Widok obejmuje łańcuch Tatr Wysokich od Krywania na zachodzie po grupę Łomnicy na wschodzie; **3. „Strbský pleso (Csorbaer Meerauge)”.** Widok otoczonego lasem Szczyrbskiego Jeziora w Tatrach Słowackich, na tle panoramy gór, jeszcze bez śladu zabudowy kurortowej, która pojawi się tu dopiero w latach 70. XIX w.; **4. „Wielki rybi staw (der grosse Fischsee v. Zakopana)”.** Widok Morskiego Oka oraz otaczających je szczytów, z sylwetką pierwszego schroniska wybudowanego tu ok. 1827 r. przez Emanuela Homolacsa, właściciela dóbr zakopiańskich (cenne, bo jedno z nielicznych znanych przedstawień tego obiektu). **Panoramy Tatr zaliczane do najwcześniejszych całościowych ujęć tych gór.** Stan bardzo dobry.

811. [Stroje górali podhalańskich] – „Fryzy zakopiańskie”. G. Pillati. Pocz. XX w. 500,-

Litografia barwna; 32,0 x 81,5 (w świetle oprawy)
Dekoracyjne przedstawienie wieśniaków w barwnych strojach góralskich, wyruszających do pracy w polu. Sygnowane monogramem „G.P.” oraz „Rys. G. Pillati”. Autorem kompozycji jest Gustaw Pillati (1874-1931), malarz, rysownik, pochodzący ze znanej warszawskiej rodziny artystów. Uczył się w Warszawie (u W. Gersona), w Akademii w Krakowie, Paryżu i Monachium. Związany z Warszawą, malował głównie pejzaże oraz typy ludowe (przede wszystkim z Podhala, Huculszczyzny, Górnego Śląska i Łowicza). Litografia odbita w warszawskim zakładzie Jana Cotty (działającym od lat 80. XIX w. do lat 20. XX w.); wydana przez Dom Wydawniczy A. Chlebowski „Świt” w Warszawie. Drobne zagniecenia, poza tym stan dobry, oprawiona w ramę 44,0 x 94,0 cm (patrz poz. następna).

812. [Stroje górali podhalańskich] – „Fryzy zakopiańskie”. G. Pillati. Pocz. XX w. 500,-

Litografia barwna; 32,0 x 81,5 (w świetle oprawy)
Dekoracyjne przedstawienie wieśniaków w barwnych strojach góralskich, jadących furmanką do kościoła. Sygnowane monogramem „G.P.” oraz „Rys. G. Pillati” – autorem kompozycji jest malarz

i rysownik Gustaw Pillati (1874-1931). Litografia odbita w warszawskim zakładzie Jana Cotty; wydana przez Dom Wydawniczy A. Chlebowski „Świt” w Warszawie. Drobne zagniecenia, poza tym stan dobry, oprawiona w ramę 44,0 x 94,0 cm (patrz poz. poprzednia).
(*Patrz ilustracja*)

KRESY WSCHODNIE

- 813. Album Ostrobramskie.** Podług zdjęć prof. J. Bułhaka. Tekst pióra prof. M. Limanowskiego. Okładka pomysłu prof. S. Matusiaka. Wilno 1927. Nakład Księgarni Stowarzyszenia Nauczycielstwa Polskiego, s. [8], tabl. ilustr. 20, 17x24,5 cm, oryg. okł. brosz. 150,-

Album 20 zdjęć Jana Bułhaka przedstawiających Kaplicę Ostrej Bramy i obraz Matki Boskiej Ostrobramskiej w Wilnie. W 1927 r. Bułhak jako jedyny, wybrany fotografik wykonał dokumentację fotograficzną konserwacji obrazu Matki Boskiej Ostrobramskiej, prowadzonej przez profesora Jana Rutkowskiego. Wiele ze zdjęć znalazło się w prezentowanym albumie. Na końcu ogólna panorama miasta. Niewielkie ubytki marginesów opr., poza tym stan dobry.

- 814. Bayger Jan Aleksander.** Powiat trembowelski. Szkic geograficzno-historyczny i etnograficzny. Lwów 1899. Nakładem autora, s. VIII, 319, [1], tabl. ilustr. 7 (w tym 1 rozkł.), mapa 1 (litografia kolor. rozkł.), ilustr. w tekście, 23,5 cm, opr. współcz. płsk., zach. okł. wyd. brosz. 900,-

Dzieje powiatu trembowelskiego (woj. tarnopolskie), opis miast i ich zabytków (m.in. Trembowla, Budzanów, Janów, Strusów), a także mniejszych miejscowości, zamków, ruin, szańców, okopów i mogił. Dzieło zawiera również informacje etnograficzne (zwyczaje, wierzenia, ubiory i stroje, obrzędy). Na końcu **litografowana mapa powiatu** (50 x 60 cm). Oprawa czerwony półskórek, zwięzy wypukłe, na zielonych sztyldzikach tytulatura. Stan niemal idealny. **Ładny egzemplarz. Rzadkie, zwłaszcza z mapą.** (*Patrz ilustracja na stronie następnej*)

- 815. Bernhaut Edmund.** Obrazki z przeszłości Brodów i powiatu brodzkiego. Tomik 1. Brody 1938. Nakł. Towarzystwa Rozwoju Ziem Wschodnich. Koło w Brodach, s. 90, [1], ilustr., 20,5 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Tom zawiera: Zarys dziejów gimnazjum państwowego im. J. Korzeniowskiego w Brodach; Miasto Brody w XVII w.; Miasto Brody w okresie wolnohandlowym w latach 1773-1880. Egzemplarz nieobcięty. Drobne zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.

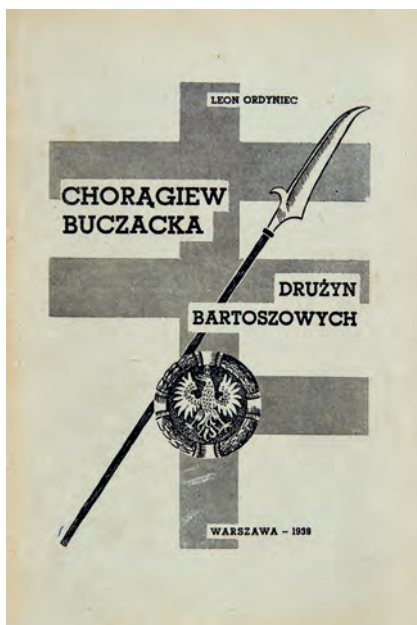
- 816. Białkowski Leon.** Podole w XVI wieku. Rysy społeczne i gospodarcze. Warszawa 1920. Z zapomogi Kasy im. Mianowskiego, s. [4], 229, [3], 24,5 cm, opr. płsk. współcz. z tłocz. i złocz. 180,-

Na k. przedtyt. obszerna odręczna dedykacja autora z 1950 r.: „Pani Janinie Pliszczyńskiej przesyłam na pamiątkę rzecz napisaną w r. 1913, ale wydrukowaną w 1920 (między str. 48 a 49 tkwi sęk bolesny: I wojna światowa) Opowieść o życiu codziennym krajiny b. dalekiej, niezwykle prymitywnej, tchnie już baśnią, bo i archaizacją, z których ją utkałem, niedostępne od lat więcej niż 30, dziś już zapewne nie istnieją (II wojna światowa!)”. Pieczęć na k. tyt.: „Odnaczone przez Pol. Akademię Umiej. w 1922 r. nagrodą im. Niemcewicza”. Dzieło obejmuje m.in.: problematykę stosunków etnicznych, wieś i ludność włościańską, rysy kultury szlacheckiej, trwogi i szkody od nieprzyjaciół i rot zaciężnych oraz stosunki kościelne panujące w dawnym województwie podolskim. Ważne uzupełnienie stanowi **spis rodzin szlacheckich na Podolu XVI w.** Praca oparta na materiałach archiwalnych z Kamieńca Podolskiego. Opr. płsk. współcz. z tłocz. i złocz. tytulaturą wzdłuż grzbietu, zach. okł. brosz. wyd., obcięta kart barwione. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

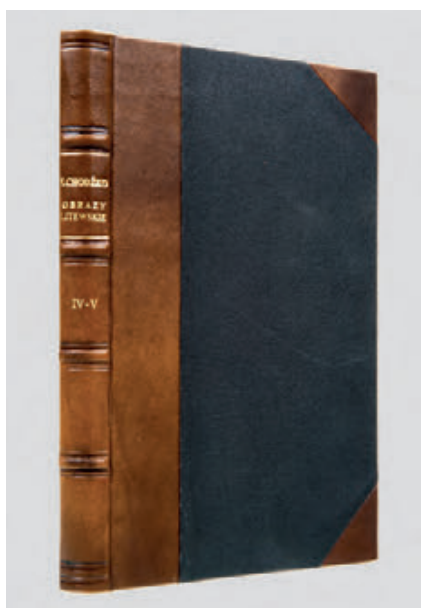
- 817. Brodacki Jan. Tuskiewicz Alfons. Wańtowski Alfons.** Echa z Puszczy Poleskiej. Dawidgródek 1936. B.w. Drukarnia Artystyczna „Grafika”, Wilno, Tatarska 22, s. 59, [4], liczne ilustr., 23 cm, opr. wyd. brosz. z ilustr. na licu. 60,-



814. J. A. Bayger. Powiat trembowelski. 1899.



818. L. Ordyniec. Chorągiew buczacka. 1939.



819. I. Chodźko. Obrazy litewskie. 1880.



820. W. Ciechowski. Kijów i jego pamiątki. 1901.

Opowiadania o Dawidgródku i okolicznych ziemiach należących do ordynacji Dawidgróddeckiej ks. Karola Radziwiłła. Opisano m. in. historię miasta, dzieje miejscowego kościoła (wraz ze spisem należących do parafii folwarków i dworów oraz spisem ich właścicieli) i cmentarza (z szeregiem nazwisk poległych na służbie żołnierzy). Okładkę projektował Stefan Potworowski. Stan bardzo dobry.

- 818. [Buczacz]. Ordyniec Leon.** Chorągiew buczacka Drużyn Bartoszewych. Z 51 ilustracjami, 4 tablicami i mapką. Warszawa 1939. Wydano z zasiłku Państwowego Instytutu Kultury Wsi, k. [1], s. 122, [1], mapa 1, ilustr. w tekście, 23 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Historia buczackich Drużyn Bartoszewych – organizacji wojskowej skupiającej młodzież wywodzącą się z terenów wiejskich. Stan bardzo dobry.
(*Patrz ilustracja*)

- 819. Chodźko Ignacy.** Obrazy litewskie. Serya IV-V. Pisma Ignacego Chodźki. Wilno 1880. Nakładem i drukiem J. Zawadzkiego, s. 325, 22,5 cm, opr. brązowy płsk. ze złoc. tyt. na grzbiecie. 360,-

T. 2-gi (z 3) pism Ignacego Chodźki (1794-1861). Zbiór opowiadań mających często charakter wspomnieniowy, barwnie oddający obraz społeczności szlacheckiej na Litwie u schyłku epoki stanisławowskiej i w pierwszym dziesięcioleciu XIX w. Serya czwarta: Jubileusz. Duch opiekuńczy. Autor swatem. Panna respektowa; Serya piąta: **Dworki na Antokolu**. Stan dobry.
(*Patrz ilustracja*)

- 820. Ciechowski Wacław.** Kijów i jego pamiątki. Z planem, widokami miasta i rycinami ważniejszych budynków. Kijów 1901. Nakładem Księgarni Leona Idzikowskiego, s. [30], XVI, 352, 30, [24], ilustr. w tekście, 17,5 cm, opr. z epoki pł. ze zdobieniami i złoc. na licu i grzbiecie. 240,-

Przewodnik po Kijowie z zarysem jego dziejów, opisem pamiątek historycznych i poszczególnych dzielnic miasta oraz charakterystyką przemysłu i handlu wraz z wykazem alfabetycznym. Na końcu zamieszczono przewodnik informacyjno-adresowy oraz liczne reklamy firm kijowskich. W bocznej kieszonce mały plan Kijowa. **Oprawa z epoki** (sygn. nalepką „Warszawska Introligatornia Kijów. Kreszcz.”) płótno z tłoczoną na grzbiecie tytulaturą i ceną: „Cena 1 R. 80 k”, na licu tytulatura i panorama miasta. Stan dobry. **Ładny egzemplarz**.
(*Patrz ilustracja*)

- 821. Dąbkowski Przemysław.** Szlachta zaściankowa w Korczyni i Kruszelnicy nad Stryjem. Z 10 rycinami. (Wschód. Wydawnictwo do Dziejów i Kultury Ziemi Wschodnich Rzeczypospolitej Polskiej, t. 13). Lwów 1936. Nakł. Redakcji, k. [1], s. 122, mapa 1, tabl. ilustr. 8, 21 cm, opr. brosz. 60,-

Monografia poświęcona szlachcie zaściankowej autorstwa Przemysława Dąbkowskiego (1877-1950) – historyka prawa, ucznia Oswalda Balzera, profesora Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Na opr. naklejone przednie lico oryg. okł. brosz. Stan dobry.

- 822. Deblessem Antoni.** Wspomnienia z prac i walk o polskość Stanisławowa. Ze specjalnem podkreśleniem akcji P.O.W. z czasów 1918-1920 r. Złoczów 1934. Odbito w drukarni W. Zukerkandla, s. 103, ilustr. w tekście, 23 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Cały dochód z wydawnictwa przeznaczony na sztandar P.O.W. okręgu Stanisławów. Wydawnictwo pamiątkowe charakteryzujące walki oddziałów P.O.W. w Stanisławowie i okolicach w latach 1918-1920. Na końcu alfabetyczny spis byłych członków P.O.W. Okręgu Stanisławów. Niewielkie ubytki na grzbiecie, wewnątrz stan bardzo dobry.
(*Patrz ilustracja na stronie następnej*)



822. A. Deblessem. O polskość Stanisławowa.



827. W. Pobóg Górski. Powiat mohylowski.

- 823. Dworakowski Stanisław.** Szlachta zagrodowa we wschodnich powiatach Wołynia i Polesia. Relacje z terenu. Warszawa 1939. Nakł. Komitetu do Spraw Szlachty Zagrodowej na Wschodzie Polski przy Towarzystwie Rozwoju Ziem Wschodnich, s. 128, [2], mapa 1 (rozkł.), 24,5 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Zawiera spisy rodzin pochodzenia szlacheckiego oraz szczegółowe relacje odnoszące się do poszczególnych wsi. Oddzielone przednie lico okł., krawędzie okł. załamane, poza tym stan dobry.

- 824. Falkowski Jan.** Zachodnie pogranicze Huculszczyzny. Z 1 mapą, 54 rycinami i 19 tablicami w tekście. (Prace Etnograficzne Wyd. Tow. Ludoznawczego we Lwowie. Nr 3). Lwów 1937. Nakł. Towarzystwa Ludoznawczego z zasiłku Zarządu Towarzystwa Przyjaciół Huculszczyzny, s. 170, ilustr. w tekście, 22,5 cm, oryg. okł. brosz. 100,-

Zawiera opis dolin Prutu, Bystrzycy, Bystrzycy Sołotwińskiej i Łomnicy. Opisy miejscowości, życia codziennego, sprzętów oraz wierzeń. Zob. poz. następną. Stan dobry.

- 825. Falkowski Jan.** Północno-wschodnie pogranicze Huculszczyzny. Z 2 mapami, 28 rycinami i 5 tablicami w tekście. (Prace Etnograficzne Wyd. Tow. Ludoznawczego we Lwowie. Nr 4). Lwów 1937. Nakł. Towarzystwa Ludoznawczego z zasiłku Zarządu Towarzystwa Przyjaciół Huculszczyzny, s. 105, k. [3], 22,5 cm, oryg. okł. brosz. 100,-

Uzupełnienie wcześniejszej pracy poświęconej zachodniemu pograniczu Huculszczyzny (zob. poz. poprzednią). Zawarto w nim wiadomości dotyczące wyłącznie miejscowości granicznych – „rozważono, o ile zawierają one znamiona huculskie”. Stan dobry.

- 826. Firkowicz Szemaja.** O Karaimach w Polsce. Troki 1938. Zakłady Graficzne „Znicz”, s. 21, [2], ilustr. w tekście, 15 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Rozprawa dotycząca mniejszości karaimskiej w Polsce. Zawiera informacje m.in. na temat nazwy, wyznania, dogmatów, stosunku do chrześcijaństwa i islamu, pochodzenia Karaimów polsko-litewskich, osadnictwa pogranicznego, sytuacji Karaimów w Trokach, Łucku, Haliczu i Wilnie, języka, kultury i folkloru karaimskiego. Na ilustracji herb karaimski. Stan dobry. **Rzadkie.**

- 827. Górski Władysław Pobóg.** Powiat mohylowski w guberni podolskiej. Opis geograficzno-historyczny wszystkich miast, miasteczek, wsi, przysiółków, futorów, słowem zaludnionych miejscowości w tym powiecie, z dodaniem odpowiednich dokumentów. Kraków 1902. Nakładem księżny Amelii Czetwertyńskiej, s. 346, mapa rozkł. 1, ilustr. w tekście, 27 cm, opr. współcz. płsk. z dwoma szyldzikami z tyt. i złoc. 1500,-

Dedykacja drukowana dla księcia Jana Tadeusza Lubomirskiego. Szczegółowa monografia powiatu mohylowskiego, zawierająca opis, w układzie alfabetycznym, wszystkich miast, miasteczek, wsi i ziem dworskich. Bogate źródło informacji o historycznych właścicielach poszczególnych majątków, doprowadzone do końca XIX wieku, poparte dużą ilością przytoczonych dokumentów (wypisy z ksiąg wieczystych, dokumenty królewskie z nadaniami etc.). Zgodnie z informacją na wstępie, autor pracował nad księgą przez 9 lat i ukończył ją w podeszłym wieku, mocno schorowany, z częściowym bezwładem prawej ręki, a jego rękopis był z trudem rozczytywany przez wydawców, stąd miejscami występują błędy w druku. Na końcu dzieła rzadko występująca mapa powiatu (38x30 cm). Efektowna oprawa w szeroki czarny półskórek, grzbiet podzielony na 5 pól, w dwóch polach czerwone szyldziki z tyt., w pozostałych złoczone ozdoby. Uzupełnienia ołówkiem na wykazie miejscowości, fragment zagięcia mapy fachowo naprawiony, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**

(Patrz ilustracja)

- 828. Janowski Ludwik.** W promieniach Wilna i Krzemieńca. Przedmowa Stanisław Pigoń. Wilno 1923. Nakładem Księgarni Józefa Zawadzkiego, s. XI, [1], 71, [1], 271, [1], portret 1, 24 cm, opr. współcz. płsk. ze złoc., zach. oryg. okł. brosz. 240,-

Wybór prac Ludwika Janowskiego (1878-1921) – historyka kultury i dziejów oświaty na Kresach Wschodnich, profesora Uniwersytetu Wileńskiego. Tom zawiera m.in. rozprawy: Ateny litewskie; O pismach historycznych i literackich Jundziłła; Lata uniwersyteckie Juliusza Słowackiego; Szubrawcy w Wilnie; Tło historyczne III cz. „Dziadów”; Młodzież wileńska w Powstaniu Listopadowym; Tadeusz Czacki; Czacki i Rosja; Oświata na Rusi po rozbiorach. Przed kartą tytułową portret autora, okładka broszurowa projektu Ferdynanda Ruszczyca. Stan bardzo dobry.

- 829. Jucewicz Ludwik Adam.** Litwa pod względem starożytnych zabytków, obyczajów i zwyczajów, skreślona przez Ludwika z Pokiewia. Wilno 1846. Nakł. Rubena Rafałowicza. Druk. M. Romma, s. [4], V, [1], 381, [7], 22 cm, opr. współcz. płsk. 400,-

Pierwsze całościowe opracowanie etnografii Litwy omawiające kulturę duchową ludu wiejskiego. Zawiera wiele nieopisanych wcześniej najstarszych mitów, wierzeń, praktyk magicznych, zwyczajów rodzinnych i obrzędów oraz tradycyjnego leczenia ludowego. Książka jest też cennym źródłem wiedzy na temat dawnych ubiorów w różnych regionach Litwy, Łotwy i pograniczy pruskich; tańców i pieśni, a także zajęć ludności. W końcowej części zawiera wiele informacji na temat wnętrza chłopskich domostw, sprzętów, naczyń, rodzajów pożywienia i sposobów jego przygotowywania, z opisem charakterystycznych potraw dla tych okolic. Dzieło życia i owoc wieloletnich badań terenowych wybitnego wileńskiego etnografa ks. Ludwika Jucewicza (1813-1846), autora m.in. „Wspomnień Żmudzi” (1840) oraz licznych artykułów w pismach litewskich. Pionierska praca o wybitnym znaczeniu naukowym, będąca ważnym przyczynkiem do badań Litwy dla kolejnych pokoleń etnografów. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**



830. Pielgrzym lwowski. 1823.



831. Kalendarz czyli świętnik lwowski. 1829.

- 830. [Kalendarz]. Mauss Joseph.** Pielgrzym lwowski, czyli według nadpoziomu lwowskiego ułożony kalendarz na rok po narodzeniu Chrystusa 1823 (liczący 365 dni), zawierający także rzeczy służące ku zabawie płci obojga i każdego stanu, równie iak i rozmaite przedmioty gospodarstwa dotyczące. Rok drugi. Lwów [1822]. Nakładem i drukiem Józefa Jana Pillera, frontispis (litografia), k. [17], s. 100, [2], tabl. ryc. 1 (miedzioryt), 24,5 cm, opr. kart. 500,-

Kalendarz lwowski na rok 1823 ułożony przez Josepha Maussa (1778-1856), profesora i rektora Uniwersytetu Lwowskiego. Prócz kalendarza i informacji chronologicznych zawiera m.in. genealogię Habsburgów, fragmenty utworów poetyckich i prozatorskich (Rej, Kochanowski, Szymonowicz, Zimorowicz, Naruszewicz), teksty i porady gospodarskie (rozsada kapusty, produkcja cukru z brukwi, maszynowe przędzenie lnu i konopi, wiadomości naukowe z zakresu historii, etnografii i nauk przyrodniczych). Przed k. tyt. portret kniazia Lwa, od którego imienia wzięła się nazwa miasta. Stan bardzo dobry. (Patrz ilustracja)

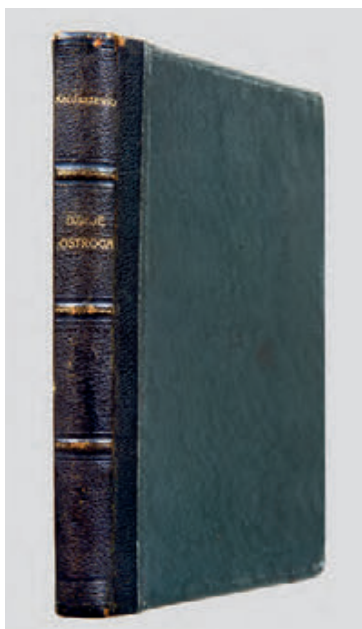
- 831. [Kalendarz].** Nowy kalendarz, czyli świętnik lwowski na rok 1829. Lwów [1828]. Wyciśnięto u Piotra i Augusta Pillerów, s. 148, [2], 14 cm, opr. kart. 220,-

Kalendarz Instytutu im. Ossolińskich (pieczętki) na rok 1829 (ukazały się 3 – na lata 1829, 1831 i 1834 – patrz poz. następne). Zawiera szereg informacji chronologicznych, daty świąt i okresów roku liturgicznego, wiadomości o zaćmieniach Słońca, **szkic poświęcony świętnikom używanym w Polsce od czasów najdawniejszych**, opis świąt i związanych z nimi zwyczajów oraz informator urzędowy (wykazy urzędów i urzędników Królestwa Galicji i Lodomerii). Dawne pieczętki i ekslibrisy. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.** (Patrz ilustracja)

- 832. [Kalendarz].** Nowy kalendarz, czyli świętnik lwowski na rok 1831. Lwów [1830]. Nakładem Instytutu imienia Ossolińskich. Drukiem J. Schnaydera, s. 141, k. [7], 14,5 cm, opr. współczesna, pł. 360,-



833. Świętnik lwowski na rok 1834.



834. S. Kardasewicz. Ostrog. 1913.

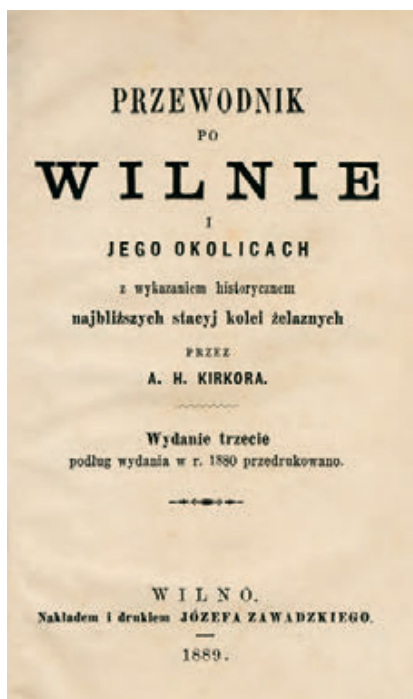
Kalendarz Instytutu im. Ossolińskich na rok 1831. Zawiera chronologię roku podług kalendarza rzymskokatolickiego i grekokatolickiego, rozkład roku żydowskiego (5591 r.), a także teksty poświęcone obchodom początku roku przez „narody odległe”, wiadomości genealogiczne o panującej rodzinie cesarskiej, informator urzędowy (wykazy urzędów i urzędników Królestwa Galicji i Lodomerii), a także skład osobowy Uniwersytetu Lwowskiego. Na końcu niepaginowany „Katalog ksiąg polskich znajdujących się w księgarni Karola Wilda we Lwowie”. Opr. pł. z naklejoną oryg. okł. brosz. Nieaktualne pieczętki biblioteczne. Stan bardzo dobry.

- 833. [Kalendarz].** Świętnik lwowski, czyli kalendarzyk na rok [...] a po narodzeniu Chrystusa 1834. Lwów [1833]. Wytłocznia Narodowa Ossolińskich, s. 88, 15 cm, opr. współczesna, pł. 240,-

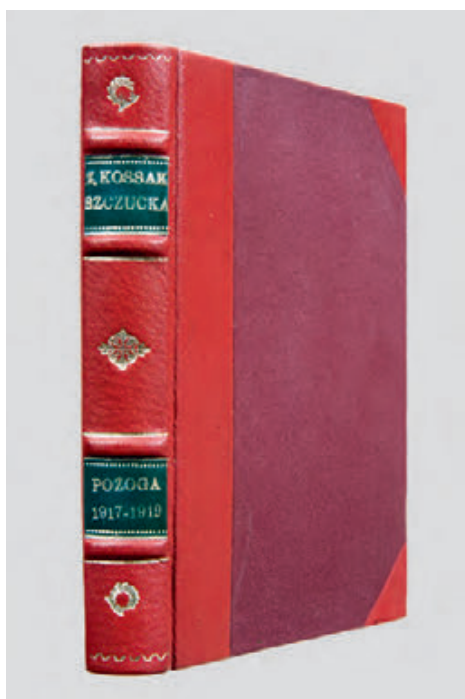
Kalendarz Instytutu im. Ossolińskich na rok 1834. Zawiera m.in. rozkład roku według kalendarza łacińskiego i ruskiego, skład rządów krajowych Galicji, Wielkiego Księstwa Poznańskiego, **wykaz pracowników Zakładu Narodowego im. Ossolińskich**, opis najważniejszych wydarzeń w 34 roku każdego stulecia n.e., poezje i żartobliwe wiersze oraz rozkład poczt przychodzących i odchodzących. Opr.: czarne pł. z naklejoną oryg. okł. brosz. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

- 834. Kardasewicz Stanisław.** Dzieje dawniejsze miasta Ostroga. Materiały do historii Wołynia. Z przedmową Aleksandra Jabłonowskiego oraz życiorysem autora przez Henryka Mościckiego. Warszawa 1913. Druk W. L. Anczyca, s. VIII, 291, [3], 23 cm, opr. z epoki płsk., zach. okł. wyd. brosz. 400,-

Najpełniejsza monografia Ostroga nad Horyniem, obszernie omawiająca jego historię i zabytki. St. Kardasewicz (1826-1886), sędzia i badacz historii, mieszkaniec Ostroga. Dzieło wydane pośmiertnie, z przedmową A. Jabłonowskiego, historyka kresów wschodnich. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)



836. A. H. Kirkor. Wilno. 1889.



837. Z. Kossak-Szczucka. Wołyń. 1927.

- 835. Karwicki Józef Dunin ps. Włast Józef.** Opowiadania historyczne z dziejów Słuczy i jej dopływów. Kraków 1897. Spółka Wydawnicza Polska, s. VIII, 144, tabl. ilustr. 1 (2 fotografie) w tekście, 20,5 cm, opr. współcz. płsk. ze złoc. 220,-

Liczne wiadomości na temat Wołynia - miejscowości i postaci związanych z tym rejonem: Emir Wacław Rzewuski, Eustachy Sanguszko, Stary Konstantynów, Polonne, Baranówka, Korzec, Antoniny Potockich. Stan bardzo dobry.

- 836. Kirkor Adam Honory.** Przewodnik po Wilnie i jego okolicach z wykazaniem historycznem najbliższych stacyj kolei żelaznych. Wydanie trzecie podług wydania w r. 1880 przedrukowano. Wilno 1889. Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego, s. 304, 18,5 cm, opr. z epoki płsk. 180,-

Klasyczny przewodnik po Wilnie Adama Honorego Kirkora (1818-1886), dedykowany w druku Józefowi Ignacemu Kraszewskiemu. Zawiera informacje na temat historii Wilna, statystyki, położenia geograficznego, klimatu, rzek, ulic, podatków, władzy sądowniczej i administracyjnej, przemysłu i handlu, ludności, kościołów, cerkwi, meczetu, synagog, cmentarzy, zakładów i towarzystw naukowych. Na końcu charakterystyka okolic Wilna i opis kolei żelaznych. Ubytki skóry na grzbiecie oprawy, brak tablicy, kilka kart podklejonych na marginesach. **Rzadkie.** (Patrz ilustracja)

- 837. Kossak-Szczucka Zofia.** Pożoga. Wspomnienia z Wołynia 1917-1919. Z przedmową prof. St[aniława] Estreichera. Wydanie czwarte. Kraków 1927. Nakładem Krakowskiej Spółki Wydawniczej, s. X, 387, [1], 19,5 cm, opr. współcz. płsk. ze złoc. napisem na grzbiecie, zach. okł. wyd. brosz. 150,-

Pierwsza książka w dorobku Zofii Kossak-Szczuckiej (1890-1968), ukazująca losy autorki i polskich dworów na ogarniętym bolszewicką zawieruchą Wołyniu. „**Niesie ta książka z sobą miłość ojczystych kresów**” (ze wstępu St. Estreichera). Stan dobry.

Lit.: Maliszewski, Bibliografia pamiątek, poz. 4131.

(*Patrz ilustracja*)

- 838. Lwowski powszechny kalendarz** nowo ułożony na rok po narodzeniu Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa 1828, który przestępny rok zawiera w sobie 366 dni, itd. Lwów. Druk. P. Piller, s. [56], 23,5 cm, opr. współcz. twarda. 240,-

Zawiera kalendarze (rzymski, greko-katolicki i żydowski), wiadomości astronomiczne (wschód i zachód Słońca podług lwowskiego horyzontu wyrachowany), genealogie, rozporządzenia (okólnik zakazujący Żydom używania herbu orła, zakaz handlu niewolnikami), rozkłady jazdy poczty konnej, wykaz jar-marków. Stan dobry. **Rzadkie.**

(*Patrz ilustracja na stronie następnej*)

- 839. [Lwów]. Aśnikowski Jan.** Popiół. Śpiewki ulubione z opery Chłop panem milionowym. Exekwowane na uprzywilejowanym k. m. lwowskim teatrze. [Lwów] 1830. Drukiem Pillerów, s. 14, 16,5 cm, opr. współczesna, ppł. 140,-

Tekst pieśni z krotchwilii „Chłop panem milionowym” śpiewanej w ówczesnej lwowskiej inscenizacji przez Jana Aśnikowskiego (ok. 1800-1849) - aktora teatralnego specjalizującego się w rolach komicznych, dyrektora i przedsiębiorcę teatralnego, w latach 1829-1831 związanego z lwowskim zespołem teatralnym. Opr. brązowe ppł., na licach pap. marm. Na tylnej wyklejce nalepka „Wystawa TPK Teatr Polski XIX w. Muzeum Teatralne Warszawa 1969”. K. tyt. podklejana, zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.

- 840. [Lwów]. Fahr-Ordnung der Züge auf der k. k. privilegirt. Lemberg – Czernowitz – Eisenbahn vom 1. Semptember 1866 angefangen.** Lemberg (Lwów) 1866. Aus der Ossolinskischen Instituts Druckerei, s. 27, tabl. rozkł. 1, 18 cm, opr. współczesna, pł. 150,-

Rozkład jazdy pociągów na linii kolejowej Lwów – Czerniowce. Tabele uwzględniają oprócz godzin rozkładowych także m.in. odległość w milach i najkrótsze możliwe czasy przejazdu. Zamieszczono wyciąg z przepisów kolejowych oraz informację o użytkowanym na trasie taborze kolejowym. Na niezadrukowanych kartach liczne notatki z epoki. Drobne zabrudzenia, poza tym stan bardzo dobry.

- 841. [Lwów]. Noworocznik** przez listonosza na rok 1871. [Lwów 1870]. W drukarni narodowej W. Manieckiego, s. 20, 19 cm, opr. współczesna, pł. 100,-

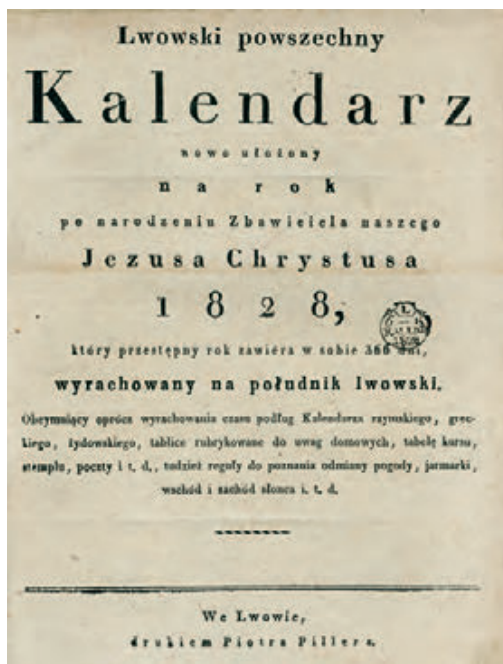
Wydawnictwo noworoczne zawierające rozkład jazdy pociągów i poczty (dylizansów) w Galicji Wschodniej. Opr. granatowe pł., zachowana oryg. okł. brosz. Stan bardzo dobry.

- 842. [Lwów]. Roczник Teatru Polskiego we Lwowie.** Od 1go stycznia 1815 do 1go stycznia 1816. [Lwów 1816]. W Drukarni Józefa Schnaydera, s. 60, 14 cm, okł. brosz., okładzina płsk. 160,-

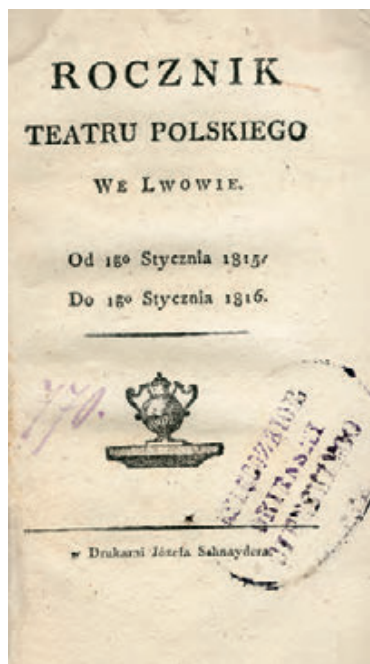
Kalendarium repertuaru polskiej sceny we Lwowie z roku 1815. Zawiera również wiadomości o teatrze, anegdoty i fragmenty sztuk. Opr. płsk. z pap. marm. na licach. Stan bardzo dobry.

(*Patrz ilustracja na stronie następnej*)

- 843. [Lwów]. Roczник Teatru Polskiego we Lwowie** od 1go stycznia 1822 do 1go stycznia 1823. Z wyszczególnieniem nowych dzieł dramatycznych granych w latach 1818, 1819, 1820 i 1821. Lwów [1823]. B.w., k. tyt. (litografia), s. 104, tabl. nutowych 1, 12,5 cm, opr. współczesna, pł. 240,-



838. Kalendarz lwowski na rok 1828.



842. Teatr we Lwowie. 1816.

Kalendarium repertuaru polskiej sceny we Lwowie – premiery z lat 1818-1821, kompletny repertuar z roku 1822. Zawiera również wiadomości o teatrze, tekst fragmentów z granych sztuk (m.in. „Wielewiedzący”, „Parafianin w Berlinie”, „Aladyn”), anegdoty teatralne etc. Opr.: czarne pł. z naklejoną oryg. okł. brosz. Stan bardzo dobry.

- 844. [Lwów].** Rocznik teatralny wydany przez Grzegorza Rozumiłowskiego suflera Teatru Polskiego we Lwowie na rok 1846. Lwów [1845]. Drukiem Józefa Schnaydera, s. 26, 20,5 cm, brosz. 100,-

Lwowski rocznik teatralny na rok 1846. Zawiera m.in. skład osobowy teatrów lwowskiego, warszawskiego, krakowskiego, lubelskiego, kamienieckiego, żytomierskiego, utwory poetyckie i anegdoty. Luźna składka, poza tym stan dobry.

- 845. [Lwów].** Rocznik teatralny wydany przez Ludwika Krawieckiego suflera sceny polskiej we Lwowie na rok 1852. [Lwów 1852]. Drukiem Michała F. Poremby, s. 23, tabl. ryc. 1, 18,5 cm, oryg. okł. brosz. 100,-

Rocznik teatralny sceny polskiej we Lwowie. Zawiera m.in. repertuar z roku 1852, składy zespołów teatru lwowskiego, teatru krakowskiego, Towarzystwa Artystów Dramatycznych (Stanisławów, Przemyśl, Czerniowce, Tarnów, Sambor, Tarnopol). **Na ryc. widok Nowego Teatru hr. Stanisława Skarbka we Lwowie.** Drobne defekty okł., poza tym stan dobry.

- 846. [Lwów].** Rocznik teatralny na rok 1853 wydany przez Franciszka Urbańskiego, inspicenta Sceny polskiej we Lwowie. Lwów 1853. Drukiem Michała F. Poremby, s. 36, 14,5 cm, opr. z epoki, kart. 360,-

Rocznik teatralny sceny polskiej we Lwowie. Zawiera m.in. składy zespołów Teatru Polskiego, teatrów krakowskich, Towarzystwa Artystów Dramatycznych (Stanisławów, Przemyśl, Czerniowce, Tarnów,

Sambor, Tarnopol), Dyrekcji Rządowej Teatrów i Widowisk w Królestwie Polskim oraz spis odegranych w 1852 r. sztuk. Egzemplarz z notą „Od Jerzego Axera 11 VII 1999” – Jerzy Axer (ur. 1946), syn słynnego, pochodzącego ze Lwowa reżysera teatralnego Erwina Axera. **Zestawienia bibliograficzne nie notują egzemplarzy w zbiorach bibliotek.** Nieaktualne ekslibrisy. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

- 847. [Lwów].** Staro-Rocznik Teatru Polskiego we Lwowie wydany przez Walentego Kalistowskiego suflera w roku 1850. Lwów [1850]. Drukiem Józefa Schnaydera, s. 14, 22 cm, brosz. 100,-

Rocznik teatralny sceny polskiej we Lwowie. Zawiera m.in. repertuar z roku 1849, skład zespołu teatru lwowskiego oraz utwory poetyckie. Przebarwienia i zabrudzenia, poza tym stan dobry.

- 848. Łopalewski Tadeusz.** Między Niemnem a Dźwiną. Ziemia wileńska i nowogrodzka. Poznań [1938]. Wydawnictwo Polskie R. Wegnera, s. [4], 234 [2, w tym mapka], liczne ilustr. w tekście, 21 cm, opr. pł. wyd. beżowe, górne obcięcie k. barwione, zach. obwoluta barwna z wizerunkiem dworu. 280,-

Wydanie 1. Jedna z rzadszych książek z serii „Cuda Polski” (t. 1-14, 1930-1939). Wstęp autorstwa Józefa Piłsudskiego, przedmowa Aleksandra Prystora, marszałka Senatu II R.P. Opublikowana w starannej szacie typograficznej, bogato ilustrowana monografia ziem północno-wschodnich Rzeczypospolitej ukazująca piękno Kresów napisana przez Tadeusza Łopalewskiego (1900-1979), prozaika, poetę, dramatopisarza. Obwoluta ze śladami zalania, z reperowanym ubytkiem grzbietu. Stan opr. płóciennej i wnętrza bardzo dobry.

- 849. [Mohylew].** Directorium officii divini et missarum generale pro utroque clero archidioecesis Mohileviensis in annum Domini MDCCCXXV. auctoritate et mandato [...] Stanislai Siestrzencewicz a Bohusz metropolitani archi-episcopi Mohilevian-sis [...] Mohileviae (Mohylew) [1825]. Typis Palatii Metropolitani Rom. Cathol., k. [76], 17 cm, opr. pap. 120,-

Porządek roczny świąt i godzin kanonicznych mszy, urzędnicy i statuty wydane dla archidiecezji mohylewskiej w 1825 r. za pontyfikatu jej pierwszego ordynariusza Stanisława Bohusza Siestrzeńce-wicza (1731-1826). Blok poluzowany, obcięte rogi części kart (bez szkody dla tekstu), zagniecenia i zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

- 850. Mściwujewski Mściśław.** Królewskie wolne miasto Drohobycz. Lwów-Drohobycz 1929. Z Drukarni i Litografii Piller-Neumanna we Lwowie, s. 34, tabl. ilustr. 16, 16,5 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Krótki przewodnik po Drohobyczu, który prawa miejskie zdobył w 1480 r., a swoje bogactwo zawdzięczał soli kamiennej, handlowi i ropie naftowej. W Drohobyczu urodził się i mieszkał Bruno Schulz. Zawiera m.in.: Wolne królewskie miast Drohobycz; Ratusz; Najstarsza dzielnica miejska; Kościół parafialny; Dzwonnica; Cerkiew św. Jura; Cerkiew św. Krzyża; Cerkiew św. Trójcy; Klasztor OO. Bazylianów; Łan; Żydowski Dom Sierot; Państwowe gimnazjum; Na licu okładki złożony tytuł i herb Drohobycza. Na ostatniej karcie odręczne zapiski. Stan bardzo dobry.

- 851. Mściwujewski Mściśław.** Z dziejów Drohobycza cz. 1-2 (2 wol). Drohobycz 1935, 1939. Księgarnia Ludowa i Księgarnia Al. Lachowicza, s. 109, [2], plan rozkł. 1; 205, ilustr. całostr., 16,5 cm i 17 cm, oprawy wyd. brosz. 120,-

Historia Drohobycza opowiedziana w gawędach opartych na źródłach archiwalnych, opracowaniach i przekazach ustnych. Cz. 1-sza dotyczy czasów najdawniejszych aż do XVII wieku; cz. 2-ga (która ukazała się dopiero po kilku latach) dotyczy czasów od XVIII wieku po I wojnę światową. Jak podaje autor na końcu cz. 1-szej, ilustracje do niej znajdują się w osobnej broszurze wydanej w 1929 r. Ilustracje znajdujące się w cz. 2-giej, przedstawiające widoki i budowle miejskie, wykonał J. S. Stupnicki. Stan dobry. **Rzadkie.**

- 852. [Muzeum Starożytności w Wilnie].** Dziennik zasiedania Komisji dla razbora przedmiotow, nachodziaszczichsia w Wilenskom muzieje Driewnostiej. Wilno 1865. W Tipografii R. M. Romma, s. [2], VI, 74, 21,5 cm, opr. wyd. brosz. 80,-

Katalog przedmiotów i dziennik 24 posiedzeń komisji powołanej przez Michaiła Murawjowa w 1865 r. do „zewidencjonowania”, a właściwie likwidacji zasobów Muzeum Starożytności w Wilnie (muzeum historii i historii naturalnej) – drugiego najstarszego muzeum polskiego, z ogromnym działem pamiątek narodowych (związanych m.in. z A. Mickiewiczem, insurekcją kościuszkowską i powstaniem styczniowym). Muzeum założone zostało w 1856 roku przez Eustachego Tyszkiewicza, zamknięte w ramach represji popowstaniowych w 1863 roku, a w 1865 roku zlikwidowane na polecenie Michaiła Murawjowa i rozgrabione przez rosyjskie instytucje. Stan dobry. **Rzadkie.**

- 853. Opacki Józef.** Przewodnik po Czortkowie i okolicy. Czortków 1931. Nakł. Oddziału Podolskiego T-wa Turystyczno-Krajoznawczego, s. 68, [1], k. [6], ilustr. w tekście, 15,5 cm, oryg. okł. kart. 60,-

Przewodnik mający cechy monografii Czortkowa na Podolu, zawierający dzieje miasta oraz opis jego topografii i najważniejszych zabytków. Oryg. okł. kart. Stan bardzo dobry.

- 854. Orłowicz Mieczysław.** Ilustrowany przewodnik po Wołyniu. Ze 101 ilustracjami i mapką województwa. Łuck 1929. Nakładem Wołyńskiego Towarzystwa Krajoznawczego i Opieki nad Zabytkami Przeszłości w Łucku, s. [2], 380, VI, mapka 1 (rozkł.), ilustr. w tekście, 16,5 cm, oryg. okł. brosz. 180,-

Dedykacje drukowane dla prezydenta Ignacego Mościckiego oraz dla Franciszka Księżopolskiego, prezesa Wołyńskiego Tow. Krajoznawczego. **Jeden z ważniejszych ilustrowanych przewodników kresowych**, jest „pierwszą próbą ujęcia w systematyczną całość wiadomości krajoznawczych i wskazówek praktycznych potrzebnych dla turysty przy zwiedzaniu Wołynia”. Zawiera szczegółowy opis szlaków turystycznych oraz zabytków takich miejscowości (wraz z okolicami), jak **Łuck, Kowel, Równe, Korzec, Beresteczko, Krzemieniec, Poczajów, Zbaraż i in.** Na końcu obszerny indeks oraz rozkładana mapa województwa wołyńskiego. Ślady zalania marginesów kilku kart, poza tym stan dobry.

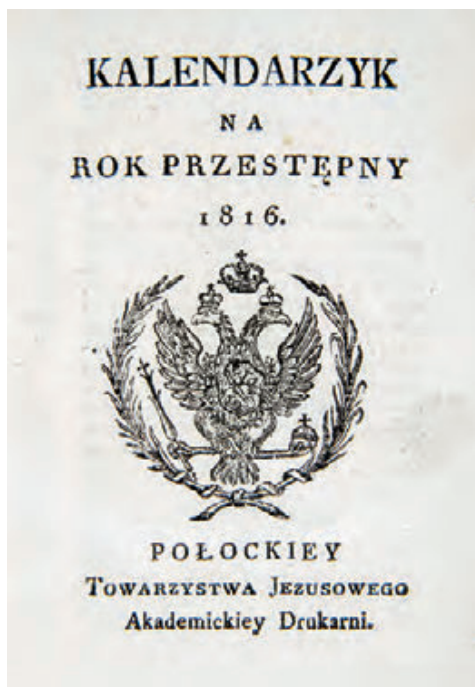
- 855. [Połock].** Kalendarzyk na rok przestępny 1816. Połock [1815]. Połockiey Towarzystwa Jezusowego Akademickiey Drukarni, s. [34], 125, [3], 11 cm, opr. XX-wieczna pł. z tłocz. na grzbiecie i licu. 240,-

Zawiera część kalendarzową, a także część informacyjną z obsadami personalnymi: Najjaśniejsza panująca familia; Archidiecezja mohylewska; Diecezja łucka i żytomierska; Rzymsko-unicka archidiecezja połocka; Rzymsko-unicka diecezja łucka; Gubernia witebska; Powiaty w Witebsku; Gubernia mohylewska; Powiaty w Mohylewie; Akademia Połocka Towarzystwa Jezusowego; Szkoły pod rządem Akademii Połockiej będące (m.in.: Witebsk, Mohylew, Mścisław, Orsza). Stan dobry. **Rzadkie.** (Patrz ilustracja)

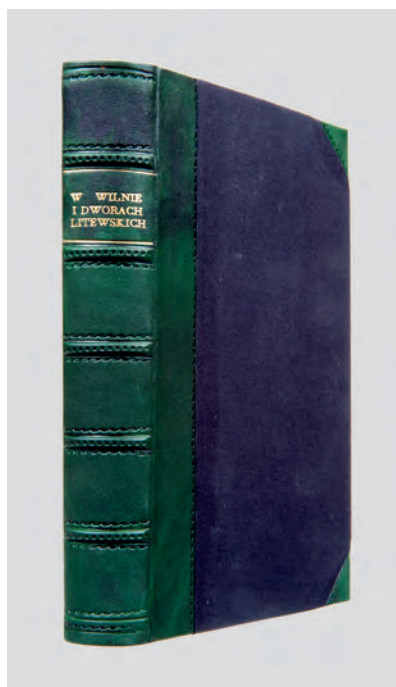
- 856. Prochaska Antoni.** Historia miasta Stryja. Lwów 1926. Nakł. Miasta Stryja. Druk Pierwszej Związkowej Drukarni, s. [4], IV, 261, [7], tabl. ilustr. X (w tym 1 rozkł.), 23,5 cm, opr. pł. 300,-

Szczegółowa, oparta na unikalnym materiale dokumentalnym monografia miasta Stryja. W końcowej części aneks źródłowy. Autorem był Antoni Prochaska (1852-1930) – historyk, archiwista, wydawca źródeł, wybitny badacz dziejów Polski i Litwy XIV-XVII w. Opr. bordowe pł. z tłocz. i złoc. na licu i grzbiecie. **Stan bardzo dobry.**

- 857. Przewodnik po Polsce w 4 tomach.** Tom 1. Polska północno-wschodnia. 16 map i 4 plany miast. Red. Stanisław Lenartowicz. Warszawa 1935. Związek Polskich Towarzystw Turystycznych, s. LII, 276, tabl. map 15 (kolor.), rozkł. planów 4 (kolor.), mapa rozkł. 1, 15,5 cm, opr. wyd. pł. z tyt. na licu i grzbiecie. 240,-



855. Kalendarzyk połocki na rok 1816.



860. G. Puzyrina. Dwory litewskie.

Tom pierwszy z dwóch jakie się ukazały (mimo 4 wymienionych w tytule). Obejmuje Wileńszczyznę, Nowogródzki, Grodzieński, Suwalski, Kurpiowski, Puszcza Białowieska i Świślicka, Podlasie, Polesie. Pieczętowanie przygotowany przewodnik dla turystów oraz odbywających podróże kolejami a także zmotoryzowanych, pieszych i wodniaków, proponujący niezliczoną ilość szlaków turystycznych, ponumerowanych i naniesionych na dołączone mapki. Każdy opis miejscowości na szlaku zawiera wiadomości historyczne, przedstawia zabytki, a także podaje wiele wskazówek praktycznych, w tym nt. sposobu dojazdu, poziomu pensjonatów i restauracji (np. „rest. w hot. trzeciorzędna, w parku pałacowym lepsza”). Mnóstwo wiadomości dotyczących właścicieli wymienianych pałaców i dworów oraz nieistniejącego już dziś wyposażenia wnętrz (np. w pałacu w Jaszunach wymieniono liczne pamiątki po Janie Śniadeckim i Michale Balińskim: globusy, meble, bibliotekę, w sąsiednim pałacu – pamiątki po Maryli Wereszczakównie itd.). **Rozkładane plany Wilna, Nowogródka, Grodna, Białegostoku, na końcu rozkładana mapa Polski północno-wschodniej.** Grzbiet nadpęknięty, poza tym stan dobry.

- 858. Przewodnik po Polsce w 4 tomach.** T. 2: Polska południowo-wschodnia; red. Stanisław Lenartowicz. Warszawa 1937. Związek Polskich Towarzystw Turystycznych, s. LXI, 540, map 18, planów 8 (rozkł.), mapa (rozkł.), 15,5 cm, opr. pł. wyd. z tyt. na licu i grzbiecie. 240,-

Nie zrealizowano całości wydawnictwa z powodu wybuchu wojny (wydano tylko 2 tomy, patrz poz. poprzednia). Tom obejmujący przeważnie Kresy Południowo-Wschodnie. Zawiera plany miast, częściowo kolor. (Jarosław, Lublin, Lwów, Łuck, Przemyśl, Stanisławów, Tarnopol i Zamość) oraz mapy poszczególnych obszarów i regionów, przeważnie kolorowe. Sześć map obszarów górskich Karpat Wschodnich (**Beskid Huculski, Czarnohora i Gorgany**). Mapa Polski pd.-wsch. luzem w kieszonce 63 x 56 cm. Wszystkie mapy wykonane przez Wojskowy Instytut Geograficzny. Stan bardzo dobry.

- 859. Przewodnik po województwie tarnopolskim.** Tarnopol 1928. Nakładem Wojewódzkiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego w Tarnopolu,

s. 139, [1], mapa 1 (rozkł.), liczne ilustr. w tekście, 16,5 cm, opr. wyd. pł. z tyt. na licu. 120,-

Egz. z kolekcji Henryka Bednarskiego (pieczętka na wykłejce). Bogato ilustrowany przewodnik po województwie tarnopolskim z podziałem na poszczególne powiaty. Opisano wiele zabytków historycznych „owianych wspomnieniami świetnej przeszłości dziejowej, drogie sercu każdego Polaka”, m.in. **zamki w Podhorcach, Olesku, Zbarażu, Trembowli i Brzeżanach**. Na końcu spis miejscowości i rozkładana mapa województwa tarnopolskiego. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz**.

- 860. Puzynina Gabriela z Güntherów.** W Wilnie i w dworach litewskich. Pamiętnik z lat 1815-1843. Z 18 ilustracjami i 27 winjetami. Wydali Adam Czartkowski i Henryk Mościcki. Wilno [1928]. Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego, s. [4], XVIII, [2], 389, tabl. ilustr. 18, winietki, 23,5 cm, opr. współcz. płsk. zielony ze złoc. tyt. na grzbiecie, zach. przednia okł. brosz. wg proj. E. Bartłomiejczyka. 240,-

Wydanie 1. Jeden z najważniejszych i najciekawszych pamiętników dotyczących Wileńszczyzny pierwszej połowy XIX wieku. „Pamiętnik ten, obok takich zalet jak ścisłość i wierność, miał dużą wartość obyczajową, dawał bowiem szczegółową panoramę życia wszystkich warstw społeczeństwa polskiego w Wilnie i na litewskiej prowincji” (PSB). Przybrudzenia opr. brosz., ślad po zalaniu górnego marginesu. Stan ogólny dobry.

(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 861. Rolle Józef Antoni.** Dr. Antoni J. [pseud.]. Opowiadania. Serya IV. T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa 1884. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [2], 415, [3]; [2], 458, [2], 20,5 cm, opr. jednolita z epoki, płsk. ze złoc. 700,-

Kompletna seria. Zbiór rozpraw i opowiadań historycznych napisanych przez Józefa Antoniego Rolle (1829-1894) – lekarza, historyka Kresów, działacza społecznego. W swych badaniach wykorzystwał dokumenty rodzinne większości rodzin zamieszkujących na Podolu, miał także dostęp do zbiorów Potockich w Tulczynie. „Obrazki te, owiane sentymentem, urzekające uмирaniem przyrody ukraińskiej, znajdują i dziś czytelników” (S. Kieniewicz, PSB, t. XXXI, s. 566). Seria zawiera m.in.: Gospodarstwo Pana Skarbnika Czerwonogrodzkiego w kamienieckiej warowni; Emir Rzewuski; Początek handlu polskiego na Czarnym morzu i żegluga po Dniestrze; Sprawa Tarnowska; Z przeszłości Polesia kijowskiego; Aleksander Darowski; Maurycy Gosławski. Oprawa jednolita z epoki: półskórek kozłowy, grzbiet pięciopolowy, w czterech polach złożona tytulatura i numeracja tomu. Proweniencja: „Stefan Adamiecki” (pieczętka). Niewielkie ubytki papieru okładek uzupełnione, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz**. (Patrz ilustracja)

- 862. Rolle Józef Antoni.** Zameczki podolskie na kresach multańskich. Oprac. Dr Antoni J. [pseud.]. Wydanie drugie przerobione i powiększone przez autora. T. 1-3. Warszawa-Kraków 1880. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 308, III, [3]; 304, [2]; 290, III, [3], 19,5 cm, opr. współcz. płsk. ze złoc. tyt. na licu i grzbiecie, brzegi kart prószone. 1800,-

Z księgozbioru R. Przeglasińskiego (pieczętka). Jedno z najważniejszych opracowań w dorobku Józefa Antoniego Rolle (1829-1894). Obszerna monografia poświęcona historii **Kamieńca Podolskiego** i Podola. W tomie trzecim autor omówił także inne twierdze: Żwaniec nad Dniestrem, Okopy św. Trójcy, Braha, Paniowce nad Smotryczem, Uście nad Dniestrem, Czarnokozińce nad Zbruczem, Bar nad Rowem, **Mohylów** nad Dniestrem, Szarogród nad Kielbasną. Stan bardzo dobry. **Rzadkie w komplecie**. (Patrz ilustracja)

- 863. Skirmuntt Konstancja.** Dzieje Litwy opowiedziane w zarysie. Z 3-ma mapami. Kraków 1886. W Księgarni G. Gebethnera i Spółki, s. VII, [1], 151, [2], **mapy 3 (litografie kolor. rozkł.)**, 18 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. na grzbiecie. 180,-

Pierwsza praca dotycząca historii Litwy w dorobku Konstancji Skirmunttówny (1851-1934) – publicystki, reprezentantki nurtu ziemiańsko-tradycjonalistycznego. Książka opisuje historię Litwy od dziejów



861. J. A. Rolle. Opowiadania. 1884.



862. J. A. Rolle. Zameczki podolskie. 1880.

mitycznych do Unii Lubelskiej 1569 r. W części końcowej chronologia Wielkich Książąt Litewskich oraz geografia dawnej Litwy. Na końcu trzy rozkładane mapy: Najdawniejsze siedziby ludów litewskich; Litwa za Mendoga r. 1252-61; Litwa za Olgierda 1370 i w czasach późniejszych. Niewielkie otarcia płótna oprawy, mapy naddarte na śladach złożenia, poza tym stan dobry.

- 864. Sokalski Bronisław.** Powiat sokalski pod względem geograficznym, etnograficznym, historycznym i ekonomicznym. Lwów 1899. Nakładem Muzeum im. Dzieduszyckich, s. XVI, 496, **mapa 1 (litografia kolor. dwustronicowa)**, 24 cm, opr. z epoki pł. 750,-

Na k. przedtyt. zapis: „Wielmożnemu Panu Profesorowi Bazylemu Tyrowskiemu na pamiątkę lat wspólnie przepracowanych a w dowód naszej przyjaźni składa Bronisław Sokalski. Lwów 18.7.1899”. B. Sokalski (1855-1929) – działacz oświatowy, etnograf, pisarz, pochowany we Lwowie na Cmentarzu Łyczakowskim. Jedna z podstawowych monografii Kresów Wschodnich. Dzieło wyróżnione pierwszą nagrodą na konkursie geograficzno-historycznym zorganizowanym przez Muzeum im. Dzieduszyckich we Lwowie. Zawiera historię powiatu, opis historyczny miast i miasteczek (**Sokała, Belża, Tartakowa, Krystynopola**), przegląd ważniejszych wypadków dziejowych w ziemi bełskiej, a także materiał do etnografii. Omówiono w nim warunki życia ludności, typy budownictwa, stroje, zwyczaje i obrzędy rodzinne, wierzenia i przesady oraz opis świąt i uroczystości dorocznych. Opr. z epoki płótno, z tytułaturą na licu z ozdobnym inicjałem tłoczonym srebrną farbą. **Stan bardzo dobry. Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

- 865. Sprawozdanie** Lwowskiego Klubu Sportowego „Pogoń” za rok 1934. [Lwów 1935]. Z Drukarni Spółki Wydawniczej „Słowa Polskiego”, s. 56, 22,5 cm, oryg. okł. brosz. 150,-

Sprawozdanie roczne z działalności LKS „Pogoń”. Zawiera rozliczenie finansowe, jak również szczegółowe osiągnięcia poszczególnych sekcji klubowych, jak również artykuły o ogólnej tematyce



864. B. Sokalski. Powiat sokalski. 1899.



865. Lwowski Klub Sportowy. 1934.

sportowej (m.in. o ówczesnych strategiach gry w piłkę nożną). Liczne inseraty i reklamy w tekście. Stan dobry.

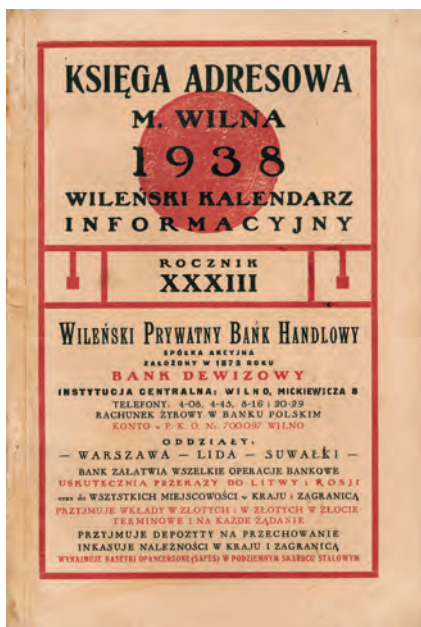
(Patrz ilustracja)

- 866. Stecki Tadeusz Jerzy.** Z boru i stepu. Obrazy i pamiątki. Kraków 1888. Nakład Autora, s. [4], IV, 347, tabl. 1 (rozkł.), 23 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. napisami. 300,-

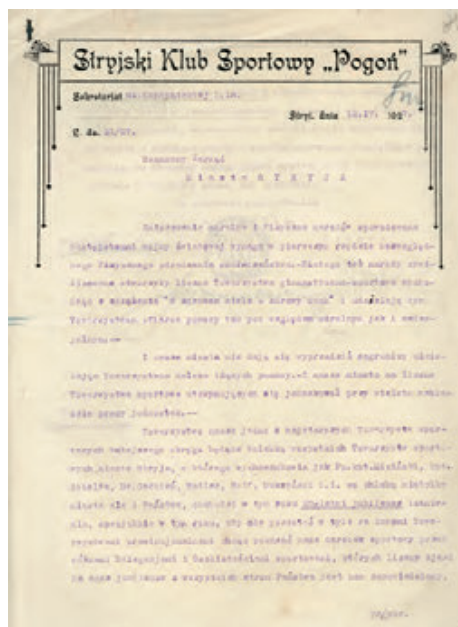
Książka autorstwa Tadeusza Jerzego Steckiego (1838-1888) – historyka, etnografa, uczestnika powstania styczniowego. **Zbiór szkiców dotyczących Wołynia i Polesia.** Zawiera m.in.: Miasto Równe jako stolica powiatu; Wieś Gródek pod Równem; Urok archeologicznych wycieczek po kraju; Wieś Babin; Międzyrzecz-Korecki; Klewań, rodowe gniazdo książąt Czartoryskich na Wołyniu; Księstwo dubrowickie na wołyńskim Polesiu; Księstwo Stepańskie; Słowno o Horyniu; Prace historyczne Aleksandra Jabłonowskiego jako najlepszy materiał do topografii Wołynia; W głębi wołyńskiego Polesia. Niewielkie ubytki pł. opr., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

- 867. W obronie Lwowa i Wschodnich Kresów.** Polegli od 1-go listopada 1918 do 30-go czerwca 1919 r. Słowo wstępne Czesław Mączyński. Lwów 1926. Nakładem Straży Mogił Polskich Bohaterów, s. 201, [1], tabl. ilustr. 21, tabl. rozkł. 1, liczne ilustr. w tekście, 30,5 cm, opr. wyd. ppł. ze złoc. na grzbiecie. 150,-

Zawiera m.in.: Cmentarz Obrońców Lwowa; Boje o Lwów; Rodacy z nad Wisły i Warty w odsieczy Lwowa; Męczennicy złoczowscy; Spis bohaterów pochowanych na Cmentarzu Obrońców Lwowa. **Na stronach 69-152 zamieszczono biogramy kilkuset poległych w obronie Lwowa i Kresów Wschodnich od 1 listopada 1918 do 30 czerwca 1919 r.** Na okładce rysunek projektu Tadeusza Rybkowskiego. Tablica rozkładana przedstawia plan Cmentarza Obrońców Lwowa. Brak 1 k. tekstu. Stan dobry.



869. Księga adresowa Wilna. 1938.



874. Stryjski Klub Sportowy „Pogoń”. 1927.

- 868. Wasilewski Leon.** Ukraina i sprawa ukraińska. Kraków br. (1912). Spółka Nakładowa „Książka”, Składy Główne: Warszawa, G. Centnerszwer i sp., Lwów i in., s. XII, 195, [5], XXI, 20,5 cm, opr. z epoki płsk. z tyt. na grzbiecie. 90,-

Pierwsze całościowe ujęcie historii Ukrainy z punktu widzenia stosunków polsko-ukraińskich napisane przez L. Wasilewskiego (1870-1936), wybitnego specjalistę w dziedzinie polskiej polityki wschodniej, bliskiego współpracownika Józefa Piłsudskiego, ojca Wandy Wasilewskiej. Według oceny autora, praca została napisana bezstronnie i obiektywnie, dlatego nie spotka się z dobrą oceną „ani u szowinistów polskich, ani u nacjonalistów ukraińskich”. Przetarcie pap. w miejscu piecz. własnościowej. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**

- 869. [Wilno].** Księga adresowa m. Wilna. Wileński Kalendarz Informacyjny na rok 1938. Rok wydawnictwa XXXIII. Wilno [1938]. Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego, s. [2], 152, 22,5 cm, oryg. okł. brosz. 300,-

Zawiera część kalendarzową, zarys historyczny Wilna z uwzględnieniem topografii i statystyki miasta oraz spis telefonów władz i urzędów, instytucji samorządowych, instytucji społecznych (tu m.in. adwokaci, dentyści, lekarze, towarzystwa, kluby, związki, zakłady naukowe, szkoły), zakładów handlowych i przemysłowych (tu m.in. introligatornie, jubilerzy, wina i wódki). Stan dobry. (Patrz ilustracja)

- 870. Wojciechowska-Żywultowa Jadwiga.** Biała Cerkiew. Książka pamiątkowa białocerkiewian. Warszawa 1939. Skład Główny w Księgarni L. Idzikowskiego, s. 82, [4], liczne ilustr. w tekście, 24 cm, opr. kart. wyd. z naklejoną na lico ilustr. kościoła w Białej Cerkwi. 80,-

Egzemplarz z odręczną dedykacją autorki dla Marii Boszkowej z 1941 r. Monografia historyczno-geograficzna Białej Cerkwi, miejscowości wzmiankowanej w Trylogii Sienkiewicza, będącej od 1793 r. własnością rodziny Branickich. Omówiono znajdujący się tam pałac Branickich, park zwany „Aleksan-

drią”, kościół, cerkwie. Wspomniano o buncie młodzieży w pobliskim gimnazjum w Winnicy, działalności P.O.W. oraz o walnym zebraniu Stowarzyszenia Białocerkwian w Warszawie (1937). Niewielki ubytek pap. 1 marginesu, poza tym stan dobry.

- 871. Wojnicz Adam.** Łuck na Wołyniu. Opis historyczno-fizjograficzny z fotografiami Jana Suszyńskiego oraz z dopełnieniem i fotografiami budowniczego Konstantego Teleżyńskiego. Łuck 1922. Zakłady drukarskie „Promyk”, s. 96, liczne ilustr., mapy i plany w tekście, 24,5 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Bogato ilustrowany opis historyczny Łucka od założenia miasta do 1920 r. Szczegółne miejsce autor poświęcił kwestiom fizjografii Łucka – warunkom naturalnym, rzeźbie terenu, stosunkom wodnym. Zagniecenia i zaplamienia, poza tym stan dobry.

- 872. Zahorski Władysław.** Katedra wileńska. Ilustracje podług fotografii S. Fleury'ego oraz autora. Wilno 1904. Nakład księgarni Józefa Zawadzkiego, s. [8], 226, [1], liczne ilustr. w tekście, 27 cm, opr. współcz. płsk., zach. okładziny opr. brosz. 240,-

Szczegółowa, bogato ilustrowana monografia katedry wileńskiej św. Stanisława i św. Władysława, opracowana przez Władysława Zahorskiego (1858-1927). Zawiera informacje na temat powstania i historii katedry, opisy kaplic, pomników, skarbcza, archiwum. W części końcowej chronologiczny spis biskupów wileńskich. Zalanie i przybrudzenia lica opr. wyd. i marginesów kart. Oprawa w stanie bardzo dobrym. **Rzadkie.**

- 873. [Żółkiew].** Pamiątka 300-letniej rocznicy założenia miasta Żółkwi. Z rysunkami i fotografiami L. Koehlera. Żółkiew 1903. Wydane staraniem komitetu miejscowego. Drukarnia „Polonia we Lwowie”, s. 39, 23 x 31 cm, oryg. okł. brosz. 100,-

Broszura okolicznościowa upamiętniająca rocznicę założenia Żółkwi w 1597 r. przez hetmana Stanisława Żółkiewskiego w jego dobrach (w 1603 r. prawa miejskie zatwierdził Zygmunt III Waza). Wydawnictwo służyło zebraniu funduszy na renowację fary żółkiewskiej. Bogaty materiał fotograficzny dokumentuje stan najważniejszych zabytków miasta na przełomie XIX i XX w. Miejscami drobne zabrudzenia. Stan dobry.

- 874. [Stryj] – Stryjski Klub Sportowy „Pogoń”.** Pismo do Zarządu miasta Stryja, dat. Stryj 12 IV 1927. Maszynopis na papierze firmowym. Autografy władz klubu i pieczęć (tuszowa), k. [2], 29,5 x 21,5 cm. 200,-

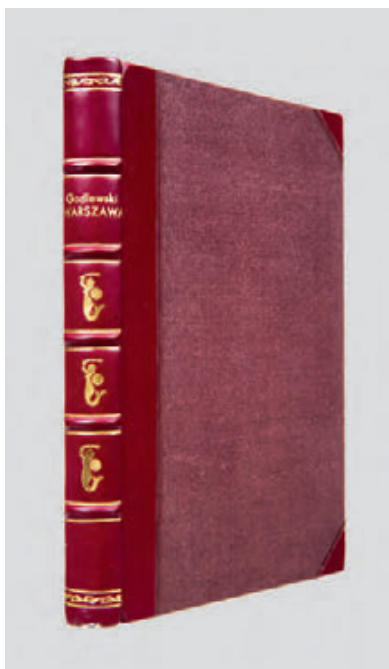
Z trzema odręcznymi podpisami przedstawicieli władz Stryjskiego Klubu Sportowego „Pogoń”. Dotyczy udzielenia subwencji z okazji 20-lecia klubu i konieczności zorganizowania zjazdu ukazującego jego dorobek sportowy. Odcisk pieczęci klubu oraz poświadczenie przyjęcia pisma przez Magistrat król. woln. m. Stryja. Na papierze firmowym z nadrukiem klubu. Ślady składania i niewielkie zagięcia, poza tym stan dobry.

(*Patrz ilustracja na stronie poprzedniej*)

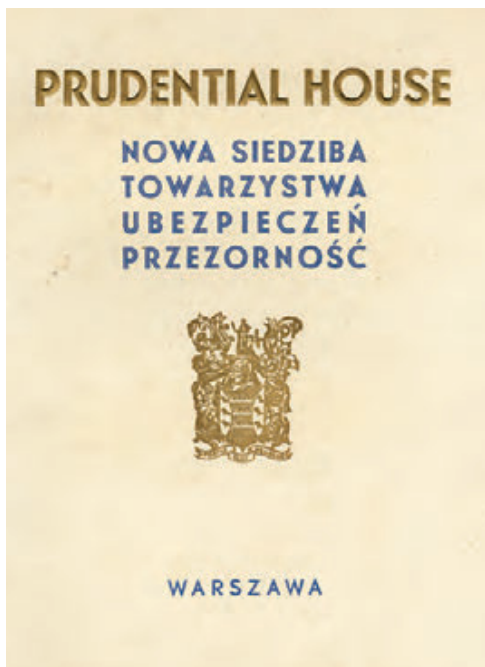
VARSAVIANA

- 875. [Album].** W piętnastolecie istnienia Stowarzyszenia Dzieci Marii przy kościele św. Krzyża w Warszawie i w dziesięciolecie pracy w tymże Stowarzyszeniu ks. Bronisława Niemkiewicza ze Zgrom. ks. ks. Misjonarzy. 15.III.1935. Wkleśło-druk „Rotofot” Warszawa, k. ilustr. 16, 16x24 cm, opr. wyd. kart. przewiązana sznurkiem. 80,-

Kronika działalności w latach 1920-1935 świeckiego Stowarzyszenia Dzieci Maryi przy kościele św. Krzyża w Warszawie. Stowarzyszenie działało w Polsce od 1852 r., po II wojnie światowej, mimo, iż oficjalnie rozwiązane, działało pod opieką Ks. Misjonarzy św. Wincentego. Fotografie przedstawiają



876. S. Godlewski. Warszawa. 1946.



877. Warszawa – Prudential House. 1933.

członków Rady Stow., wnętrza domu Stow., mieszczącego się na Powiślu (Radna 14), dom wypoczynkowy i rekreacyjny w Pustelniku pod Warszawą oraz ważniejsze momenty z życia Stowarzyszenia. Ks. Bronisław Niemkiewicz po wojnie był misjonarzem w Brazylii. Stan bardzo dobry.

- 876. Godlewski Stefan.** Warszawa. Warszawa 1946. Wydawnictwo Ludwika Fiszera i Józefa Kubickiego, s. 139, k. [2], 22 cm, opr. płsk. ze złoc. 450,-

Wydanie II (pierwsze 1931). Zbiór czterech nowel („Grabinka”, „Pronobis”, „Warszowa”, „Wokulski”) z dziejów Warszawy pióra poety, prozaika, badacza literatury i wybitnego znawcy twórczości Bolesława Prusa, Stefana Godlewskiego (1894-1942). Wydanie w 1931 r. zostało przyjęte przez krytyków entuzjastycznie. Jeszcze za życia autora rozpoczęły się prace nad przygotowaniem nowej, tym razem ilustrowanej edycji. Wybuch wojny sprawił, że ukazała się ona dopiero w 1946 r., jednak z uwzględnieniem poprawek Godlewskiego i wzbogacona ilustracjami Edmunda Bartłomiejczyka (1885-1950). Wydanie „Warszawy” z 1946 r. ma charakter symbolu – książka wydrukowana została bowiem, jak zaznaczają wydawcy, w oficynie częściowo odbudowanej po Powstaniu Warszawskim, na matrycach wydobytych spod gruzów miasta. **Oprawa wykonana przez rzeszowskiego artystę-introligatora Ryszarda Ziembę** (zm. 2014): czerwony płsk., na licach pł., futerał ochronny pł., zachowana oryg. okł. kart. **Stan bardzo dobry.**
(*Patrz ilustracja*)

- 877. Prudential House.** Nowa siedziba Towarzystwa Ubezpieczeń Przeworność w Warszawie 1933. Warszawa 1933. Odbito w Drukarni Galewski i Dau, k. [15], liczne ilustr. i plany, 28,5 cm, oryg. okł. brosz. 180,-

Broszura prezentująca nową warszawską siedzibę Towarzystwa Ubezpieczeń „Prudential” – rysunki perspektywiczne, plany i zdjęcia z budowy. Wieżowiec powstał w latach 1931-1933 i stał się symbolem przedwojennej Warszawy. Ówczesnie był najwyższym budynkiem w Polsce (i drugim pod względem wysokości w Europie). Znajdowały się w nim nie tylko biura Towarzystwa, lecz także mieszkania i luksusowe apartamenty. Budynek został mocno zniszczony w trakcie II wojny



878. Szkoła Główna Warszawska. 1914.



881. Wiersze o Warszawie. Wilno 1940.

światowej (przede wszystkim w czasie Powstania Warszawskiego), ale jego szkielet przetrwał, a wieżowiec odbudowano w początkach lat 50. XX w. Obecnie trwają prace nad rewitalizacją gmachu. Stan bardzo dobry.

(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 878. [Szkoła Główna Warszawska].** Księga pamiątkowa Zjazdu b. Wychowawców Szkoły Głównej Warszawskiej w 50ą [rocznic]cę jej założenia. Warszawa 1914. Drukarnia A. Pęczalskiego i K. Marszałkowskiego, s. [4], 148, [4], tabl. ilustr. 3, 32 cm, oryg. okł. brosz. 240,-

Księga pamiątkowa wydana z okazji 50-lecia powstania Szkoły Głównej Warszawskiej – uczelni w Warszawie z polskim językiem wykładowym, działającej w latach 1862-1869. Redakcja księgi: Edmund Jankowski, Henryk Nusbaum, Ignacy Stołagiewicz. Projekt okładki, inicjały i ornamenty wykonała Antonina Dunin. Księga zawiera teksty okolicznościowych przemówień (m.in. Ludwika Marczewskiego, Aleksandra Świętochowskiego, Henryka Nusbauma, Edmunda Jankowskiego, Jana Karola Kochanowskiego, Józefa Jaworskiego) oraz notatki biograficzne dotyczące byłych wychowanków Szkoły. Nieaktualne pieczętki własnościowe. Naddarcia i ubytki grzbietu okładki, wewnątrz stan dobry.

(Patrz ilustracja)

- 879. [Uniwersytet Warszawski]. Brudziński Józef.** Otwarcie Uniwersytetu Warszawskiego dnia 15 listopada 1915 r. Mowa rektora [...] Warszawa 1916. Nakładem Ilustracji Polskiej „Wieś i Dwór”, k. [1], s. 27, 16,5 cm, oryg. okł. pap. 80,-

Z odręcną dedykacją autora Józefa Brudzińskiego (1874-1917), pediatry, profesora i rektora Uniwersytetu Warszawskiego. Mowa inauguracyjna wygłoszona po wznowieniu działalności Uniwersytetu Warszawskiego (z językiem polskim jako wykładowym) w zajętej przez Niemców Warszawie w 1915 r. Stan bardzo dobry. Ciekawy i pamiątkowy druk – zwłaszcza w roku jubileuszu 200-lecia Uniwersytetu Warszawskiego.



880. Warszawa 1929.

- 880. Warszawa.** Warszawa 1929. Nakładem Magistratu miasta stołecznego Warszawy, k. [4], s. 386, tablic ilustr. 24, ilustracje w tekście, plan 1, 27,5 cm, opr. z epoki, pł. 240,-

Wydawnictwo okolicznościowe przygotowane na dziesiątą rocznicę funkcjonowania samorządu warszawskiego w niepodległej Polsce. W Komitecie redakcyjnym zasiadali Tadeusz Szpotański, Konrad Ilski, Zygmunt Limanowski, Edward Strzelecki, Artur Sławiński, Czesław Wroczyński. W księdze znalazły się teksty poświęcone historii Warszawy i jej samorządu oraz opis różnych zagadnień funkcjonowania miasta w latach 1918-1928 (m.in. demografia, służba zdrowia, oświata, opieka społeczna, nauka i kultura, przemysł i handel, transport i komunikacja, infrastruktura komunalna). Liczne ilustracje i fotografie przedwojennej Warszawy. Opr. zielone pł., zachowana oryg. okł. brosz. Stan bardzo dobry. (Patrz ilustracja)

- 881. Wiersze o Warszawie** (Antologia poezji o Warszawie). Opracowanie literackie mgra Kazimierza Kłodnickiego. Wilno 1940. Nakład prywatny. Wydawca Dr Adam Tubis, s. 23, ilustr. w tekście 1, 24 cm, opr. współcz. skóropodobna ze złoc. napisem na licu, zach. oryg. okł. brosz. 180,-

Nakład prywatny w Wilnie w 1940 r. Tomik poezji zawierający wiersze poetów polskich i zagranicznych napisane pod wrażeniem wrześniowego bombardowania i oblężenia Warszawy. W antologii zamieszczono wiersze: Jana Brzozowskiego (Modlitwa Warszawy), Zbigniewa Zagórnego (Nalot, Warszawa), Antoniego Słonimskiego (Alarm), Kazimierza Zaremby (Miasto, Modlitwa za dziecko Warszawy), Jana Pawlickiego (Cieniom Miasta), Vytautasa Giry (Warszawa), Paula Renieux (Testament Warszawy), Petra Benettiego (Pokłon Warszawie). Na s. 14 reprodukcja fotografii przedstawiającej Plac Trzech Krzyży pokryty mogiłami poległych. Niewielka plama na górnym marginesie czterech ostatnich kart, poza tym stan dobry. **Rzadkie.** (Patrz ilustracja)

- 882. [Warszawa] - Album Warszawy.** Warszawa, b.r. [przed 1900]. Wydanie i własność Składu Rycin Karola Sommer, k. [23] - leporello, 10,0 x 14,5 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i złoc. tyt. na licu. 200,-



883. Warszawskie Towarzystwo Cyklistów. Fotografia. 1927.

Album zawierający 24 czarno-białe widoki Warszawy z XIX w., m.in. panorama od strony Pragi, most Kierbedzia, Zamek Królewski, Ratusz, Ogród Saski, Trakt Królewski, Plac Saski, Łazienki, prawosławny katedralny sobór, Nowa Synagoga. Każdy widok opisany po francusku, niemiecku, rosyjsku i polsku, sygnowany na ostatniej karcie (reprodukcje litografii wykonane przez Johanna Louisa Glasera w Lipsku – wydawnictwo działające w latach 1881-1915). Albumik wydany przez Karola Sommera, prowadzącego w Warszawie przy ul. Miodowej od lat 70. XIX w. do ok. 1914 r. skład rycin i wydawnictwo (wydające głównie warszawskie pocztówki w technice fototypii). Blok odchodzi od oprawy, poza tym stan dobry.

Lit.: K. Lejko, Warszawa zapomniana, Warszawa 1994, s. 69, poz. 7 (składanka z 20 ilustracji)

- 883. [Warszawskie Towarzystwo Cyklistów]** – Portret zbiorowy z autografami. Warszawa [1927]. Fotografia. St. Bogacki i Syn, 23 x 28 cm, passe-partout i rama z epoki (42,5 x 49,5 cm). 700,-

Fotografia zbiorowa 11 członków Zarządu Warszawskiego Towarzystwa Cyklistów ukonstytuowanego w dn. 5 III 1927 r. **Z odręcznymi podpisami** na passe-partout pod zdjęciem (Henryk Nakoniecznikoff – prezes; Seweryn Słojewski – wiceprezes; Jan St. Jankowski – zastępca wiceprezesa; Piotr Biedrzycki i Wacław Zagożdźniński – sekretarze; Władysław Śledziński – skarbnik; Franciszek Wojtkiewicz – księgowy; Franciszek Wapiński i Jan Etienne – kapitanowie; Stefan Gójski i Ignacy Szmorliński – gospodarze). Na odwrocie oryg. nalepka i pieczętka („Zakład Fot. St. Bogacki i Syn, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 7”). Stan dobry.

(Patrz ilustracja)



884. Zygmunt Vogel. Widok Warszawy. 1822.

884. [Warszawa] – „Varsovie”. Rys. Z. Vogel. 1822 r. 28 000,-

Akwaforta kolorowana w epoce; 48 x 69 (w świetle passe-partout), oprawiona w drewnianą ramę 78 x 98 cm.

Wydanie 1. Panorama Warszawy od strony Pragi. Na praskim brzegu drewniane zabudowania, na drodze załadowane wozy konne zmierzające ku przystani. Na Wiśle barki, tratwy i żaglowce. Sygnowana na rycinie: „Joh. Fischbach 1822”. Pod ryciną: „Dessiné d’après nature par le chevalier S. Vogel prof. à L’Université R le de Varsovie”. Według akwareli znanego malarza Warszawy Zygmunta Vogla (1764-1826), akwafortę sporządził wiedeński grafik Johann Fischbach. Ta rycina wydana przez wiedeńską Artierię w 1822 r. należy do najbardziej znanych, kopiowanych i naśladowanych widoków Warszawy I połowy XIX w. Drobne plamki, zwłaszcza na marginesach, niewielkie przebarwienia pap., poza tym stan bardzo dobry. Oprawiona w drewnianą biedermeierowską ramkę. **Zachowany stary kolor. Wielka rzadkość!**

Lit.: K. Sroczyńska, Zygmunt Vogel, Wrocław 1969, nr 279, ilustr. 275.
(*Patrz tablica XVIII oraz ilustracja*)

885. Antoni Rafalski (1789-1848), rosyjski biskup prawosławny, w latach 1834-1843 biskup warszawski. Lit. K. Pohl. 1838 r. 300,-

Litografia; 48,0 x 38,0 cm

Portret pierwszego biskupa Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego w Warszawie. Poniżej napis po rosyjsku (Antoni, biskup warszawski) oraz sygnatury. Autorem rysowanego z natury portretu jest **Valentin Schertle** (1809-1885), rysownik, litograf i malarz niemiecki, w latach 1837-1839 pracujący w Warszawie, ceniony autor wielu portretów przedstawicieli arystokracji polskiej i rosyjskiej. Artysta stale współpracował z zakładem litograficznym Karola Pohla (1812-1881), litografa i malarza, który działał w Warszawie w końcu lat 30. XIX w. Lewy górny narożnik uzupełniony (bez straty dla grafiki), niewielkie ślady zalania prawego marginesu, drobne zabrudzenia i zagniecenia pap. **Bardzo rzadkie** – w SAP portret wspomniany jako znany jedynie ze wzmianek prasowych (SAP, t. X, s. 142).

(*Patrz ilustracja na stronie następnej*)



885. Portret bp. Antoniego Rafalskiego. 1838.



887. Pokwitowanie raty. 1789.

- 886. Karty do gry.** Fabryka Kart Kraiowa J.C. Du Port w Warszawie. Pocz. XIX w. 1000,-

Drzeworyty, ręcznie kolorowane; 10 kart o wym. 13,3 x 6,0 cm

Karty z włosko-hispańskim oznaczeniem kolorów, w typie Warszawskiej Fabryki Kart J. C. Du Porta, działającej w latach 1780-1820. Po konserwacji (dorobione koszulki na odwrocie 3 kart), stan dobry.

Rzadkie.

(Patrz ilustracja)

- 887. [Warszawa-Bródno] - Komisja Rzeczypospolitej Skarbu Koronnego** zaświadcza małżonkom Adamowi i Konstancji Czarnockim o uiszczeniu zapłaty raty „Septembrowej” za rok 1789 w wysokości dwóch kwart półrocznych na sumę złotych 42, groszy 9 „z włóki roli w Brudnie w Warszawie”, dat. Warszawa 1 XII 1789. Formularz drukowany, ręcznie wypełniany. Pieczęć: „Fr. Xawery Błęszyński Regent Kwartiany y Łanowy K.R.S.K.”. Autograf („F. Garlicki”). Karta, 35,6 x 20,6 cm. 600,-

Pismo odręczne. Rata Septembrowa stanowiła podatek podymny. Płacona była podług lustracji w dwóch kwartach półrocznych. Na karcie orzeł Rzeczypospolitej. Na odwrocie późniejsze adnotacje podatkowe. Dokument po konserwacji.

(Patrz ilustracja)

- 888. Lilpop Karol (1781-1833),** właściciel fabryki i magazynu wyrobów złotniczych. Oszacowanie kosztów za 4 półmiski, blat i rondelkę o wadze 20 grzywien oraz czerpaczki, pocz. XIX w., k. [1], 35 x 22 cm, oraz:

Lilpop Karol. Kosztorys pozłożonego rondelka o wadze 6 grzywien srebrnych, pocz. XIX w. Autograf („C. Lilpop, złotnik”), k. [1], 17 x 21 cm. 200,-



886. Karty do gry. XIX w.

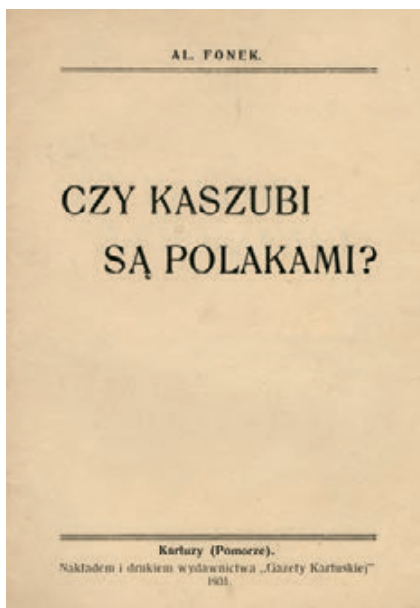
Pismo odręczne Karola Lilpopa, warszawskiego złotnika. Rachunek warszawskiego złotnika za wyroby srebrne, częściowo wyłożone na sumę 575,05 zł oraz kosztorys na rondelek, z notatkami na odwrocie. Karol Lilpop, urodzony już w Warszawie, należał do drugiego pokolenia rodu zegarmistrzowsko-jubilerskiego, osiadłego w Warszawie w latach 70. XIX w., pochodzącego z Grazu w austriackiej Styrii. Ślady składania i miejscami zbrazowania. Tekst czytelny.

REGIONALIA POLSKIE I OBCE

- 889. Atlas Polskich Strojów Ludowych.** Red. nacz. Józef Gajek, Janusz Kamocki, Barbara Bazielić. Lublin, Poznań, Wrocław, Warszawa 1949-1988. Nakładem Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego, 29 zeszytów (o zmiennej ilości stron, od 36 do 135), 30,5 cm, opr. wyd. karton. 600,-

Zeszyty 1-17, 19-26, 28, 30-32. Seria wydawana od 1949 r. aż do dziś (ostatni nr 47 ukazał się w 2015 r.), z inicjatywy Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego, pod redakcją Józefa Gajka (1907-1987), etnografa związanego z Uniwersytetami w Lublinie, Poznaniu i Wrocławiu. Wśród autorów znalazło się wielu wybitnych badaczy i uczonych, m.in. Roman Reinfuss, Tadeusz Seweryn, Franciszek Kotula. Celem wydawnictwa było zebranie jak najrzetelniejszej wiedzy na temat strojów ludowych występujących na obszarze Polski (podzielonym na 5 części: Pomorze, Wielkopolskę, Śląsk, Mazowsze i Sieradzkie, Małopolskę). W oferowanym zespole znalazły się m.in. zeszyty poświęcone strojom: **kurpiowskim, łowickim, opoczyńskim, kaszubskim, krakowiaków, Lachów Limanowskich, górali szczawnickich**. Każdy zeszyt zawiera mapy z określeniem zasięgu terytorialnego, rys historyczny rozwoju strojów ludowych dla danego miejsca oraz szczegółowe opisy (strój męski, kobiecy, dziecięcy, stroje odświętne, detale i akcesoria). Wszystkie zeszyty bogato ilustrowane, zarówno materiałami archiwalnymi (tu m.in. reprodukcje prac J. P. Norblina, W. Kielisińskiego, W. Gersona, W. E. Radzikowskiego) oraz zdjęciami (m.in. Janusza Bułhaka, E. Hartwiga, H. Podłębskiego oraz I. Kriegera), w tym licznymi pochodzącymi z okresu międzywojennego. W każdym zeszycie zamieszczono również 2 lub 3 barwne tablice z wizerunkami strojów ludowych, wykonane w większości przez grafika **Jerzego Karolaka** (1906-1994), autora m.in. ilustracji do „Elementarza” Falskiego. Okładka projektu Adama Młodzianowskiego (1917-1985), układ graficzny Hanny Morkowicz-Olczakowej (1905-1968). Na końcu każdego tomu streszczenia w języku rosyjskim, angielskim lub francuskim, a także obszerna bibliografia. Ubytek s. 9/10 w zeszycie nr 5, ślady zalania zeszytu 20, liczne zapiski w nr 32. Dołączone dwa futerały wyd. karton. Stan dobry.

- 890. [Bardo Śląskie]. Schweter Joseph.** Kurzgefasste Geschichte des Wallfahrtsortes Wartha. Nach den Quellen bearbeitet von Joseph Schweter. Mit Illustrationen. Schweidnitz (Świdnica) 1924. Druck der Bergland-Druckerei, s. 102, [2], tabl. ilustr. 4, 19,5 cm, opr. współcz. ppł., zach. oryg. okł. brosz. 80,-



892. A. Cierocki. Kaszubi. 1931.



894. Polska malownicza. 1934.

Historia sanktuarium Matki Bożej Strażniczki Wiary w Bardzie Śląskim w okolicach Kłodzka. Brak karty ze stronami 91/92, zabrudzenia okładki broszurowej, kilka kart podklejonych i uzupełnionych na marginesach, na kartach liczne zabrudzenia.

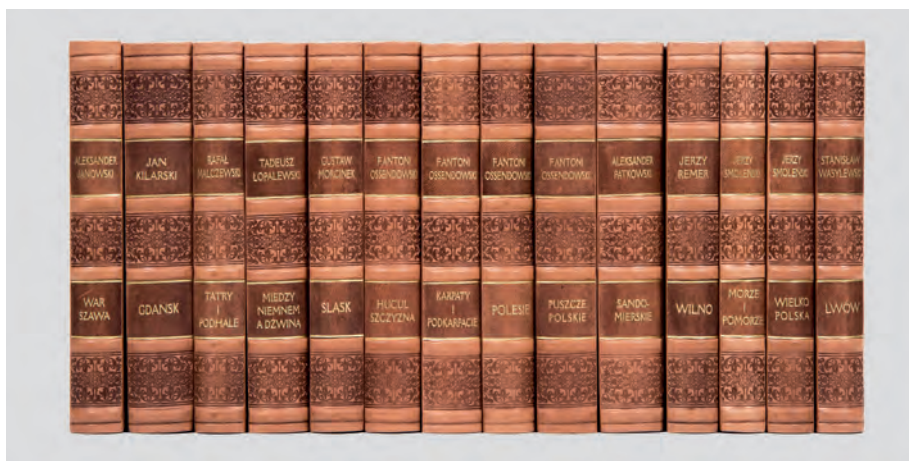
- 891. Chętnik Adam.** Chata kurpiowska opracowana podług materiałów zebranych na miejscu. Z 207 fotogr., planami i rysunkami wykonanymi przez autora. Warszawa 1915. Skład Główny w Księgarni Gebethnera i Wolffa w Warszawie, Lublinie i Łodzi, s.112, ilustr. w tekście, 21,5 cm, opr. wyd. twarda z dorobionym grzbietem pł. 120,-

Cenna dla historii budownictwa wiejskiego praca, która szczegółowo dokumentuje budownictwo na terenie Puszczy Kurpiowskiej sprzed zniszczeń, jakie dokonały się w czasie I wojny światowej („rok 1915 zrównał z ziemią wiele rzeczy, które w przyszłości miały zajmować należne im miejsce w etnografii polskiej”). Autor precyzyjnie opisuje plany chat oraz poszczególne fazy budowy: gromadzenie budulca, sposoby budowania (zrąb, ściany szczytowe itd.) , omawia wnętrza chaty i jej zdobnictwo, a także naprawianie starych chat. Zaplamienie opr., drobne plamki na k. tyt., zaklejony wpis, poza tym stan dobry.

- 892. Cierocki Alfons** (ps. Al. Fonek). Czy Kaszubi są Polakami? Kartuzy 1931. Nakładem i drukiem wydawnictwa „Gazety Kartuskiej”, s. 20, 19 cm, opr. wyd. brosz. 80,-

Zwięźle napisana broszurka, w której autor dobitnie pisze o polskości Kaszub i Kaszubów, którzy „uważają siebie za Polaków i do Polski po wsze czasy chcą należeć”. Autor widzi poważne zagrożenie i niebezpieczeństwo podboju polskiego Pomorza przez Niemców i zwraca się z apelem o „zdecydowane przeciwstawianie się wszelkim zakusom niemieckim”. A. Cierocki (1906-1943) – wybitny działacz zrzeszenia kaszubskiego, zamordowany przez Niemców w obozie koncentracyjnym w Mauthausen. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

(Patrz ilustracja)



893. Cuda Polski. Komplet. 1930-1939.

- 893. Cuda Polski.** Piękno przyrody, pomniki pracy, zabytki dziejów. T. 1-14 (w 14 wol.). Poznań (1930-1939). Wydawnictwo Polskie R. Wegnera, liczne ilustr. w tekście, 21 cm, opr. współcz. płsk. ze złoc. na grzbiecie. 4500,-

Jedna z najpiękniejszych polskich serii krajoznawczych. Obejmuje: 1. Janowski Aleksander. Warszawa, s. 189, [3]. 2. Kilariski Jan. Gdańsk, s. 252, [5], plany. 3. Malczewski Rafał. Tatry i Podhale, s. 208, [5], mapki. 4. Łopalewski Tadeusz. Między Niemnem i Dźwiną, s. 234, mapka. 5. Morcinek Gustaw. Śląsk, s. XVI, 182, [2]. 6. Ossendowski Antoni. Huculszczyzna, s. 229, mapka. 7. Ossendowski Antoni. Karpaty i Podkarpacie, s. 258, [1], mapka. 8. Ossendowski Antoni. Polesie, s. 206, [2]. 9. Ossendowski Antoni. Puszcze polskie, s. 235, [2], mapka. 10. Patkowski Aleksander. Sandomierskie, Góry Świętokrzyskie, s. 238, [1], mapka. 11. Remer Jerzy. Wilno, s. 212, [4]. 12. Smoleński Jerzy. Morze i Pomorze, s. XVI, 139, [3]. 13. Smoleński Jerzy. Wielkopolska, s. 157, [3]. 14. Wasylewski Stanisław. Łódź, s. 174, [3]. Opracowana przez wybitnych autorów, w starannej szacie graficznej, z wielką ilością znakomitych ilustracji, uchodzi za najbardziej lubianą serię książek krajoznawczych dwudziestolecia międzywojennego. **Luksusowa oprawa współczesna** w szerokie półskórki, z bogatymi złoceniami na grzbiecie, z tytulaturą na skórzanych szyldzikach. Stan dobry. **Rzadkie w komplecie. Efektowny zespół książek.**

(Patrz ilustracja)

- 894. Francastel Pierre.** La Pologne pittoresque. Couverture de Wanda Sawicka. Ouvrage orné de 235 héliogravures. Grenoble 1934. B. Arthaud, s. 206, [2], liczne ilustracje w tekście (heliograviury), mapa 1, 21,5 cm, opr. płsk. 360,-

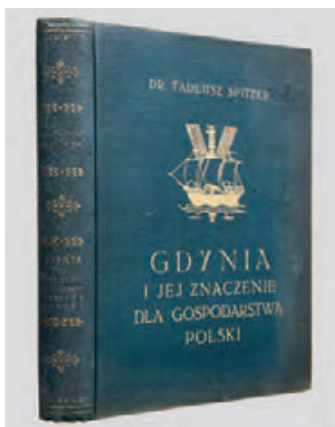
Wydrukowano w 277 numerowanych egzemplarzach, oferowany nosi nr 15 (odbitý na papierze Hollande B. F. K. de Rives). Bogato ilustrowany album krajoznawczy poświęcony Polsce. Jego autorem był Pierre Francastel (1900-1970) – wybitny francuski historyk i krytyk sztuki, który w latach 30. XX w. pracował w Instytucie Francuskim w Warszawie oraz wykładał na Uniwersytecie Warszawskim. Po wojnie pracował jako attaché ambasady francuskiej ds. kultury, organizując wiele znaczących ekspozycji sztuki francuskiej w Polsce. Ilustracje przedstawiają najsłynniejsze zabytki, krajoznawstwo, stroje ludowe itp. Opr. jasnobrozowy płsk. marm., na licach i wyklejkach pap. marm., zachowana oryg. okł. brosz. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

(Patrz ilustracja)

- 895. Gdynia.** 80 widoków Gdyni, portu i wybrzeża. Warszawa 1934. Nakładem „Naszej Księgarni”, Sp. Akc. Związku Nauczycielstwa Polskiego, s. [2], [54 – ilustracje], [2], 19 x 25 cm, opr. kart. wyd. 160,-



895. Gdynia. 1934.



896. T. Spitzer. Gdynia. 1933.

Album ukazujący poszczególne etapy rozpoczętej w 1924 r. budowy portu w Gdyni, który już w 1933 r. wysunął się na pierwsze miejsce pod względem obrotu towarowego wśród wszystkich portów Bałtyku. Ujęcia sprzed rozpoczęcia budowy, prace przy nadbrzeżu, budowa magazynów portowych, domów mieszkalnych, hoteli oraz widoki m.in. „Daru Pomorza”, okrętów wojennych „Wicher”, „Kujawiak”. Stan bardzo dobry.

(*Patrz ilustracja*)

- 896. [Gdynia]. Spitzer Tadeusz.** Gdynia i jej znaczenie dla gospodarstwa Polski. [Kraków] 1933. Nakładem Towarzystwa Ekonomicznego w Krakowie, s. 269, [2], 24,5 cm, opr. z epoki, pł. 360,-

Z odręcną dedykacją autora dla Kazimierza Ducha (1890-1954), działacza niepodległościowego, posła i senatora II RP. Studium gospodarcze dotyczące znaczenia budowy i funkcjonowania portu i miasta Gdyni dla gospodarki polskiej. Praca została wyróżniona w II Konkursie Instytutu Bałtyckiego, którego tematem był przemysł morski. Opr. seledynowe pł., z tłocz. i złocz. na licach i grzbiecie. Zachowana oryg. okł. brosz. Otarcia i przebarwienia opr., poza tym stan bardzo dobry.

(*Patrz ilustracja*)

- 897. Gloger Zygmunt.** Krakowiaki ze źródeł drukowanych i ust ludu zebrali [...] Warszawa 1876. Nakład i druk Jana Noskowskiego, k. [1], s. III, 7-153, 16 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Zbiór strof i piosenek ludowych śpiewanych na melodię krakowiaka zebrany przez Zygmunta Glogera (1845-1910) – wybitnego etnografa, folklorystę i badacza „starożytności krajowych”. Ubytek fragmentu grzbiotu, zabrudzenia, poza tym stan dobry.

- 898. Gloger Zygmunt.** Obchody weselne, przez Pruskiego [pseud.]. Część pierwsza. [więcej nie wyszło]. Kraków 1869. Nakł. Autora. Druk. Uniw. Jagiellońskiego, s. 336, ilustr. w tekście 5 (drzeworyty), **tabl. rozkł. nut 2 (litogr.), mapa rozkł. 1 (litogr. kolor.)**, 22,5 cm, opr. wyd. brosz. 180,-

Pierwsza obszerna monografia etnograficzna autorstwa Zygmunta Glogera, a zarazem pionierska praca na temat polskich zwyczajów weselnych, oparta na bogatym materiale źródłowym oraz na własnych badaniach terenowych przeprowadzonych w województwach podlaskim, części mazowieckiego, trockiego, brzesko-litewskiego i krakowskiego. Prekursorskie dzieło w zakresie analizy etnologicznej, zajmujące ważne miejsce w polskiej literaturze naukowej. Ostatnia składka luzem, zalania niektórych marginesów, okładzina tylna z ubytkami papieru, naprawiana. Stan ogólny dobry.

- 899. Grabowski Ambroży.** Kraków i jego okolice. Opisał historycznie... Wyd. 4. Kraków 1844. Nakł. J. Cypcera, s. 570, [5], 18 cm, opr. współcz. pł. 240,-

Czwarte wydanie klasycznego przewodnika po Krakowie, opracowanego przez Ambrożego Grabowskiego (1782-1868) – wybitnego księgarza, bibliofila, historyka i kolekcjonera. Dzieło zawiera szczegółowy opis zabytków miasta i jego okolic (Wieliczka, Ojców, Krzeszowice, Pieskowa Skała). Tekst opisu znacznie pomnożony w stosunku do wydania pierwszego, z obszernymi przypisami na końcu. Liczne brązowe plamki, poza tym stan dobry.

- 900. Heinrich Antoni (ps. Tonny).** Szlaki wodne Polski. Oficjalny przewodnik Polskiego Związku Kajakowców. Wydanie II poprawione i uzupełnione. Warszawa 1935. Główna Księgarnia Wojskowa, s. XVI, 456, mapa rozkł. 1, 16,5 cm, opr. wyd. brosz. z ilustr. na licu. 120,-

Pionierska praca z dziedziny turystyki kajakowej autorstwa Antoniego Heinricha (1903-1944), kajakarza, działacza PZK, współautora programu wychowania wodnego ZHP (zamordowanego przez Niemców w 1944 r. za działalność konspiracyjną). Szczegółowy opis około dwustu szlaków wodnych Polski, włącznie z rzekami i jeziorami Kresów Wschodnich (Dniestr, Berezyna, Dżisna, Prypeć, Narocz, jeziora brasławskie) oraz rzekami góorskimi (Poprad, Dunajec). Na końcu dołączono rozkładaną mapę Polski. Okładka proj. Wandy Telakowskiej wg drzeworytu nagrodzonego na przedolimpijskim konkursie sztuki sportowej. Niewielkie przybrudzenie i zagniecenie okładki, poza tym stan dobry.

- 901. Hoffmanowa Klementyna z Tańskich.** Dzieła. Tom V (z XII). Wydanie nowe pod redakcją Narcyzy Żmichowskiej z dodaniem życiorysu i objaśnień. Warszawa 1876. Nakładem Spółki Wydawniczej Księgarzy, s. 548, III, 19 cm, opr. z epoki polsk. 240,-

Piąty tom (z 12) dzieł Klementyny z Tańskich Hoffmanowej (1798-1845). Tom zawiera: Opisy niektórych okolic Polski (Okolice Warszawy; Przejazdźka w Lubelskie; Przejazdźka w Podlaskie; Przejazdźka w Krakowskie; Przejazdźka do Nieborowa i Arkadii; Przejazdźka w Sandomierskie; Opis podróży do jednej części Prus, niegdyś polskich); Wspomnienia z podróży w obce kraje, w listach do Helenki T. (Drezno i okolice). Nieaktualny podpis własnościowy. Grzbiet oprawy z ubytkami i śladami po owadach, przetarcia karty tytułowej, miejscami zażółcenia pap.

- 902. Hoszowski Konstanty.** Wiadomość historyczna o starożytnym obrazie N.P. Maryi w kaplicy Domu Schronienia Ubogich Koletki zwanym, znajdującym się; tudzież o Szpitalu Krakowskim a raczej Domu Schronienia Ubogich, pod imieniem Bractwa Panny Maryi, niegdyś przy ul. Ś. Szczepana istniejącym. Kraków 1857. Czcionkami „Czasu” w Pałacu Krzysztofory, s. [6], 48, 23 cm, opr. z epoki karton opalizujący, zach. oryg. okł. brosz. 120,-

Egzemplarz z biblioteki wilanowskiej (pieczętka). Monografia Obrazu Najświętszej Maryi Panny w kaplicy Domu Schronienia Ubogich na Stradomiu oraz zarys historyczny szpitala krakowskiego przy ul. Św. Szczepana, opracowane przez Konstantego Hoszowskiego (1805-1884). Naddarcia i ubytki kartonu na grzbiecie, wewnątrz stan dobry.

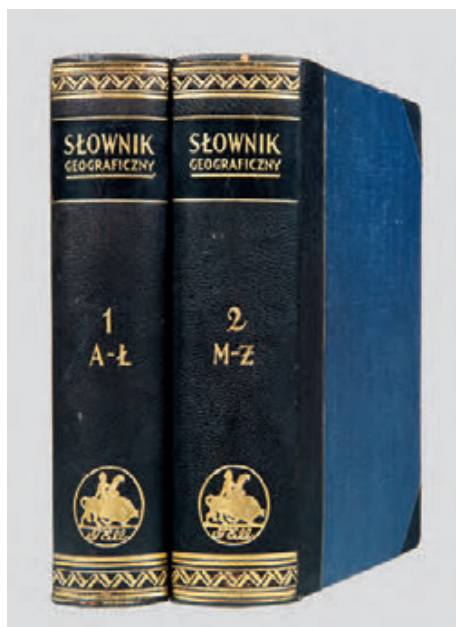
- 903. [Kraków].** Dodatek do Pamiętnika Budowy Pomnika Tadeusza Kościuszki. Kraków 1852. Czcionkami Drukarni „Czasu”, s. 68, 22 cm, opr. współczesna, ppł., zach. okł. brosz. 100,-

Sprawozdanie z działań Komitetu Budowy Pomnika Tadeusza Kościuszki (Komitet Kopca Kościuszki) odpowiedzialnego za wzniesienie Kopca w latach 1820-1823 (do dziś odpowiedzialnego za zarząd pomnikiem). Broszura zawiera opis działań podejmowanych przez Komitet od 1825 r. (od czasu wydania poprzedniego sprawozdania). Stan bardzo dobry.

- 904. Lenartowicz Kazimierz.** Historia Polskiej Królewskiej Poczty w Gdańsku od roku 1654 do roku 1793 spisana na podstawie niemieckich źródeł historycznych.



905. A. Majkowski. Historia Kaszubów. 1938.



906. Słownik geograficzny. 1925-1927.

Gdańsk 1924. Druk: Towarzystwo Akcyjne Drukarnia Gdańska, s. 72, 22 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Pierwsza w literaturze polskojęzyczna monografia poczty polskiej w Gdańsku w XVII i XVIII wieku, opracowana przez Kazimierza Lenartowicza (1868-1937) – urzędnika pocztowego, współorganizatora Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Warszawie, prezesa Dyrekcji Poczty i Telegrafów RP w Gdańsku. Stan dobry.

- 905. Majkowski Aleksander.** Historia Kaszubów. Z ilustracjami i podobizną autora. Gdynia 1938. Nakładem Komitetu Wydawniczego. Skład Główny: „Stanica” – Zrzeszenie Regionalne Kaszubów, s. [8], 276, [3], liczne ilustr. w tekście, 25,0 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

Wyd. 1. Pierwsza szczegółowa historia Pomorza i Kaszubów poprowadzona od dziejów bajecznych aż do lat 20-tych XX wieku napisana jako dzieło życia jej autora, stanowiące „wyraz światopoglądu Pomorzanina, dążącego do odrodzenia Kaszubów i marzącego o wskrzeszeniu ze szczątków pogermanizacyjnych nowego wielkiego Pomorza” (z przedmowy). A. Majkowski (1876-1938) – pisarz, dr med., działacz społeczny, kulturalny i polityczny, czołowa postać w ruchu kaszubskim, któremu dał podstawy historyczne i intelektualne (m.in. jako przywódca Towarzystwa Młodekaszubów i prezes Zrzeszenia Regionalnego Kaszubów). Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

- 906. Maliszewski Edward, Olszewicz Bolesław.** Podręczny słownik geograficzny ze szczególnym uwzględnieniem Polski jej spraw i interesów, z licznymi mapami i figurami w tekście. T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa 1925-1927. Trzaska, Evert i Michalski, s. X, 712; VIII, [1], 772, map 4 (kolor. rozkł.), liczne ilustr. i mapki w tekście, 21 cm, opr. wyd. płsk. ze złoc. na licach i grzbiecie, górne brzegi k. barwione. 600,-



908. Nasze dwory. 1911.

Kompedium geograficzne II Rzeczypospolitej i ziem historycznie z Polską związanych. Zawiera wiele informacji o niemieckim i polskim nazewnictwie w Prusach i na Kresach Zachodnich, a także biogramy wybitnych geografów, odkrywców i kartografów. Autorami są Edward Maliszewski (1875-1928), krajoznawca i bibliograf oraz Bolesław Olszewicz (1893-1972), historyk geografii, prof. Uniw. Wrocław. (obaj byli również znanymi bibliofilami). Kolorowe mapy Polski: ogólna, administracyjna, etnograficzna, bogactw naturalnych, rozbiórów. Efektowna oprawa wydawnicza spółki TEM w czarne półskórki z bogato złożonymi grzbietami. Brak 1 mapy w t. 1, ślady po kredce na wykłejce i 1 karcie, poza tym stan bardzo dobry.

(Patrz ilustracja)

- 907. [Morze]. Zaruski Mariusz.** Nawigacja. Krótki podręcznik do użytku na jachtach morskich. Warszawa 1932. Wojskowy Instytut Naukowo-Wydawniczy, s. VIII, 128, [1], tabl. ilustr. 2 (kolor.), załączniki 2 (w kieszonce), ilustr. w tekście, 24,5 cm, oryg. okł. brosz. 150,-

Podręcznik nawigacji na jachtach morskich, opracowany przez gen. Mariusza Zaruskiego (1867-1941) – generała brygady Wojska Polskiego, pioniera polskiego żeglarstwa i wychowania morskiego. **Barwna okładka broszurowa projektu Anatola Girsy i Bolesława Barcza.** Naddarcia na grzbiecie i marginesach okładki, przetarcia na karcie tytułowej i przedtytułowej, poza tym stan dobry.

(Patrz ilustracja na stronie następnej)

- 908. Nasze dwory.** Album Wsi Ilustrowanej. Warszawa 1911. Nakład Redakcji Wsi Ilustrowanej, s. [4], tabl. ilustr. 48, 15 x 22 cm, opr. wyd. skóra ze złoc. i tłocz. 240,-

Egzemplarz z księgozbioru Andrzeja Jaworskiego (ekslibris). Druk na papierze kredowym. Album przedstawia fotografie dworów i pałaców polskich w Królestwie Polskim (m.in. Nakło Mohlów, Drzewica Bonieckich, Kurów Karskich, Różanka hr. Zamoyskich i Kock hr. Żółtowskich), Galicji (Ostrów Świeżawskich, Plaza hr. Starzeńskich), Wielkim Księstwie Poznańskim i na Kresach Wschodnich (m.in. Zabłotce Gurowskich, Ożenin Jełowickich, Włodzimierzec i Poniemuń hr. Krasickich, Andruszówka hr. Tyszkiewiczów, Krasnopol Mazarakich, Kuźmińce Bonieckich, Giełwany hr. Platerów, Łukojmie i Wojtkuski hr. Kossakowskich, Przyluki i Berżany hr. Czapskich, Pojójście Meysztowiczów, Berżewicze



907. M. Zaruski. Nawigacja. 1932.



910. M. Orłowicz. Uzdrowiska Galicji. 1912.

Ordów i Śmiłowice Wańkowiczów). Stan dobry. **Rzadki wariant luksusowej oprawy wydawniczej.** (Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 909. Orłowicz Mieczysław.** Przewodnik po ziemiach dawnej Polski, Litwy i Rusi (Wydawnictwo „Podróżnik Polski”). Warszawa – Kraków 1914. Nakładem Eugeniusza Starczewskiego, s. XIX, 207, planów 6 (rozkł.), 16,0 cm, opr. wyd., pl. 180,-

Przewodnik po najciekawszych zakątkach ziem polskich. Zawiera opisy tras proponowanych wycieczek (uporządkowane wg zaborów, w których znajdowały się poszczególne tereny). Dołączono plany głównych miast. Opr. pl. z tłocz. i złocz. Pęknięcia grzbietu, poza tym stan dobry.

- 910. Orłowicz M. Lewicki S. Praschil T.** Przewodnik po zdrojowiskach i miejscowościach klimatycznych Galicji. Obejmujący: zdrojowiska, uzdrowiska, zakłady lecznicze, latowiska, miejscowości klimatyczne oraz miejscowości posiadające źródła mineralne, wreszcie stacje turystyczne i sportów zimowych. Z mapą Galicji, rozkładem jazdy i 200 ilustracjami w tekście. Lwów 1912. Nakładem Krajowego Związku Zdrojowisk i Uzdrowisk, s. 303, 50, mapa 1, 22,5 cm, opr. wyd. brosz. z dekoracyjnym licem. 240,-

Nowatorski, pierwszy ogólny przewodnik po uzdrowiskach Galicji, obejmujący zarówno miejscowości popularne od lat, ale także „nieznane ogółowi nawet z nazwy górskie wioski, do których zjeżdża kilka lub kilkanaście rodzin rocznie... Gromadzenie materiału do dzieła okazało się tym cięższym, że było pierwszym w swoim rodzaju. W pracy naszej bardzo często nie mieliśmy do dyspozycji materiałów innych, jak naoczne badania na miejscu i obserwacje podawane przez turystów” (z przedmowy). Na początku – charakterystyka ogólna (z Krynicą na czele), następnie opisy miejscowości w porządku alfabetycznym, udokumentowane licznymi zdjęciami (**najobszerniej opisano Zakopane**). Na końcu – liczne reklamy, a także składana mapa. Grzbiet opr. naprawiany, pęknięcie marginesu k. przedtyt., niewielki ubytek narożnika 1 karty, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.** (Patrz ilustracja)



911. K. Pieradzka. Łemkowszczyzna. 1939.



914. Poznańskie harcerstwo. 1938.

- 911. Pieradzka Krystyna.** Na szlakach Łemkowszczyzny. Kraków 1939. Nakł. Komitetu do spraw szlachty zagrodowej na wschodzie Polski przy Towarzystwie Rozwoju Ziemi Wschodnich, s. XII, 232, map 2, 23,5 cm, oryg. okł. brosz. 200,-

Z odręcną dedykacją autorki dla Kazimierza Piwarskiego (1903-1968), historyka, badacza nowożytności i dziejów najnowszych. Monografia historyczna Łemkowszczyzny, obejmująca okres od najdawniejszych dziejów do II Rzeczypospolitej. Krystyna Pieradzka (1908-1986), historyczka, mediewistka, związana z Uniwersytetem Jagiellońskim. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

- 912. Piernikarczyk Józef.** Historia miasta Tarnowskich Gór 1526-1926. Na pamiątkę 400-letniego istnienia miasta Tarnowskich Gór. Katowice 1926. Nakładem Komitetu Wydawniczego, s. 55, [1], tabl. ilustr. 4, 22,5 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

Monografia Tarnowskich Gór, które „z pomiędzy miast Górnego Śląska ma historię jedną z najbogatszych... W dziełku niniejszym uwzględniłem głównie dzieje gminy ewangelickiej, prześladowań religijnych, uświadomienia narodowego oraz rozwój górnictwa tarnogórskiego” (autor). Stan dobry.

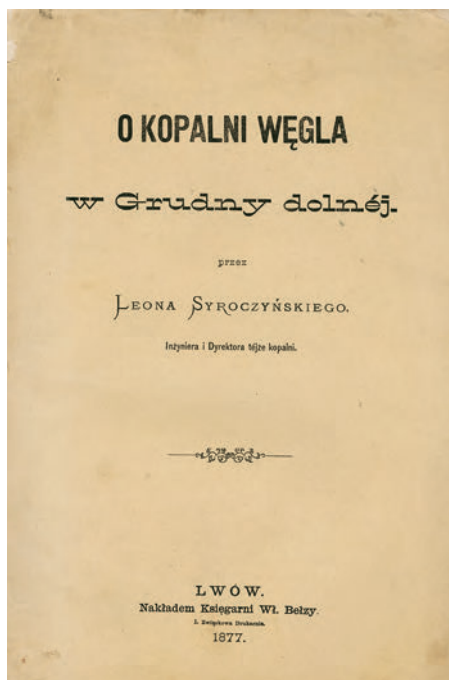
- 913. [Pomorzanie Zachodnie]. Kohte Julius.** Die Bau- und Kunstdenkmäler des Regierungsbezirks Köslin. T. 3. Stettin (Szczecin) 1934. Leon Sauniers Buchhandlung, s. XXXII, 128, liczne ilustr. w tekście, 30,5 cm, oryg. okł. brosz. 360,-

Trzeci i ostatni tom wydawnictwa łączącego w sobie cechy monografii i katalogu zabytków ziemi koszalińskiej. W oferowanym woluminie znalazło się opracowanie m.in. Szczecinka, Drawska, Bobolic. Bogaty materiał ilustracyjny i dokumentacyjny (istotny z punktu widzenia późniejszych strat wojennych). Egzemplarz nierozcięty. Stan bardzo dobry.

- 914. [Poznańskie harcerstwo]. K.D.H. Poznań.** Harcerska Spółdzielnia. Składnica i wytwórnia artykułów sportowych, harcerskich, turystycznych. Cennik nr 16 –



915. J. Rummel. Państwo a morze. 1925.



918. O kopalni węgla w Grudnie Dolnej. 1877.

Jubileuszowy. [Poznań 1938]. K.D.H. Poznań, s. 64, liczne ilustracje w tekście, 24 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Cennik sprzętu i wyposażenia harcerskiego, turystycznego i sportowego oferowanego przez poznańską spółdzielnię harcerską w jej składnicy. Wydawnictwo z tekstami okolicznościowymi drukowanymi z okazji dwudziestopięciolecia K.D.H. Poznań. Podkreślenia i zaznaczenia czerwonym ołówkiem, poza tym stan dobry.

(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 915. Rummel Julian.** Państwo a morze. Poznań 1925. Wydanie Poznańskiego Oddziału Ligi Morskiej i Rzeczej, s. 67, [1], 22,5 cm, oryg. okł. brosz. 300,-

Na karcie tytułowej odręczna dedykacja autora dla Józefa Hallera - „pierwszemu z wodzów Polski, który w imieniu Rzeczypospolitej objął w posiadanie brzeg Bałtyku”. Tom odczytów i artykułów Juliana Rummla (1878-1954) – współtwórcy idei Gdyni, prezesa Oddziału Poznańskiego Ligi Morskiej i Rzeczej, dotyczących polskiej polityki i gospodarki morskiej (m.in.: Państwo a morze; O granicach Polski; Miasto Gdynia). Stan bardzo dobry.

(Patrz ilustracja)

- 916. [Sosnowiec].** Plan miasta Sosnowca. Sosnowiec b.r. [1935]. Wydawnictwo Księgarni „Wiedza”, plan 62 x 55 cm (składany, kolor.), 17,5 cm, opr. wyd. brosz. 90,-

Skala: 1:15 000. Dekoracyjny, kolorowy plan Sosnowca ze spisem ulic i ważniejszych obiektów miejskich oraz zaznaczonymi liniami komunikacji miejskiej i podmiejskiej. Stan bardzo dobry.

- 917. Stelmachowska Bożena.** Rok obrzędowy na Pomorzu („Pamiętnik Instytutu Bałtyckiego”, XII). Toruń 1933. Wydawnictwo Instytutu Bałtyckiego, s. X, [1], 271, 24 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Praca etnograficzna poświęcona zwyczajom i tradycjom świątecznym mieszkańców Pomorza. Autorką była Bożena Stelmachowska (1889-1955), kierowniczka Muzeum Miejskiego w Poznaniu, związana z Uniwersytetem Poznańskim, znawczyni i badaczka etnografii Pomorza Gdańskiego i Zachodniego. Przebarwienia okł., poza tym stan bardzo dobry.

- 918. Syroczyński Leon.** O kopalni węgla w Grudny dolnej. Lwów 1877. Nakładem Księgarni Wł. Bełzy, s. 8, **mapa 1 (litografia rozkł. ręcznie kolor.)**, 23,5 cm, oryg. okł. brosz. 240,-

Charakterystyka kopalni węgla brunatnego w Grudnie Dolnej (woj. podkarpackie), opracowana przez Leona Syroczyńskiego (1844-1925) – inżyniera, uczestnika powstania styczniowego, od 1873 r. dyrektora kopalni w Grudnie Dolnej. Kopalnia w latach 70. XIX wieku stała się własnością ks. Eustachego Sanguski (1842-1903), wówczas też nastąpiła jej modernizacja i okres największego rozwoju. Na szczególną uwagę zasługuje efektowna, litografowana, ręcznie kolorowana mapa przedstawiająca położenie kopalni, a także jej przekrój podłużny i poziomy. Naddarcia i niewielkie ubytki okładki, wewnątrz stan dobry, mapa w stanie bardzo dobrym. **Bardzo rzadkie.**
(*Patrz ilustracja*)

- 919. [Szczecin] – „Christian Bluhm von Stettin Schiffer von dem Schiffe Orion”.** List przewozowy wystawiony dla szypra statku Orion ze Szczecina na przewóz beczek wina, dat. Bordeaux 16 IV 1828. Formularz litografowany, ręcznie wypełniany. Autograf („Chr. Bluhm”). Karta, 13,0 x 25,5 cm. 180,-

List przewozowy ładunku białego wina w beczkach (2 x po półtorej beczki) na statku „Orion” z Bordeaux, przeznaczonego ostatecznie dla portugalskiego dyplomaty Joaquina hr. von Oriola (1772-1846), posła w Berlinie, byłego gubernatora Brazylii i reprezentanta Portugalii na Kongresie Wiedeńskim w 1815 r. Jego właściwe nazwisko brzmiało Joaquim José Lobo da Silveira, ale w 1822 r. otrzymał od króla pruskiego tytuł hrabiowski jako „Graf von Oriola”. Po 1834 r. osiadł w Dolnych Łużycach w majątku Reuden (jego potomkowie byli pruskimi dyplomatami). W lewym górnym rogu **wizerunek statku „Orion” należącego do szczecińskiej spółki C. Gaden u. Klipsch.** Tekst czytelny, niewielkie zbrazowienia, poza tym stan bardzo dobry.

- 920. Wieś i miasteczko.** (Materiały do architektury polskiej. Tom 1). Warszawa 1916. Wydawnictwo Tow. Opieki nad Zabytkami Przeszłości. Nakładem Gebethnera i Wolffa, s. [8], 215, [1], 31,5 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. na licu i grzbiecie, z ilustr. naklejoną na lico. 240,-

Więcej nie wyszło. Odręczny podpis Susanity Potockiej (1899-1989, żony Jerzego Potockiego - dyplomaty, m.in. ambasadora Polski w St. Zjedn. Ameryki, brata Alfreda z Łańcuta). Album 532 ilustracji przedstawiających charakterystyczne cechy tradycyjnego budownictwa polskiego, przeważnie już nieistniejące, zabytki architektury z terenów przedrozbiorowej Rzeczypospolitej (dworki, kościoły, bożnice, domy miejskie, chaty). Pokłosie cieszącej się dużym zainteresowaniem wystawy Architektury Polskiej, urządzonej w Warszawie w 1915 r. Praca wydana staraniem Towarzystwa Opieki nad Zabytkami Przeszłości w Warszawie w oparciu o liczne zbiory, m.in. Dominika Witke-
-Jeżewskiego i hr. Rajnolda Przezdzieckiego. Ukazano architekturę z okolic Krakowa, Łowicza, Warszawy, Lublina, Kalisza, Sandomierza, Podhala, Śląska oraz miejscowości z Podlasia (m.in. Biała Radziwiłłowska), Litwy, Wołynia, Podola, Ukrainy. Minimalne zabrudzenia opr., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

- 921. Wiśniewski Jan.** Historyczny opis kościołów, miast, zabytków i pamiątek w Jędrzejowskiem. Marjówka 1930. (Nakładem autora), s. 443, [1], tabl. ilustr. 10, 22,5 cm, opr. wyd. brosz. 150,-

Bogaty materiał źródłowy do historii kilkudziesięciu parafii dekanatu jędrzejowskiego wraz z opisem miejscowości, zabytków oraz dziejów zamieszkałych tam rodów (m.in. Jędrzejów, Małogoszcz, Nagłowice, Sobków i Wodzisław). Jan Wiśniewski (1876-1943), ksiądz, historyk, pisarz regionalista. Pęknięcia grzbietu opr., poza tym stan dobry.

- 922. Wiśniewski Jan.** Historyczny opis kościołów, miast, zabytków i pamiątek w powiecie włoszczowskim. Marjówka 1932. Druk Szkoły Rzemiosł w Marjówce Opoczyńskiej, s. [4], 317, [1], tabl. ilustr. 4, 22,5 cm, opr. wyd. brosz. 150,-

Dzieje parafii powiatu włoszczowskiego. Zawiera opisy takich miejscowości jak Chrząstów, Dzierzgów, Januszewice, Koniecpol, Kurzelów, Lelów, Nakło, Obiechów, Rokitno, Słupia, Szczekociny i Włoszczowa. Stan bardzo dobry.

REGIONALIA OBCE. PODRÓŻE

- 923. Födisch J.E.** Gemälde von Prag und dessen Umgebungen. Topographisch geschildert und historisch erläutert. Ein Führer für Fremde und Einheimische. Neunte Auflage, gänzlich umgearbeitet von... Mit 10 Ansichten in Stahlstich. Prag (Praga) 1869. Verlag von C. Reicheneker, s. VI, [2], 122, tabl. ryc. 19 (staloryty), 16 cm, oryg. okł. kart. 300,-

XIX-wieczny przewodnik po Pradze. Zawiera informacje na temat historii miasta, warunków geograficznych, szczegółowy opis najważniejszych zabytków, charakterystykę okolic Pragi. Przewodnik ozdobiony 19 stalorytami przedstawiającymi zabytki Pragi. Brak planu Pragi, okładka podklejona, na kartach charakterystyczne zażółcenia (miejscami intensywniejsze). **Rzadkie.**

- 924. Gostomska Zofia Nałęcz.** Z kanadyjskich szlaków. Lwów 1931. Wydawnictwo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, s. 120, [1], tabl. ilustr. 14, 19 cm, oryg. okł. brosz. 150,-

Na pierwszej karcie dedykacja Koła Czwartaków z grudnia 1935 roku dla Bogdana Prokopowicza – syna żołnierza 4 Pułku Piechoty Legionów Polskich (z podpisami żołnierzy 4 Pułku). Relacja Zofii Gostomskiej-Zarzyckiej (1889-1952) z pobytu w Kanadzie, zawierająca charakterystykę kraju i jego mieszkańców. Otarcia i naddarcia okładki, na końcu brak 1 karty nieliczbowanej, poza tym stan dobry.

- 925. Kremer Józef.** Podróż do Włoch. Z drzeworytami. T. 1-6 (w 3 wol). Warszawa 1878-1880. Nakł. i druk S. Lewentala, s. 313, [1], IV, [2]; 290, V, [1]; 327, [1], VI, [2]; 360, VII, [1]; 254, VI; 351, [1], plan Rzymu (rozkł.), drzeworyty w tekście, 23 cm, opr. z epoki płsk. 360,-

Opis podróży z Krakowa, przez Triest, Wenecję, Padwę, Weronę, Mediolan, Pawię, Genuę, Florencję, Liworno, Pompeje, Rzym do Neapolu. Jest to barwny reportaż, a jednocześnie wykład sztuki, ukazanej na przykładzie włoskich zabytków w szerokim kontekście historycznym. Niewielkie spękania i ubytki sk. grzbietu, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

- 926. Lach Szyrma Krystyn.** Anglia i Szkocja. Przypomnienia z podróży roku 1820-1824 odbytey. Z rysunkami litograficznymi. T. I i III (bez t.II). Warszawa 1827-1829. W Drukarni Gałęzowskiego i Komp., s. [14], V, [1], 298, tabl. ryc. 1 (litografia rozkł.); [8], 280, [4], tabl. ryc. 4 (litografie), 20,5 cm, opr. z epoki płsk. 360,-

Dzieło Krystyna Lach Szyrmy (1790-1866) – profesora Uniwersytetu Warszawskiego, pułkownika Gwardii Akademickiej w powstaniu listopadowym, sekretarza Literackiego Towarzystwa Przyjaciół Polski w Londynie. Barwny opis podróży po Anglii i Szkocji, odbytey w latach 1820-1824. Na podstawie tej pracy Lach Szyrma został w 1829 r. członkiem zwyczajnym warszawskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. T. 1-szy: Dover, Londyn, Edynburg, opis Szkocji; t. 3-ci: prawodawstwo angielskie, Londyn (zabytki, teatr, obyczaje, okolice Londynu). Brak 2 ryc. w t. 1, brak t. 2-giego. Stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 158.
(Patrz ilustracja)



925. J. Kremer. Podróż do Włoch.



926. K. Lach Szyrma. Anglia i Szkocja.

- 927. Lepecki Mieczysław.** Podróż do Egiptu. Wrażenia z podróży odbytej w roku 1932 z Marszałkiem Piłsudskim. Warszawa 1932. Główna Księgarnia Wojskowa, s. 200, ilustr. w tekście, 23 cm, opr. wyd. pł. brązowe ze złoc. 120,-

Na przedniej wyklejce odręczna dedykacja autora dla Mariana Zarychty z 1938 roku. Bogato ilustrowana literacka relacja z podróży Marszałka Piłsudskiego do Egiptu w 1932 roku, spisana przez Mieczysława Lepeckiego (1897-1969) – pisarza, podróżnika, publicystę, adiutanta Marszałka Piłsudskiego. Okładkę projektował Karol Kryński. Przetarcia płótna na krawędziach, złocenia na grzbiecie wytarte, wewnątrz stan dobry.

- 928. [Montandon Charles Henry].** Guide du voyageur en Crimée. [Odessa] 1834. [Impr. de la ville], s. [6], 384, [4], **tabl. ryc. 1 (litografia), plan 1 (litografia rozkł.), tabela 1 (rozkł.),** 18 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. na grzbiecie. 180,-

Przewodnik po Krymie zawierający informacje na temat historii Krymu, warunków geograficznych, Tatarów krymskich, opis najciekawszych miejsc i szlaków podróżniczych. Brak rycin i tabel, ubytki skóry na grzbiecie, na karcie tytułowej wycięty niewielki fragment.

- 929. [Sekwana i Saona]. Nodier Charles.** La Seine et ses bords par... Vignettes par Marville et Fousseureau. Publiés par M. A. Mure de Pelanne. Paris (Paryż), 1836, au Bureau de la Publication, s. 192, **tabl. ryc. 46 (drzeworyty),** map 4; **adl.: La Saone et ses Bords.** Album dessiné par MM. Fousseureau et Marville, gravé par M. Poret. Publié par M. Alex. Mure de Pelanne. Paris (Paryż), 1836, chez l'Editeur, s. 69, **tabl. ryc. 24 (drzeworyty),** 22,5 cm, współopr., opr. późniejsza płsk. ze złoc. i tłocz. 450,-

Egzemplarz Maurice'a Guiberta (ekslibris i nalepka własnościowa na wewnętrznej okładzinie). Maurice Guibert (1856-1913), fotograf francuski, przyjaciel Henri Toulouse-Lautreca. Dwa współprawne



929. Ch. Nodier. Sekwana i Saona. 1836.

działa poświęcone wielkim rzekom Francji – Sekwanie oraz Saonie, napisane przez Charlesa Nodiera (1780-1844), pisarza francuskiego, jednego z prekursorów romantyzmu. **Poz. 1.** Opis Sekwany i miast nad nią położonych od źródeł aż po ujście (m.in. Paryż, Saint-Denis, Sevres, Havre). Na zakończenie cztery mapki ukazujące bieg rzeki. **Poz. 2.** dotyczy Saony oraz jej brzegów (wśród widoków m.in. Lyon). Obie pozycje bogato ilustrowane drzeworytami – inicjałami, winietkami, finalikami oraz ilustracjami na osobnych tablicach, będących dziełem Charles'a Marville'a (1813-1879), który później zasłynął jako fotograf Paryża oraz Josepha Marie Foussereau (1809-?), malarza francuskiego. Oprawa późniejsza, XIX-wieczna – płsk. ze związami, tytulatura, złoc. i tłocz. Otarcia oprawy, wewnątrz stan dobry.

(Patrz ilustracje)

- 930. [Życie paryskie].** Paris chantant. Romances, chansons et chansonnettes contemporaines. Paris (Paryż) 1845, Lavigne, Éditeur, k. [2], s. VIII, 236, liczne ilustracje w tekście (drzeworyty), 27,5 cm, opr. z epoki płsk. ze związami i złoc. 360,-

Zbiór piosenek (nut oraz tekstów w języku francuskim) różnych autorów (m.in. Franza Schuberta), z krótkimi tekstami wprowadzającymi, bogato ilustrowany drzeworytami, dokumentującymi życie ówczesnego Paryża. Oprawa płsk. z tytulaturą i ozdobnikami na grzbiecie, wyklejki z pap. marmurkowego z nalepką: „A. Lestringant... Rouen”. Błędy w numeracji stron, niewielkie otarcia oprawy, wewnątrz stan dobry.

WIEDZA O KSIĄŻCE. BIBLIOFILSTWO. SZTUKA

- 931. Album Młodej Architektury.** Warszawa 1935. Wydano nakładem Związku Słuchaczy Architektury Politechniki Warszawskiej, s. [128], liczne ilustr. w tekście, 29,5 cm, opr. wyd. brosz. 240,-

Bogato ilustrowane wydawnictwo promujące osiągnięcia studentów Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej. W części pierwszej prezentacja projektów dyplomowych, m.in. stadion kolarski (Jerzy Skolimowski); „parlament fachowców w stolicy państw słowiańskich” (Jan Goliński); „apartament house” (Barbara Brukalska); blok apartamentów (Jan Cybulski). W części drugiej prace studentów (m.in. J. Hryniewieckiego, S. Osieckiego, M. Nowickiego, S. Sandeckiej, A. Bowbelskiego) – projekty plakatów, okładek, reklam, ilustracji, karykatur, mody, wnętrz sklepowych. Część trzecia dotyczy życia Związku Słuchaczy Architektury PW. Nieaktualny wpis własnościowy. Drobne uszkodzenia oprawy, wewnątrz stan dobry.

- 932. Banach Andrzej.** Polska książka ilustrowana 1800-1900. Kraków 1959. Wydawnictwo Literackie, s. 508, [4], liczne ilustr. w tekście, 29,5 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. na licu i grzbiecie, obwol. 180,-

Niezastąpiona jak dotąd monografia polskiej książki ilustrowanej XIX w. Bogato ilustrowana, omawiająca zagadnienia dotyczące m.in. romantycznej litografii, drzeworytu, najważniejszych twórców ilustracji, poruszająca kwestie ilustracji krajobrazu, portretów, rycin tworzonych na emigracji, jak również książek okresu biedermeieru oraz ilustrowanych książek dla młodzieży. Na końcu zamieszczono liczący ponad 1000 pozycji spis ważniejszych polskich książek i czasopism ilustrowanych oraz firm wydawniczych i drukarskich omawianego okresu. Stan dobry. Podstawowe kompendium dla zbieracza książek ilustrowanych.

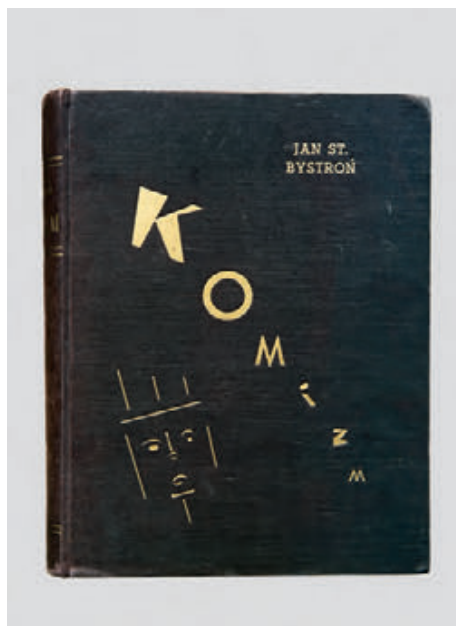
- 933. Bandtkie Jerzy Samuel.** Historia drukarni w Królestwie Polskim i Wielkim Księstwie Litewskim jako i krajach zagranicznych, w których polskie dzieła wychodziły. Tom I – II (z trzech) w dwóch wol. Kraków 1826. W Drukarni Józefa Mateckiego, s. [2], XXXII, 448, [2]; [2], 352, [2], 18,5 cm, jednolite opr. płsk. z epoki, zwięzy wypukłe, złoc. napisy na grzbietach. 600,-

Wydanie 1. Monografia Jerzego Samuela Bandtkie (1768-1835) – językoznawcy, bibliografa i historyka, dyrektora Biblioteki Jagiellońskiej. Praca dedykowana Stanisławowi Wodzickiemu, prezesowi Senatu Wolnego Miasta Krakowa. Fundamentalne dzieło charakteryzujące rozwój drukarstwa na ziemiach polskich i litewskich. Oferowane tomy 1-2 zawierają ułożony alfabetycznie wykaz i charakterystyki wszystkich drukarni. Brakujący t. 3-ci obejmował polskie druki wydane zagranicą. Na karcie przedtytułowej t. 1 odręczna dedykacja piórem, datowana Paryż 1909. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.** (Patrz ilustracja na stronie następnej)

- 934. Bystron Jan Stanisław.** Komizm. Lwów-Warszawa 1939. Książnica-Atlas, s. 540, portret 1, liczne ilustr. w tekście, 31,5 cm, opr. pł. wyd. ze złoc. na licu i grzbiecie. 360,-



933. J. S. Bandtkie. Historia drukarń. 1826.



934. J. S. Bystron. Komizm. 1939.

Wydanie 1. Bogato ilustrowany przykładami popularny wykład teorii komizmu. Jan Stanisław Bystron (1892-1964), etnolog, socjolog, zajmował się historią zwyczajów i obyczajów polskich. Jako pierwszy w Polsce uznał komizm za zjawisko socjologiczne. Wyróżnił najważniejsze jego rodzaje oraz kontekst jego powstania. Układ graficzny Kazimierza Piekarskiego, ilustracje Włodzimierza Bartoszewicza. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

- 935. Engelmann Godefroy.** Manuel du dessinateur lithographe. Paris (Paryż), 1824. Chez l'Auteur, s. 90, [6], **tabl. ryc. XIII (lithografie)**, 21,0 cm, opr. z epoki sk. ze złoc., zachowana oryginalna okładka brosz. 600,-

Egzemplarz prof. Adama Politzera (eksklibris). Podręcznik litografii napisany przez pioniera tej techniki graficznej Godefroy'a Engelmann (1788-1839) - autora i wydawcy wielu francuskich litografii z I połowy XIX w. Oferowany podręcznik zawiera omówienie potrzebnych narzędzi (w tym specjalnie przygotowanych kamieni, wraz z cennikiem) oraz sposobów odbijania grafik. Na tablicach ukazano pulpit do pracy, używane do rysunków narzędzia oraz różne metody wykonywania rycin. Prof. Adam Politzer - wiedeński lekarz, pionier laryngologii, miłośnik i kolekcjoner dzieł sztuki. **Eksklibris sygnowany przez jego siostrzeńca** Walthera Friedlandera. Zachowana oryginalna okładka brosz. Podręcznik oprawiony w epoce w sk. z szyldzikim i delikatnymi złoc. zdobieniami. Otarcia oprawy, wewnątrz rdzawe plamki (zwłaszcza na tablicach), poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

- 936. Illustrations typographiques.** Recueil de vignettes, alphabets, culs de lampe, attributs, fleurs... gravées et polytypées par Porret,... Paris (Paryż), b.r. (1838). Porret, graveur et polytypeur, k. [1], 48, 27,5 x 35,5 cm, opr. późniejsza karton, zach. okł. brosz. 360,-

Katalog z ofertą przygotowaną przez francuskiego drzeworytnika, popularnego ilustratora **Henri Désiré Porreta** (1800-1867). Zawiera 48 kart z winietkami, inicjałami, znakami zodiaku oraz drobnymi grafikami (scenki rodzajowe, karykatury, malownicze widoki, kwiaty, zwierzęta). Poniżej każdej grafiki



935. Podręcznik litografii. 1824.



936. Katalog winiet i inicjałów. 1838.

numer oraz cena, na karcie tytułowej sposób zamawiania. Drobne zabrudzenia i naddarcia (zwłaszcza oprawy brosz.), po drobnej konserwacji.
(Patrz ilustracja)

- 937. Katalog Oficjalny Działu Polskiego** na międzynarodowej wystawie w Nowym Jorku 1939. Warszawa 1939. Arkady, s. [2], 505, [1], tabl. ilustr. w ramach paginacji 115, w tym 15 barwnych (2 plany, 13 ilustracji), 21 cm, opr. pł. wyd. 600,-

Oficjalny katalog pawilonu polskiego na Wystawie Światowej w Nowym Jorku w roku 1939. Polskojęzyczna wersja jednego z najcenniejszych źródeł dokumentujących ekspozycję, na którą złożyło się **11 tysięcy obiektów, które po wybuchu wojny nie wróciły do Polski** pozostały w USA, gdzie znajdują się do dziś. Podobny los spotkał większość egzemplarzy katalogu, którego wersja polska stanowiła jedynie 20% nakładu. Bogaty dział sztuki ukazujący wszechstronny obraz osiągnięć kulturalnych Polski. Opracował graficznie Henryk Mund, okładkę i wkładkę projektował Antoni Wajwód. Ilustracje przedstawiające prace m.in.: Stanisława Ostoi-Chrostowskiego, Tadeusza Kulisiewicza i Janiny Konarskiej. Zamieszczono także spis wystawców, artystów i wykonawców. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

- 938. Kopera Feliks.** Dzieje malarstwa w Polsce. T. 1-3 (w 2 wol.). Kraków [1925-1929]. Trzaska, Evert i Michalski, s. VII, 250, [2], tabl. ilustr. 24 (w tym 7 barwnych i 12 rotograviur), 211 ilustr. w tekście; [4], 345, [1], tabl. ilustr. 52 (w tym 15 barwnych i 26 rotograviur) 313 ilustr. w tekście; XII, 572, tabl. ilustr. 103 (w tym 32 chromotypie i wielobarwne rotograviury), 27,5 cm, opr. współcz. płsk. z bogatymi złoc. 2500,-

Pierwsze całościowe opracowanie dziejów malarstwa polskiego wydane ogromnym nakładem środków, z bogatym materiałem ilustracyjnym, w tym wieloma tablicami barwnymi. **Tom 1:** Średniowieczne



938. F. Kopera. Dzieje malarstwa w Polsce.



939. J. Kremer. Listy z Krakowa. 1869.

malarstwo w Polsce; **Tom. 2:** Malarstwo w Polsce od XVI do XVIII wieku (Renesans, Barok, Rokoko). **Tom 3.** w całości poświęcony jest malarstwu polskiemu XIX i XX wieku. Dzieło jest efektem kilkunastu lat pracy jego autora, Feliksa Koperskiego (1871-1952), wybitnego polskiego historyka sztuki, wieloletniego dyrektora Muzeum Narodowego w Krakowie. Do wykonania ilustracji wykorzystano bezcenne już dzisiaj klisze znajdujące się ówczesnie w wielu polskich muzeach, w tym w przedwojennych zasobach MN w Krakowie. Jednolita opr. współcz. w płsk. wzorowana na opr. wyd.: na grzbiecie pięciopopłowym w centrum złożona plakietka z orłami podtrzymującymi paletę malarzką. W t.1-szym druga k. tyt. w starannej kopii, ubytki marginesu 1 k. uzupełnione. Stan ogólny dobry. **Ładny egzemplarz.** (Patrz ilustracja)

- 939. Kremer Józef.** Listy z Krakowa. T. 1-3 (w dwóch wol.). Nauburg 1869. Nakładem księgarni pod firmą Józefa Zawadzkiego w Wilnie s. 340; 444; 562, [1], 21 cm, opr. z epoki płsk. z tłocz. złotem tyt. na grzbiecie, brzegi k. prószone. 240,-

Wydanie trzecie niezmienione. Tom 1: Wstępne zasady estetyki; t. 2 i 3: Dzieje artystycznej fantazji. Józef Kremer (1806-1875), filozof, historyk sztuki, profesor UJ i Szkoły Sztuk Pięknych, określany zaszczytnym mianem „ojca estetyki polskiej”. Najważniejszym dziełem z tego zakresu są właśnie „Listy z Krakowa”, które, jak podkreślał Libelt, „**rozbudziły u nas pierwsze gruntowniejsze i jaśniejsze pojęcie o pięknie i sztuce**”. To właśnie Kremer jako pierwszy w naszym piśmiennictwie głosił hasło „sztuka dla sztuki”. Miejskami zbrązowienia pap., drobne rdzawe plamki, poza tym stan dobry. (Patrz ilustracja)

- 940. Lewandowski Stanisław.** Henryk Siemiradzki (1843-1902). Warszawa-Kraków 1904. Nakład i własność Gebethner i Wolff, s. [4], 125, [3], portret (heliograviura), tabl. ilustr. 10 (heliograviury), faksymile 2 (kolor.), liczne ilustr. w tekście, 34,5 cm, opr. wyd. pł. z portr. na licu i złocz. tyt. na grzbiecie. 360,-

Wydanie 1. Bogato ilustrowana monografia Henryka Siemiradzkiego (1843-1902), artysty malarza, czołowego przedstawiciela akademizmu w malarstwie polskim. Artysta zdobył międzynarodową sławę (był członkiem sześciu europejskich akademii) dzięki swoim monumentalnym obrazom z życia Rzymian i pierwszych chrześcijan. Jego dzieła stały się załącznikiem zbiorów Muzeum Narodowego w Krakowie. **Oprawa wydawnicza wykonana w zakładzie Karola Wójcika** (sygnowana ślepym tłokiem na tylnej okładzinie). Przybrudzenia opr., rdzawe plamki na marginesach rycin, poza tym stan dobry.

- 941. Lewicki Kazimierz.** Szkoła jako teren propagandy bibliofilskiej. Warszawa 1928. Tow. Bibliofilów Polskich w Warszawie, s. 15, [1], 24 cm, opr. płsk. 80,-

Odbito w 276 egzemplarzach. Referat poświęcony edukacji bibliologicznej wygłoszony na Drugim Zjeździe Bibliofilów Polskich w Warszawie w 1926 r. Opr. brązowy płsk., na licach pap. marm., tłocz. i złoc., zachowana oryg. okł. brosz. Ekslibrisy. Stan bardzo dobry.

- 942. Lorenc Zygmunt.** Batik. Cz. I – II (w 1 wol.) Warszawa 1922. Odbito w Zakładach Graficznych Twa. B. A. Bukaty, k. [1], s. 152, ilustr. w tekście, 26 cm, opr. ppł. 120,-

Z odręcną dedykacją autora (na odwrocie k. tyt.) Podręcznik zdobienia tkanin techniką batiku, czyli uzyskiwania wielokolorowych wzorów za pomocą nakładania wosku. Batik wywodzi się z Azji południowo-wschodniej. Stan dobry.

- 943. Machniewicz Stanisław.** Estetyka życia codziennego. Zarysy estetyczne i zagadnienia sztuki współczesnej. Lwów 1934. Nakładem Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych, s. [8], 398, ilustr. w tekście 119, 23 cm, opr. wyd. pł. żółte ze złoc. i tłocz. 120,-

Ilustrowana monografia dotycząca estetyki i sztuki współczesnej autorstwa Stanisława Machniewicza (1886-1943). Praca zawiera m.in. rozdziały: O sztuce abstrakcyjnej; Futuryzm włoski i europejski; Wszechwładza stylowej brzydoty; Walka o nowy styl; **Sztuka fabryczna; Estetyka plakatu i reklamy.** Na końcu objaśnienia wyrażen technicznych oraz biogramy osób wymienionych w tekście. Płótno oprawy lekko zakurzone i wyblakłe na grzbiecie, poza tym stan bardzo dobry.

- 944. Mycielski Jerzy, Wasylewski Stanisław.** Portrety polskie Elżbiety Vigée-Lebrun. 1755-1842. 24 rycin w miedziodrukach na osobnych tablicach. Lwów-Poznań 1928. Wydawnictwo Polskie R. Wegner, s. XIX, [1], 287, [3], tabl. ilustr. 24, 21 cm, opr. współcz. płsk. ze złoc. na grzbiecie. 300,-

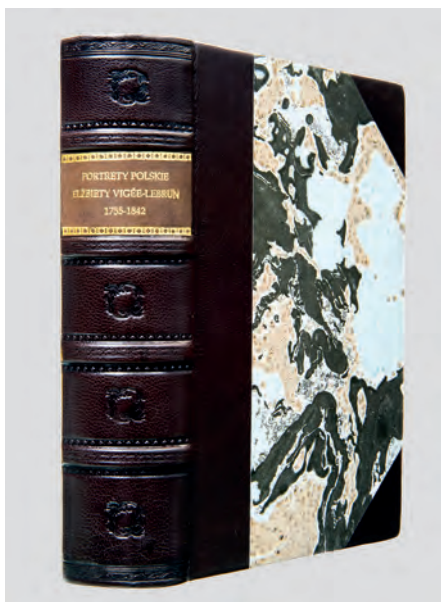
Monografia poświęcona malarce francuskiej Elżbiecie Vigée-Lebrun (1755-1842), nadwornej portreciście królowej Francji Marii Antoniny. Po rewolucji francuskiej działała w Rzymie, Petersburgu, Wiedniu, Londynie i w Warszawie, gdzie portretowała króla Stanisława Augusta Poniatowskiego i ważne osobistości z rodzin arystokratycznych (takich rodów jak: **Lubomirscy, Czartoryscy, Potoccy, Radziwiłłowie, Ogińscy, Mniszchowcie**). Na końcu dzieła szczegółowy katalog polskich prac artystki, w tym wielu uznawanych za zaginione. Odbito w Poznaniu w Drukarni Rolniczej według projektu i pod kierownictwem Jana Kuglina. Elegancka oprawa współczesna w szeroki, brązowy półskórek, grzbiet pięciopłowy, szyldzik ze złoc. tytulaturą. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

(Patrz ilustracja na stronie następnej)

- 945. Nagler Georg Kaspar.** Neues allgemeines Künstler-Lexikon oder Nachrichten von dem Leben und den Werken der Maler, Bildhauer, Baumeister, Kupferstecher, Lithographen, Formschneider, Zeichner, Medailleure, Elfenbeinarbeiter etc. T. 1-25 (25 wol.). Wien (Wiedeń) 1924. Manz'sche Verlags- und Universitäts-Buchhandlung, 24 tomy średnio po 560 stron, ostatni tom 383 s., 23 cm, jednolite opr. z epoki, płsk., brzegi k. barw. 2100,-

Monumentalny słownik biograficzny artystów i rzemieślników zajmujących się szeroko pojętymi sztukami plastycznymi: malarzy, grafików, architektów i budowniczych, rzeźbiarzy, medalierów etc. Poza informacjami o życiu i wykształceniu twórców podano wykazy ich dzieł. Słownik stanowi jedyne tego typu opracowanie z tak szczegółowymi informacjami. **Późniejsze leksykony (m.in. Thieme-Becker) pomijają wielu z opisanych tu twórców.** Wydawnictwo było dziełem życia Georga Kaspara Naglera (1801-1866), niemieckiego znawcy i historyka sztuki. Pierwsze wydanie ukazywało się w latach 1835-1852. Oferowane jest wydanie wiedeńskie z 1924 r. Opr. jasnobrązowe płsk., na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura, numeracja tomu oraz zakres hasel. Na licach pap. marm. Stan bardzo dobry. **Ładny komplet.**

(Patrz ilustracja na stronie następnej)



944. Portrety polskie Elżbety Vigée-Lebrun.



946. E. Niewiadomski. Wiedza o sztuce. 1923.



945. G. K. Nagler. Słownik biograficzny artystów i rzemieślników. 1924.

- 946. Niewiadomski Eligiusz.** Wiedza o sztuce na tle jej dziejów. Malarstwo, architektura, rzeźba, przemysł artystyczny. Warszawa 1923. Nakładem Trzaski, Everta & Michalskiego, s. [4], 464, [2], liczne ilustr. w tekście, 23 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. na grzbiecie. 200,-

Studium z zakresu historii sztuki i technik artystycznych napisane przez wybitnego historyka, autora wielokrotnie wznawianego „Atlasu do Dziejów Polski”, fanatycznego endeka, późniejszego zabójcę



948. O sztukach pięknych. 1849.



949. H. Wilder. Grafika. 1922.

prezydenta RP Gabriela Narutowicza. Książka, zgodnie ze słowami autora, „przeznaczona jest nie tyle dla twórców, lecz dla odbiorców sztuki, dla licznych rzesz ludzi wrażliwych, ale nieświadomych”. Efektowna oprawa z epoki w szeroki półskórek z bogatymi złoconiami na grzbiecie. Stan dobry.

Ładny egzemplarz.

(Patrz ilustracja)

- 947. Piwocki Ksawery.** Drzeworyt ludowy w Polsce. Warszawa 1934. Wydawnictwo Towarzystwa Opieki nad Zabytkami Przeszłości, s. 158, tabl. il. [20], 25,0 cm, opr. późniejsza pł., zach. okł. oryg. 100,-

Pierwsza opublikowana praca naukowa wybitnego historyka sztuki Ksawerego Piwockiego (1901-1974), przed wojną pracującego we Lwowie (na tamtejszym Uniwersytecie obronił w 1931 r. rozprawę doktorską poświęconą drzeworytowi ludowemu). Po 1945 r. Piwocki związał się z warszawską ASP, gdzie był m.in. prorektorem. Oferowana praca zawiera m.in. prezentację zbiorów Pawlikowskich, Muzeum Narodowo Ukraińskiego we Lwowie, Muzeum Narodowego w Warszawie (cenne źródło ze względu na zniszczenia II wojny) oraz omówienie techniki, ikonografii, a także ważniejszych warsztatów tworzących drzeworyty. Na tablicach zdjęcia 75 drzeworytów. Stan dobry.

- 948. Sobieszczański Franciszek Maksymilian.** Wiadomości historyczne o sztukach pięknych w dawnej Polsce, zawierające opis dzieł i zabytków budownictwa, rzeźby, snycerstwa, malarstwa i rytownictwa, z krótką wzmianką o życiu i dziełach znakomitszych artystów krajowych, lub w Polsce zamieszkających. T. 2 (z dwóch). Warszawa 1849. Nakładem i drukiem S. Orgelbranda, **frontispis (chromolitografia)**, s. [4], 409, [3], **tabl. ryc. 16 (litografie)**, 21,5 cm, opr. z epoki pł. 500,-

Wydanie 1. T. 2-gi z dwóch głównej pracy w dorobku Franciszka Maksymiliana Sobieszczańskiego (1814-1878) – historyka, publicysty, varsavianisty. Pierwsza w literaturze polskiej synteza historii sztuki polskiej. Praca zawiera informacje na temat pomników, numizmatów, budownictwa, architektury (świeckiej i kościelnej), rzeźby, mincarstwa, medalierstwa, pieczęci, malarstwa, złotnictwa i jubilerstwa na ziemiach polskich. Tom **ozdobiony efektownym, barwnym frontispisem** (po raz pierwszy użyto do uzyskania koloru technikę chromolitografii) i **16 litografiami Wincentego Smokowskiego** (1797-1876) wykonanymi w Cynkografii Banku Polskiego, przedstawiającymi zamki, pałace, budowle,

przedmioty sztuki użytkowej i rzeźby. Nieaktualne pieczętki biblioteczne. Przetarcia i ubytki płótna opr., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 949. Wilder Hieronim.** Grafika. Drzeworyt, miedzioryt, litografia. Wskazówki dla bibliotekarzy i miłośników sztuki. 37 ilustracji, z tych 2 oryg. drzeworyty J. Holewińskiego i Wł. Skoczylasa oraz 2 autolitografie L. Wyczółkowskiego. Lwów 1922 Księgarnia Wydawnicza H. Altenberga, s. 87, **tabl. ilustr. 35 (w tym 2 oryg. drzeworyty i 2 litografie)**, 29 cm, opr. z epoki ppł., zach. lico wyd. okł. brosz. 360,-

Pierwszy w literaturze polskiej podręcznik poświęcony technikom graficznym, napisany przez Hieronima Wildera (1876-1941), historyka sztuki i najwybitniejszego antykwarium polskiego XX w. Do 1906 r. Wilder pracował w Bibliotece Krasieńskich jako kierownik działu grafiki i rycin, w latach 1906-1932 prowadził w Warszawie słynny antykwariat, w którym zajmował się przede wszystkim działem rycin. W pracy „Grafika” omawia najważniejsze techniki graficzne (m.in.: drzeworyt, drzeworyt japoński, miedzioryt, staloryt, akwaforta, akwatinta, mezzotinta, litografia), wskazuje ich cechy i różnice. Każda technika zilustrowana jest ryciną. Wśród ilustracji znajdują się **2 autolitografie Leona Wyczółkowskiego oraz 2 oryginalne drzeworyty Władysława Skoczylasa i Józefa Holewińskiego**. Praca zawiera także bibliografię, polsko-francusko-niemiecko-angielski słowniczek graficzny oraz wiele praktycznych porad dotyczących kolekcjonowania grafiki. Otarcia i przybrudzenia opr., brak 1 tabl., poza tym stan dobry.

(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 950. Witkiewicz Kazimierz.** Kunszt introligatorski Bonawentury Lenarta. Kraków 1932. Nakładem Miejskiego Muzeum Przemysłowego im. dra Adriana Baranieckiego, s. 24, [1], **tabl. ilustr. 35**, 31 cm, opr. z epoki ppł., zach. oryg. okł. brosz. 90,-

Druk na papierze kredowym. Jedyna jak dotąd ilustrowana monografia działalności introligatorskiej Bonawentury Lenarta (1881-1973) – wybitnego artysty-introligatora, konserwatora, grafika, profesora Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Monografia zawiera krótką charakterystykę twórczości Bonawentury Lenarta, opisy opraw i wyklejek, spis nagród oraz spis rozpraw i publikacji. Na tablicach reprodukcje najciekawszych opraw i wyklejek (także kolorowe). Nieaktualna pieczętka własnościowa. Niewielkie przetarcia płótna na grzbiecie, stan dobry. Patrz poz. 366.

GOSPODARSTWO WIEJSKIE I DOMOWE.
TECHNIKA. NAUKI PRZYRODNICZE

- 951. Brzozowski Stanisław.** Elementarz ogrodniczy dla ogrodników i amatorów ogrodnictwa. Warszawa 1906. Druk Józefa Sikorskiego, k. [2], s. III, 129, 19 cm, opr. z epoki, pł. 120,-

Pieczętki własnościowe Towarzystwa Ogrodniczego Warszawskiego. Podstawowy podręcznik i poradnik dla ogrodników. Zawiera słowniczek podstawowych terminów ogrodniczych, opis pospolitych szkodników i zwierząt pożytecznych oraz całoroczny kalendarz prac (z podziałem na poszczególne części ogrodu). Opr. zielone pł., z tłocz. i złocz. na grzbiecie i licu. Drobne zabrudzenia i spłowienia oprawy, poza tym stan dobry.

(Patrz ilustracja na stronie następnej)

- 952. [Drugi Zjazd Warzywników].** Sprawozdanie z Drugiego Zjazdu Warzywników Królestwa Polskiego, odbytego z zapoczątkowania i pod kierownictwem Towarzystwa Ogrodniczego Warszawskiego w dniach 3, 4 i 5 lutego 1907 r. Warszawa 1907. Druk J. Sikorskiego, s. [4], 31, 22 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

W sprawozdaniu scharakteryzowano poszczególne referaty wygłoszone w ciągu trzech dni obrad, m.in.: Nawozy chemiczne w warzywnictwie; Szkodniki i walka z nimi; Wywóz i dowóz warzyw w Królestwie Polskim. Stan bardzo dobry.

- 953. [Dziubacki Jan]. Chassay Fryderyk Edward.** Obowiązki kobiet w rodzinie. Warszawa 1854. Nakładem i Drukiem J. Glücksberga, Księgarza Szkół Publ. w Król. Polskiem, s. [6], 275, [1], 17,5 cm, opr. z epoki płsk. 200,-

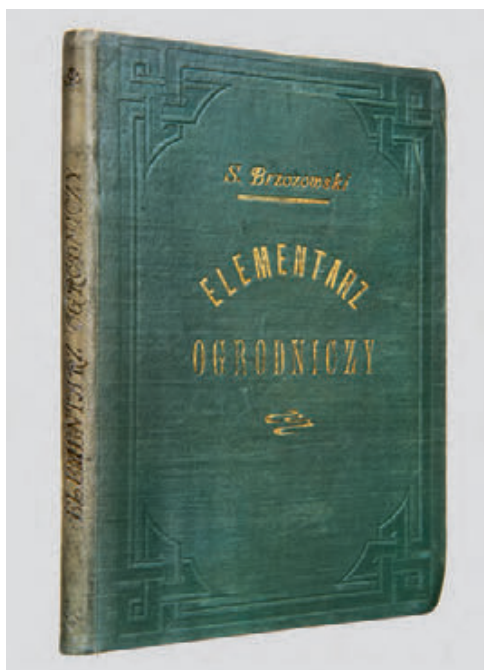
Zbiór praktycznych porad i zasad zachowania dla młodych mężatek. M.in.: o wpływie matek, szczerości i roztropności w mowie, żądzy panowania, próżności, gospodarności, lenistwie, o wyborze służących, o pracy. Niewielkie ubytki skóry grzbietu, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

(Patrz ilustracja na stronie następnej)

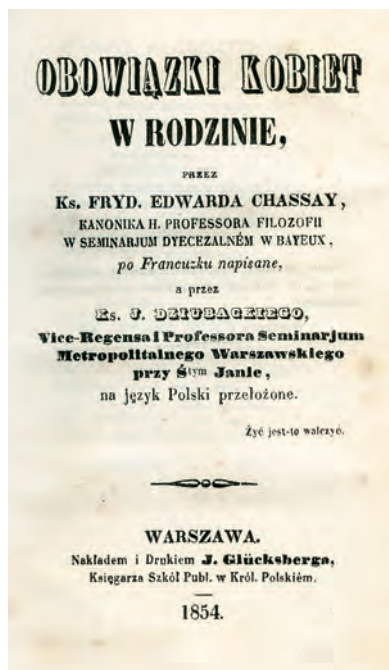
- 954. Friedhuber de Grubenthal L.** Mała encyklopedia kupiecka. Warszawa 1848. Nakładem S. H. Merzbacha, k. [3], s. 283, III, **tabl. ryc. 2 (litografie)**, 18,5 cm, opr. z epoki, płsk. 240,-

Kompendium wiedzy handlowej. Nie zachowuje klasycznego układu encyklopedii. W części pierwszej opis stosunków handlowych i geografii gospodarczej poszczególnych krajów Europy, historii handlu, wiadomości o rachunkowości kupieckiej, walutach i obliczaniu kursów, wagach i miarach. W części drugiej porady związane z prowadzeniem księgowości, jak również zasady kaligrafii kupieckiej. Na tablicach litografowanych wzorniki pisma. Opr. brązowe płsk., na licach pap. marm. Drobne otarcia i zaplamienia, poza tym stan bardzo dobry.

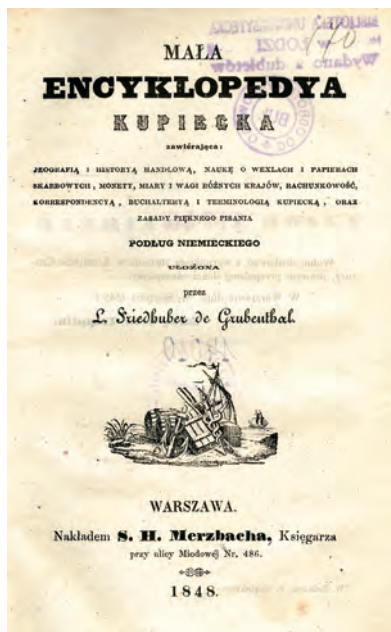
(Patrz ilustracja na stronie następnej)



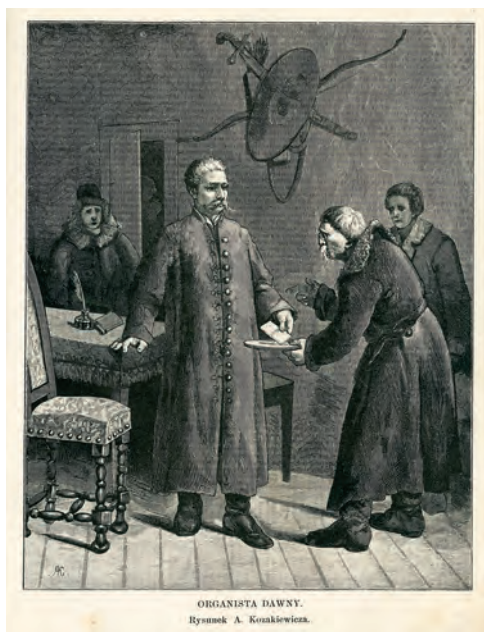
951. S. Brzozowski. Elementarz ogrodniczy. 1906.



953. J. Dziubacki. Obowiązki. 1854.



954. Encyklopedia kupiecka. 1848.



955. Z. Gloger. Rok polski. 1908.



956. Osadnicy polscy we Francji. 1934-1937.



957. W. Górski. Garderoba męska.

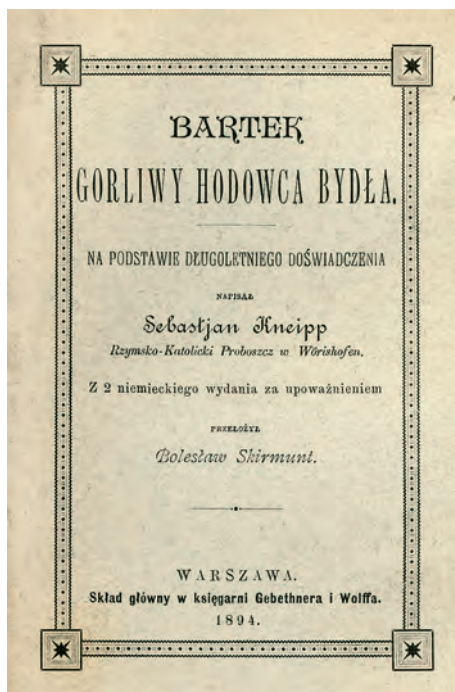
955. **Gloger Zygmunt.** Rok polski w życiu, tradycji i pieśni. Z czterdziestu rycinami. Warszawa [1908]. Jan Fiszer, s. [4], 384, [1], ilustr. w tekście 40 (w tym całostronicowe), nuty, 29,5 cm, opr. z epoki płsk. 350,-

Jedno z najważniejszych dzieł w dorobku Zygmunta Glogera (1845-1910) – znakomitego polskiego etnografa, historyka, archeologa. **Najpiękniejsza książka polska poświęcona kalendarzowi dawnych obrzędów, zwyczajów i świąt ludowych**, a także szlacheckich i mieszczańskich, łącząca w sobie znakomity dobór treści, ciekawy materiał ilustracyjny oraz efektowną szatę graficzną. Dzieło ozdobiło 40 rycinami, w większości całostronicowymi, wykonanymi według rysunków m.in.: Michała Elwiro Andriollego, Juliusza Kossaka, Wojciecha Grabowskiego, Alfreda Wierusza-Kowalskiego, Jana Holewińskiego. Brak kilku kart indeksu. Przybrudzenia pap., miejscami silne, tabl. z ubytkami marginesów, niektóre zagniecione. Stan oprawy dobry. (Patrz ilustracja)

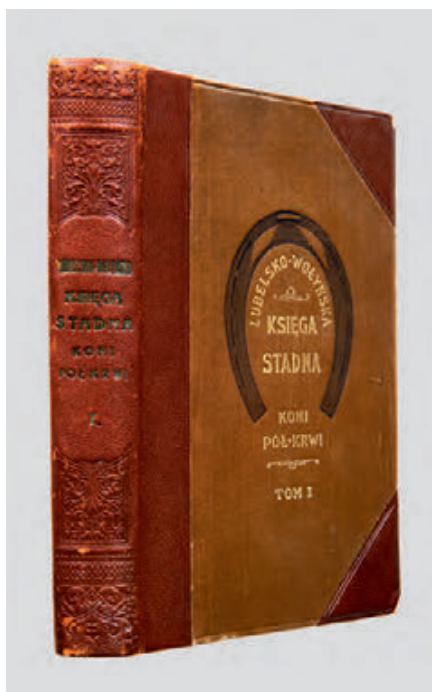
956. **Gospodarz Polski we Francji.** Organ Związku Osadników Polskich we Francji. R. I-IV (1934-1937), nr 1-8, 1-12, 1-12, 1-7 (w 1 wol.) Tuluz 1934-1937. Drukarnia „Narodowiec”, s. [389] (paginacja nieciągła), 37,5 cm, opr. z epoki, skórzana. 1200,-

Wolumin okolicznościowy ofiarowany twórcy pisma Antoniemu Chamcowi. Zbiór roczników czasopisma poświęconego rolnictwu i hodowli zwierząt, poradom związanym z uprawą ziemi, francuskim przepisom prawnym dotyczącym gospodarki (zwłaszcza rolnictwa), przeznaczanego dla polskich rolników żyjących we Francji. „Gospodarz Polski we Francji” został założony w 1934 r. z inicjatywy Antoniego Chamca (1891-1965), w latach 1933-1937 konsula RP w Tuluzie, wcześniej posła na Sejm III kadencji. Wolumin подарowany Chamcowi na zakończenie jego misji konsula polskiego w Tuluzie. Opr. brązowa skóra, brzegi k. złoc., na wyklejkach pap. marm. Na przedniej okładzinie tłocz. i złoc. dedykacja dla Antoniego Chamca sygnowana przez Związek Osadników Polskich. Otarcia opr., poza tym stan bardzo dobry. (Patrz ilustracja)

957. **Górski Wojciech.** Garderoba męska [!]. Dzieło fachowe z rysunkami, nauki kroju modnej garderoby męskiej do samonauki. B.m., b.r. Wyd. W. Górski, k. [1], s. XI, 258, 29,5 cm, opr. wyd., pł. 240,-



959. S. Kneipp. Poradnik hodowcy. 1894.



960. Lubelsko-wołyńska księga stadna. 1934.

Podręcznik do nauki krawiectwa męskiego opracowany i wydany przez Wojciecha Górskiego, właściciela Akademii Kroju w Berlinie. Szczegółowa instrukcja zdejmowania miar i sporządzania wykrojów poszczególnych części ówczesnego stroju męskiego. Opis zilustrowano dokładnymi rysunkami wykrojów. Miejscami drobne zażółcenia, opr. lekko poluzowana, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

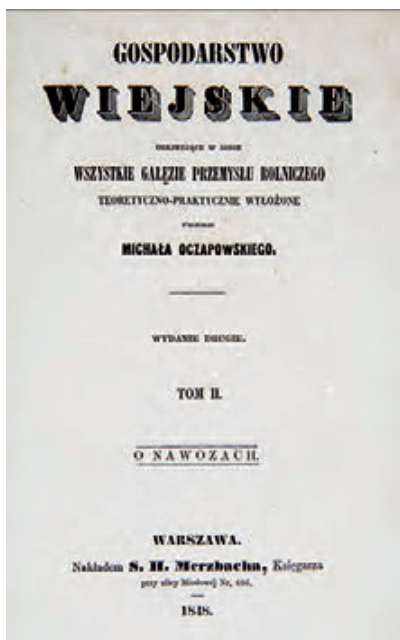
- 958. Henikowska L.** Gotuj na zapas. Podręcznik dla sterylizacji w konserwatorze zawierający 210 przepisów. Wydanie II przejrane i dopełnione. Warszawa 1914. Druk A. Michalskiego, ulica Chmielna 27, s. 151, VIII, ilustr. w tekście, 21 cm, opr. z epoki ppł. 120,-

Podręcznik zawiera ogromną ilość przydatnych do dzisiaj przepisów na potrawy z jarzyn i grzybów, przyrządzanie zup, mięs, pasztetów, ryb, soków, galaret, legumin itp., a także ich sterylizację w słojach Wecka (w temperaturze 95-98 st.). Stan dobry.

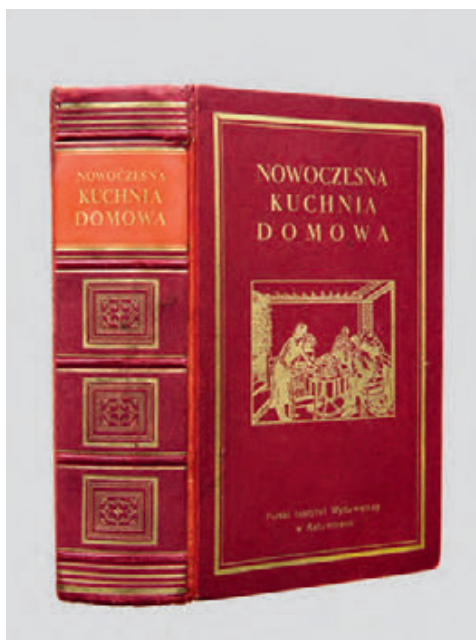
- 959. Kneipp Sebastian.** Bartek gorliwy hodowca bydła. Na podstawie długoletniego doświadczenia [...] Z 2 niemieckiego wydania za upoważnieniem przełożył Bolesław Skirmunt. Warszawa 1894. Druk St. Niemier, s. 146, II, 19,5 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Poradnik hodowli bydła autorstwa Sebastiana Kneippa (1821-1897), autora zielników, poradników medycznych i gospodarskich, wielkiego zwolennika i propagatora hydroterapii, ziołolecznictwa, zdrowego odżywiania i higieny osobistej. Egzemplarz nierozcięty. Drobne zabrudzenia okł. Stan bardzo dobry.

(Patrz ilustracja)



962. Gospodarstwo wiejskie. 1848.



963. A. Piętkowa. Nowoczesna kuchnia. 1932.

- 960. Lubelsko-wołyńska księga stadna koni półkrwi.** T. 1. Lublin 1934. Zakłady Graficzne J. Pietrzykowskiego w Lublinie, s. XLIII, 279, [1], 23,5 cm, opr. z epoki płsk. 360,-

Księga stadna Związku Hodowców Lubelskiego Konia Szlachetnego. Wydawnictwo otwierają akty prawne i regulaminy prowadzenia ksiąg stadnych. Katalog koni półkrwi angielskiej, półkrwi arabskiej i półkrwi angielsko-arabskiej. Uwzględniono nazwę konia, pleć, maść, odmianę, datę i miejsce urodzenia, nazwę i pochodzenie wszystkich wiadomych przodków, potomstwo, imię i nazwisko hodowcy i właściciela. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

- 961. Makarewiczowa Róża.** Przepisy praktyczne ciast drożdżowych, tortów, ciastek, cukierków, lodów i likierów. Lwów 1926. Spółka Nakładowa „Odrodzenie”, s. XV, [1], 196, 19 cm, opr. z epoki ppł. z zach. licami opr. wyd. 100,-

Książka zawiera 387 przepisów, w tym pieczenia chleba, bułek, bab, mazurków, tortów, przyrządzania lodów, napojów, ponczów, likierów, wódek i nalewek. Przybrudzenia opr., ubytek pap. 1 karty, kilka marginesów podklejonych. Stan ogólny dobry.

- 962. Oczapowski Michał.** Gospodarstwo wiejskie obejmujące w sobie wszystkie gałęzie przemysłu rolniczego teoretyczno-praktycznie wyłożone. T. I. Agronomia, czyli nauka o gruntach... Warszawa 1848. Nakładem S. H. Merzbacha, s. [4], XXXVII, 145, [3]; **acc.:**

Oczapowski Michał. Gospodarstwo wiejskie obejmujące w sobie wszystkie gałęzie przemysłu rolniczego teoretyczno-praktycznie wyłożone. T. II. O nawozach zwierzęcych, roślinnych i mineralnych... Warszawa 1848. Nakładem.

S. H. Merzbacha, s. 218, [4], 22 cm, współprawnne, opr. współcz. płsk. ze złoc. na grzbiecie. 360,-

Dwa pierwsze tomy (z dwunastu) pionierskiego podręcznika rolniczego autorstwa M. Oczapowskiego (1788-1854), profesora Uniwersytetu Wileńskiego, dyrektora Instytutu Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa w Marymoncie, prekursora rozwoju nowoczesnego rolnictwa na ziemiach polskich. Efektowna oprawa współcz. szeroki półskórek, grzbiet pięciopłowy ze złożonymi ozdobiakami i tytulaturą. Dwie k. tyt. tomu 1-szego i portret w starannych kopiach. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 963. Piętkowa Antonina.** Nowoczesna kuchnia domowa. Najnowszy poradnik w sztuce kulinarnej... z objaśnieniami naukowymi o witaminach, o wartości kalorycznej pokarmów i ich pożywności, o jarstwie, o poznawaniu środków spożywczych i ich przechowywaniu. Katowice 1932. Nakł. i własność Polskiego Instytutu Wydawniczego Sp. z o.o. w Katowicach, s. 643, [1], tabl. ilustr. 71 (w tym 40 kolor.), 24,5 cm, opr. wyd. pł. bordowe z bogatymi tłocz. i złoc. na grzbiecie i licu. 300,-

Całościowy obraz kuchni domowej i zasad prawidłowego żywienia początku lat 30. XX wieku. Pracę pod redakcją prof. Emila Wyrobka opracowali: Antonina Piętkowa, nauczycielka szkół państwowych i kierowniczka kursów gospodarczych oraz prof. Jan Piętka, nauczyciel państwowego gimnazjum i szkoły rolniczej. Oprawa wydawnicza. **Zawiera 1888 przepisów**, a także wskazówki dotyczące zastawiania stołu (zastawa codzienna i wykwinna), zasady nowoczesnej kuchni oraz o kuchni dla niemowląt i dla chorych. Niewielkie zaplamienie tylnej okładziny, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 964. Policja weterynaryjna.** O środkach ochraniających od wniesienia zarazy księgosuszu w obręb Królestwa Polskiego. Warszawa 1861. W Drukarni S. Orgelbranda, s. [4], 204, VI, 23 cm, oryg. okł. brosz. 150,-

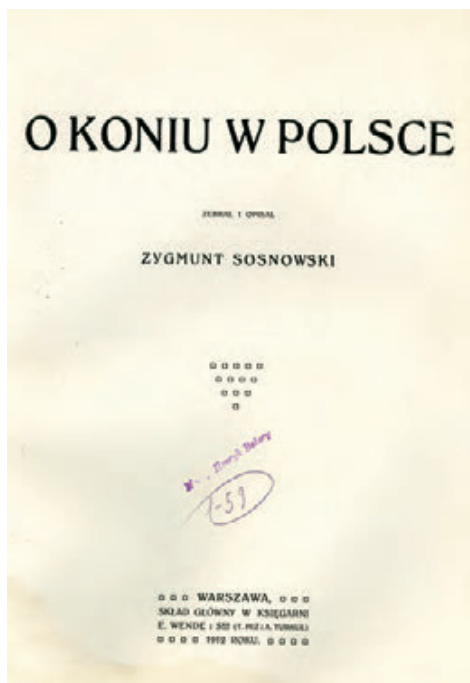
Na okładce i karcie tytułowej pieczętka: „Biblioteka Ministerstwa Sprawiedliwości”. Zbiór przepisów urzędowych mających na celu niedopuszczenie do rozprzestrzenienia się na terenie Królestwa Polskiego księgosuszu – ostrej, zakaźnej choroby wirusowej bydła rogatego. Stan dobry. **Rzadkie.**

- 965. Poliński Władysław.** Podręcznik do zbierania i konserwowania zwierząt należących do fauny polskiej. Opracowali: K. Demel [i in.]. Redagował: W. Poliński. Z. 1-7. Warszawa 1921-1929. Wydawnictwo Państwowego Muzeum Zoologicznego. Drukarnia i litografia p.f. „Jan Cotty”, s. VIII, 72; 155; 50; 52; 160; 127; 99, ilustr. w tekście 206, 21,5 cm, oryg. okł. brosz. 280,-

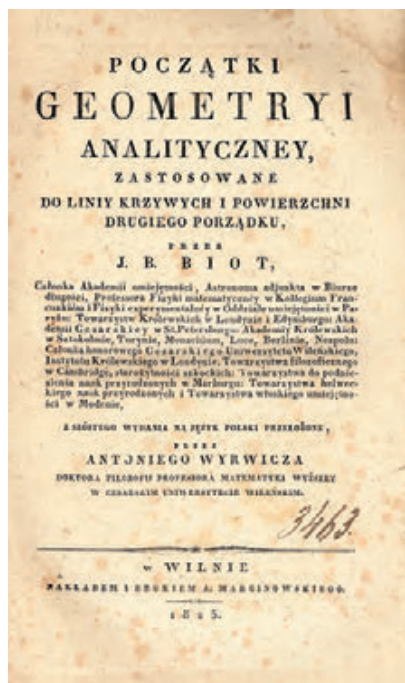
Pierwszy w literaturze polskiej fachowy, bogato ilustrowany podręcznik zawierający wskazówki, gdzie i jak zbierać okazy zwierząt w Polsce i w jaki sposób je konserwować. Każdy zeszyt stanowi odrębną całość, zeszyty zawierają: z. 1: Wstęp do faunistyki. Fauna morska. Pierwotniaki; z. 2: Jamochłony. Robaki (cz. 1); z. 3: Robaki (cz. 2); z. 4: Plankton. Skorupiaki; z. 5: Owady; z. 6: Bezskrzydłe. Wije. Niesporczaki. Pajęczaki. Mięczaki. Mszywioly; z. 7: Kręgowce. W zeszycie 4 podniszczona okładka i nieaktualne pieczętki własnościowe, pozostałe zeszyty w stanie bardzo dobrym. **Rzadkie w komplecie.**

- 966. Sosnowski Zygmunt.** O koniu w Polsce. Warszawa 1912. Skład główny E. Wende i Ska, s. 115, ilustr. w tekście 70, 31 cm, opr. współczesna, ppł., zachowana oryg. okł. brosz. 360,-

Rodzaj bogato ilustrowanej encyklopedii dotyczącej szeroko rozumianej tematyki końskiej, przynoszącej także wiele informacji o osobach zasłużonych dla hodowli i jeździectwa w Polsce, wraz z bibliografią przedmiotu. Drukowane na papierze kredowym. Opr. brązowe ppł., na licach pap. marm. Zachowana oryg. okł. brosz. Nieaktualne pieczętki własnościowe. Ślady zalania, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)



966. Z. Sosnowski. O koniu w Polsce. 1912.



968. A. Wyrwicz. Początki geometrii. 1825.

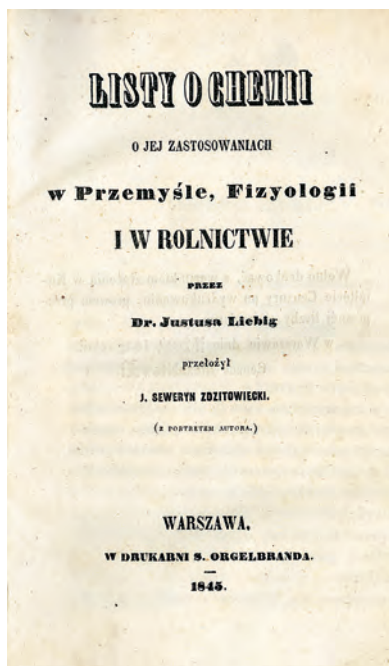
- 967. Zwyczaje** towarzyskie (Le savoir-vivre) w ważniejszych okolicznościach życia przyjęte, według dzieł francuskich spisane. Wyd. 3. Kraków 1900. Spółka Wydawnicza Polska, s. 266, [6], 20,5 cm, opr. z epoki, pł. 120,-

Podręcznik dobrych manier. Zawiera m. in.: O zachowaniu się na polowaniu; O zachowaniu się w podróży; O sposobie zachowania się w salonie i na balu; O zastawie stołu i zachowaniu się przy stole; O cygarach; Umeblowanie, uprząż, drobne szczegóły; Wizyty, recepcje, obiady proszone i bale; O zakończeniu nazwisk żeńskich w polskim języku i o tytułach. Opr. niebieskie pł. z tłocz. i złoc. Gdziekolwiek drobne zażółcenia i zabrudzenia marginesów. Stan bardzo dobry.

NAUKA. TECHNIKA. MEDYCYNA

- 968. Biot Jean-Baptiste.** Początki geometrii analitycznej, zastosowane do linii krzywych i powierzchni drugiego porządku. [...] Z szóstego wydania na język polski przełożone przez Antoniego Wyrwicza, doktora filozofii, profesora matematyki wyższej w Cesarskim Uniwersytecie Wileńskim. Wilno 1825. Nakładem i drukiem A. Marcinowskiego, s. [4], XI, 426, **tabl. ryc. 8 (miedzioryty rozkł.)**, 24 cm, opr. współcz. ppł. 240,-

Drugie wydanie polskiego przekładu matematycznej rozprawy Jana Chrzciciela Biota (1774-1862) – francuskiego matematyka, fizyka, astronoma i geodety. Na końcu osiem miedziorytowych tablic. Przekładu na język polski dokonał Antoni Wyrwicz (1791-1856) – matematyk, od 1826 roku profesor Uniwersytetu Wileńskiego. Na kartach miejscami zaplamienia i charakterystyczne zażółcenia, stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)



970. Listy o chemii w rolnictwie. 1845.



972. S. Szydelski. Technika samochodowa.

- 969. Le Roy.** Medycyna wyleczająca ... Podług ostatniego 14go przez autora pomnożonego wydania. Nowo przełożona przez W. K. Antonowicza. Warszawa 1834. Nakł. S. H. Merzbacha Księgarza, s. [4], VII, 392, VII, 21 cm, opr. współcz. płsk. 360,-

Podręcznik medycyny zawierający m.in. rozdziały: Przyczyna zepsucia humorów; O puszczeniu krwi; Pijawki; Elektryczność, magnetyzm zwierzęcy, galwanizm; Targanie w krainie żołądkowej; Gniotka, wydymanie; Głód psi; Choroby świeżo nabyte i niegwałtowne. Brak 2 k. po spisie treści. Ślady po zalaniu marginesów ostatnich kart, poza tym stan dobry.

- 970. Liebig Justus.** Listy o chemii. O jej zastosowaniach w przemyśle, fizyologii i w rolnictwie przez... Przełożył J. Seweryn Zdzitowiecki. (Z portretem autora). Warszawa 1845. W Drukarni S. Orgelbranda, s. [4], XII, 337, **tabl. ryc. 1 (litografia)**, 18 cm, opr. z epoki płsk. 200,-

Praca Justusa von Liebiga (1803-1873) – niemieckiego chemika, profesora uniwersytetów w Gießen i Monachium, wynalazcy kostki bulionowej, nazywanego też ojcem nawozów. Praca to przystępny wykład chemii (w postaci 26 listów) oraz jej zastosowania w przemyśle i, przede wszystkim, w rolnictwie. Tłumaczył dzieło S. Zdzitowiecki (1802-1879), wybitny chemik, dyr. Instytutu Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa. W 1843 r. pracował w laboratorium Liebiga na Uniwersytecie w Gießen, zdobywając tam wiedzę w zakresie chemii rolnej. Niewielkie ubytki skóry opr., poza tym stan dobry. (Patrz ilustracja)

- 971. [Meteorologia].** Instrukcja dla stacji meteorologicznych wydana staraniem Sekcji II Cukrowniczej Oddziału Warszawskiego Towarzystwa Popierania Przemysłu i Handlu. Warszawa 1885. Drukiem Emila Skińskiego, k. [2], s. V, 45, [1], tabela rozkł. 1, liczne ilustracje w tekście, 19 cm, opr. późniejsza, pł. 80,-



973. J. Śniadecki. Jeografia. 1818.



974. J. Śniadecki. Teorya jestestw. 1861.

Pieczętki własnościowe Towarzystwa Ogrodniczego Warszawskiego. Instrukcja i poradnik zakładania stacji meteorologicznych i prawidłowego prowadzenia pomiarów i obserwacji. Jego wydanie związane było z projektem zakładania stacji meteorologicznych przy zakładach cukrowniczych powstałym w 1884 r. Już w roku wydania oferowanej „Instrukcji” takie placówki istniały przy 15 cukrowniach. W tekście liczne schematy przyrządów meteorologicznych. Stan bardzo dobry.

- 972. Szydelski S. Liefelldt. H. Seńkowski A.** Jedziemy... Warszawa br. Wydawca: „Technika Samochodowa”. Organ Koła Samochodowego przy Stow. Techn. Polskich w Warszawie, s. 40, [4], map VII, map 2, [1], ilustr. i plany miast w tekście, 16,5 cm, opr. wyd. brosz. z kolor. ilustr. na licu. 60,-

„W niniejszej broszurze wybitni technicy i sportsmeni wyrażają opinie na temat materiałów pędnych. Treść artykułów zainteresować powinna każdego, a dołączone mapy przyniosą pożytek w czasie wycieczek i podróży” (ze wstępu). Zachowana oryg. okł. wyd. z ilustracją w stylu Art Déco. Stan dobry.

(Patrz ilustracja)

- 973. Śniadecki Jan.** Jeografia czyli opisanie matematyczne i fizyczne ziemi. Wydanie trzecie na nowo od Autora przejrzone i znacznie powiększone: z tablicą wyrażającą położenie ieograficzne znakomitszych miejsc na ziemi. Wilno 1818. Nakład i druk Józef Zawadzki, s. XIX, [15], 451, [1], 18, **tabl. ryc. 5 (miedzioryty rozkł., podklejone płótnem)**, 20,5 cm, opr. z epoki pisk. ze ślepymi tłocz. na grzbiecie. 300,-

Wstęp ogólny do geografii fizycznej z punktu widzenia teorii kopernikańskiej. Praca jest **najważniejszym osiągnięciem naukowym autora**, Jana Śniadeckiego (1756-1830), astronoma, matematyka, geografa i filozofa, brata Jędrzeja (patrz poz. następna). Był jednym z najwybitniejszych uczonych

okresu Oświecenia, od 1781 r. profesorem Akademii Krakowskiej, założycielem Obserwatorium Astronomicznego i Stacji Klimatologicznej w Krakowie; od 1806 do 1825 r. profesorem Uniwersytetu Wileńskiego, którego był również rektorem oraz dyrektorem tamtejszego obserwatorium astronomicznego. Ślady po owadach na oprawie, podklejenia marginesów kilku kart, pofałdowania tabl., zalanie ostatniej tabl. Stan ogólny dobry.

(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 974. Śniadecki Jędrzej.** Teorya jestestw organicznych. 3 tomy w jednym. Wilno 1861. Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego, s. XXIII, [1], 377, 17 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. napisami na grzbiecie. 360,-

Najważniejsze dzieło w dorobku Jędrzeja Śniadeckiego (1768-1838) – lekarza, biologa, chemika i filozofa, brata Jana Śniadeckiego, profesora chemii i medycyny Cesarskiego Uniwersytetu Wileńskiego i Akademii Medyko-Chirurgicznej w Wilnie. Na wstępie „Wiadomość o życiu i pismach Jędrzeja Śniadeckiego”. Otarcia krawędzi grzbietu, na licu zaplamienia płótna oprawy, brak fragmentu przedniej wyklejki, na karcie tytułowej niewielkie przetarcie, poza tym stan dobry.

(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

- 975. Szumowski Władysław.** Historia medycyny filozoficznie ujęta. Podręcznik dla lekarzy i studentów z ilustracjami. Kraków 1935. Skład Główny: Gebethner i Wolff, Warszawa i in., s. [2], XVI, 676, ilustr. w tekście, 23,5 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. i ilustr. na licu. 140,-

Oficjalny podręcznik dla lekarzy ubiegających się o stopień doktora medycyny, autorstwa Wł. Szumowskiego (1875-1954), wieloletniego profesora historii i filozofii medycyny na Uniwersytecie Jagiellońskim. Poza rozbudowanym wykładem z historii medycyny, autor ujął w swoim dziele zagadnienia dotąd nie występujące w opracowaniach, m.in.: alchemię, problem i praktykę obrezania, nerwice i psychozy średniowieczne. Na końcu obszerne skorowidze nazwisk i rzeczy. Stan bardzo dobry.

- 976. Tissot Samuel Auguste.** Onanizm czyli roztrząszenie chorób pochodzących z samogwałtu. Warszawa 1806. W Drukarni Wiktora Dąbrowskiego, s. [4], XII, 250, [2], 17 cm, opr. z epoki płsk. 360,-

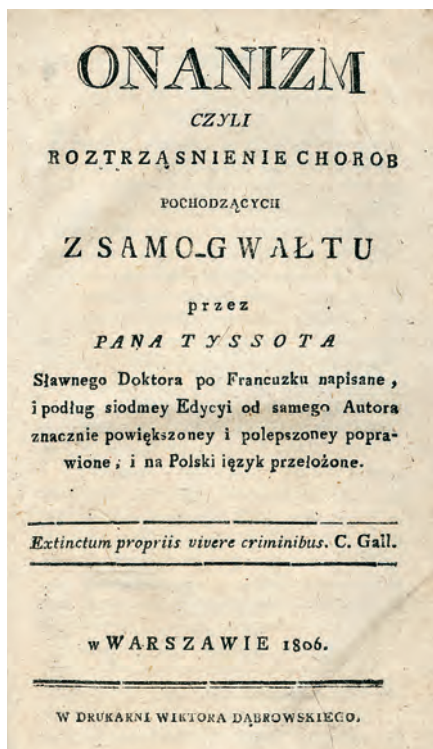
Estr. XIX w., t. 4, s. 585. Polski przekład traktatu medycznego na temat chorób wywołanych masturbacją, napisany w oparciu o doświadczenia kliniczne autora. Samuel Auguste Tissot (1728-1797), słynny szwajcarski lekarz, profesor medycyny, członek wielu europejskich akademii i towarzystw naukowych. Oprawa podniszczona, przybrudzenia papieru.

(Patrz ilustracja)

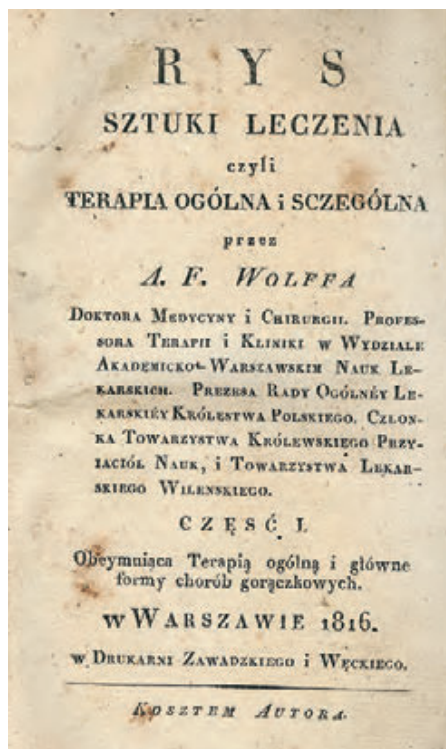
- 977. [Waszkiewicz Jan]. Pinnock William.** Początki logiki. Przekład z angielskiego, w wielu miejscach pomnożony dodatkami i rzutem oka na historią logiki; pracą Jana Waszkiewicza. Wilno 1830. Nakładem i drukiem Th. Glücksberga, s. [6], 126, [2], 18 cm, opr. późniejsza kart. 300,-

Na dwóch kartach przedtytułowych odręczna dedykacja autora dla Michała Pełki-Polińskiego (1784-1848) – matematyka, dziekana i profesora Uniwersytetu Wileńskiego. Dzieło Williama Pinnocka (1782-1843) objaśniające początki logiki, wydane i przetłumaczone na język polski przez profesora Uniwersytetu Wileńskiego Jana Waszkiewicza (1797-1859). Uszkodzenie dolnego narożnika przedniej okładki, wewnątrz stan dobry. **Rzadkie.**

- 978. Wolff August Ferdynand.** Rys sztuki leczenia czyli terapia ogólna i szczególna przez... doktora medycyny i chirurgii, profesora terapii i kliniki w Wydziale Akademicko-Warszawskim Nauk Lekarskich... Część I obejmująca terapią ogólną i główne formy chorób gorączkowych. Warszawa 1816. Kosztem autora. W Drukarni Zawadzkiego i Węckiego, s. [4], VI, [4], 330, [20], 17,5 cm, opr. z epoki płsk. 320,-



976. S. A. Tissot. Onanizm. 1806.



978. A. F. Wolff. Rys sztuki leczenia. 1816.

Estr., t. V, s. 142. Część 1-sza z dwóch. Podręcznik medycyny autorstwa A. F. Wolffa (1768-1846), wybitnego lekarza, współzałożyciela Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego i Szkoły Lekarskiej w Warszawie (która po wielu przekształceniach funkcjonuje do dnia dzisiejszego jako Warszawski Uniwersytet Medycyny). Na końcu przykłady ponad 60 recept. Drobne ubytki sk. opr., zalanie fragmentu marginesu (w całym bloku), przybrudzenie k. tyt. Stan ogólny dobry.
(Patrz ilustracja)

- 979. Żebrawski Teofil.** Słownik wyrazów technicznych tyczących się budownictwa. Kraków 1883. Nakładem Akademii Umiejętności. W Drukarni Uniwersytetu Jagiellońskiego, k. [2], s. 433, 23 cm, opr. z epoki, pł. 360,-

Polsko-niemiecko-francuski słownik terminów szeroko związanych z problematyką budownictwa i architektury. Ciekawe źródło także dla ewolucji terminów technicznych w języku polskim. Stan bardzo dobry.

PRZYRODA

- 980. Brehm Alfred.** Życie zwierząt. Przekład polski w oprac. Gustawa Dehnela z 1090 ilustracjami w tekście oraz wieloma tablicami barwnymi. T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa [1936]. Nakładem Księgarni Trzaski, Everta i Michalskiego, s. XXVII, [1], 442, tabl. ilustr. 8 (kolor.), 504 ilustr. w tekście; XVIII, [2], 531, [1], tabl. ilustr. 11 (kolor.), 586 ilustr. w tekście, 28,5 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i ilustr. na licach. 450,-

Omówienie świata zwierzęcego, autorstwa niemieckiego zoologa A.E. Brehma (1829-1884), popularyzatora wiedzy o przyrodzie. W założeniu autora „dzieło, pomimo naukowego swego charakteru,

przysłoniętego niejako żywymi i barwnymi opisami prawdziwych wydarzeń słynnych podróżników i badaczy przyrody" miało stać się „ciekawą i poczytną książką”. „Życie zwierząt” opublikowało sławne wydawnictwo TEM, specjalizujące się w dziełach albumowych i encyklopedycznych, przeznaczonych do reprezentacyjnych bibliotek i salonów. Niewielkie przybrudzenia i przetarcia opr., poza tym stan dobry.

- 981. Cornish Charles John.** Świat zwierząt. Wydanie polskie pod redakcją prof. Jana Sosnowskiego. T. 1-2 (2 wol.) Warszawa – Kraków [1911-1913]. Gebethner i Wolff, k. [2], s. VIII, 380, [1], tabl. ilustr. 13 (kolorowe); k. [2], s. 386, XVII, tabl. ilustr. 12 (kolorowe), liczne ilustr. w tekście, 27,5 cm, jednolite opr. wyd. z epoki, pł. 600,-

Bogato ilustrowane wydawnictwo poświęcone zwierzętom, opracowane pod redakcją Charlesa Johna Cornisha (1858-1906), angielskiego naturalisty, przyrodnika i pisarza. Tom. 1. „Zwierzęta ssące”, tom 2. „Ptaki, gady, ryby itd.” Polskie wydanie ukazało się pod red. Jana Sosnowskiego (1876-1938), fizjologa, zoologa, profesora i rektora SGGW. Opr. zielone pł., na licach i grzbiecie tłocz. barw. i złoc. Drobne otarcia opr., poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

- 982. Draparnaud Jacques.** Histoire naturelle des Mollusques terrestres et fluviatiles de la France. Ouvrage posthume. Avec XIII planches. Paris (Paryż) 1805. Chez D. Colas et chez Gabon, s. [14], 164, **tabl. ryc. 13 (miedzioryty)**, 29,5 cm, opr. z epoki skóra ze złoc. i tłocz. na grzbiecie i obu okładkach. 800,-

Studium na temat mięczaków z terenów Francji (ważne także dla kucharzy!). Praca jednego z najwybitniejszych naturalistów i botaników swojej epoki, J. Ph. R. Draparnauda (1772-1804), zwanego „ojcem francuskiej malakologii”, profesora medycyny i patologii uniwersytetu w Montpellier. Systematyka i opisy poszczególnych gatunków. 13 tablic miedziorytowych przedstawia głównych przedstawicieli mięczaków: małże i ślimaki (wg rys. Grateloupa w ryc. Lamberta). Grzbiet po konserwacji uzupełniony współczesną skórą. Wewnątrz stan dobry.
(Patrz ilustracja)

- 983. Gustawicz Bronisław. Wyrobek Emil.** Wśród dolin i gór. Przechadzki przyrodnicze. Ozdobione i objaśnione w tekście 13 tablicami barwnymi i 152 rycinami. Warszawa 1914. Wydawnictwo M. Arcta, s. [4], 298, [2], **tabl. ryc. 4 (chromolitografie)**, tabl. ilustr. 9, liczne ilustr. w tekście, 23 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. na licu i grzbiecie oraz kolor. ilustr. na licu. 120,-

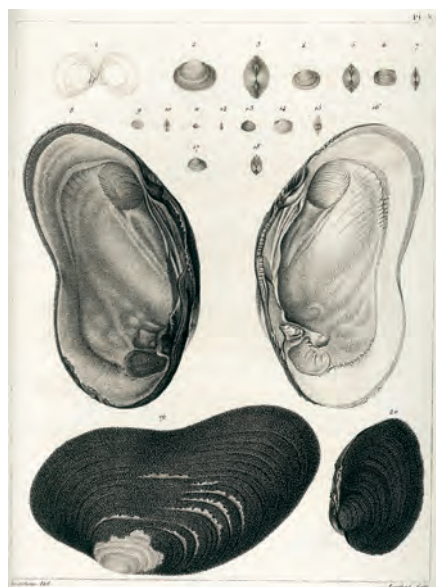
Przystępnie napisane przez wybitnych popularyzatorów nauki opowiadania, ukazujące złożone zależności zachodzące w świecie przyrody w okresie od maja do późnej jesieni. Obszernie o owadach, roślinach, drzewach i krzewach, ptakach, zwierzętach i minerałach. Książka jest kontynuacją wydanej w tym samym roku pracy pt. „Wśród lasów i pól”. Nieznaczne otarcie krawędzi oprawy, poza tym stan bardzo dobry. Ładny egzemplarz.
(Patrz ilustracja)

- 984. Gustawicz Bronisław. Wyrobek Emil.** Z głębin wód. Dwadzieścia obrazów z życia zwierząt niższych. Warszawa 1914. Wyd. M. Arcta, s. 200, **tabl. ryc. 19 (chromolitografie)**, il. w tekście, 23,5 cm, opr. wyd. ppł. (okł. wierzchnia w chromolitografii), krawędzie i narożniki dublowane. 200,-

Życie niższych organizmów podwodnego świata: głowonogów, jamochłonów, małż, mięczaków, pierwotniaków, robaków, skorupiaków i szkarłupni. Z charakterystyką typów, gromad i rzędów opisywanych stworzeń oraz skorowidem nazw polskich i łacińskich. Dołączono 19 dekoracyjnych chromolitografii z wizerunkami 229 organizmów. Nieaktualny podpis własnościowy. Ubytki narożników opr. naprawiane, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)



981. Ch. J. Cornish. Świat zwierząt. 1911-1913.



982. O małżach i ślimakach. 1805.



983. B. Gustawicz. Wśród dolin. 1914.



984. B. Gustawicz. E. Wyrobek. Z głębin wód. 1914.



985. B. Gustawicz. E. Wyrobek. Życie zwierząt. 1910.



986. S. B. Jundziłł. Zoologia.

- 985. Gustawicz Bronisław. Wyrobek Emil. Życie zwierząt. T. 1-5 (w 5 wol.).** Berlin –Wiedeń, br. [1910]. Nakładem Benjamina Harza, s. VI, 312, [2], tabl. ilustr. 19; [4], 186, [1], 135, [1], tabl. ilustr. 20; [4], 319, [1], tabl. ilustr. 18; [4], 48, 126, [2], 42, [2], 104, tabl. ilustr. 13; [4], 368, tabl. ilustr. 15; w każdym tomie liczne ilustr. w tekście, 25 cm, opr. wyd. pł. z tyt. i ilustr. na licu. 600,-

Dzieło poświęcone życiu zwierząt, napisane przez prof. E. Wyrobka i Bronisława Gustawicza (1852-1916), krajoznawcę, przyrodnika, taternika. Autorzy opisali kolejno: ssaki, ptaki, gady, płazy, ryby oraz zwierzęta bezkręgowce. Napisane przystępnym językiem, z ogromnym materiałem ilustracyjnym, dzieło cieszyło się dużym uznaniem czytelników. Udało się, zgodnie z zamierzeniem autorów, trafić zarówno do nauczycieli, jak i rolników, myśliwych, ogrodników, hodowców ryb, a przede wszystkim do młodzieży. Praca liczy łącznie 85 ilustracji na tablicach, w większości kolorowych oraz mnóstwo ilustracji w tekście. Efektowna oprawa wyd. w płótno, z tytułaturą na licu i grzbiecie, wizerunki zwierząt na licach, sygn. ślepym tłokiem „Jan Jirak Wiedeń”. Niewielkie przetarcia płótna opr., miejscami przybrudzenia pap., poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(*Patrz ilustracja*)

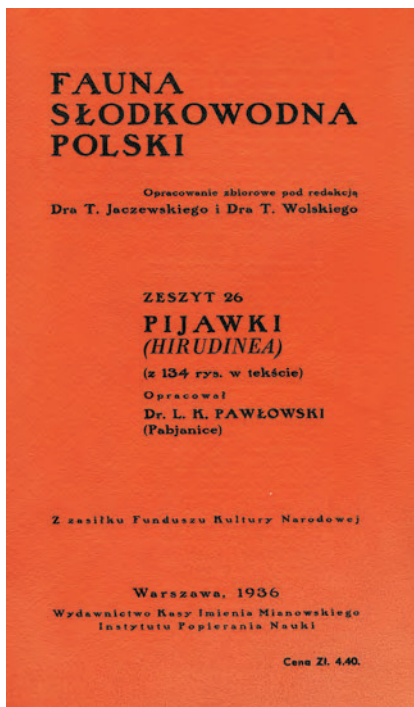
- 986. Jundziłł Stanisław Bonifacy. Zoologia krótko zebrana. Cz. 3. Płazy i ryby.** Wilno 1807. Józef Zawadzki, s. 1-198, **oraz:**
Jundziłł Stanisław Bonifacy. Zoologia krótko zebrana. Cz. 4. Owady i robactwo. Wilno 1807. Józef Zawadzki, s. 199-432, VIII, 15,5 cm, współopr. płsk. z epoki. 500,-

Wydanie 1. Dwie części poświęcone płazom, rybom i owadom, pochodzące z czteroczęściowej edycji (Wilno 1807). Większość cz. 3. dotyczy ryb, cz. 4. w większości poświęcona owadom (m.in. chrząszcze, motyle). Stanisław Bonifacy Jundziłł (1761-1847), ksiądz, wybitny profesor botaniki i zoologii na Uniwersytecie Wileńskim, autor pierwszego opisu flory litewskiej oraz licznych pionierskich artykułów z dziedziny mineralogii, zoologii, ogrodnictwa, weterynarii. Nieaktualna pieczęć własnościowa, ślady po zalaniu pap., przybrudzenia k. tyt.
(*Patrz ilustracja*)

- 987. Nunberg Marian. Klucz do oznaczania ważniejszych szkodliwych owadów leśnych.** Warszawa 1935. Instytut Badawczy Lasów Państwowych w Warszawie, s. 288, [4], liczne ilustr. w tekście, 17,5 cm, oryg. opr. wyd., pł. 60,-



989. M. Wilkomm. Atlas państwa roślinnego. 1911.



988. L. K. Pawłowski. O pijawkach. 1936.

Wydanie 1. Na wyklejce **odręczna dedykacja autora**: „Z koleżeńskim pozdrowieniem przesyła na pamiątkę autor” oraz podpis obdarowanego. Praca wybitnego entomologa Mariana Nunberga (1896-1986), autora licznych publikacji naukowych, w latach 1931-1949 kierownika Zakładu Ochrony Lasu w Instytucie Badawczym Leśnictwa. Klucz sporządzono na podstawie gatunku drzewa i najbardziej charakterystycznego uszkodzenia, jakie powodują owady. Morfologia owadów, ich rozwój, charakterystyka najważniejszych rzędów. Liczne ilustr. ukazujące poszczególne szkodniki oraz ślady ich żerowania. Stan dobry.

- 988. Pawłowski Leszek Kazimierz.** Fauna słodkowodna Polski. Zeszyt 26. Pijawki (Hirudinea). Z 134 rys. w tekście. Warszawa 1936. Wydawnictwo Kasy im. Mianowskiego Instytutu Popierania Nauki, s. 176, 23,5 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

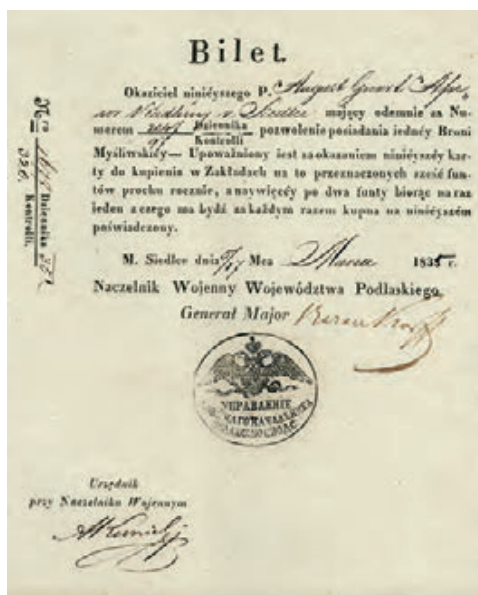
Zeszyt wydawnictwa poświęconego zwierzętom wodnym Polski. Oferowany numer dotyczy pijawek. Praca bogato ilustrowana. Egzemplarz nieobcięty i nierozcięty. Stan bardzo dobry. (Patrz ilustracja)

- 989. Wilkomm Maurycy.** Atlas państwa roślinnego zawierający 125 tablic kolorowanych z 700 rysunkami roślin oraz liczne drzeworyty wśród tekstu szczegółowego, opracowanego przez Wł. M. Kozłowskiego. Wydanie drugie przejrzane i uzupełnione. Warszawa 1911. Nakładem M. Arcta, s. 208, tabl. ryc. 125 (chromolitografie), liczne drzeworyty w tekście, 25 cm, opr. wyd. pł. z naklejoną chromolitografią na lico, brzegi k. barwione. 600,-

Systematyka świata roślinnego wg niemieckiego botanika Maurycego Wilkoma (1821-1895), **ilustrowana 125 chromolitografiami i licznymi drzeworytami w tekście**. Wartościowe i cenne dzieło tłumaczone z niemieckiego, zawierające wiadomości z zakresu morfologii ogólnej i szczegółowej,



990. Administracja Leśna. 1831 r.



991. Pozwolenie na zakup prochu. 1835 r.

charakterystykę jednostek systematycznych i poszczególnych gatunków. Zamieszczono również słowniczek objaśniający ważniejsze terminy botaniczne oraz skorowidz nazw polskich i łacińskich. Stan bardzo dobry.

(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

MYŚLISTWO. LEŚNICTWO

- 990. [Administracja Leśna Królestwa Polskiego]** - „Komisja Województwa Podlaskiego do W. Augusta Gerszt Sekretarza Sekcji Leśnej”, dat. Warszawa, 30 marca 1831 r., z podpisem zastępcy prezesa Komisji oraz sekretarza generalnego. Odcisnięta w laku pieczęć Komisji Województwa Podlaskiego z godłem Królestwa Polskiego z czasów powstania listopadowego (Orzeł i Pogoń pod koroną), k. [1], 32,5 x 22,0 cm. 300,-

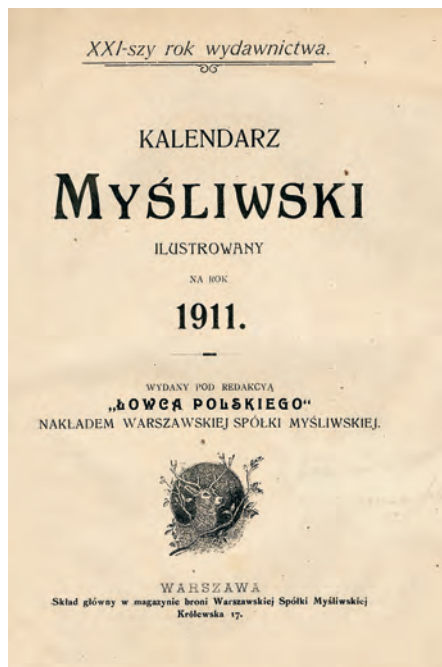
Język polski, pismo odręczne. Dokument z czasów powstania listopadowego, wystawiony dla Augusta Gierszta, sekretarza sekcji leśnej Komisji Województwa Podlaskiego, byłego kapitana wojsk Księstwa Warszawskiego i rewizora generalnego Warszawy. Zgoda na urlop „celem udania się w Województwo Krakowskie dla załatwienia własnych interesów”, prawdopodobnie do majątku Gierszta Zameczek koło Opoczna. Dokument wystawiony w Warszawie, ponieważ Komisja Województwa Podlaskiego została wówczas ewakuowana z Siedlec, wobec zbliżających się wojsk rosyjskich. Ślady składania, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry. Dobrze zachowana pieczęć lakowa z godłem Królestwa Polskiego z czasów powstania listopadowego.

(Patrz ilustracja)

- 991. [Pozwolenie na zakup prochu]** – „Bilet. Okaziciel niniejszego p. August Gerszt Assesor Nadleśny z Siedlce [...] Upoważniony jest za okazaniem niniejszej karty do kupienia w Zakładach na to przeznaczonych sześć funtów prochu rocznie [...]”. Dat. Siedlce, 5/17 marca 1835 r., z podpisem Naczelnika Wojennego Województwa Podlaskiego oraz urzędnika przy Naczelniku Wojennym (A. Kunicki); pieczęć tuszowa, k. [2], 18,0 x 18,8 cm. 180,-



993. E. Foà. Polowania w Afryce. 1899.



996. Kalendarz myśliwski na rok 1911.

Język polski, druk wypełniany ręcznie. Pozwolenie za zakup prochu do broni myśliwskiej – z powodu restrykcji popowstaniowych władze reglamentowały proch strzelniczy. Na drugiej karcie tabela do odnotowywania zakupów (z jakiego składu, data, ilość oraz podpis wydającego proch) – nie wypełniona (August Gierszt, b. kapitan wojsk Księstwa Warszawskiego nie wykorzystał pozwolenia). Karta druga przycięta, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

- 992. Cennik Składu Broni Warszawskiej Spółki Myśliwskiej.** [Warszawa ok. 1910]. Warszawska Spółka Myśliwska, s. 3-128, liczne ilustr., 22 cm, opr. współczesna, pł. 90,-

Cennik asortymentu Składu Broni Warszawskiej Spółki Myśliwskiej. Katalog zawiera wizerunki broni i amunicji oferowanej przez firmę. Opr. brązowe pł. Brak przedniego lica okł., zaplamienia, poza tym stan dobry.

- 993. Foà Edward.** Polowania na grubego zwierza w Afryce środkowej. Przekład Gustaw Doliński. Przedmowa Julian Ochorowicz. T. 1-2. (Biblioteka dzieł Wyborowych. T. 113-114). Warszawa b. r. (1899). Biblioteka Dzieł Wyborowych, s. 128, 3, [4], tabl. ilustr. 8, 138, 2, [4], tabl. ilustr. 8, 18 cm, opr. współcz. płsk. z tyt. na grzbiecie. 180,-

Egz. Jerzego Miłobędzkiego (pieczęcie i podpisy ołówkiem). Opis trwającej trzy lata pieszej wyprawy myśliwskiej autora, obejmującej Tanganikę, Kenię, Kongo, a skończonej w Libreville. Stan dobry.
Ładny egzemplarz.

(Patrz ilustracja)

- 994. Jarosz Jerzy.** Senzacyjny pamiętnik starego łowczego i leśnika. Kraków 1912. Nakładem autora, portret, s. VI, 307, 21 cm, opr. współczesna, pł. z szyl-dzikiem. 120,-

Oferowana książka Jerzego Jarosza z pewnością nie należy do typowych przykładów literatury pamiątnikarskiej. Znalazły się w niej obok wspomnień z młodości (m.in. pierwsze doświadczenia i przeżycia myśliwskie) i pracy autora, ogólne rozważania (o astronomii, budowie wszechświata, funkcjonowaniu natury, itp.). Opr. pł., na przednie lico naklejona oryg. okł. brosz. Stan bardzo dobry.

- 995. Junosza-Gzowski Aleksander.** Wyprawa myśliwska hr. Tomszyckiego (opowiadanie podróżniczo-myśliwskie). Warszawa 1924. Drukarnia Policyjna, s. 199, 22,5 cm, opr. współczesna, płsk. 90,-

Opowiadanie myśliwsko-podróżnicze, którego akcja rozgrywa się w Azji Środkowej. Ukazało się jako dodatek do periodyku „Na Posterunku. Gazety Policji Państwowej”. Opr. zielony płsk., na licach pap. zdobiony. Wzmocnienia krawędzi kilku kart, zabrudzenia, zaplamienia i przebarwienia.

- 996. Kalendarz myśliwski ilustrowany na rok 1911.** Wydany pod redakcją „Łowca Polskiego”. Warszawa 1910. Nakładem Warszawskiej Spółki Myśliwskiej, s. LX, 7, [1], 118, 22, 22,5 cm, opr. późniejsza, imitacja skóry. 120,-

Oprócz kalendarium wydawnictwo zawiera m.in. wiadomości o zasiedlaniu terenów łowieckich zwierzną, o roli parków ochronnych, o hodowli dzikich indyków i żerowaniu dzikiej zwierzyny, artykuły poświęcone dawnej broni myśliwskiej w Polsce, psom myśliwskim, gołębiom. Na końcowych stronach prezentacja oferty broni myśliwskiej Składu Broni Warszawskiej Spółki Myśliwskiej. Opr. zielona imitacja skóry, na grzbiecie tłocz. i złoc. Miejscami zabrudzenia i przebarwienia kart, strony reklamowe przycięte z drobną szkodą dla tekstu. Stan dobry.

(*Patrz ilustracja na stronie poprzedniej*)

- 997. Kalendarz myśliwski na 1929 rok.** Pod redakcją Juliana Ejsmonda. Rok 2. Warszawa 1929. Drukarnia Piotr Pyz, s. 240, liczne ilustr. i ogłoszenia w tekście, 24 cm, oryg. okł. wyd., kart. 120,-

Drugi rocznik ukazującego się tylko trzy lata „Kalendarza” (1928-1930). Zawiera wskazówki dotyczące hodowli zwierzyny, statystykę występowania różnych gatunków w lasach państwowych, wiadomości o organizacji polowań, konserwacji broni, obserwacje życia wyżła w pierwszym roku życia, informacje z warszawskiego i poznańskiego Ogrodu Zoologicznego, bibliografię łowiecką w odrodzonej Polsce, a w dziale beletrystyki m.in. utwór „Batory w kniei zameckiej”. Notatki. Przebarwienia i zaplamienia okładki i stron. Stan dobry.

- 998. Połujański Aleksander.** Opisanie lasów Królestwa Polskiego i gubernij zachodnich Cesarstwa Rosyjskiego. Pod względem historycznym, statystycznym i gospodarczym. T. 1-4 (w 2 vol.). Warszawa 1854-1855. W Drukarni Gazety Codziennej (t. 1); W Drukarni Józefa Unger (t. 2, 4); W Drukarni J. Jaworskiego (t. 3), s. [4], III, [2], 427, [1], map 1 (rozkł.), tabel 11 (rozkł.); [2], III, 277, [1], tabele 2 (rozkł.); [8], 156, tabela 1 (rozkł.); II, [6], 167, [1], map 1 (rozkł.), 20 cm, opr. płsk. zielony ze złoc. tyt. na grzbiecie. 1500,-

Komplet. Jest to w rzeczywistości opisanie geograficzne całej dawnej Rzeczypospolitej. T. 1., poza ogólną charakterystyką lasów Królestwa Polskiego, zawiera opis geograficzno-gospodarczy Guberni Warszawskiej, Radomskiej, Płockiej, Augustowskiej i Lubelskiej. Tomy 2-4 opisują Litwę, Wołyń, Podole oraz Gubernie: Mohylewską, Witebską, Smoleńską i Pskowską. Scharakteryzowane są nie tylko lasy, ale także zakłady fabryczne, browary, gorzelnie. Jest też rys historyczny miejscowości. W t. 1. na uwagę zasługują tabele **spisów ponad 2000 majątków ziemskich** w Królestwie Polskim z nazwiskami właścicieli. Stan dobry. **Rzadkie w komplecie.**

(*Patrz ilustracja*)

- 999. Potocki Józef.** Notatki myśliwskie z Afryki. Somali. Ilustrował Piotr Stachiewicz. Warszawa 1897. Gebethner i Wolff, s. [4], 133, [1], tabl. ilustr. 19 (w tym



998. A. Polujański. Opisanie lasów. 1854.



999. J. Potocki. Notatki myśliwskie z Afryki.

18 heliograviur, 1 kolor., 5 dwustronicowych), **mapa 1 (litografia rozkł.)**, liczne ilustr. w tekście (w tym kolor.), 39 cm, opr. pł. z naklejonym licem opr. wyd. 1800,-

Wspomnienia myśliwskie hrabiego Józefa Mikołaja Potockiego (1862-1922), ziemianina, polityka, kolekcjonera, zapalonego podróżnika i myśliwego. Relacja z wyprawy do Somali (grudzień 1895 – marzec 1896), zawierająca opisy polowania na nosorożce i słonie. Dzieło wydano z dużą dbałością o szatę graficzną. Przed k. tyt. kolorowy portret autora wg akwareli Juliana Fałata, **18 heliograviur wg rysunków Piotra Stachewicza**, liczne ilustracje kolorowe i czarno-białe w tekście, **litografowana mapa** wykonana wg mapy prof. Paulitschke (65,5 x 36 cm). Zabrudzenia i przetarcia lica oprawy, nieliczne zaplamienia kart, mapa z uzupełnionym ubytkiem narożnika i podklejonymi pęknięciami. Stan ogólny dobry. **Rzadkie.** (Patrz ilustracja)

- 1000. Priszwin Michał Michajłowicz.** Korzeń życia. Przełożył Andrzej Stawar [pseud., właśc. Edward Janus]. Warszawa 1939 [właśc. 1938]. Towarzystwo Wydawnicze „Rój”, s. 323, [4], 19 cm, opr. współcz. skóra z tłocz., zach. oryg. okł. brosz. i obwoluta. 120,-

Powieść myśliwska Michała Priszwina (1873-1954) – rosyjskiego pisarza, autora opowiadań o przyrodzie i myślistwie. „Opowiadania myśliwskie Priszwina cechuje głębokie wniknięcie w życie człowieka i zwierzęcia, ogromna skala obserwacji odkrywającej przed czytelnikiem nowy, nieznany świat. W opowieściach tych siła dramatyczna łączy się ze swoistym humorem składając się na całość jedyną w swoim rodzaju” (z obwoluty). Stan bardzo dobry.

- 1001. Rakowski Bronisław.** Tresura psa. Z 19 rysunkami w tekście. Wyd. 2 rozszerzone i uzupełnione. Lwów 1938. Księgarnia Naukowa, s. 144, rys. 19, 18 cm, oryg. okł. brosz. 70,-

Podręcznik kynologiczny zawierający opisy kilkudziesięciu sposobów nauczania psa różnych czynności i słuchania komend oraz oduczenia bojaźliwych lub szkodliwych nawyków. Dołączono uwagi o odżywianiu zwierzęcia, pielęgnacji i chorobach psich. Zagniecenia i ubytki pap. opr. i marginesów kilku kart.

- 1002. Wróblewski Konrad.** Żubr Puszczy Białowieskiej. Monografia. Poznań 1927. Wydawnictwo Polskie. Nakładem Ogrodu Zoologicznego w Poznaniu, s. XV, [1], 232, tabl. ilustr. 8, tabela 1 (rozkł.), 24 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. i tłocz. 240,-

Szczegółowa monografia żubrów występujących w Puszczy Białowieskiej, oparta na dwuletniej obserwacji autora. Praca zawiera m.in. rozdziały: Życie Puszczy Białowieskiej; Życie żubra; Naturalny pokarm żubra i jego współmieszkańców puszczy; Stan zdrowotny puszczy. Choroby żubra; Sposoby zachowania gatunku żubra. Na końcu rozkładana „Tabela porównawcza wymiarów żubrów według wieku i płci”. Książka ozdobiona ośmioma tablicami, na których zamieszczono **zdjęcia Jana Bulhaka** (Wilno), Alfreda Niziołka (Poznań) i Maksa Steckela (Katowice). Oprawa wydawnicza: płótno brązowe ze złoceniami i tłoceniami na licu i grzbiecie, górny brzeg kart barwiony, zachowana oryginalna okładka broszurowa projektu Ernesta Czerpera (1899-1933). Niewielkie otarcia płótna na krawędziach, złocenia na grzbiecie w kilku miejscach delikatnie przetarte, poza tym stan bardzo dobry.

- 1003. [Żychliński Ludwik].** Wrażenia i przygody zesłanego w Sybir Wielkopolanina. Buraci, lud mongolskiego pochodzenia. Poznań 1883. Czcionkami i w Komisie W. Simona, k. [1], s. 86, 19,5 cm, opr. współczesna, płsk. 90,-

Wspomnienia Ludwika Żychlińskiego (1837-ok. 1891), działacza niepodległościowego, powstańca styczniowego, uczestnika wojny secesyjnej. Żychliński wspomina zesłanie na Syberię po powstaniu styczniowym. W oferowanym pamiętniku koncentruje się przede wszystkim na wrażeniach myśliwskich (opisy polowań) oraz odnotowuje liczne spostrzeżenia krajoznawcze i etnograficzne poświęcone Buriatom. Opr. jasnobrązowa skóra, na licach pap. marm. Nieaktualne pieczętki. Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

INDEKS

(zestawiła Katarzyna Chmielewska)

- Abraham Władysław 376
 Adamczyk Maciej 554
 Adamiecki Stefan 861
 Adamkiewicz Filip 274
 Adamówna Wilhelmina (pseud. Wisława) 773
 Adamski Stanisław 415
 Addison Joseph 89
 Adwentowicz Karol 449
 Afanasjew Jerzy 328
 Agricola Georgius (właśc. Georg Pawer lub Bauer) 2
 Alambert Jean Le Rond d' 322
 Albertow Marek Jegorowicz 168
 Albertrand Jan Chrzyciel 223, 518
 Albrecht Odważny Wettin 75
 Alchimowicz Kazimierz 718
 Aleksander I Jagiellon 108, 518
 Aleksander I Romanow 198, 249, 267, 337, 479, 520, 596
 Aleksander II Romanow 123
 Aleksander VI 50
 Aleksander VII 107
 Alfieri Vittorio 371
 Allard Carel 208, 219
 Andersen Hans Christian 336
 Andras Catherine 259
 Andreae Johann 30
 Andréossy Antoine François 122
 Andriolli Michał Elwiro 345, 728, 955
 Angers Pierre-Jean David d' 708
 Anna Habsburżanka 106
 Anna Jagiellonka 103
 Anna Stuart 218
 Antczak Jerzy 451
 Antonowicz W. K. 969
 Arcikiewicz Michał 274
 Arnout Jean Baptiste 249
 Arrigoni Piepoli Laura 111
 Askenazy Szymon 519, 520, 574, 594, 620
 Asnyk Adam 347, 699, 736
 Aśnikowski Jan 839
 Auderska Halina 409
 Auer Karol 244, 359
 Augereau Pierre 122
 August II Mocny 1, 3, 59, 67, 75, 97, 112-116, 147, 148, 208, 266, 486, 487, 631, 635
 August III 24, 94, 142, 156, 256
 Augustyn, św. 764
 Aumiller Józef 495
 Axer Jerzy 846
 Baculard d'Arnaud François-Thomas-Marie de 681
 Baczyński Stanisław 753
 Badeni Kazimierz 166
 Baeurlein Johann Christoph 78
 Bagiński Henryk 521
 Bakałowicz Jan 4
 Balicki Antoni 186
 Baliński Karol 713
 Baliński Michał 223, 522, 667, 857
 Banach Andrzej 932
 Bandtkie Jerzy Samuel 523, 933
 Bankes Thomas 5-7
 Baraniecki Karol 324, 325, 327
 Baranowicz Adam 161
 Barański Franciszek 231
 Barba Georges 532
 Barbanell Jadwiga (pseud. Jan Barski) 656
 Barbara Radziwiłłówna 100
 Barchan Józef (Joszka) 488
 Barcz Bolesław 907
 Bardot Brigitte 468
 Barnim IX Gryfita 566
 Baronio Cesare 70
 Bars Franciszek 151
 Bartkiewicz Zygmunt 357
 Bartłomiejczyk Edmund 747, 860, 876
 Bartoszewicz Julian 667
 Bartoszewicz Włodzimierz 934
 Basset Paul André 267
 Basset Thomas 204
 Batałow Aleksy 465
 Batory Jan 462, 466
 Batowski Aleksander 665
 Batowski Stanisław 640
 Baudelaire Charles 363
 Baworowski Wiktor 665
 Bayger Jan Aleksander 814
 Bazewicz Józef Michał 226
 Bazieli Barbara 889
 Bądkowski Lech (Buntkowski Lech) 524
 Beauplan Guillaume le Vasseur de 223, 602
 Becker Felix 945
 Beckmann Johann 36
 Bederski Adam 677
 Bednarski Henryk 859
 Beethoven Ludvig van 593
 Belizariusz (Flavius Belisarius) 90
 Bella Stefano della 56, 264
 Bełza Władysław 918
 Bełżecki Bonawentura 110
 Bełżecki Jan Ewaryst 110
 Benard Robert 322
 Bendrat Artur 235
 Benedykt XIII 744
 Benetti Pietro 881
 Beniowski Maurycy August 525, 627
 Benoe Mikołaj Ignacy 121
 Ber Ryszard 462
 Berendt Warner 29

- Berent Wacław 381
 Berezowska Maja 690
 Bergen Peter van den 263
 Berger Daniel 11
 Berger Stanisław 384
 Berman Jakub 362
 Bernatowicz Feliks 678
 Bernhaut Edmund 815
 Bernoulli Jakob 31
 Berry William 207
 Besoet Jan 68
 Bessa Pancrace 355
 Bethge Rolf 414
 Beyer Karol 343
 Bezobrazow Siergiej Dmitriewicz 197
 Białkowski Leon 816
 Biedrzycki Piotr 883
 Biegeleisen Henryk 736
 Bieliński Józef 527
 Bielscy, ród 136
 Bielski Jarosz 136
 Bielski Szymon 761
 Bierut Bolesław 173
 Bilczewski Józef 770
 Bingen Andreas 84
 Biot Jean-Baptiste 968
 Birch Reginald B. 385
 Bismarck Otto von 567, 633
 Bitschan Jan 472
 Bizański Jan Nepomucen 703
 Bizardiére Michel de la 9
 Blake Edward Warren 5-7
 Blankensee Carl von 715
 Blond Jean Le 265
 Bluhm Christian 919
 Błaszczyk Adam 424
 Błęszyński Ksawery 887
 Błotnicki Hipolit 685
 Błotnicki Tadeusz 167
 Bobrowicz Jan Nepomucen 528, 602, 720
 Bochszewski Iwan 136
 Bodek Maksymilian 542
 Boers Johan Coenradus 203
 Bogacki Stanisław 883
 Bogusławski Wojciech 196
 Bogusz Henryk 703
 Bohdziewicz Antoni 451
 Bohomolec Franciszek 28
 Bohusz Siestrzeńcewicz Stanisław 849
 Bohusz Szyszko Michał 759
 Boisrond Michel 468
 Bolesław I Chrobry 228
 Bolesław III Krzywousty 228
 Bona Sforza d'Aragona 602
 Bonaparte, ród 594
 Bonieccy, ród 908
 Bonne André 581
 Bonne Rigobert 214
 Bończa-Tomaszewski Dyżma 372
 Borchowa Ludwika Anna z Zybarków 142, 155
 Borckowie, ród 254
 Borkowski Jerzy Sewer Dunin 501
 Borowczyk Ligia 453
 Boruciński Michał 747
 Borzęccy, ród 88
 Boscard Jacques 81
 Bossini Giovanni Battista 94
 Boszkowa Maria 870
 Bourdaloue Louis 95
 Bourguignon Anville Jean-Baptiste 221
 Bourguignon Serge 468
 Bouverie (Bouverie-Pusey) Sidney Edward 45
 Bowbelski Adam 931
 Bowles John 211
 Bowles Thomas 211
 Boy-Żeleński Tadeusz 380
 Boznańska Olga 305
 Boznański Feliks 679
 Brandel Konstanty 360
 Branicky, ród 95, 152, 870
 Branicki Adam 95
 Branicki Franciszek Ksawery 152, 261, 720
 Braun Georg 237, 240, 253
 Brehm Alfred E. 980
 Breitkopf Bernhard Christoph 528, 602, 720, 797
 Brendel Karol 274
 Brenz Johannes 33
 Brockhaus Friedrich Arnold 623, 714, 716
 Brodacki Jan 817
 Brodziński Kazimierz 680, 713
 Broel-Plater Izabela z Sybergów (Zyberków) 480
 Broel-Plater Michał 480
 Bromski Józef 724
 Bronikowski Ksawery 688
 Brudziński Józef 879
 Brukalska Barbara 931
 Brunowskij Włodzimierz 529
 Bryll Ernest 328
 Brzezina Antoni 196, 202, 518
 Brzeziński Hieronim Dunin 138
 Brzękowski Jan 670
 Brzostowski Karol 519
 Brzozowski Jan 881
 Brzozowski Stanisław 951
 Budionny Siemion 404
 Bukaty Bolesław Adolf 942
 Bukowska Molly 778
 Bukowski Jan 641, 694, 751, 803
 Bułak-Bałachowicz Stanisław 193
 Bułakowski Walenty 517
 Bułhak Jan 813, 889, 1002
 Burbonowie, dynastia 93, 351
 Burkucki Adam 128
 Burnett Frances Hodgson 385
 Burnford Thomas 207
 Busler Kazimierz 437
 Büthner Friedrich 48
 Buyno-Arctowa Maria 774, 784
 Byron George Gordon 704, 705
 Bystron Jan Stanisław 934
 Bystrzanowscy, ród 88
 Camões Luís Vaz de 10
 Canova Antonio 371
 Cantu Cesare 530
 Car Stanisław 600
 Carloni Marco 310
 Carriera Rosalba 94
 Casanova Giacomo Girolamo 371
 Castiglione Baldassare 686
 Cavalier Guillaume 58
 Cecylia Renata Habsburżanka 84
 Cegielski Hipolit 713
 Cegliński Julian 338
 Cembrzyńska Iga 458
 Cezary Franciszek 56, 73
 Chalembikowicz Ewa z Lassowiczów 146
 Chalembikowicz Szaban 146
 Chałubiński Tytus 367, 805
 Charniec Antoni 956
 Charlet Nicolas Toussaint 268
 Chassay Frédéric-Édouard 953
 Chedeville Léopold Joseph 117
 Cheffer Henry 279
 Chelmicka-Żórawska Janina 387
 Chelmiński Jan W. 577
 Chelmońska Maria 519
 Chelmscy, ród 133
 Chelmska Anna z Grudzińskich 133
 Chelmski Samuel 133

- Chereau Jacques 266
 Chętnik Adam 891
 Chiswell Richard 204
 Chlebowski Antoni 811, 812
 Chlebowski Bronisław 519
 Chłodwig I Merowing 90
 Chłapowski Dezydery 555
 Chłapowski Władysław 139
 Chłędowski Kazimierz 370, 371, 531
 Chłopicki Józef 645, 741
 Chmielowski Piotr 755
 Chodkiewiczowie, ród 27
 Chodowiecki Daniel 11
 Chodźko Aleksander 704, 705, 711, 713
 Chodźko Ignacy 667, 819
 Chodźko Leonard 223, 339, 532, 533, 704, 705
 Chodźko Olimpia z Maleszewskich 339
 Chojecki Józef 118
 Cholinus Maternus 33
 Chopin Fryderyk 194, 195, 199, 202, 364, 496, 519
 Christiani Franciszek Ksawery 340
 Chrupek Aleksander 192
 Chruszczow Nikita 431
 Chrzanowski Wojciech 223
 Chwistek Leon 670, 671
 Ciechowski Wacław 820
 Cierocki Alfons (pseud. Al. Fonek) 892
 Cieślewski Tadeusz ojciec 236
 Cieślewski Tadeusz syn 174, 282, 283, 333
 Clark John Heavyside 344
 Clouzot Henri Georges 468
 Colberg (Kolberg) Juliusz 230
 Cook Alexander 5-7
 Cook James 5
 Cooke George 353
 Cordier Louis 215
 Cornish Charles John 981
 Corvin Georg 42
 Cotty Jan 393, 394, 811, 812, 965
 Couché François Louis syn 269
 Cratander Andreas 26
 Cromwell Oliver 45
 Curtis Tony 469
 Cuvillier Arnaud 246
 Cwojdzński Antoni 450
 Cybulski Adam Łada 299
 Cybulski Jan 931
 Cybulski Mieczysław 450
 Cybulski Zbigniew 451, 452, 454, 458, 461
 Cymerman Leon 592
 Cynarski Jan 557
 Cypcer Józef 899
 Cyrankiewicz Józef 431
 Cyż Jan 721
 Czaccy, ród 562
 Czacki Tadeusz 526, 534, 828
 Czajewicz Aleksander 720
 Czajkowski Damian 501, 794
 Czapscy, ród 88, 908
 Czarnocka Konstancja 887
 Czarnocki Adam 887
 Czarnowski Stanisław 497
 Czarnowski Stefan 724
 Czarski Wacław 508
 Czartkowski Adam 860
 Czartoryscy, ród 52, 502, 512, 866, 944
 Czartoryska Izabela (Elżbieta) z Flemmingów 373, 720
 Czartoryska Maria Zofia z Sieniawskich 116
 Czartoryski Adam Jerzy 159, 527
 Czartoryski Adam Kazimierz 52, 80, 157, 159
 Czartoryski August Aleksander 116, 720
 Czech Tomasz 151
 Czechowski Aleksander 535
 Czepliński Walerian 759
 Czermański Zdzisław 740
 Czerper Ernest 1002
 Czetwertyńska Amelia 827
 Czubek Jan 616
 Czuchnowski Marian Daniel 672
 Czyński Jan 536
 Czyżewska Elżbieta 457, 458, 467
 Czyżewski Tytus 360
 D'Este, dynastia 531
 Dahlbergh Erik Jönson 215
 Dalewski Tadeusz 188
 Damse Józef 197, 201
 Daniel Jean 581
 Daniłowicz Piotr 127
 Darowski Aleksander 861
 Darowski Mieczysław 703
 Daszyński Ignacy 600
 Dau Maksymilian 877
 Daullé Jean 256
 David Jacques-Louis 350
 Davies Richard 218
 Davout Louis Nicolas 122
 Dawska Maria 284
 Dawski Stanisław K. 284-285, 289
 Daziario Franciszek 246, 249, 250
 Dąbkowski Przemysław 821
 Dąbrowska Maria 175, 613
 Dąbrowski Henryk 242
 Dąbrowski Jan 669
 Dąbrowski Jan Henryk 122, 564, 579
 Dąbrowski Marian 541
 Dąbrowski Wiktor 976
 Deblessem Antoni 822
 Dederko Witold 460
 Dehnel Gustaw 980
 Dekert Jan 151
 Delamarche Charles François 212
 Dembek Konstanty 655
 Dembiński Albrecht 129
 Demel Kazimierz 965
 Demidoff Anatol 245, 255
 Demokryt z Abdery 43
 Dequevaullier François Jacques 269
 Deszner (Teschner) Salomea 373
 Dębski Stefan 184
 Dickstein Samuel 519
 Diderot Denis 322
 Didot Firmin 624
 Dietlab Dieter 273
 Dippel Włodzimierz 651
 Ditton Humphry 31
 Długosz Jan 86
 Dmochowski Franciszek 743
 Dmochowski Franciszek Ksawery 38
 Dmochowski Franciszek Salezy 706, 729, 731
 Dmowski Roman 553
 Dogiel Maciej 12, 13
 Dogrumowa (Ugriumow) Maria 52
 Dolatowski Zbigniew 334-336
 Doliński Gustaw 993
 Dołgoruki Piotr 502
 Domicjan 92
 Dönhoff Marion 243
 Dönhoffowie, ród 243
 Doppelmayer Johann Gabriel 222
 Doré Gustave 341, 762
 Dorohostajscy, ród 27

- Dorys Benedykt Jerzy 446
 Dowbór-Muśnicki Józef 192
 Dowgiałło Karol 615
 Dowojno Stanisław 81
 Drabczyński Marian 506
 Draparnaud Jacques Ph. R. 982
 Dretler-Flin Stefania z Juerów 287
 Drogoszewski Aureli 723
 Druccy, ród 512
 Druccy-Lubeccy, ród 512
 Drucki-Lubecki Franciszek Ksawery 495
 Duch Kazimierz 896
 Dudziński Juliusz 537
 Dufour Auguste-Henri 532
 Dufour Piotr 69
 Dumas Aleksander ojciec 383
 Dumin Stanisław 512
 Dunajewski Albin 8, 377
 Duncker Alexander 243, 254
 Dunikowski Ksawery 441
 Dunin Antonina 878
 Dunin-Borkowski Sławomir 409
 Dunin-Karwicki Stanisław 149, 366
 Dunin-Marcinkiewicz Wincenty 754
 Dunin-Wąsowicz Mieczysław 8
 Dunin-Wolski Leon 592
 Durand André 245, 255
 Durvand Lucien 351
 Dwernicki Józef 645
 Dworakowski Stanisław 823
 Dworzaczek Włodzimierz 510
 Dworzak Ludwik 807
 Dyakowski Mikołaj 602
 Dybicz-Zabalkański Iwan Iwanowicz 652
 Działyński Tytus 379
 Dziedzina Julian 452, 466
 Dzierzbicki Antoni 762
 Dzikowscy, ród 645
 Dziubacki Jan 953
 Dzwonkowski Adam 338
 Dzwonkowski Włodzimierz 620
- Egenolff Christian 33
 Ejsmond Julian 378, 682, 997
 Eleonora Magdalena Gonzaga 111
 Eleonora Maria Józefa Habsburganka 111, 257
 Elert Piotr 76
 Eljasz-Radzikowski Walery 167
 Elsner Józef 195
- Elwe Jan Barend 213
 Elżbieta I Tudor 730
 Engel Jean 341
 Engelmann Godefroy 648, 935
 Episcopus Nicolaus 2
 Erazm z Rotterdamu 2
 Ernest Wettin 75
 Erol Jakub 399
 Essenwein August 342
 Estreicher Karol 667
 Estreicher Stanisław 837
 Etienne Jan 883
 Euler Leonhard 31
 Evert Halina 392
 Evert Tadeusz 392
- Fajans Maksymilian 170, 234, 252, 338, 343
 Falck Jeremiasz 260
 Falczewski Piotr 125
 Fałęcki Hilarion 14
 Falkowski Jan 824, 825
 Fałat Julian 999
 Febvre François-Joseph le 269
 Fedorowicz Jacek 463
 Feduniszyn Józef 542
 Feldman Józef 669
 Fénelon François de Salignac de la Mothe 683
 Ferdynand II Habsburg 785
 Ferdynand III Habsburg 84, 111
 Fetting Edmund 457
 Feyerabend Sigmund 42
 Filipowicz January 759
 Filipowicz Kornel 674
 Filipowicz Tytus 621
 Filipski Ryszard 452
 Filochowski Roch 763
 Finkiel Ludwik 669
 Firkowicz Szemaja 826
 Fischbach Johann 884
 Fiszer Jan 628, 955
 Fiszer Ludwik 383, 876
 Fiut Adam 452
 Flatt Oskar 343
 Fleury Stanisław Filibert 872
 Flisak Jerzy 326
 Foà Edward 993
 Foch Ferdinand 225
 Foltin Franciszek 753
 Ford Aleksander 454, 456
 Förster Georgius 260
 Foussereau Joseph Marie 929
 Foxius Jan 62
 Fraget Józef 493
 Francastel Pierre 894
- Franciszek I Walezjusz 481
 Franciszek Ludwik Burbon-Conti 631
 Frankowski Aleksander 753
 Fredro Aleksander 347
 Fredro Andrzej Maksymilian 15
 Fredro Jakub Maksymilian 105
 Freudenberger Sigmund 315
 Friedhuber de Grubenthal L. 954
 Friedlander Walther 935
 Friedlein Daniel Edward 719, 777
 Froben Hieronymus 2
 Froben Johann 2
 Frobenowie, ród 2
 Fryderyk August II Wettin 59
 Fryderyk Chrystian Wettin 94
 Fryderyk II Wielki Hohenzollern 45
 Fryderyk III Habsburg 262
 Fryderyk Jagiellończyk 73
 Fülöp-Miller René (właśc. Philipp Müller) 543
- Gackowski Józef 544
 Gadowski Adam Rola 795
 Gaebel Georg 566
 Gajek Józef 889
 Galba 92
 Galewski Adolf 877
 Galica Andrzej 185
 Gall Stanisław (wł. Stanisław Gała) 668
 Gall Wigand 42
 Gałęska Stanisław 74
 Gałęzowski Antoni 642, 776, 926
 Gandy John Peter 353
 Gantkowski Romuald 450
 Garbiński Władysław 170
 Garnysz Maciej 121
 Gaszyński Konstanty 546
 Gaurico Pomponio 16
 Gavard Charles 350
 Gawiński Antoni 774
 Gawroński Franciszek Rawita 547-549
 Gebauer Jean Justin 91
 Gell William 353
 Gembarzewski Bronisław 641
 Gembicki Piotr 73
 Georg Johann 17
 Gepner Ignacy 288
 Gerards Hendrik 48
 Gerhard Friedrich Wilhelm Eduard 16
 Gerritsz Hendrik 48

- Gerson Wojciech 519, 889
 Giedrońc Marjan 131
 Giedroyciowie, ród 512
 Giedymín 609
 Giedymínowicze, dynastia 511, 512
 Gielniak Józef 289-291
 Gierszt August 990, 991
 Gierszt-Drużbacki Ignacy 171
 Gierszyński Henryk 552
 Giertych Jędrzej 553
 Gierymski Aleksander 167
 Gieszkowski Stanisław 767, 768
 Gieysztor Aleksander 26
 Gieysztor Jakub Kazimierz 26
 Gieysztorowie, ród 26
 Gilliard Pierre 554
 Gins Aleksander 771
 Gira Vytautas 881
 Girs Anatol 907
 Gizowie, ród 137
 Glaser Johann Louis 882
 Gleditsch Johann Friedrich 77
 Gliński Augustyn 153
 Gliński Augustyn Feliks 153
 Gloger Zygmunt 519, 897, 898, 955
 Glücksberg Gustaw Leon 631
 Glücksberg Jan 953
 Glücksberg Krystian Teofil 977
 Glücksberg Natan 337, 599, 619, 685
 Gładyszewicz Mateusz 764
 Głowczewski Władysław 228, 778
 Gocel Ludwik 333
 Goczałkowski Stanisław Wojciech 555
 Godebski Cyprian 744
 Godebski Ksawery 702
 Godlewski Stefan 876
 Goetel Ferdynand 450
 Goethe Johann Wolfgang von 678, 684, 706
 Goldoni Carlo 371
 Goldsmith Oliver 685
 Goliński Jan 931
 Gołąbek Józef 754
 Gołębiowski Wincenty 606
 Gomulicki Juliusz Wiktor 713
 Gomułka Władysław 176, 431
 Gonzagowie, dynastia 107
 Gorazdowski Edward 348, 805
 Goreccy, ród 533
 Gorecki Antoni 707, 713
 Goryńska Wiktoria 561
 Gorzachowski Stanisław 130
 Gosławski Maurycy 861
 Gostomska-Zarzycka Zofia Nałęcz 924
 Goszczyński Seweryn 367, 713, 796
 Goszczyński Wojciech 126
 Goussier Louis-Jacques 322
 Gójski Stefan 883
 Górnicki Łukasz 526, 686
 Górski Stanisław 602
 Górski Władysław Pobóg 827
 Górski Wojciech 957
 Graaf Reinier de 25
 Grabiasiówie, ród 347
 Grabowska Elżbieta z Szydłowskich 373
 Grabowska Teresa 200
 Grabowski Adam Stanisław 116
 Grabowski Ambroży 899
 Grabowski Bronisław 347
 Grabowski Wojciech 955
 Gräfenberg Ernst 25
 Grange de la, ród 481
 Gratkowski Stanisław 327
 Grebel Antoni 10
 Gregor Julius 808
 Grendyszyński Kazimierz 736
 Gröll Michał 51
 Gronowski Tadeusz 682, 689
 Groza Aleksander 707
 Grudzińscy, ród 133
 Grünbaum Izaak 595
 Gruner Christian Gottfried 18
 Gruszczynska Katarzyna 160
 Gryfici, dynastia 566
 Grzegorz z Nysy, św. 26
 Grzybowski Aleksander 395
 Grzymała Wojciech 655
 Grzywa Piotr 378
 Gubrynowicz Władysław 578, 611
 Guevara Antonio de 84
 Guggenheimowie, ród 79
 Guibert Maurice 929
 Gumowski Stanisław 141
 Günther Ernest 627
 Gurowscy, ród 908
 Gustawicz Bronisław 983-985
 Gwagnin Aleksander 27, 28
 Gwóźdź Ludwik Antoni 185
 Habsburgowie, dynastia 157, 830
 Haertell Gottfried Christoph 528, 602, 720, 797
 Haffka Aleksander 666
 Hainzelmann Elias 257
 Halecki Oskar 669
 Halka Józef 183, 439, 915
 Hallervorden Martin 30
 Hamelmann Hermann 29
 Hankiewicz Stefan 110
 Hartknoch Krzysztof Jan 30
 Hartwig Edward 443-445, 889
 Harz Benjamin 985
 Has Wojciech Jerzy 458, 462, 464, 466
 Heckert Fritz 486, 487
 Heidrich Andrzej 388
 Heinrich Antoni (pseud. Tonny) 900
 Heintzin Barbara Elisabeth 150
 Heller Hugo 358
 Henckel Matthäus 19, 20, 23
 Henikowska L. 958
 Henryk I (III) Walezy 9, 101, 102
 Heraklit z Efezu 744
 Herbel Charles 257
 Herlossohn Karl 797
 Hermsdorff Martin 15
 Herostrates z Efezu 697
 Hertz Władysław 556
 Heweliusz Jan 31, 32, 48
 Hilchen Michał 334
 Hiszpańska-Neumann Maria 292
 Hitler Adolf 407
 Hładki-Wajwódowa Salomea Jadowska 293
 Hłasko Marek 452, 454
 Hoefnagel Georg 240
 Hoesick Ferdynand 675, 745, 752, 755, 796
 Hoff Barbara 460
 Hoffman Jerzy 459
 Hoffmanowa Klementyna z Tańskich 709, 775, 776, 901
 Hofson (Hosson) de R. 145
 Hogenberg Frans 237, 240, 253
 Holbein Hans 2
 Holewiński Jan 955
 Holewiński Józef 348, 949
 Holle Adam Heinrich 36
 Hollmann Samuel Christian 36
 Holoubek Gustaw 458
 Hölzel Eduard 223
 Homann Johann Baptist 220-222
 Homer 733
 Homolacs Emanuel 810
 Hondius Hendrik II 216, 217
 Horoszkiewicz Roman Woynicz 561

- Hoszowski Konstanty 902
 Hozjusz Stanisław 33, 61
 Hryniewiecki Jerzy 931
 Hryniewicz-Sudnik Florian 135
 Hugo Victor 203
 Hulewicz Jerzy 677
 Hunefeld Andreas 84
 Hurtyg Karol Leopold 123
 Hurtyg Kasper 123
 Hurtygowie, ród 123
 Huyot Jules 341
- Idzikowski Leon 820, 870
 Iłski Konrad 880
 Iłakowiczówna Kazimiera 687
 Irving Washington 688
 Isakowicz Izaak Mikołaj 377
 Iwan IV Groźny 81
 Iwanowski Eustachy 562
 Iwaszkiewicz Janusz 669
 Iwaszkiewicz Jarosław 689
 Iwaszkiewicz-Rudoszański Wacław 403
- Jabłczyński Feliks 294
 Jabłonowscy, ród 512
 Jabłonowski Aleksander 834, 866
 Jachimecki Zdzisław 364
 Jacymirski Piotr 105
 Jadwiga Andegawerska, św. 627
 Jagiellonowie, dynastia 27, 475, 503, 511
 Jagodowicz Mateusz 137
 Jagoszewski Mieczysław 690
 Jahoda Mieczysław 453
 Jahoda Robert 367-374
 Jaillot Alexis-Hubert 204, 207, 213
 James John Thomas 344
 Jan Fryderyk Brunszwicki Welf 48
 Jan I Olbracht Jagiellon 518
 Jan II Kazimierz Waza 9, 82, 107-110, 346, 449, 611
 Jan III Sobieski 9, 30, 74, 258, 266, 339, 346, 481, 533, 611, 631, 650, 691
 Jan Zygmunt (mł.) Hohenzollern 106
 Janinet Jean-François 315
 Janiszewski Tomasz 806
 Jankowski Czesław B. 349
 Jankowski Edmund 878
 Jankowski Jan Stanisław 883
- Jankowski Jerzy (Ibis) 327
 Janowski Aleksander 893
 Janowski Ludwik 828
 Janssonius Joannes 216, 217
 Janssonius van Waesberge Gillis 43
 Janus Edward (pseud. Andrzej Stawar) 1000
 Januszkiewicz Eustachy 704, 711
 Januszkiewiczowa Jadwiga 563
 Jarosz Jerzy 994
 Jarosz Rajmund 453
 Jaroszyński Jan 796
 Jarzyński Adam 232
 Jasiński Feliks „Manggha” 299
 Jasiński Feliks Stanisław 295
 Jasiński Jakub 744
 Jastrzemski Oktawian 618
 Jastrzębowski Wojciech 174
 Jaworski Andrzej 908
 Jaworski Franciszek 505
 Jaworski Jan 669
 Jaworski Józef 878
 Jaworski Stanisław Perkowicz 115
 Jaworski Władysław Leopold 167
 Jeannot Leon 463
 Jelski Ludwik 495
 Jelo-Maliński Mikołaj 127
 Jełowiccy, ród 908
 Jełowicki Aleksander 704, 708-710
 Jengalyczew Paweł Nikołajewicz 191
 Jerzy I Gryfita 566
 Jerzy I Rakoczy 785
 Jerzy Wilhelm Brunszwicki Welf 48
 Jerzy Wilhelm Hohenzollern 106
 Jerzy z Trapezuntu 26
 Jèze Charles 614
 Jeziorański Franciszek 670
 Jeziorański Leon 576
 Jędrusik Kalina 462
 Jędryka Stanisław 453
 Jirak Jan 985
 Joachim Zygmunt Hohenzollern 106
 Joanna Grudzińska (Łowicka-Romanowska) 536
 Jombert Jean 9
 Jonghe Clement de 209
 Jordanowie, ród 88
 Jucewicz Ludwik Adam 829
- Juliusz Agrykola 92
 Jundziłł Stanisław Bonifacy 35, 828, 986
 Jungingen Ulrich von 30
 Junosza-Gzowski Aleksander 995
 Just Stefan 296
- Kaczanowski Onufry 652
 Kaleczyński Bazyli Sasin 135
 Kalenik Mieczysław 456
 Kalinka Kazimierz 667
 Kaliostro 37
 Kalistowski Walenty 847
 Kallenbach Henryk Wilhelm 555
 Kallenbach Józef 519
 Kamieński Antoni 357
 Kamieński Napoleon 372
 Kamiński Zygmunt 366
 Kamocki Janusz 889
 Kannegiesser Karl Ludwig 714
 Kantak Kazimierz 519
 Kanter Jan Jakub Daniel 765
 Kantzow Thomas 566
 Karasiński Wawrzyniec 539
 Karczewski Marcei 274
 Karczewski Wincenty Roch 700
 Kardasewicz Stanisław 834
 Karel Irena 459
 Karmazyńska Nina 773
 Karnkowski Stanisław 70
 Karol I Wielki Karoling 42, 90
 Karol II Stuart 45
 Karol V Leopold Lotaryński 111
 Karol XII Wittelsbach 1, 68, 148
 Karolak Jerzy 889
 Karpińska Helena 379-392
 Karpińska Monika 385
 Karpiński Franciszek 691, 713
 Karpowicz Franciszek 228, 807
 Karscy, ród 908
 Karski Jan 559, 560
 Karwiczki Józef Dunin (pseud. Józef Włost) 835
 Kasimir Luigi 358
 Kasprowicz Jan 699
 Kasprzycki Tadeusz 646
 Kasprzycki-Starykoń Stefan Janusz 506
 Katarzyna II Wielka 64, 250, 659
 Katarzyna Labouré, św. 472
 Katarzyna Opalińska 68
 Kawalerowicz Jerzy 455
 Kazimierz III Wielki 82, 228, 376, 526

- Kazimierz IV Jagiellończyk 108, 518
 Kazimierz Jagiellończyk, św. 46
 Kazimirski Wojciech 379
 Kącki Krzysztof 73
 Kempner Stanisław Aleksander 567
 Kennan Jerzy 568
 Kettler Sebastian 87
 Keyser Jacob 210
 Kędziorzyna Maria 777
 Kęsztort Jan Sebastian 131
 Kielisiński Kajetan Wincenty 332, 725, 889
 Kiesenwetter Johann Christian 3
 Kilar Wojciech 463
 Kilarski Jan 893
 Kiliński Jan 605
 King John 211
 Kingsley Charles 381
 Kirchnerowa Maria 803
 Kirkor Adam Honory 667, 836
 Kirsch Bartholomaeus 17
 Kirstenius Michael 48
 Kisiel Wincenty 339
 Kisielski Józef 569
 Kiszka Krzysztof 131
 Kleefeld Johann Gottfried 18
 Klein Jacob Theodor 36
 Klein Władysław 805
 Kleist Ewald Christian von 692
 Klemens VIII 8
 Klemens XI 54
 Klemensiewicz Zygmunt 333
 Klempzen Nicolaus von 566
 Klepaccy, ród 161
 Klimaszewski Hipolit 707
 Kling Melchior 33
 Klinger Zygmunt 184
 Kluczycki Franciszek 377
 Klug Louise 716
 Klukowski Franciszek 195, 197, 202
 Kłociński Marcin 62
 Kłodnicki Kazimierz 881
 Kłosiński Janusz 463
 Knapski Grzegorz 58
 Kneipp Sebastian 959
 Kniazewicz Jerzy Grzegorz 598
 Kniazewicz Karol 479, 579
 Kniazewiczowie, ród 479
 Kniazki Zykowicz Piotr 128
 Książnin Franciszek Dionizy 713, 775
 Kniazewicz Jerzy Grzegorz 37
 Koberger Anton 247, 262, 323
 Kobiela Bogumił 451, 458, 460, 463
 Kobielski Franciszek 61
 Kochanowscy, ród 544
 Kochanowski Jan 544, 699, 713, 830
 Kochanowski Jan Karol 878
 Kochański Adam Adamandy 31
 Kochowski Wespazjan 693
 Koczorowski Stanisław Piotr 360
 Koeb Stefan 570
 Kohte Julius 913
 Kolbenheyer Karl 798
 Kolberg Oskar 667
 Kolumb Krzysztof 221
 Kołacz Michał 605
 Kołtąj Hugo 38
 Kołycz Adam 131
 Komarzewski Jan 52
 Komorowski Paweł 452
 Konarska Janina 937
 Konarski Jan 133
 Konarski Stanisław 65, 82
 Kondratowicz Józef 270
 Kondratowicz Ludwik (pseud. Władysław Syrokomla) 345
 Koneczny Feliks 572
 Koniar Maurycy 538
 Koniecpolski Jan 129
 Konieczny Włodzimierz 367, 749
 Koniński Piotr 125
 Konopczyński Władysław 669
 Konopnicka Maria 694, 736, 778
 Konstancja Habsburżanka 106
 Konstanty Pawłowicz Romanow 197, 198, 337, 479, 536, 655
 Konwicki Tadeusz 457
 Kopera Feliks 938
 Kopernik Mikołaj 30
 Korczykowie, ród 423
 Kordecki Augustyn 449
 Korfanty Wojciech 415, 425
 Kořistka Karol 810
 Korn Wilhelm Bogumił 523, 691
 Korosadowicz Zbigniew 809
 Korotyński Wincenty 759
 Korotyński Władysław Rajmund 792
 Korsak Włodzimierz 378
 Korwin-Sokołowski Adam 438
 Korybut-Woronieccy, ród 512
 Korzon Tadeusz 736
 Kosiński Jerzy 447
 Kossak Juliusz 167, 347, 794, 955
 Kossak Karol 779
 Kossakowscy, ród 908
 Kossakowski Mikołaj 129
 Kossak-Szczucka Zofia 779, 837
 Kossecki Franciszek Ksawery 744
 Kossowska Barbara 373
 Kościuszko Tadeusz 154, 259, 519, 533, 903
 Kotłubaj Edward 507
 Kotula Brunon 795
 Kotula Franciszek 889
 Kowalewska Salomea 385
 Kowalewski Mikołaj 573
 Kozłowski Władysław Mieczysław 989
 Koźlik Karol 420, 421
 Koźmian Kajetan 96, 706, 713
 Koźmian Stanisław 605, 735
 Krafftówna Barbara 464
 Krakowowa Paulina 766
 Kranikowski Karol 224
 Krasiecy, ród 141, 908
 Krasicki Ignacy 330, 695, 713, 776
 Krasieński Zygmunt 699, 708, 732, 755, 758
 Kraszewski Józef Ignacy 261, 347, 574, 575, 628, 667, 707, 713, 735, 774, 836
 Kraus Johann Ulrich 30
 Kraushar Aleksander 574
 Krawiecki Ludwik 845
 Kray Karol 703, 706
 Kreczelnikow Michaił Nikitycz 64
 Kremer Józef 667, 925, 939
 Krieger Ignacy 889
 Kromer Marcin 42, 86
 Kronenberg Leopold 519
 Kronenbergowie, ród 275
 Kropiński Ludwik 707
 Królikiewicz Tadeusz 450
 Krukowiecki Jan 162
 Kryłow Iwan Andriejewicz 330
 Krynicki Nikifor 284, 301
 Kryński Karol 927
 Krypski Wiktor 162
 Krywult Aleksander 393
 Kryze Wilhelm 169
 Krzemieński Jakub 186
 Krzyczki Abraham 120
 Krzywoszewski Stefan 378
 Krzyżanowski Julian 98, 99
 Krzyżanowski Seweryn 655
 Krzyżanowski Stanisław 376
 Krzyżewska Ewa 457, 467
 Księżopolski Franciszek 854

- Kubala Ludwik 578
 Kubalski Tadeusz 561
 Kubašta Vojtěch 780
 Kubiak Tadeusz 458, 461
 Kubicka Małgorzata 677
 Kubicki Józef 876
 Kubicki Stanisław 677
 Kubijowicz Włodzimierz 799
 Kuczyński Józef 440, 441
 Kugler Franz Theodor 696
 Kuglin Jan 944
 Kukiel Marian 521, 564, 579, 669
 Kuliczowska Krystyna 383
 Kulisiewicz Tadeusz 446, 937
 Kuncewicz Jozafat (właśc. Jan Kunczyc) 34
 Kunst Jean Michel 11
 Kuntze David 150
 Kupiec Bronisław 362
 Kuropatnicki Ewaryst Andrzej 580
 Kurowska Bożena 463
 Kurpiński Karol 197, 198, 400
 Kutz Kazimierz 464
 Kuyper Frans 48
 Kwiatkowska-Lass Barbara 465
 Kwiatkowski Kajetan 69

 La Fontaine Jean de 330, 341
 Lach Szyrma Krystyn 926
 Lachowicz Aleksander 851
 Lam Stanisław 669, 724
 Lambeck Ernst 756
 Lambert z Herzfeld 42
 Lanckoroński Antoni 339
 Lanckoroński Karol 347
 Lange Johann Peter 43
 Langemeier Leonard 539
 Langeveld Dirk Meland 213
 Langiewicz Marian 476
 Langlois Jean Charles 350
 Lannes Jean 122
 Laplace Pierre-Simon 31
 Laskarys Jerzy 781
 Laskauer Piotr 664
 Laskowski Jan 455
 Lasoccy, ród 88
 Lasocki Zygmunt 166
 Laurer Johann Christian 55
 Le Brun Tomasz 525, 681
 Lechoń Jan 697
 Leibniz Gottfried Wilhelm 31
 Lelewel Joachim 223, 339, 584, 704
 Lem Stanisław 460
 Lemmon Jack 469
 Lenart Bonawentura 366, 950
 Lenartowicz Kazimierz 904
 Lenartowicz Stanisław 451, 466, 857, 858
 Lenin Włodzimierz 608
 Leon XIII 377
 Leonardo da Vinci 388, 771
 Leopold Joseph Friedrich 241
 Lepecki Mieczysław 927
 Lepszy Leonard 376
 Lesser Aleksander 667
 Leszczyńscy, ród 93, 128, 351
 Leszczyński Jan 109
 Leszek Czarny Piast 649
 Leszner Tadeusz 333
 Leśmian Bolesław 698, 699
 Letronne Ludwik 198, 201
 Lew I (Daniłowicz) Halicki 830
 Lewandowski Stanisław 940
 Lewicki Jan Nepomucen 272, 346
 Lewicki Kazimierz 941
 Lewicki Stanisław 910
 Lewiński Jan 500
 Lewis Frederick Christian 353
 Lewon Jan 57
 Lex Józef 271
 Liebig Justus von 970
 Ligber Jan 776
 Ligoń Stanisław 411
 Lilpop Karol 888
 Limanowski Mieczysław 813
 Limanowski Zygmunt 880
 Limborch Philipp van 60
 Lind John 45
 Lind Samuel Bogumił 759
 Linneusz Karol 35
 Linowsy, ród 88
 Lipiński Augustyn Karol 46
 Lipiński Eryk 324, 325, 327
 Lipiński Tymoteusz 522
 Lipiński Wacław 520
 Lipski Jan 113, 114, 116
 Lisicki Roman 539
 Lisiecka Walentyna 377
 Listnau (Listenau) Emanuel 261
 Lob Mikołaj 27
 Lobel-Riche Alméry 363
 Lohner Tobias 47
 Lorenc Zygmunt 942
 Lorentowicz Jan 699
 Lortic Marcellin 10
 Lortic Paul 10
 Lortic Pierre Marcellin 10
 Lubieniecki Stanisław 48
 Lubomirscy, ród 130, 234, 252, 502, 512, 944
 Lubomirska Rozalia z Chodkiewiczów 373
 Lubomirska Zofia z Krasińskich, 1 v. Tarło 96
 Lubomirski Aleksander 96
 Lubomirski Aleksander Michał 130
 Lubomirski Edward Kazimierz 585
 Lubomirski Jan Tadeusz 827
 Lubomirski Jerzy 611
 Lück Kurt 586
 Ludwik XIII Burbon 320, 321
 Ludwik XIV Burbon 45, 93
 Ludwik XV Burbon 93, 351
 Ludwika Maria Gonzaga de Nevers 107, 481
 Ludwika Stolberg-Gedern, hrabina Albany 371
 Lukaszek Hans 417
 Lutosławski Aleksander Tadeusz (pseud. Peter Jordan) 521
 Luzziński Teodor 609

 Ładowski Maciej 40
 Łangowski Jan 604
 Łaniewska Katarzyna 451
 Łazarski Władysław 282
 Łątkiewicz Onufry 652, 688, 730, 775
 Łepkowski Józef 587
 Łomnicki Tadeusz 459
 Łopalewski Tadeusz 848, 893
 Łopieński Ignacy 297
 Łoyko Feliks Franciszek 49
 Łoza Stanisław 508
 Łoziński Walery 163
 Łoziński Władysław 386, 402, 588
 Łubowicki (Lubowicki) Jan Franciszek 126
 Łubowicki Marcin 126
 Łuczak Wojciech 391
 Łukasieński Walerian 255, 520, 655
 Łukaszewicz Józef Andrzej 589, 627
 Łukomski Stanisław 717
 Łuszczewska Jadwiga (pseud. Deotyma) 347
 Łuszczkiewicz Władysław 297
 Łyszczyński Piotr 119

 Machniewicz Stanisław 943

- Maciejowicz Mikołaj 491
 Maciejowski Samuel 100
 Maciejowski Wacław Aleksander 526
 Mackiewicz Kamil 378
 Mackiewiczówna Ludwika 704, 705
 Madrassi Lucien 365
 Magnus Karol Ludwik 273
 Maj Jan 38
 Majerski Stanisław 224
 Majewski Franciszek 655
 Majkowski Aleksander 905
 Majnert Józef 517
 Makarewiczowa Róża 961
 Maklakiewicz Zdzisław 466
 Makowiecka Barbara z Kaskich 134
 Makowiecki Michał 134
 Makowski Tadeusz 360, 361
 Maksymilian II Emanuel Wittelsbach 258
 Makuszyński Kornel 699, 782
 Malcz Karol Filip 484
 Malczewski Antoni 699, 713
 Malczewski Jacek 347, 697
 Malczewski Rafał 893
 Malewicz Józef 153
 Malewicz Tomasz 153
 Malhomme Leon 426-428
 Malibran Alphonse 577
 Maliniak Julian (pseud. Stanisław Łukomski) 656
 Maliński Paweł 340
 Malisch Karol 712
 Maliszewski Edward 906
 Maliszewski Jerzy 590
 Małachowski-Lempicki Stanisław 591
 Mamonicz Leon 57
 Maniecki Wojciech 580, 635, 841
 Manteuffel Tadeusz 669
 Mańkowski Tadeusz 359
 Marcin Polak (Marcin z Opawy) 50
 Marcinkowski Zdzisław 432-434
 Marcinowski Antoni 707, 968
 Marconi Bohdan 508
 Marczewski Ludwik 878
 Maria Kazimiera de la Grange d'Arquien 481, 631
 Maria Leszczyńska 68, 93, 351
 Marinetti Filippo Tommaso 673
 Markowski Andrzej 460
 Markowski Ludwik 188
 Marmontel Jean-François 700
 Martynowski Franciszek Ksawery 522
 Marville Charles 929
 Massalscy, ród 512
 Masson Louis Claude Frédéric 594
 Massuet Pierre 97
 Maszkiewicz Bogusław 602
 Matecki Józef 933
 Matejko Jan 297, 347, 348
 Mathew David 558
 Matłosz Józef 424
 Matsui Iwane 436
 Matsui Nanao 436
 Matusiak Stanisław 813
 Matuszkiewicz Alfons 338, 343
 Maurer Friedrich 593
 Mauss Joseph 830
 May Jan Antoni 550, 551
 Mazanowski Mikołaj 783
 Mazaraki, ród 908
 Mazurkiewicz Ludomir 670
 Mączyński Czesław 402, 867
 McDonald David 618
 Mecherzyński Karol 757
 Mehoffer Józef 298, 299
 Meisner Johann 20
 Mencke Otto 31
 Mendog 863
 Menzel Adolph 715
 Merzbach Samuel Henryk 517, 954, 962, 969
 Metastasio Pietro 371
 Meyer Guillaume 68
 Meyer Johann Jakob 251
 Meysztowiczowie, ród 908
 Miarka Karol 417, 420, 421
 Miączyńska Klementyna z Potockich 160
 Michaeli Władysław 723
 Michajłowski-Danilewskij Aleksandr Iwanowicz 596
 Michał Korybut Wiśniowiecki 9, 111, 257, 346, 611
 Miciński Tadeusz 701
 Mickiewicz Adam 164, 165, 334, 347, 349, 362, 519, 611, 699, 702-718, 728, 737, 756, 852
 Mickiewicz Franciszek 164
 Mickiewicz Władysław 165, 728
 Mickiewiczowie, ród 164
 Midwinter Daniel 218
 Mielecki Jan 130
 Mielżyńscy, ród 501, 757
 Mielżyńska Konstancja 710
 Mien Juliusz 347
 Mierowie, ród 88
 Mieszko I Piast 228
 Mieszko II Stary Piast 644
 Mietelski 130
 Migurski Wincenty 597
 Mikołaj I Romanow 249, 532, 652, 658
 Mikołaj II Romanow 543, 554
 Milton John 89
 Miładowski Lucjan 437
 Miłkowski Ludwik 648
 Miłkowski Władysław 562
 Miłobędzki Jerzy 993
 Mioduszewski Michał Marcin 767, 768
 Miłęga Paweł 426-428
 Mleczo Mikołaj 131
 Młocki Kazimierz 113
 Młodzieniec Jan 328, 400
 Młodzieniec Piotr 400
 Młodzianowski Adam 889
 Młodziejowski Jacek 103
 Mniszchowie, ród 944
 Mniszech (Maria) Amalia z Brühlów 373
 Möbius Georg 17
 Mocarski Wojciech 129
 Mochnacki Maurycy 697, 706
 Modliszewski Jan 100
 Modrzyńska Urszula 456
 Moette Thomas 9
 Mohlowie, ród 908
 Mokrzecki Stanisław Andrzej 131
 Moll Herman 211, 218, 220
 Moniuszko Stanisław 364
 Monroe Marilyn 469
 Montandon Charles Henry 928
 Monteskiusz 51
 Mońkiewiczówna Bronisława 360
 Moraczewski Jędrzej 600
 Morawski Franciszek 707
 Morawski Seweryn 377
 Morcinek Gustaw 893
 Mordant de Launay Jean-Claude-Michel 355
 Mortkowicz-Olczakowa Hanna 889
 Moszczeński Stanisław Nałęcz 77
 Mościcki Henryk 369, 557, 590, 834, 860
 Mościcki Ignacy 439, 600, 854
 Mrozek Sławomir 329

- Mrożewski Stefan 300
 Mściwujewski Mściław 850, 851
 Mucha Stanisław 397, 398
 Muczkowski Józef 705
 Mund Henryk 937
 Munk Andrzej 465
 Munthe Axel 389
 Murat Joachim 122
 Murawjow Michaił 852
 Mure de Pelanne Alexandre 929
 Murray John 344
 Mycielski Jerzy 944
 Myszkwoscy, ród 27

 Nagler Georg Kaspar 945
 Nakoniecznikoff Henryk 883
 Napoleon I Bonaparte 122, 228, 249, 267, 269, 350, 479, 482, 528, 579, 581, 594, 598, 629, 634, 648, 708
 Naruszewicz Adam Stanisław 10, 52, 518, 599, 600, 713, 720, 830
 Narutowicz Gabriel 600
 Narzyscy, ród 88
 Narzyski Tadeusz 437
 Nasfeter Janusz 466
 Nasierowska Zofia 467
 Nawka Michał 721
 Neron 92
 Neufeldówna Bronisława 567
 Neugebauer Jerzy 461
 Neumann Józef 359, 850
 Niedziela Józef 756
 Niekammer Paul 566
 Niemcewicz Julian Ursyn 602, 699, 713
 Niemczyk Leon 455
 Niemiera Stanisław 959
 Niemierkiewicz Marian 750, 782
 Niemkiewicz Bronisław 875
 Niesiecki Kasper 53, 510, 776
 Nieszporkowicz Ambroży 54
 Niewiadomski Eligiusz 946
 Niziołek Alfred 1002
 Niziurski Edmund 463
 Nodier Charles 929
 Nogger Józef Antoni 140
 Nolhac Pierre de 351
 Norblin Jan Piotr 352, 533, 889
 Norwid Cyprian Kamil 699
 Noskowski Jan 897
 Nothwanger Johann Heinrich 19
 Nowak Bohdan 603
 Nowak Henryk 509
 Nowak Zdzisław 326

 Nowakowski Bogdan 405
 Nowakowski Franciszek Antoni 54
 Nowakowski Józef 195
 Nowicka Stanisława z Sandeckich 931
 Nowicki (Siła-Nowicki) Franciszek Henryk 796
 Nowicki Maciej 931
 Nuceryn Sebastian 62
 Nunberg Marian 987
 Nusbaum Henryk 878
 Nuyen Wijnand Jan Josephus 203

 Ochorowicz Julian 993
 Oczapowski Michał 962
 Odyniec Antoni Edward 713
 Oehl Antoni 337
 Oelschlägel Johann Melchior 22
 Ogińscy, ród 512, 944
 Ogińska Helena z Ogińskich 142
 Ogiński Gabriel 339
 Ogiński Ignacy 142
 Ogrodzki Jacek 118-120
 Oktawian August 316
 Olbiński Rafał 302
 Olbrychski Daniel 276, 459
 Oldenburgowie, dynastia 29
 Oleszczyński Antoni 639, 708
 Oleszczyński Seweryn 288
 Olędzki Jan 131
 Olgierd Giedyminiowicz 863
 Olszeniak Andrzej 805
 Olszewicz Bolesław 906
 Ołeś Ołeksandr (właśc. Ołeksandr Kandyb) 722
 Ombach Gustaw Ferdynand 603
 Omuth Christian 20
 Onacewicz Ignacy Żegota 518
 Opacki Józef 853
 Opaliński Krzysztof 55, 264
 Opaliński Łukasz 76
 Oporinus Johannes 42
 Orda Napoleon 234, 252
 Ordon Edmund 740
 Ordowie, ród 908
 Ordyniec Leon 818
 Oriola José Joaquim Lobo da Silveira 919
 Orłowicz Mieczysław 806, 854, 909, 910
 Orłowska Izabela z Borchów, 1 v. Potocka 507
 Orłowski Michał 507
 Orsolini Carlo 94

 Orzechowski Samuel Józef 129
 Orzelski Świętosław 602
 Orzeszkowa Eliza 723, 736
 Osiecki Stefan 931
 Osóbka-Morawski Edward 173, 410
 Ossendowski Ferdynand Antoni 608, 785, 893
 Ossolińscy, ród 56
 Ossoliński Jerzy 56
 Ossoliński Mikołaj 109
 Ostoja-Chrostowski Stanisław 280, 281, 937
 Ostrogska Anna z Kostków 105
 Ostrogski Aleksander 105
 Ostrogski Konstanty 101
 Ostrowska Klementyna 704, 705
 Ostrowski Józefat Bolesław 609
 Ostrowski Juliusz 510
 Ostrowski Tadeusz 374
 Ottens Joachim 210
 Ottens Josua 210
 Ottens Reinier I 210
 Overton Philip 211
 Owidiusz 682

 Pac Michał Jan 155
 Paderewski Ignacy Jan 364, 439
 Pankiewicz Józef 303
 Pannemaker Adolf 341
 Paprocki Bartosz 511
 Pasek Jan Chryzostom 346, 611, 781
 Paskiewicz-Erywański Iwan 168, 652
 Passe Crispin de 320, 321
 Paszkowski Józef 735
 Paszkowski Marcin 27
 Patkowski Aleksander 893
 Patkul Jan Reinhold von 148
 Pawelczak Rudolf 238, 239
 Pawiński Adolf 612
 Pawlewski Kazimierz 800
 Pawlicki Jan 881
 Pawlikowscy, ród 947
 Pawlikowski Jan Gwalbert 804
 Pawlikowski Jan Gwalbert Henryk 801
 Pawlikowski Mieczysław 459
 Pawłowska Marianna z Rumkowiczów 146
 Pawłowski Bronisław 669
 Pawłowski Dominik 146
 Pawłowski Leszek Kazimierz 988
 Payne Thomas 45

- Pecq Adolf 338
 Pełczyńska Wanda 613
 Pełka-Poliński Michał 977
 Penderecki Krzysztof 458
 Perepeczko Marek 459
 Perrot Ferdinand 250
 Perzyński Benon 563
 Petelska Ewa 451, 464
 Petelski Czesław 451, 464
 Petersowa Zofia 389
 Petreus Johannes (właśc. Hans Peterlein) 16
 Petrykowski Hieronim 129
 Petry-Przybylska Janina 785
 Pełcherski Karol 435
 Pękalski Stanisław 304
 Pfaff Karol Bogusław 8
 Pfitzmann Godfried 150
 Piastowie, dynastia 609, 644
 Piekarski Adam 57
 Piekarski Kazimierz 934
 Pieradzka Krystyna 911
 Piernikarczyk Józef 912
 Pierzchała Jan 175
 Pietrzykowski Józefat 960
 Piętek Jan 963
 Piętkowa Antonina 963
 Pigoń Stanisław 828
 Pikiel Witold 436-438
 Piliński Adam 533
 Pillati Gustaw 811, 812
 Piller August 831
 Piller Józef Jan 545, 692, 830
 Piller Kornel 359, 850
 Piller Piotr 244, 359, 679, 831, 838, 839
 Piłsudscy, ród 561
 Piłsudska Aleksandra 613
 Piłsudski Józef 178, 179, 189, 190, 396, 432-439, 565, 600, 614, 646, 687, 690, 697, 752, 848, 868, 927
 Pini Tadeusz 758
 Piniński Leon 166
 Pinnock William 977
 Piotr Gamrat 73
 Piotr I Wielki Romanow 211
 Piotrkowczyk Andrzej 62, 70
 Piotrowicz Ludwik 669
 Piotrowski Józef 178
 Piotrowski Rufin 615, 616
 Piranesi Giovanni Battista 316
 Pisano Eliodoro 341
 Pius II 262, 602
 Pius IX 34
 Pius VI 37
 Piwarski Jan Feliks 337
 Piwarski Kazimierz 669, 911
 Piwocki Ksawery 947
 Plater Emilia 480
 Platerowie, ród 480, 908
 Plater-Zyberk Cecylia 617
 Plater-Zyberk, ród 480
 Pleydenwurf Wilhelm 247
 Plichta Andrzej 655
 Pliński Adam 81
 Pliszczyńska Janina 816
 Pluciński Tadeusz 460
 Pluvinel Antoine 320, 321
 Płoński Michał 352
 Poddębski Henryk 889
 Podgorny Mikołaj 431
 Podkańscy, ród 88
 Podolski Sylwester 690
 Poe Edgar Allan 363
 Pohl Karol 885
 Pol Wincenty 713, 725, 796
 Polakiewicz Tomasz 271
 Polański Roman 452, 465
 Polignac (właśc. Polignano a Mare) Melchior de 9
 Poliński Władysław 965
 Politzer Adam 935
 Połoniecki Bernard 225
 Połujański Aleksander 667, 998
 Poniatowski Józef 579, 641
 Poniatowski Stanisław 619
 Ponińscy, ród 88
 Popiel Jan 368
 Popielowie, ród 28
 Popliński Jan 627
 Popławski Stanisław 724
 Poremba Michał F. 845, 846
 Porębowicz Edward 724
 Porret Henri Désiré 936
 Porter Eleanor Hodgeman 392
 Poser Jean Auguste 4
 Poszwiński Adam 415
 Potoccy, ród 2, 89-92, 95, 144, 234, 619, 835, 861, 944
 Potocka Julia z Lubomirskich 373
 Potocka Maria z Sanguszków 234
 Potocka Susana z Iturrich 920
 Potocki Aleksander 95
 Potocki Alfred 920
 Potocki Andrzej 166, 755
 Potocki Feliks 39
 Potocki Henryk 89
 Potocki Ignacy 38, 95
 Potocki Jan 458
 Potocki Jerzy 920
 Potocki Józef 144
 Potocki Józef Mikołaj 369, 999
 Potocki Pantaleon 168
 Potocki Stanisław 729
 Potocki Stanisław Kostka 95, 144, 734
 Potocki Szczesny 691
 Potocki Teodor 68
 Potworowski Stefan 817
 Praschil Tadeusz 910
 Prażmowski Adam 519
 Prażmowski Franciszek 129
 Prażmowski Mikołaj 110
 Prażmowski Samuel 110
 Prądzyński Ignacy 628
 Prek Franciszek Ksawery 564
 Prideaux Humphrey 58
 Priszwin Michał 1000
 Procajłowicz Antoni 579
 Prochaska Antoni 856
 Prochaska Karl 798
 Prochowicz Makary 125
 Prohor 73
 Prokopowicz Bogdan 924
 Prószyński Konrad (pseud. Kazimierz Promyk) 786
 Prucnal Anna 460
 Prus Bolesław 331, 736
 Pruszkowska Maria 390
 Pruszyński Aureliusz 347
 Prystor Aleksander 848
 Przebendowski Jan 59
 Przebendowski Jan Jerzy 59
 Przeradowski Piotr 129
 Przewłocki Janusz 507
 Przeworski Jakub 588, 745
 Przedziecki Aleksander
 Przedziecki Rajnold 920
 Przybora Jeremi 726
 Przyboś Julian 674
 Przybylski Jacek Idzi 10
 Przybysławscy, ród 505
 Przybysławski Władysław 505
 Przyłęcki Achacy 260
 Przykowski Samuel 60
 Przykowski Tadeusz 333
 Puchalski Edward 449
 Puchalski Stanisław 178
 Pufendorf Samuel 215
 Puget Jan Franciszek 650
 Puget Janina 650
 Puget Tadeusz Marek 650
 Pułaski Kazimierz 533
 Puttkamer Jacek Antoni 64
 Puzynina Gabriela z Güntherów 860

- Puznowie, ród 512
 Pye John 353
 Pyz Piotr 997
- Rabska Zuzanna 752
 Raczynski Edward 346, 559, 611
 Radziejowski Hieronim 578
 Radziejowski Michał Stefan 68
 Radzikowski Walery Eliazs 889
 Radziwiłł Antoni Wilhelm 97
 Radziwiłł Karol Mikołaj 817
 Radziwiłł Karol Stanisław „Panie Kochanku” 155, 507, 661
 Radziwiłł Stanisław Wilhelm 97
 Radziwiłłowa Helena z Przędzieckich 373
 Radziwiłłowa Maria Dorota z de Castellane 97
 Radziwiłłowie, ród 14, 27, 97, 502, 507, 512, 627, 944
 Rafalski Antoni 885
 Rafałowicz Ruben 829
 Raffet Auguste 245, 255
 Rajecka (Gault de Saint-Germain) Anna 373
 Rakowski Bronisław 1001
 Raksa Pola 467
 Rasputin Grigorij Jefimowicz 543
 Rastawiecki Edward 517
 Raur Johann Jorg 144
 Rautenstein Johann Ernst 48
 Rawicz Kosiński Stanisław 375
 Rawicz Władysław 590
 Redouté Pierre-Joseph 355
 Regin z Prüm 42
 Regulski Aleksander 348
 Reinfuss Roman 800, 889
 Reinick Robert 696
 Reinicke René 317
 Rej Mikołaj 830
 Rembieliński Rajmund 201
 Rembowski Aleksander 628
 Remer Jerzy 893
 Renieux Paul 881
 Repelaer Jonkheer O. 581
 Repetowski Piotr 376
 Reszka Stanisław 61
 Reymont Władysław Stanisław 736
 Reyowie, ród 88
 Richer Adrien 90
 Richter Adrian Ludwig 797
 Rizzi Zannoni Giovanni Antonio 223
 Robertson John 488
 Robortello Francesco 42
- Rodziewiczówna Maria 727
 Roepell Richard 223
 Roesner Jan Godfryd 263
 Rogalski Leon 530, 631, 667
 Rogier George 412, 413
 Rogiński Łukasz 276-278
 Rohan Henri de 84
 Roja Bolesław 177, 178
 Roja Waław 178
 Roland (Hruodald, Hruotland) 42
 Rolle Józef Antoni 861, 862
 Rollin Charles 91
 Romanowowie, dynastia 512, 554
 Romanowski Krzysztof 452
 Romanowski Mieczysław 519
 Romer Bronisław 192
 Roncalli Parolino Francesco 94
 Rossi Giovanni Giacomo de 206
 Rossini Gioacchino 202
 Rostkowski Antoni 121
 Rousseau Jean Jacques 11, 744
 Rozumiłowski Grzegorz 844
 Rozwadowski Tadeusz Jordan 632
 Rożankowski Teodor 608, 659
 Rożen Władysław 184
 Rożycki Jan 130
 Rudółowski Wojciech 104
 Rudziński, ród 88
 Rugendas Georg Philip mł. 318, 319
 Rugendas Georg Philip st. 318, 319
 Rummel Julian 915
 Rurykowicze, dynastia 512, 644
 Russel William 45
 Russell Flint William 381
 Russoccy, ród 88
 Ruszczyc Ferdynand 828
 Rutkowski Jan 813
 Rutkowski Zdzisław 274
 Ruzamski Marian 745
 Rybkowski Jan 462
 Rybkowski Tadeusz 867
 Rychter Maria 613
 Rydel Lucjan 742
 Rydz-Śmigły Edward 426
 Rye Egidius van der 240
 Rykaczewski Erazm 730
 Rypiński Stefan 131
 Ryszkiewicz Andrzej 334, 336
 Ryx Franciszek 52
 Rzepecki Władysław Karol 801
 Rzepecki Zdzisław 579
 Rzewuski Henryk 728
- Rzewuski Leon 332
 Rzewuski Michał Józef 141
 Rzewuski Waław (pseud. Józef Rzewuski) 65, 66
 Rzewuski Waław Seweryn (Emir) 835, 861
- Saal Izaak 258
 Sabala (właśc. Jan Krzeptowski) 805
 Sa'di Mosleh ben Abdollah 379
 Sadowski Zbigniew 633
 Saint Albin Hortense de 648
 Saint-Hilaire Emil Marco de 634
 Saint-Maurice Charles-R.-E. de (właśc. Charles Rousset) 582
 Sakowicz Adam Maciej 131
 Salvandy Narcisse-Achille de 631
 Sanguszko Adam Aleksander 128, 131, 136
 Sanguszko Eustachy 368, 369, 835, 918
 Sanguszko Koszyński Aleksander Andrejewicz 124
 Sanguszko Lew Aleksandrowicz 124
 Sanguszko Roman 101
 Sanguszko Roman Romanowicz 101
 Sanguszko Roman Stanisław Adam 369
 Sanguszkowa Klementyna z Czartoryskich 369
 Sanguszkowa Konstancja z Zamoykich 368
 Sanguszkowa Natalia z Potoczych 369
 Sanguszkowie, ród 234, 368, 512, 526
 Sanson Guillaume 204, 207
 Sanson Nicolas 206, 209
 Santacroce Andrea 132
 Sapieha Anna 369
 Sapiehowie, ród 27, 88, 502, 512
 Sapieżyna Seweryna Maria z Uruskich 171
 Sarnicki Stanisław 223
 Sarraut Claude 102
 Sartori Felicita 94
 Sartorius Carl Friedrich 21
 Saski Sylwester 190
 Saunier Leon 913
 Sawicka Wanda 894
 Schard Simon 42

- Scharf Samuel 607
 Schedel Hartmann 247, 248, 262, 323, 342
 Schedel Krzysztof 72
 Schenk Petrus I 258
 Schertle Valentin 885
 Schill Johann Friedrich 21
 Schiller Friedrich 593
 Schiller Leon 394
 Schindler Aleksander 477
 Schindler Max 437
 Schiper Ignacy 666
 Schmaedicke Augustyn 769
 Schmid Paul Wilhelm 21
 Schmidt Władysław 578, 611
 Schmitt Henryk 635
 Schnayder Józef 638, 832, 842, 844, 847
 Schneider Ferdinand 502
 Schobser Hans 83
 Schrader Daniel 22
 Schroeder Artur 364
 Schröter Johann 48
 Schubert Franz 930
 Schultz Daniel 260
 Schulz Bruno 850
 Schweter Joseph 890
 Scott Walter 708, 729-731
 Sedlaczkowa Janina 787
 Seignobos Charles 636
 Selezniow Stepan 744
 Selous Henry Courtney 735
 Sembratowicz Sylwester 377
 Sennewald Gustaw Adolf 766
 Seweryn Tadeusz 800, 889
 Seyfarth Gustaw 501, 794
 Seyler Georg Daniel 68
 Shakespeare William 281, 735
 Sharp William 259
 Siarczyński Franciszek 638
 Siciński Mikołaj 134
 Sidney Algeronon 45
 Siedlecka Jadwiga 394
 Siedlecki Franciszek 305-307, 393, 394
 Siemieński Lucjan 639
 Siemiradzki Henryk 940
 Siemowit IV Piast 262
 Sieniawska Elżbieta z Lubomirskich 113, 114
 Sieniawski Adam Mikołaj 147
 Sieniawski Mikołaj 113, 114
 Sienkiewicz Henryk 98, 99, 224, 382, 611, 787, 870
 Sienkiewicz Karol 159
 Sienkiewiczowie, ród 685
 Sierakowski Józef 599
 Sieroszewski Wacław 179, 450
 Sigaud de La Fond Joseph-Aignan 69
 Sigebert z Gembloux 42
 Sikorski Józef 510, 951, 952
 Sikorski Mikołaj 121
 Sikorski Władysław 179, 558, 640
 Silvestre Louis de mł. 256
 Skałkowski Adam Mieczysław 641, 669
 Skarbek Fryderyk 343, 642
 Skarbek Stanisław 845
 Skarga Piotr 70, 769
 Skarżyński Jerzy 458
 Skirmunt Bolesław 959
 Skirmuntówna Konstancja 863
 Skiński Emil 971
 Skjöldebrand Anders Fredrik 215
 Skobielew Iwan Nikitycz 643
 Skoczylas Władysław 280, 308, 309, 801, 949
 Skolimowski Jerzy 931
 Skotarek Władysław 677
 Skrzynecki Jan 162, 645
 Skwarczyński Wojciech 132
 Sławek Walery 189
 Sławiński Artur 880
 Sławiński Józef 730
 Słojewski Seweryn 883
 Słonimski Antoni 881
 Słowacka Salomea 708
 Słowacki Juliusz 699, 708, 713, 732, 828
 Smoczyński Wincenty 377, 522, 948
 Smoleński Jerzy 893
 Smoleński Władysław 736
 Smolik Przecław 670
 Smolka Franciszek 751
 Smolka Stanisław 644
 Smuglewicz Franciszek 310, 533
 Sobiescy, ród 74
 Sobieska Cecylia z Wapowskich 134
 Sobieska Katarzyna 133
 Sobieski Aleksander 1
 Sobieski Jakub 1
 Sobieski Jan 134
 Sobieski Konstanty 1
 Sobieski Wacław 664
 Sobieski Wojciech 133
 Sobieszkański Franciszek Maksymilian 526, 667, 948
 Sobolewska Izabela (Elżbieta) z Grabowskich 373
 Sobolka Franciszek 437
 Sokalski Bronisław 864
 Sokołowski August 167
 Sokrates z Aten 744
 Solarz Wojciech 462
 Solecki Kazimierz 430
 Solignac Pierre Joseph de la Pimpie de 71
 Sołtan Adam Lew 575
 Sołtyk Kajetan Ignacy 574
 Sołtyk Karol 199
 Sołtyk Stanisław 655
 Sommer Karol 882
 Sommerlatt Christian Vollrath von 645
 Sosabowski Stanisław 618
 Sosnowscy, ród 136
 Sosnowski Bołódz Piotr 136
 Sosnowski Jan 981
 Sosnowski Zygmunt 966
 Soto Pedro de 33
 Sotzmann Daniel Friedrich 230
 Speed John 204
 Spinola 107
 Spitzer Tadeusz 896
 Spychalski Marian 176
 Stachiewicz Julian 565
 Stachiewicz Piotr 999
 Stachowicz Michał 533
 Stackelberg Otto von 52
 Staff Leopold 388, 699
 Stahl Zdzisław 646
 Stalin Józef 410, 656
 Stanisław I Leszczyński 44, 68, 93, 97, 117, 212, 351, 533, 627
 Stanisław II August Poniatowski 4, 38, 41, 45, 52, 118-121, 156, 261, 517, 522, 523, 533, 574, 599, 619, 661, 720, 944
 Stanisław ze Szczepanowa, św. 70, 73
 Stanisławski Jan 311, 748
 Staniszevska Grażyna 456
 Stankiewicz Józef 64
 Stankiewicz Zofia 312
 Stanny Janusz 330
 Stańczyk Jan 173
 Starczewski Eugeniusz 909
 Starkman Michał 507
 Starowski Szymon 72, 73
 Starzeńscy, ród 908
 Staszic Stanisław 340, 642, 733

- Stawiarski Ignacy Franciszek 647, 683
 Steckel Max 1002
 Stecki Jan 636
 Stecki Tadeusz Jerzy 866
 Stefan Batory 9, 103, 228, 504, 511
 Stefani Jan 196
 Stefanowski Aleksander 331
 Steibelt Daniel Gottlieb 194
 Steiner Rudolf 394
 Stekert Aleksander 513
 Stelmachowska Bożena 917
 Stern Anatol 675
 Sterne Laurence 734
 Stevens Alfred 295
 Stoczkiewicz Jan 692
 Stolarczyk Józef 367, 805
 Stołagiewicz Ignacy 878
 Stoopendael Bastiaen 48
 Stothard Thomas 259
 Strasilla Jan August 238, 239
 Strąbski Stanisław 526
 Strojenski Beniamin 788
 Strojnowski Hieronim 372
 Stronński Stanisław 558
 Strumiłło Józef 161
 Stryjeńska Zofia 364
 Stryjeński Karol 806
 Stryk Johann Samuel 22
 Strzelecki Edward 880
 Strzemeski Jan 129
 Strzeмиński Władysław 670
 Strzeżowski Stanisław 104
 Stupnicki Jarosław Stefan 851
 Styfi Jan 348
 Stypułkowska Krystyna 467
 Suchorzewski Jan 372
 Suchowiak Lech 677
 Sulimierski Filip 802
 Sułkowsy, ród 145
 Sułkowski Józef 648
 Sumik Roman 462, 464
 Surałło Bolesław 313
 Suszyński Jan 871
 Swebach Jacques François Joseph 269
 Sybergowie (Zyberkowie), ród 480
 Sykstus V 8
 Syroczyński Leon 918
 Szajnocha Karol 223, 649
 Szalawski Andrzej 456
 Szapocznikow Alina 453
 Szczepański Kazimierz 743
 Szczepański Władysław 770
 Szembek Aleksander 145
 Szenic Stanisław 704
 Szmaj Stefan 677
 Szmorliński Ignacy 883
 Szoldorscy, ród 88
 Szpotański Tadeusz 880
 Szujski Józef 223
 Szukiewicz 132
 Szuksza Krzysztof 131
 Szulc Dominik 519
 Szuldrzyński Tadeusz 725
 Szumowski Władysław 975
 Szydlak Jan 176
 Szymanowscy, ród 88
 Szymanowski Wacław 347
 Szymański Janusz Mikołaj 391
 Szymonowicz Szymon 830
 Śledziński Władysław 883
 Śliwiński Artur 650
 Śliwonik Roman 328
 Śniadecki Jan 857, 973
 Śniadecki Jędrzej 974
 Światopełk-Czetwertyński, ród 127
 Światopełk-Czetwertyńska Maria Wanda z Uruskich 171
 Światopełk-Czetwertyński Stefan 126
 Światopełk-Czetwertyński Wacław 127
 Światopełk-Czetwertyński Zachariasz 127
 Światopełk-Czetwertyński, ród 512
 Światopełk-Mirscy, ród 512
 Świętek Romuald 193
 Świdziński, ród 88
 Świeżawscy, ród 908
 Święciccy, ród 88
 Świętochowski Aleksander 736, 878
 Tacyt 92
 Talleyrand-Périgord Charles-Maurice de 122
 Tański Ignacy 776
 Tapper Ruard 33
 Tarabanowicz Stanisław 185
 Tarło Andrzej 96
 Tarło Gabriel 125
 Tarło Jan 141
 Tarło Karol 96
 Tarłowie, ród 88, 96
 Tarnowska Elżbieta z Oleszków 136
 Tarnowski Jan 136, 775
 Tarnowski Jan Feliks 297, 760
 Tartakower Arie 666
 Teleżyński Konstanty 871
 Tentzel Wilhelm Ernst 75
 Teresa Kunegunda Sobieska 258
 Teslar Józef Andrzej 188, 614
 Teslar Tadeusz 529
 Tetmajer Adolf 367
 Tetmajer Kazimierz 367
 Tetmajer Włodzimierz 167
 Tharaud Jean 279, 365
 Tharaud Jérôme 279, 365
 Thieme Ulrich 945
 Thon Ozjasz 654
 Thon-Rostowa Nella 654
 Thugutt Stanisław 600
 Tissot Samuel Auguste 976
 Titius (Tietz) Johann Peter 48
 Titius Julius 519
 Tłomakowski Janusz 396
 Tokarz Wacław 613, 651
 Tolstoj Jakow Mikołajewicz 652
 Tolstoj Lew 597
 Tołścikiewicz Jan 132
 Tomas Adam 653
 Tomaszewicz Walerian 759
 Tomaszewski Adam 225
 Tomaszewski Dyzma Bończa 737
 Tomaszewski Henryk 399, 726
 Tomaszewski Roman 334
 Tomkowicz Stanisław 376
 Töpfer Stanisław 383
 Topolnicki Jan 223
 Trembecki Stanisław 713
 Trentowski Bronisław 759
 Trocki Lew Dawidowicz 656
 Trojekurow-Łyszczyński, ród 512
 Troszczyński Jerzy 459, 462
 Trotz Michał Abraham 77
 Trzaska Władysław 669, 724, 906, 938, 946, 980
 Trzaskowski Andrzej 455
 Tschirnhaus Ehrenfried Walther von 31
 Tubis Adam 881
 Tuchaczewski Michał 614
 Tuchołkowie, ród 88
 Turkawski Marcei Antoni 802
 Turowski Kazimierz Józef 511, 686, 693
 Tusiewicz Alfons 817
 Tuwim Julian 738

- Twardy Władysław 297
 Tyberiusz 92
 Tylicki Piotr 104
 Tyłkowski Wojciech 78
 Tymowski Józef 123
 Tyrmand Leopold 451
 Tyrowski Bazyli 864
 Tyszkiewicz Beata 457
 Tyszkiewicz Emanuel 135
 Tyszkiewicz Eustachy 852
 Tyszkiewicz Jerzy 132
 Tyszkiewicz Kazimierz 471
 Tyszkiewicz Teodor Dominik 135
 Tyszkiewiczowa Teresa 373
 Tyszkiewiczowie, ród 908
- Udziela Seweryn 803
 Ujejski Tomasz 108
 Uljanow Aleksandr Iljicz 608
 Ulrich Johann Caspar 79
 Ulrich Leon 735
 Umecka Jolanta 467
 Umiastowski Roman 657
 Umiastowski Tomasz 80
 Unger Józef 345, 998
 Uniechowski Antoni 392
 Urban VIII 34, 56, 93
 Urbanowicz Józef 176
 Urbański Franciszek 846
 Uruski Seweryn 171
 Ustrzycki Bazyli 141
 Uszycka Walentyna 452
- Vasco da Gama 10
 Vaugondy Didier Robert de 212
 Veenhuysen Jan 48
 Vérard Antoine 50
 Verch Samuel 17
 Vergerio Pietro Paolo 33
 Verhaffelt Martin 33
 Verhulst Johannes 203
 Vernet Horace 350
 Vidoni Pietro 107
 Vigée-Lebrun Élisabeth 944
 Villon François 292
 Visconti Giambattista Antonio 310
 Visscher Lambert 48
 Visscher Nicolaas II 209
 Visscherowie, ród 209
 Vogel Johann Jakob 30
 Vogel Zygmunt 884
 Všeťečka Jaroslav 808
- Wachala Mieczysław 790
 Wachowiak Maria 467
- Wacław III Przemyślida 71
 Wacznadze Dawid 229
 Waga Jakub 526
 Wajda Andrzej 460
 Wajnberg Izaak 724
 Wajwód Antoni 937
 Walentynowicz Marian 782
 Walewski Stanisław 514
 Waliszewski Kazimierz 659
 Walther Michael mł. 23
 Wangler Franz Xaver 645
 Wann Paul 83
 Wańkowicz Melchior 569
 Wańkowicz Walenty 715
 Wańkowiczowie, ród 908
 Wański Jan 198
 Wańtowski Alfons 817
 Wapiński Franciszek 883
 Warchliński Andrzej 169
 Warnkówna Jadwiga 791
 Waryński Ludwik 255
 Wasilewska Wanda 868
 Wasilewski Leon 868
 Wassenberg Eberhard (Ewerhard) 84
 Wasylewski Stanisław 373, 659, 893, 944
 Waszkiewicz Jan 977
 Ważyk Adam 676
 Wąsowicz Wacław 314
 Weber Kurt 457
 Wedelsztet Bogumił 154
 Wegner Leon 372
 Weickhmann Joachim 23
 Wende Edward 520, 601, 966
 Wereszczakówna-Puttkamerowa Maryla 857
 Wereszycki Henryk 669
 Wernick Gotthilf 24
 Wettinowie, dynastia 59, 75, 112, 208, 486, 487
 Weychert Janusz 464
 Węcki Józef 598, 678, 680, 683, 734, 978
 Węclewski Zygmunt 611
 Węgierski Kajetan 713
 Wężyk (Osiński) Franciszek 129
 Wężyk Jan 62
 Wichert-Kajruksztisowa Julia 739
 Widawski Aleksander 612
 Widman Giorgio 206
 Widomski 402
 Wielhorski Michał 86, 156
 Wielopolscy, ród 88
 Wielzyński Jan 104
- Wierusz-Kowalski Alfred 955
 Wierusz-Kowalski Maciej 139
 Wierzbicki Ludwik 375
 Wierzchowski Samuel (zw. Lubelczykiem) 87
 Wierzyński Kazimierz 740
 Wigand Georg 797
 Wild Karol 597, 832
 Wilder Billy 469
 Wilder Hieronim 949
 Wilhelm I Zdobywca 90
 Wilkomm Maurycy 989
 Winnicka Lucyna 455
 Winnicki Józef 782
 Wiszniewska Tamara 450
 Wiszniewski Michał 792
 Wiszowaty Andrzej 60
 Wiszowaty Benedykt 60
 Wiśniewski Jan 921, 922
 Wiśniowieccy, ród 14, 127
 Wiśniowiecki Janusz Antoni 147
 Wiśniowiecki Michał Serwacy 14, 147
 Witke-Jeżewski Dominik 920
 Witkiewicz Kazimierz 950
 Witkiewicz Stanisław 805
 Wittyg Wiktor 515
 Witwicki Stefan 713, 772
 Witz Ignacy 291
 Władysław I Łokietek 546, 649
 Władysław II Jagiełło 71, 523, 737, 774
 Władysław IV Waza 9, 56, 82, 84, 105, 107, 108, 138, 481
 Włodek Ignacy 775
 Wodalicjusz Jakub 100
 Wodziczcy, ród 88
 Wodzicki Stanisław 933
 Wojakowski Ignacy 109
 Wojciech Sławnikowic, św. 70, 73
 Wojciechowska-Żywultowa Jadwiga 870
 Wojciechowski Aleksander Hermenegild 170
 Wojciechowski Henryk Konstanty 170
 Wojciechowski Konstanty Henryk 191
 Wojnicz Adam 871
 Wojtał Edmund 570
 Wojtała Franciszek 748
 Wojtkiewicz Franciszek 883
 Wolff August Ferdynand 978
 Wolgemut Michael 247, 262, 323
 Wolscy, ród 27

- Wolski Kajetan Saryusz 516
 Wolter 733
 Wołodajowski Jerzy 109
 Woronicz Jan Paweł 337, 713
 Woronieccy, ród 136
 Woyciechowski Franciszek Ksawery 118-120
 Woyna Ignacy 119, 120
 Wójcicki Kazimierz Władysław 348, 661, 667
 Wójcik Karol 377, 940
 Wroczyński Czesław 880
 Wroczyński Zygmunt 570
 Wroniecki Jan 677
 Wrotnowski Feliks 223, 662
 Wróblewski Konrad 1002
 Wróblewski Władysław 509
 Wujek Jakub 8, 762
 Wybicki Józef 122, 198, 729
 Wyczółkowski Leon 367, 949
 Wydrychiewicz Jan 200
 Wyrobek Emil 963, 983-985
 Wyrwicz Antoni 968
 Wyrwiński Wojciech 139
 Wysocki Daniel 169
 Wysocki Józef 172
 Wysocki Samuel 88
 Wypiański Stanisław 376, 440, 699, 701, 741, 742

 Young Edward 743

 Zabięto Stanisław 507
 Zabłocki Stanisław 655
 Zaborski Bogdan 800
 Zabrzecki Karol 137
 Zadzik Jakub 138
 Zagoździński Wacław 883
 Zagórny Zbigniew 881
 Zagórski Ignacy 517
 Zahorski Władysław 872
 Zajączek Józef 579
 Zajączkowie, ród 512
 Zajączkowski Wincenty 652
 Zajdlie Jan 114

 Zajkowski Andrzej 348
 Zakrzewscy, ród 144
 Zakrzewski Kazimierz 669
 Zakrzewski Władysław 514
 Zaleska Maria Julia 793
 Zaleski Antoni 717, 781
 Zaleski Bohdan 713
 Zaleski Bronisław 165, 354, 728
 Zaleski Józef Bogdan 663, 772
 Zaleski Zygmunt Lubicz 361
 Załuski Józef Andrzej 40, 82
 Załuski Roman 655
 Zamoyscy, ród 649, 908
 Zamoyska Zofia z Czartoryskich 642
 Zamoyski Andrzej 170
 Zamoyski August 274, 677
 Zamoyski Jan Sobiepan 481, 664, 665
 Zamoyski Maurycy 664
 Zamoyski Tomasz 665
 Zamoyski Władysław 804
 Zaremba Kazimierz 881
 Zaruski Mariusz 907
 Zarychta Apoloniusz 521
 Zarychta Marian 927
 Zasławski Władysław Dominik 128
 Zawadzka Magdalena 459
 Zawadzki Jan 692
 Zawadzki Michał 127
 Zawadzki Wiesław 334
 Zawadzki Władysław 794
 Zawieyski Jerzy 387
 Zawisza z Kurozwęk 73
 Zbaraski Mikołaj Andrejewicz 101
 Zdanowicz Aleksander 759
 Zdort Wiesław 460
 Zdzitowiecki Seweryn 970
 Zebrzydowska Dorota z Herburtów 238
 Zebrzydowski Mikołaj 238
 Zegadłowicz Emil 745
 Zejszner Ludwik 526, 796

 Zelnik Jerzy 460
 Zelwerowicz Aleksander 394
 Zembaty Antoni Z. 750
 Zerneke Jakub Henryk 263
 Ziarnik Jerzy 464
 Zielaskowski Lech 448
 Zieliński Gustaw 667
 Zieliński Stanisław 574
 Zieliński Zygmunt 186
 Ziemann Sonia 454
 Ziemba Ryszard 876
 Zienkiewicz Leon 272, 346
 Zimorowicz Szymon 830
 Zjawieński Bolesław 557
 Złoczowski Stefan 109
 Zukerkandl Wilhelm 787, 822
 Zygmunt I Stary 42, 71, 100, 602, 612
 Zygmunt II August 2, 9, 33, 42, 100, 517, 602, 686
 Zygmunt III Waza 9, 27, 28, 74, 103-106, 204, 514, 602, 638, 664, 873

 Żardecka Krystyna z Jaworskich 115
 Żardecki Antoni 115
 Żebrowski Teofil 979
 Żechowski Stefan 745
 Żeligowski Lucjan 225
 Żeromski Stefan 366, 736, 746-750, 752
 Żmichowska Narcyza 901
 Żmuda Alfred 541
 Żmurko Franciszek 347
 Żółkiewski Stanisław 873
 Żółkowski Alojzy 719
 Żółtowsy, ród 908
 Żuławski Jerzy 751
 Żurawski Mieczysław 189
 Żurkowski Stanisław 665
 Żurowski Stanisław 137
 Żychliński Ludwik 1003
 Żychoń Stefan 806
 Żytomirski Eugeniusz 752

BIBLIOGRAFIA

- Banach A. Polska książka ilustrowana 1800-1900. Kraków 1959
- Benezit E. Dictionnaire critique et documentaire des peintres, sculpteurs, dessinateurs et graveurs. T. 1-8. Paris 1966
- Block J. C. Jeremias Falck. Sein Leben und seine Werke. Wien 1890
- Broecke M. P. R. van den. Ortelius Atlas Maps. Westrenen 1996
- Buła J. Katalog kalendarzy polskich od XVI do XVIII wieku w zbiorach Biblioteki Czarotoryskich. Kraków 1994
- Centralny katalog zbiorów kartograficznych w Polsce. Z. 1-5. Wrocław 1982-1983
- Chojnacki W. Bibliografia zwartych i ulotnych druków konspiracyjnych wydanych na ziemiach polskich pod okupacją niemiecką w latach 1939-1945. Warszawa 2005
- Chwalewik E. Zbiory polskie... T. 1-2. Warszawa-Kraków 1926-1927
- (Czapski). Spis rycin przedstawiających portrety przeważnie osobistości polskich w zbiorze Emeryka hrabiego Hutten-Czapskiego w Krakowie. Kraków 1901
- Czarnocka K. Półtora wieku grafiki polskiej. Warszawa 1962
- Czerner O. Wrocław na dawnej rycinie. Wrocław 1989
- Dworsatschek M. Imago Silesiae z kolekcji T. Niewodniczańskiego. Wrocław 2002
- Estreicher K. Bibliografia polska. T. 1-35. Kraków 1870-2008
- Gocel L. Przypadki Jej Królewskiej Mości Książki. Wrocław 1963
- Grońska M. Grafika w książce, tece i albumie. Wrocław 1994
- Grońska M. Nowoczesny drzeworyt polski. Wrocław 1971
- Grzegorzczak P. Index lexicorum poloniae. Bibliografia słowników polskich. Warszawa 1967
- [H. C.] – Hain L., Copinger W.A., Repertorium bibliographicum
- Hleb-Koszańska H. Kotwiczówna M. Bibliografia utworów Joachima Lelewela. Wrocław 1952
- Imago Poloniae. Dawna Rzeczpospolita na mapach, dokumentach i starodrukach w zbiorach Tomasza Niewodniczańskiego. Oprac. K. Kozica, J. Pezda. Warszawa 2002
- [I. P.] – Inkunabuły w Bibliotekach Polskich. Pod red. A. Kaweckiej-Gryczowej. t. 1-2, Wrocław 1970-1993
- Iwanoyko E. Jeremiasz Falck Polonus. Poznań 1952
- Jäger E. Prussia-Karten 1542-1810. Weissenhorn 1982
- Jan Feliks Piwarski. Rysunki – grafika. Warszawa 1961
- Katalog polskiego plakatu wojkowego (Poland first to fight). Warszawa 2002
- Katalog portretów osobistości polskich i obcych w Polsce działających. T. 1-8. Warszawa 1990-1998
- Katalog zbiorów Ludwika Gocla. T. 1-3. Warszawa 1975-1987
- Kieniewiczowa G. Pamiątki powstań narodowych. Warszawa 1988
- Koeman's Atlantes Neerlandici. T. 1-4. Amsterdam 1970
- Kozica K., Pezda J. Dantiscum emporium totius Europae celeberrimum. Gdańsk i Bałtyk na mapach, widokach oraz dokumentach ze zbiorów Tomasza Niewodniczańskiego. Gdańsk 2005
- Kozłowski E. Bibliografia powstania styczniowego. Warszawa 1964
- Krassowska B., Grefkowicz A. Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939. Warszawa 1995
- Krogt P. van der. Koeman's Atlantes Neerlandici. T. 1-3. Westrenen 1997-2003
- Łomnicka-Zakowska E. Graficzne portrety Augusta II i Augusta III Wettynów. Warszawa 1997
- Łysiak W. Patriotyczne Empireum Bibliofilstwa czyli Przewodnik po terenach łowieckich Bibliofilandii tudzież sąsiednich mocarstw. T. 1-2. Warszawa 2004
- Maliszewski Edward. Bibliografia pamiątek polskich. Warszawa 1928.
- Miłośnicy grafiki i ich kolekcje w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie. Katalog wystawy 2006
- Mojski P. Cartographia Rappersviliana Polonorum. Rapperswil 1995
- Nowy Korbut. Bibliografia Literatury Polskiej. T. 1-17

- Opalek M. Litografia lwowska. Wrocław 1958
- Pietrzak A. „Czarodziej rylca”. Wystawa w sto dziesiątą rocznicę urodzin Stefana Mrożewskiego 1894-1975. Bibl. Narodowa styczeń – marzec 2004. Warszawa 2004
- Plakat polski (pod red. J. Waśniewskiego). Warszawa 1972
- Polski Słownik Biograficzny. 1935-2009
- Portret królewski w grafice. Warszawa 1925
- Rastawiecki E. Słownik rytników polskich. Poznań 1886
- Rylska I. Grafika polska w latach 1901-1939. Katalog zbiorów Muzeum Narodowego. Wrocław 1983
- Semkowicz A. Wydania dzieł Adama Mickiewicza w ciągu stulecia. O wydaniach ogłoszonych za życia poety 1822-1855. Gawęda bibliofilka. Lwów 1926
- Sitkowska M. Władysław Skoczylas. Warszawa 2015
- Słownik artystów polskich i obcych w Polsce działających. T. 1-10. Wrocław 1971-2016
- Stamperia Polacca. Florencka i nicejska Oficyna Drukarska Samuela Tyszkiewicza [Katalog wystawy]. Warszawa 2009
- Szaniawska L. Mapy ziem polskich wydane przez Karola Fleminga w zbiorach Biblioteki Narodowej. 1998
- Szeliga J. Mapy ziem I Rzeczypospolitej w atlasach Biblioteki Gdańskiej PAN. Warszawa 1993
- Tessaro-Kosimowa I. Warszawa w starych albumach. Warszawa 1978
- Thieme U., Becker F. Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart. Leipzig 1907-1950
- Tooley R. V. English books with coloured plates 1790 to 1860. Folkestone (England) 1973
- Tooley's dictionary of mapmakers. Nowy Jork 1979
- Wardzińska K. Dawne widoki Warszawy. Warszawa 1958
- Widacka H. Jan III Sobieski w grafice XVII i XVIII wieku. Warszawa 1987
- Zakrzewska-Snieżko Z. Gdańsk w dawnych rycinach. Wrocław 1985

WYKAZ SKRÓTÓW

acc.	= accessit (współwydane/y)	okł.	= okładka, okładzina
adl.	= adligat (współprawne/y)	opr.	= oprawa
akw.	= akwaforta	pap.	= papier
b.a.	= bez autora	perg.	= pergamin
b.m.	= bez miejsca wydania	pl.	= plansza, karta
b.r.	= bez roku wydania	pł.	= płótno
b.w.	= bez wydawcy	p.-p.	= passe-partout
biobl.	= bibliografia	piecz.	= pieczęć
bp	= biskup	płsk.	= półskórek
brosz.	= broszura	portr.	= portret
ded.	= dedykacja	ppł.	= półpłótno
drzew.	= drzeworyt/ów	pperg.	= półpergamin
E.	= Estreicher	prow.	= proweniencja
egz.	= egzemplarz	reper.	= reperowany/a
faksym.	= faksymile, faksymilia	ryc.	= ryciny/a
fot.	= fotografie	rys.	= rysował
ilustr.	= ilustracje	ryt.	= rytował
j.w.	= jak wyżej	s.	= strony/a
k.	= kart/a	supereksl.	= superekslibris/y
k.tyt.	= karta tytułowa	sygn.	= sygnował/sygnatura
kart.	= kartonowa/e	szp.	= szpalta
kolor.	= kolorowany/a/e	t.	= tom
litogr.	= litografia	tabl.	= tablica/e
łac.	= łaciński/a/e	tłocz.	= tłoczenia
marm.	= marmoryzowany/a/e	wol.	= wolumin/y
miedz.	= miedzioryt/y	współcz.	= współczesna
m.in.	= między innymi	współpr.	= współprawny
nakł.	= nakładca	wyd.	= wydanie/wydał
nlb.	= nieliczbowane	wyk.	= wykonał
obcięty/a	= rycina obcięta do odcisku płyty, bez marginesów	złoc.	= złocenia



Antykwariaty Warszawskie LAMUS

ul. Nowomiejska 7 ul. Sandomierska 23

www.lamus.pl (22) 848 16 39 info@lamus.pl



LAMUS

artinfo.pl



notowania aukcyjne
relacje z wystaw i targów
indeks galerii i artystów
oferty galerii
aukcje internetowe

portal rynku sztuki

www.artinfo.pl



LAMUS